

De CL P S A L M E N

DAVIDS

In Musijk gebracht

Op vier en vijf Stemmen

Door

CLAUDYN LE JEUNE,

Geboren van Valent. &c.

Nu eerst met den Hollandsen Text, nevens alle de
Loffangen uytgegeven.

T E N O R.

Tot SCHIEDAM.

Gedrukt by *Laurens vander Wiel*, Stads Drukker,
en Boekverkooper op den Dam, Anno 1665.

CONSERVATOIRE DE MUSIQUE
19953
BIBLIOTHEQUE

Ms. 648

Iudicium
Viri Celeberrimi.

Quantum in affectibus gravi oblectatione concitandis, & in altiori sacræ materiæ impressione promovendâ facere valeant, optimè deprehendunt Musicæ sacræ periti, cum Psalmos quatuor vocibus, ab excellenti Artifice Claudio Le Jeune compositos vulgari mensurâ canendos expendunt.

d. s.

Hoe veel deselve vermogen, om het gemoedt door een stichtelijk vermaek tot diepen aendacht van Heylige dingen te bewegen, ervinden allerbest de Muscanten, als sy de Psalmen, die den uytnemenden Konstenaer Claudyn le Jeune, met vier [en vijf] Stemmen op de gemeyne maet, t'samen gestelt heeft, verstandelijk opfingen.

OPDRACHT

Aen de Eerbare Deugdrijke
Jonge-Juffrouw

Juffr. **MARIA VAN CLEEF,**

Dochter van den E. Achtbaren H^r. Abraham van Cleef,
Oud - Burgem^r. tot Schiedam, en Hoog - Heem - Raed
van Schieland,

ende

De Eerwaerde, Godsalige, seer geleerde
en beminden Heer

D. LUCAS MEYSTERUS,

Bedienaer des H. Evangeliums in de Gemeynte Jesu
Christi tot Schiedam.

E-Juffer, en Mijn Heer!

M

Ik bidde slaet uw' oogen

In gunst, op dese nieuw-gedruckte bladen neer.

En eyst ge reden af, waer door ik zy bemogen

Die soete t' Same-sang, (in Franse tong wel eer

De Psalmen aangepast) met onse Spraek te vougen,

Ey lieve! dese twee becingelden mijn hert:

Voor eerst, de groote lust en't geestelijk genougen,

Dat door 't gebruyck van dien in ons bevonden wert:

Geen wonder! aengesien de meeste konst-gesangen
Met minne-jankerij, en stichteloose Tael,
Iae schier der Heydenen Afgoderij, behangen,
Een dubbel drouve saek! verstoren menigmael
Een nauwgesette ziel, in't midden van het singen,
En rukken als verbaest van sijne toonen af.
Hier hebje Davids harp, tot God, ô Stervelingen!
Met Tege-noten, die Claudyn le Jeune gaf:
Ten and'ren, Waerde Heer, en Juffer! ick beoogde
(Wijl't Fransewerk ontbreekt) de gunst en vriend'lijkheit,
Waer me'e gy my soo dikwils eerden en verhoogde,
T' ontmoeten met een prouf van schuld'ge dankbaerheit.
Sie daer! ontfang Musijk voor uwe lieve keelen,
Die nu soo menigmael U gaven mede-deelt,
Met Clavecymbels-Bas-Continuò te streelen,
Terwijl het maet-geluyt van snaer en stemmen queelt.
En sing, en speel den lof van onsen God de Vader,
De Soon, en Heyl'ge Geest, soo lang dit Aerdse lijf
Noch worstelt hier bene'en; tot dat wy sullen nader
Aen synen Hemel-throon genieten ons verblijf,
Om voor 't aenbidd'lik Lam, en Choor van Ouderlingen,
Met duysent Engelen, en't salig Mensch-geslacht,
Het Heylig, Heylig, Heylig is de Heer! te singen,
Dien Heerlijkheit, en eer zy Eeuwig toegebracht.

P E T R U S A N G I L L I U S,
Poliat. Schied.

8. Novemb.
1664.

Op de Mufijke van Claudyn le Jeune,
uytgegeven door

D' Hr. Petrus Angillius, Doct. Med.
Tot Schiedam.

Die Davids guld' en foete Pſalmen
Hoort konſtig op en neder galmen,
Door al de noten van *Claudyn*;

En niet en wert daer door bewogen
Noch inden Geest als opgetogen,

Moet van 't geſlacht van *Midas* zijn.

Weg weg *Apollo* met uw Lieren,
En al u ſchorrig tierelieren,

Wanneer men ſijne toonen treft,
En onſen Godt (den Godt der Goden
Die vrientlijk is ontrent ſijn' boden)

Verr' boven alle ding verheft.

De *Franch-man* ſal niet als voor deſen,
Maer *Hollandt* ook een deel-noot weſen

Van al dat liefelijk gedreun,
Dat ſo vermaeklijk is in d' ooren
Van die, die 't met verſtant aenhooren,

Doorvlochten van *Claudyn le Jeun.*

En ging het voorts na mijnen wil is,
'k Souw wenschen, dat de Heer *Angillis*,

Met ſijn Geſelſchap te gelijk
Voor haren vlijt getoont in deſen,
Van yder mochten zijn gepreſen,

Dus doet hier Uwen

O O S T E R W Y K.

Op de Contra-puntten

van

CLAUDYN LE IEUNE.

Wanneer de lage Bas uyt holle kaecken dondert :
Wanneer sig Tenor mengt, en Alt wat hooger sweeft :
Wanneer Supeer sig heft, en hemelsh hoogh begeeft :
Het is geen reedlijk mensch die sigh dan niet verwondert.

Het ongelijk geluydt heeft door de Maet gelijkheyt ;
Veel meer dan eenigh dingh dat andre wel geliykt :
'T is ongelijk wanneer de keel de Maet ontwijckt :
Dus toont Gods wet ons doen, soo datter nergens wijck leydt.

Waer breeckt men soo 't geheel, doch sonder 't heel te breecken ?
De nooten meer gekliedt verdubbelen het zoet,
En yder toon doordringht te scherper ons gemoet :
De tongh verdooft door maet de beste snaeren-streecken ;

Soo wort de toon het beelt van aller menschen woelen
In hoogh en laegh geval, waer in Gods wijse handt,
De Harmonie stelt ten best van Kerck en Landt :
Dees doet hy t' vrolijck hoogh, die, t' naere laeg gevoelen.

Soo wort de Toon het beelt van aller ziel-gewemel :
Dan komt de ziel en Bas verlaeght door druck en hoon.
Dan lichtse sigh wat op, en maect een Tenors toon.
Dan sweeftse met Supeer en Alt tot in den hemel.

Maer

Maer wat ! Wanneer en woort en fin slaen op de maten !
Als recht nae Pauli last de Toon verstandigh spreekt !
Als nae der nooten peyl het woort sich buyght en breeckt !
Dan kan der Stemmen-konst en oor en ziele baeten.

Dus slaet Le Jeun de maet ! Hy toont de soetste galmen.
Hy menght recht hoogh en laegh : hy singht de beste stof :
Dus singht hy boven alle andre Sangers lof :
Hy past die Hemels-konst op **DAVIDS** heyl'ge Psalmen.

'T veranderen van stem, het laegen, en het hoogen,
Het breecken van de Toon, behoudens doch de Maet,
Is recht een Davids sangh : waer isser soo een staet
Door hoogh en laegh gestaegh gebroocken en bewoogen.

Dus songh die Fransche keel : Dit sagh een Nederlander :
Niet nydigh, maer gewekt om eygen Vaederlandt
Ten dienst van 't wijse volck te leenen Toon en handt :
Angillis past de toon en tael net op malkander.

Singht nu tot eer van Godt : Dit's stof voor alle menschen,
En Toon voor 't wijste breyn : Verdubbelt uwe vreught :
Claudin' le Jeun vernieuwde voortijts uwe jeught :
Maer desen Doctor geeft nu 't wit van 't lange wenschen.

FR. RIDDERUS.

Op de Contra-punten

van

CLAUDYN LE JEUNE.

H Eeft yemant oyt in't *Frans* gefongen
De Noten, door *Claudyn den Jongen*
Op *Same-tege-fang* gefteft;
Die fal dat loflijk werkjen prijfen,
En aen dien *Phœnix* eer bewijfen,
Wiens raer *Mufijk* heel *Vrankrijk* melt.

Dit feget de wijfe Heer *Meysterus*
Een kundig *Sanger*, en dat meer is
De voedfter van *Schiedamfe* kunst
Juffrouw Maria, die de *Baffen*
Op *Clavecymbel* weet te paffen,
En foo verkrijgt een yders gunft

Tot

Tot Harmony van stem en vedel.
Geen wetenschap hoe groot hoe edel
Bereykt die Goddelyke deugd:
Als and're Konsten sijn verfwonden
En door der Eeuwen eynd' verflonden,
Behoudt den Hemel dese vreugd.

Maer die de Musicale Psalmen
In 't *Hollands* eerst quam uyt te galmen
Met onse kercke-rijm en trant,
Diens lof moet ook niet zijn vergeten,
En heeft verdient te zijn geheten
Een liever van het Vaderlant.

Dit doet gy Waerde Heer *Angillis*,
Wiens vlugge geest dat nimmer stil is,
Gy schenkt ons desen nieuwen druck,
En draegt het Offer op in dichten,
Voor welke Rymers souden swichten,
Doch ick infonderheyt

DE BUCK.

Den Drucker
aen den
Christelicken Sanger.

WY maecken u E. door den Druck gemeen dese *Psalmen* van den Konincklicken Propheete *David*, op Rijm gestelt by *Petrus Dathenus*, en in Musijck gebracht door *Claudyn le Jeune*, op 4 en 5 Stemmen, zijnde deurgaens het eerste vers van yeder Psalm, soo dat alle die begeeren verder de geheele Psalmen uyt te singen, gelieven de moeyte te nemen en gebruycken daer een kleyn ordinaris Psalmboeckje by, dat bequamelick kan geschieden, soo mach yeder-een, van elcken Psalm soo veel singen als hem dunckt genoegh te zijn: hopende dat dese onsen arbeyd u E. sal wel gevallen. Wy hadden ons al een wijl beraden, of dese, of andere Rijm, aengenamer soude zijn geweest, als, van de *H^r. Aldegonde*, de *H^r. Westerberaen*, *D^m. de Bruyn*, *Christiaen van Heule*, &c. maer om dat allerley Psalm-Rijmen op dese Noten kunnen gesongen werden, als oock om niemand dier geprefene Heeren te verongelijcken, hebben wy dese, die van over lange sonder veranderinge in onse Kercken gebruyckelick zijn, voor de veyligste gekeurt. Vaert wel.

Ondertusschen sal ick zijn en blijven Uwer E. E.
allertoegenegen dienaer,

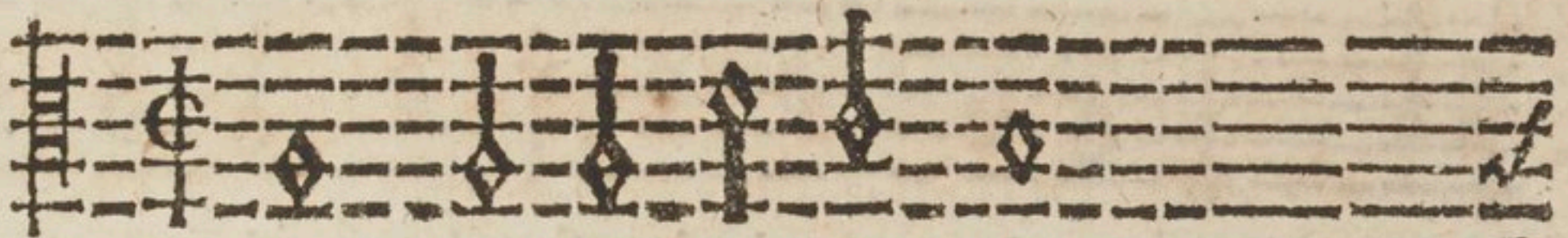
L. VANDER WIEL.

FUGVE A L'VNISSEON

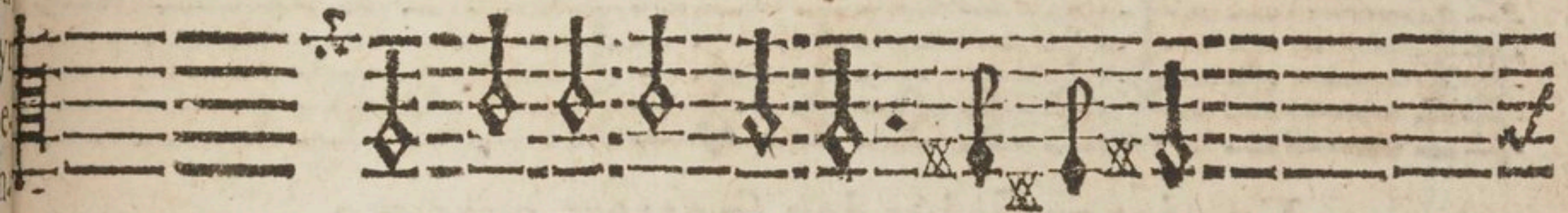
APRES DEUX TEMPS.

A CINQ.

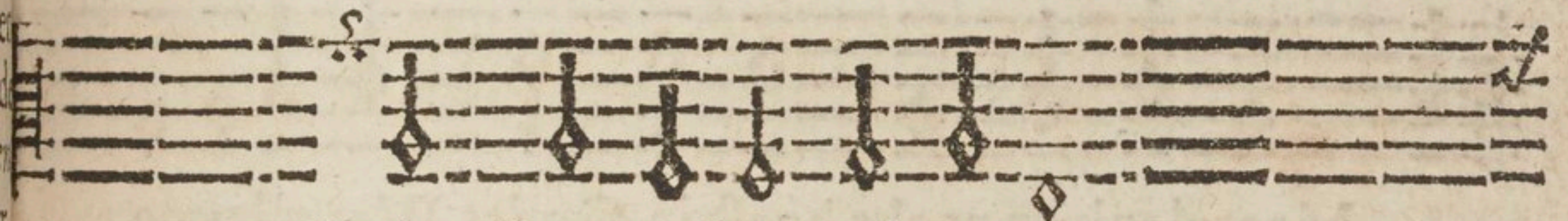
CANON.

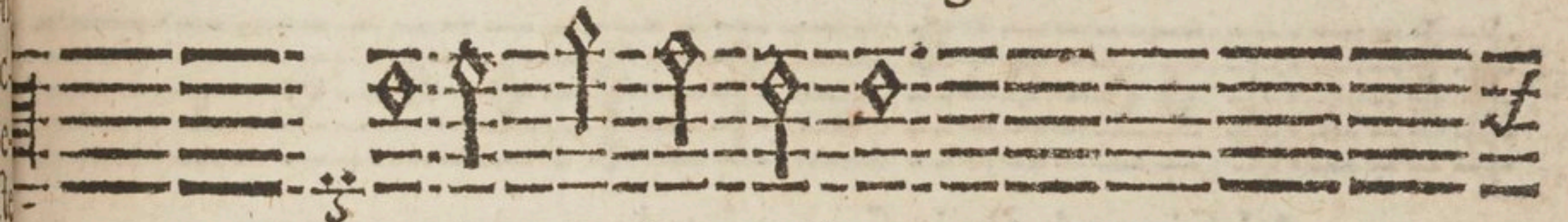
! 'T is een groote vreug-

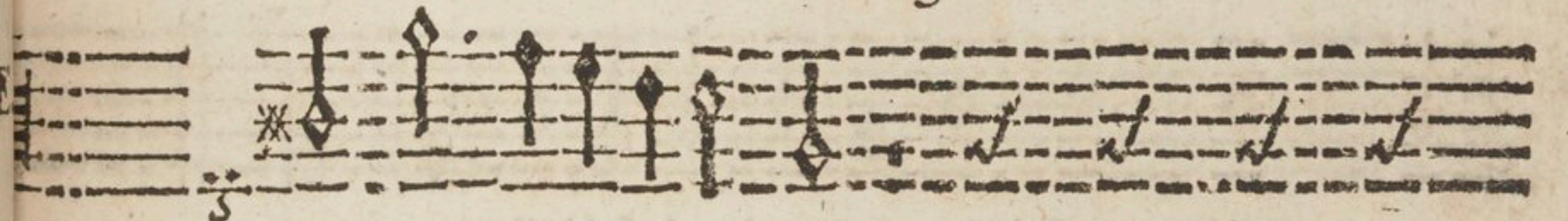
de Te loven sijnen

Godt: Geen ander aerds genot

Ons immer soo verheug-

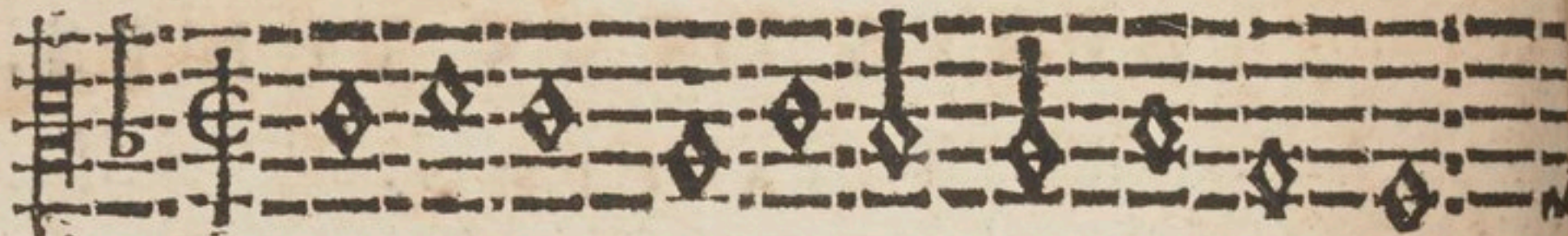

de, verheug- de.

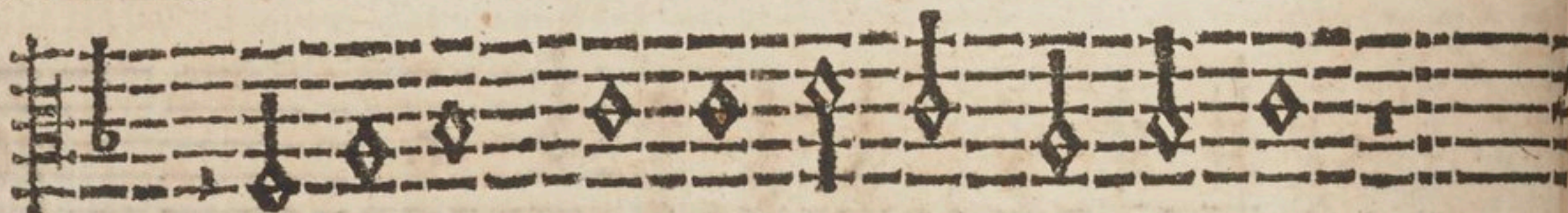
A

Tenor.

PSALM I.

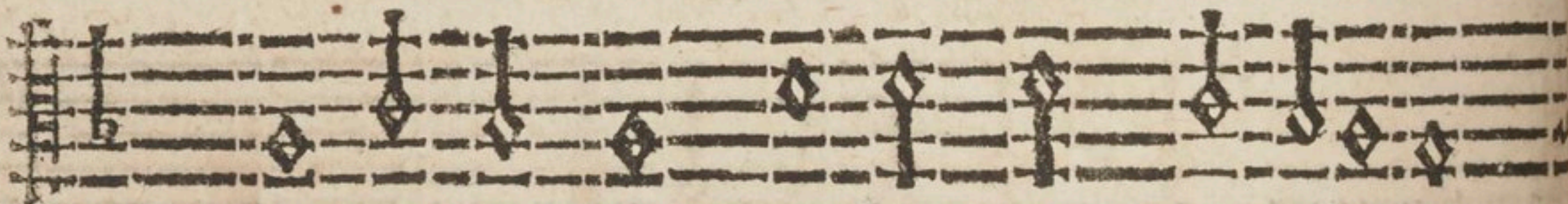
Ie niet en gaet in der godtloofsen raedt,

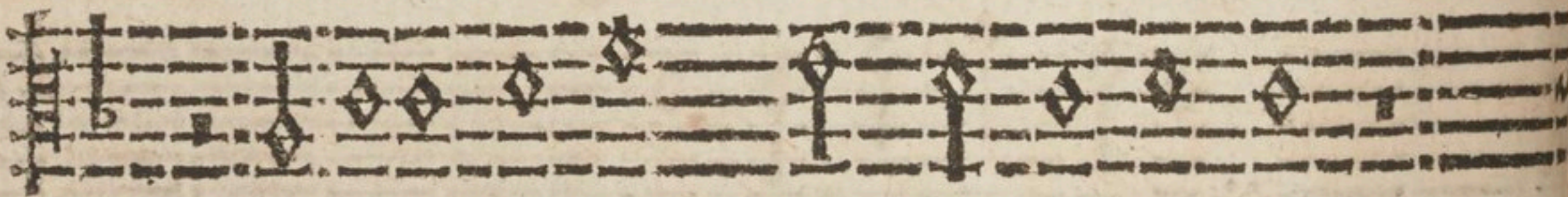
Die op den wegh der fondaers niet en staet,

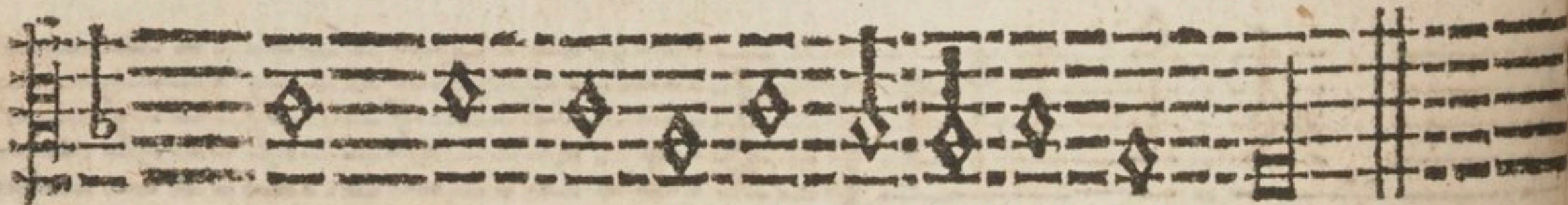
En niet en fit by den spotters onreyne ;

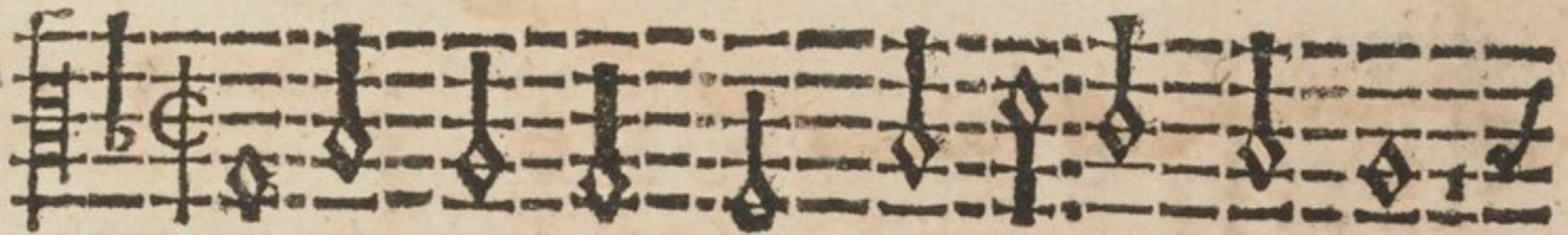
Maer dagh en nacht heeft in Godts Wet alleyne

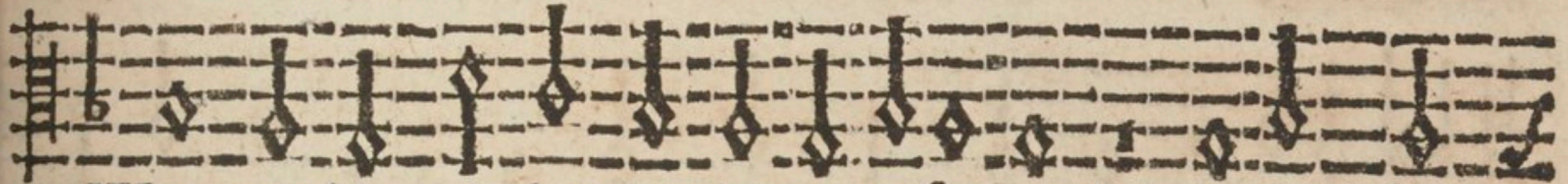
Al fijnen lust, ja spreeckt daer van eenpaer,

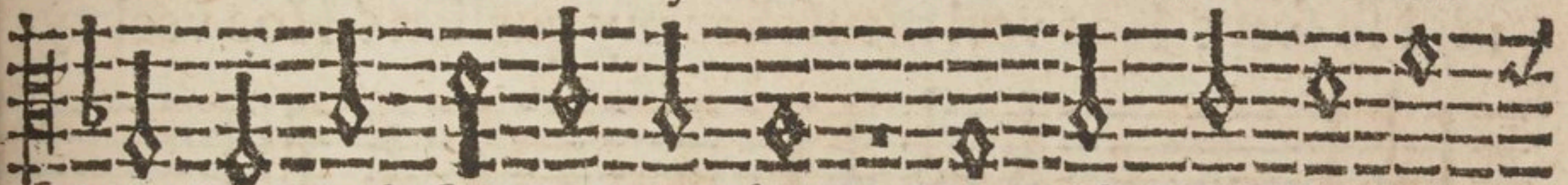
Die mensch is wel geluckfaligh voorwaer.

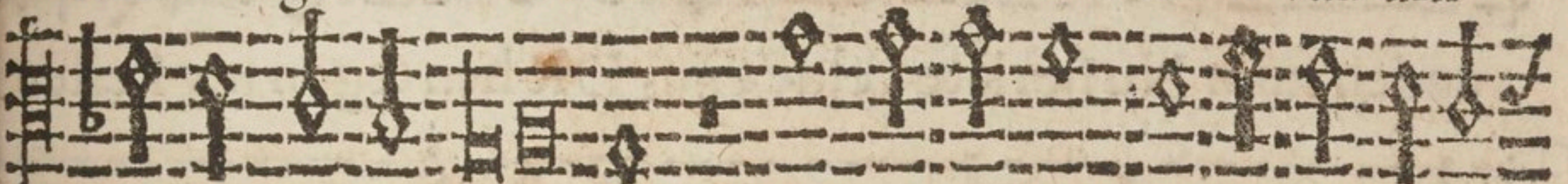
Aerom raest dat volk met sulken hoogmoet?

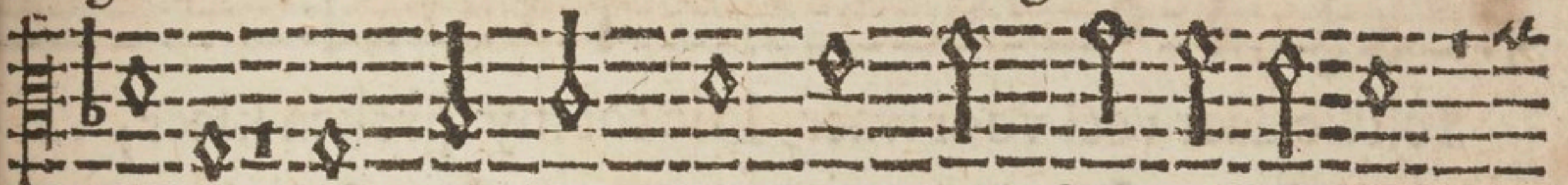
Waerom komen de Heydenen te samen? Wat is 't dat

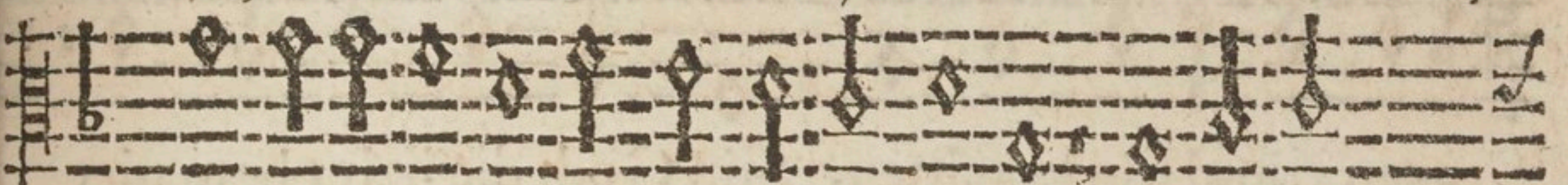
haer vergeefs soo woeden doet? En raedt slaen van din-

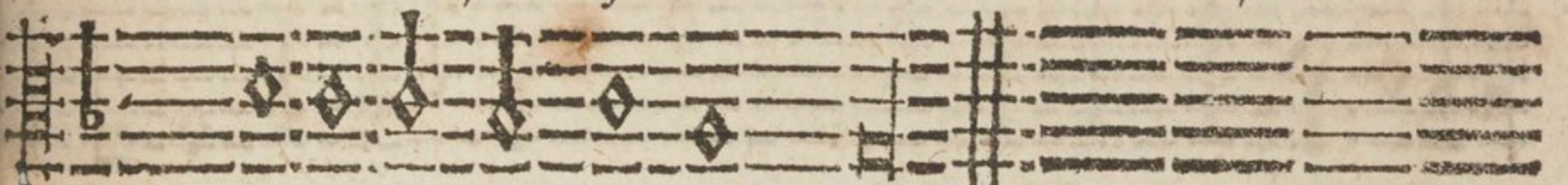
gen die niet beta- men? De Koningen hen te samen ver-

binden, De voornaemst' all' zijn oock daer toe bedacht,

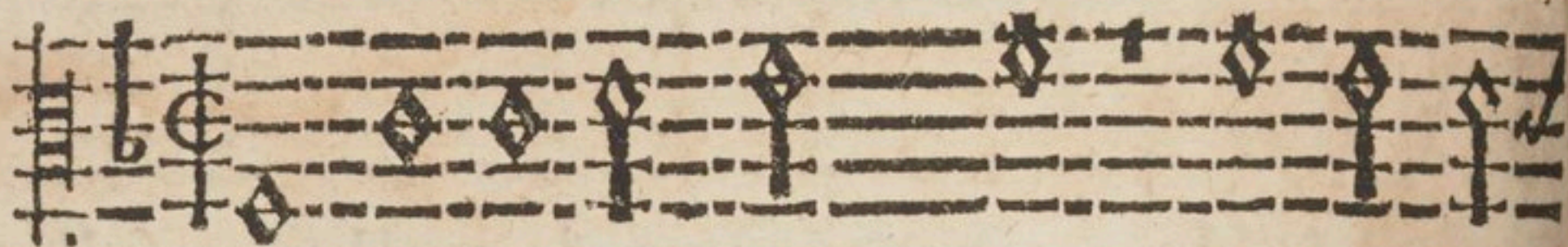
Godt te bestrijden sy hen onderwinden En sijnen

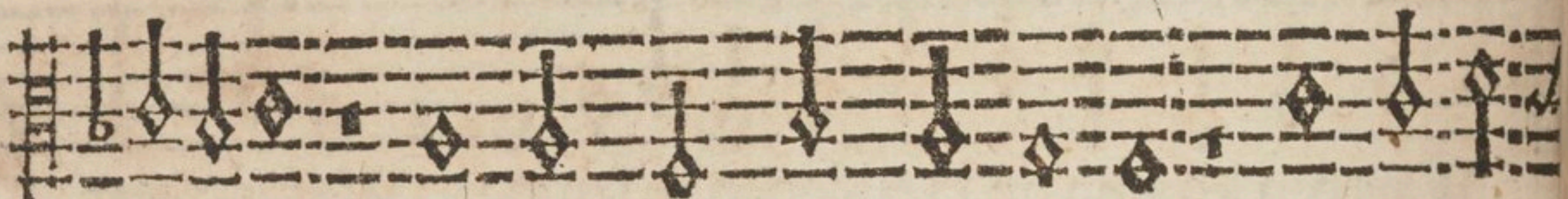
Gesalften met grooter macht.

Tenor.

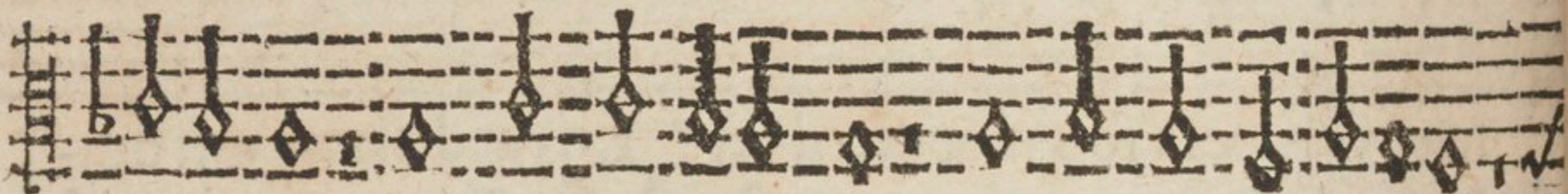
PSALM III.

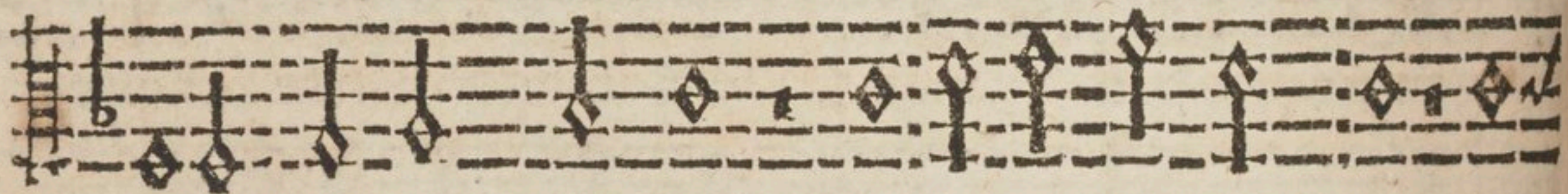
Oe veel is des volcks, Heer, Dat my be-

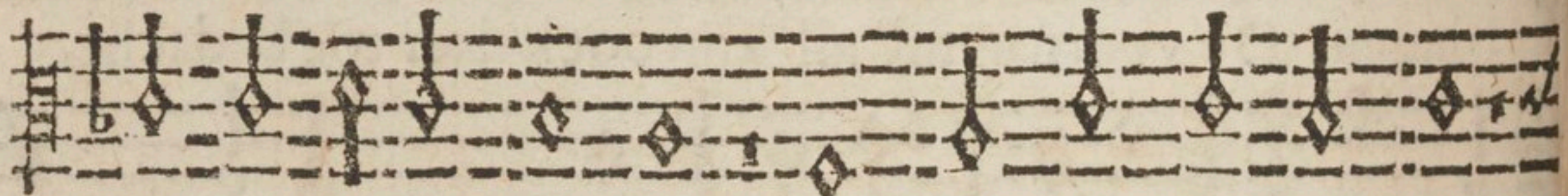
nijd so seer? Hoe veel menschen my quellen? Hoe veel vy-

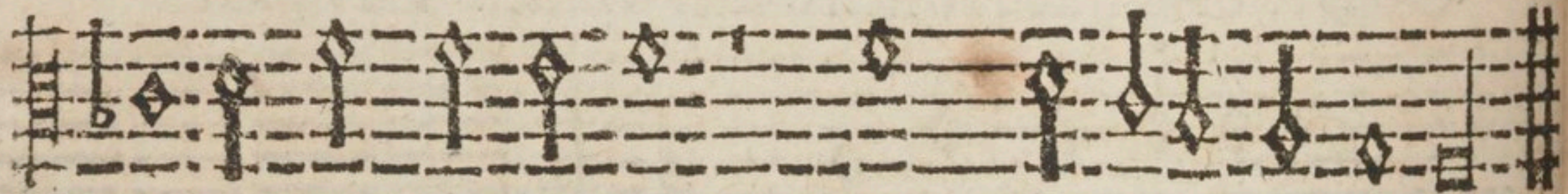
anden mijn Nu sterk te velde zijn, Die hen tegen my stellen?

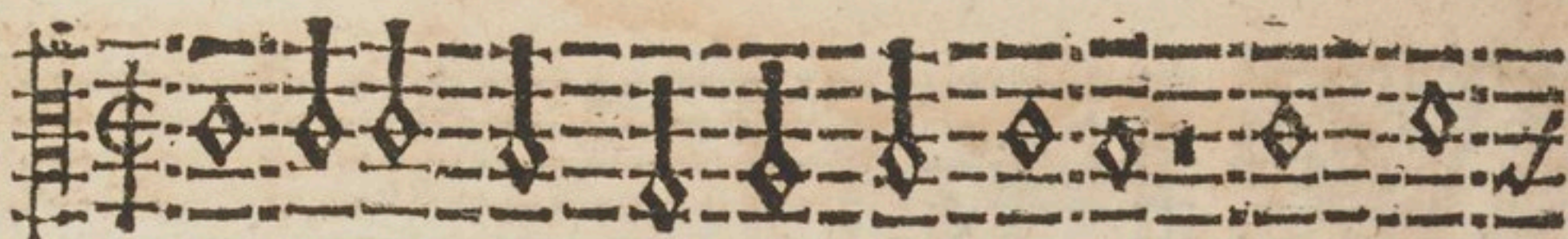
Ick sie daer veel voorwaer, Die tot my spreken klaer; Ver-

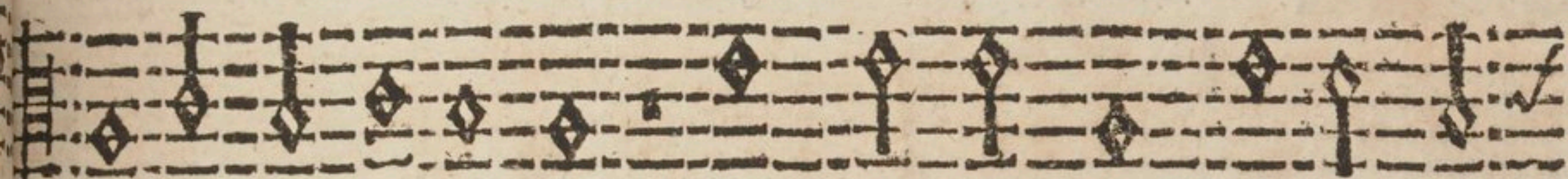
gaen zijn al sijn krachten, Sijn Godt die helpt hem niet

In dit kruys en verdriet: Maer 't zijn ydel gedachten.

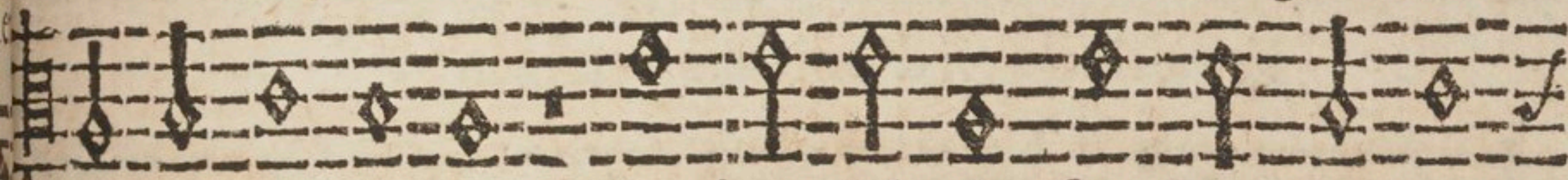
Als ick u bidd', opent uw' ooren, O Heer,

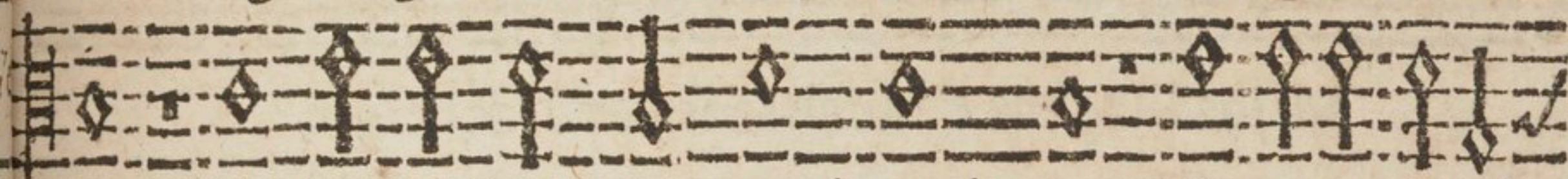
mijner gerechtigheyt; Laet mijn hert bangh uwen troost

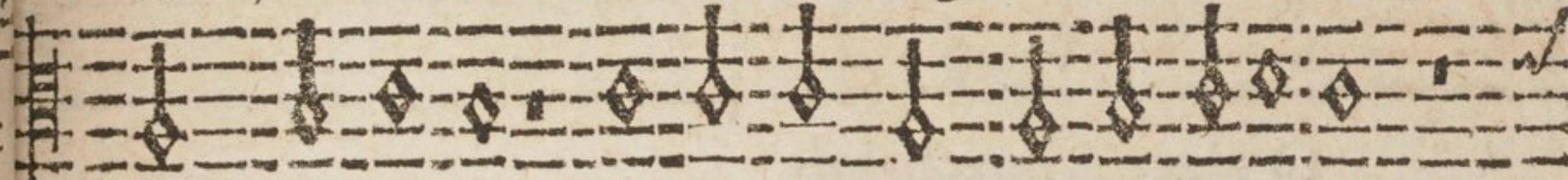
hooren, En u stedes komen te voren Mijn gebed,

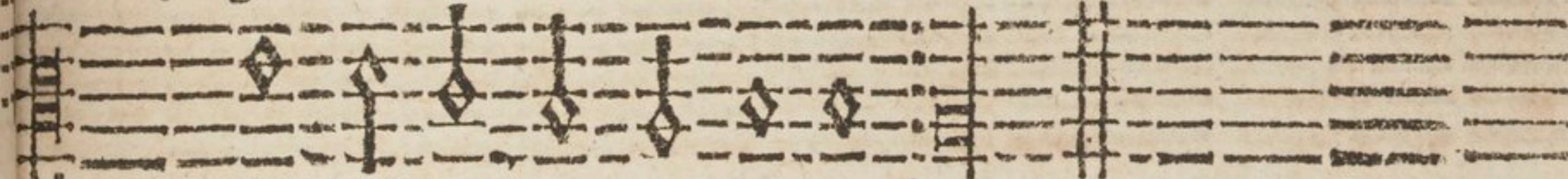
na uw' goedigheyt. Hoe lang sult ghy soecken, ghy hee-

ren, Mijn eer te schenden met hooghmoet? En u tot ydel-

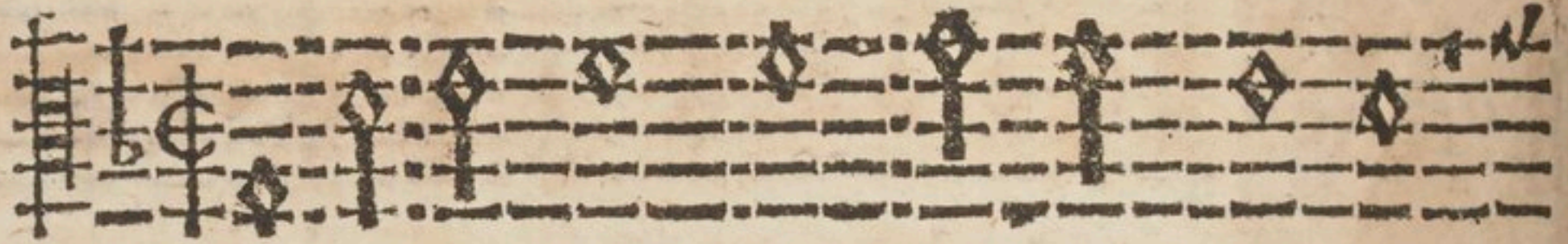
heyt gaen keeren, De leugen oock t' uwer oneeren,

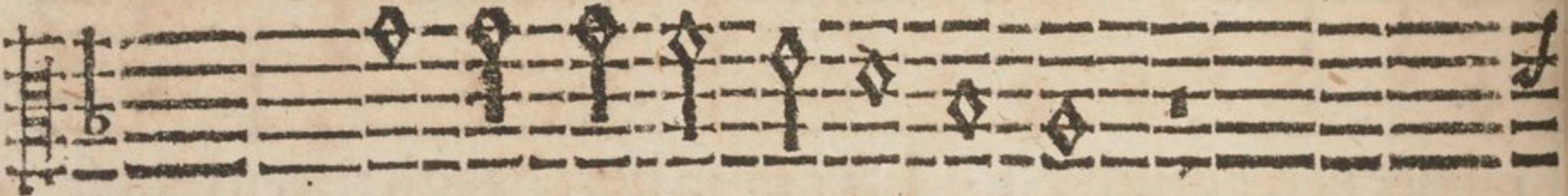
Soo lief hebben als ghy nu doet?

Tenor.

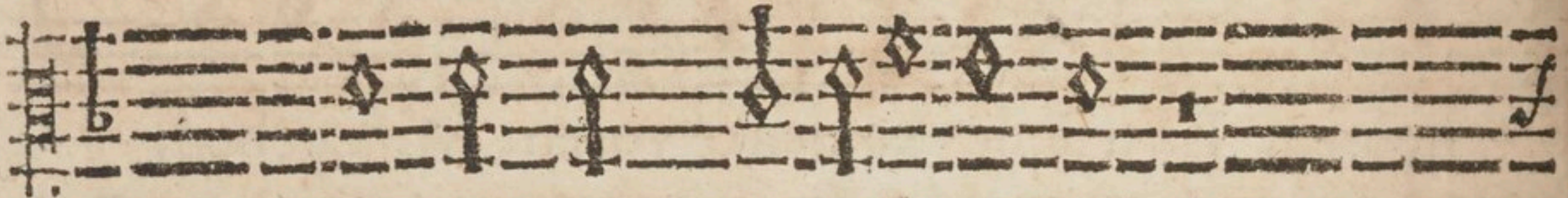
PSALM V.

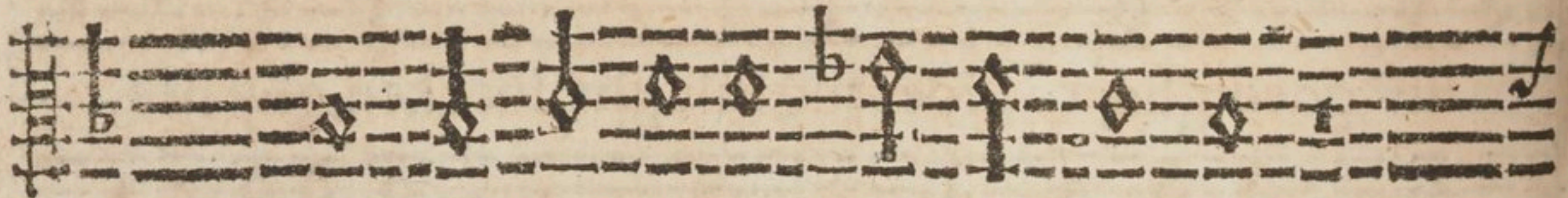
Erhoort, ô Godt, mijn woorden klachtigh,

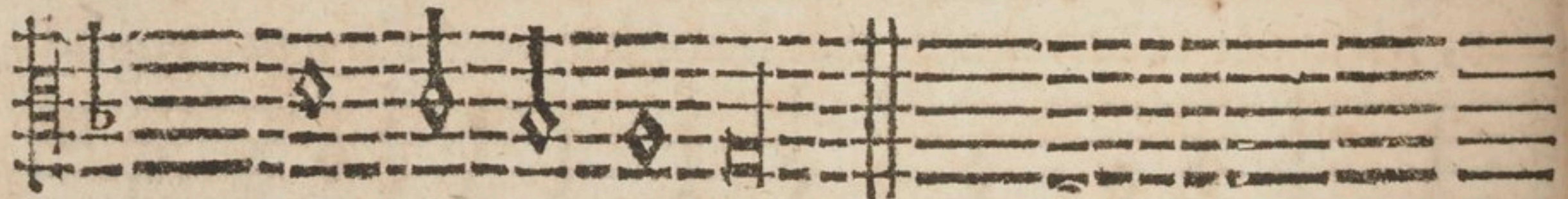
Laet uw' ooren op zijn gedaen,

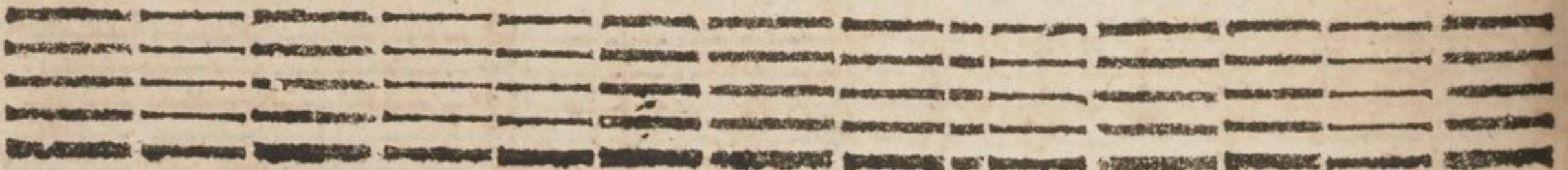
En wilt doch d'oorfakke verftaen

Mijns klagens en fuchtens eendrachtigh,

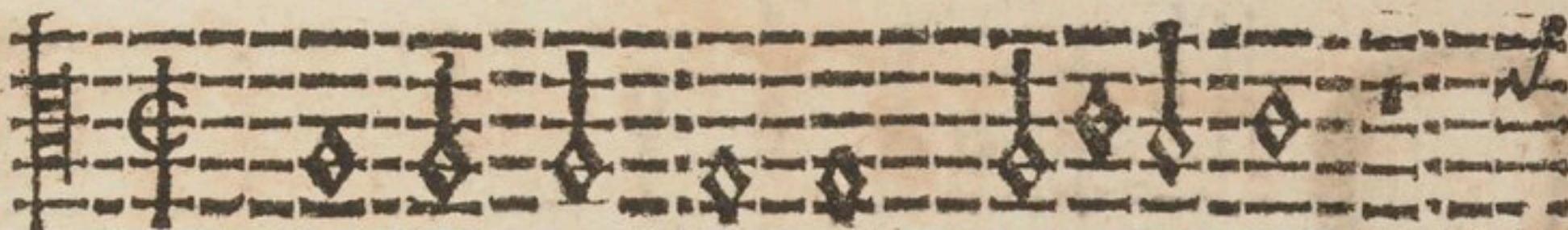
O Heer Almachtigh.

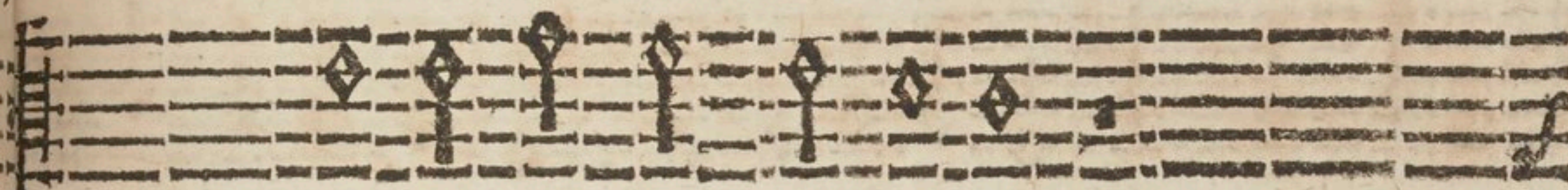

Tenor.

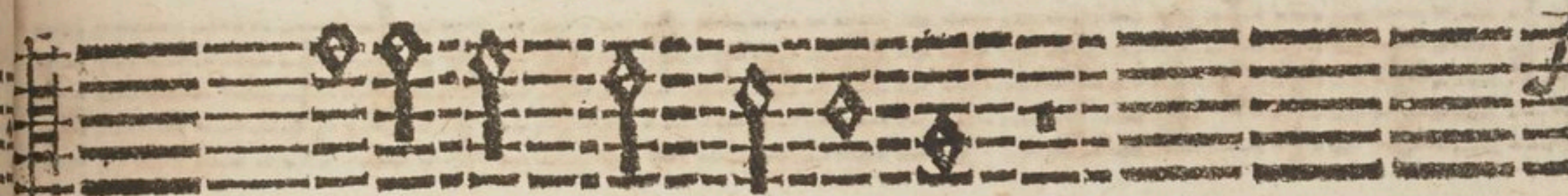
PSALM VI.

4

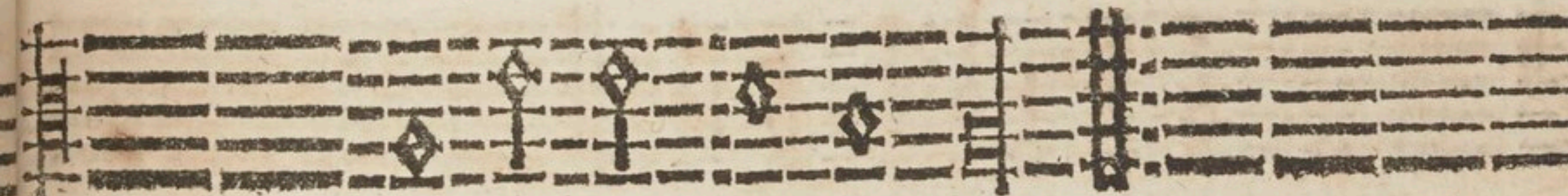
W
Ilt my niet straffen Hee- re,

Die misdaen hebb' soo seere,

In eenen grammen sin ;

In uwen toorn vervaerlick

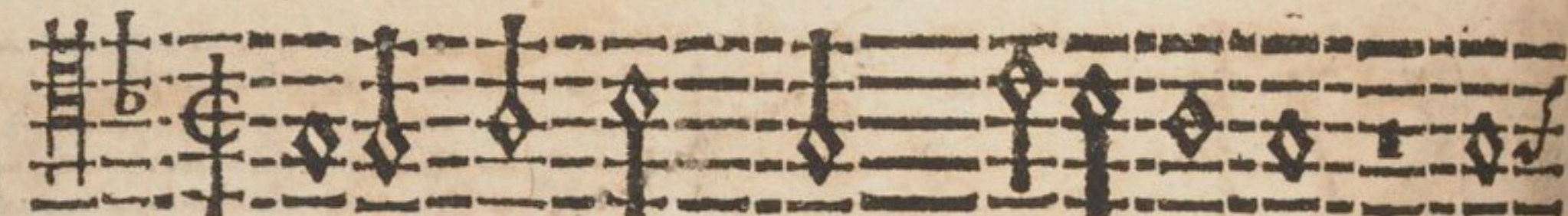

Kastijdt my niet soo svaerlick,

Als ick wel waerdigh bin.

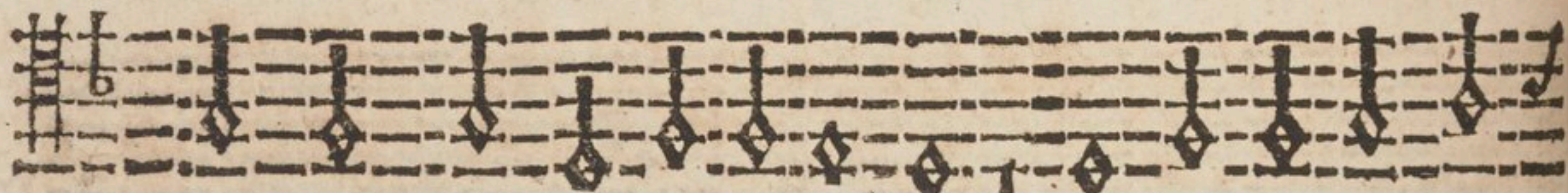
A A

Tenor.

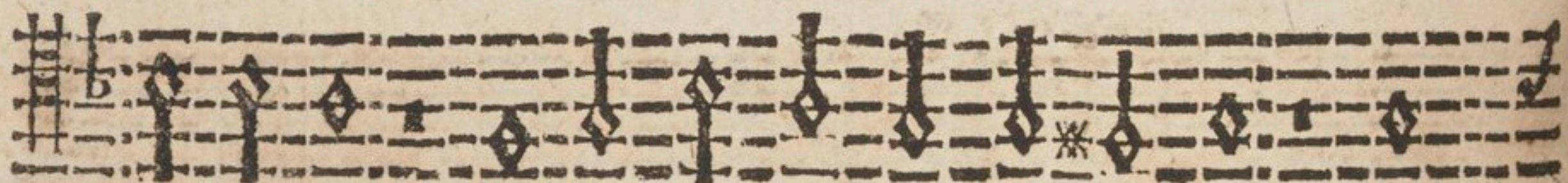
PSALM VII.

O

P u hoop ick, Heer, t'allen tijden : Wilt

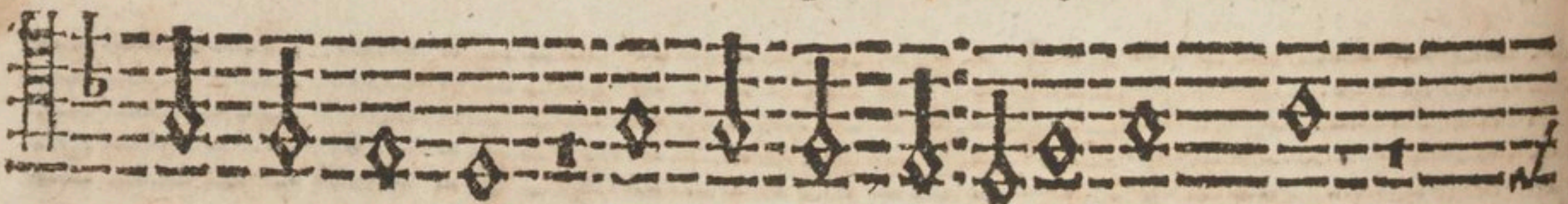
my doch voor all' die bevrijden, Die my haten met

onverstant, Dat ick hen niet vall' in de hant. Dat

haer Overste my niet vange, En my, als eenen

Leeuwe strange, Niet verniel' en make ter schandt,

Bloot zijnde van uwen bystant.

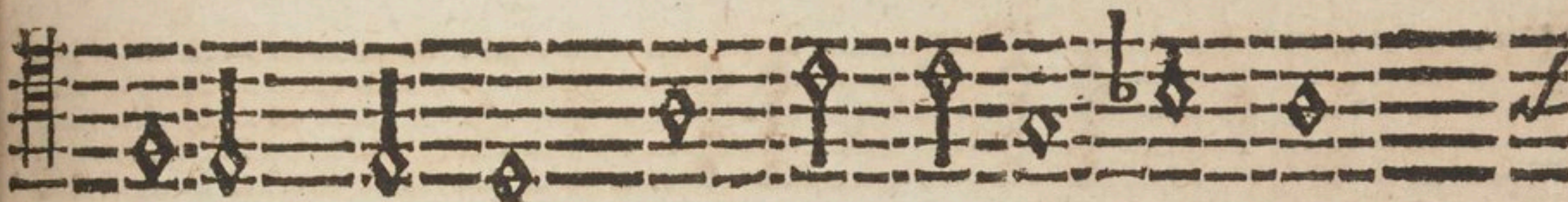
O

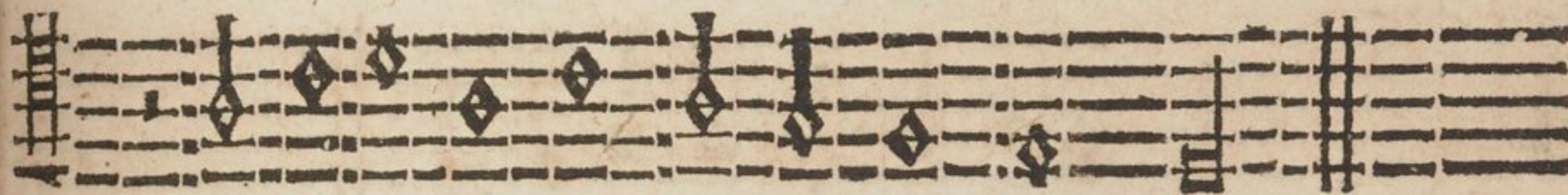
Onse Godt en Heer seer hoogh gepresen,

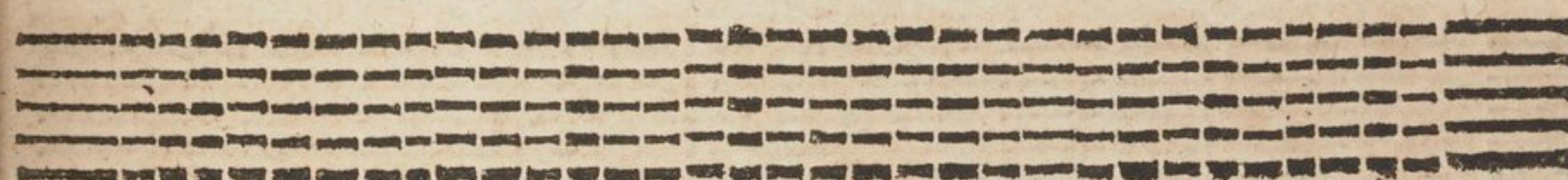
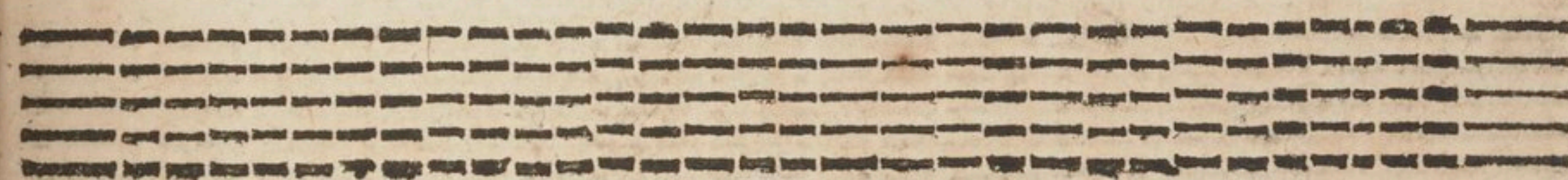
Hoe heerlick moet doch uwen name wesen ;

Over 't aerdtrijck streckt uw' heerlickheytschoon,

Ja wijder dan daer gaet des Hemels Throon.

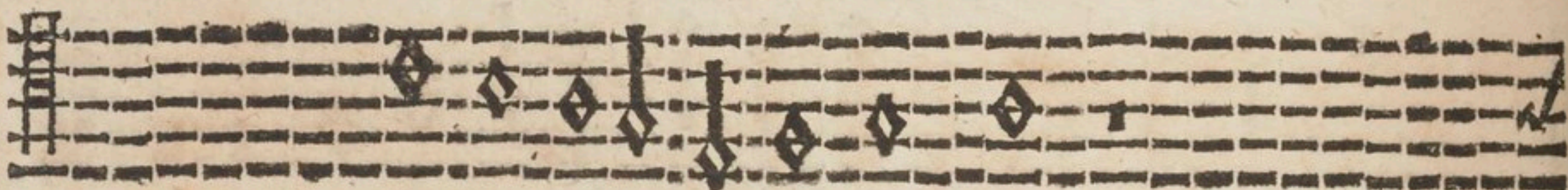

Tenor.

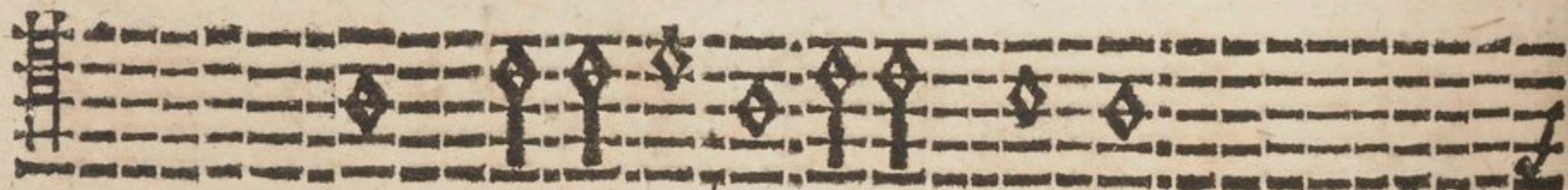
PSALM IX.

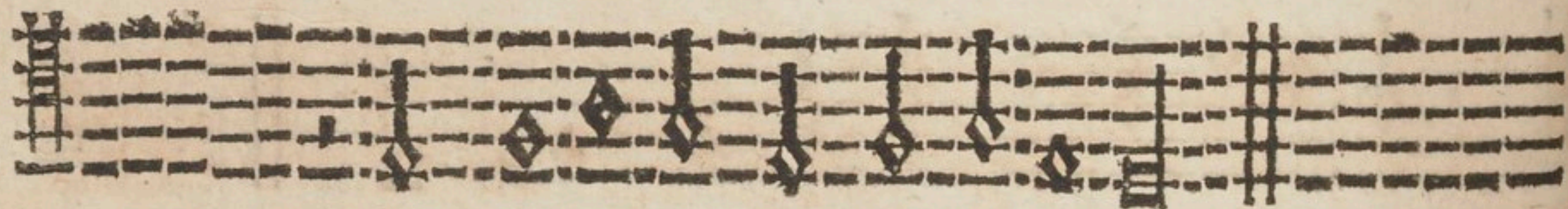
Eer, ick wil u uyt 's herten grond

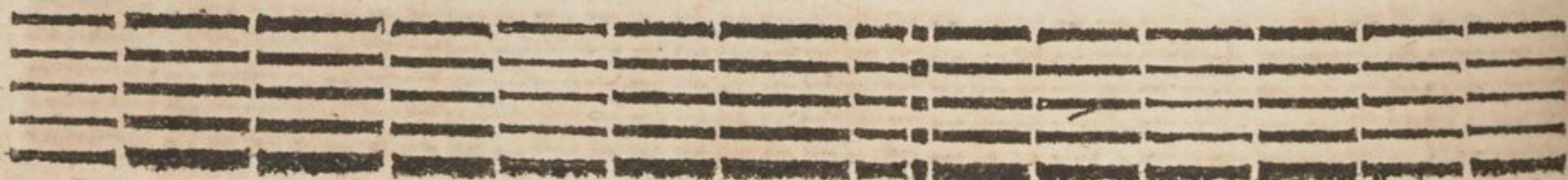
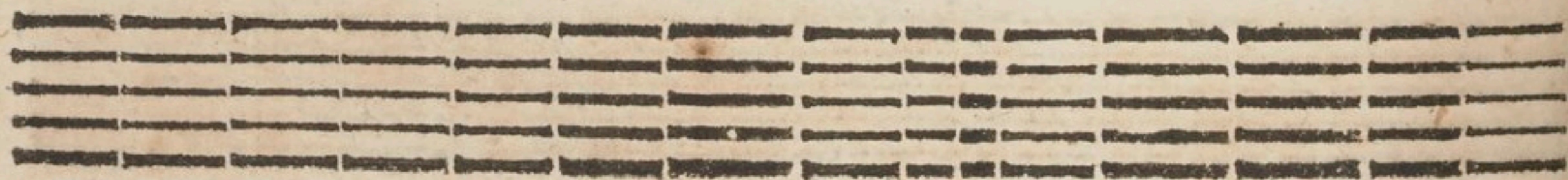
Prijfen, en over al doen kond

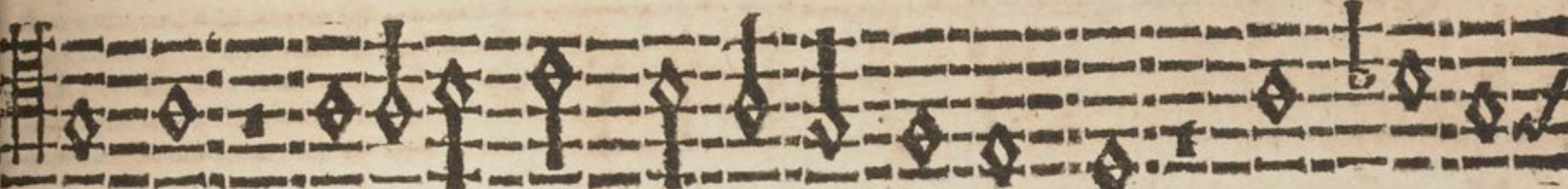
Uw' wonderen in allen wijcken,

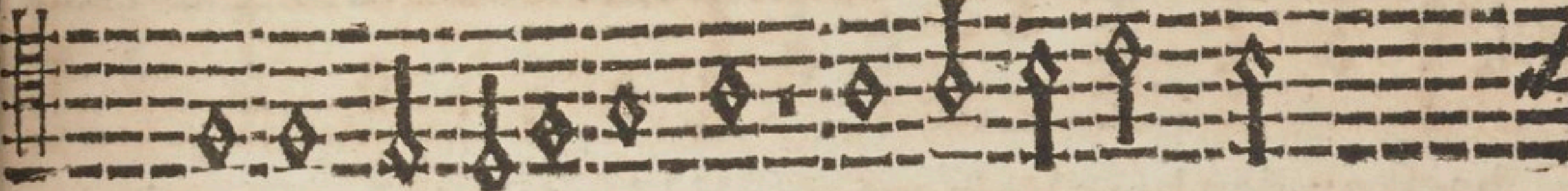
Die niet en zijn om vergelijcken.

H Oe komt dat ghy, Heer, wijckt van ons

soo wijt, Ende bedeckt u aengesicht so gaer? Verbergt gy

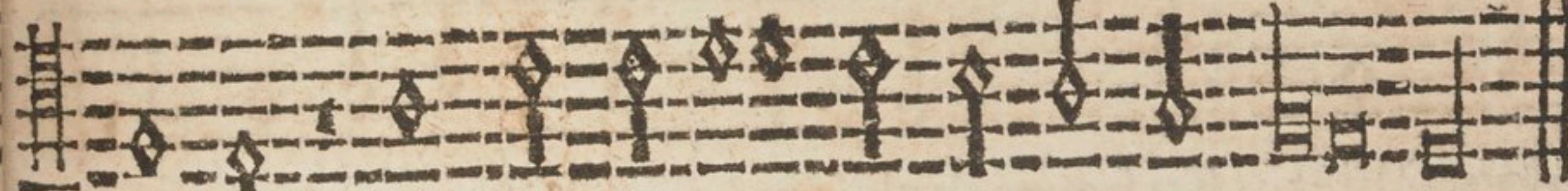
u, om ons tot aller tijdt Te vergeten, oock

in den noodt soo fwaer? In hooghmoedt branden

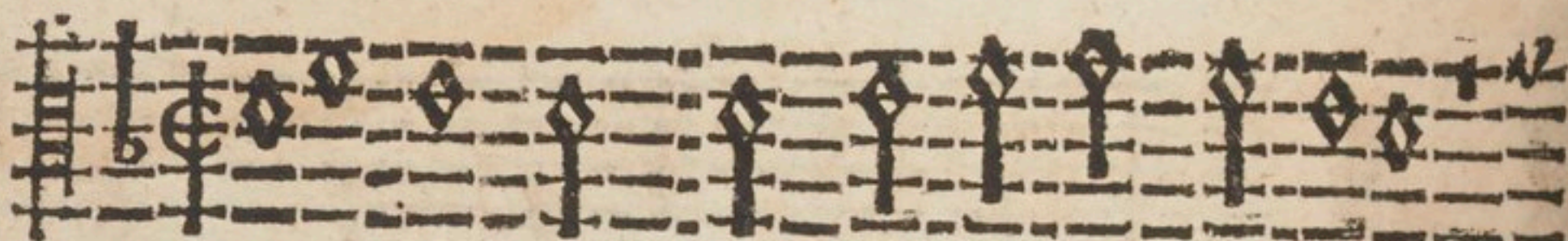
de boose voorwaer, Sy plagen den armen man seer mis-

presen; Laets' in haer listen selfs gevangen we- sen.

Tenor.

PSALM XI.

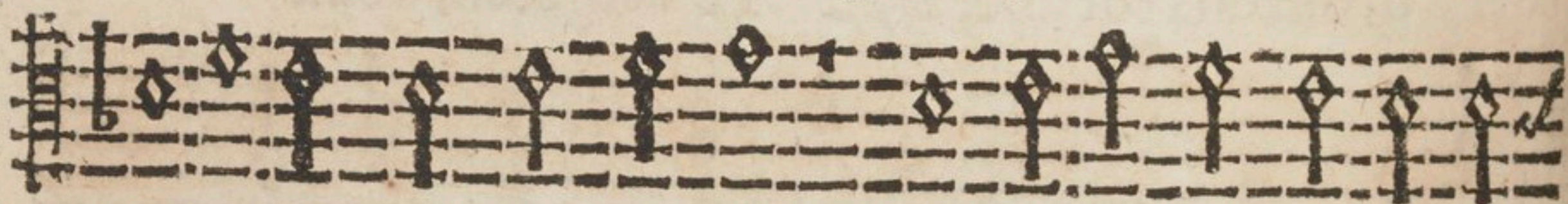
Dk betrouw op God met herten seer reyne ;

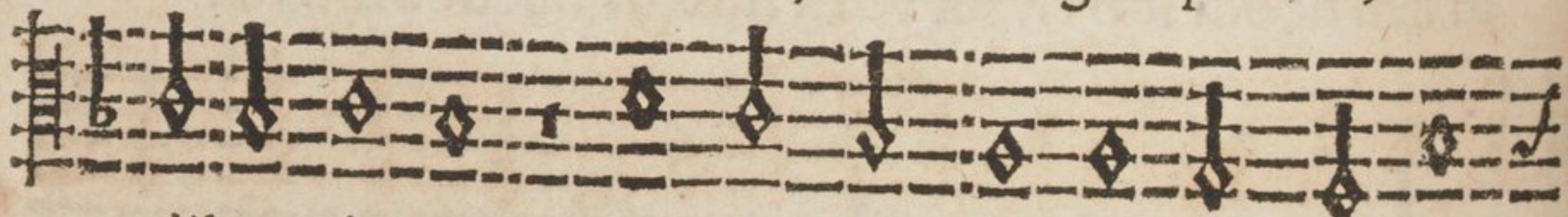
Hoe spreeckt ghy tot mijn ziel in dit verdriet? Vlieght

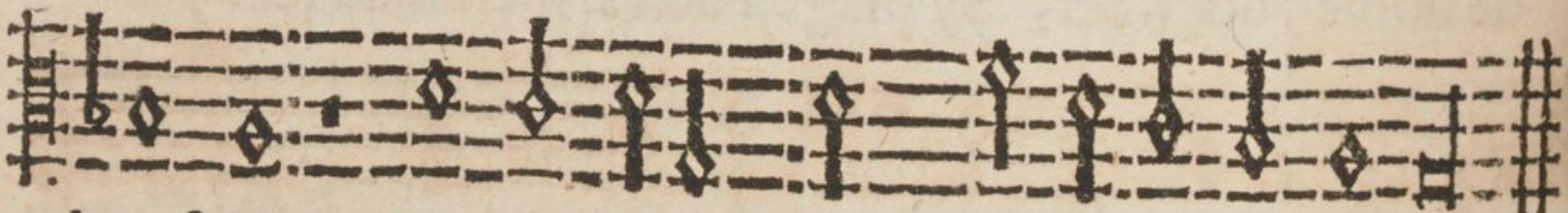
haest op den bergh als een vogel kleyne : 't Is waer, dat

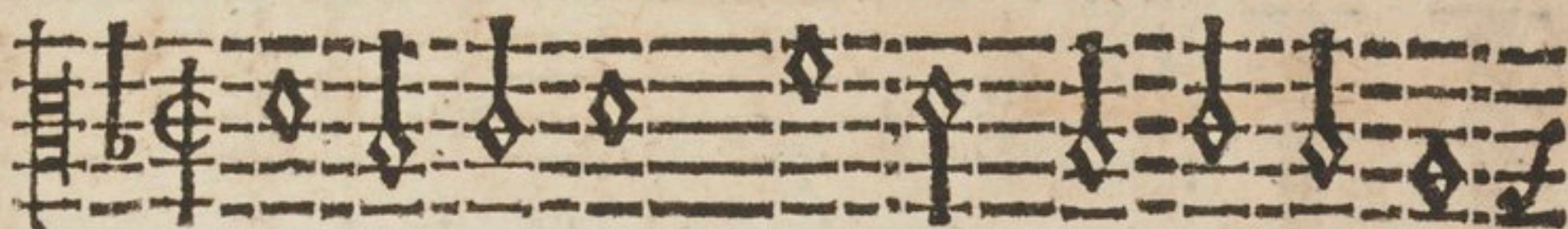
de boose (soo men wel fiet) Haer bogen spannen, en met

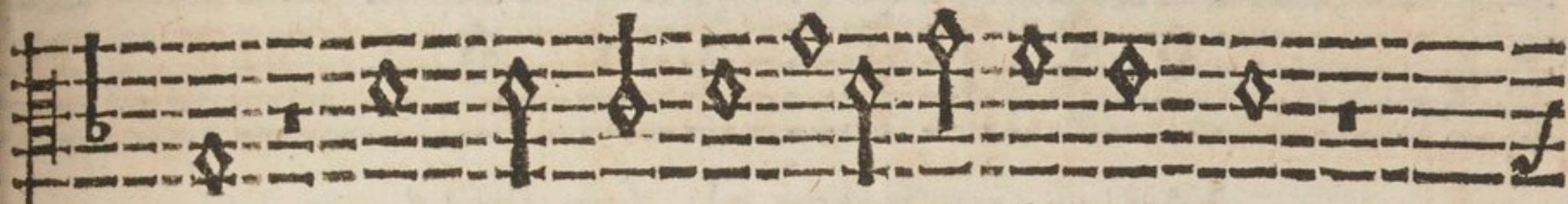
pijlen micken, Daer med' elck van hen den Vromen

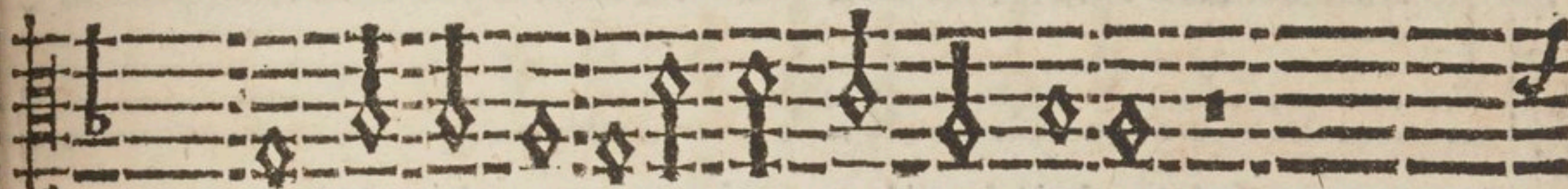
doorschiet, En heymelick soeckt met list te verstricken.

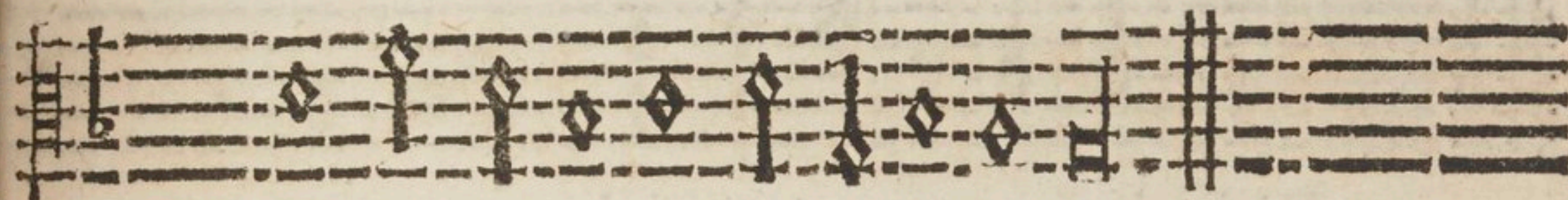
Oet ons bystant, 't is meer dan tijt, ô Hee-

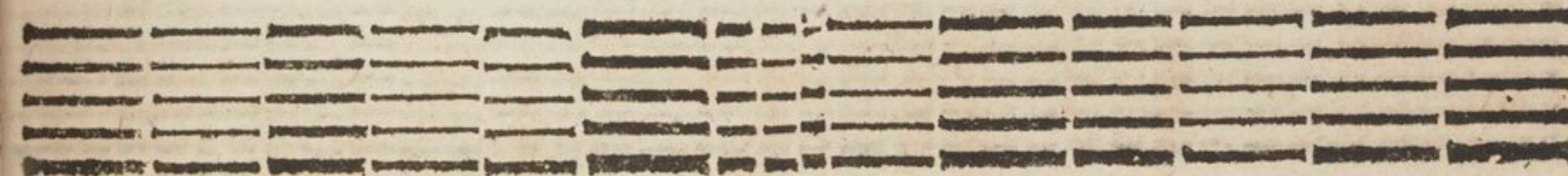
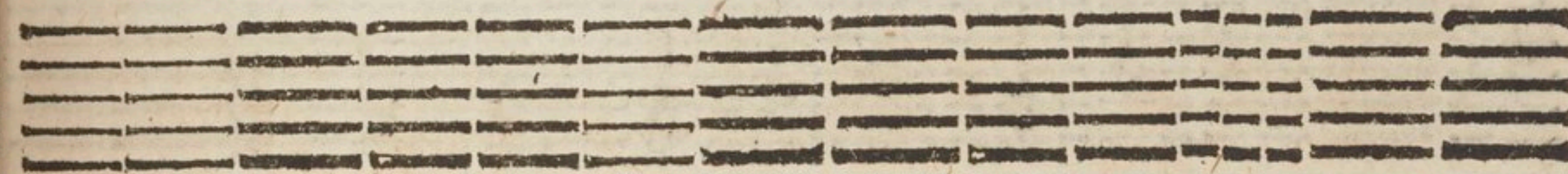
re; Want der vromer getal is worden kleen:

Sy hebben afgenomen soo gaer seere,

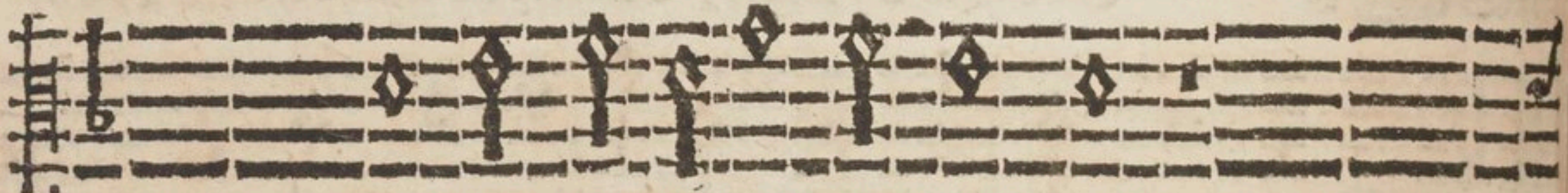
Dat der oprechten niet en is tot een.

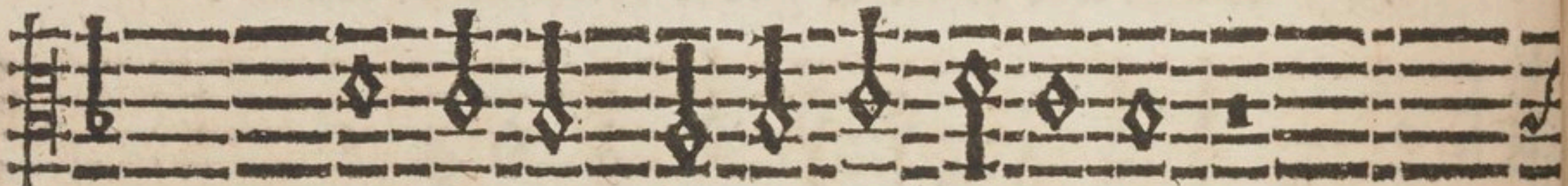

Tenor.

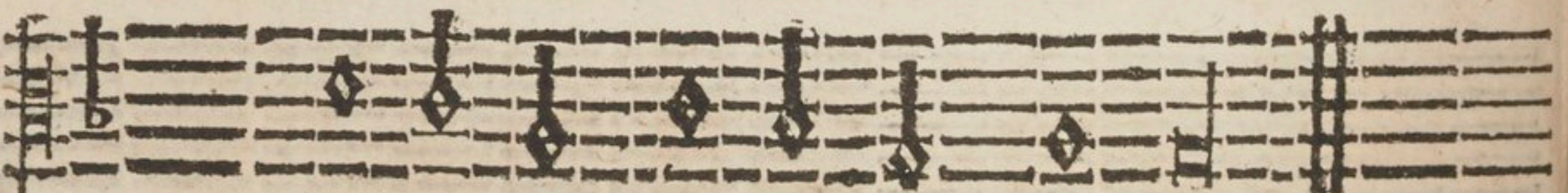
PSALM XIII.

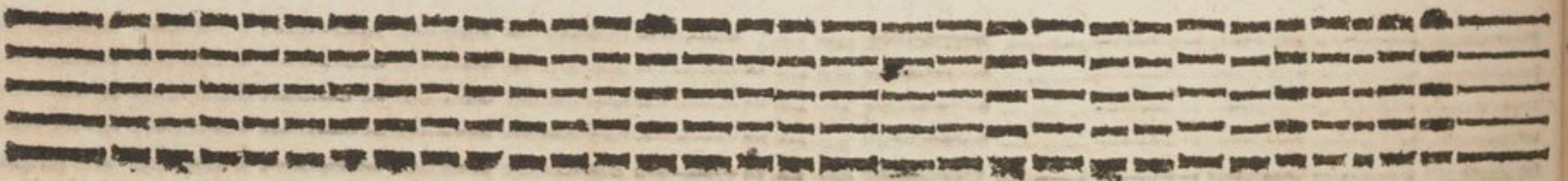
H Oe lang' hebt ghy besloten, Heer,

 My te vergeten al- soo seer?

 Sal 't altijd zijn en nimmer enden?

 Wilt ghy u van my eeuwigh wen- den,

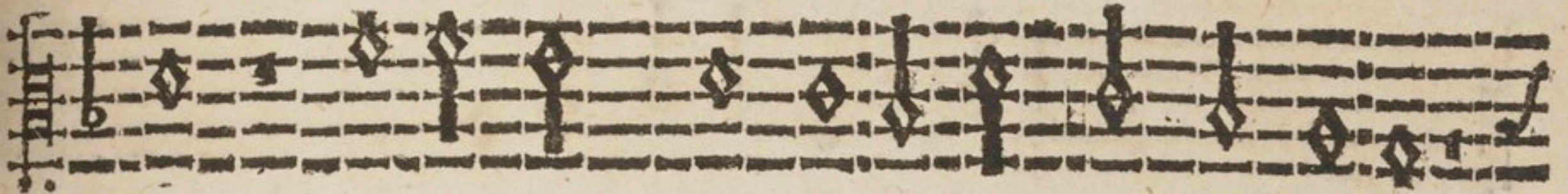
 Die benauwt ben soo langhs soo meer?

D

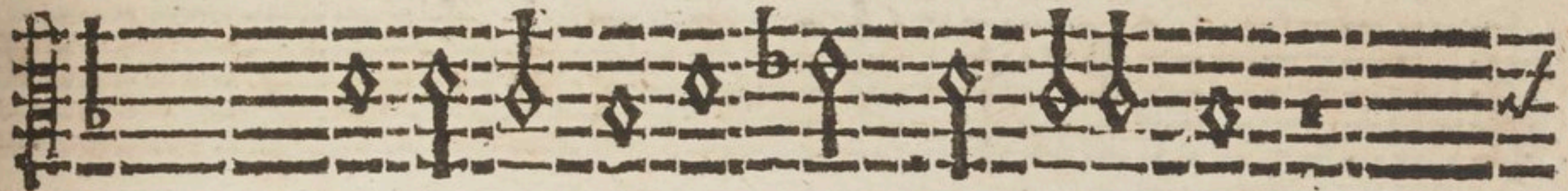
E. dwaes die spreeckt in sijn herte seer

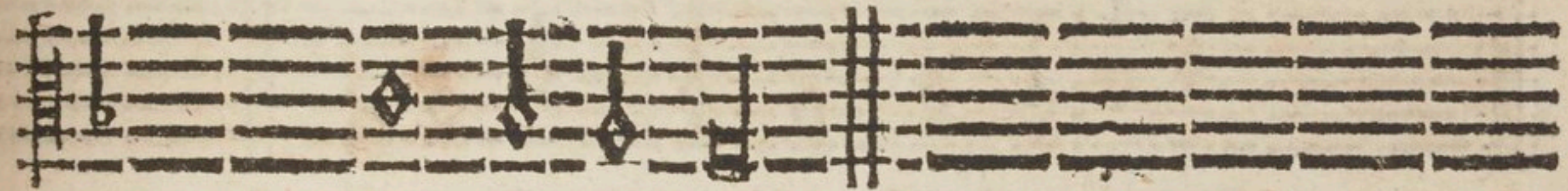
quaet ; Daer is geen Godt, en hy verwoest met desen

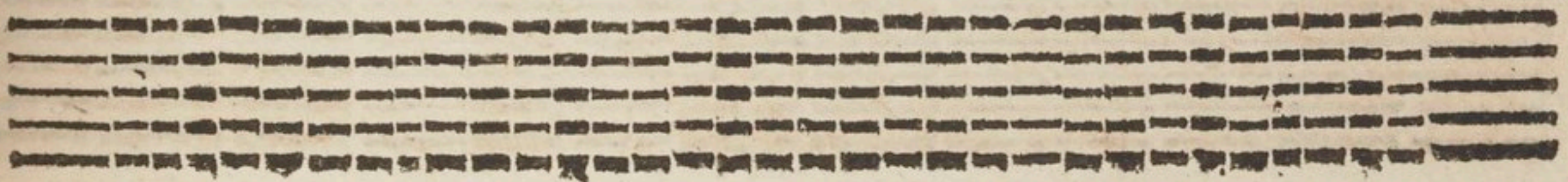
Sijn leven gantsch door sijn grouwelick wesen ;

Daer is niet een die met woort ofte daet,

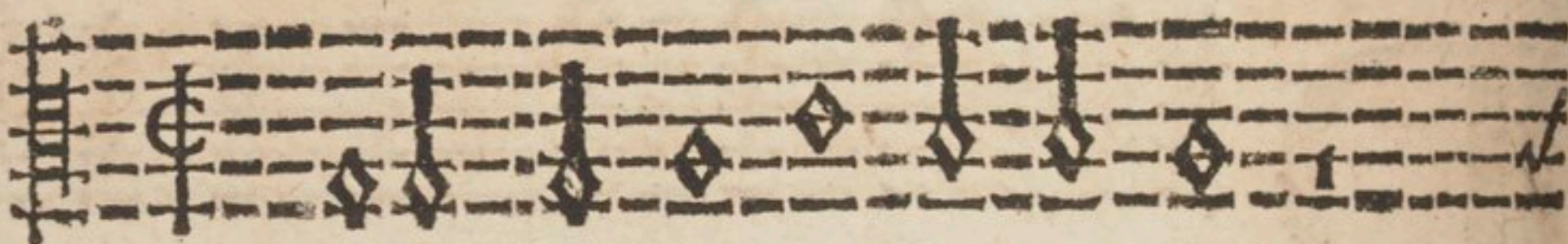

Wat goets begaet.

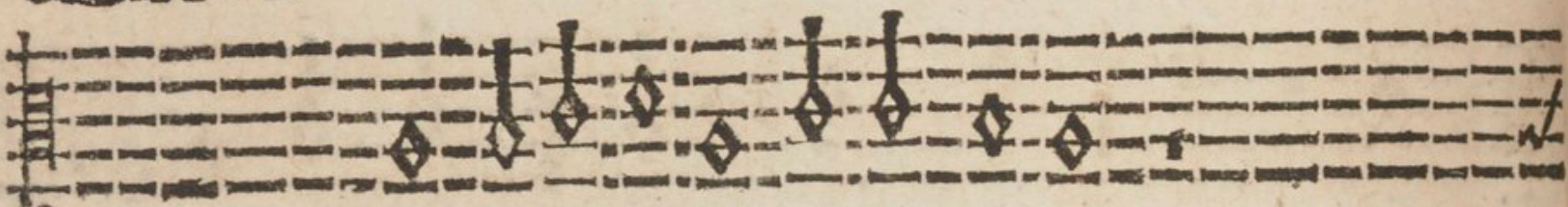

Tenor.

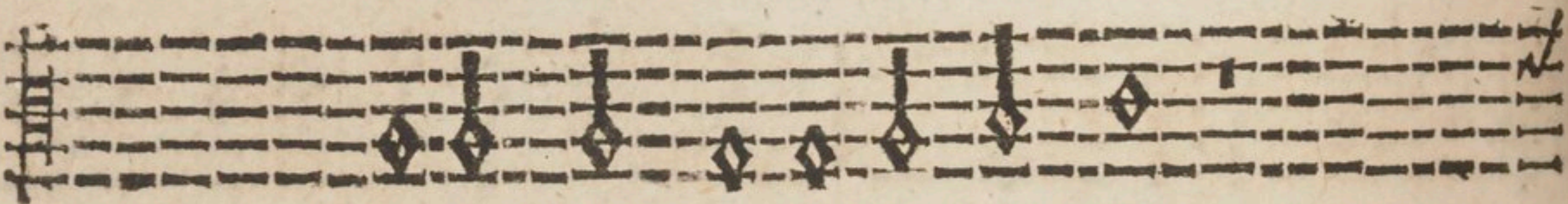
PSALM XV.

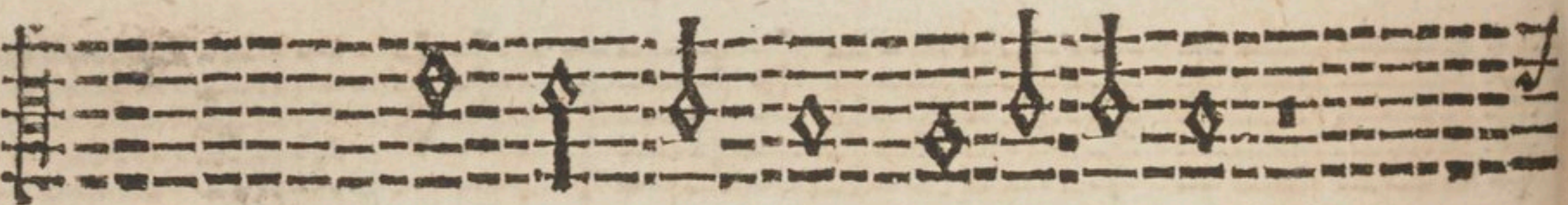
Ie is 't die sal woonen eenpaer

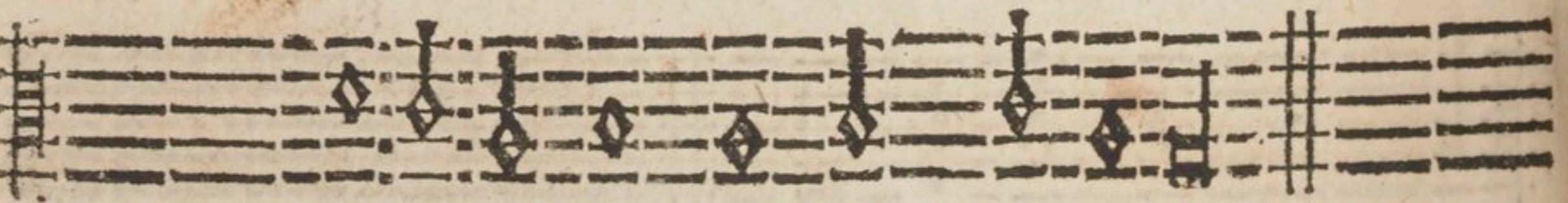
In u lieflicke tenten Heere?

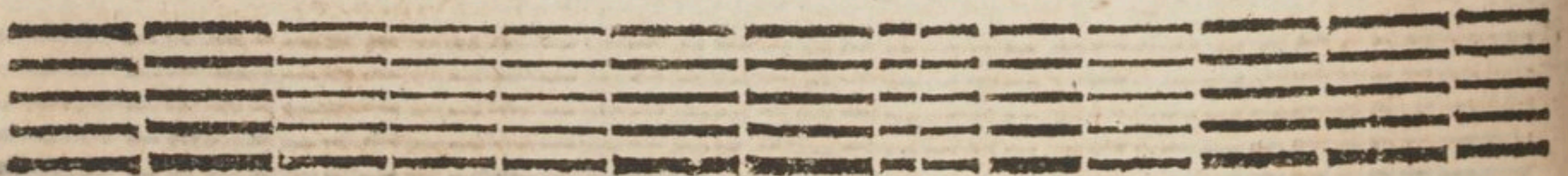
Wie sal doch verkeeren hier naer,

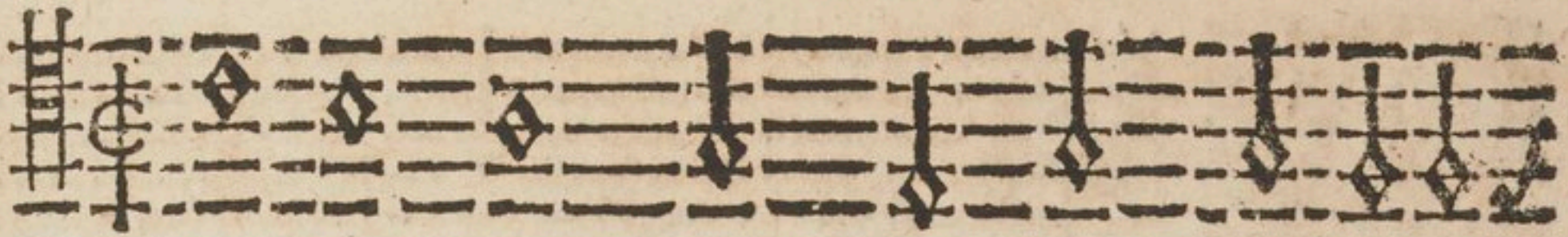

[Door uw' goetheyt, sonder gevaer,]

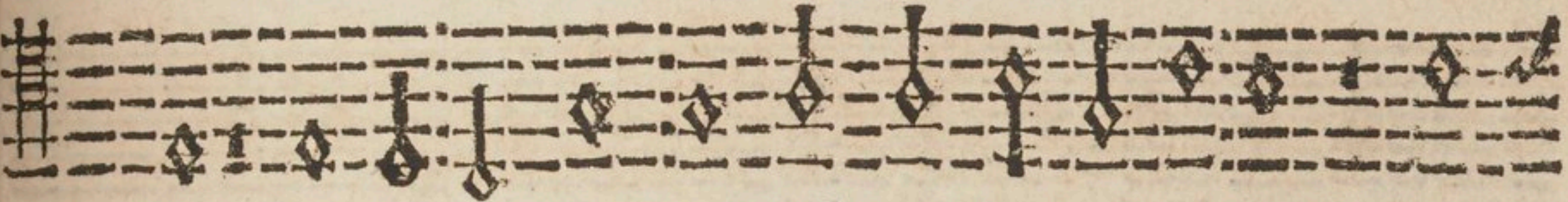

Op uwen heyl'gen bergh met eere?

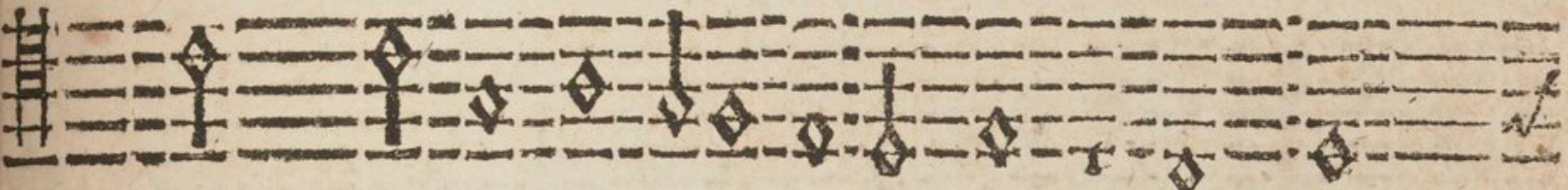

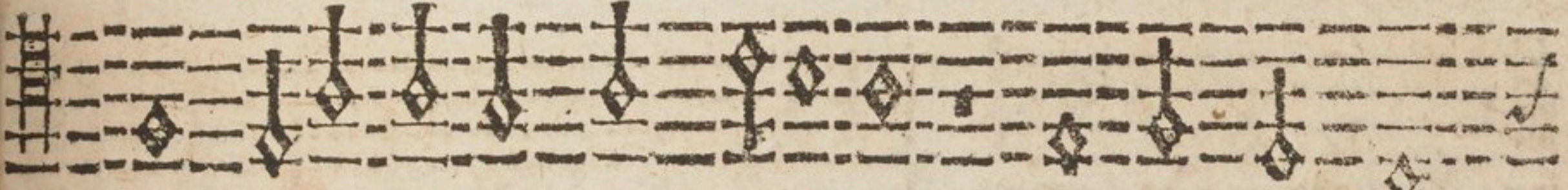
Ewaert my, Heer, weest doch mijn toever-

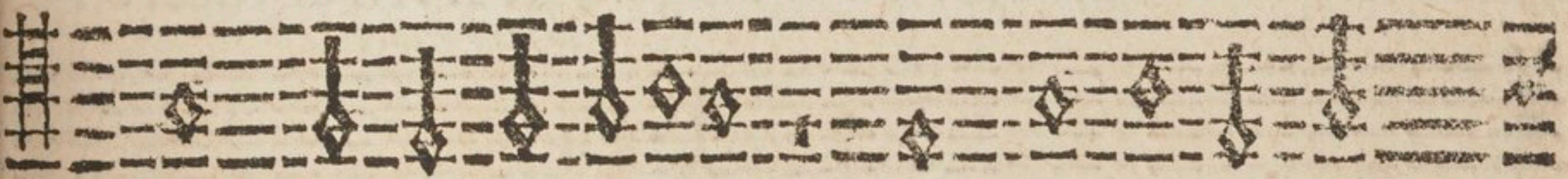
laet, Op u betrouw ick vast met herten reyne. Dies

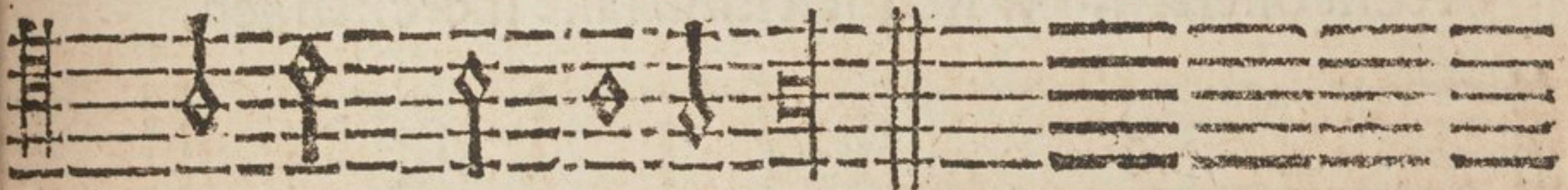
spreeckt mijn ziel tot u in desen staet: Ghy hebt,

Heer, over my de macht alleynne: Doch en komt uyt

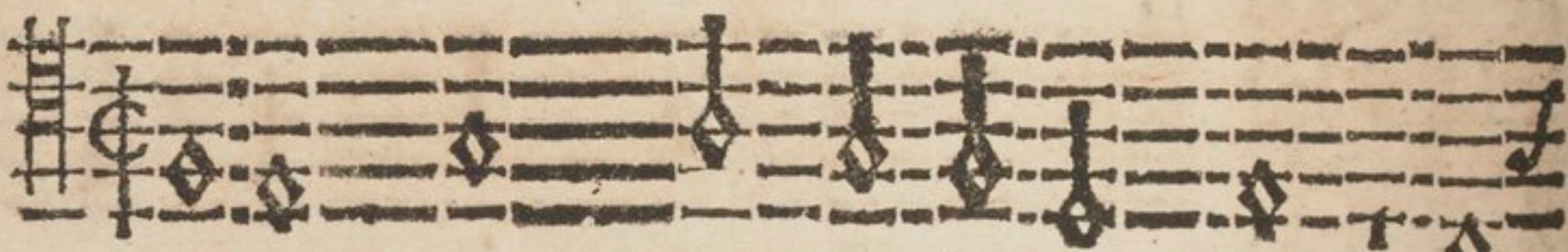
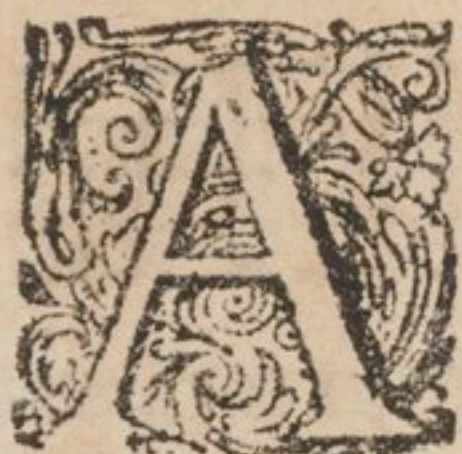
mijn wercken uytgelesen Gantsch geenen nut tot

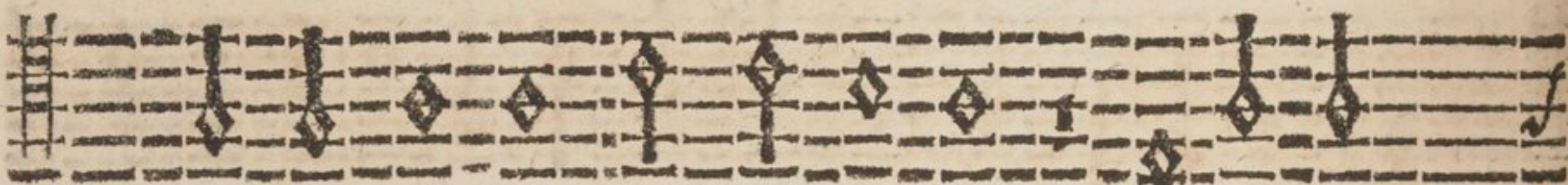
u, Heer hoogh gepresen.

Tenor.

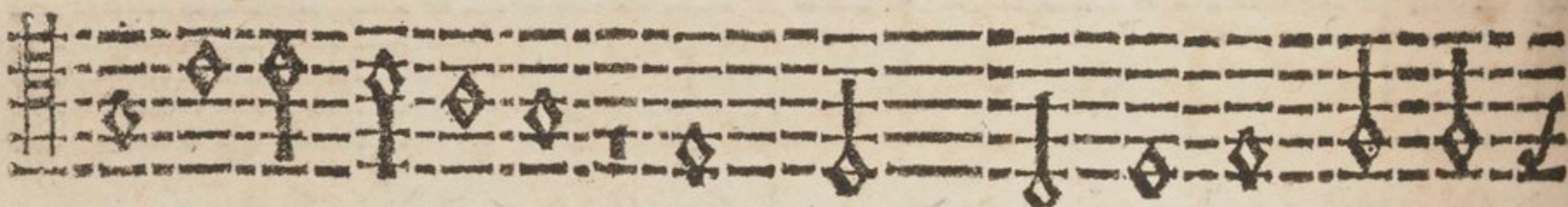
PSALM XVII.

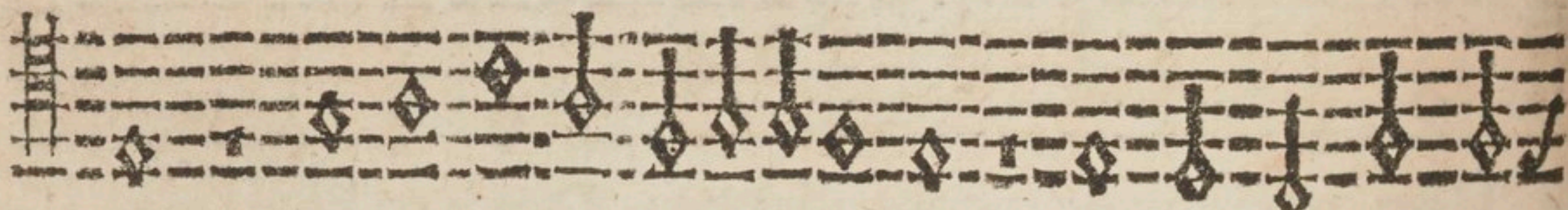
Enfiet, Heer, 't recht van uwen knecht, Wilt

mijn geroep, ô Godt, verhooren, Mijn gebedt

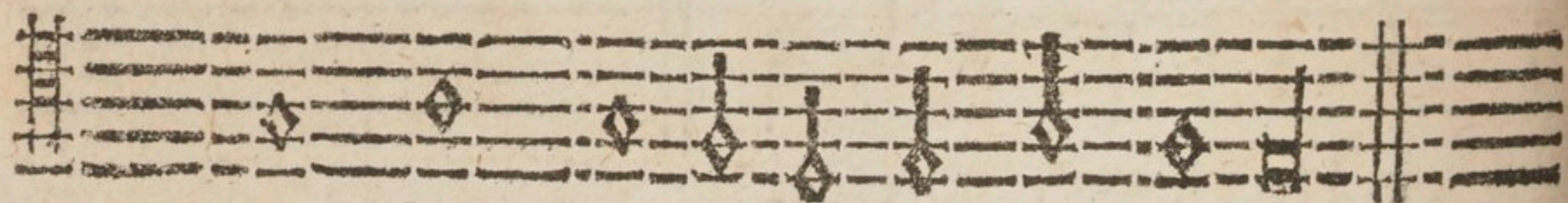
kome tot uw' ooren, Het welck vloeyt uyt een hert op-

recht. Van u, die wetet alle dingen, Wil ick oordeel en

recht ontfaen, Wilt doch mijn sake mercken aen,

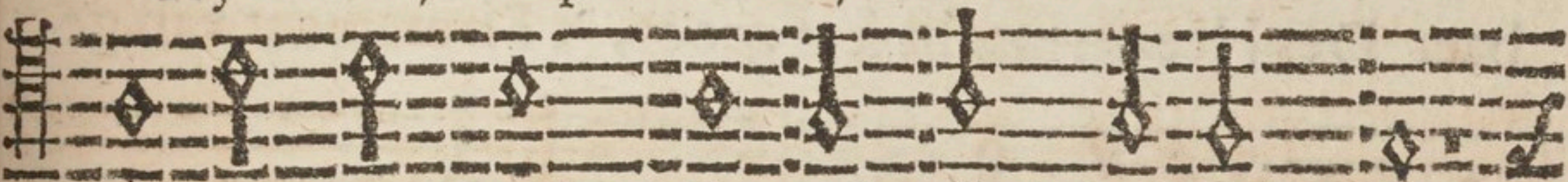
Want gantsch recht is al mijn voortbringen.

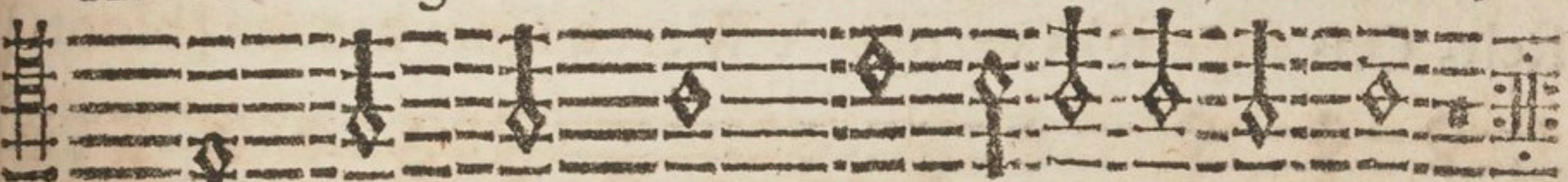
Ick sal u lie-ven en dienen een-drachtigh,
 I Mijn hope staet alleen op Godt gepresen,

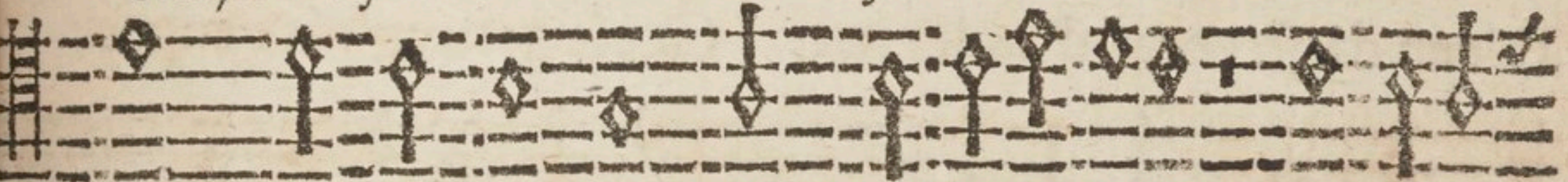
Mijn le-ven lang, O Godt mijn sterck- te krachtigh.
 Hy wil mijn wapen en mijn toevlucht wesen.

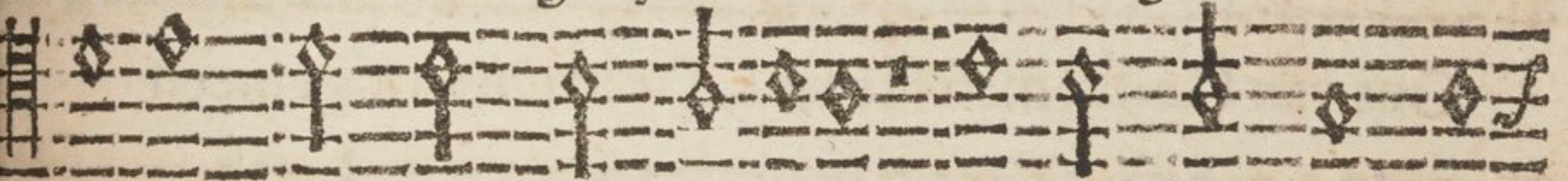
Ghy zijt mijn burcht, mijn troost, mijn heyl, mijn steen,
 Als ick hem groot maeck, en bidd' na sijn woordt,

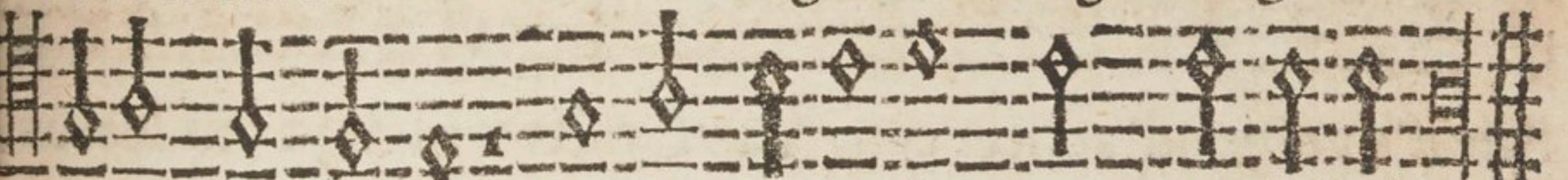
Mijn schildt, mijn hoorn, mijn bewaer- der al- leen.
 Mijn vy- an- den hy haestelick verstoort.

's Doods nood omving my deef' voorledē dagē, Stroomē der

boosen maeckten 't hert verflagen. De angst des grafs had-

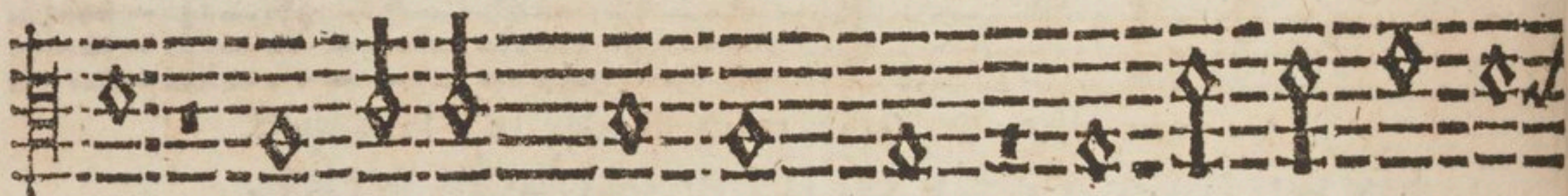

de my gants bevaē, Met dē strickē des doots was ik belaeen.

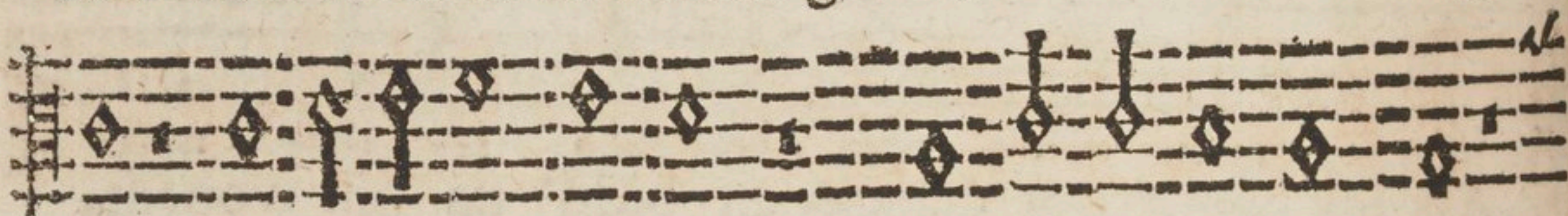
Tenor.

PSALM XIX.

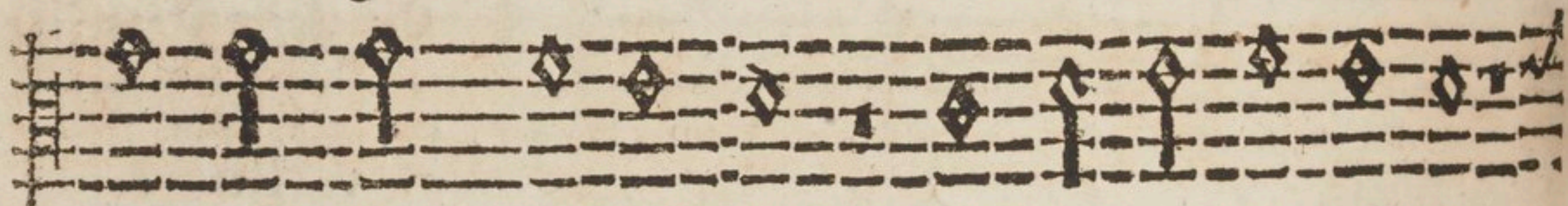
D E Hemelen seer klaer Verkonden open-

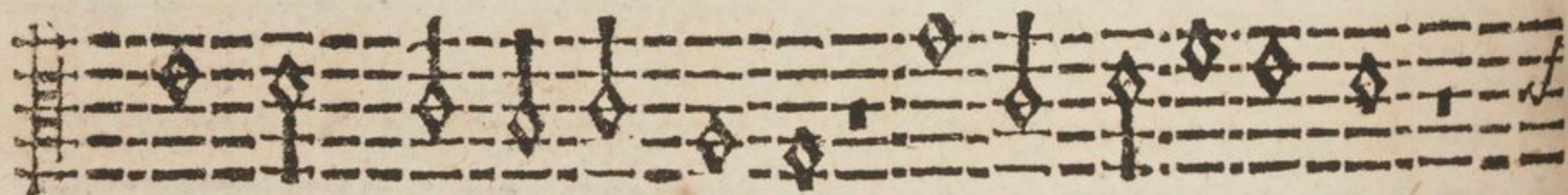
baer Des Heeren macht seer groot, 't Firmament vast ge-

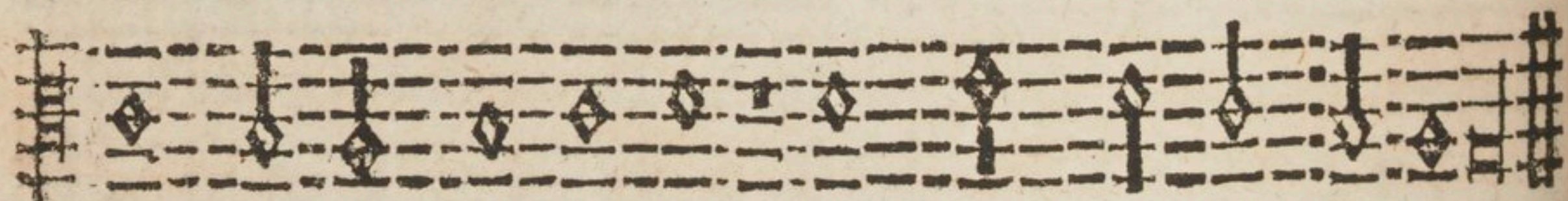
stelt, Ons dagelicks vertelt 't Werck sijner handen [bloot.]

D'een dagh voor, d'ander naer, Geeft getuyg'nis eenpaer

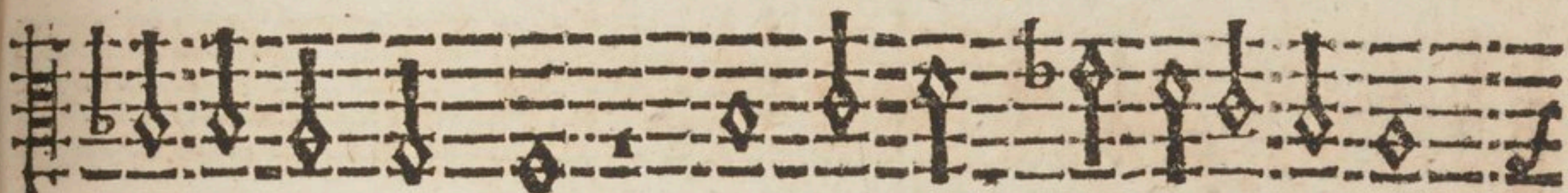
Ons van Godt onsen Heere : De nachten algemeen

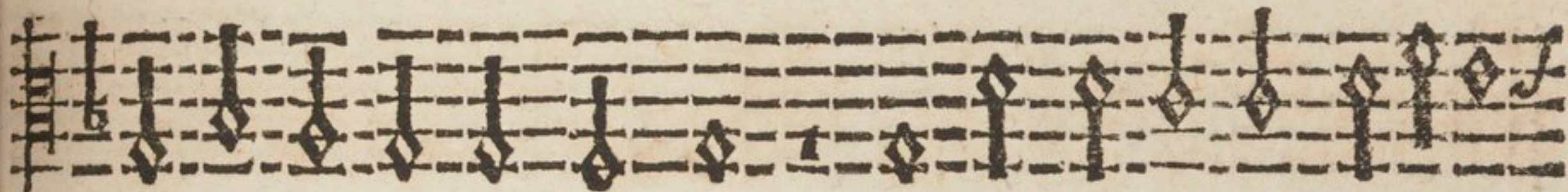
Steed's volgend' achter een, Van Godts wijs heyt ons leeren.

Odt verhoor u gebedt dat ghy doet In

uwen swaren noot ; Godt Jacobs neem u in sijn be-

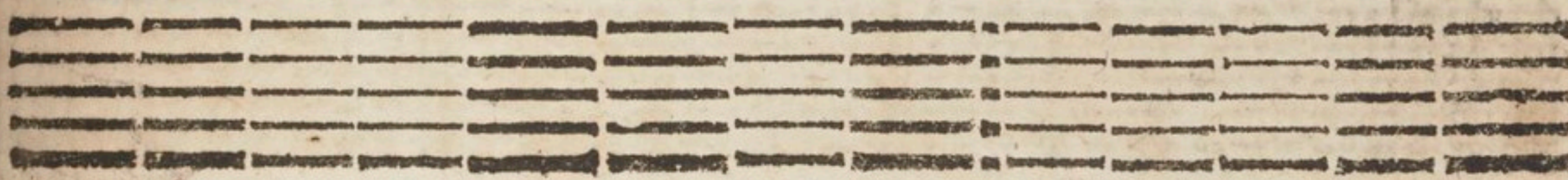
hoed, In den tegenspoet groot. Uyt den hemel sie Hy u lij-

den, En help u oock seer krachtigh, Van Zion den bergh

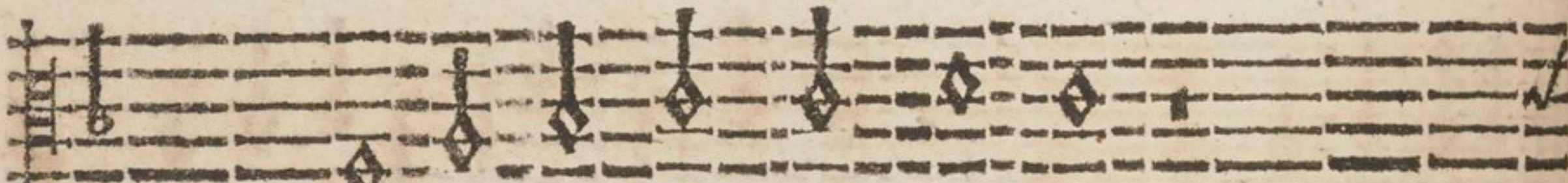
t'allen tijden Sterck' u sijn hant seer machtigh.

Tenor.

PSALM XXI.

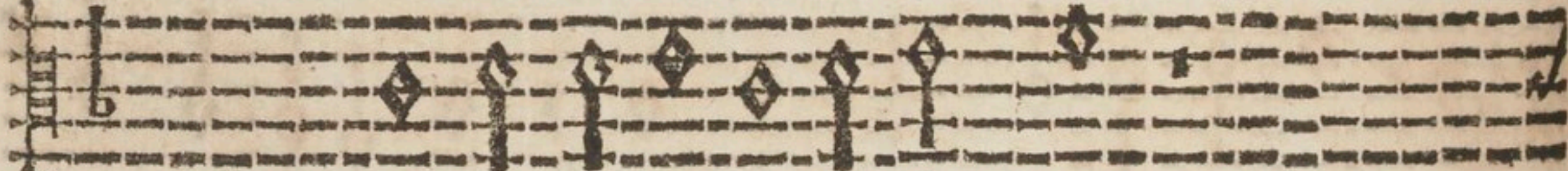
D **E** Koningh sal seer zijn verheught,

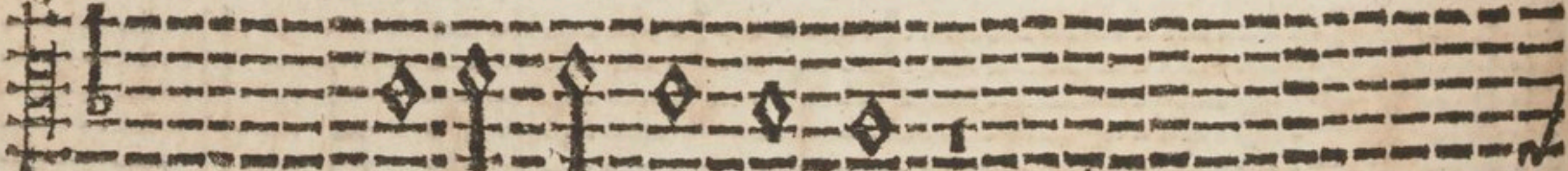
Dat hy door uw' hant krachtigh

Verlost is, Heer almachtigh :

Hoe vol sal hy wesen der vreugd,

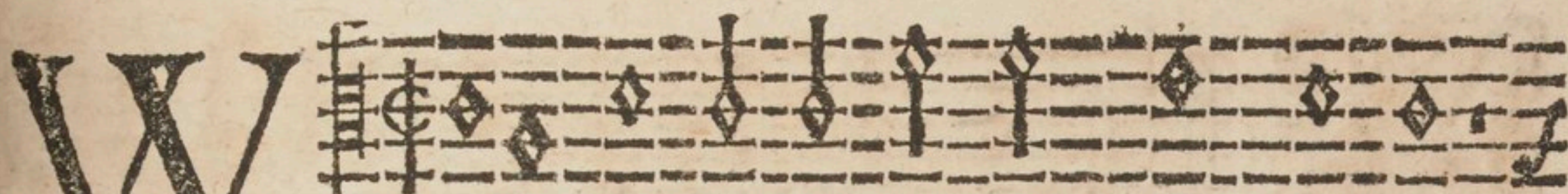

Siende dat hy gewis

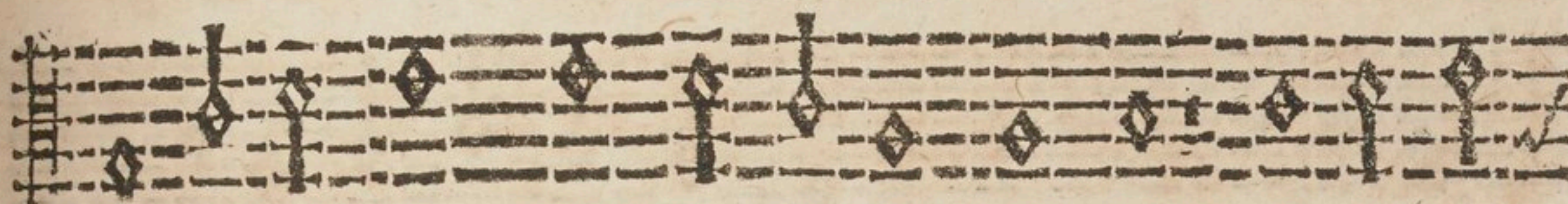

Door uw' kracht bevrijdt is :

W

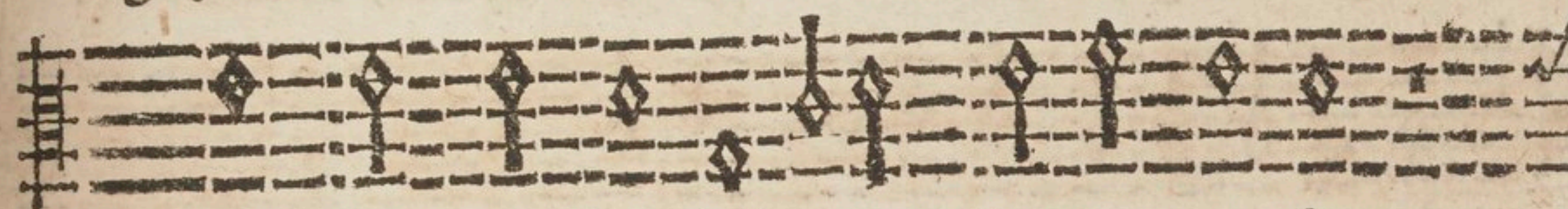
Aerom verlaet gy my, mijn God, mijn Heer?

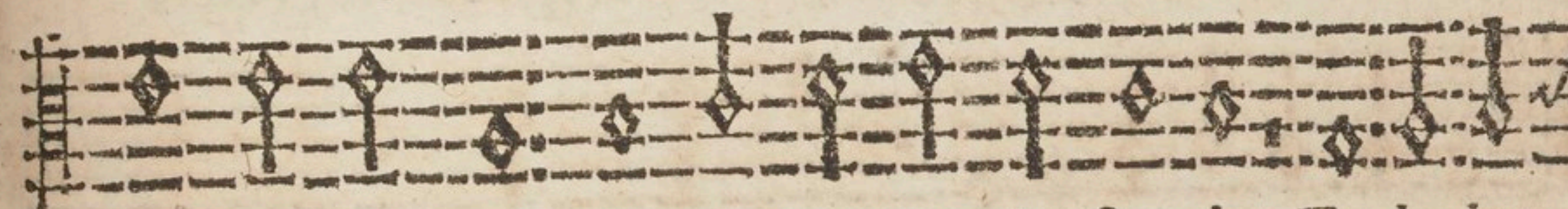
Verr' is uw' hulp, doch ben ick benouwt seer, Verre hebt

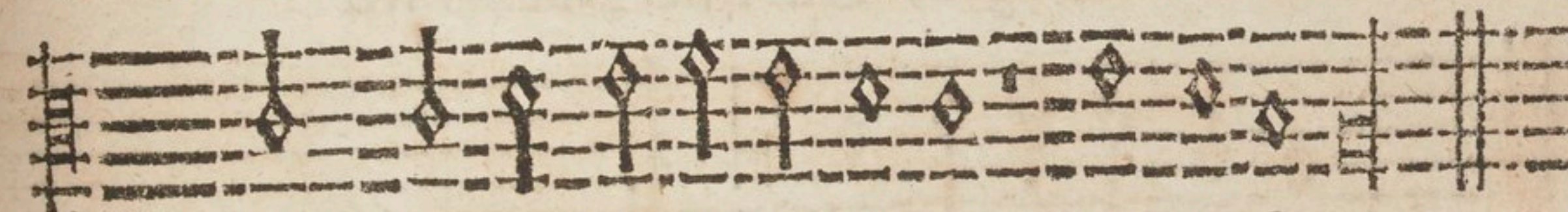
ghy mijn klachten verfteken, Die my uytbreken.

Des daeghs aenroep ick u uyt 's herten gronde,

Nochtans antwoord ghy my tot geender stonde, Ende des

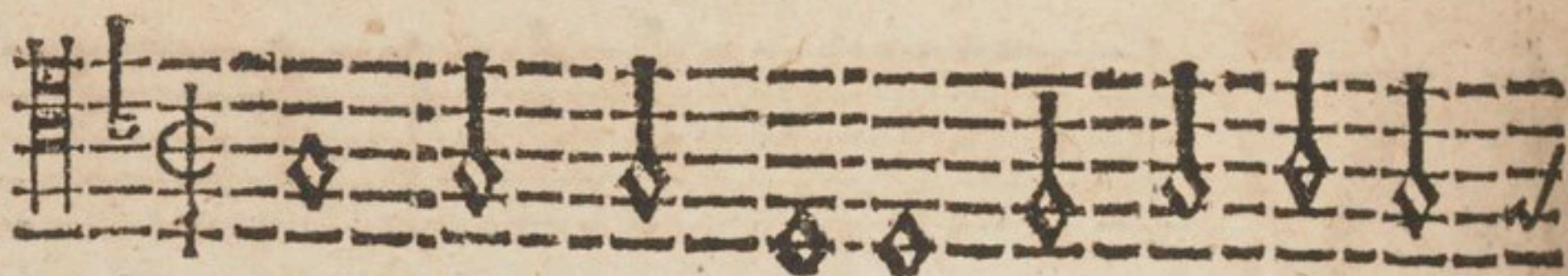

nachts laet ick niet af van klagen, Seer verflagen.

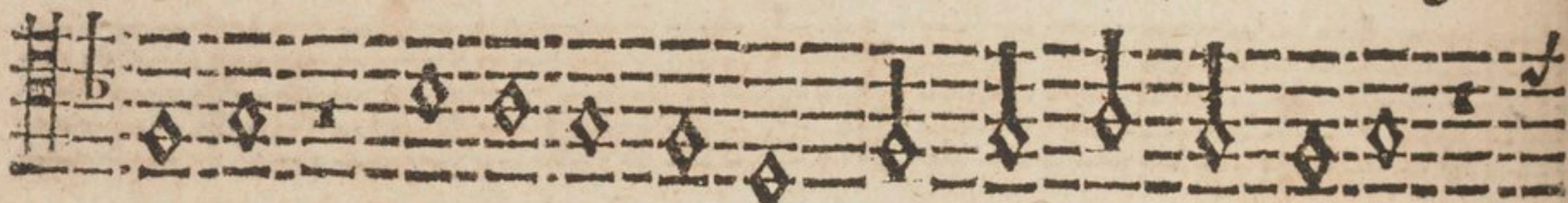
Tenor.

PSALM XXIII.

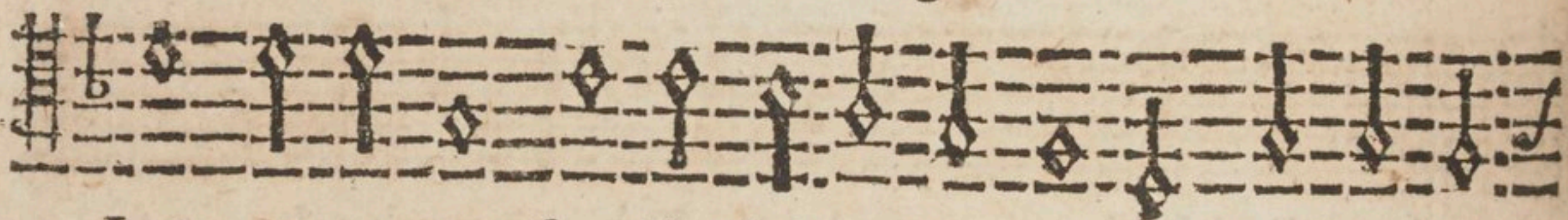
M

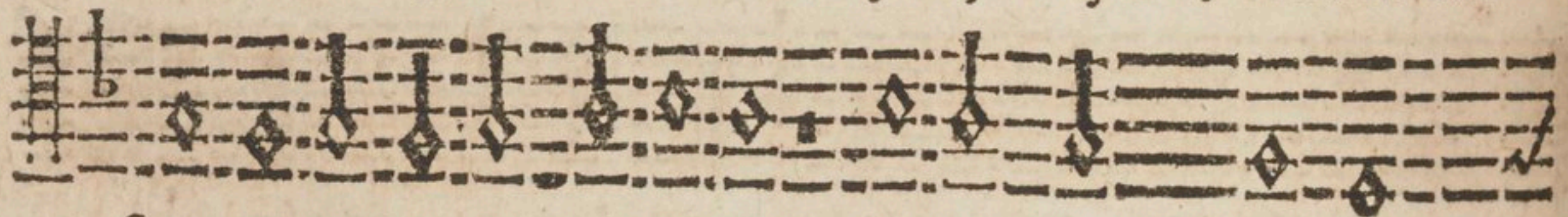
Yn Godt voed my als mijn Herder ge-

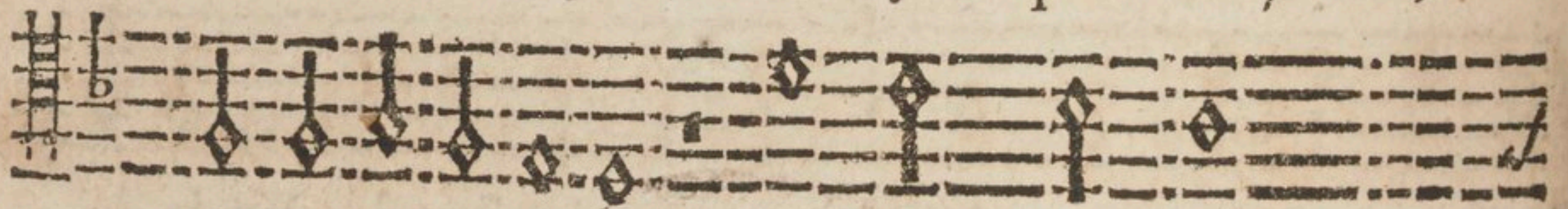
presen, Dies sal ick geenes dings behoeffick wesen.

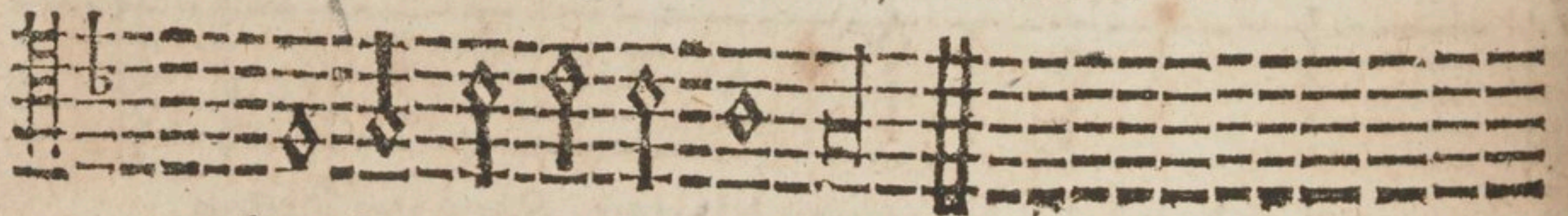
In 't groene gras seer lietlick hy my weydet, En aen dat

soet water hy my geleydet. Hy verquickt mijn ziel,

die seer is verslegen, Om sijns Naems wil

leyt hy my in sijn wegen.

D

E aerd' is onses Godts voorwaer,

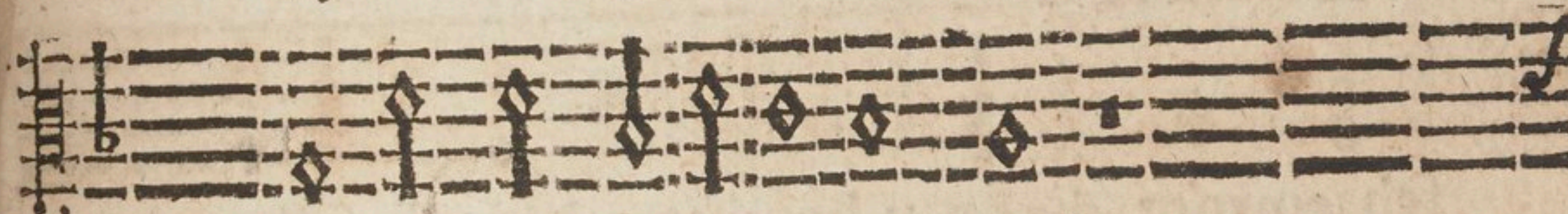
En wat sy begrijpt verr' en naer,

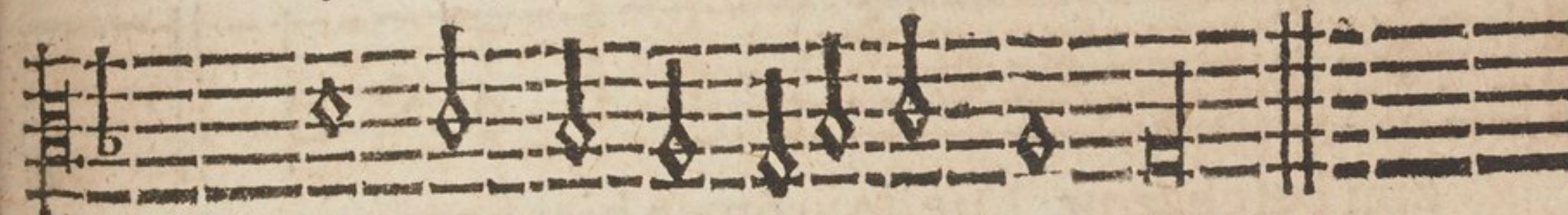
Met den menschen daer in woonachtigh.

Hy heeft die op 't Meyr vast gegrondt,

Hy verrijckt die alsins in 't rondt

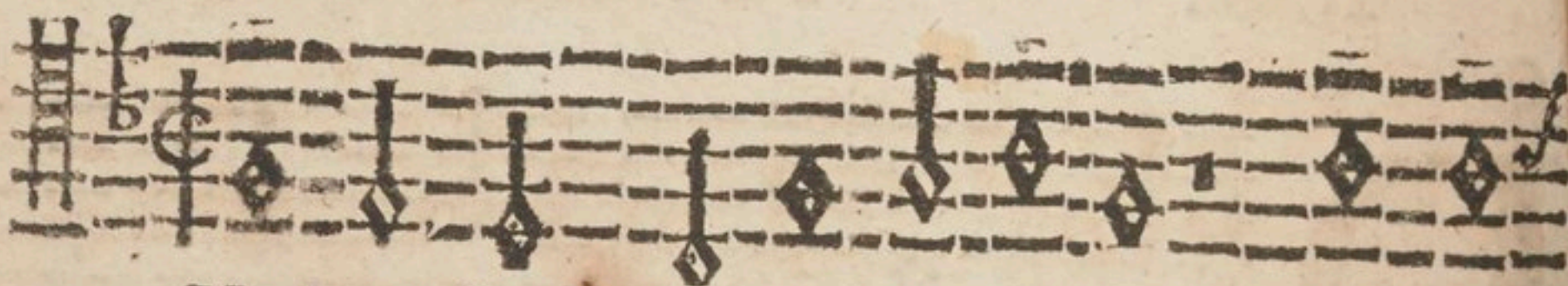

Met veel schoone rivieren krachtigh.

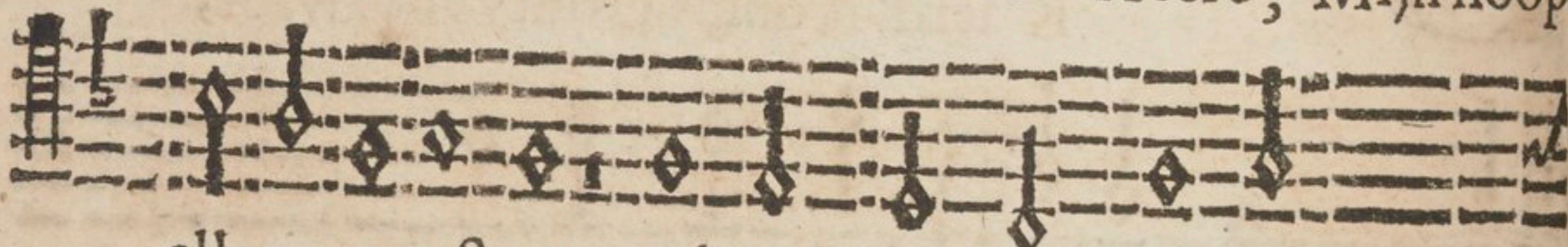
Tenor.

PSALM XXV.

M

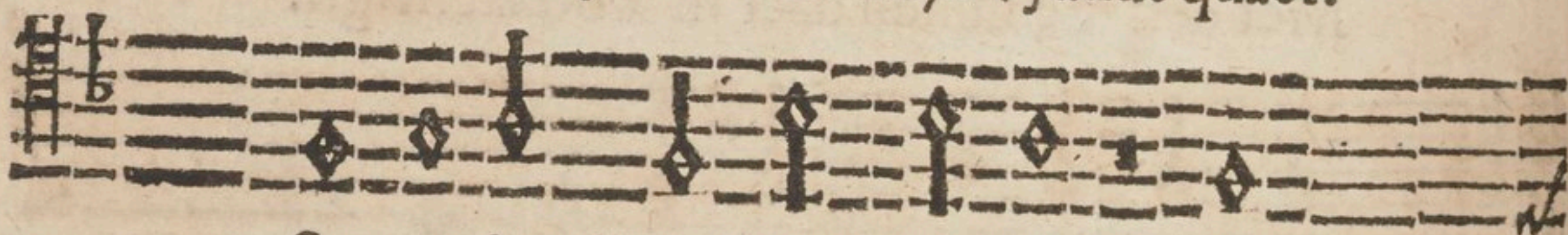
Yn hert heff' ick tot u Heere; Mijn hoop

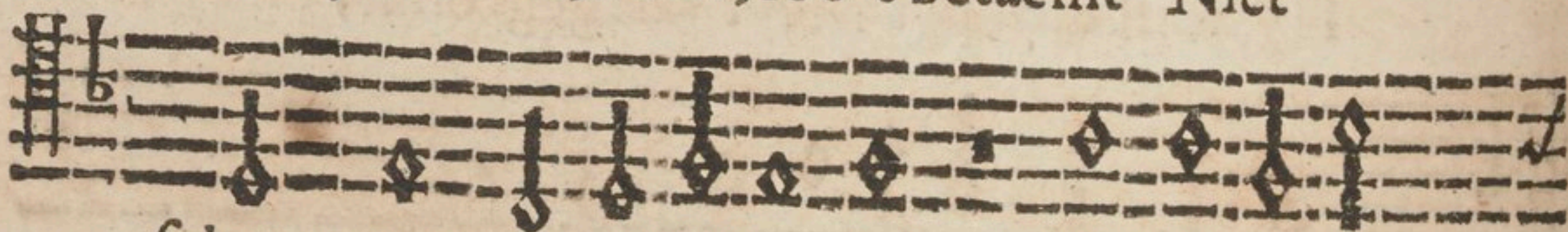
alleen op u staet: Behoedt my doch voor on-

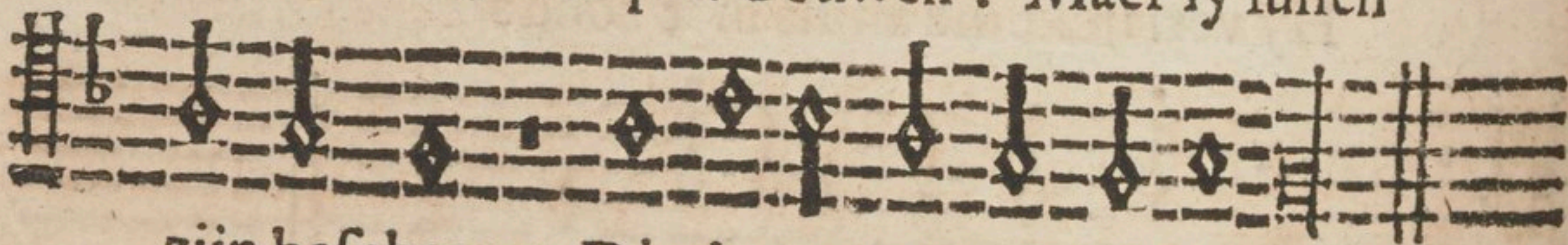
eere, Die my wenscht mijn vyandt quaet.

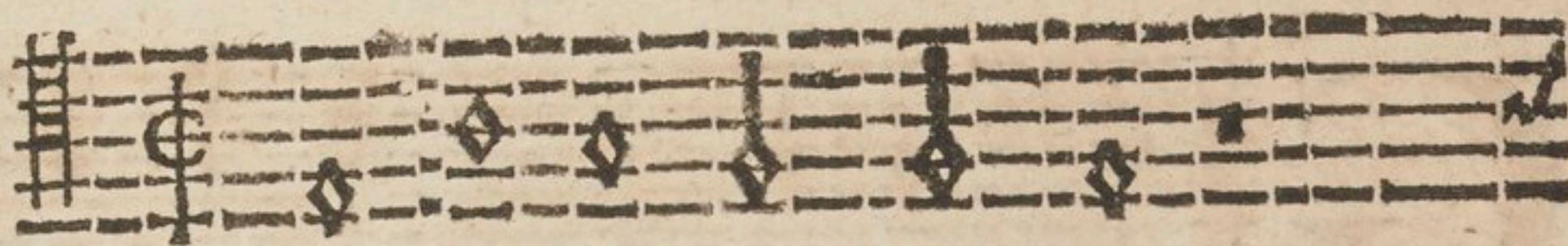
Sy werden, Heer, soo't betaemt Niet

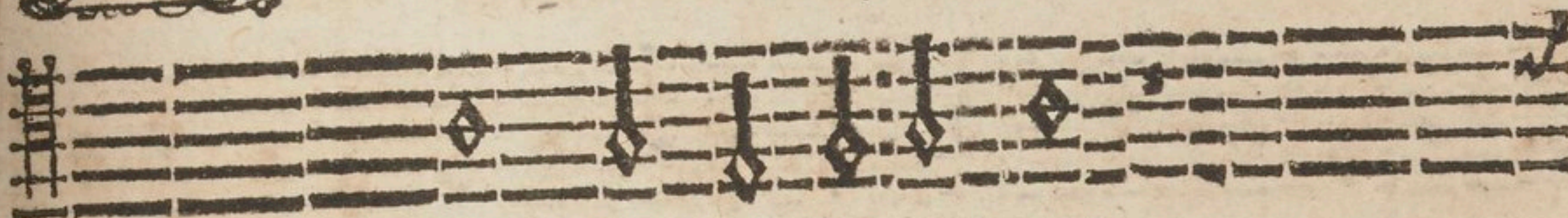
schaemroot, die op u bouwen: Maer sy sullen

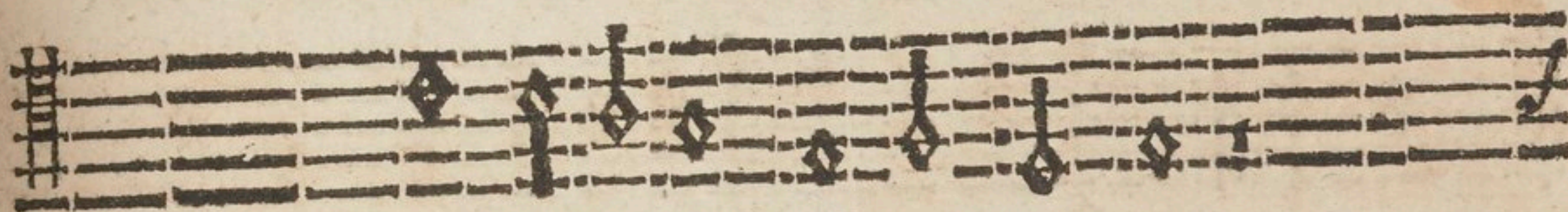
zijn beschaemt Die de vromen hier benouwen.

Ewaert, ô Heer, mijn recht :

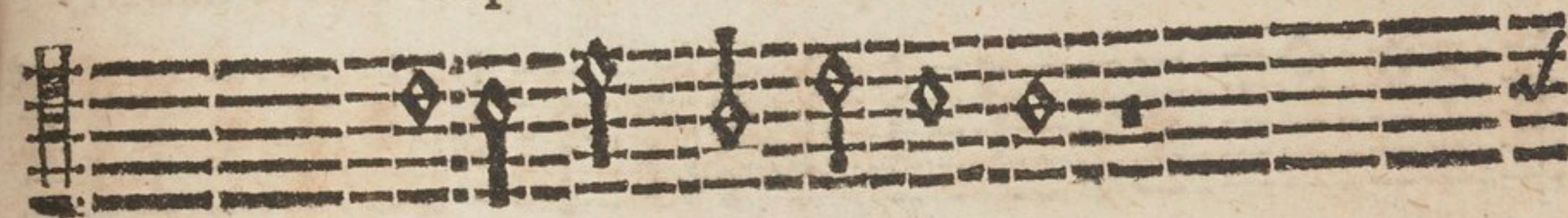
Want voorwaer uwen knecht

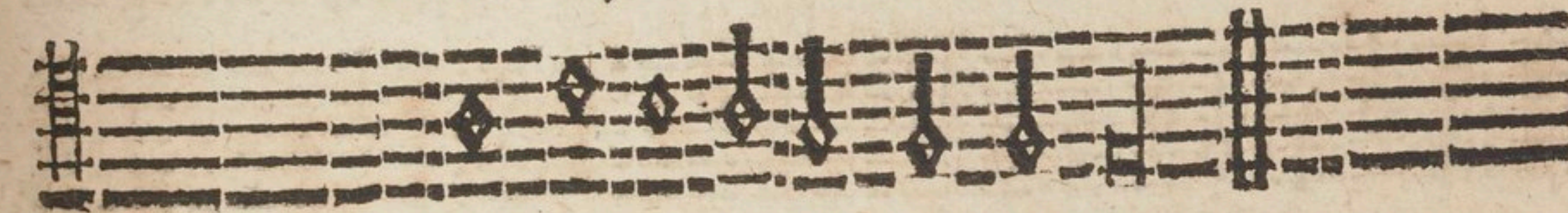
Wandelt in onschult nu voortaan :

Op u staet mijn betrouwen,

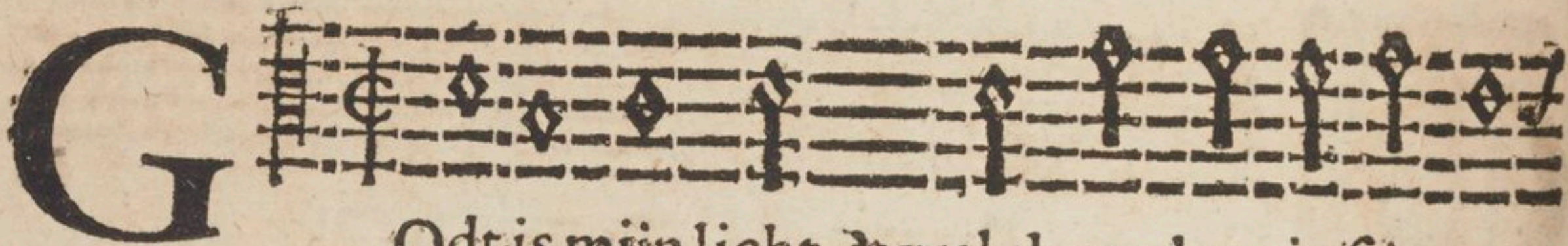
In al mijn swaer benouwen,

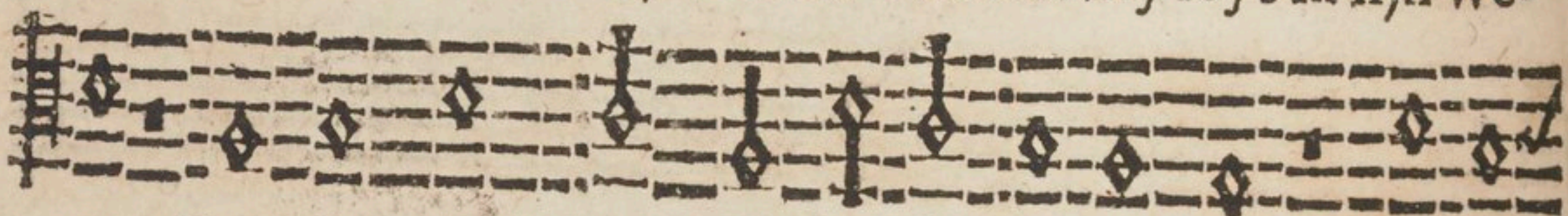
Daerom en sal ick niet vergaen.

Tenor.

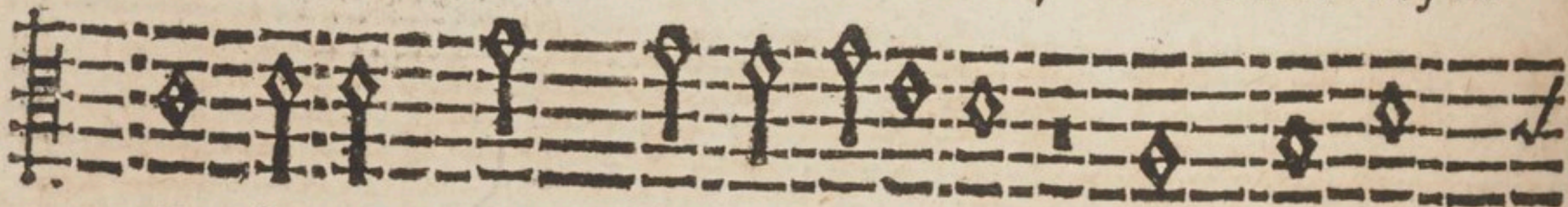
PSALM XXVII.

G

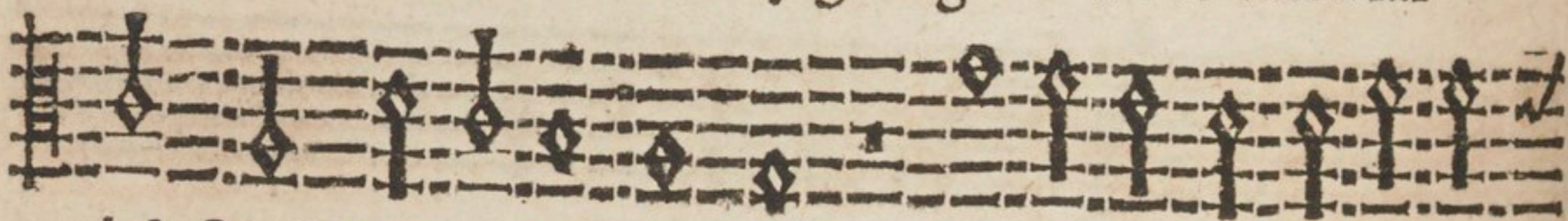
Odt is mijn licht, t welck my leyt in sijn we-

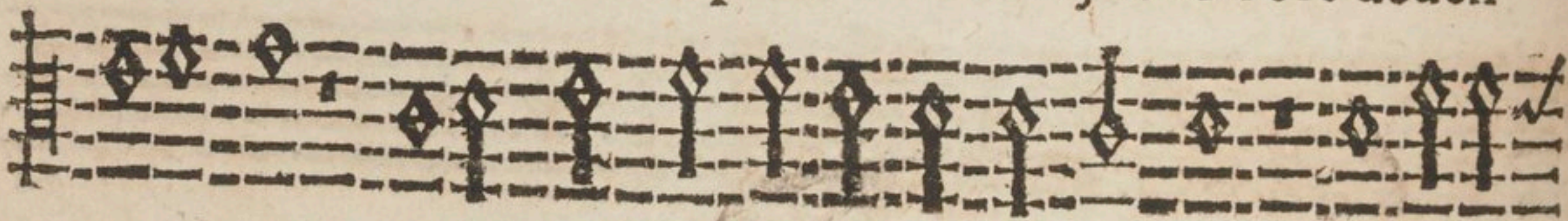
gen, En mijn heyl, voor wien sal ick zijn bevreesst: Hy is

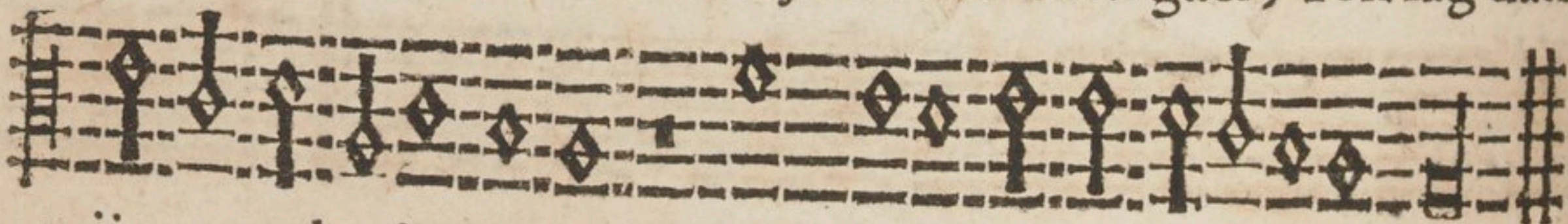
mijns levens kracht tot my genegen. Voor wien sal

ick schricken in dit tempeest? Als my de boose deden

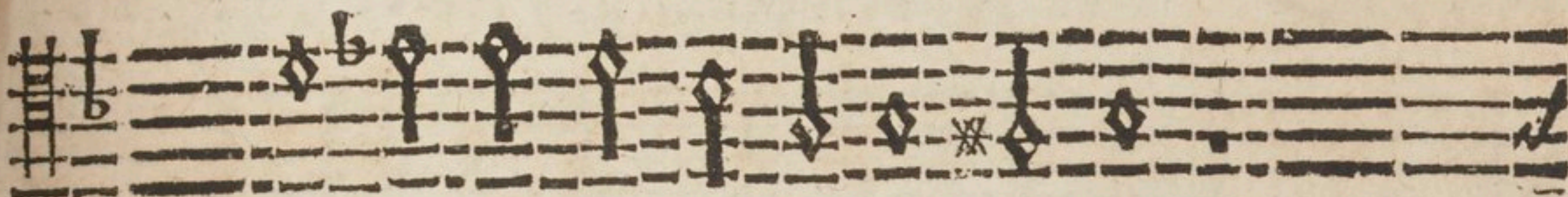

overloop, Ende sochten my te verflinden gaer, Ick sag dan

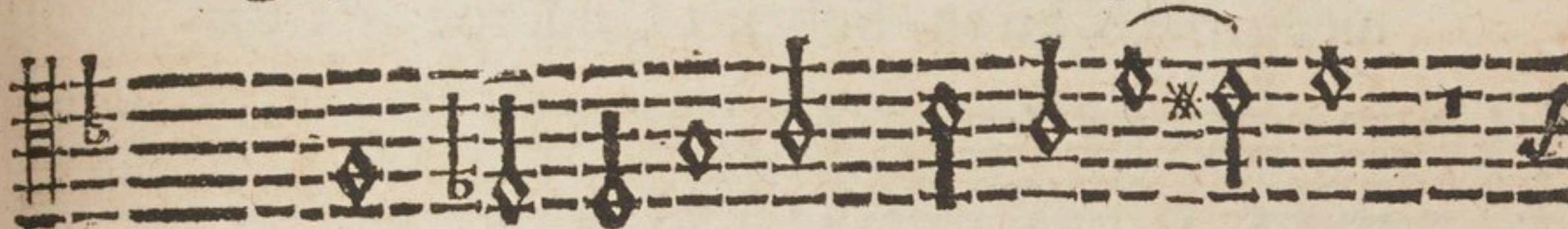

mijn vyanden in gevaer Struyckelen en vallen al over hoop.

O Heer, ghy zijt mijn sterckte machtigh,

Tot u is 't dat ick bidde klachtigh :

Swijght niet stil, ô mijn Godt gepre- sen :

Of anders soo moet ick nu wesen

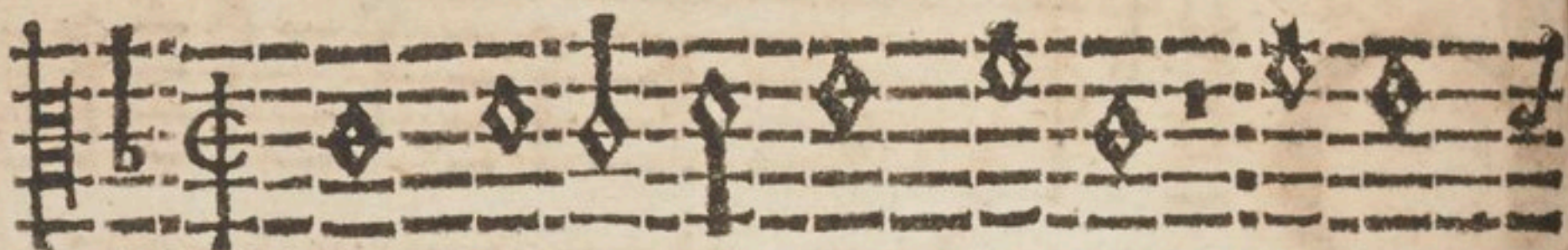
Een mensche gantschelick gelijk,

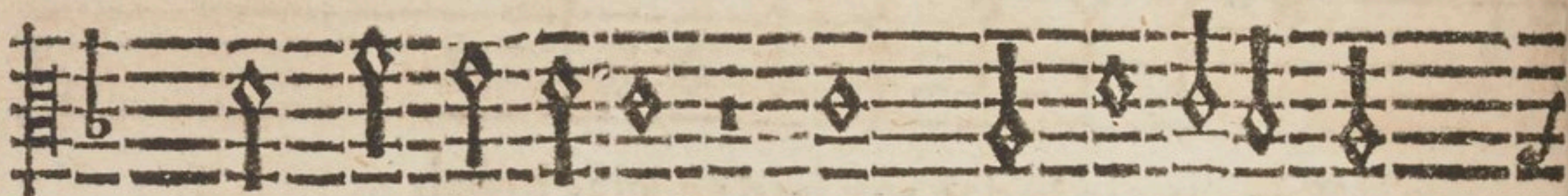
Die men begraeft in dat aerdtrijck.

Tenor.

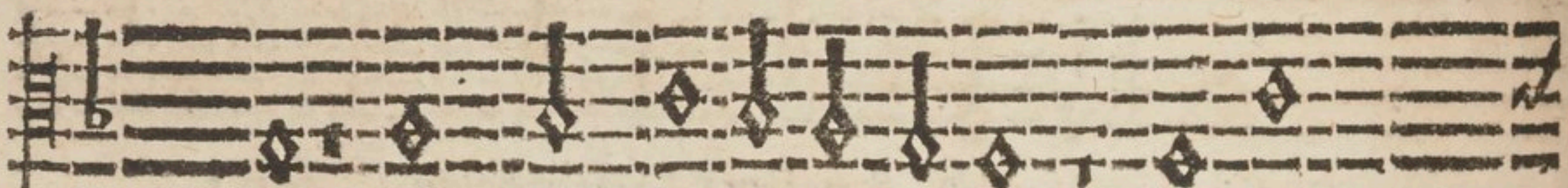
PSALM XXIX.

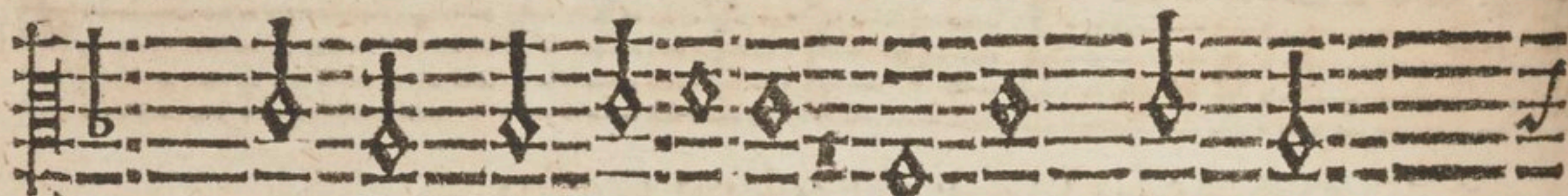
Hy Prinçen en ghy Heeren, Begaeft

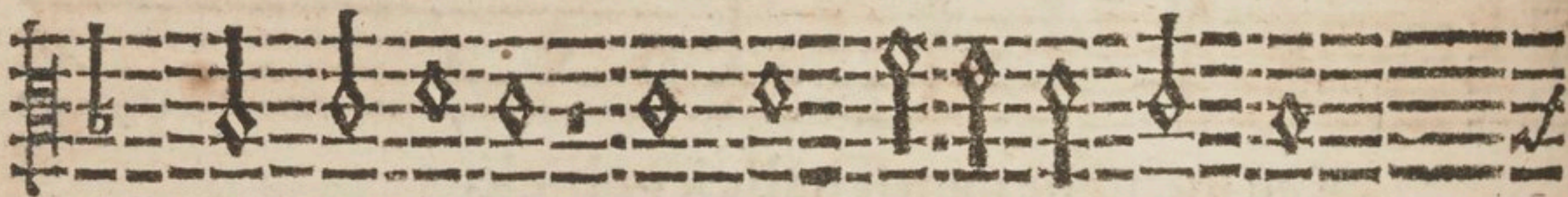
met grooter eeren, Schrijft Godt toe alle t'sa-

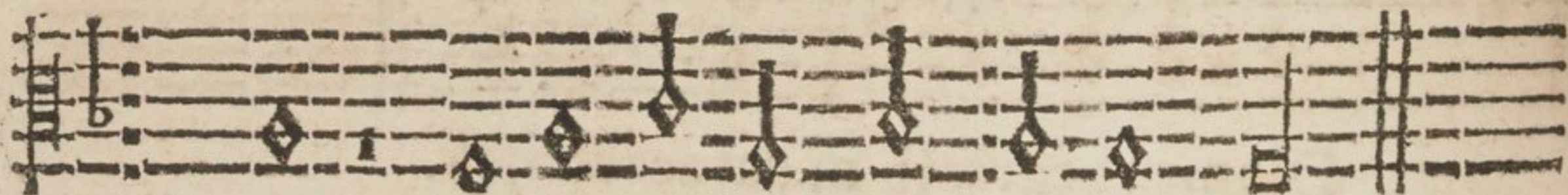
me Sijn kracht en lof bequame : Wilt hem

fulcken prijs bewijfen, Als sijn macht niet

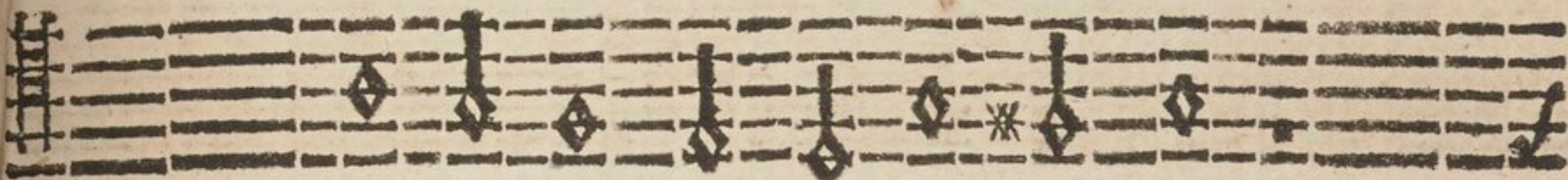
om volprijsen Toe-staet, en in sijn wooningh

goedt Buyget hem de knyen met ootmoedt.

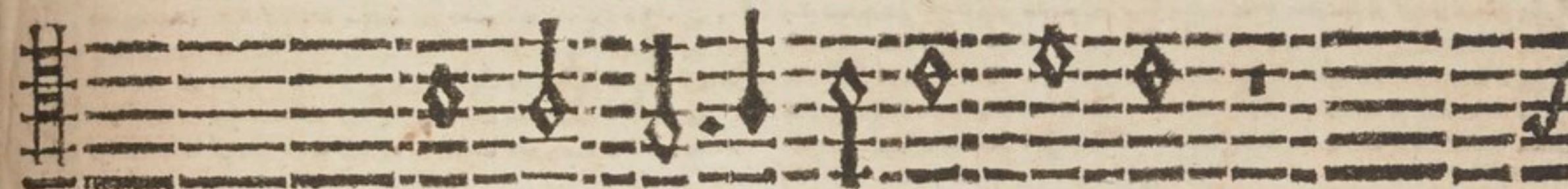
A dat ghy, Heer, my hebt bevrijdt,

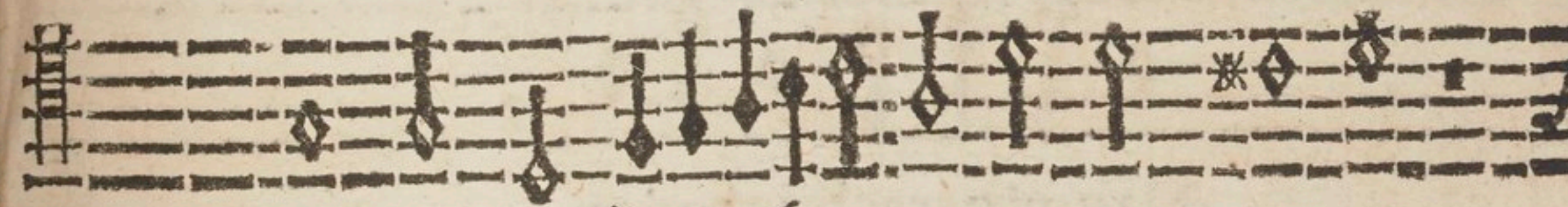
En dat ghy oock nimmermeer lijdt,

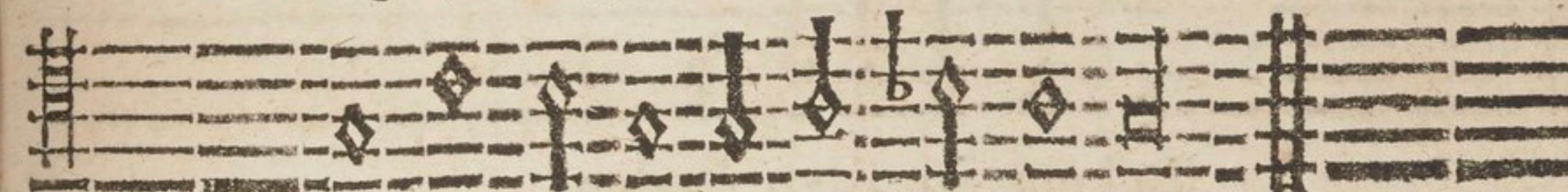
Dat mijn vyanden heb- ben vry

Oorfaeck om te spotten met my,

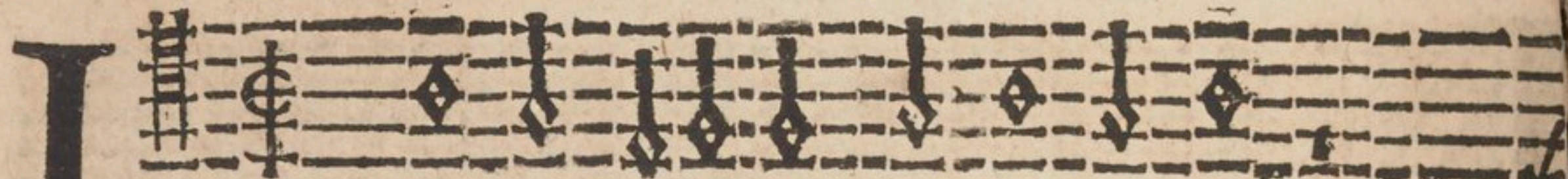
Den prijs die ghy hierom zijt weerdigh,

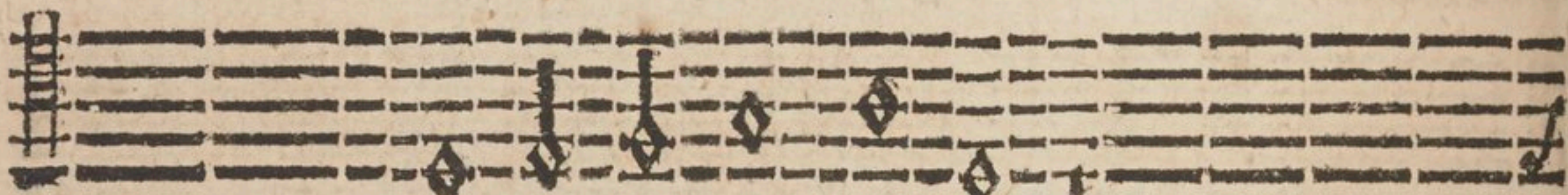
Te singen wil ick zijn volveerdigh.

Tenor.

PSALM XXXI.

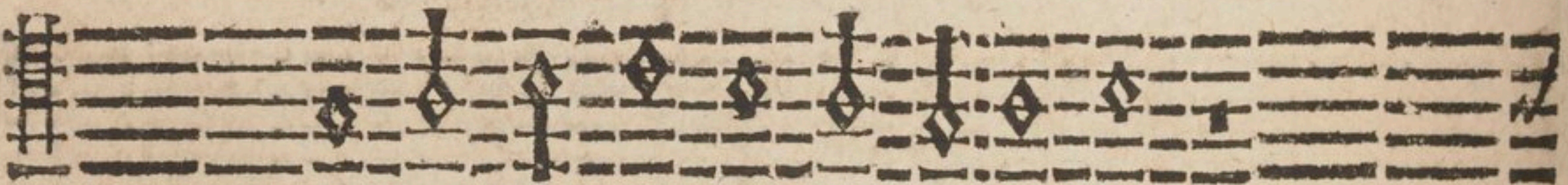
I Ik stell' op u vast mijn betrouwen,

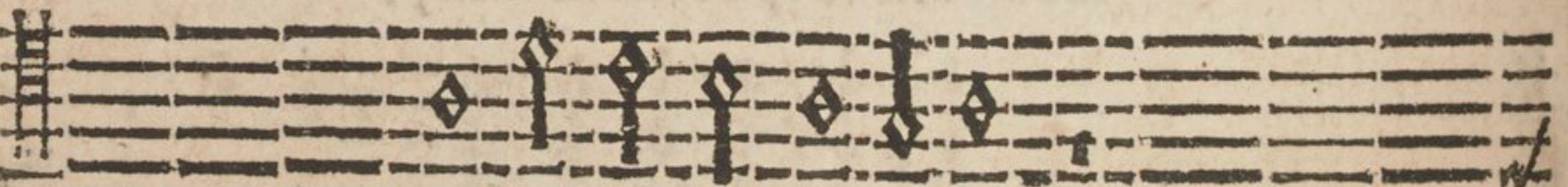
En laet my nimmermeer

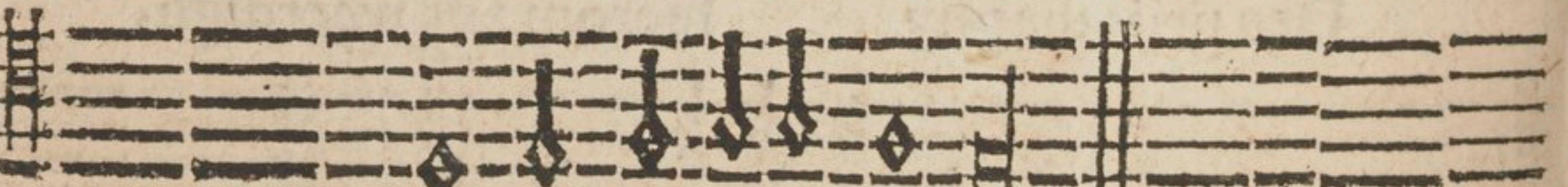
Tot schanden komen, Heer ;

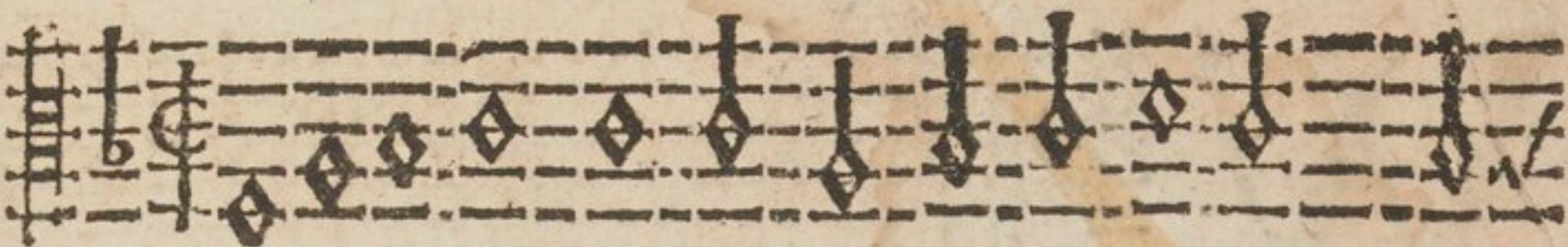
Verloft my doch uyt dit benouwen,

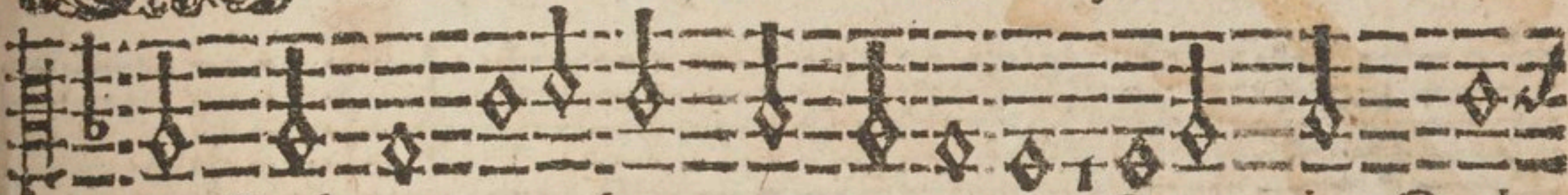
Na uw' gerechtigheden,

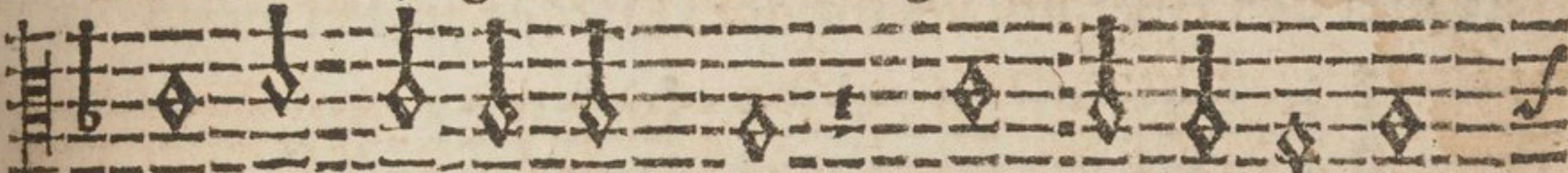
Bekent in allen steden.

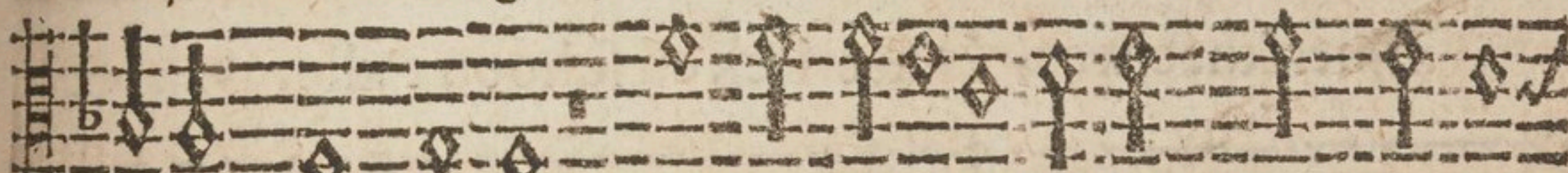
El hem die sijn misdaet, die hy bedreven Heeft,

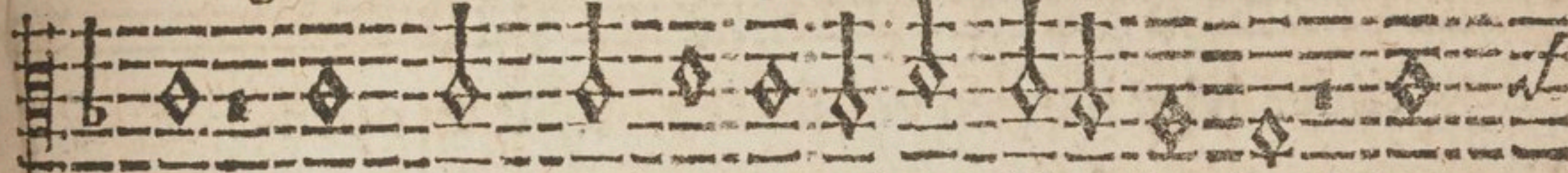
van Godt uyt genaden wert vergeven, Over wien Godt

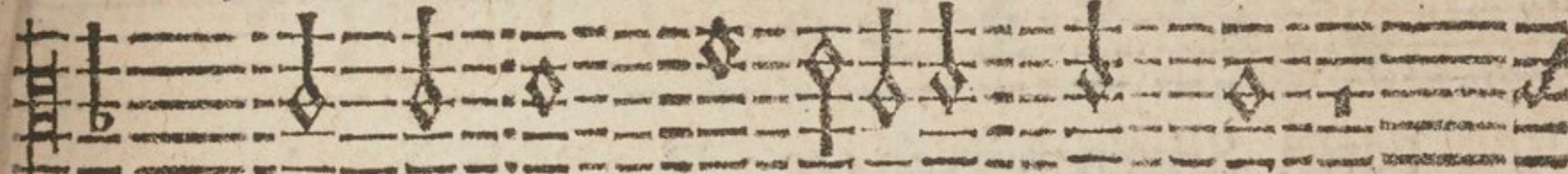
sijn barmhertigheyt streckt, Daer door hy sijn boos-

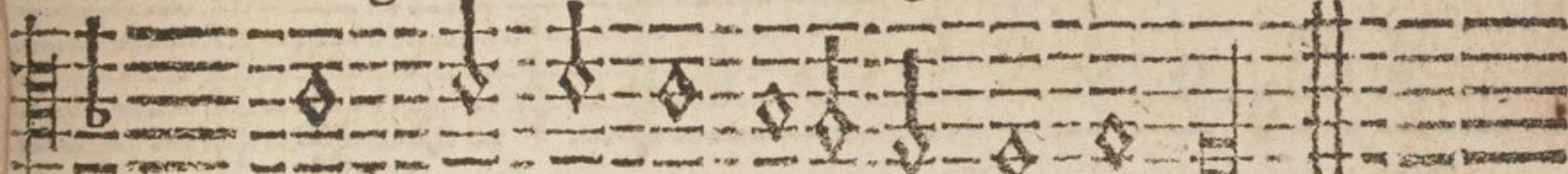
heden gants bedeckt. Hoe gelukkig is die mensch bevon-

den, Die Godt niet toe en reket sijne sonden! In

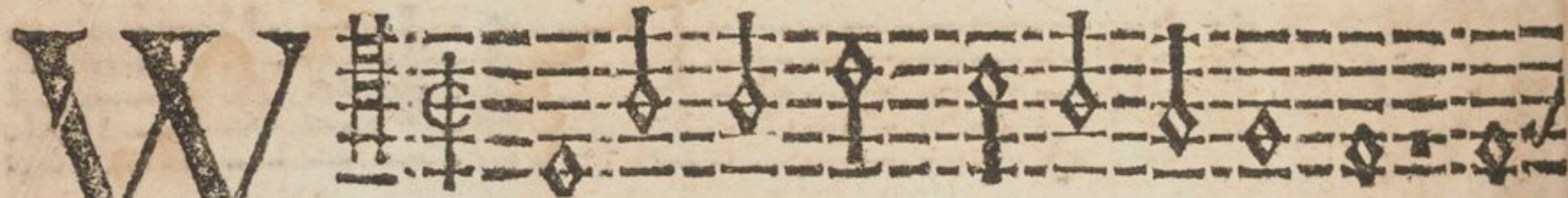
wiens geest niet woont eenige schalckheyt,

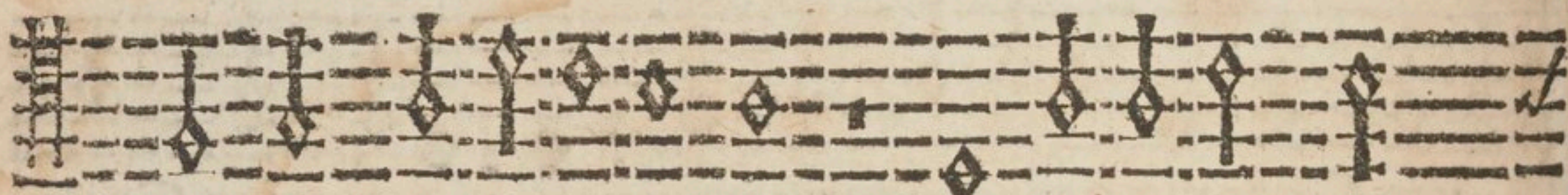
Noch geen bedrogh ofte geveynsdigheyt.

Tenor.

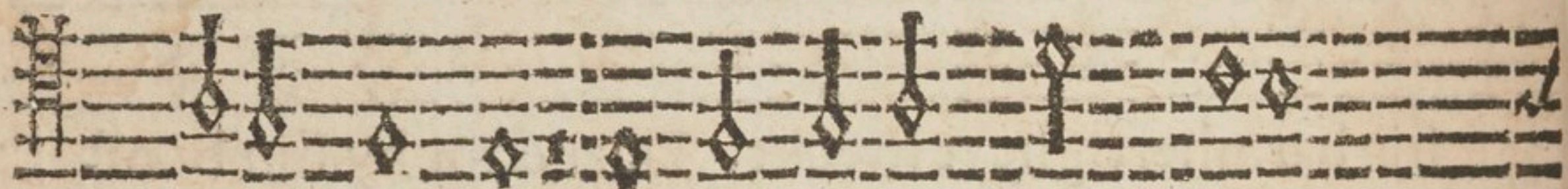
PSALM XXXIII.

W

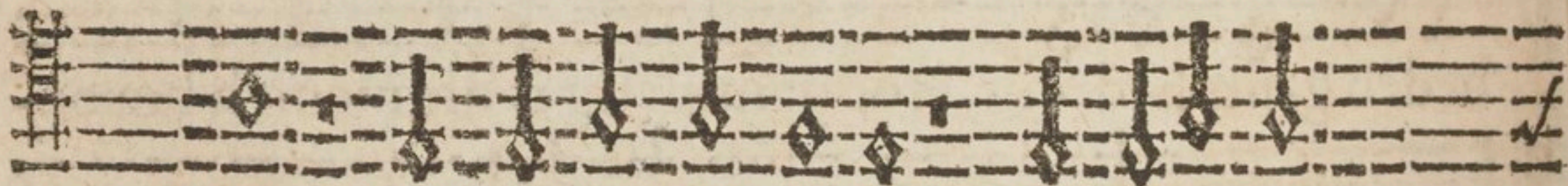
Eest nu verheught al ghy oprechten, In

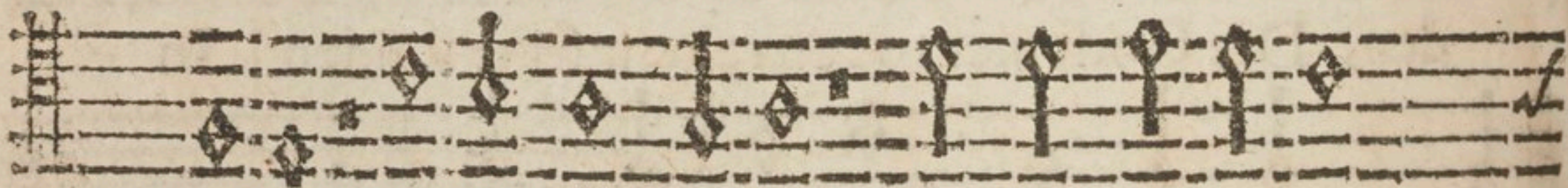
Godt den Heer u al verblijdt: Dat lof in den mond

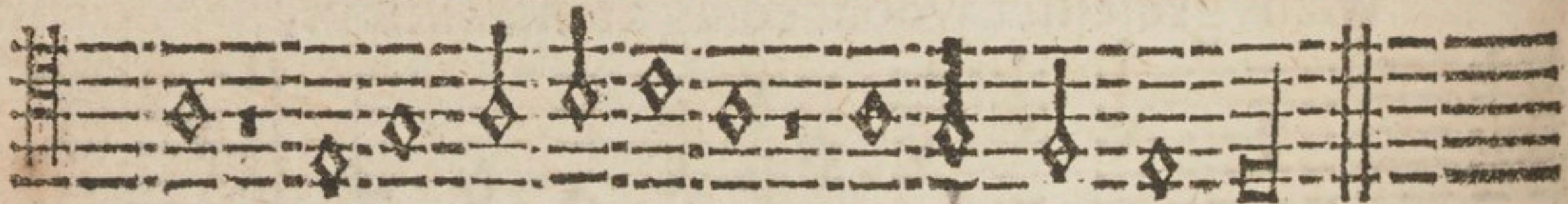
sijner knechten, Is heerlick en schoon t'aller

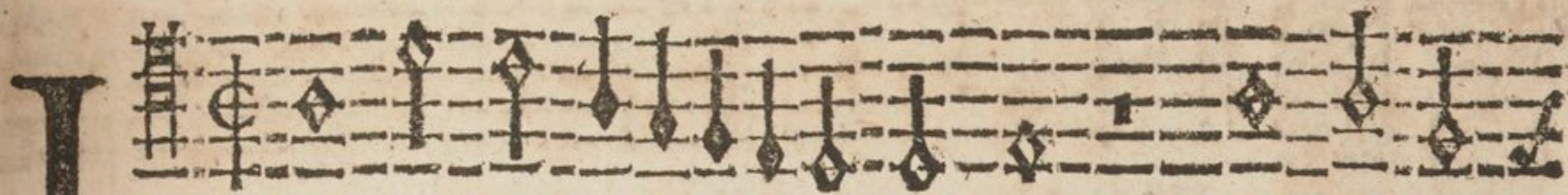
tijdt. Met harpen vol snaren, Wilt nu open-

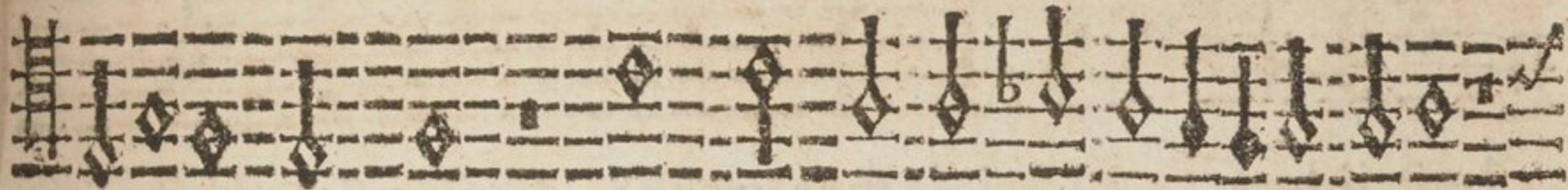
baren Sijnen prijs en eer: Dat Psalters en ke-

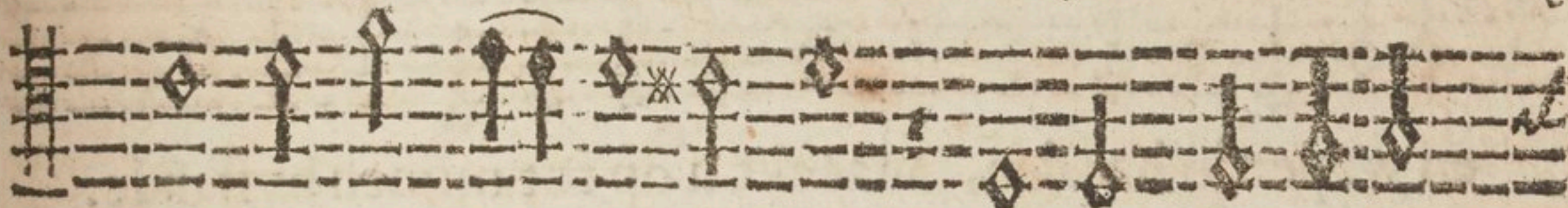
len. Nu singen en spelen Onsen God en Heer.

Ick wil (zijnde verblijdt) Godt prijzen

ende maken groot : Mijn mont sal nu sijnen lof bloot

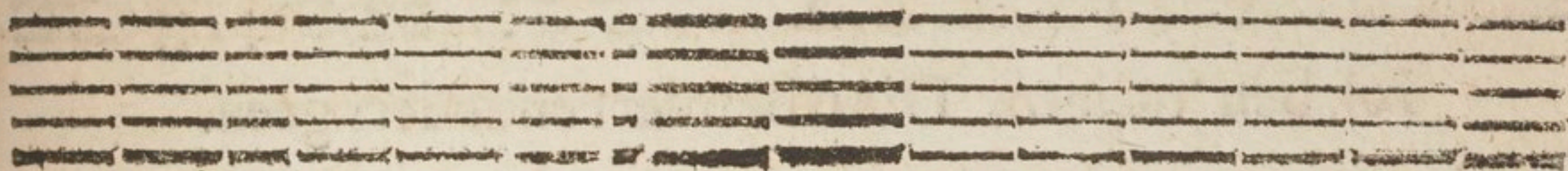
Verkonden breedt en wijdt. Ick heb geen ander

vreugd, Dan dat geprefen zy de Heer ; Op dat sy

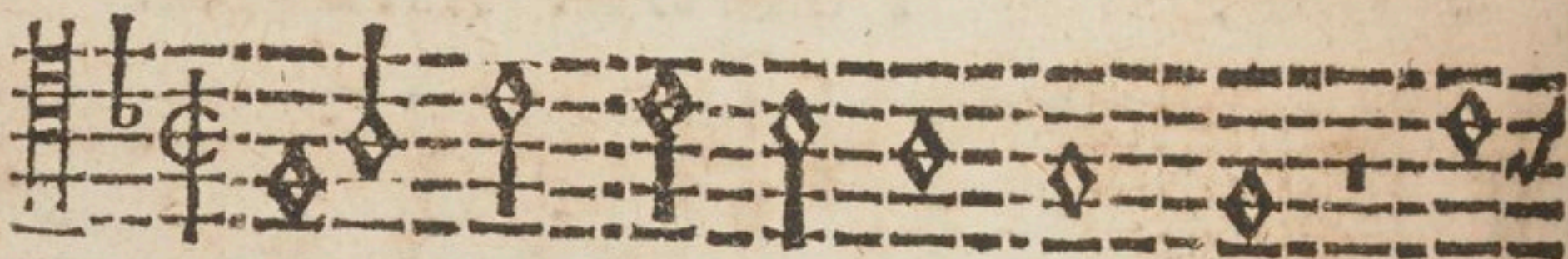

die be- nauwt zijn seer, Daer door werden verheugt.

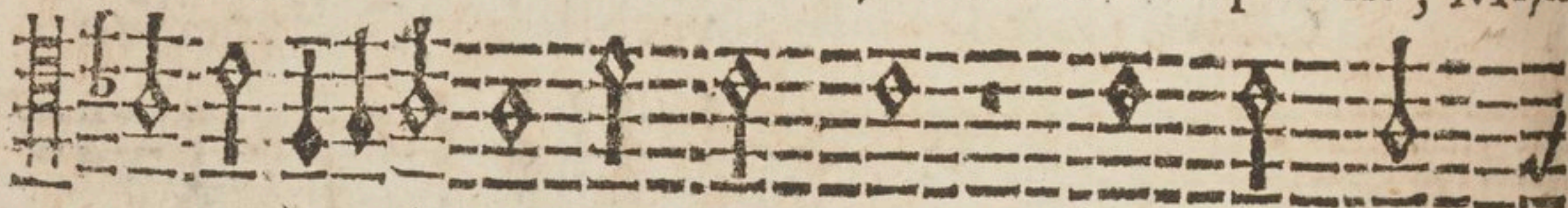

Tenor.

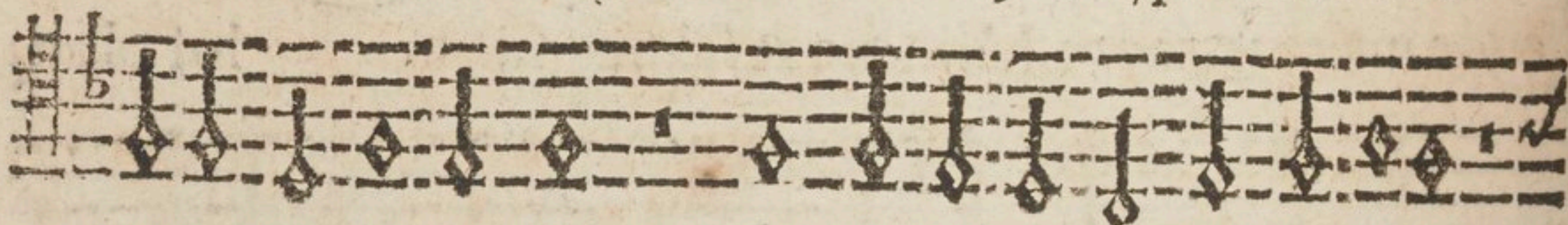
PSALM XXXV.

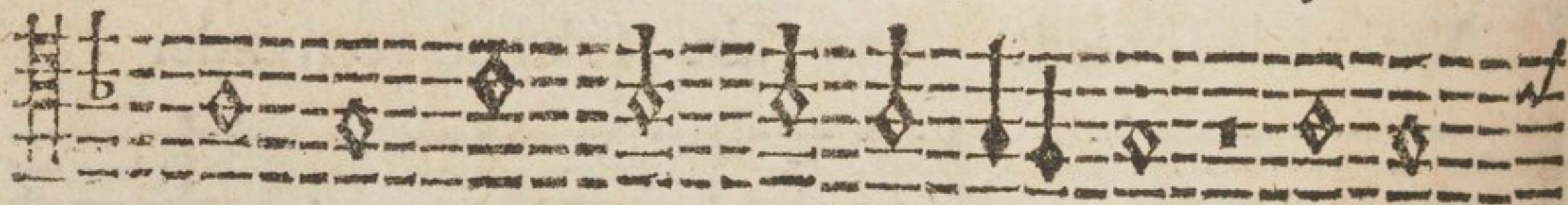
Wist, Heer, met mijn twisters vol pracht ; Mijne

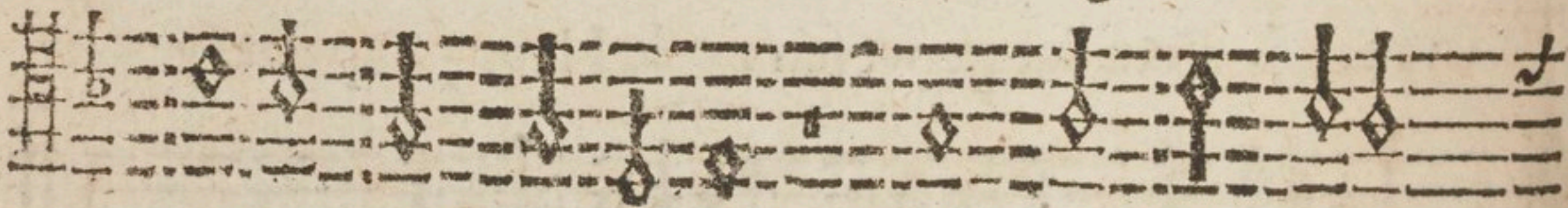
bestrijders bestrijdt met kracht ; Grijpt den schild

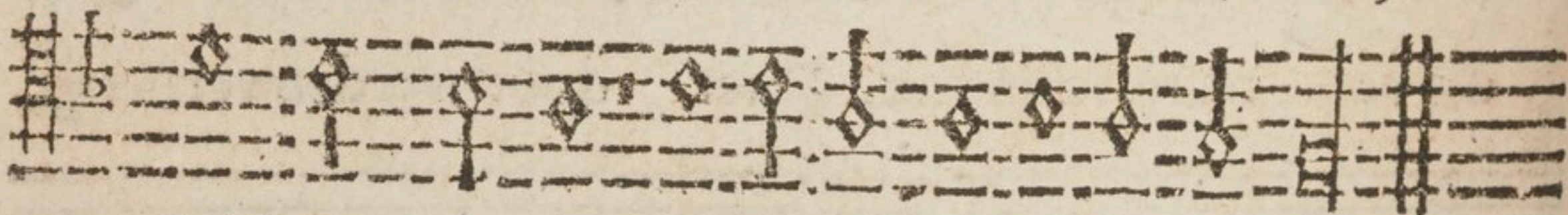
en wapen in handen, Maeckt u op tot mijnen bystande.

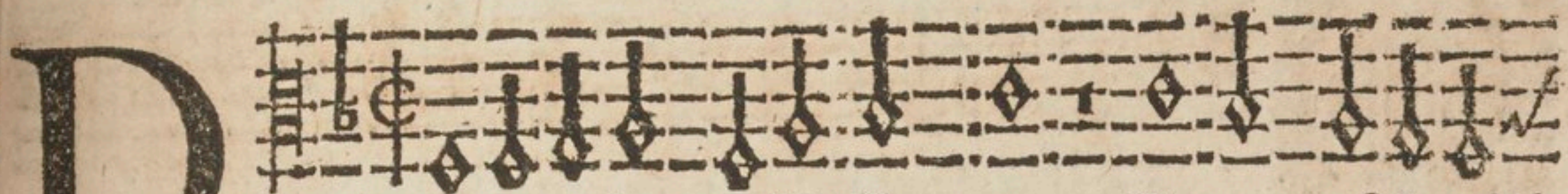
Treckt dat sweert uyt, voor my nu gaet, Hindert's

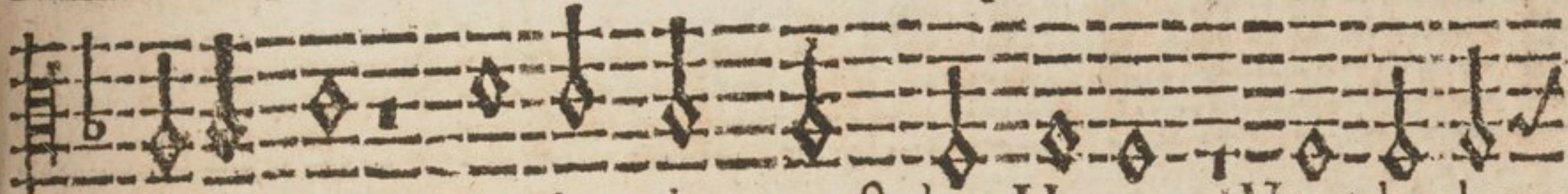
en hen doch wederstaet, Spreeckt tot mijn ziel ;

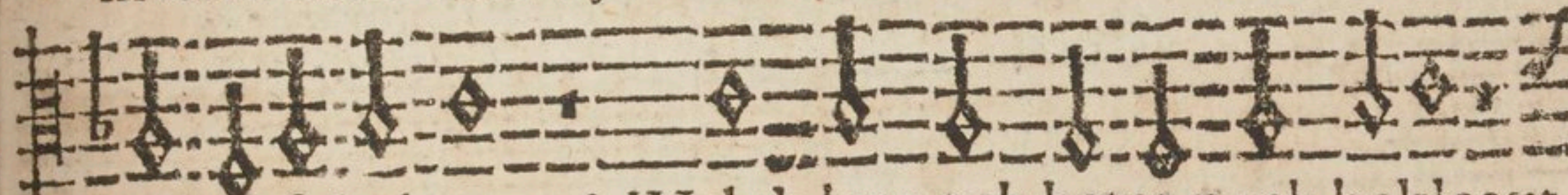
Ik ben 't alleen, Die u bewaert en anders geen.

D

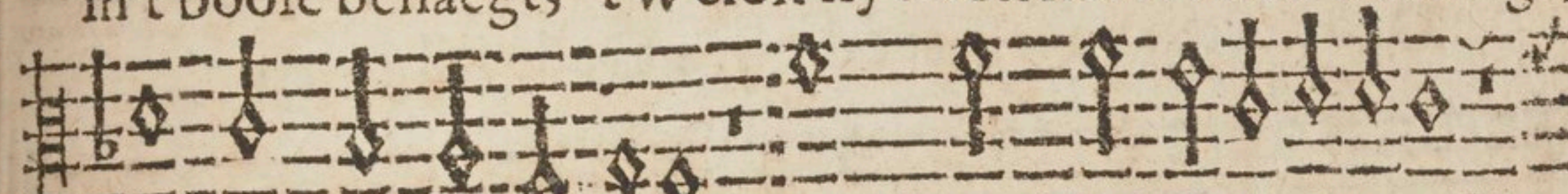
Es boosdoenders wille seer quaet Getuygt sekerlik

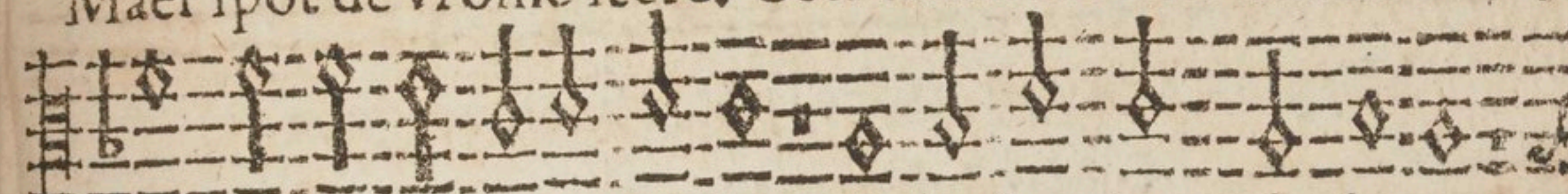
metter daet Dat hy niet vrees den Heere. Want hy hem

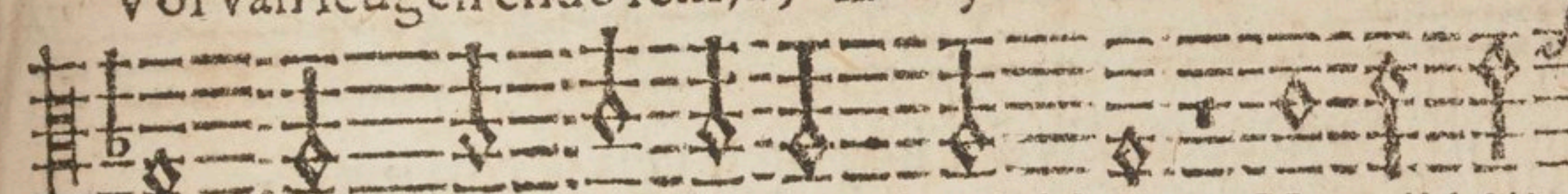
in't boose behaegt, 't Welck hy noch hatet noch beklaegt,

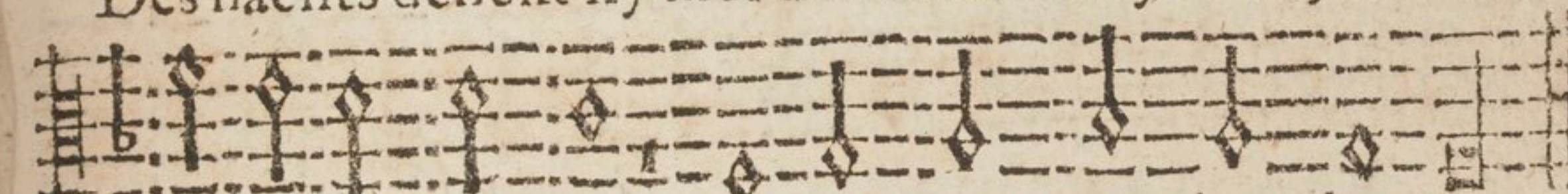
Maer spot de vrome seere. Seer schaed'lick is de leere sijn,

Vol van leugen ende fenijn, En hy laet hem niet leeren.

Des nachts denckt hy niet dan schalckheyt : Hy wil blij-

ven in der boosheyt, En van geen quaet hem keeren.

Tenor.

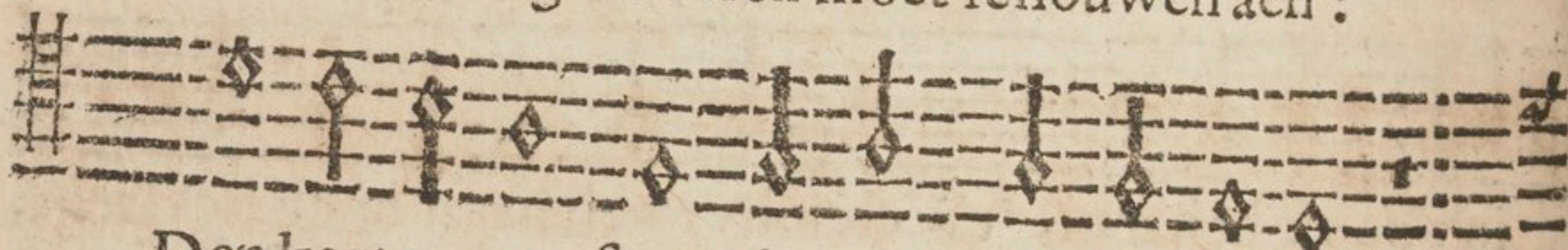
PSALM XXXVII.

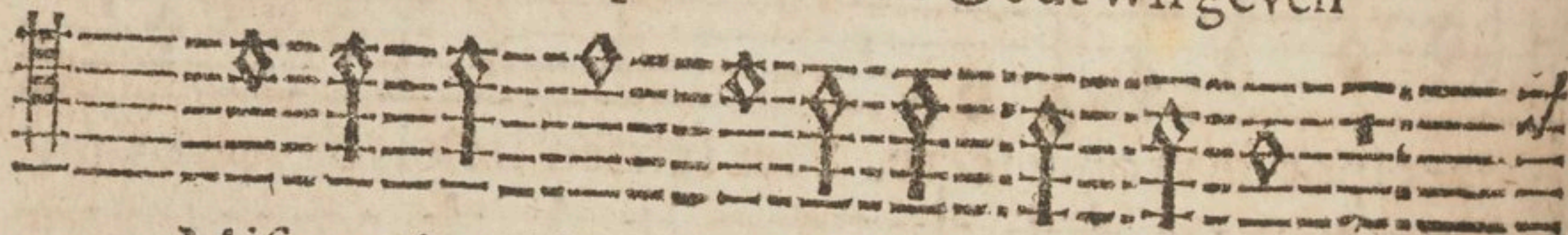
Uelt u daer med' niet, soo gy in dit leven

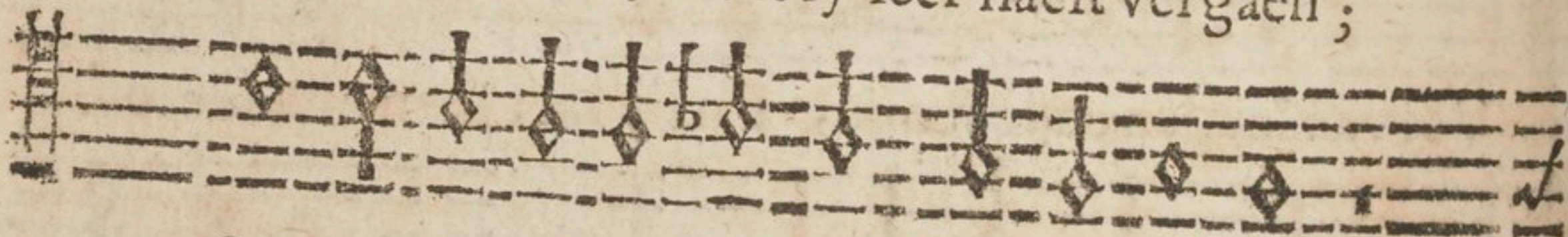
't Geluck der godloofen moet schouwen aen :

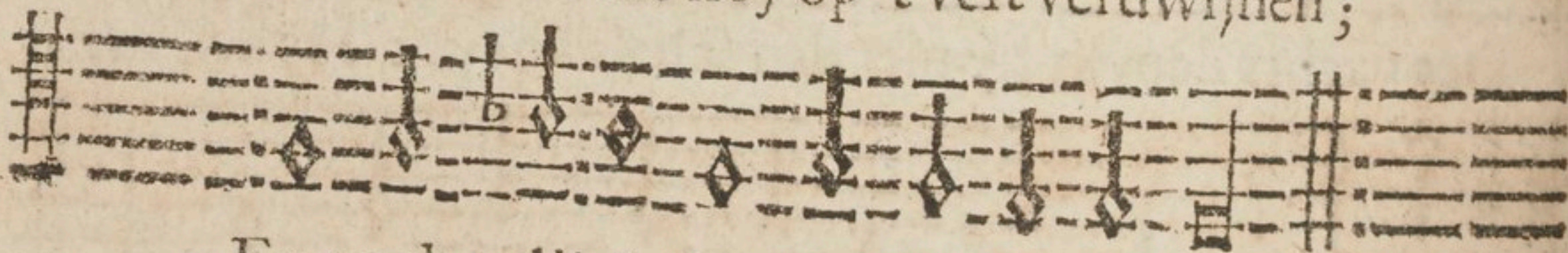
Den korten voorspoet die hen Godt wil geven

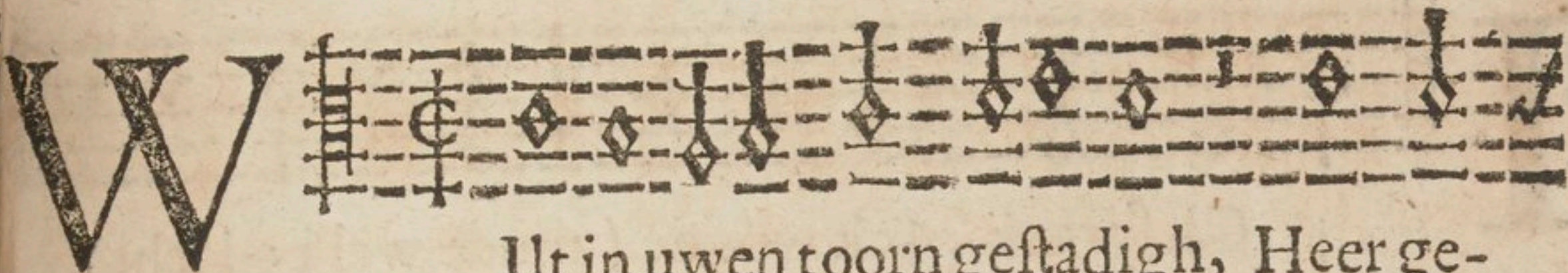
Misgunt hen niet, want sy seer haest vergaen ;

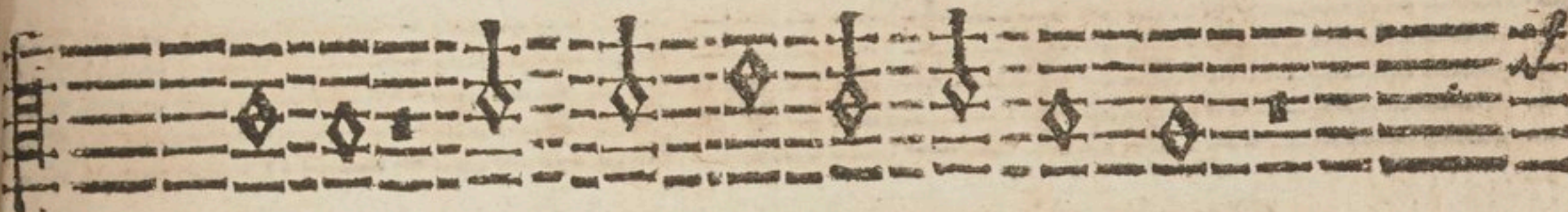
Sy moeten als dat hoy op 't velt verdwijnen ;

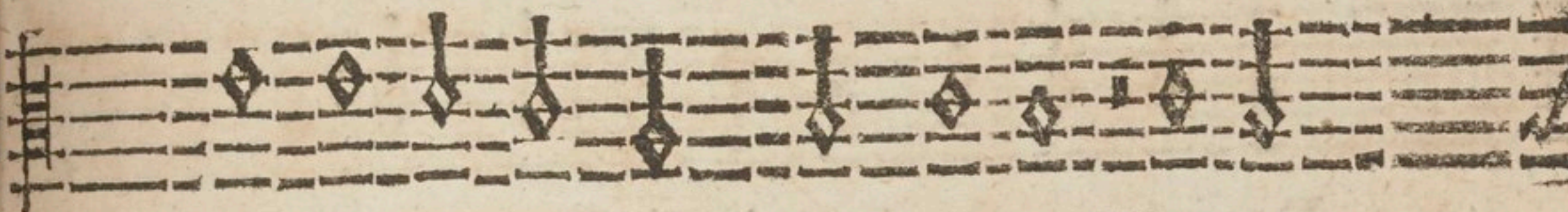
En oock gelijk dat gras verdorren saen.

W

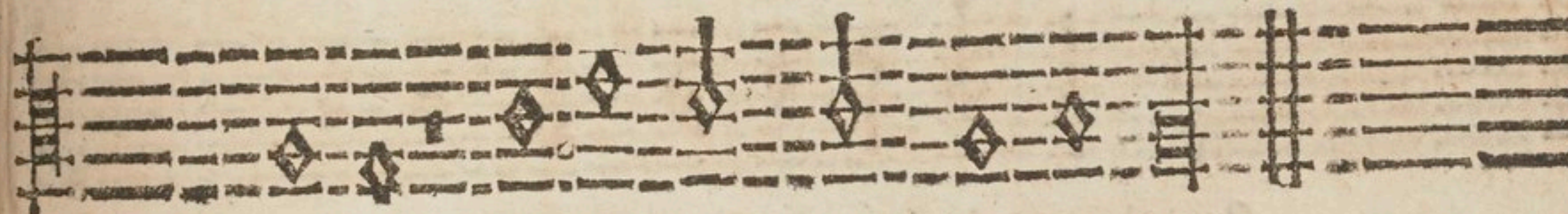
Ilt in uwen toorn gestadigh, Heer ge-

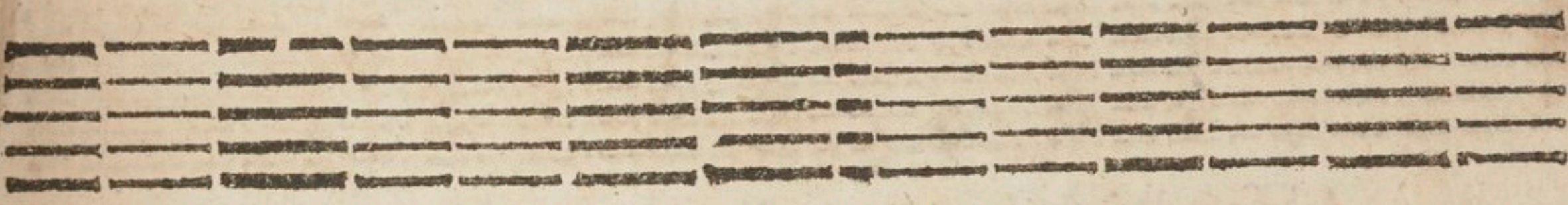
nadigh, My doch straffen niet soo seer,

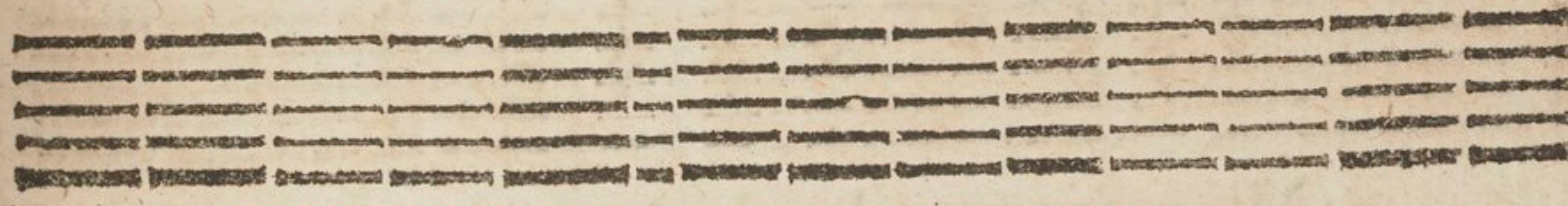

De hitt' uwes toorns wilt keeren Van my,

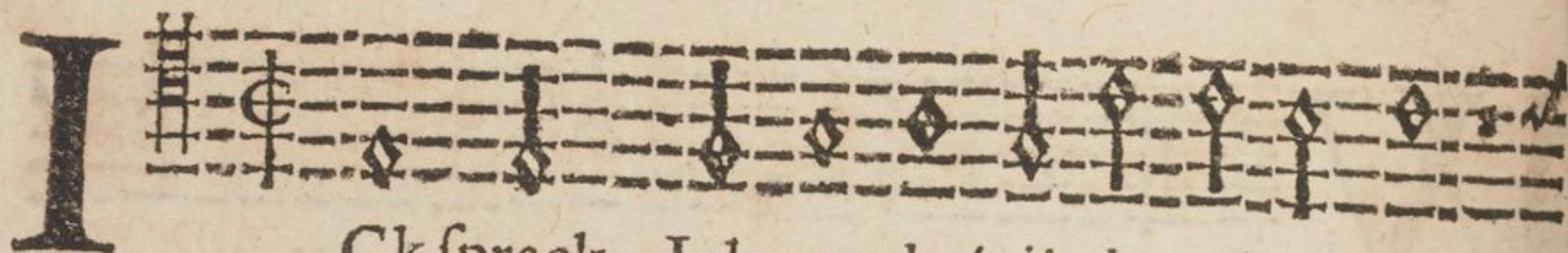
Heere, Die nu gaer swack ben en teer.

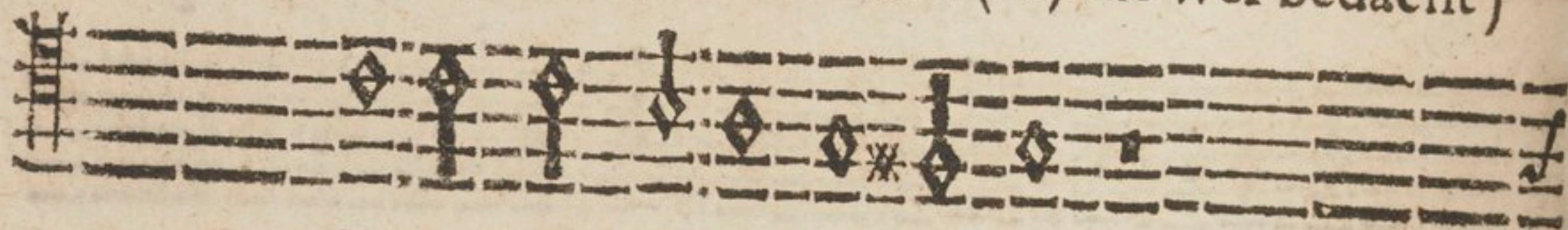

Tenor.

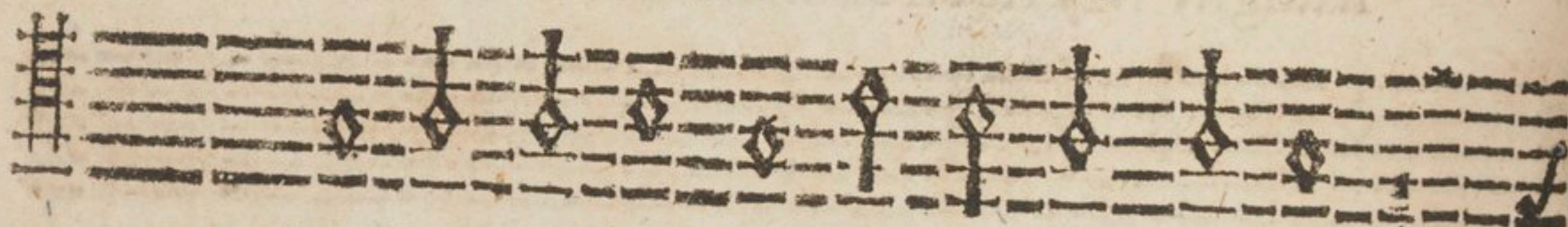
PSALM XXXIX.

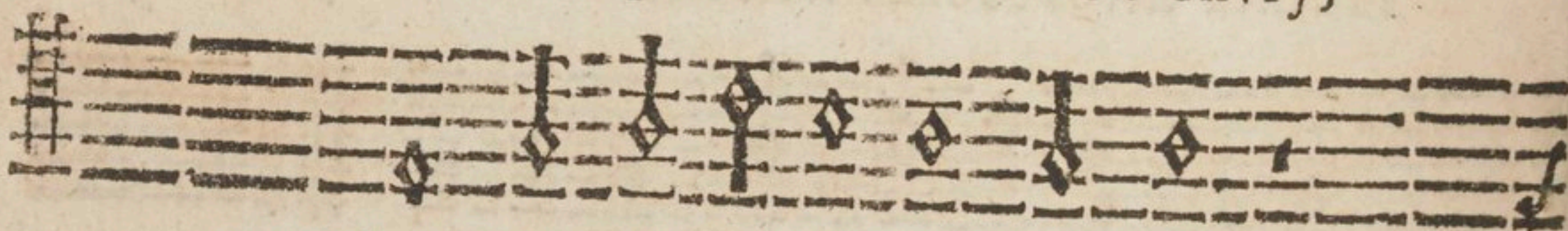
Ick sprack, Ick woude (zijnde wel bedacht)

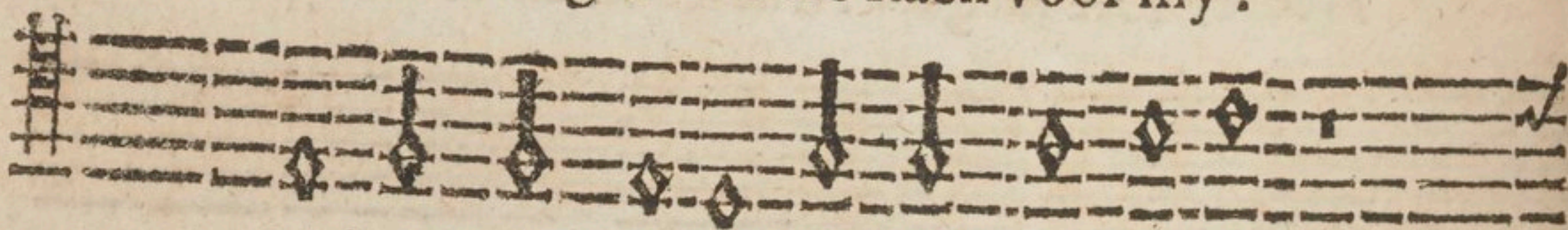
Op al mijn wegen nemen acht,

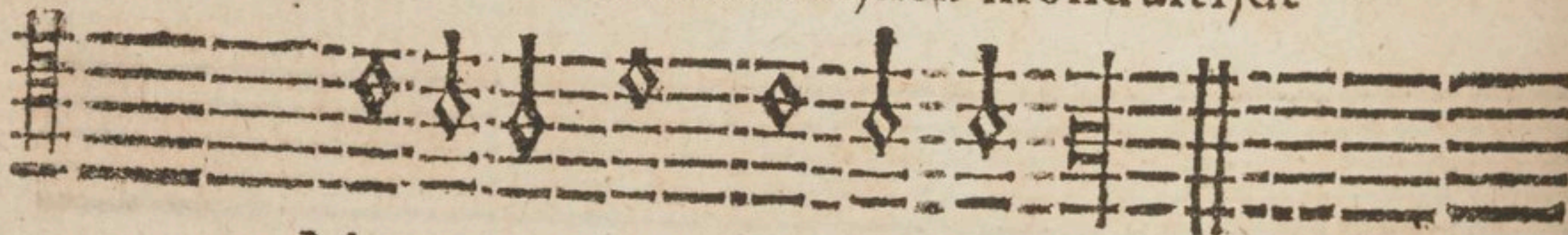
Dat ick met spreken niet misdeed' onvry,

Soo lang' de boose staen voor my :

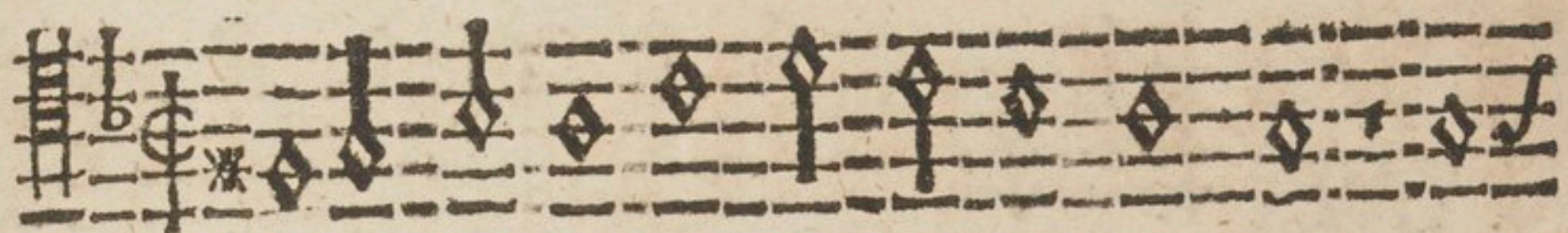

Al soud' ick moeten mijnen mond altijd

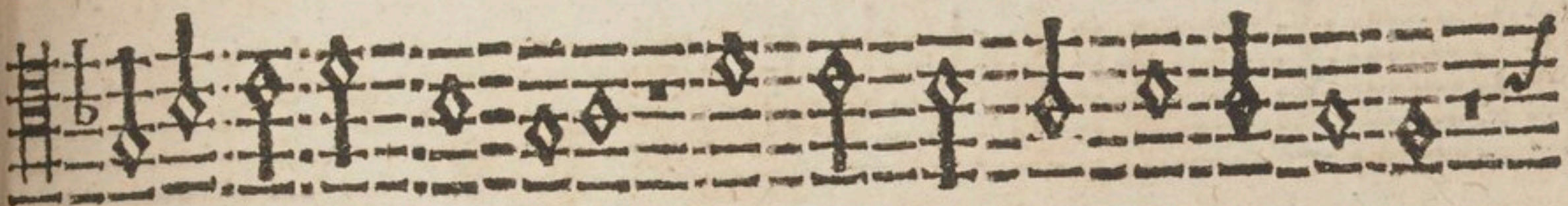

Met eenen toom houden bevrjdt.

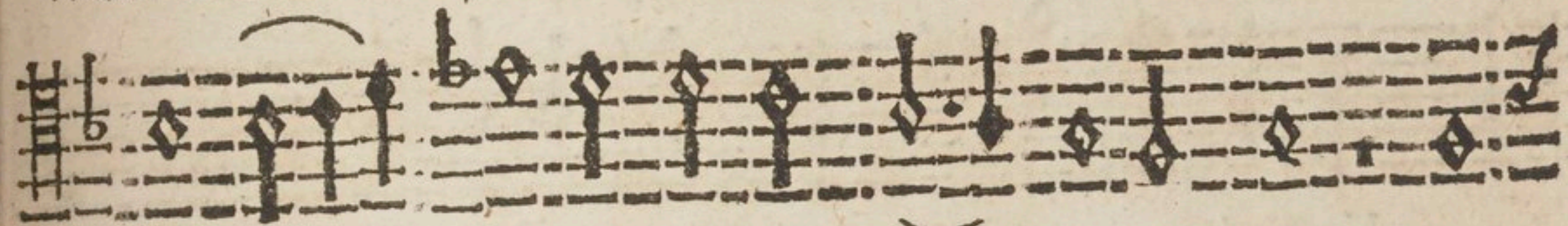
N

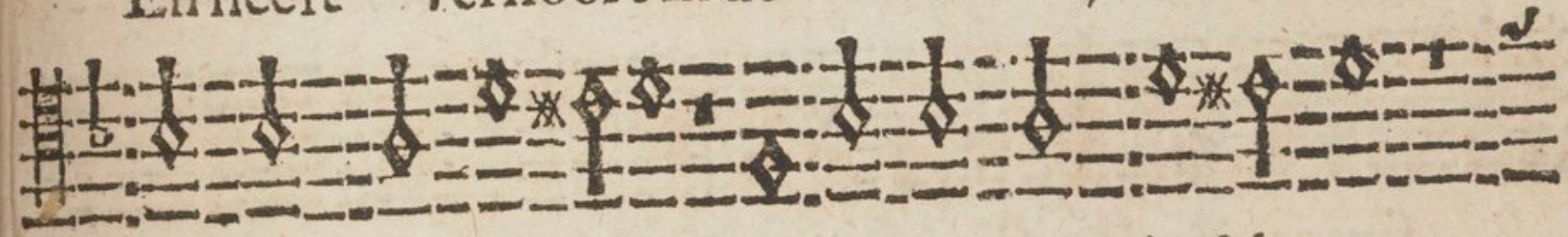
A dat ick langen tijd hebbe verwacht Den

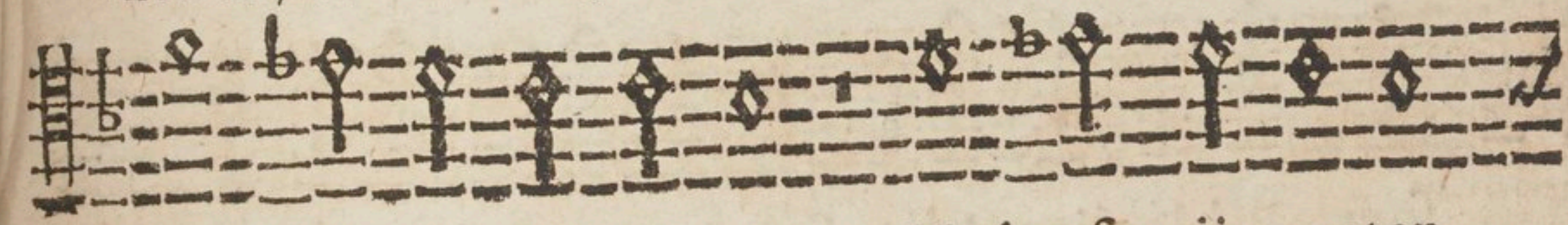
wille Gods in mijn elent, So heeft hy hem tot my gewent,

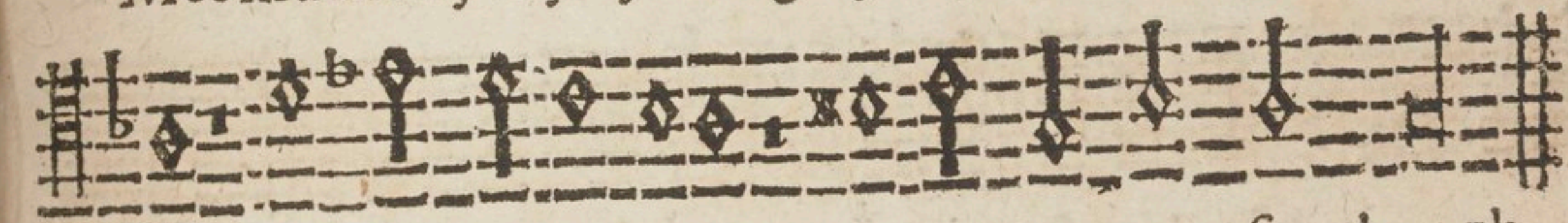
En heeft verhoort in den noodt mine klacht. Uyt

den sijck seer onreyne, En een afgront niet kleyne,

Met kracht hy my uyt toogh ; Hy heeft mijn voeten

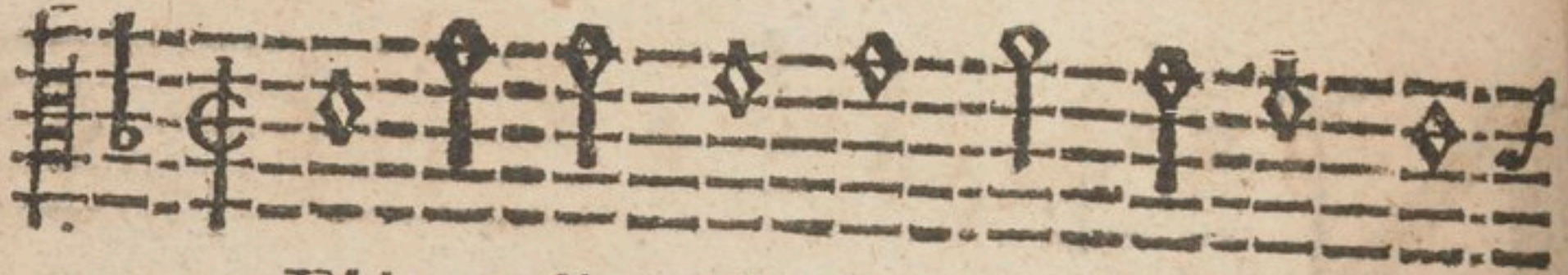

vast, Tot sijn wegen gepast Op een steenrotz seer hoogh.

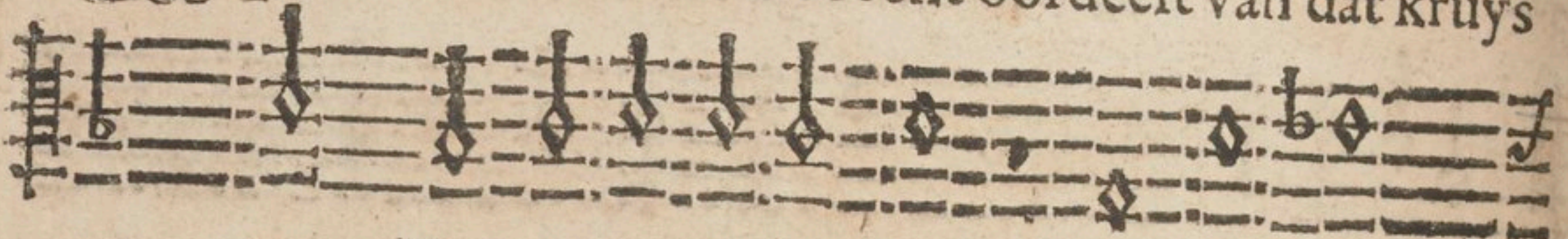
Tenor.

PSALM XLI.

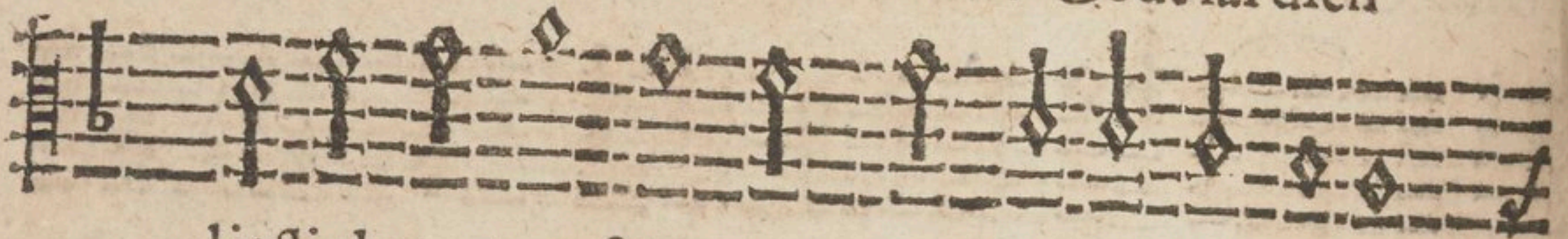
W

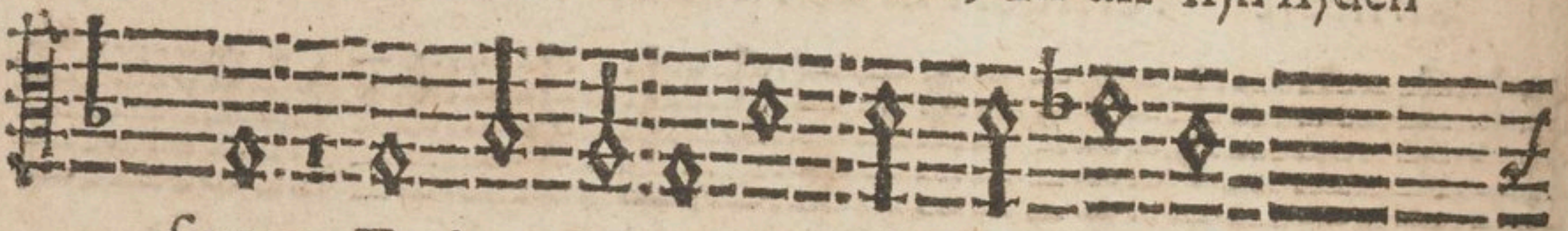
El hem die recht oordeelt van dat kruys

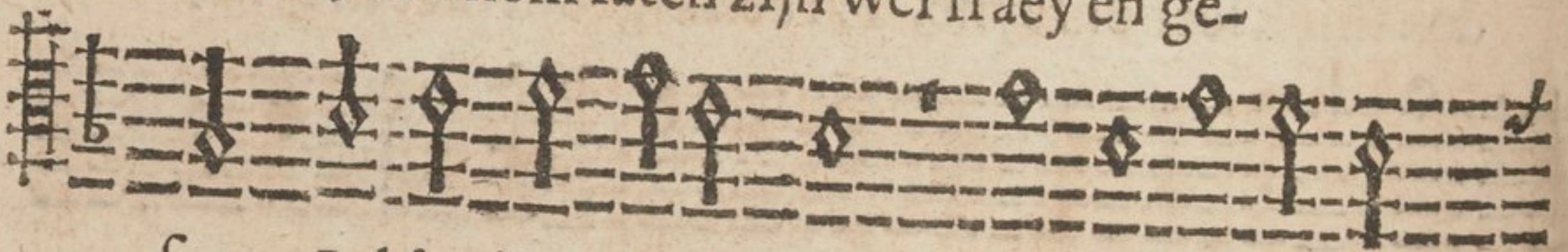
groot Des armen in den noot : Godt sal dien

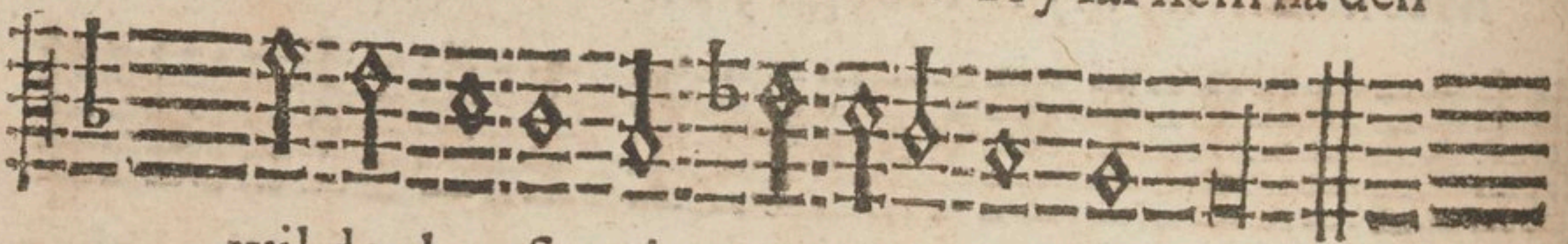
liefflick vertroosten voorwaer, In all' sijn lijdē

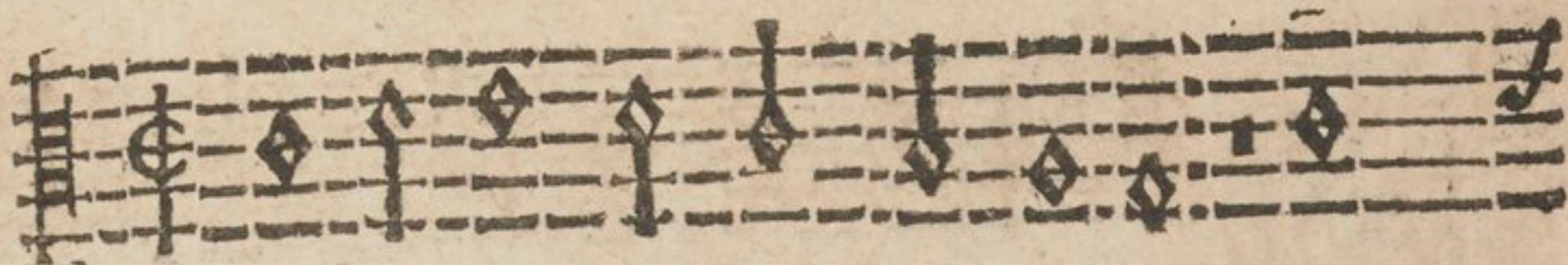
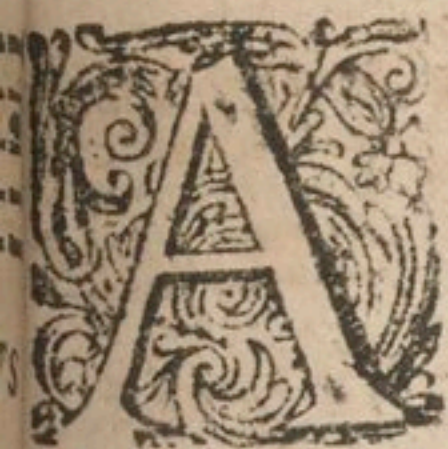
swaer, En hem laten zijn wel fraey en ge-

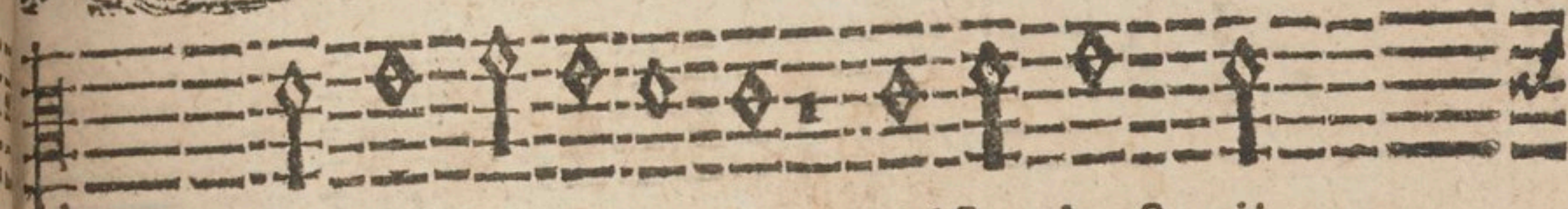
font, Ja bloeijen t'aller stont : Hy sal hem na den

wil der boosen niet Verlaten in 't verdriet.

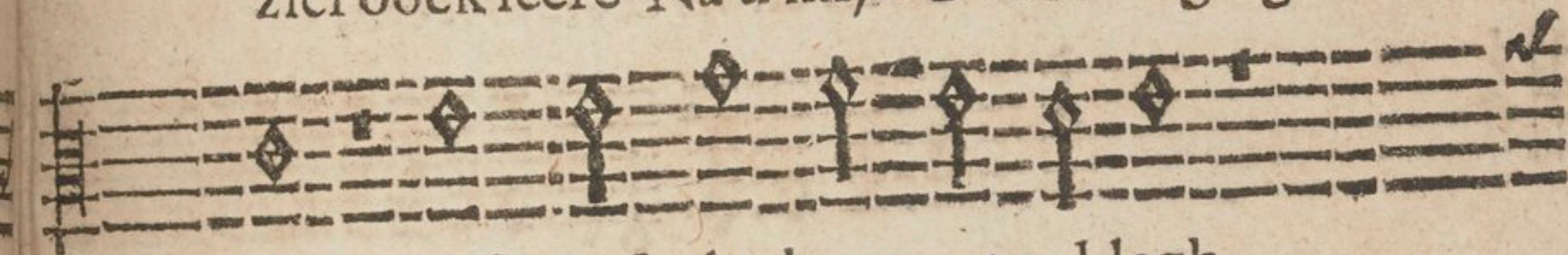
Als een hert gejaeght, ô Heere, Dat

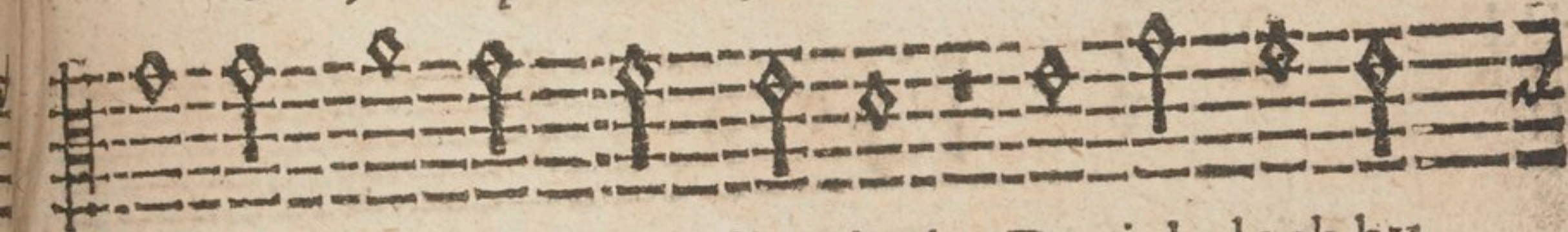
versche water begeert ; Alsoo dorst mijn

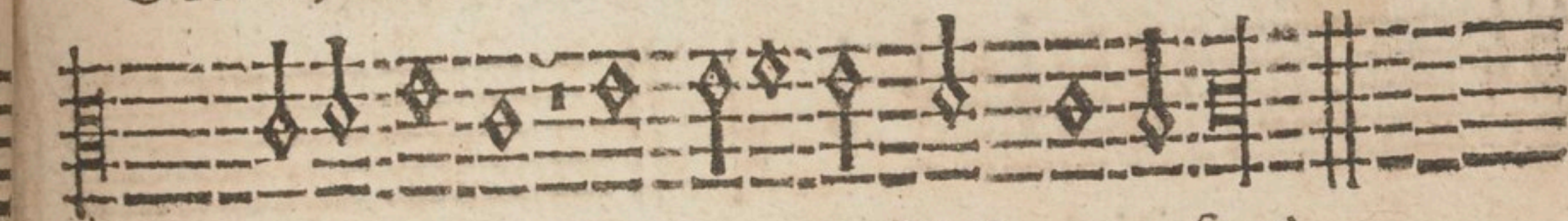
ziel oock seere Na u mijn Godt hoogh ge-

eert, En spreeckt by haer met geklagh,

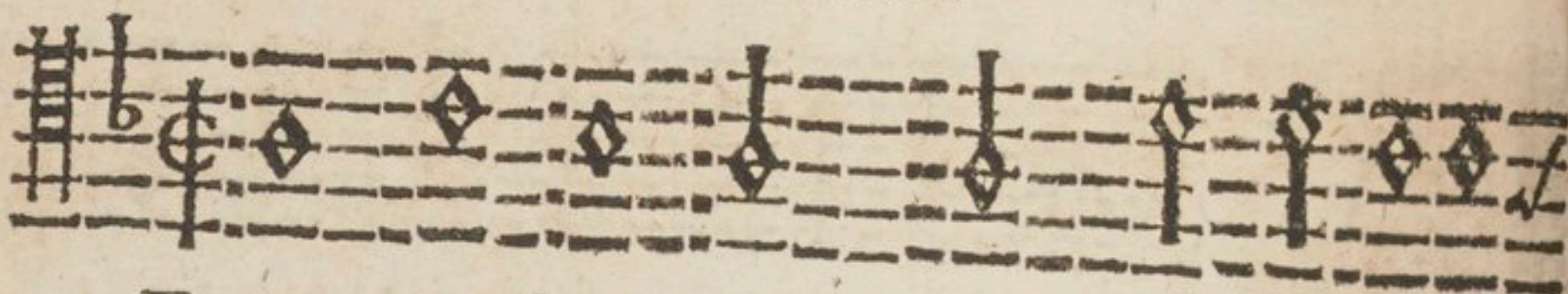
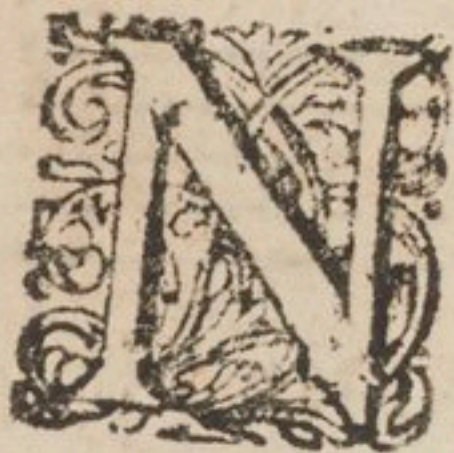
O Heer, wanneer komt dien dagh, Dat ick doch by

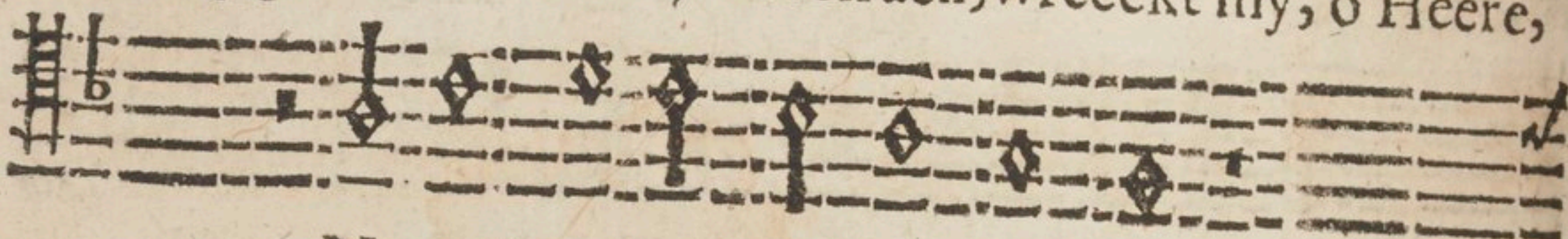
u sal wesen, En sien u aenschijn gepresen ?

Tenor.

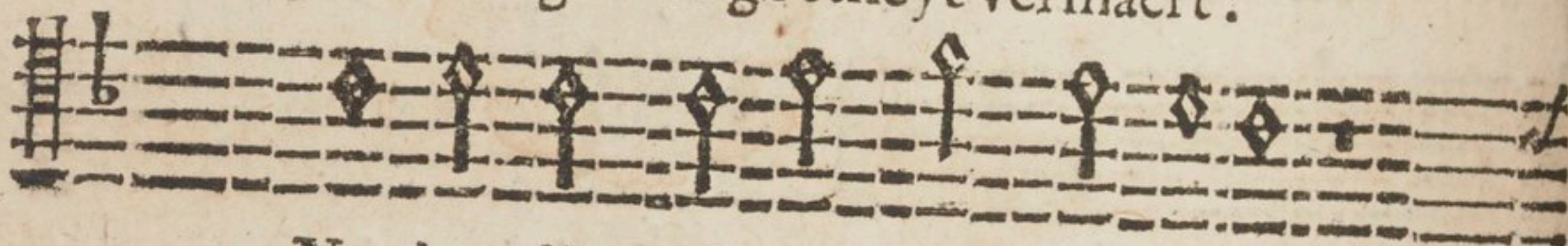
PSALM XLIII.

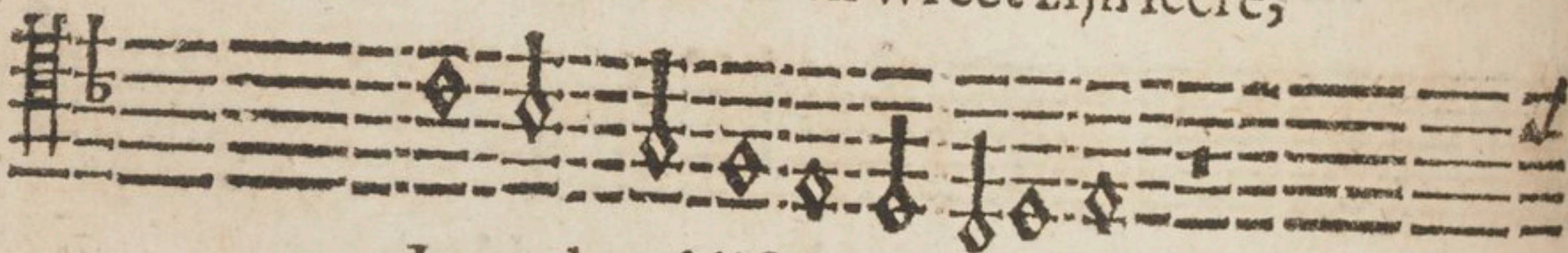
Eenit mijn saeck aen, wreeckt my, ô Heere,

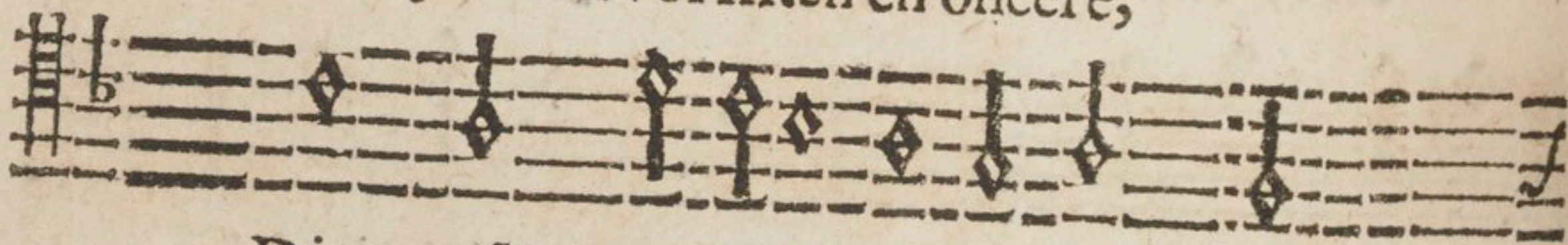
Na uw' groote goetheyt vermaert:

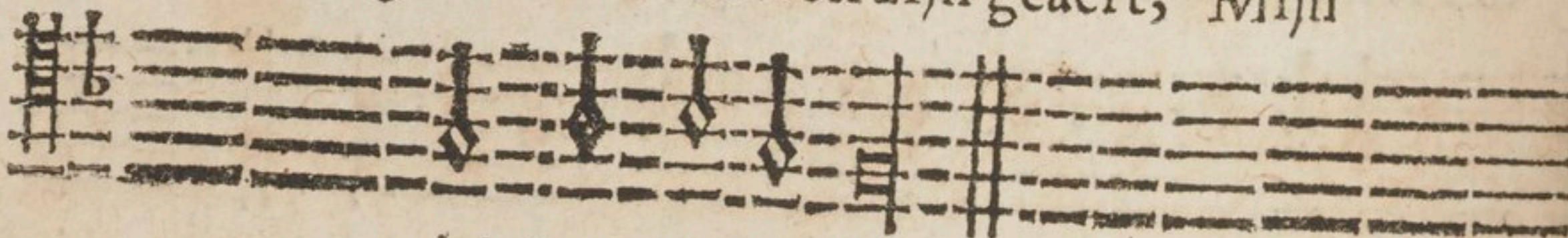
Van hen die valsch en wreet zijn seere,

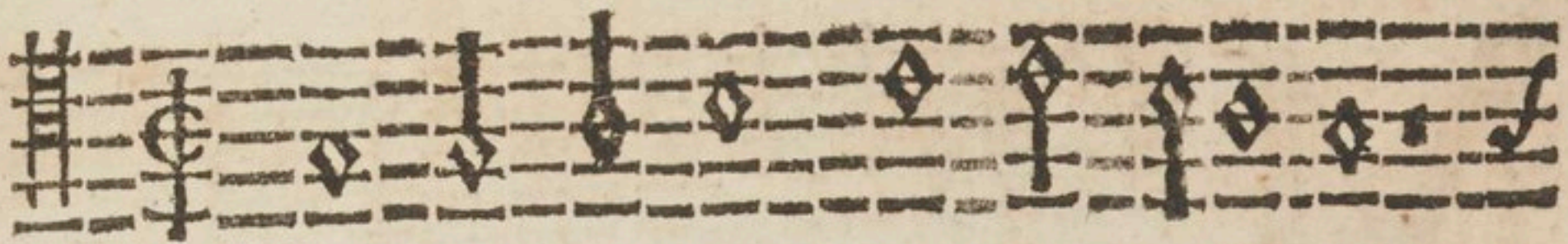
Ja oock vol listen en oneere,

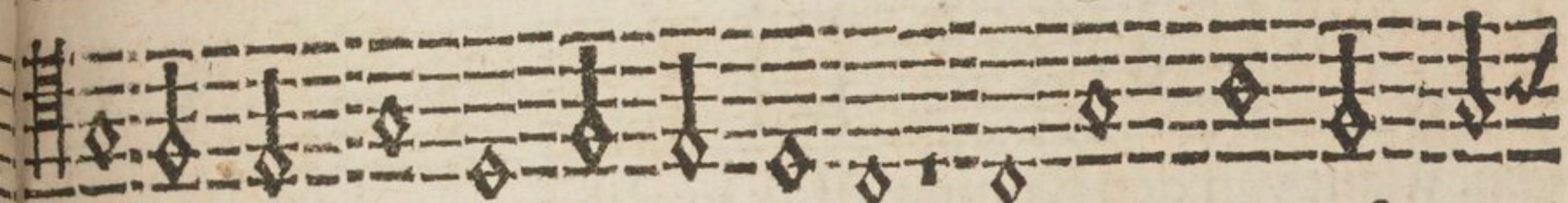
Die gantsch booffelick zijn geaert, Mijn

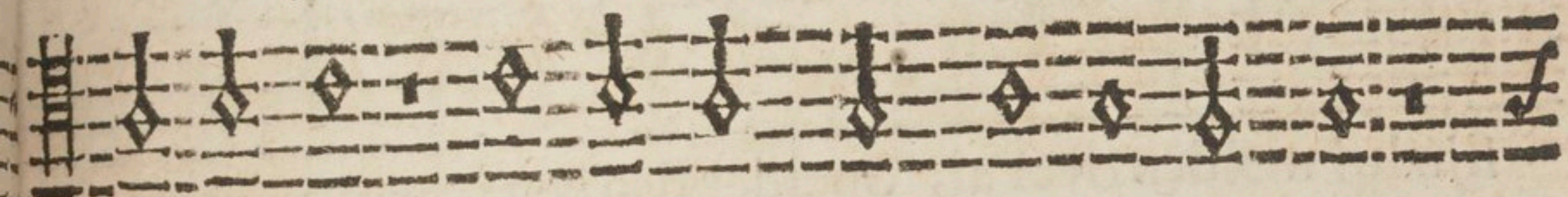
ziel doch nu bewaert.

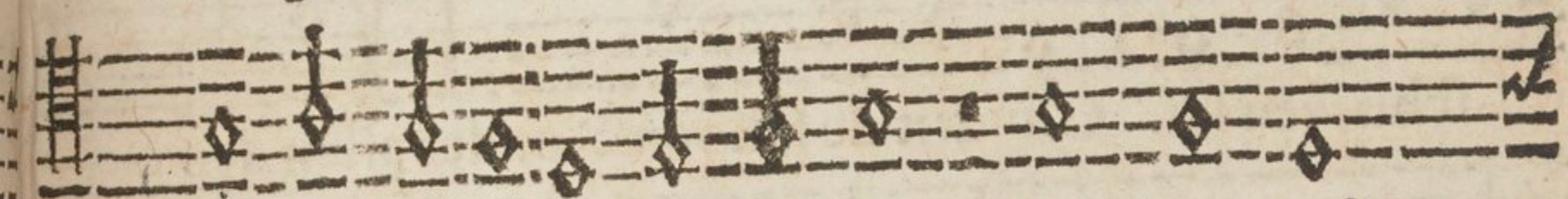
Eer, uw' wonder wercken verkoren

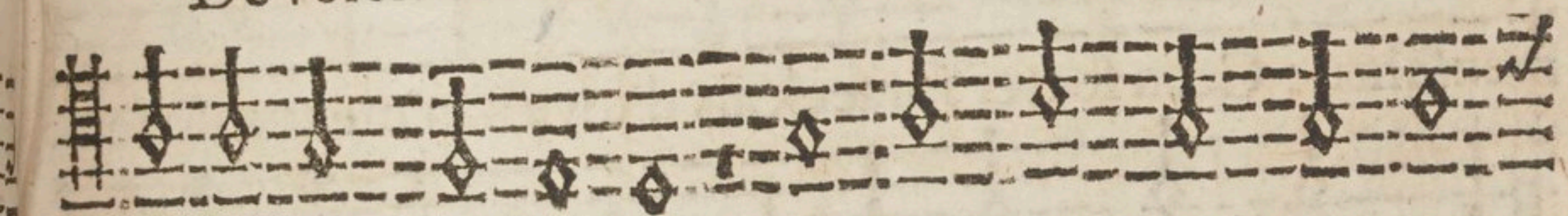
Hebben wy dikwils met onf' ooren Gehoort van onf' voor-

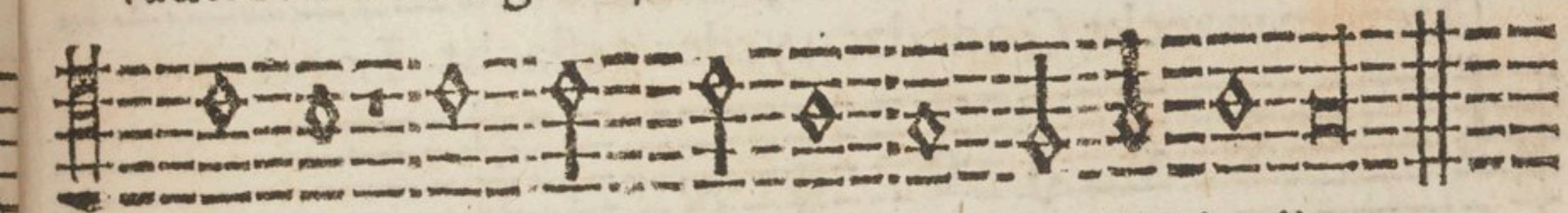
vaders goet, Die ghy voortijds deed' en noch doet.

De volckeren verdreef u hand, Ghy deed' onf'

vaders in 't lant groeijen, De Heyd'nen dreeft ghy uyt

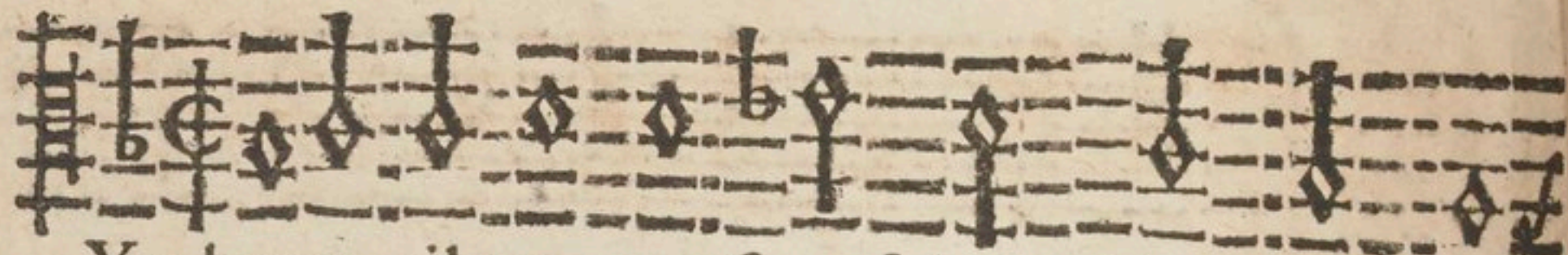

dat land, En deed' onf' kind'ren daer in bloeijen.

Tenor.

PSALM XLV.

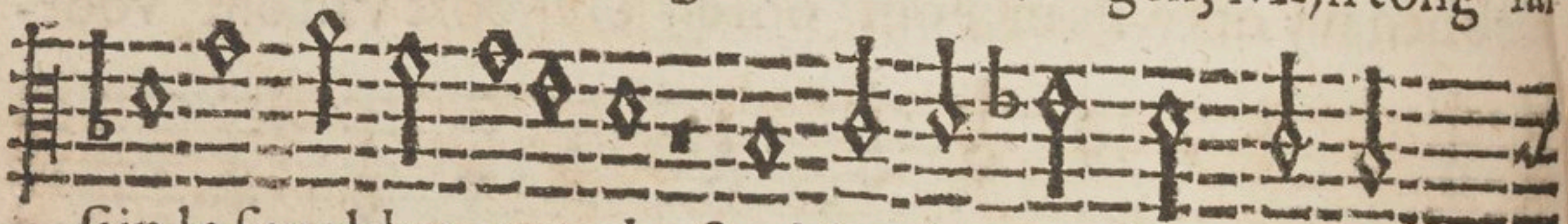
M

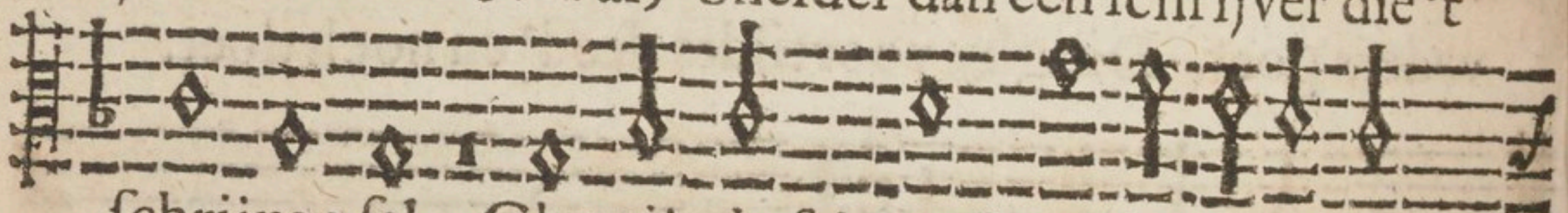
Yn hert wilt nu een seer schoon lied voortbrin-

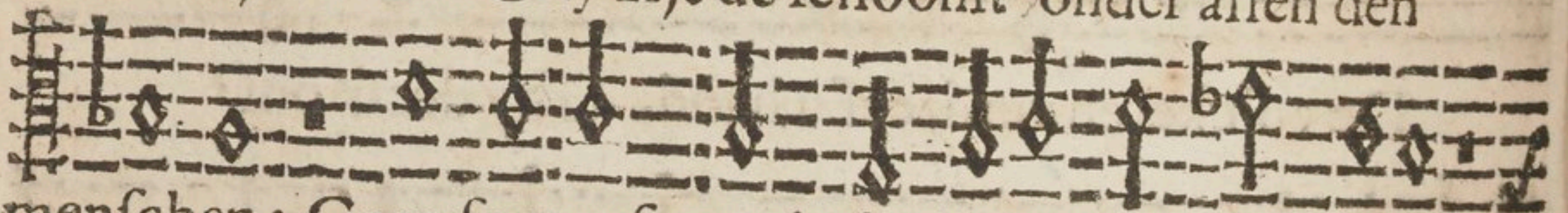
gen. Want van den Koning sal ik vrolik singen; Mijn tong' sal

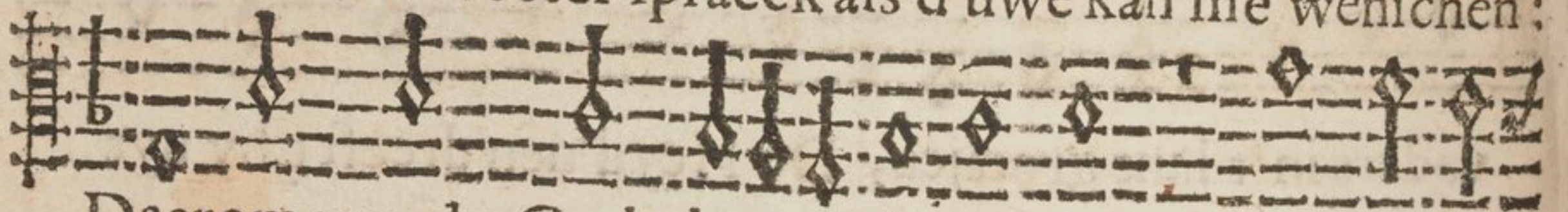
sijn lof melden over al, Snelder dan een schrijver die 't

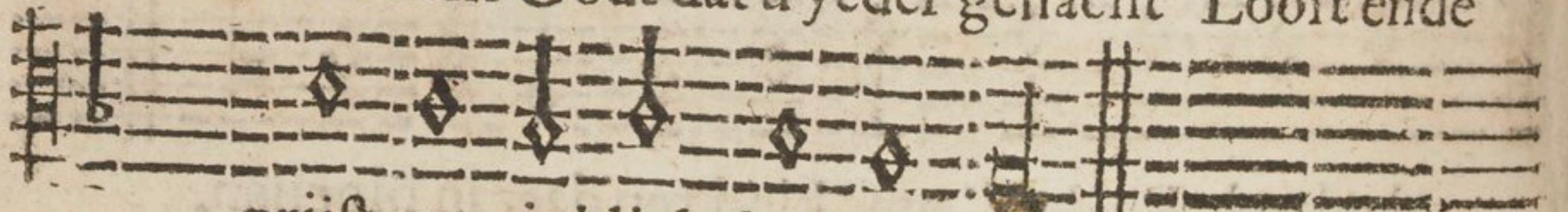
schrijven sal. Ghy zijt de schoonst' onder allen den

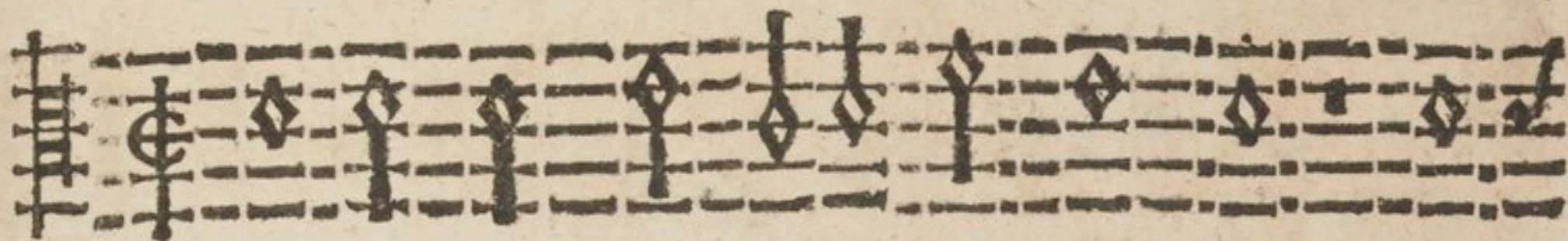
menschen: Geen soeter spraeck als d'uwe kan mē wenschen:

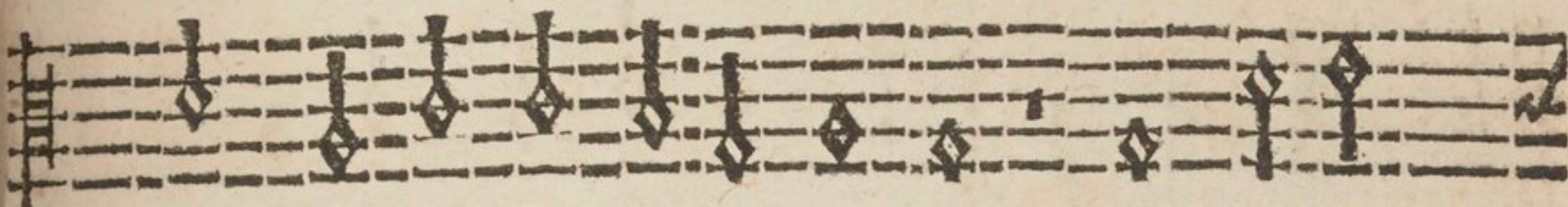
Daerom maect Godt dat u yeder geslacht Looft ende

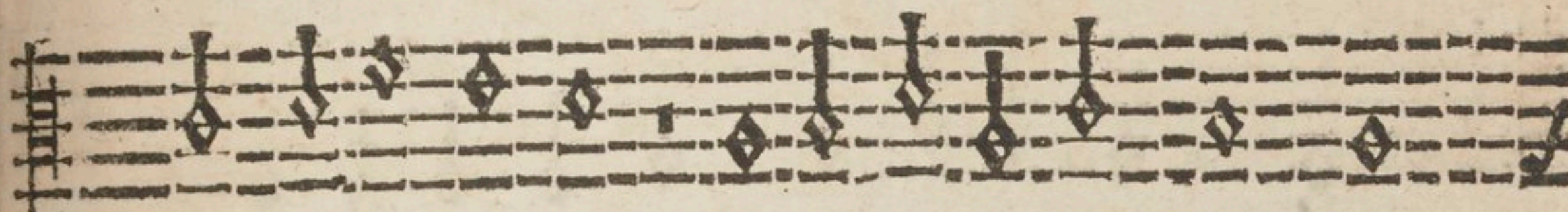
prijst eeuwiglick dagh en nacht.

A

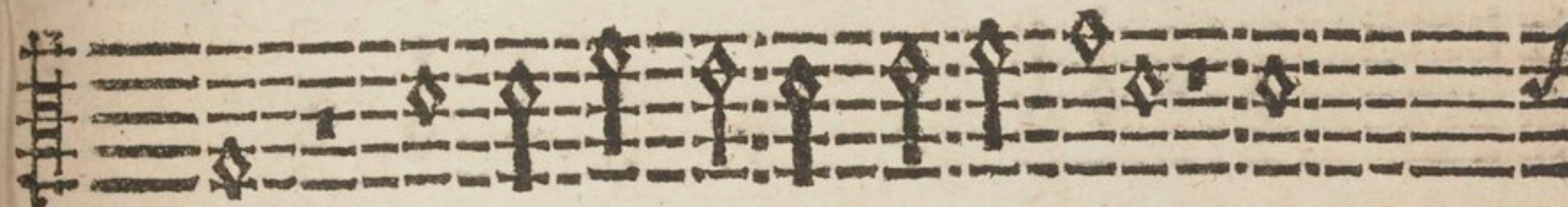
ls ons de noodt overvalt krachtigh, Onf'

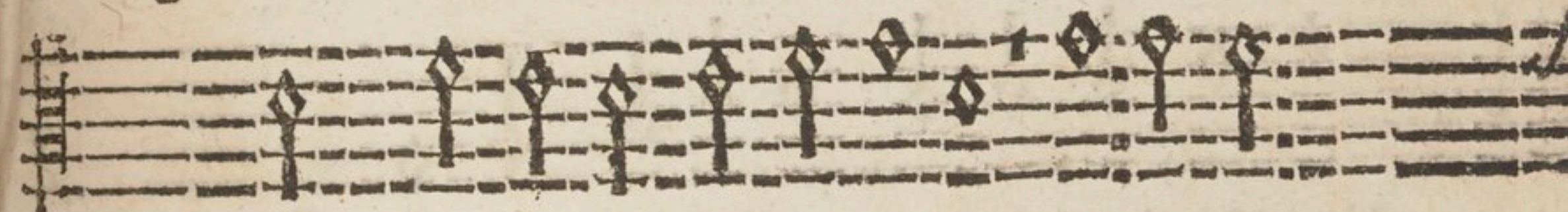
borcht en heyl is Godt almachtigh : Sulcx bevin-

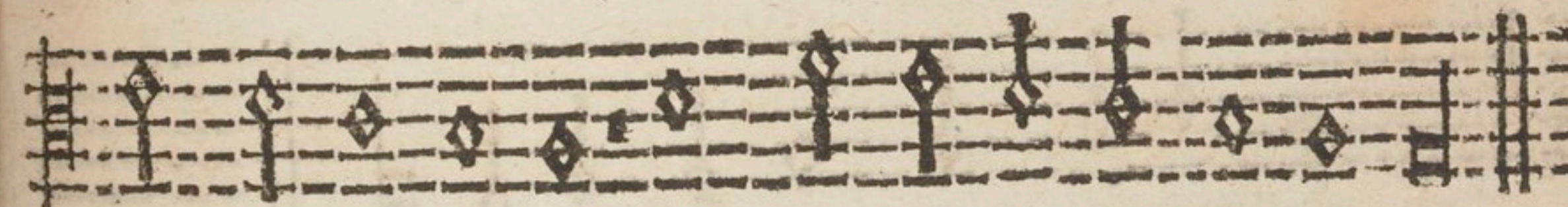
den wy in den noot, En hebben in hem troost seer

groot. Dies vreesen wy in geenen dinge, Al

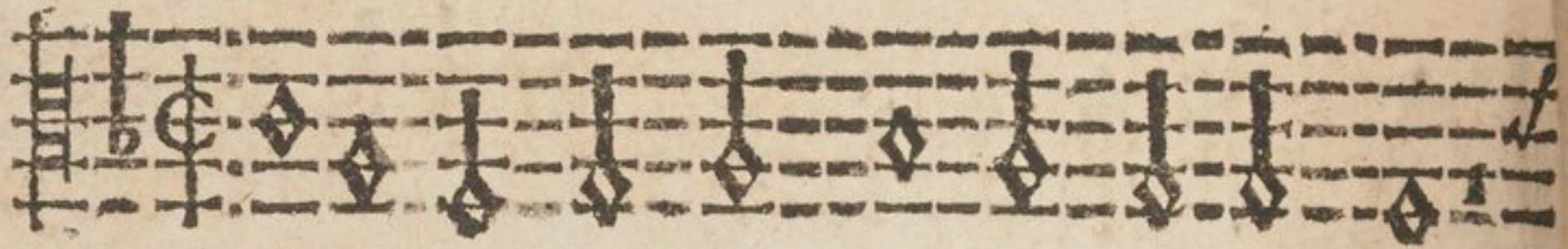
waer 't dat de werelt verginge, En de ber-

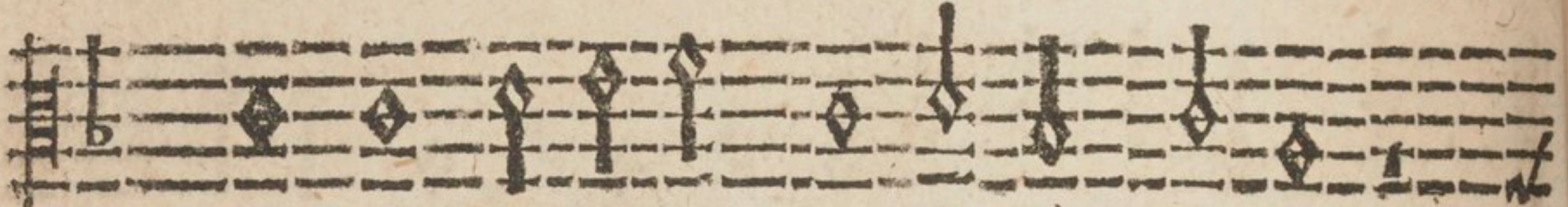
gen hen wierpen snel In 't midden der zee diep en fel :

Tenor.

PSALM XLVII.

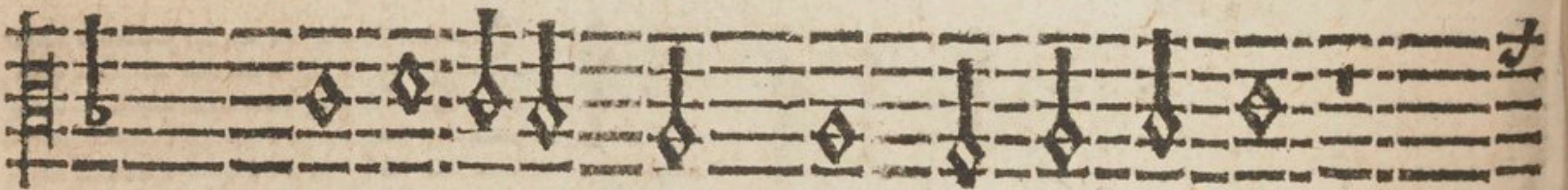
Lle volck gemeyn, Sla de handen reyn,

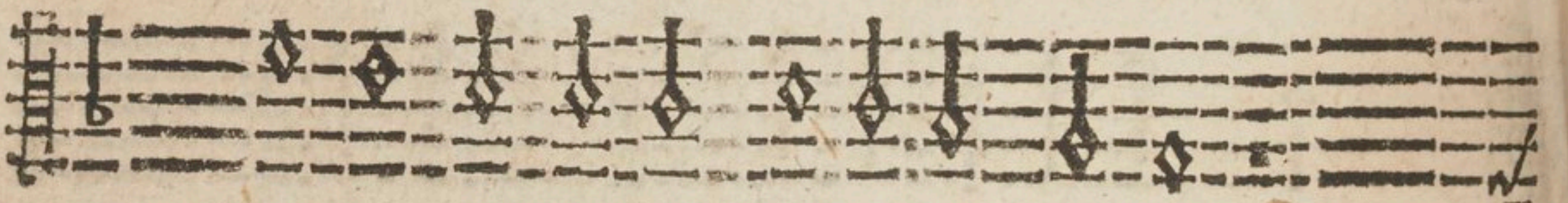
Met vreughde te saem, En met sangh bequaem,

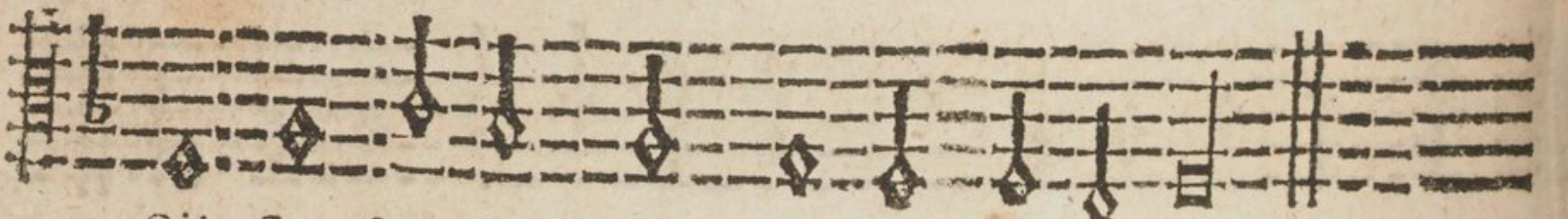
Prijft Godts name goet, Met hert en gemoet :

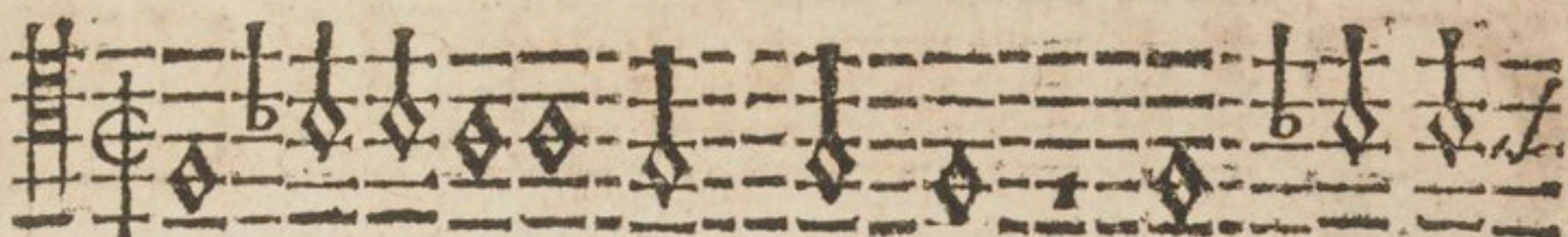
Want hy is de Heer, Dien wy vreesen seer :

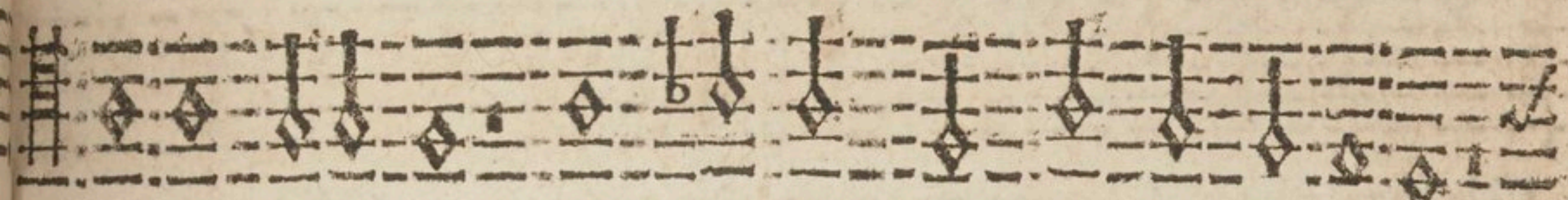
Een Koningh is hy, Die alsins toont vry

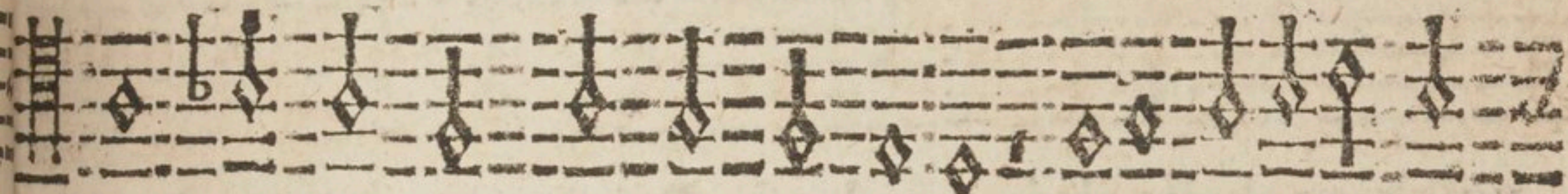
Sijn seer stercke kracht, En sijn groote macht.

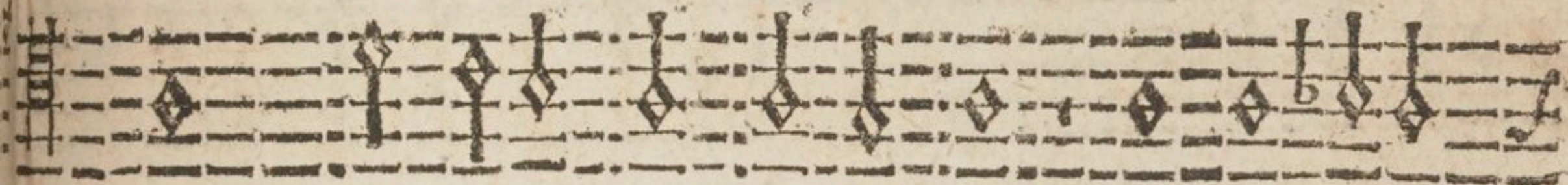
N de heylige stad voorwaer, Die God hem

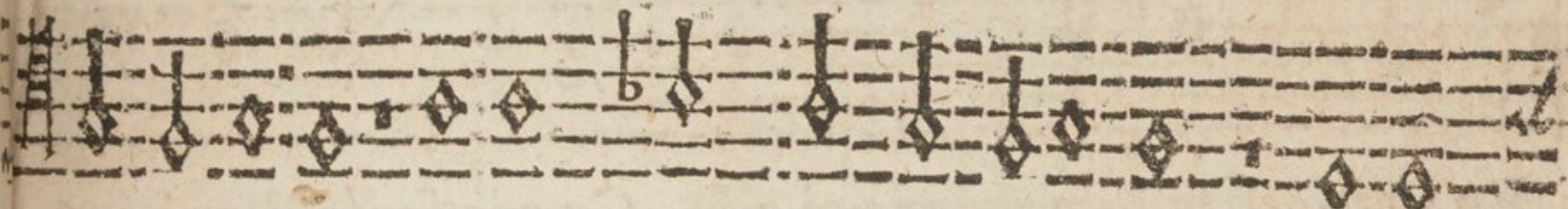
verkiest openbaer, Is 't dat hy steeds ons wil bewijzen,

Sijn heerlickheyt niet om volprijzen, Zion gelegen in 't

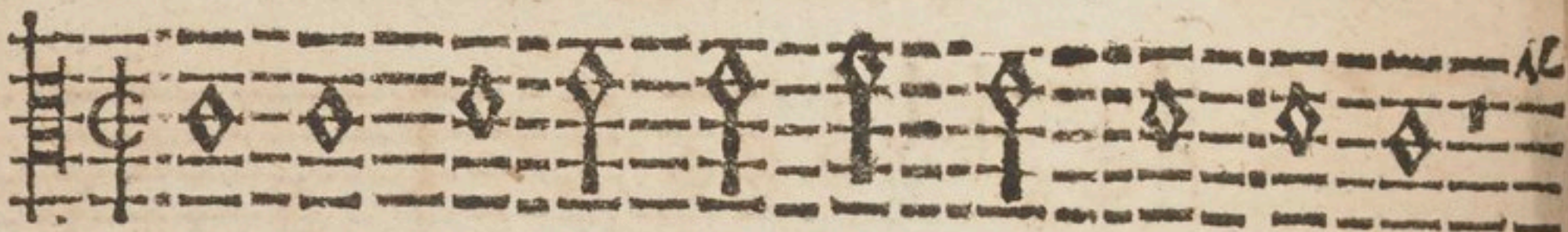
Noort, Heeft onse Godt van nu voort Hem geheyli-

get al voren, In een schoon lant uytverkoren; Daer in

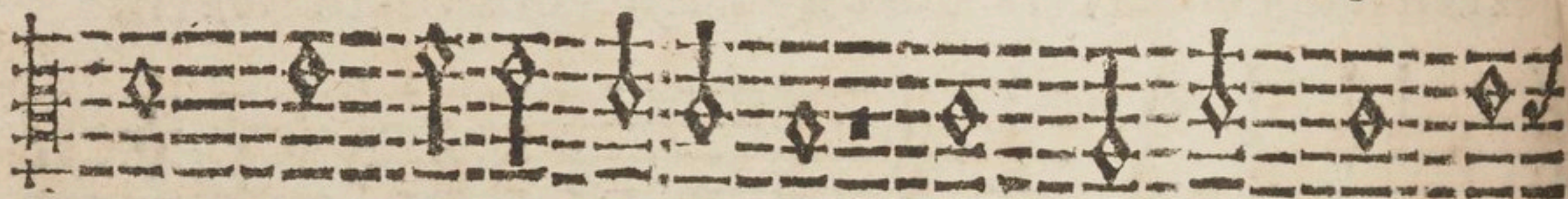

alleen t' allen tijden Moet hem dat aerdtrijck verblijden.

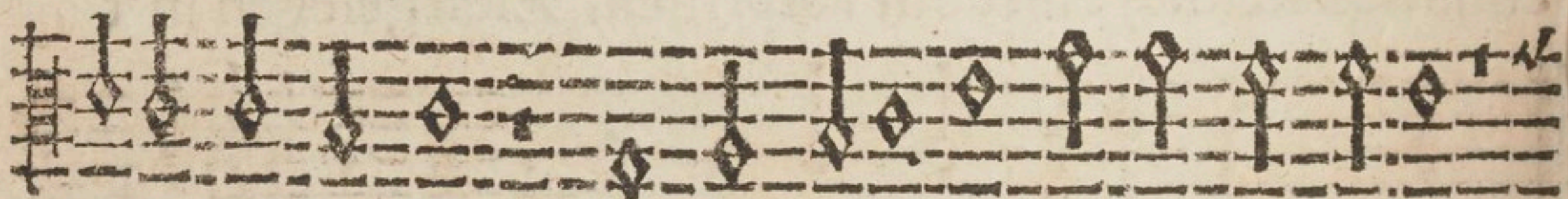
G Y menschen al, hoort, en wilt doch verstaen :

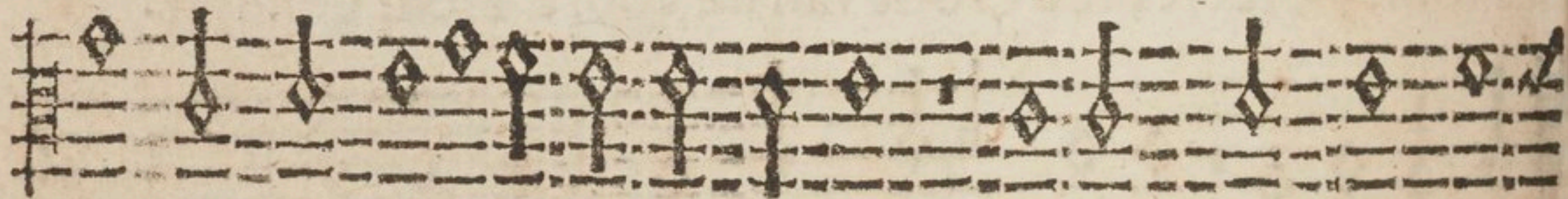
Ghy volcken al, komt en treet hier voor aen, Ghy gemeen

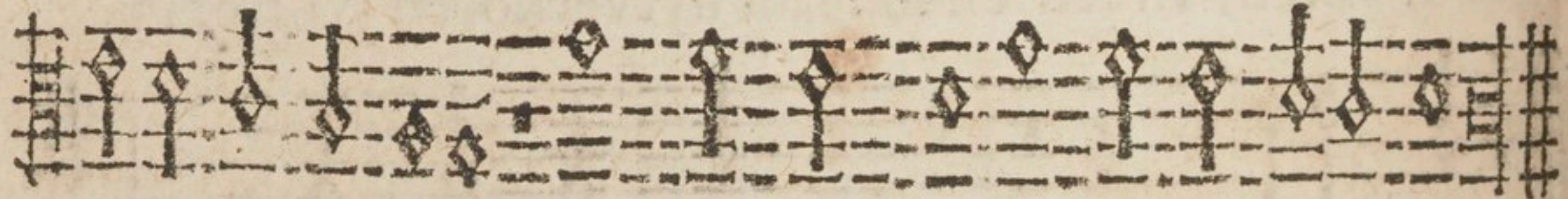
volck, oock die als heeren leeft, Rijck, arm, en kranck, u

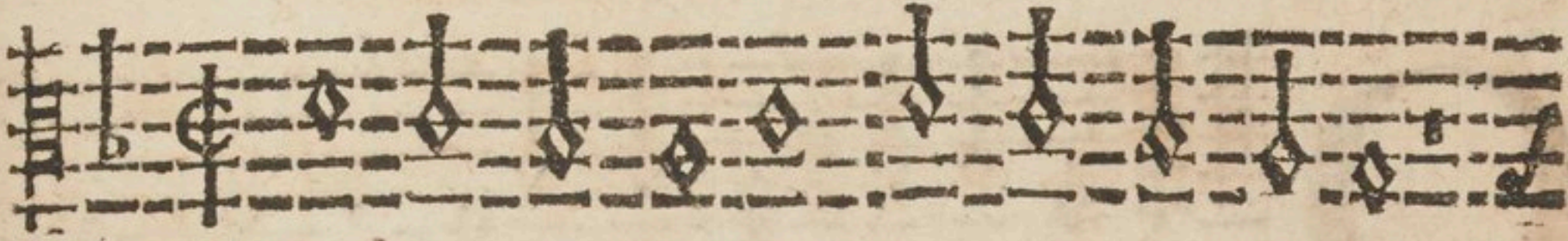
tot hooren begeeft, Wijf heyt sal u uyt spreken de mont mijn,

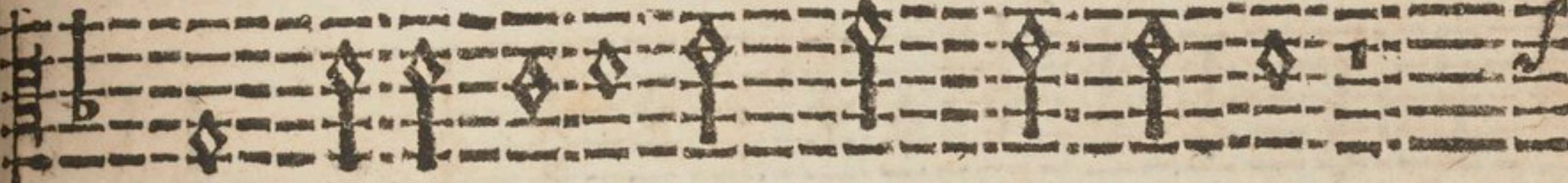

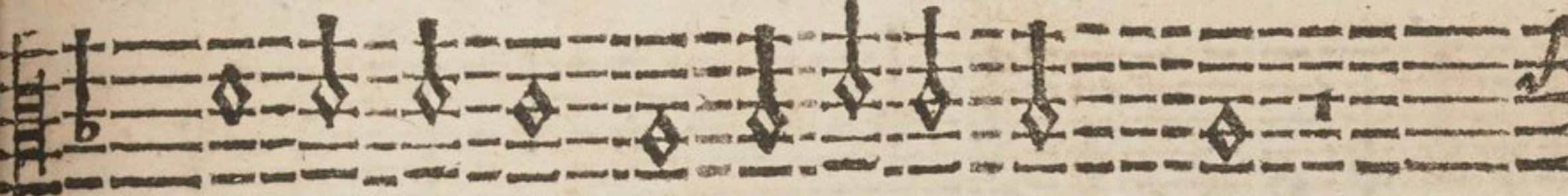
En van verstandige reden vol zijn. Goede spreucken hoor

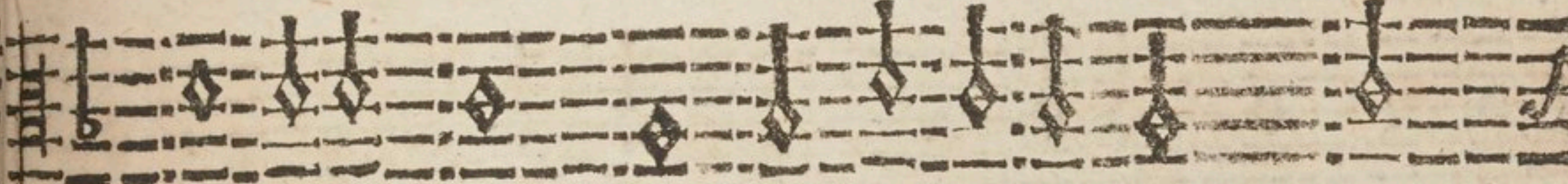

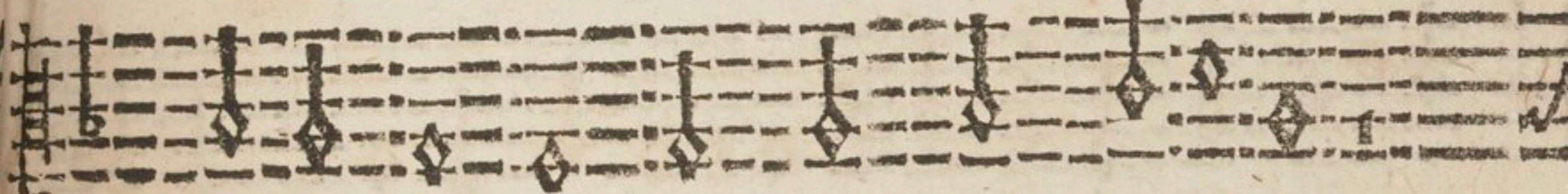
ick sonder vervelen, Op mijn harp wil ik groote dingē spelen.

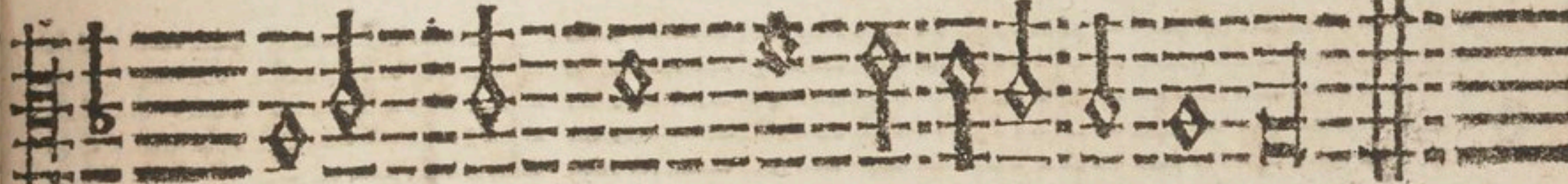
G Odt, die der goden Heer is, spreken sal,

 En t' samen roepen dat gantsch aerdtfche dal,

 Van den opgangh tot den nedergangh breedt.

 Uyt Zion komt Godt, die daer is bekleedt Met

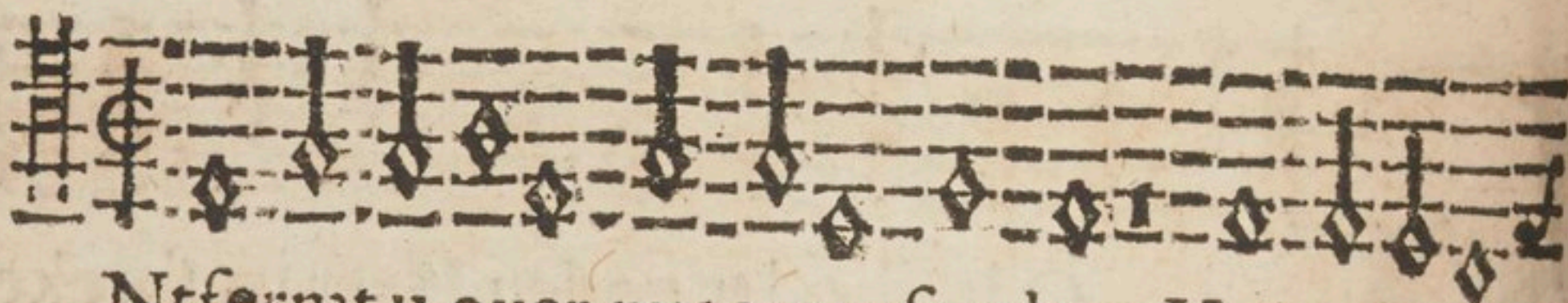
 heerlickheyt, en schoonheyt hoogh geprefen.

 Onse Godt komt, die niet stille sal wesen :

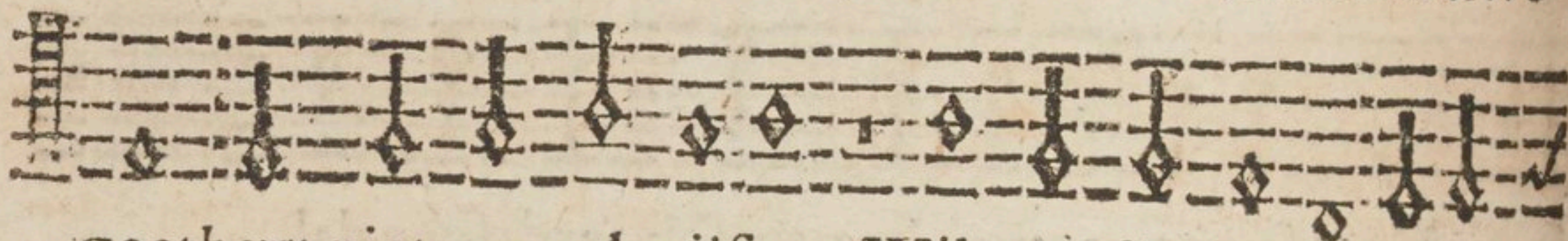
Tenor.

PSALM LI.

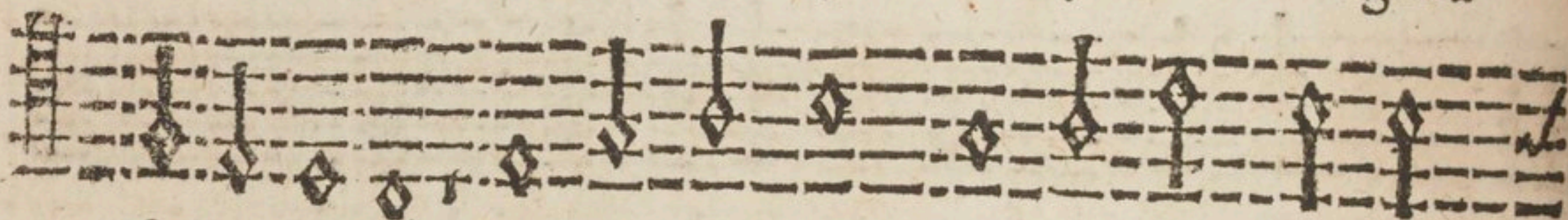
O

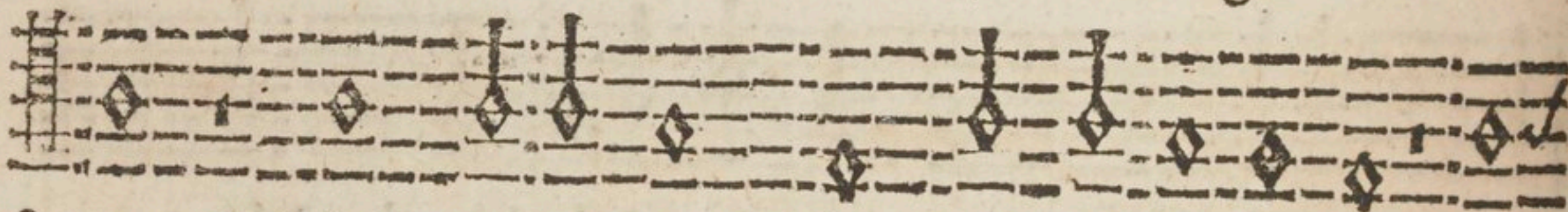
Ntfermt u over my arme fondaer, Heer na uwe

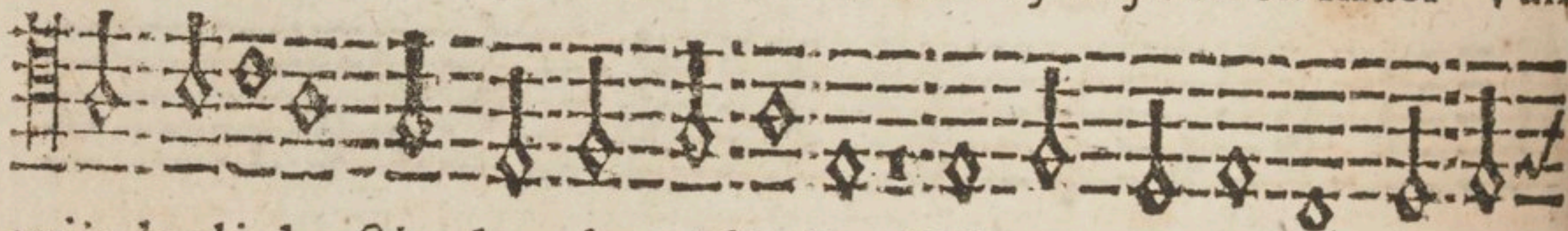
goetheyt niet om volprijsen ; Wilt my ditmael u gena-

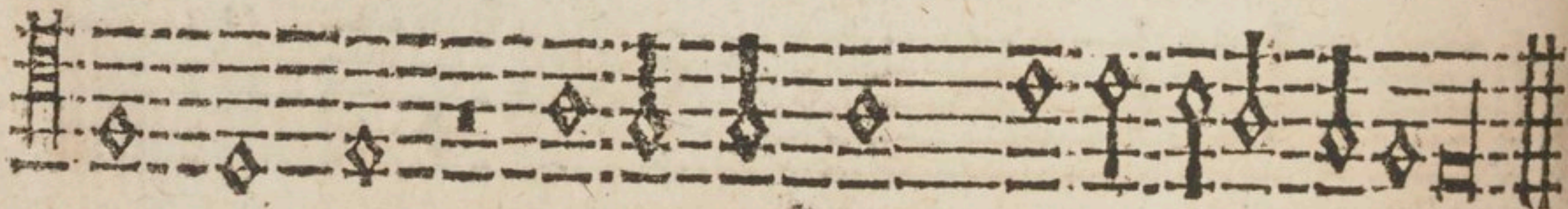
de bewijsen, En vergeeft my mijn sonden groot en

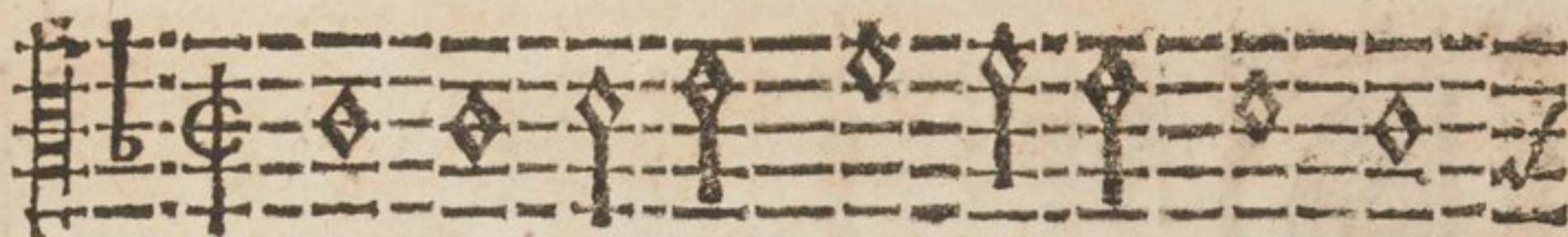
swaer. Wascht my, ô God, maeckt my suyver en klaer Van

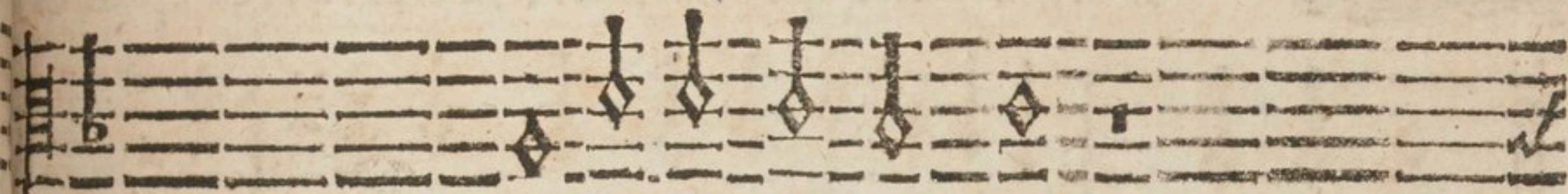
mijn leelicke stinckende misdaden, Die my voor u onreyn ma-

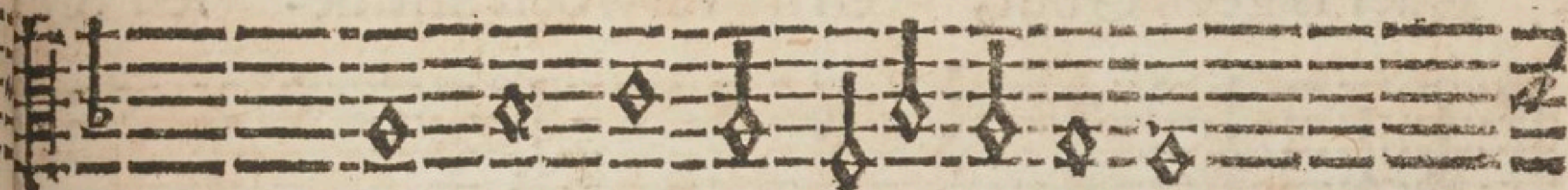
ken voorwaer ; Reynigt my door 't water uwer genaden.

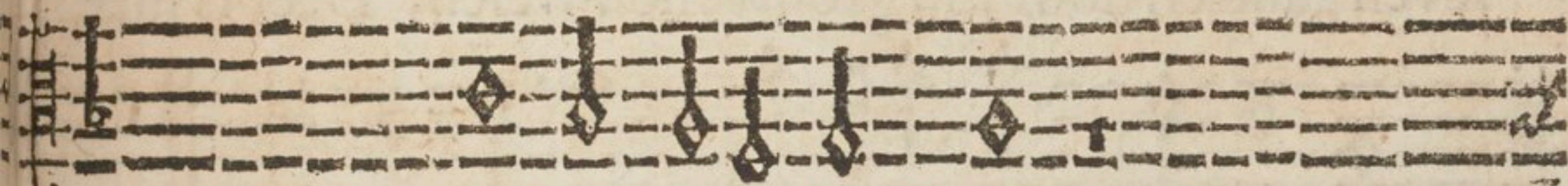
Egt ghy Tyran, waer op ghy bouwet

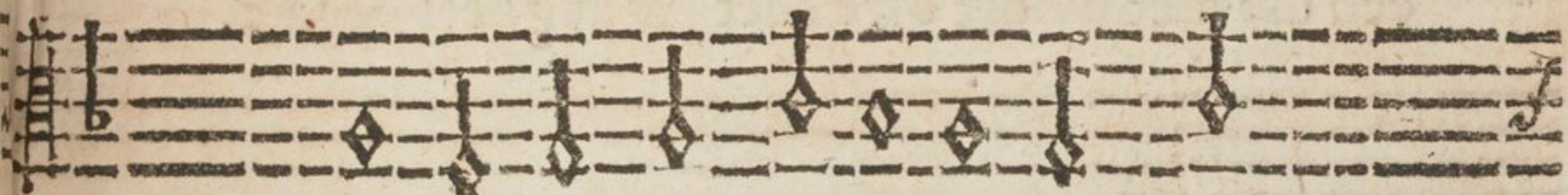
Met geweld en boofheyt?

Hoe staet ghy soo, ende betrouwet

Op uw' ongerecht'heyt?

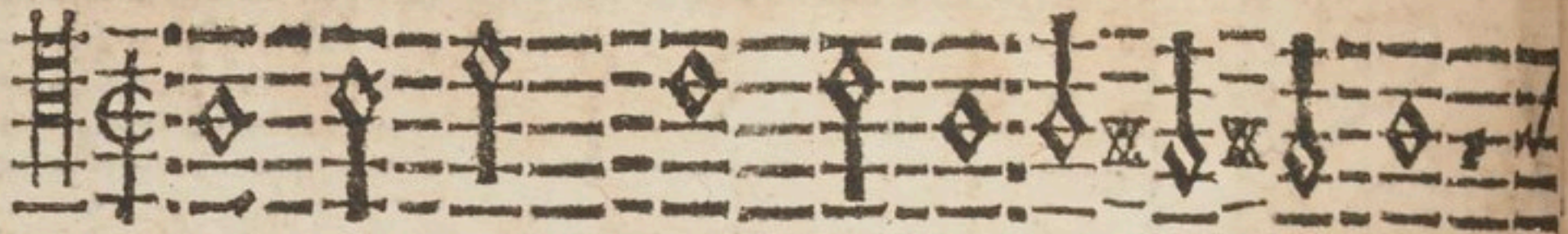
Nochtans is Godts bystandigheyt Ons

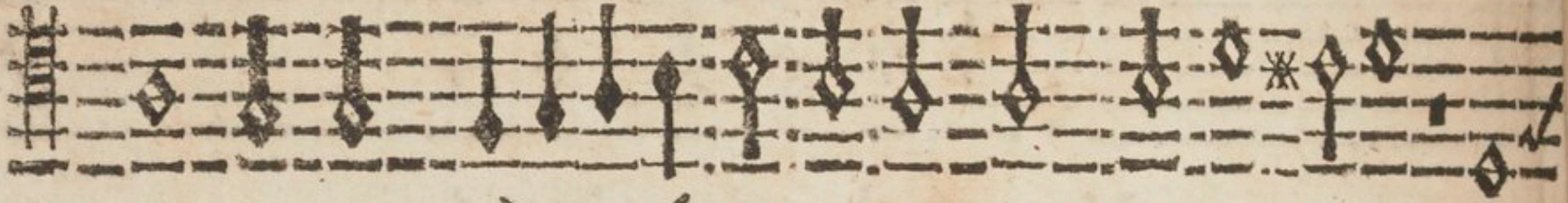
dagelicks bereyt.

Tenor.

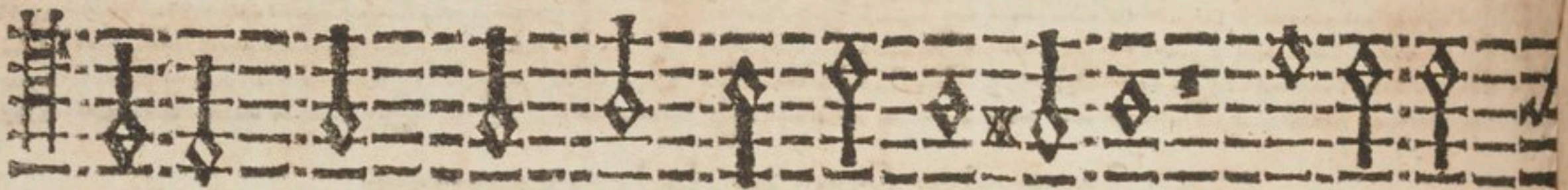
PSALM LIII.

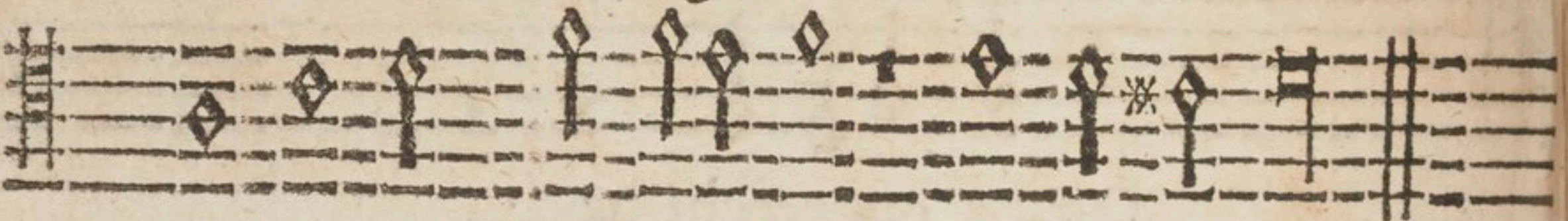
E dwaes die spreeckt in sijn herte seer quaet,

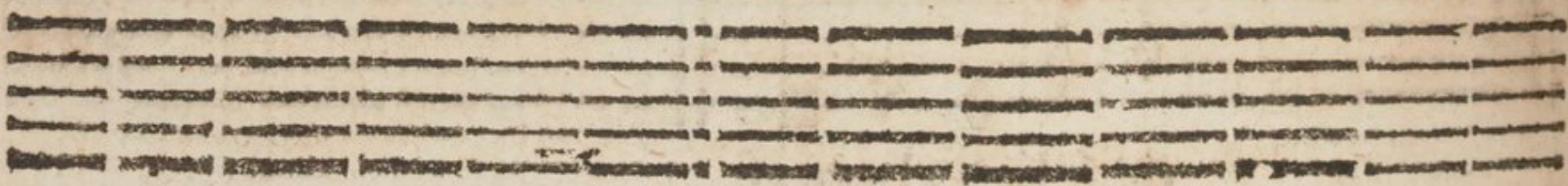
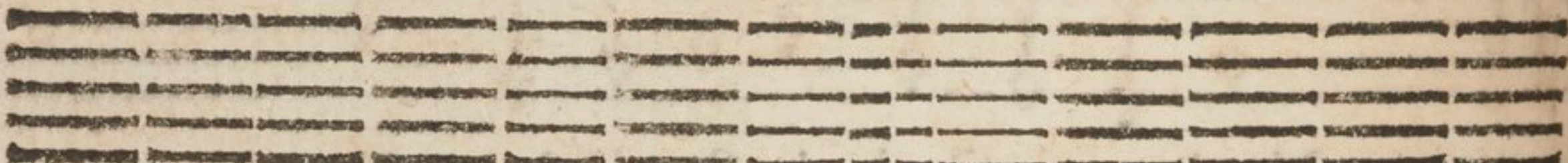
Daer is geen Godt, en hy verwoest mitsde- sen Sijn

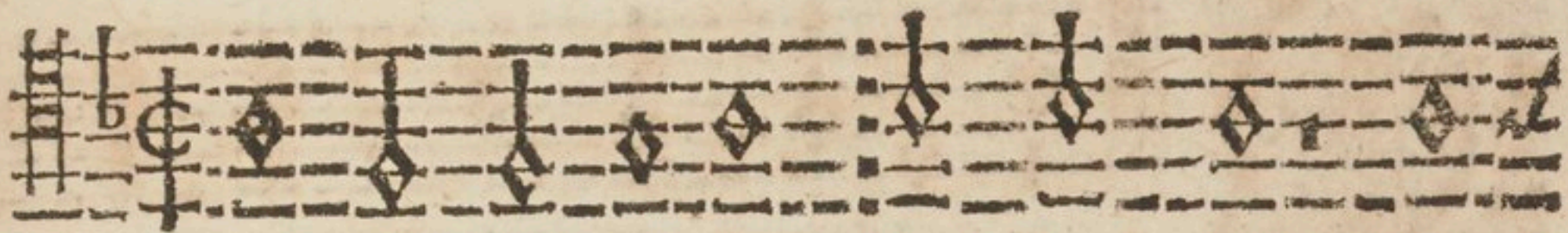
leven gantsch door sijn grouwelick-wesen, Daer is niet

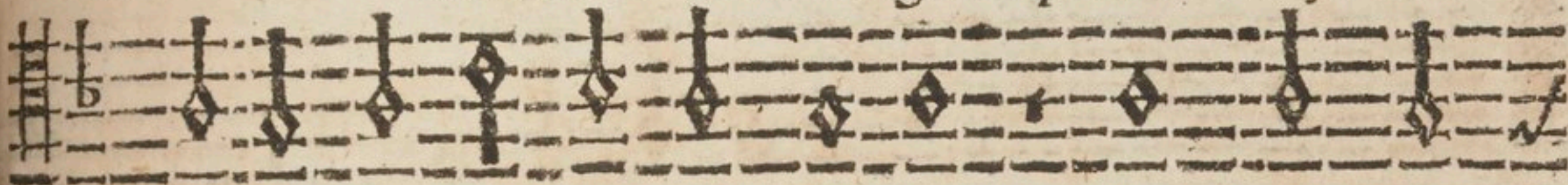
een die met woort ofte daet Wat goets begaet.

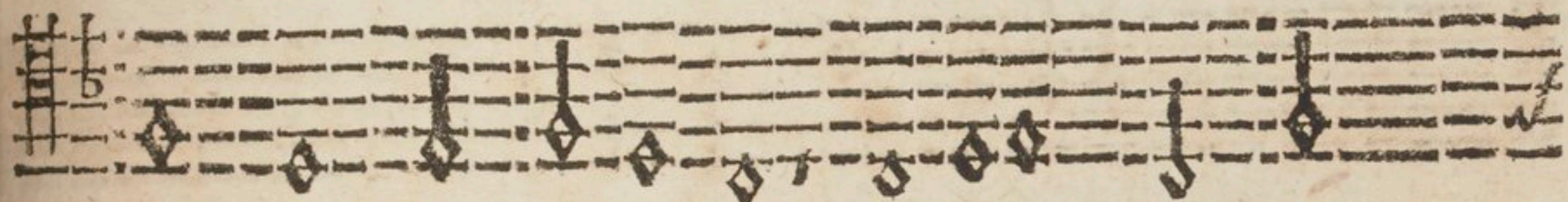
O

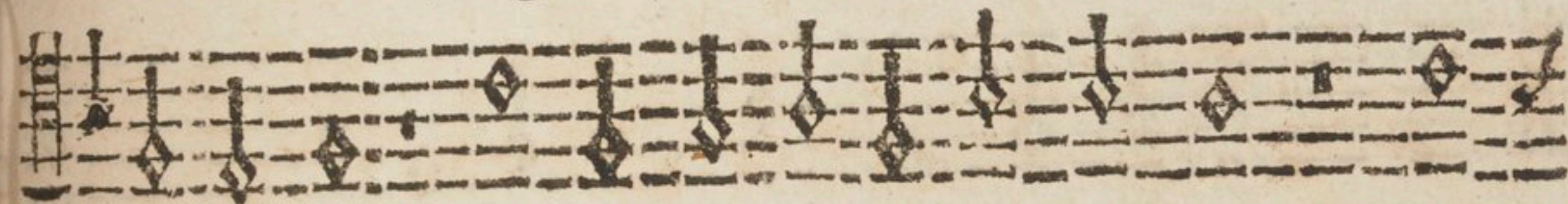
Ch Heer almachtig, helpt doch my, Door

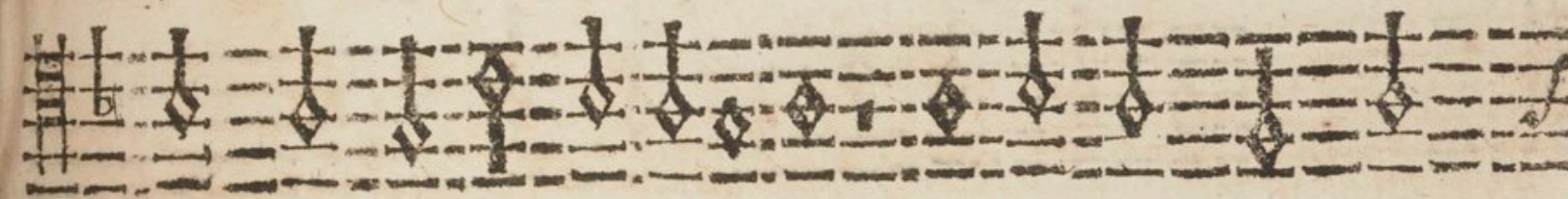
uwen naem en sterckte krachtig, Neemt mijn saeck

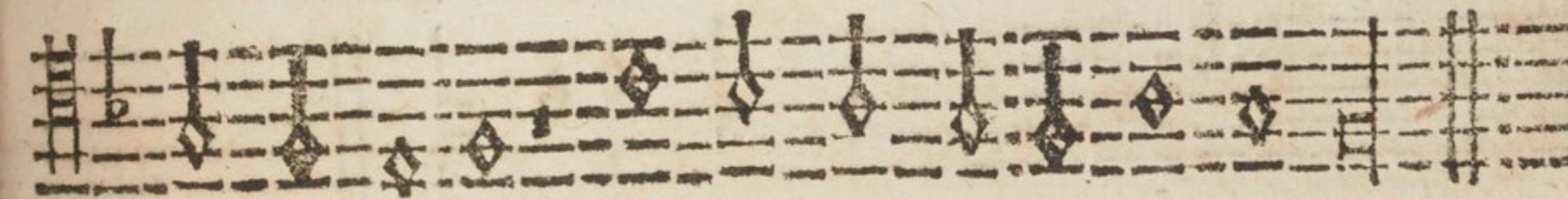
aen, weest mijns gedachtig; Laet uwe macht ver-

schijnen vry. 't Gebedt dat ick nu doe, verhoort : Wilt,

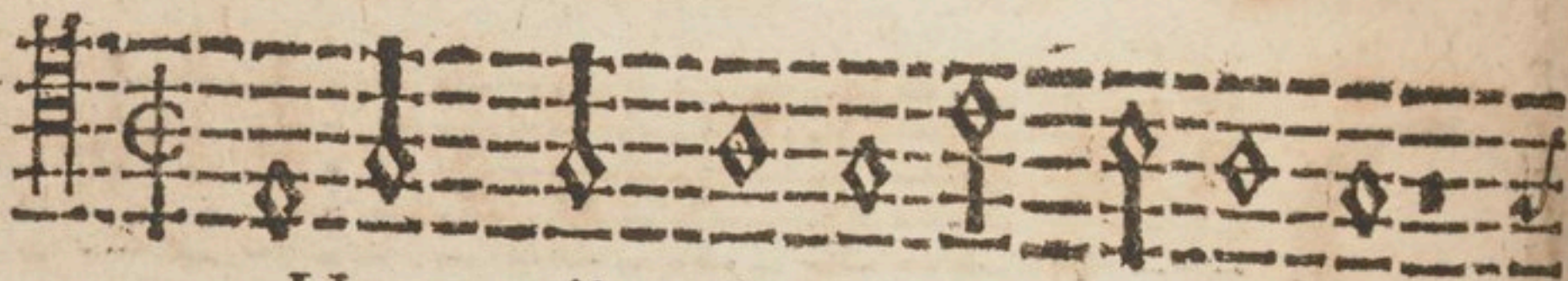
Heer, neygen tot my u ooren, Op dat gy meugt goe-

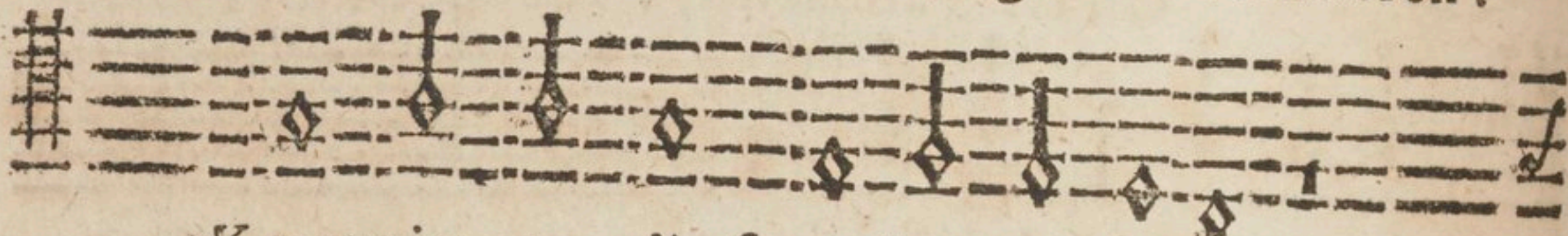
dighlick hooren De woorden die ick brenge voort.

Tenor.

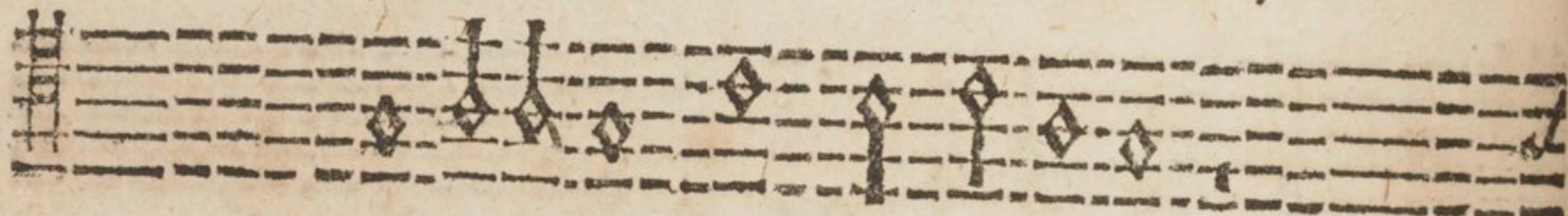
PSALM LV.

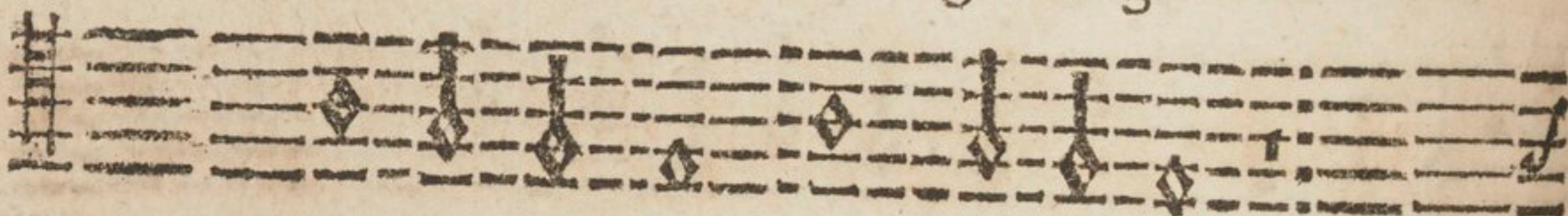
Heer, wilt mijn gebedt verhooren :

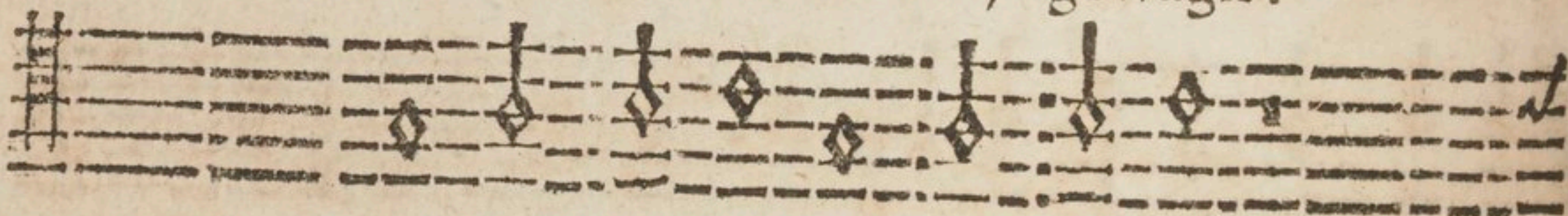
Keert niet van mijn smeecken uw' ooren,

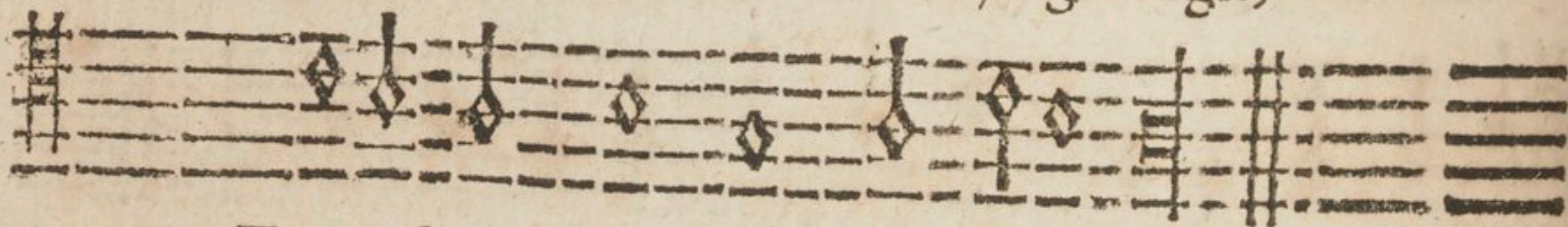
Dat ick u, ô Godt, doe gestadigh.

Siet my doch aen, hoort mijn gewagh :

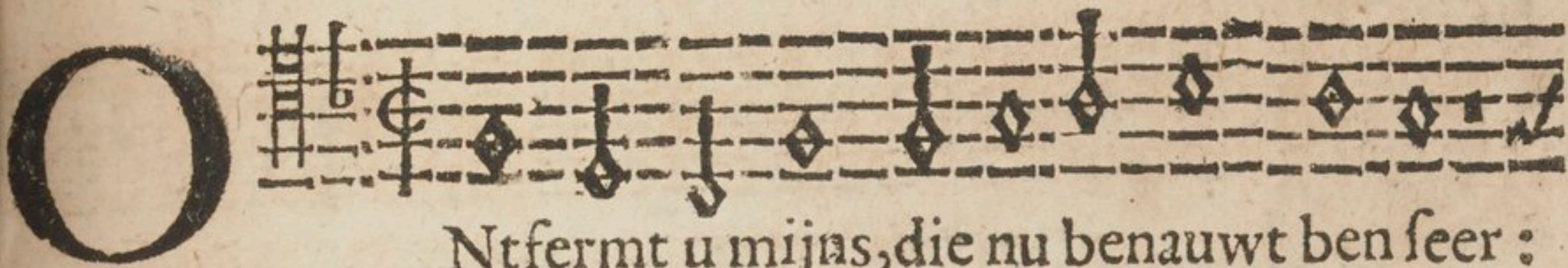
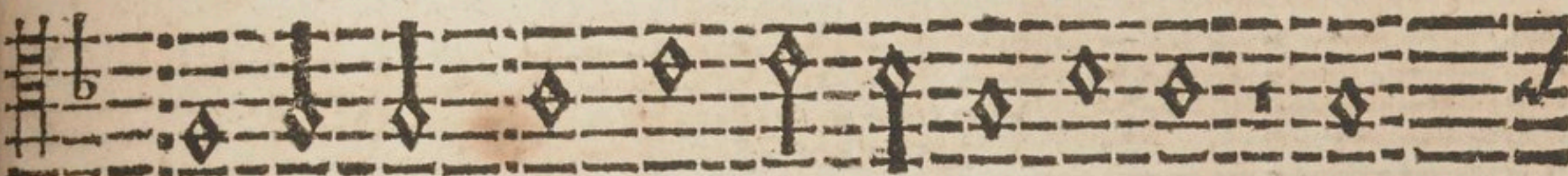

Want ick sucht en doe mijn geklagh,

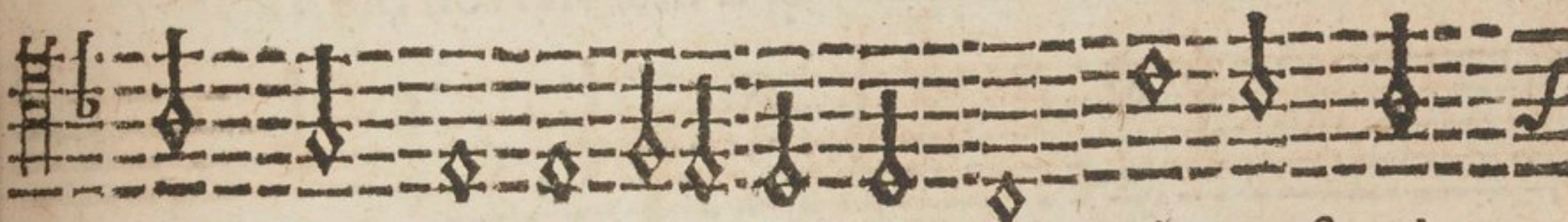

Tot u schrey ick weest my genadigh.

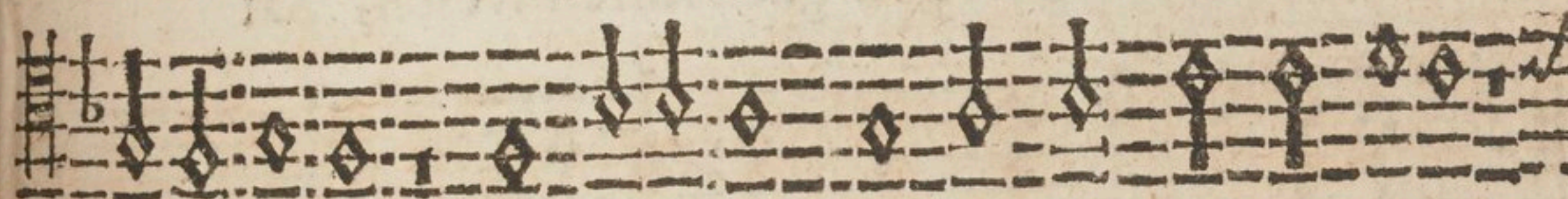
Ontfermt u mijns, die nu benauwt ben seer :

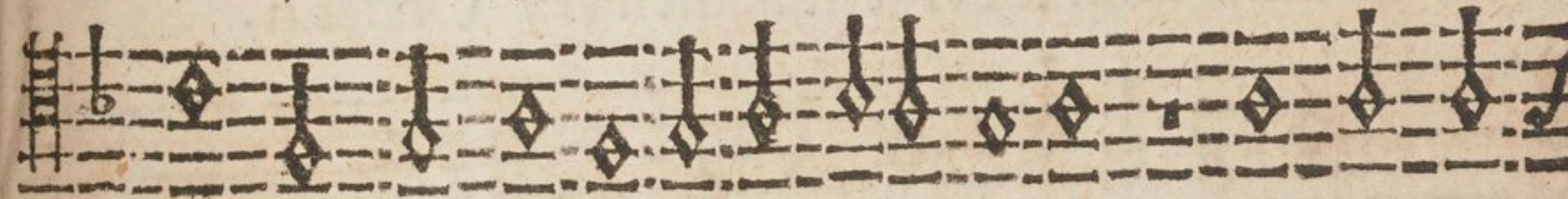
Want ick ben schier half verflonden, ja meer, Van

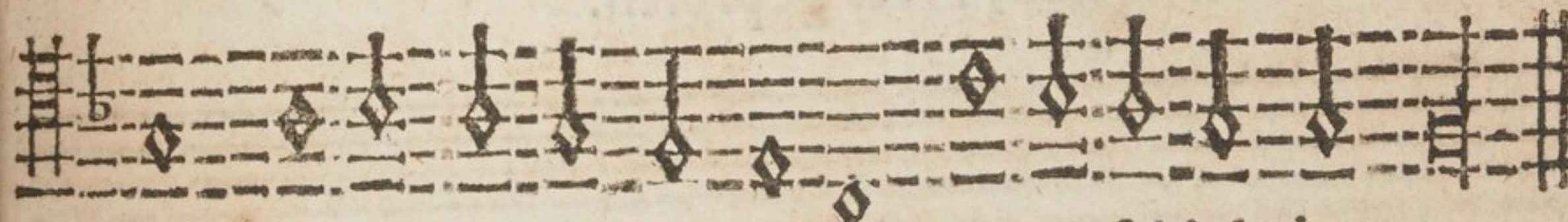
den schalck die my belegert, ô Heer, Die my steeds

wil bestrijden. Mijn vyanden schenden my met verblijden :

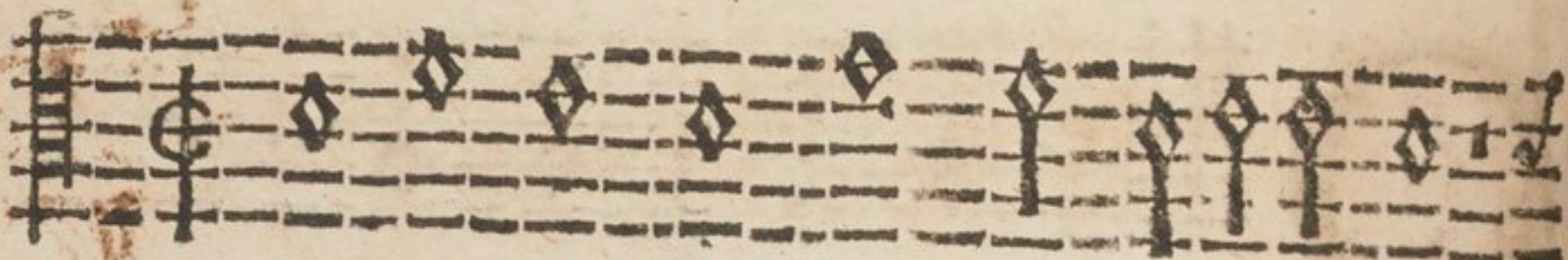
Veel zijn daer my tegen aen allen zijden : Maer als my,

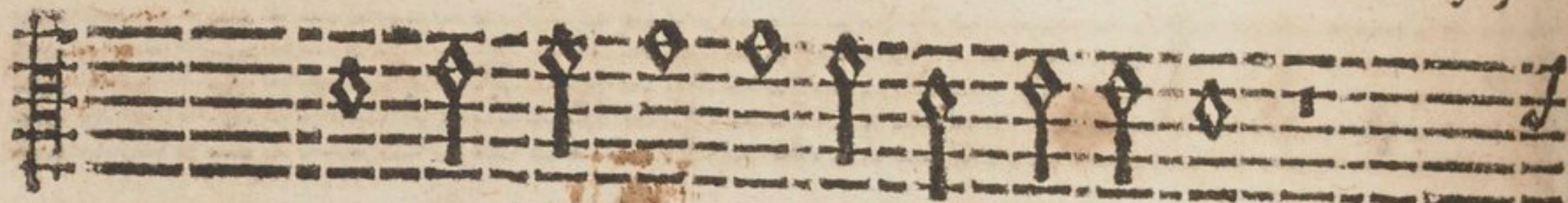
Heer, vreesse quelt in mijn lijden, Tot u sal ick dan gaen.

Tenor.

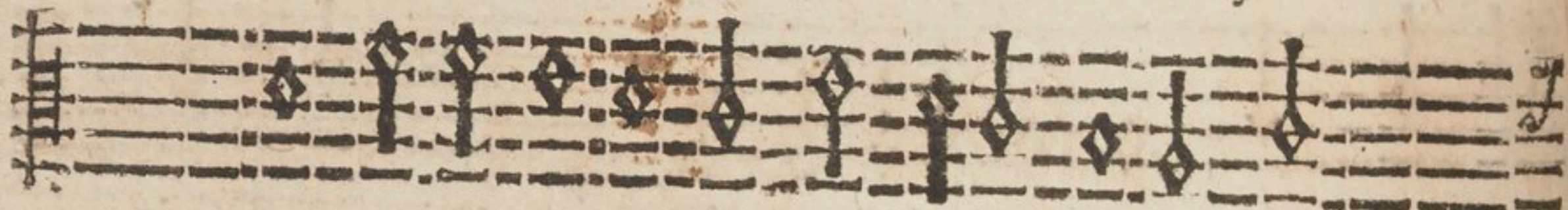
PSALM LVII.

Ontfermt u Heer, ontfermt u over my;

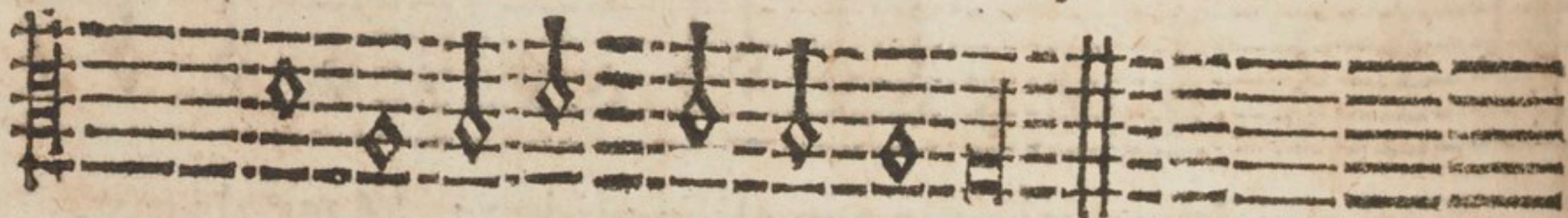
Want ick betrouw op u met herten bly:

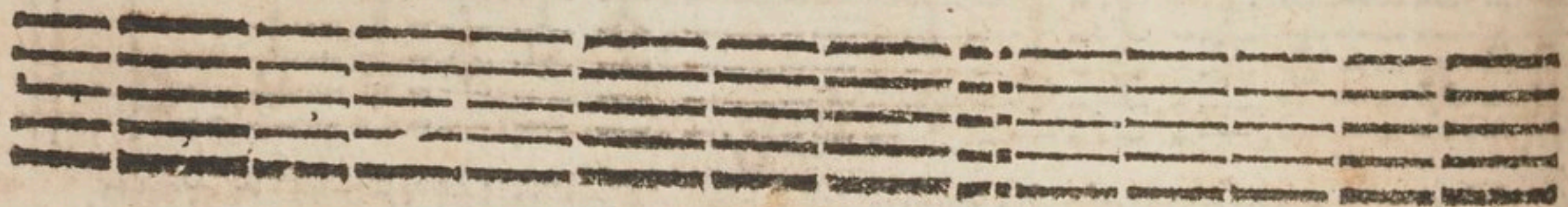
Tot dat de boose vergaen fullen wesen, Sal

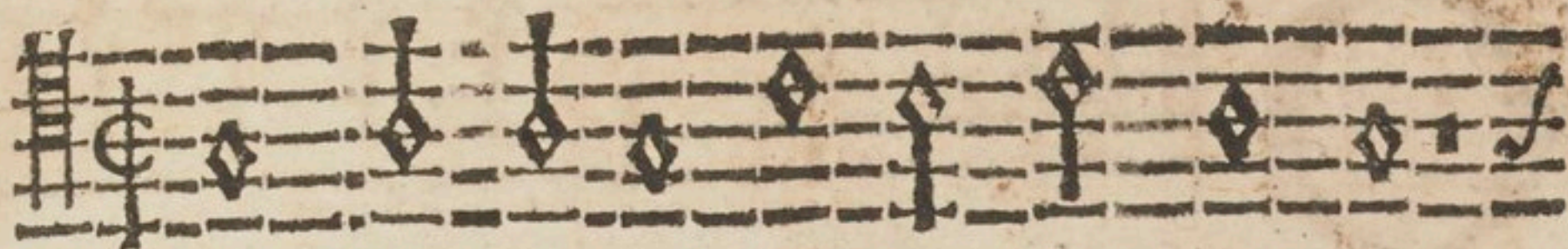

ick altijd mijn toevlucht nemen vry Onder u-

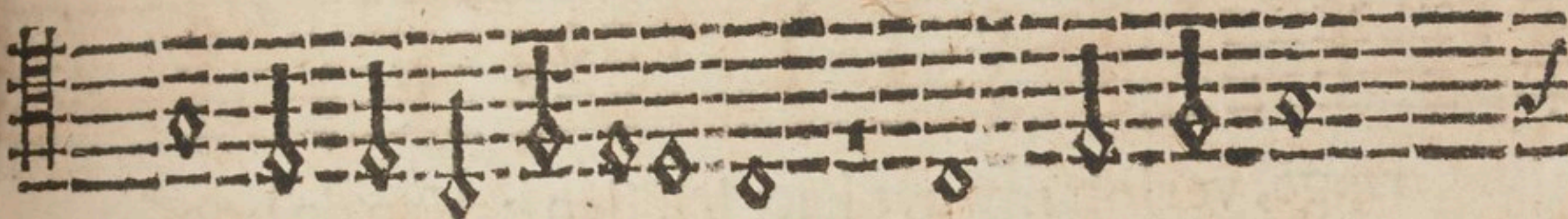

we vleugelen, Heer gepresen.

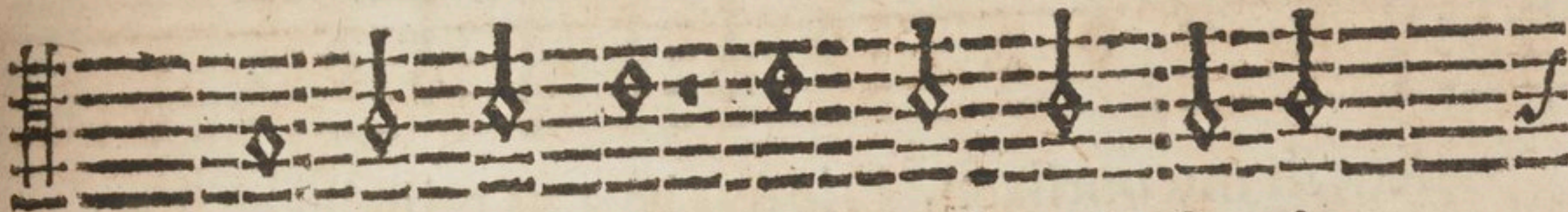

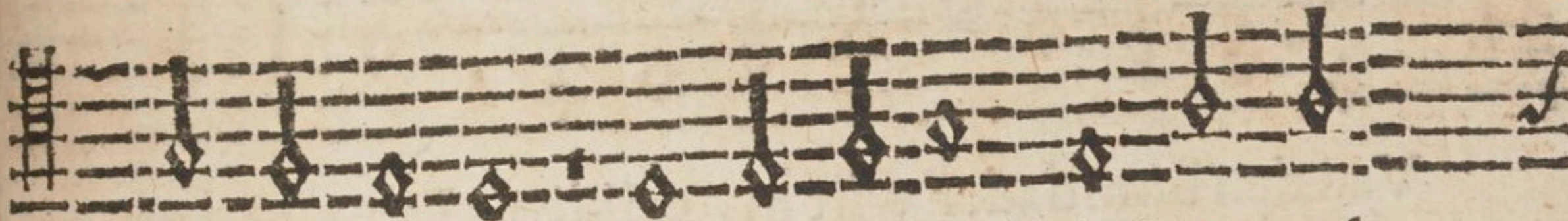
Hy Raetsheeren laet my doch hooren,

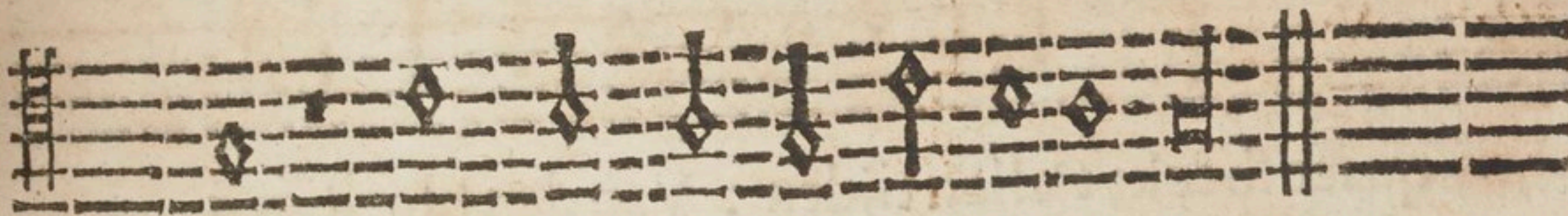
Die my tegen zijt allegaer, Seght my eens ter

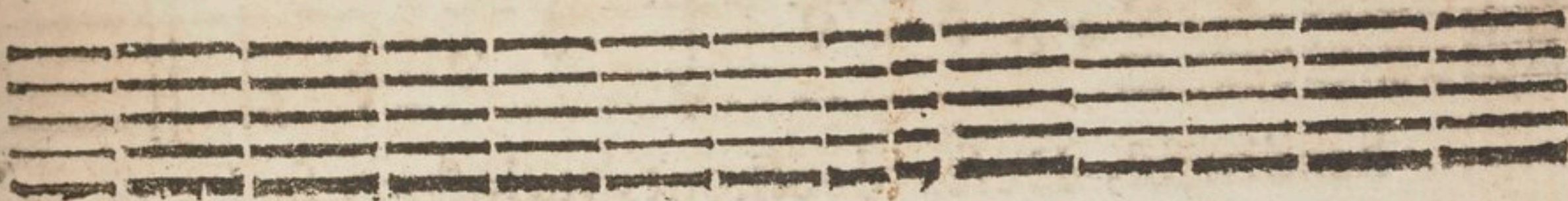
trouwen voorwaer, Is 't oock recht dat ghy

u neemt voren? Segt ghy Adams kind'ren wel

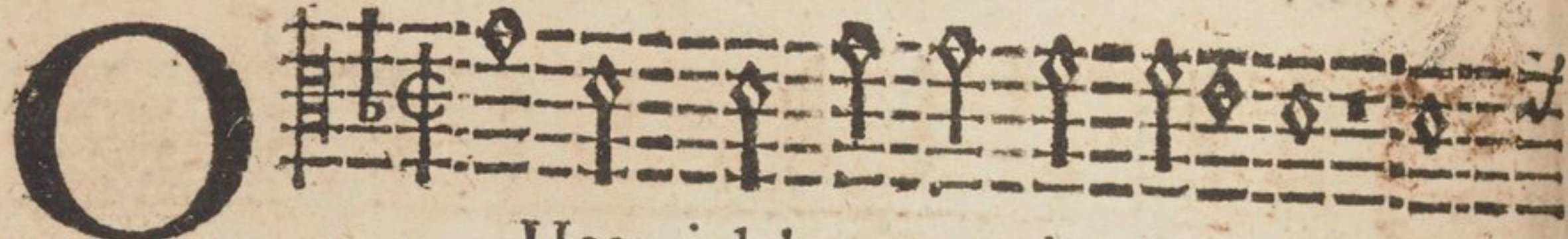

a'n, Soeckt ghy recht te doen yeder man?

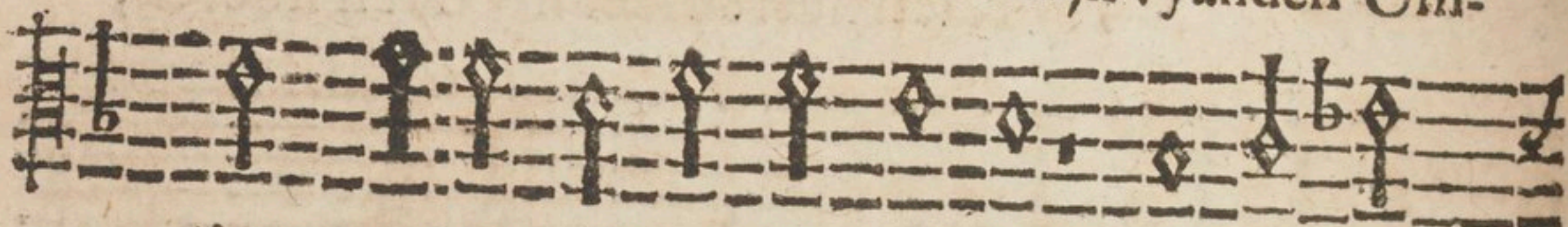

Tenor.

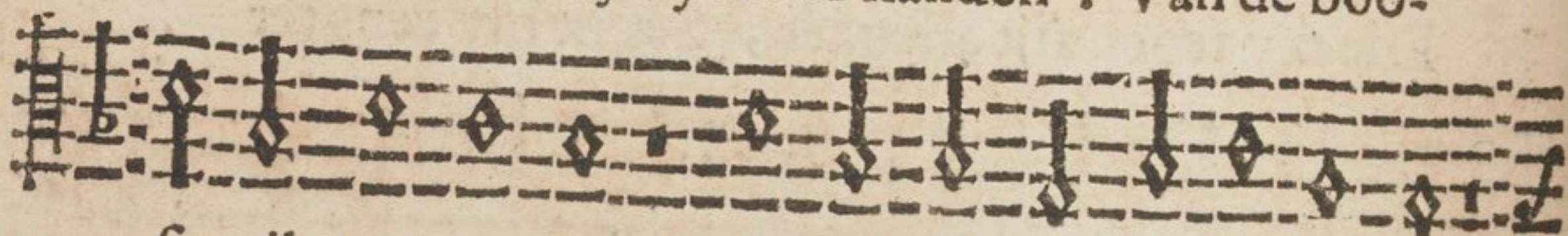
PSALM LIX.

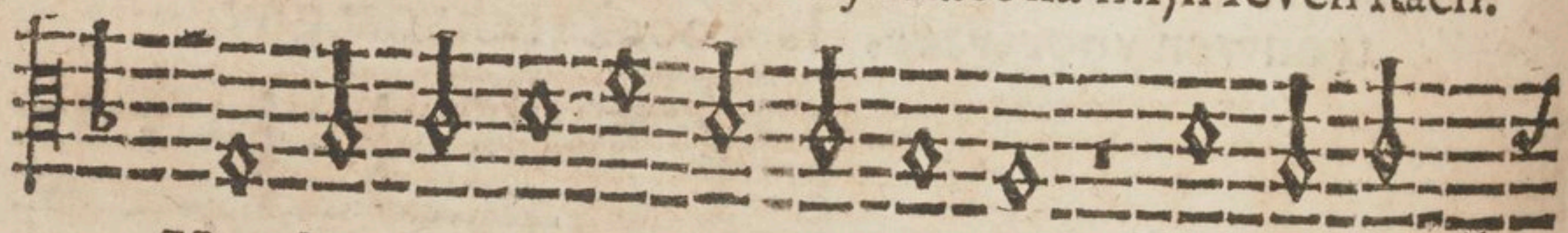
Heer, ick ben van mijn vyanden Om-

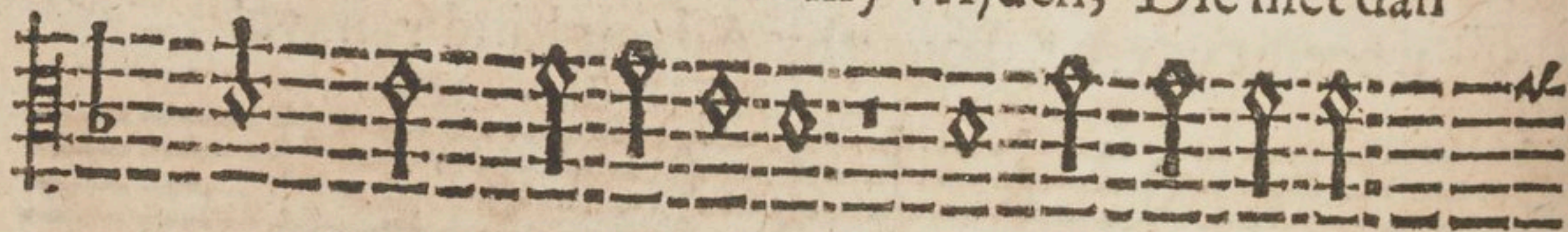
ringt, verlost my uyt haer handen : Van de boo-

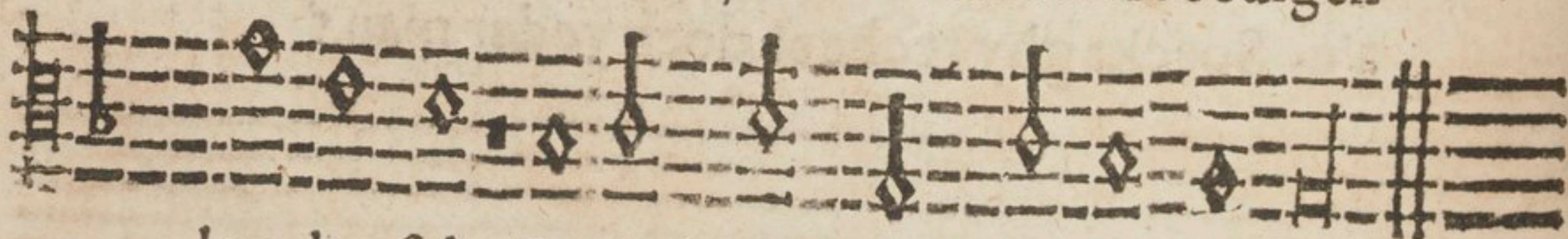
se wilt my ontslaen, Die uyt haet na mijn leven staen.

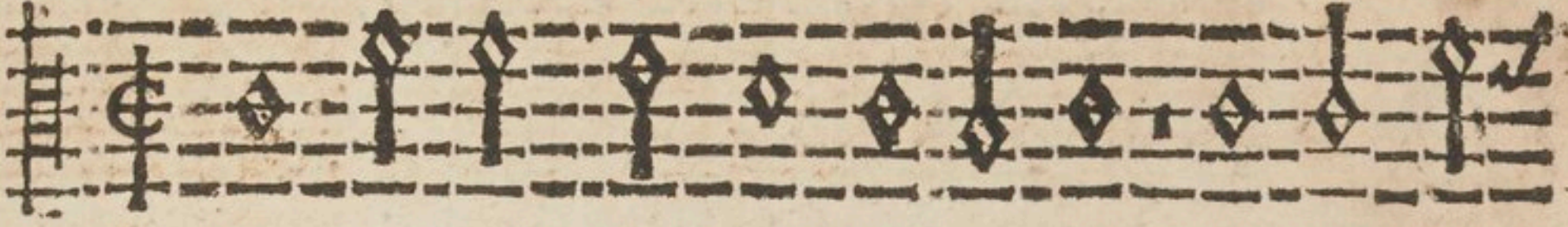
Van den boofdader wilt my vrijden, Die niet dan

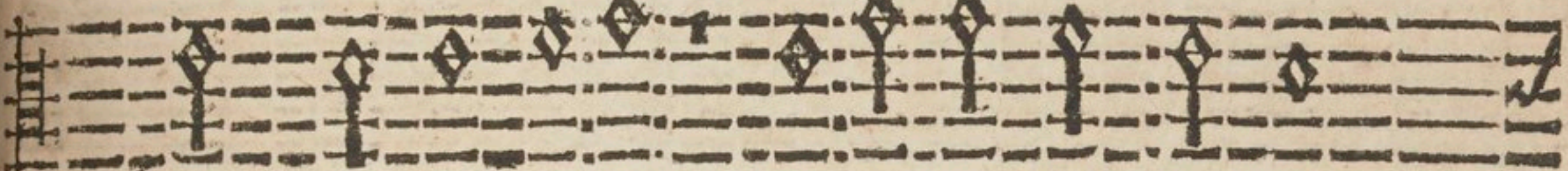
quaet soeckt t'allen tijden : Van den bloedigen

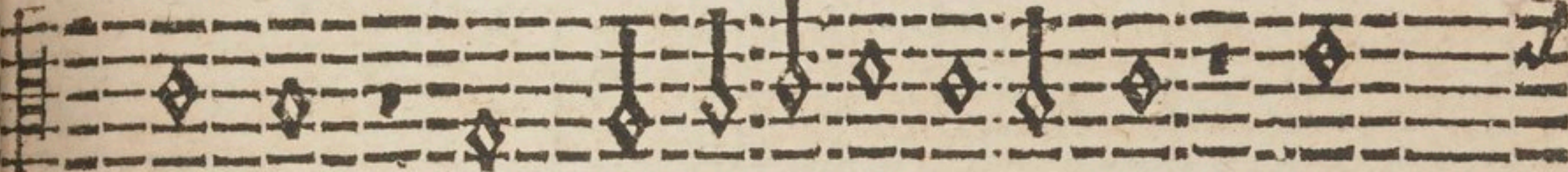
handen fel, Deses bloethonts verlost my snel.

H

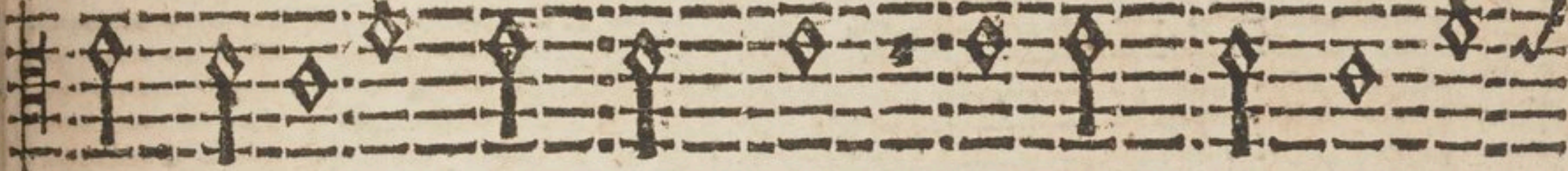
Eer, die ons hebt verstootten al, En verstroyt

in 't kruys en misval, Die op ons toornigh ge-

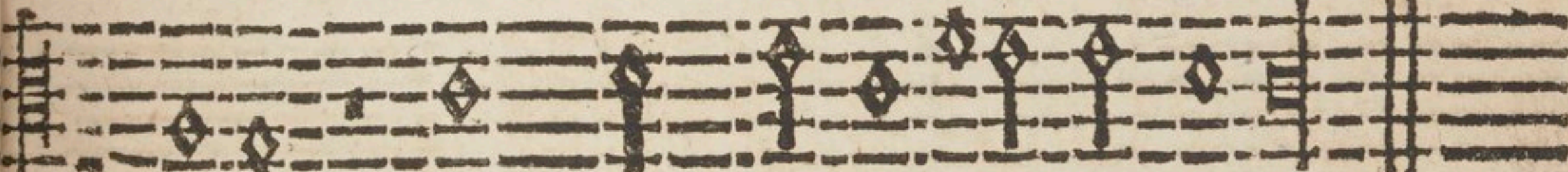
weest zijt, Troost ons wederom nu ter tijt. Ghy

die d'aerde beweeght met kracht, En die scheurt, ja kliest

met der macht, Wilt haer schaed' en breucken ge-

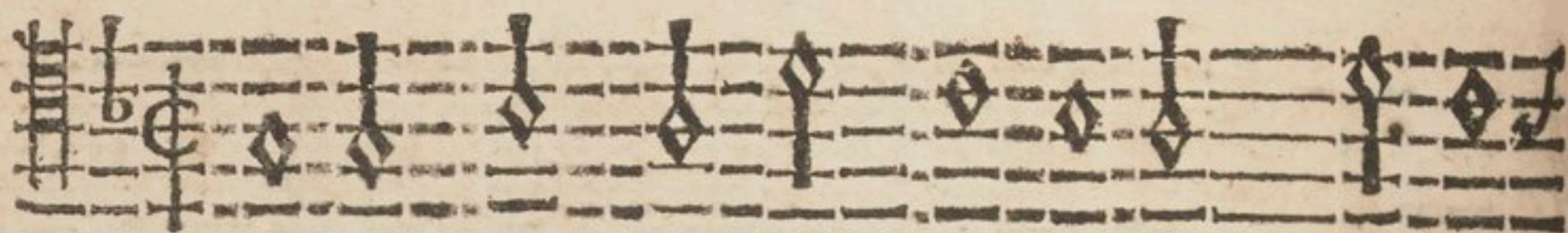

nesen: Want gantsch vervallen is haer wesen.

Tenor.

PSALM LXI.

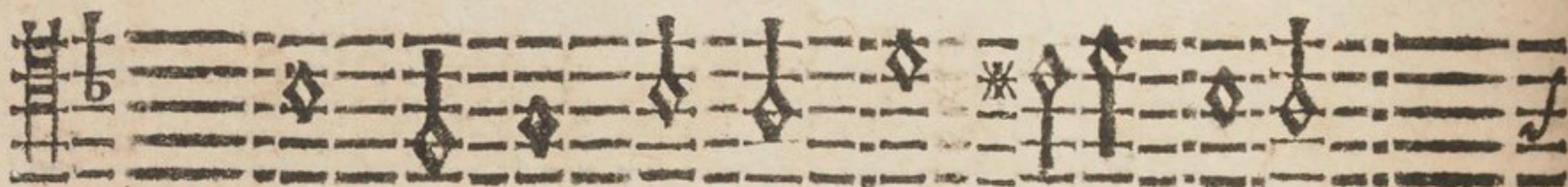
A

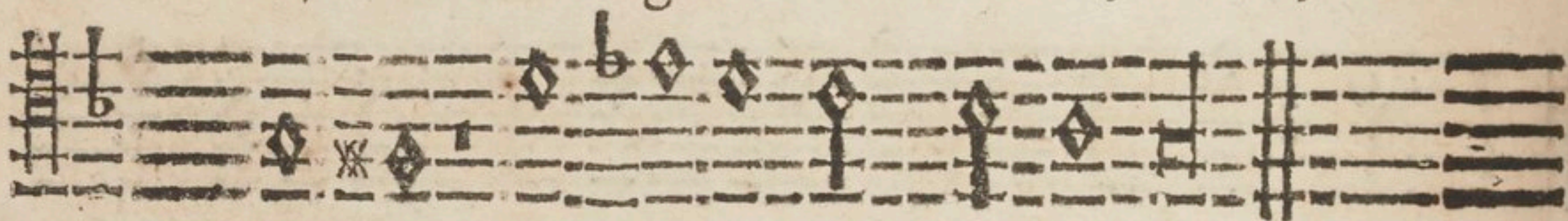
Ls ick roep, verstaet mijn reden, Mijn ge-

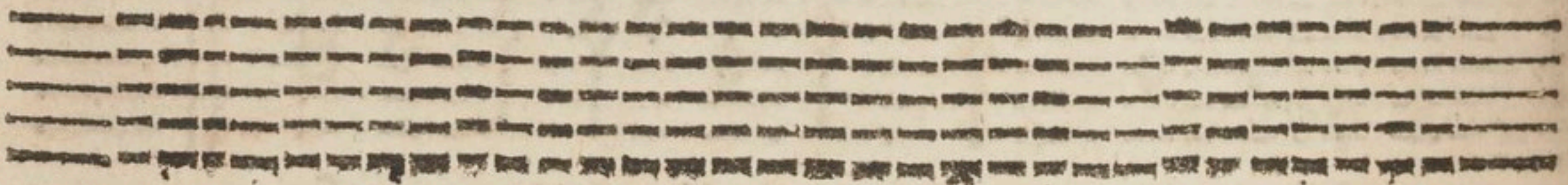
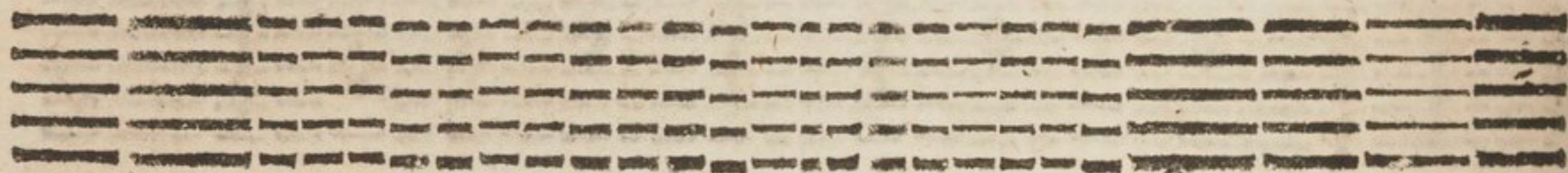
beden, O Godt, verhoort in 't gemeen.

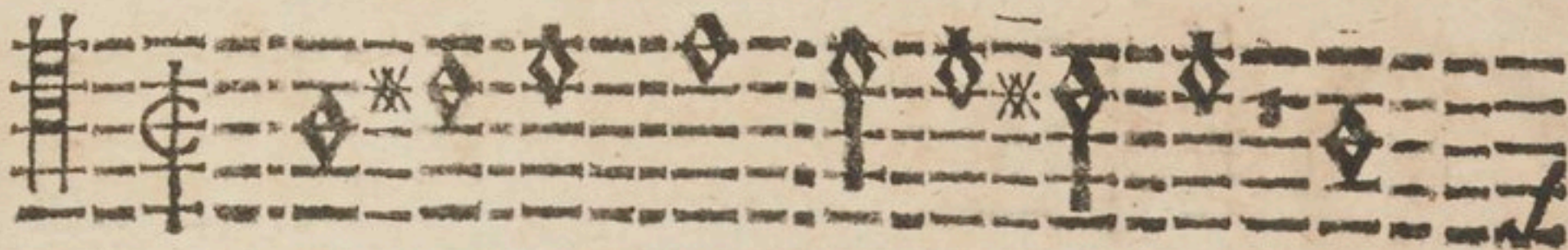

Mijn ziel met angst beswaert seere, Tot u,

Heere, Heeft haren toevlucht alleen.

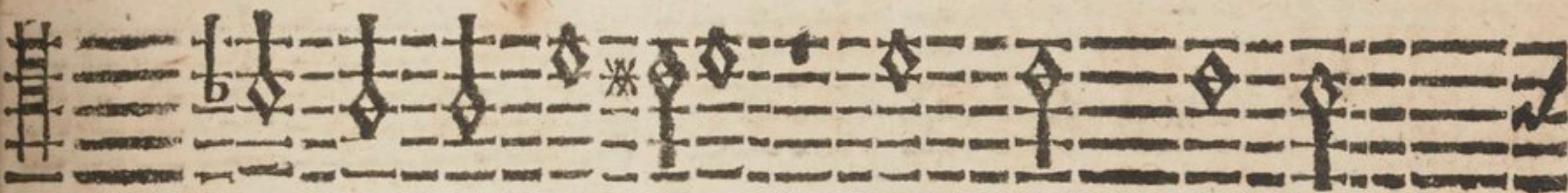

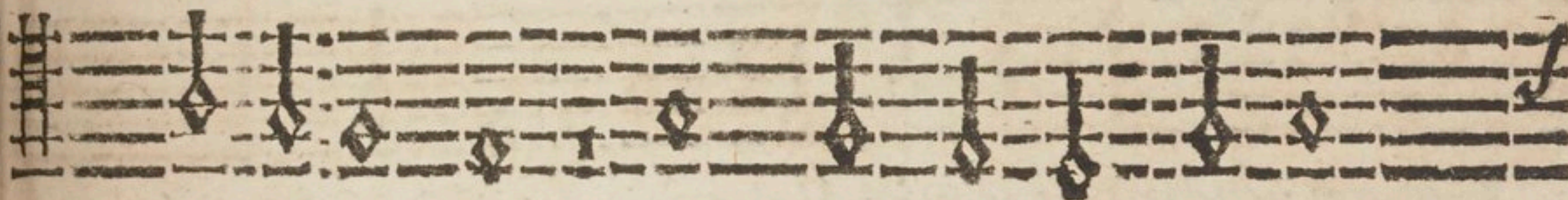
Oe seer dat mijn ziel is gequelt, In

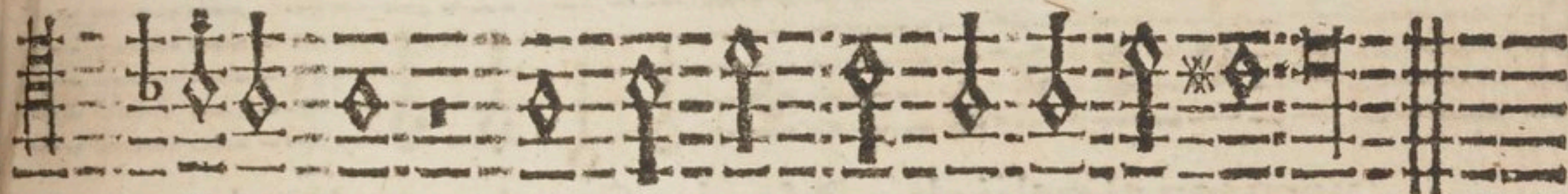
Godt werdt sy gerust gestelt : Want hy is

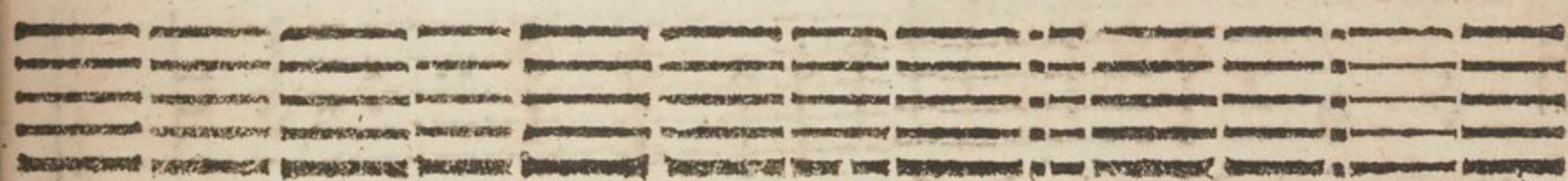
mijn toevlucht alleewe, Mijn troost, mijn by-

stant in der noot, Mijn kracht, die my voor den

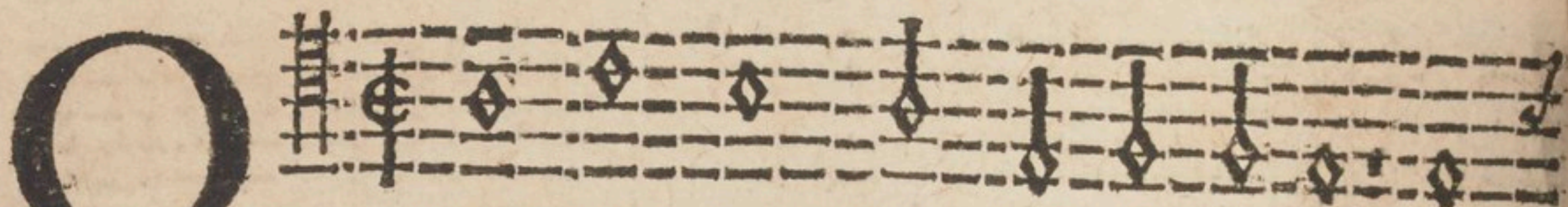

val groot Seer wel bewaert, en anders geene.

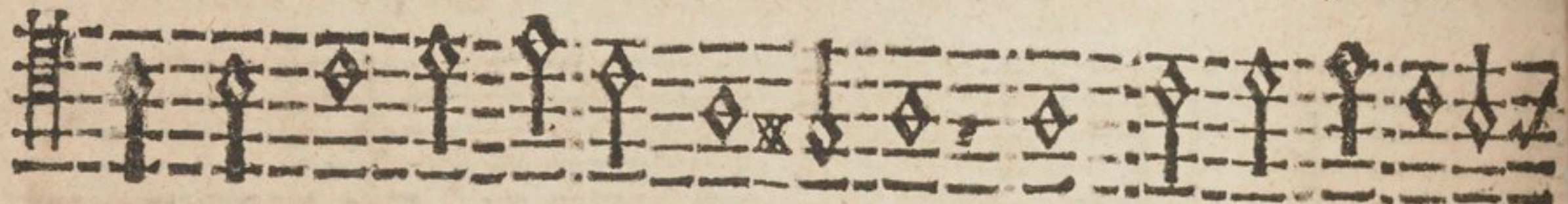

Tenor.

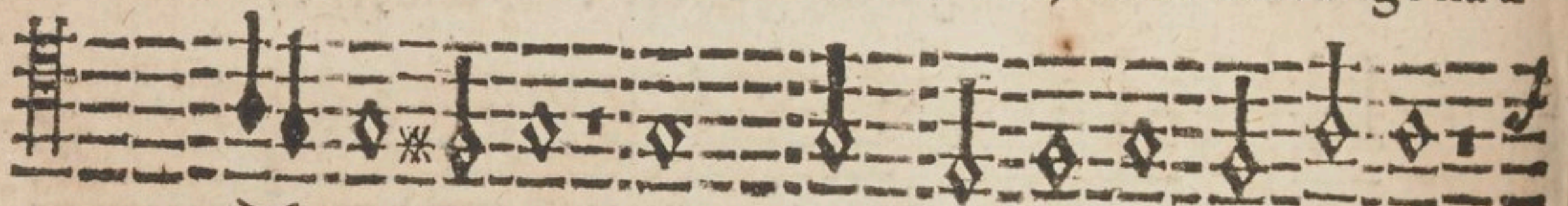
PSALM LXIII.

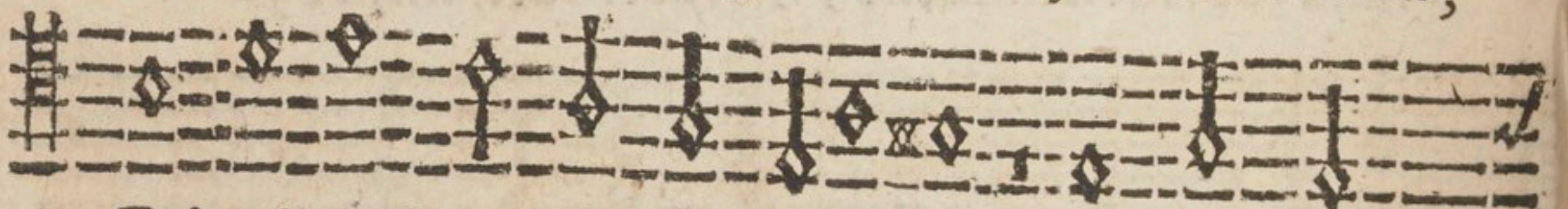
Godt, geen Godt heb ick dan u, Van

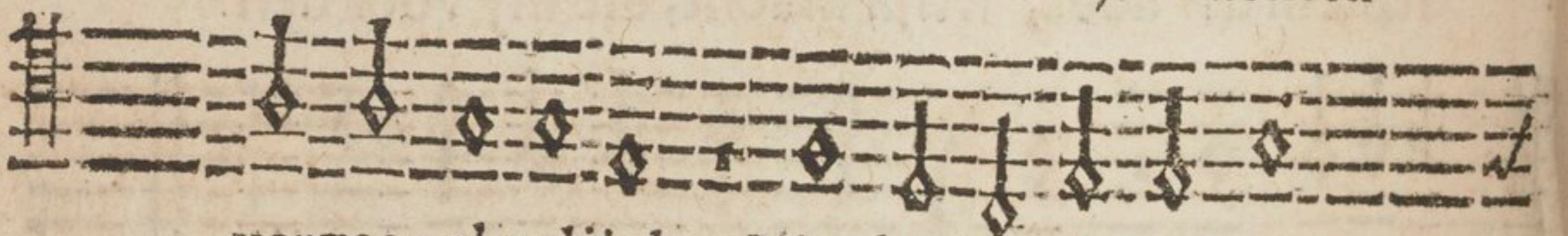
's morgens aen bid ick u, Hee- re, Mijn ziel verlangt na u

gaer see- re, Die gantsch in my versmeltet nu ;

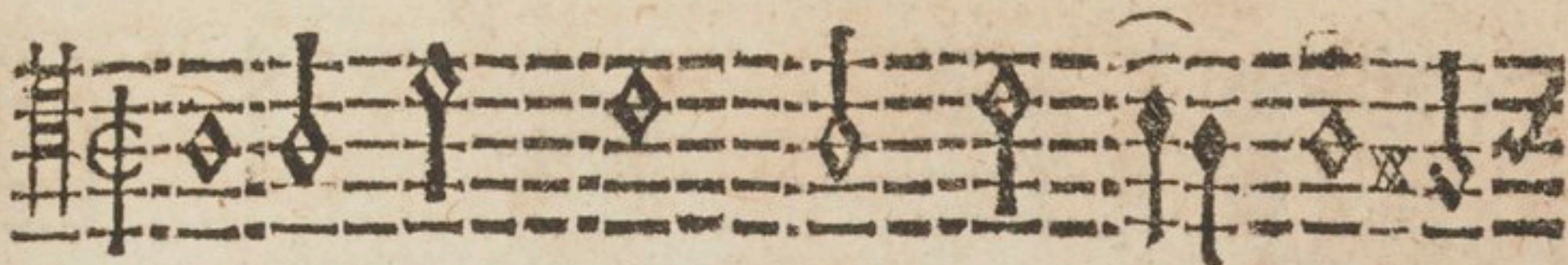
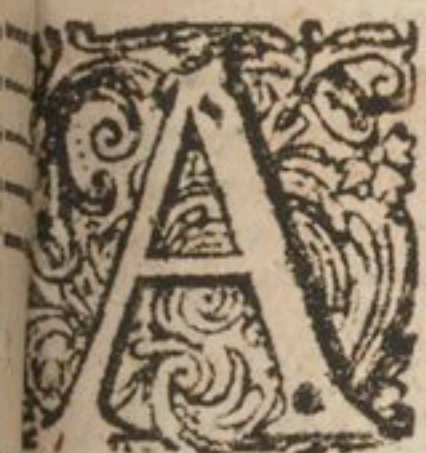
Geheel verdroogt is mijn lichame, Mijn krachten

vergaen al gelijk, My dorstet als een dorr'

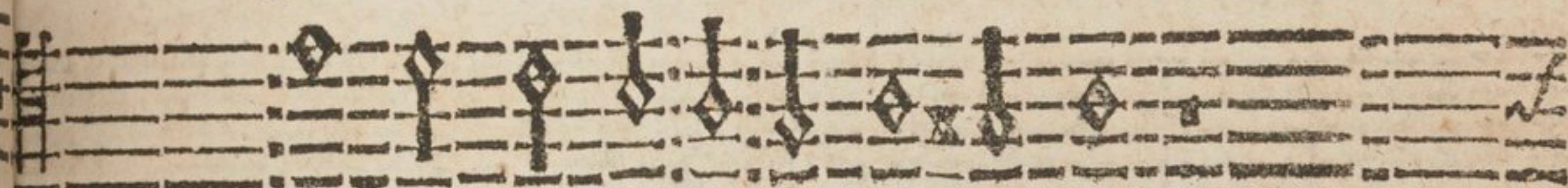
aerdtrijck Na u in deef' plaets onbequa- me:

Als ick roep, Heer, hoort mijn stem klach-

tigh, En helpt my dan uyt mijn gequel;

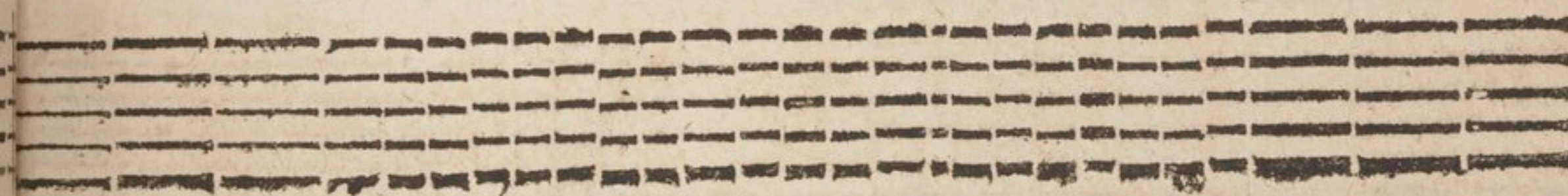
Op dat mijn vyanden seer fel

My niet dooden, want sy zijn krachtigh,

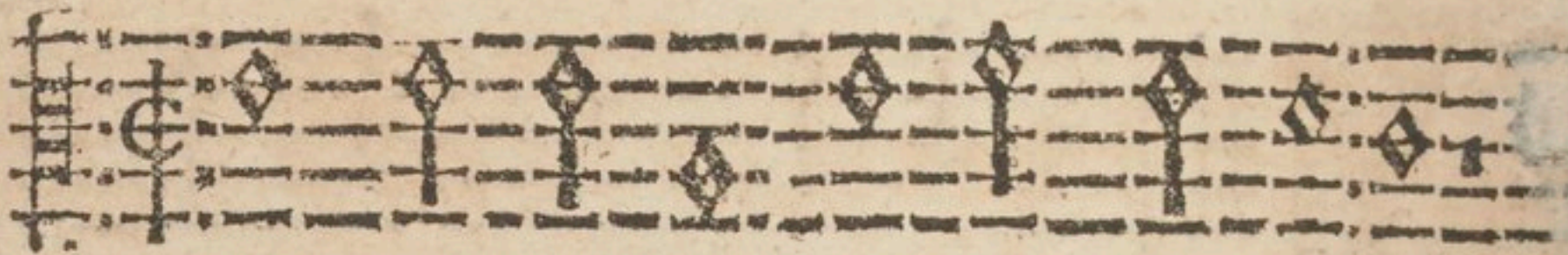
O Heer almachtigh.

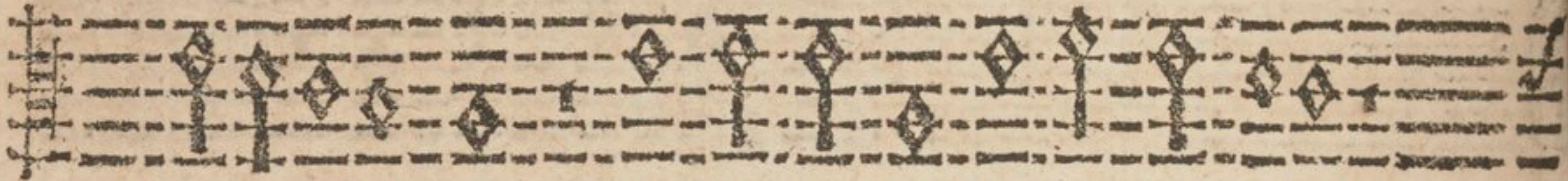
Tenor.

PSALM LXV.

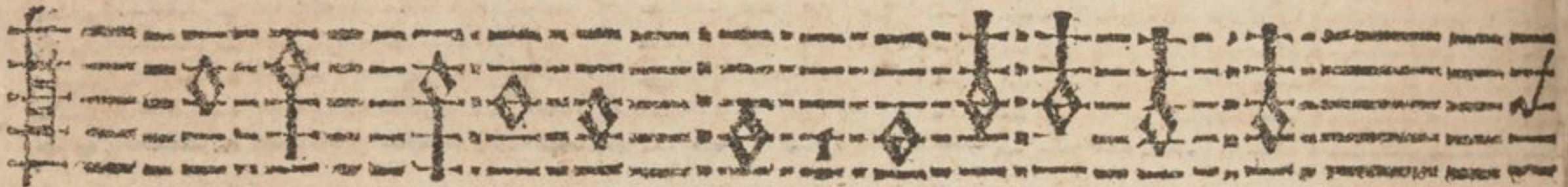
M

En looft u, Heer, met stemmen reyne, To

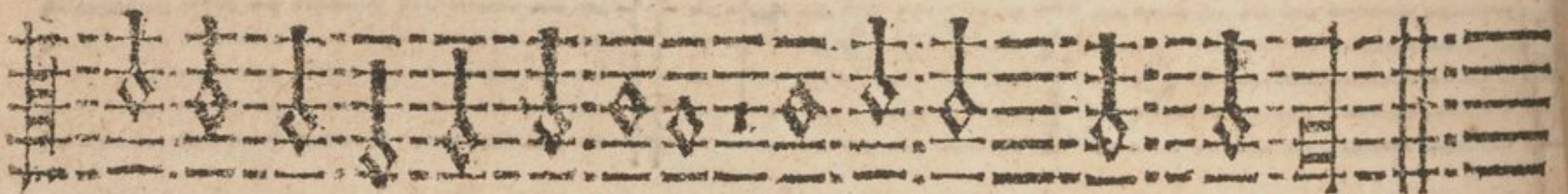
Zion openbaer ; De beloofde gaven gemeyne

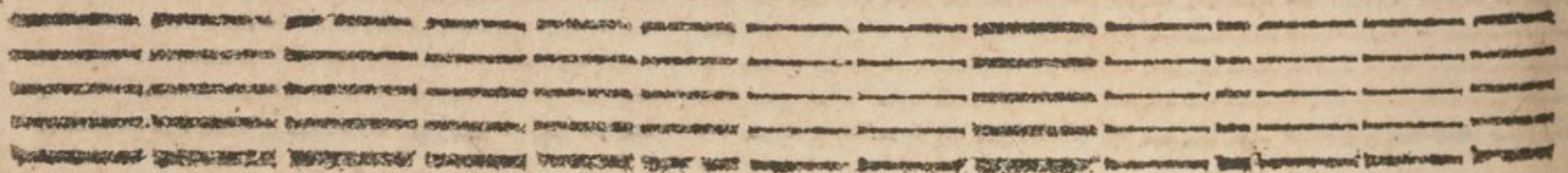
Betaelt men u oock daer, En dewijl dat ghy

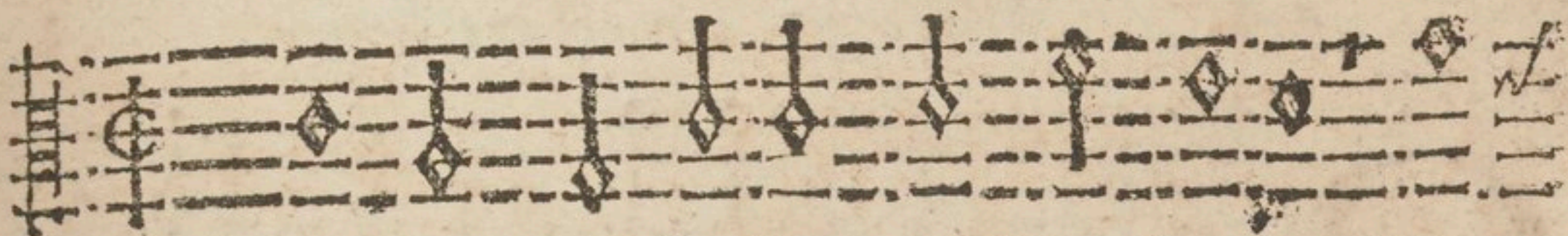

daer wilt hooren 't Gebedt uwes volcx goet ; Soo

fullen daer u uytverkoren U vallen, Heer, te voet.

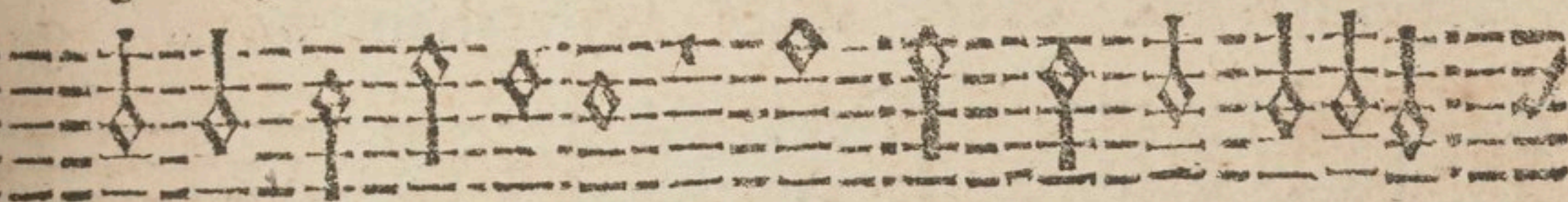

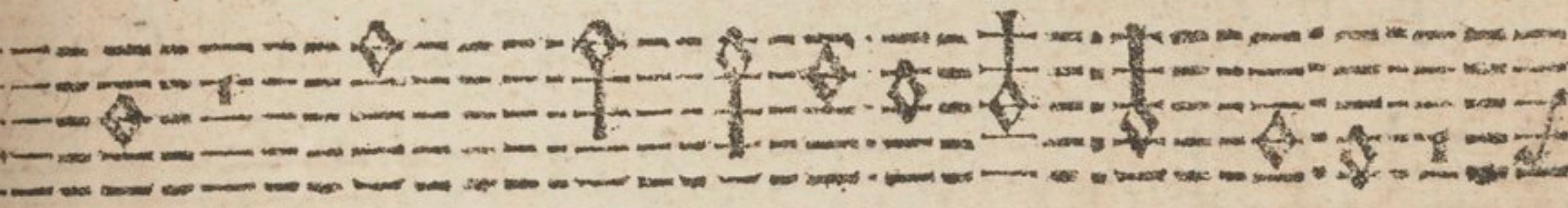
Ingt den Heer in den gantschen lande, Met

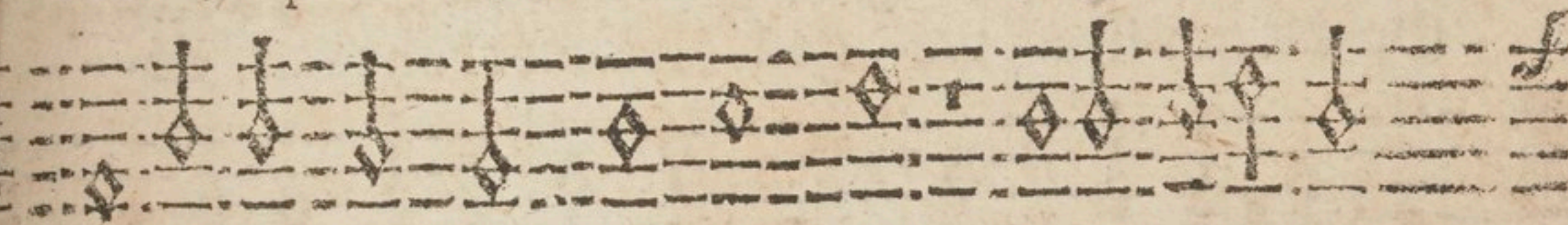
gesangh looft nu sijnen naem : Prijft hem met

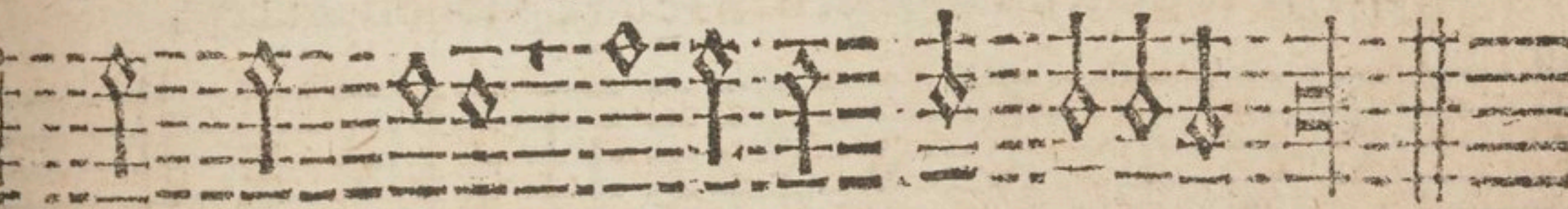
mont en met verstande, Roemt sijn goetheyt alle te

saem, Spreeckt, hoe wonderlick zijt ghy, Heere,

In all' u wercken groot en kleyn : Uwe vyanden,

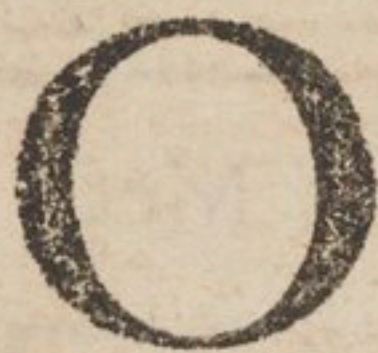
beschaemt seere, Bidden om vreed' alle gemeyn.

Tenor.

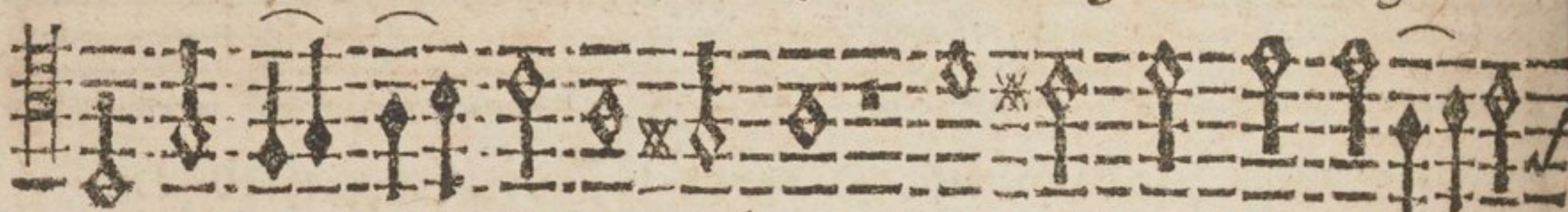
PSALM LXVII.

a 5.

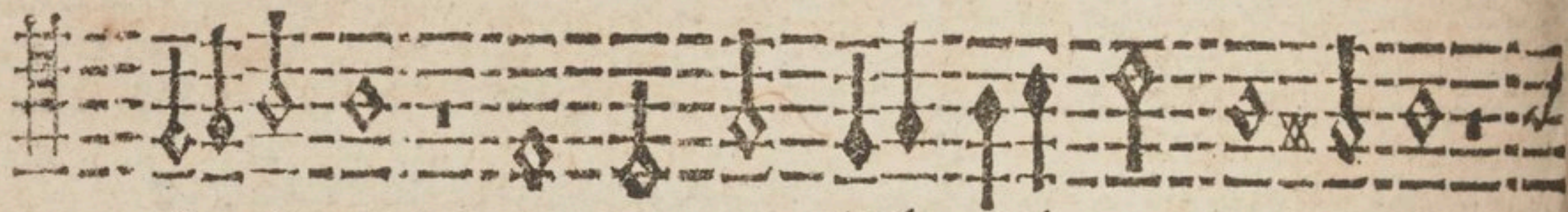
Wijse 33. een octave hoger.

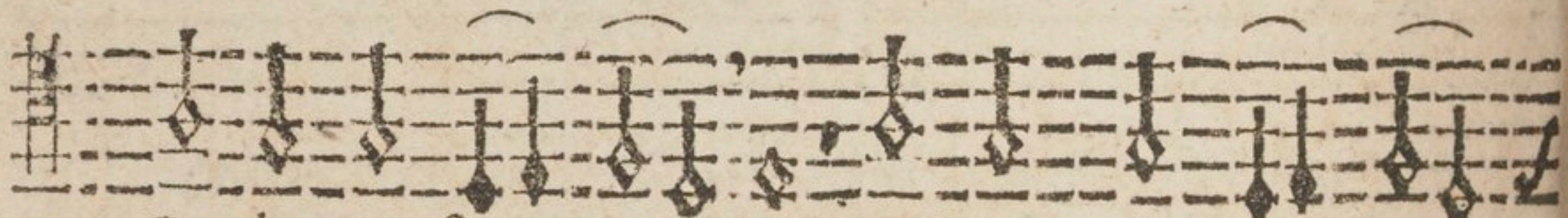
Onse Godt zy ons nu gena- digh, En

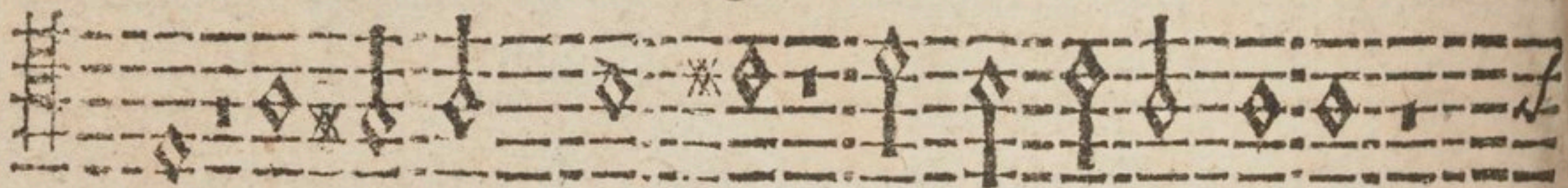
zegen ons met over- vloet ; Hy verlicht' ons alle ge-

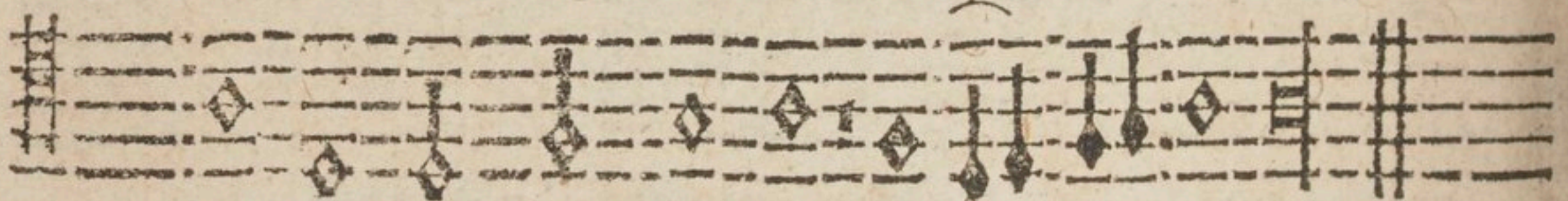
sta- digh Met sijn aenschijn lief- lick en soet ;

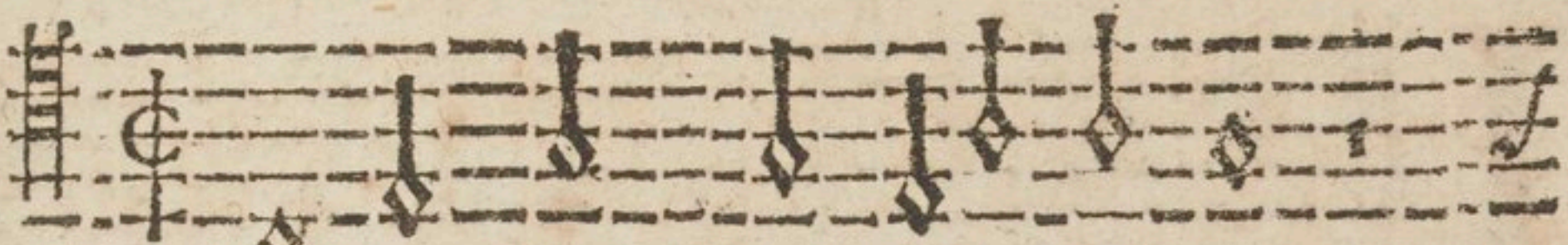
Op dat ons sijn we- gen Bekent recht van de-

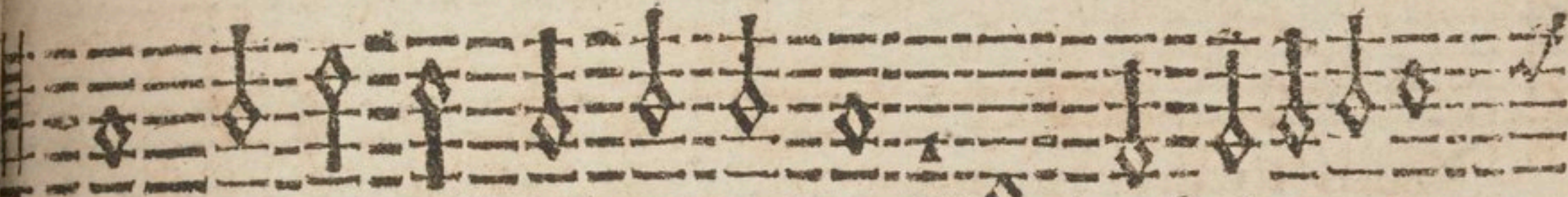
gen Werden, en met een De Heydenen leeren,

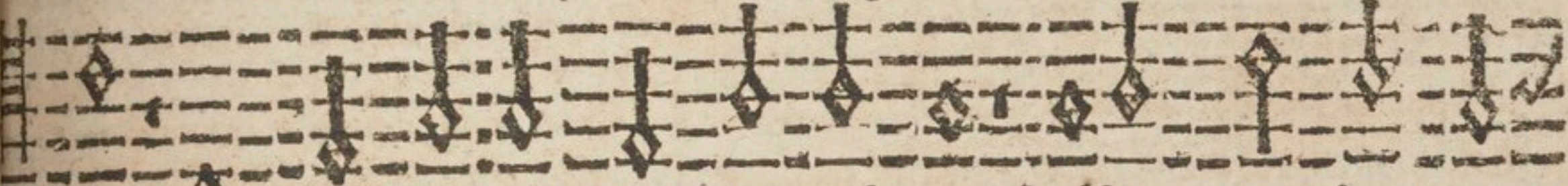
Hen tot den wegh keeren Onses heyls alleen.

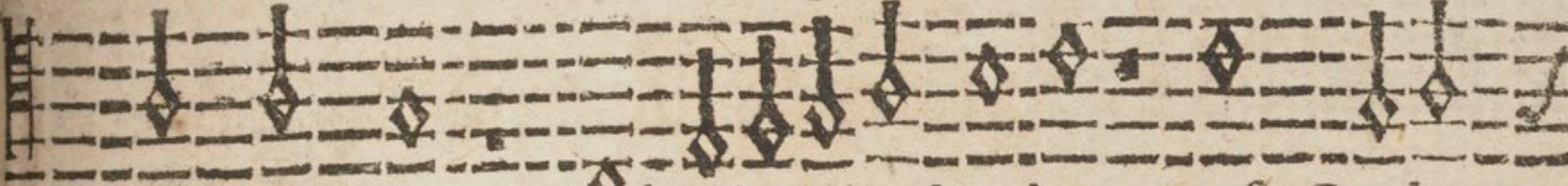
Taet op, Heer, toont u onvertsaecht,

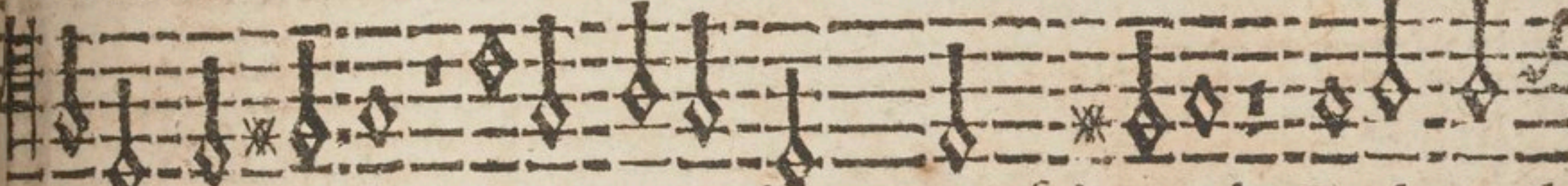
Soo werden verstroyt en verjaegt Seer haest al u vyand-

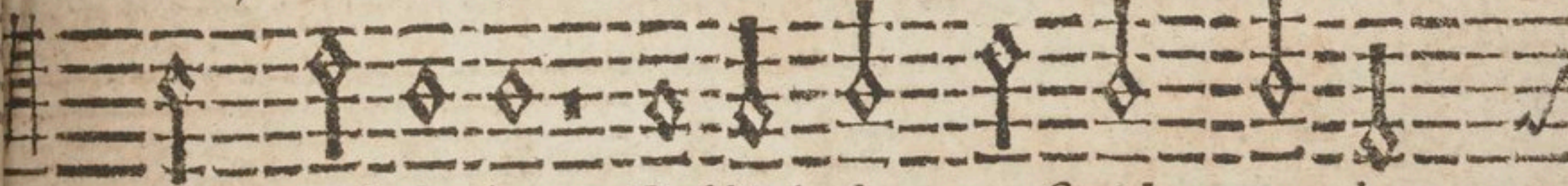
den: Die Godt altijd hebben gehaet, Sullen voor hem met

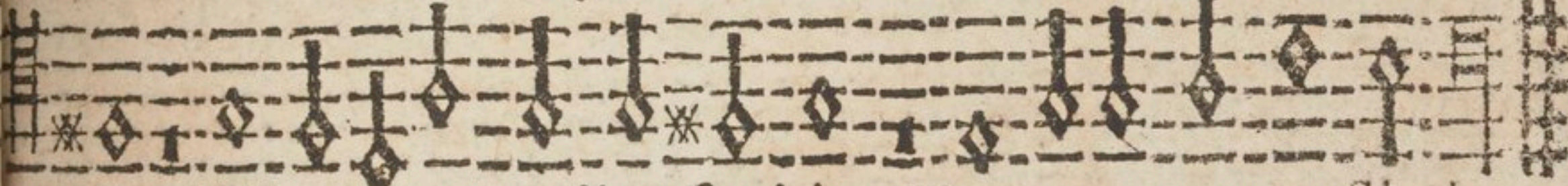
schand' en smaet Vlieden in allen landen. Onf' God met

een verdrijven sal Sijner vyanden 't gantsch getal, Ja als rook

doen verswinden; Gelijk dat was smelt voor dat

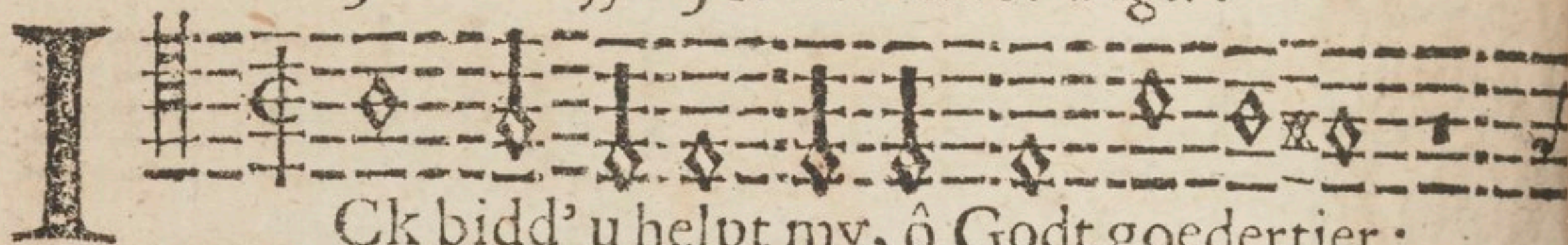

vyer, Sal hy allen godloosen hier Verteeren en verslinden.

Tenor.

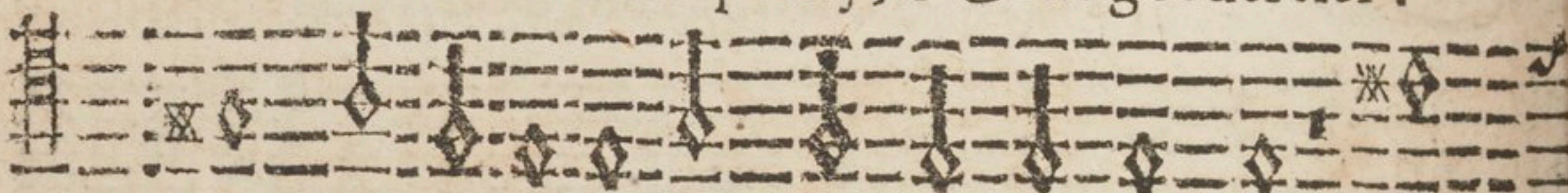
PSALM LXIX.

a 5. Wijse 51. een octave hoger.

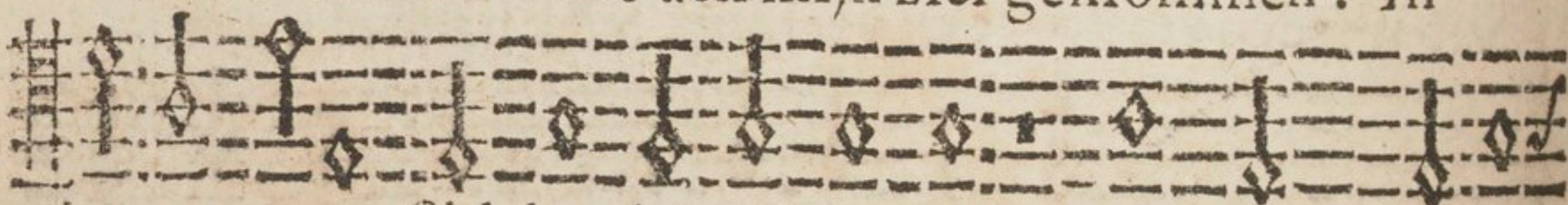

I

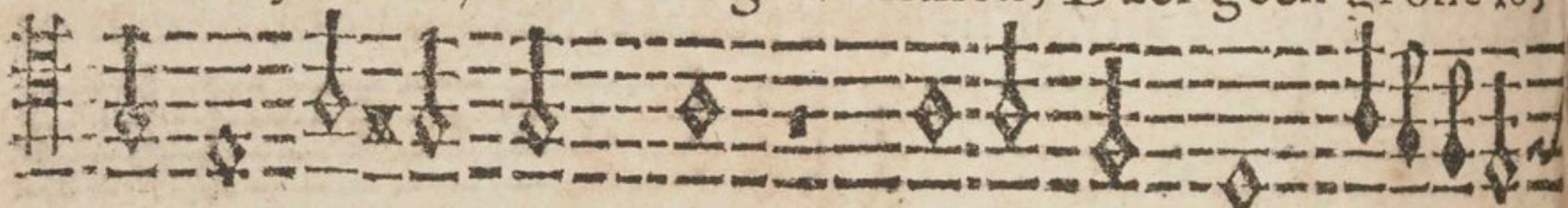
Ik bidd' u helpt my, ô Godt goedertier :

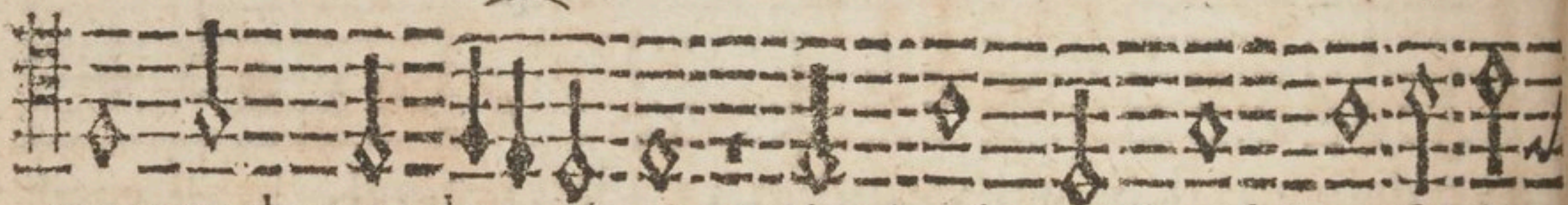
Want 't water is tot aen mijn ziel geklommen : In

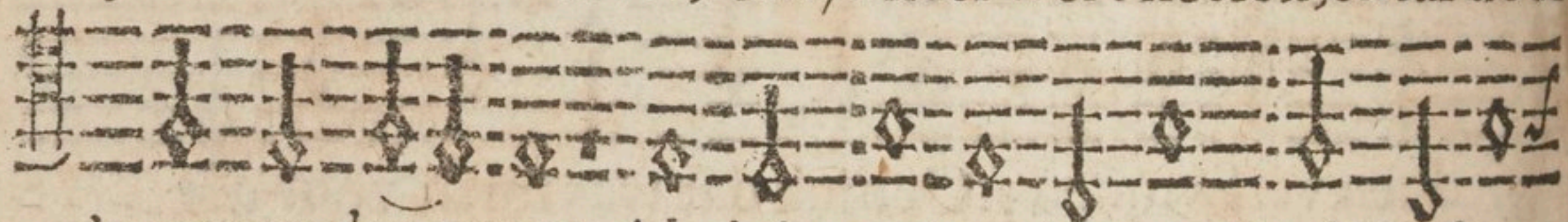
den onreynen slijk ben ick gekomen, Daer geen gront is,

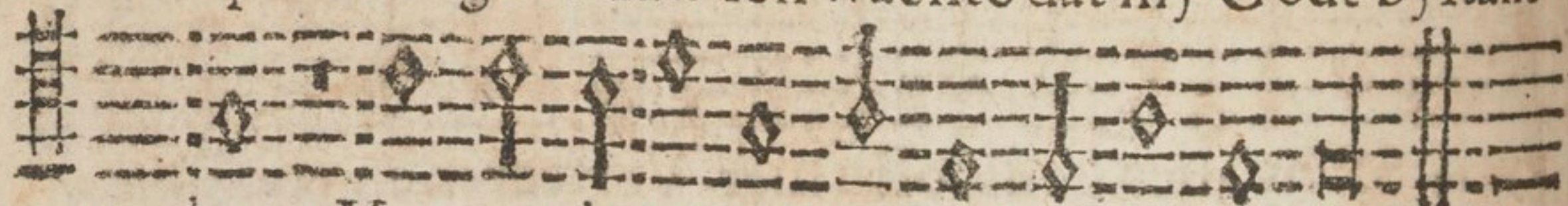
ick ben verfoncken schier : 't Water seer sterck treckt

my wech met der vloet, Mijn keel wert heesch, en sal door

't roepen droogen : Als ick wachte dat my Godt bystant

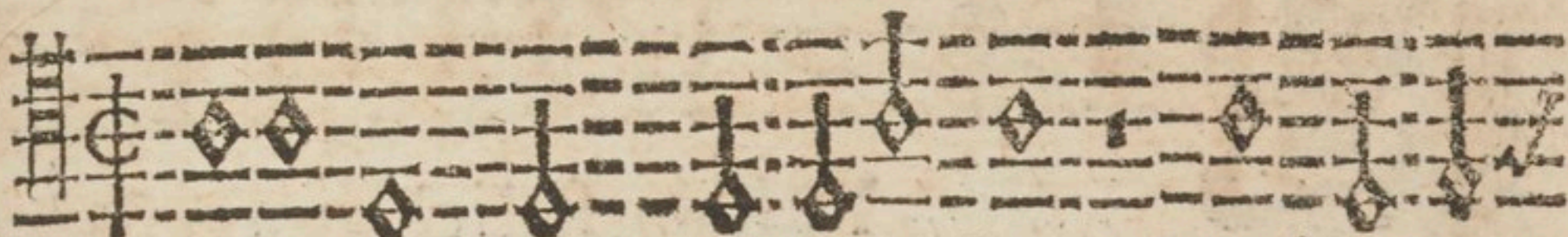

doet, Vergaen is my dat gesicht mijner oogen.

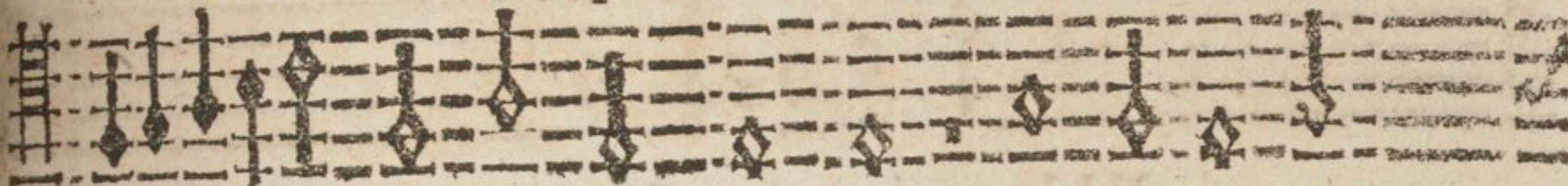
a. 5.

Wijse 17.

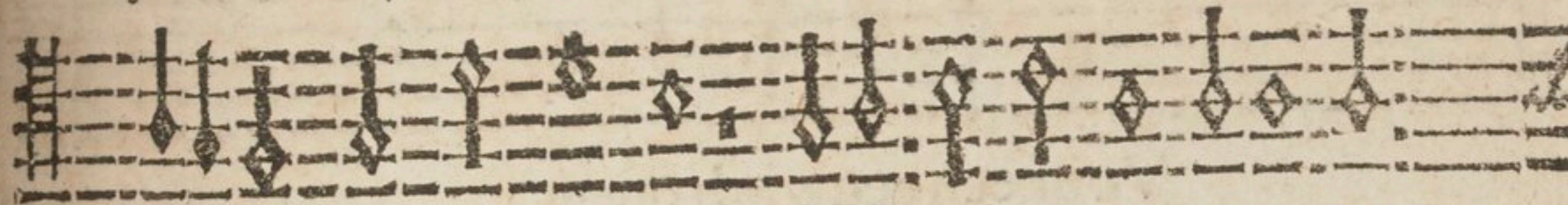
O

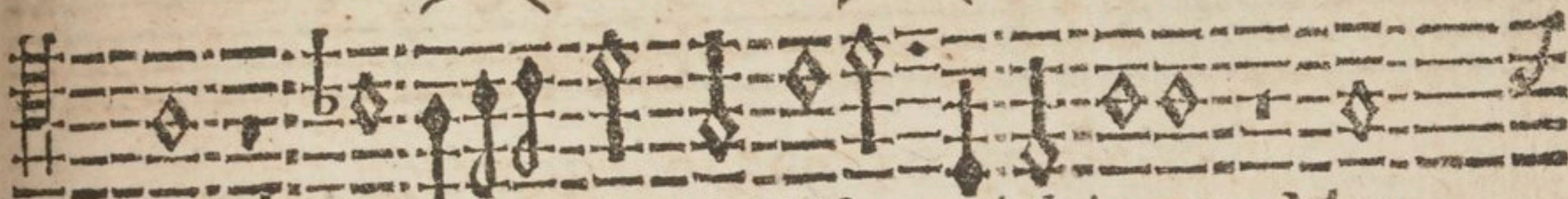
Godt, op wien mijn hope staet, Haest u, helpt

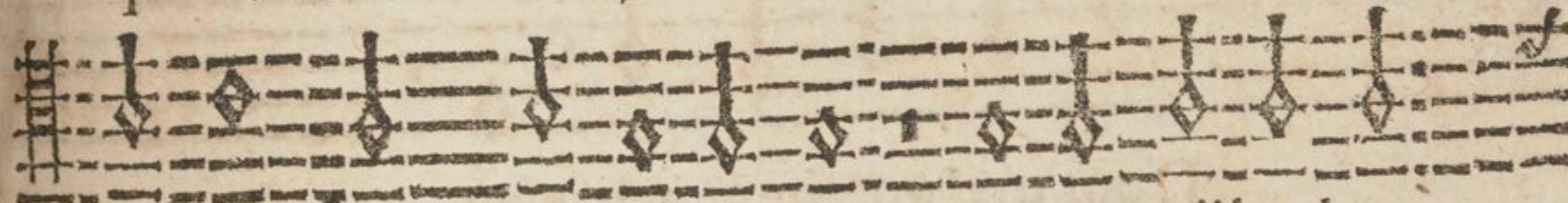
my, vrijdt my van schanden : Tot mijnen by-

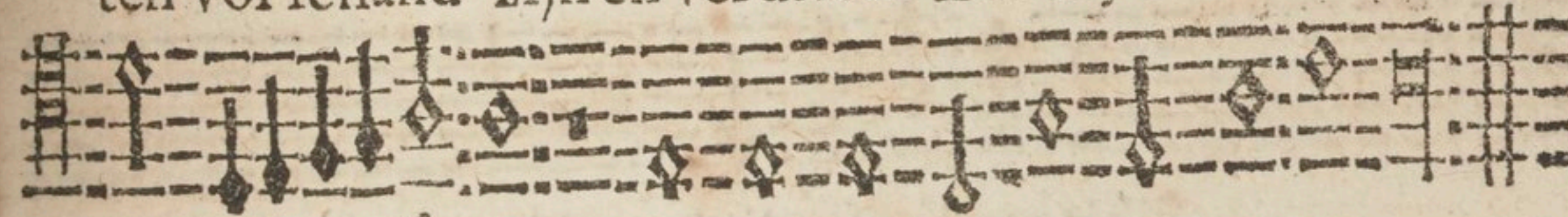
stant streckt u handen, Verdoet al mijn vyanden

quaet. Die na mijn ziel listelick jagen, Moe-

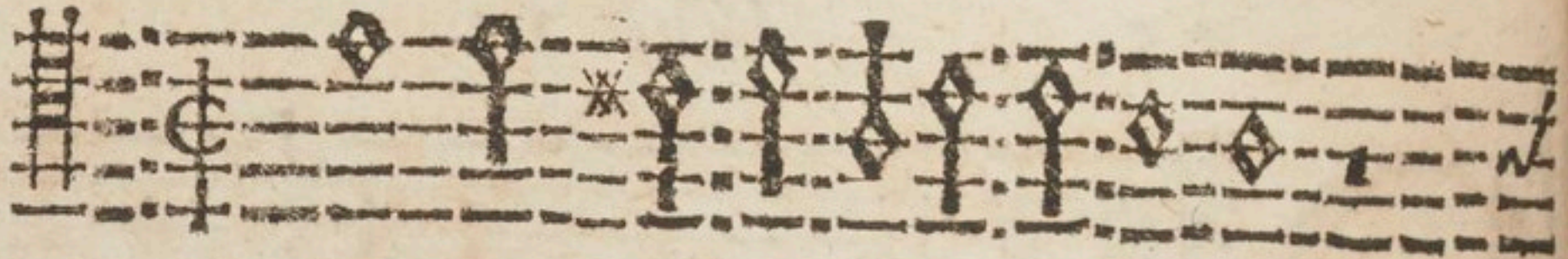
ten vol schand' zijn en verdriet : Die my willen bren-

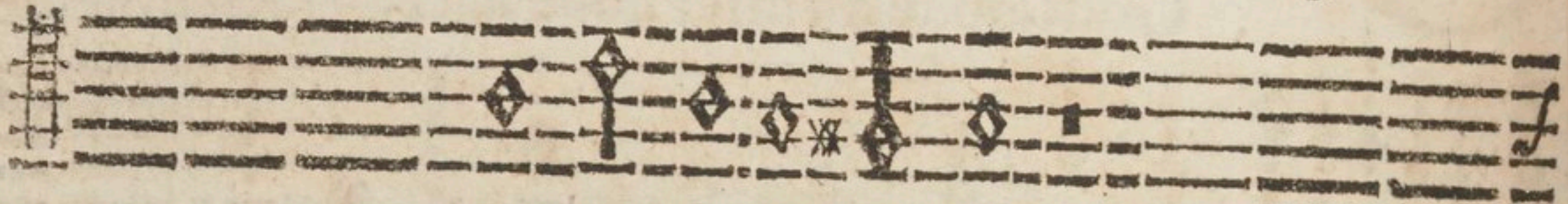
gen tot niet, Moeten vlieden, en zijn verflagen.

Tenor.

PSALM LXXI.

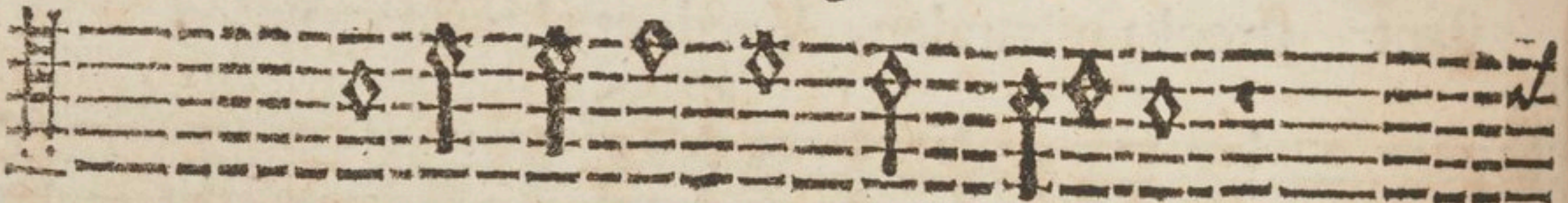
Yn hoop stelick op u gestadigh :

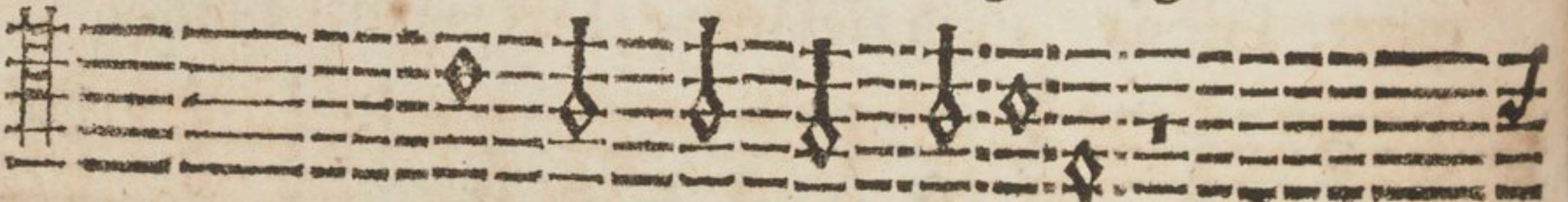
Wilt my bewaren Heer ,

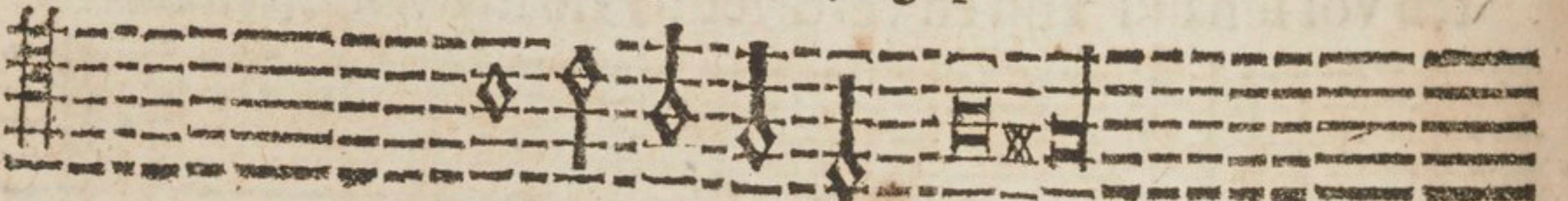
Voor een eeuwigh oneer.

Verloft my, o mijn Godt genadigh ,

Door uw' goetheyt gepresen,

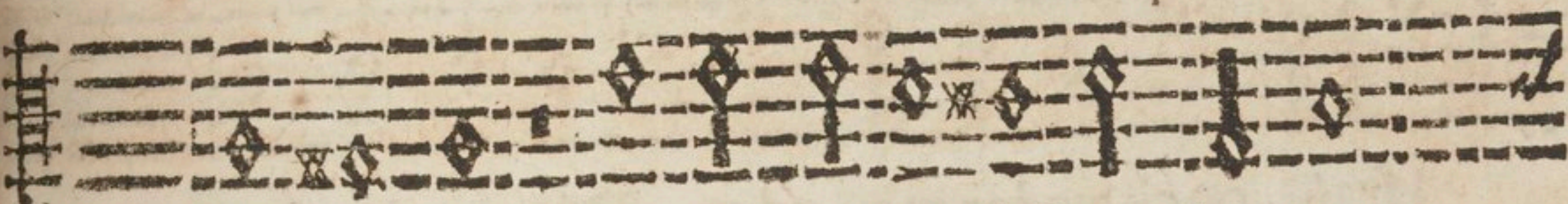

Wilt my bystandigh wesen.

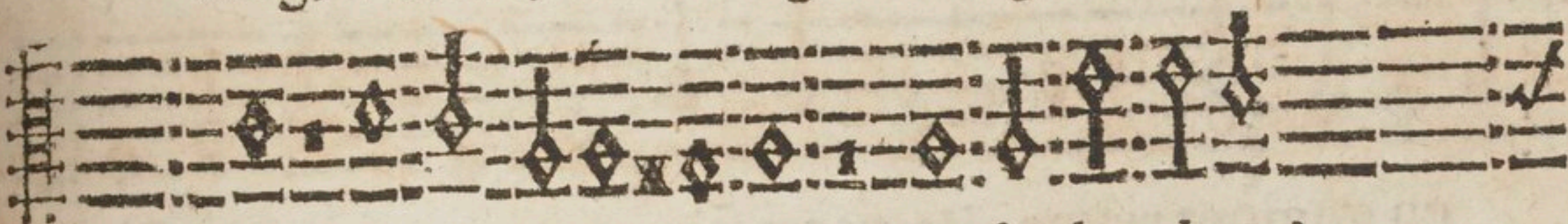
a 5. Wijse 65. een octave hoger.

W

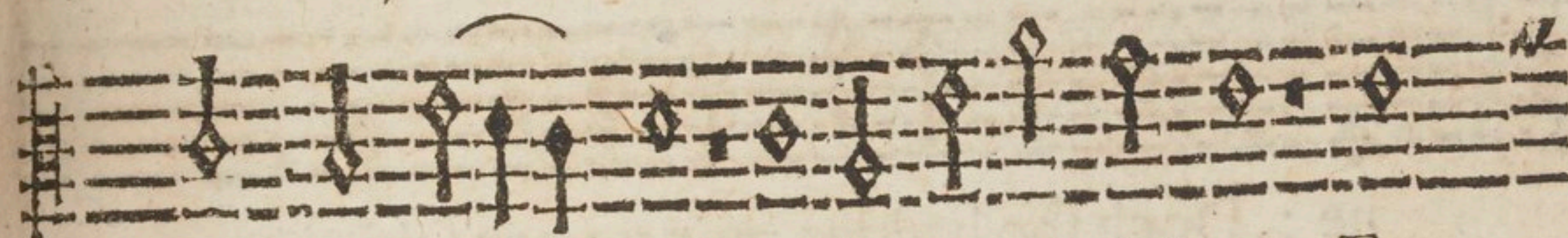
Ilt doch u gericht overgeven Uwen Ko-

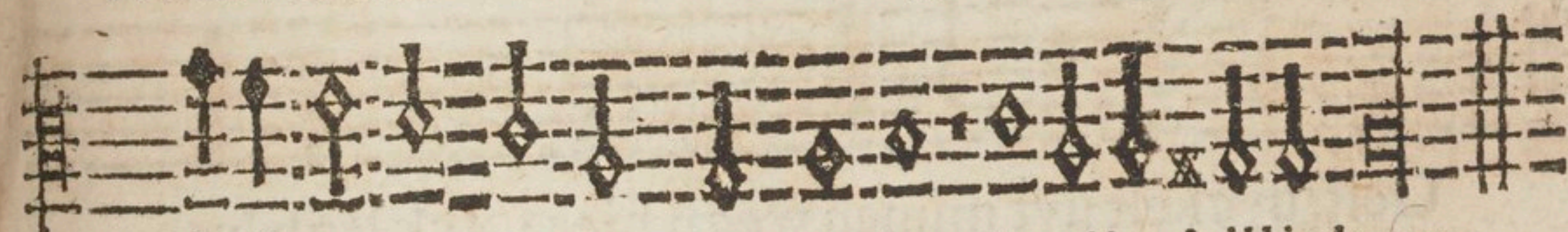
ning, ô Heer, En uw' gerechtigheyt daer ne-

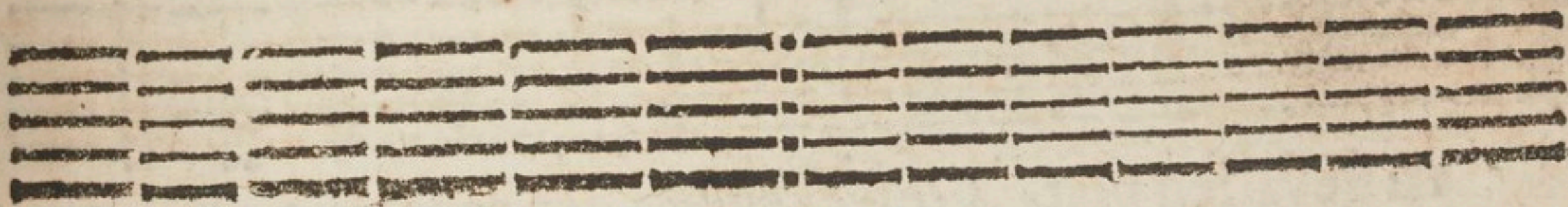
ven Sijnen sone met eer, Op dat hy al uw'

volck voortre- de In der gerechtigheyt, En

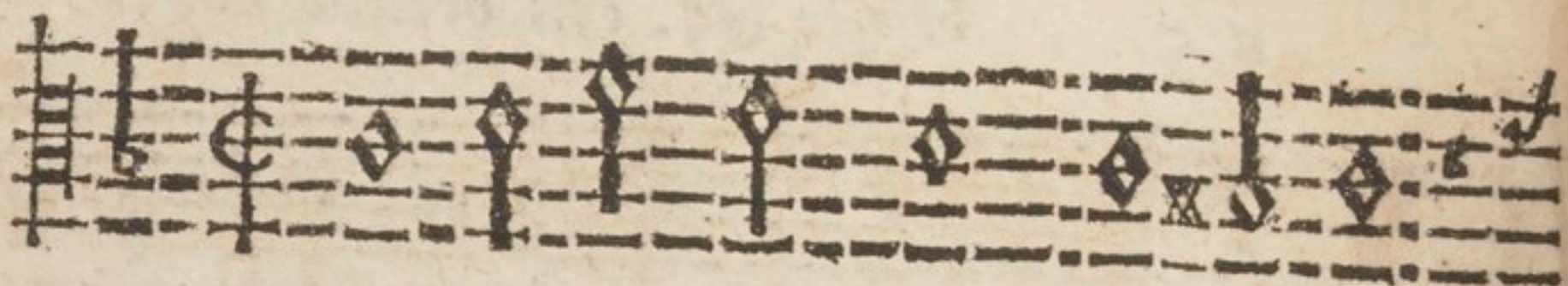

d'ar- me bescherme met vrede, In aller billigheyt.

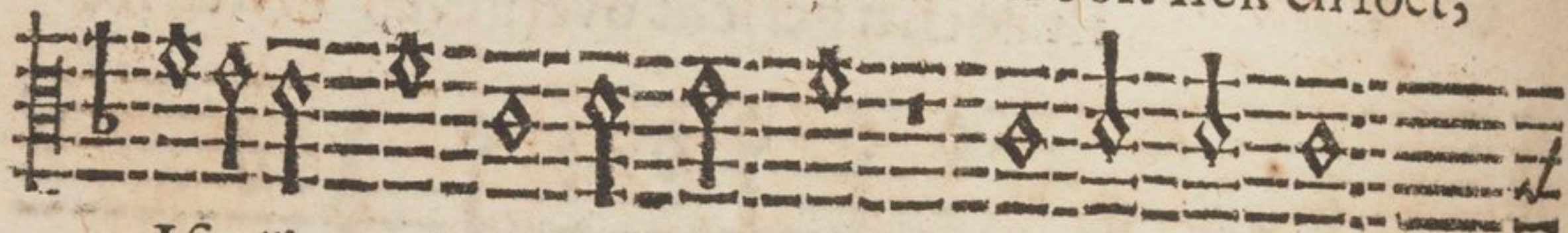

Tenor.

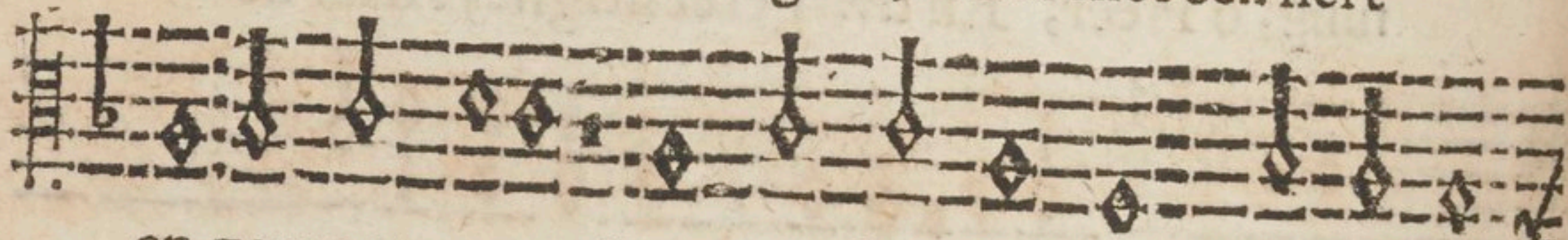
PSALM LXXIII.

Odt is nochtans trooft'lick en soet,

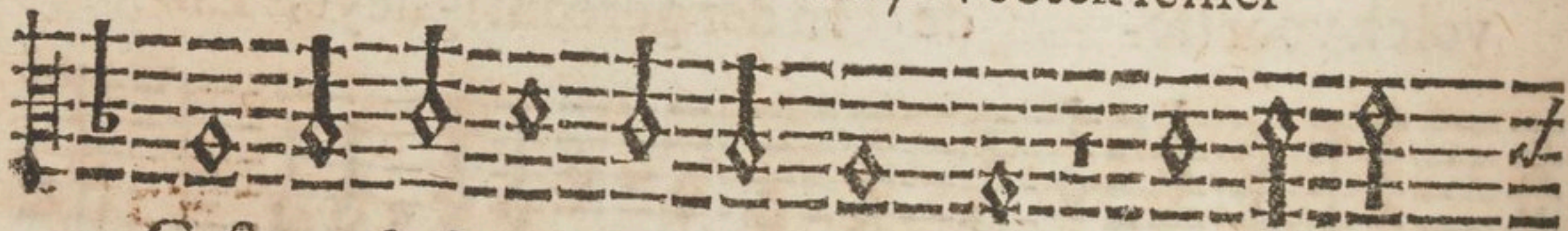
Israël, oock yeder man goet, Die met een hert

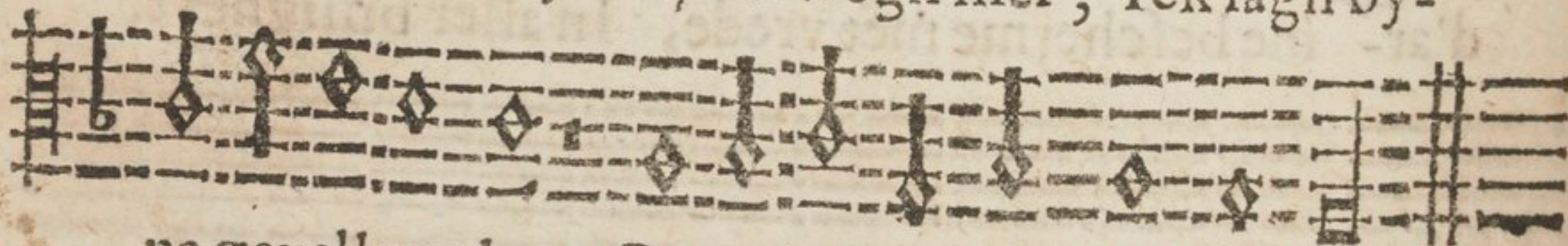
en gemoet reyne Bewaert sijn woorden groot en kley-

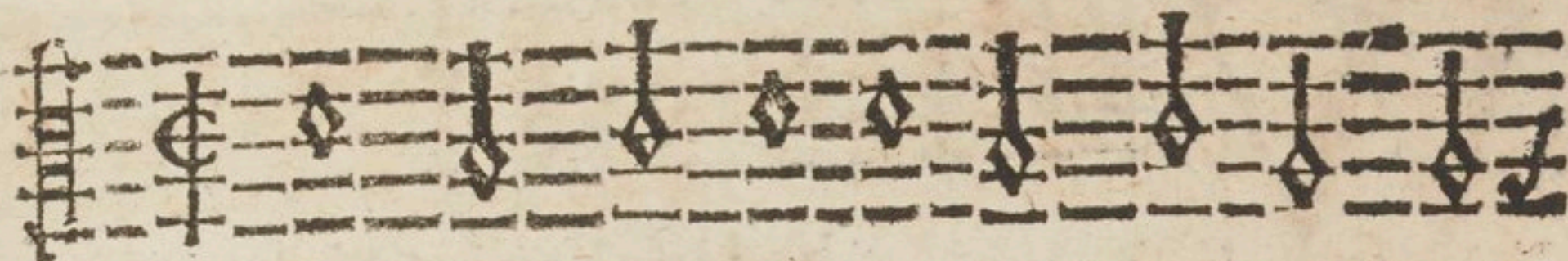
ne : Doch soo hadden mijn voeten schier

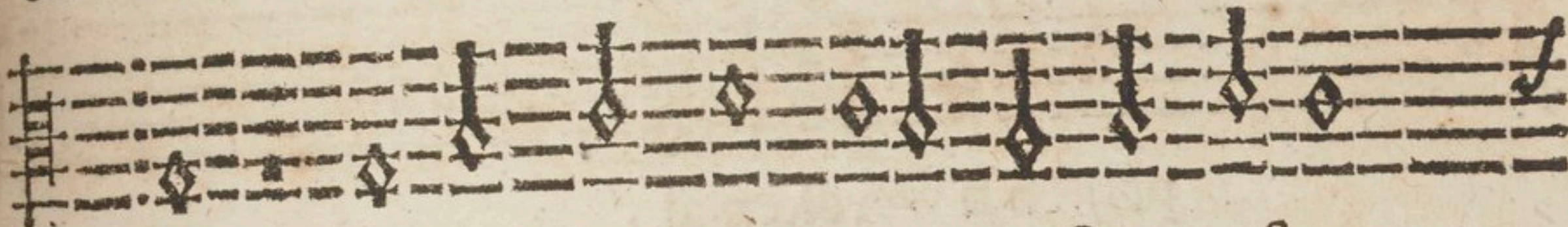
Gestruyckelt uyt mijnen wegh hier ; Ick lagh by-

na gevallen plat, Geweken uyt den rechten padt.

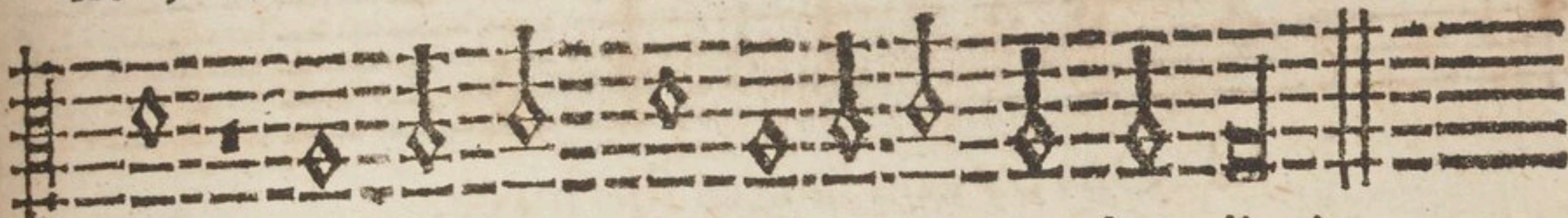
Oe komt dat ghy ons verstroyt, ô Godt

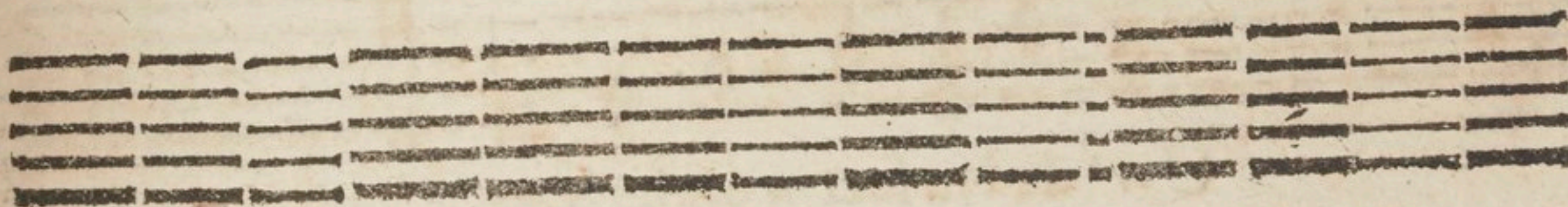
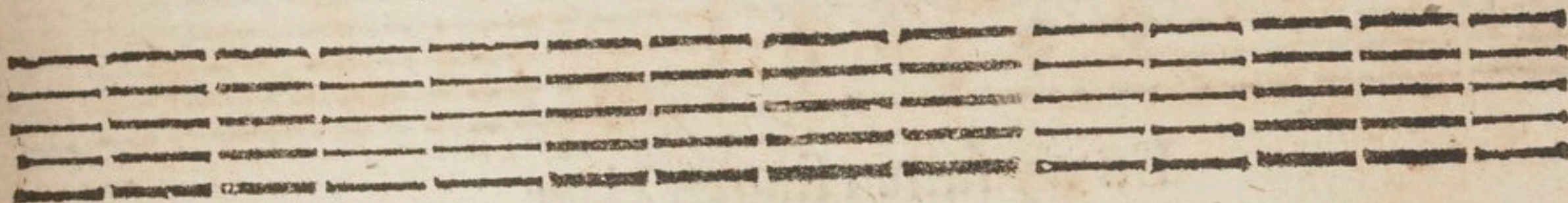
mijn? Dat uw' gramschap over ons seer ontste-

ken, Dicken roock uytwerpt, soo 't hier heeft geble-

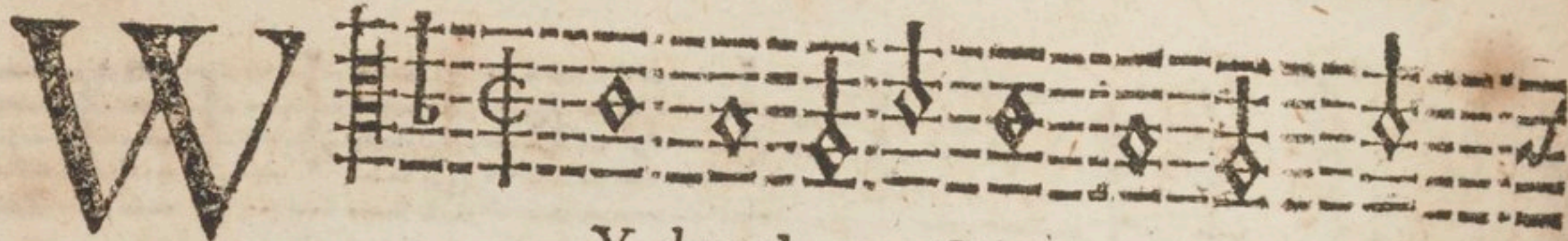

ken, Die wy doch schapen uwer weyden zijn?

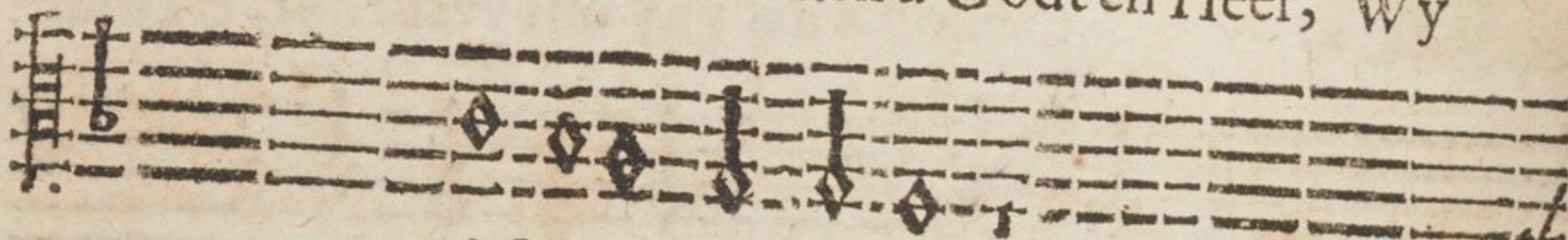

Tenor.

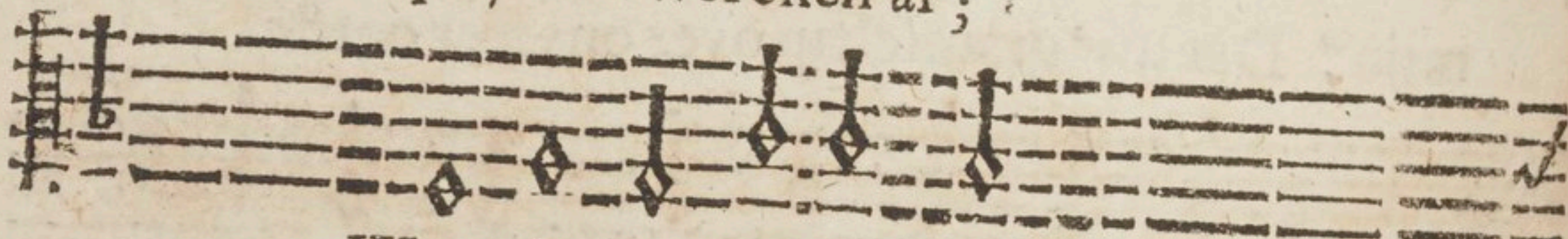
PSALM LXXV.

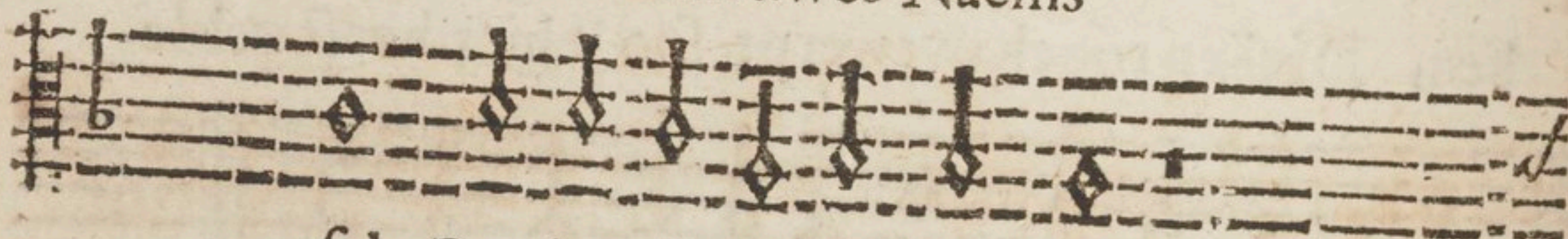
Y dancken u Godt en Heer, Wy

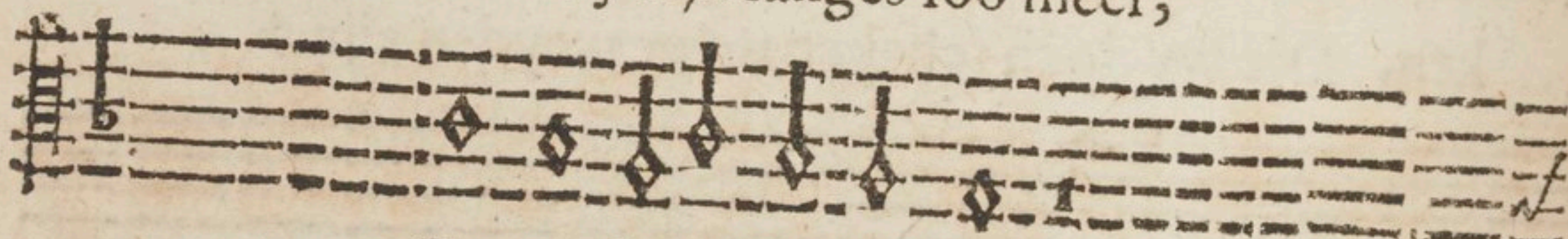
prijfen u wercken al ;

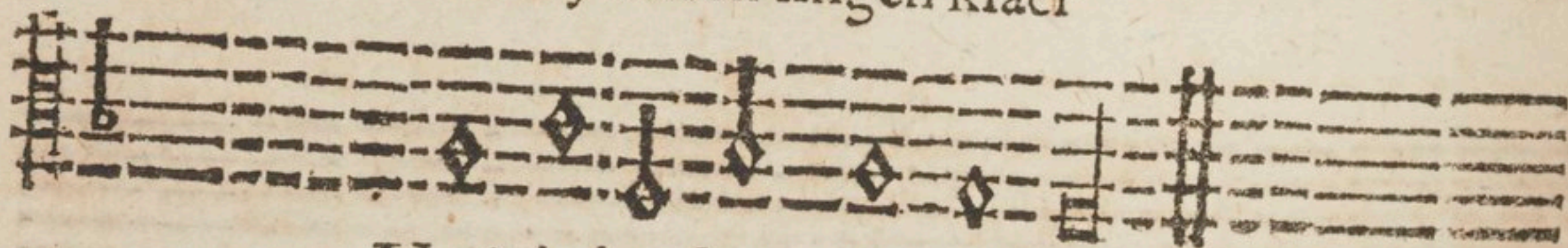
Want de roem uwes Naems

sal Ons by zijn langes soo meer,

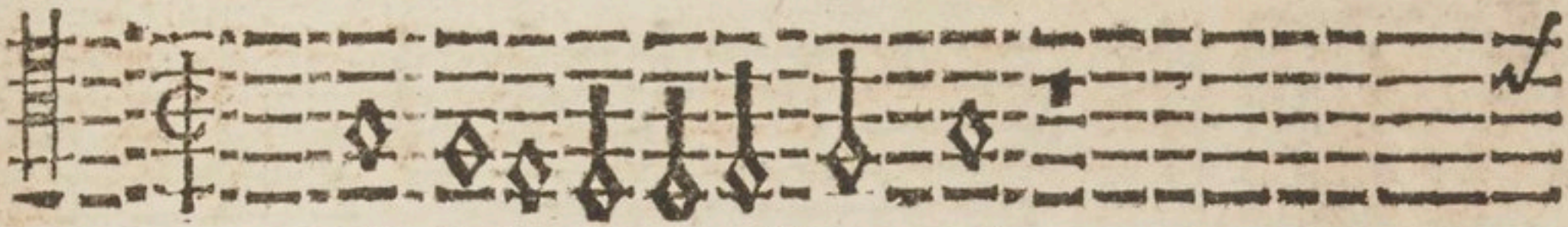

En wy sullen fingen klaer

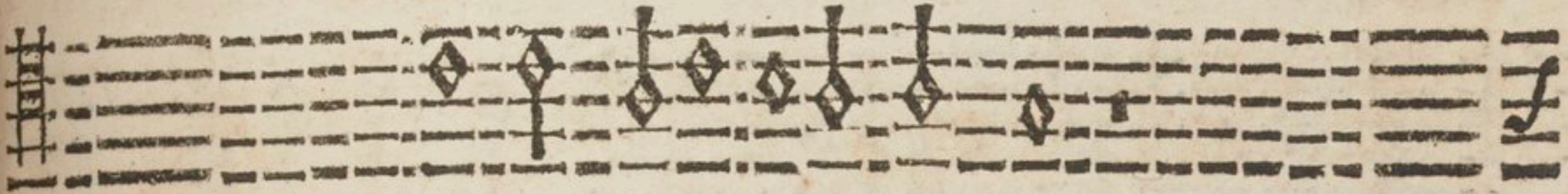

Uw' daden seer wonderbaer.

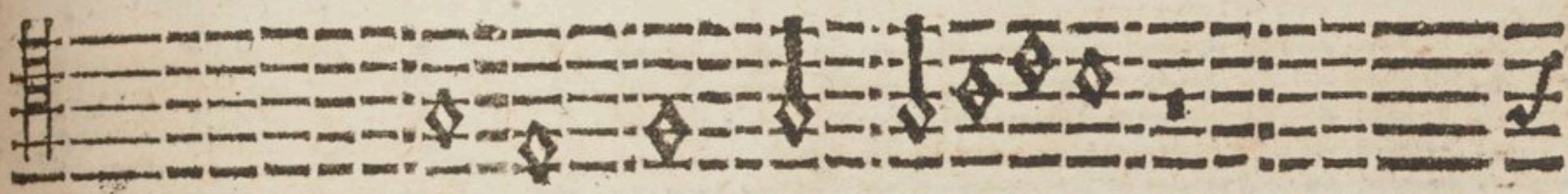
G

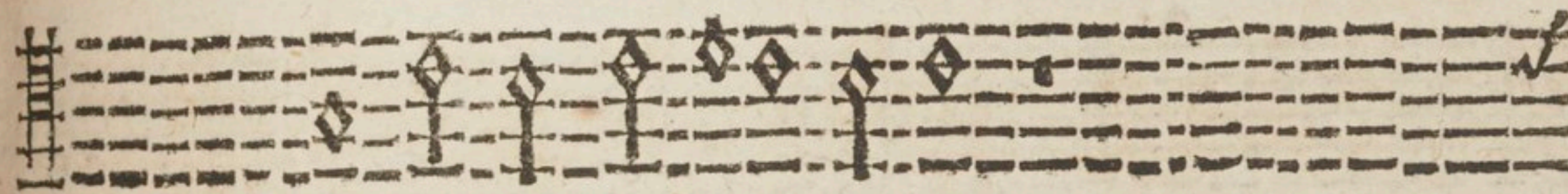
Odt is in Judea seer wel

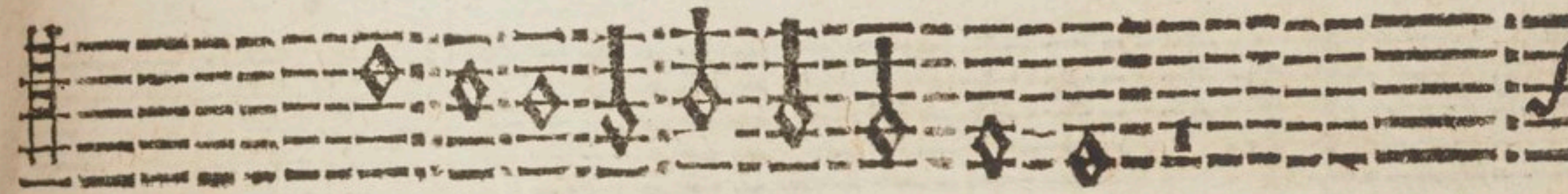
Bekent, en over al vermaert :

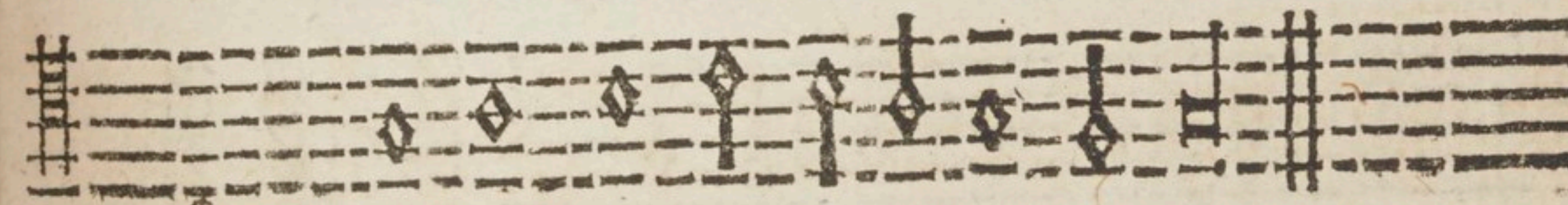
Sijn naem en kracht in Israël

Zijn geroemt en geopenbaert ;

In Salem en tot Zion schoone

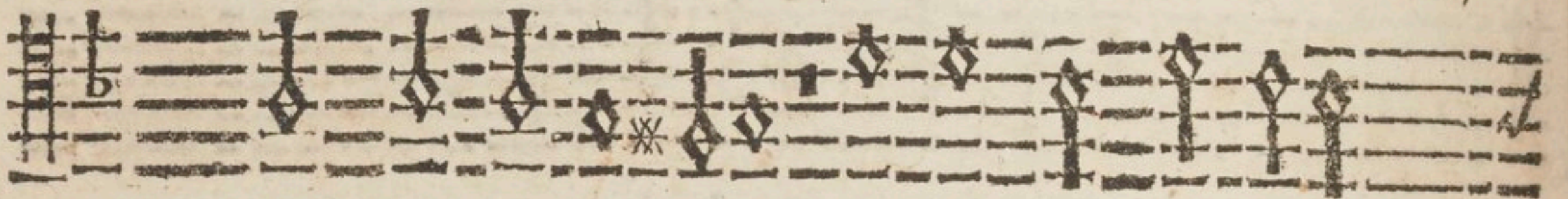
Stact dat huys sijn van sijner woone,

Tenor.

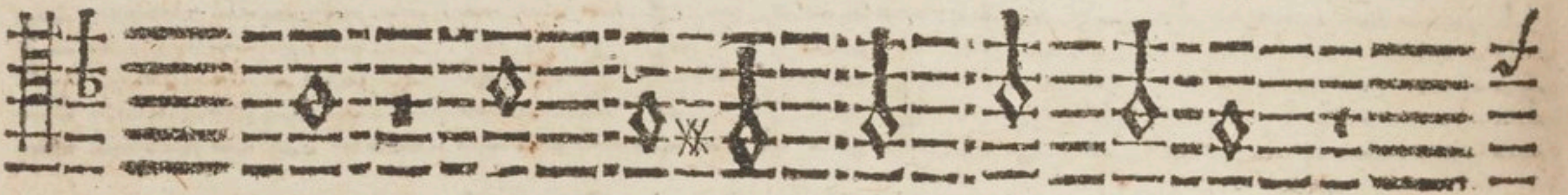
PSALM LXXVII.

Eck heb mijn stem opgeheven, En mijn

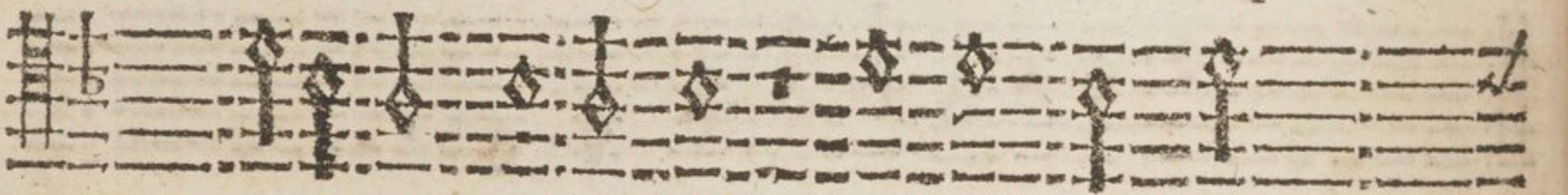
schreijen daer beneven Tot u, Heer, en [na u

woort] Hebt ghy my voormaels verhoort:

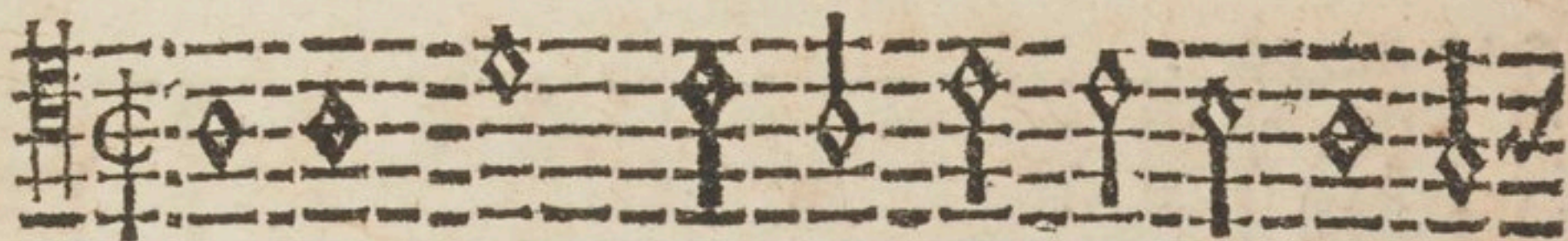
In mijnen noot en benouwen, Stont op

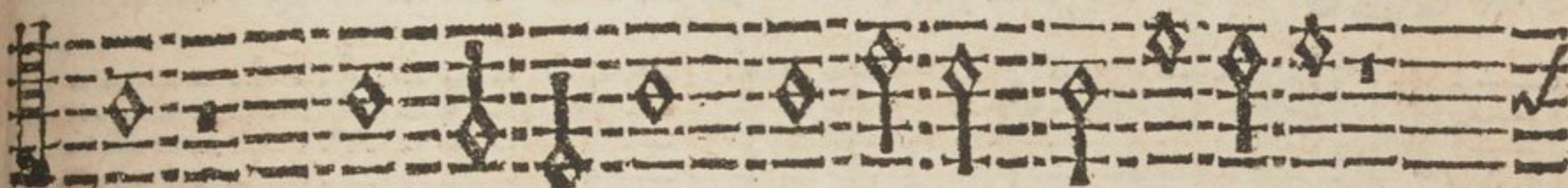
u al mijn betrouwen: Ick heb mijn han-

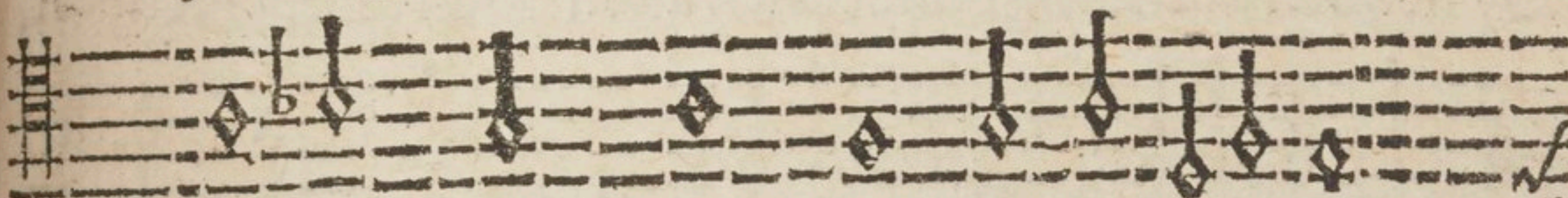
den, Heer goet, Tot u gestreckt met ootmoet:

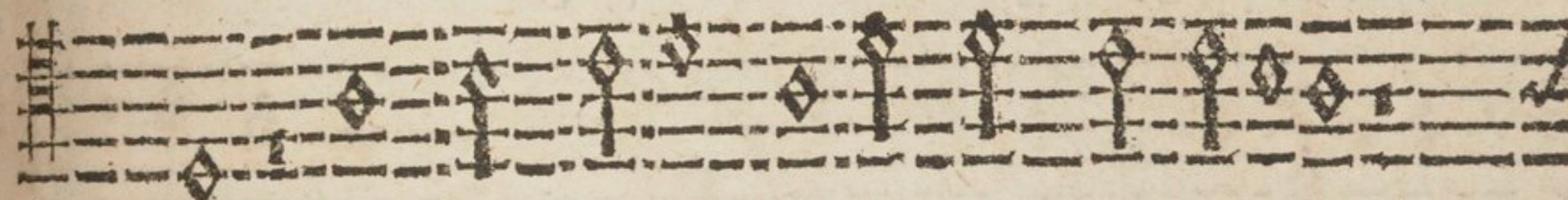
Mijn volck wilt mijn leering nu aenhoo-

ren ; Neyght u verstant, wilt open doen u ooren,

Verneemt mijns monts schoon en heerlicke re-

den ; Van my werden Godes wercken beleden,

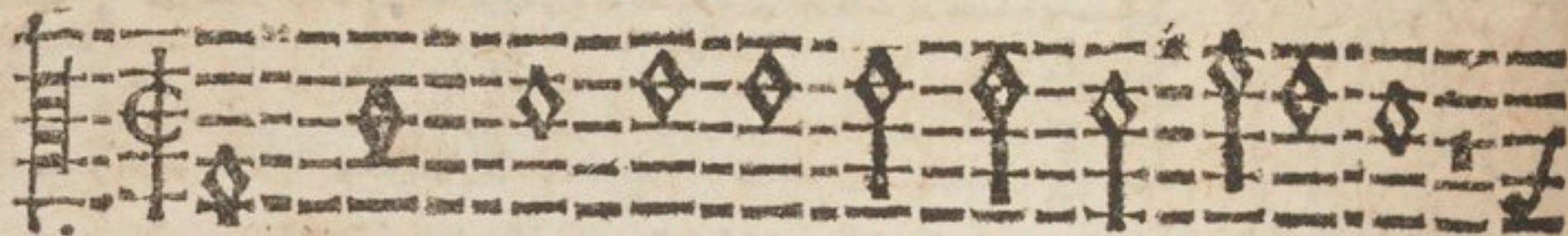
Van sijn groot-daden wil ick doen vermaen,

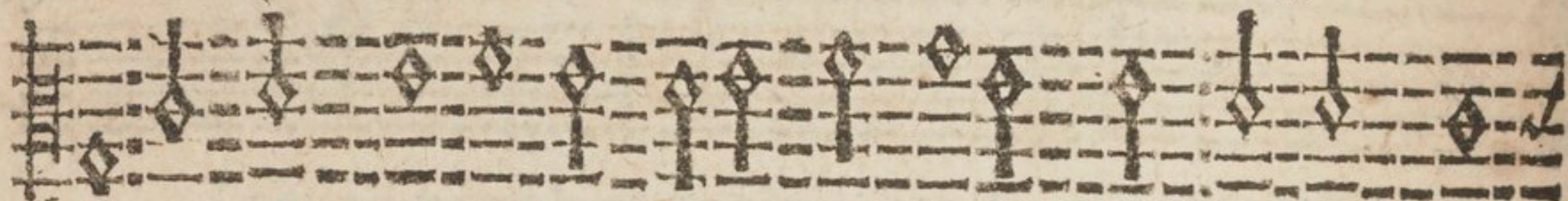
Die onse Godt hier voormaels heeft gedaen.

Tenor.

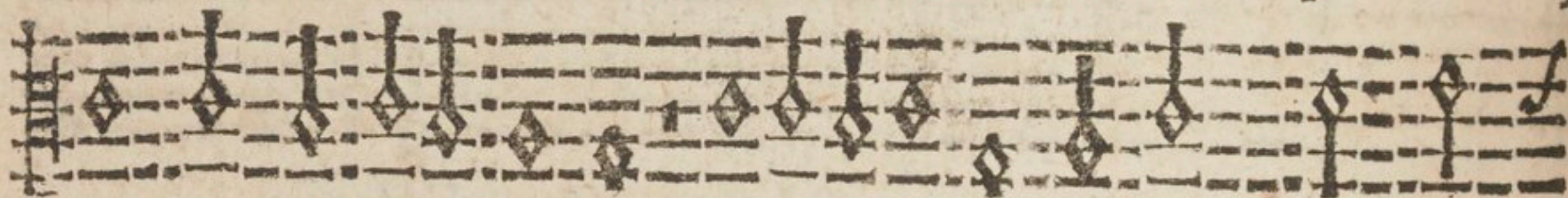
PSALM LXXIX.

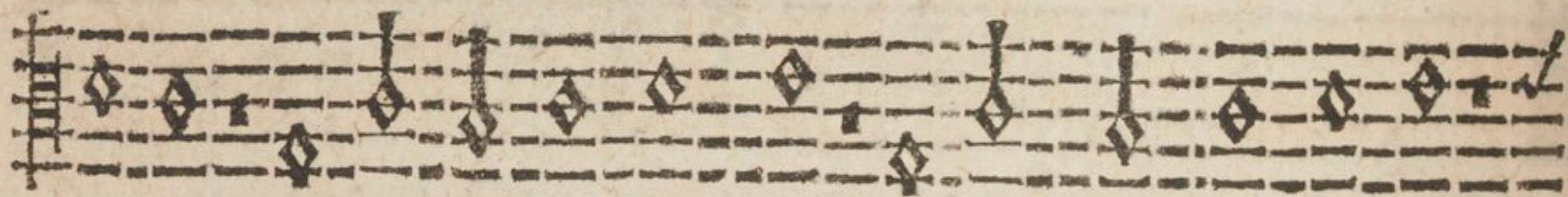
E Heyd'nen zijn in uw' erfdeel gevallen,

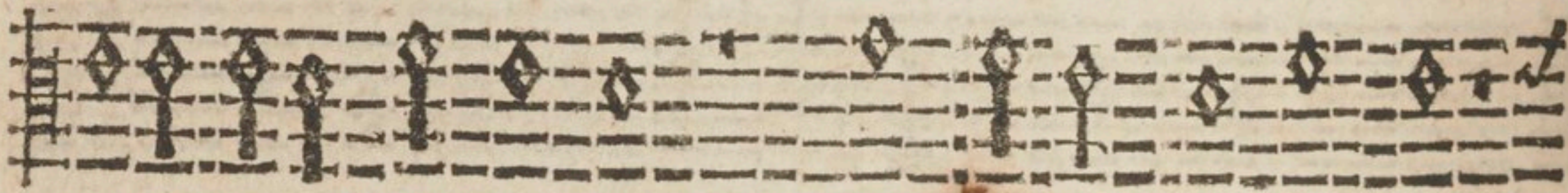
Sy hebben ontheyligt onder hen allen Den tempel schoon,

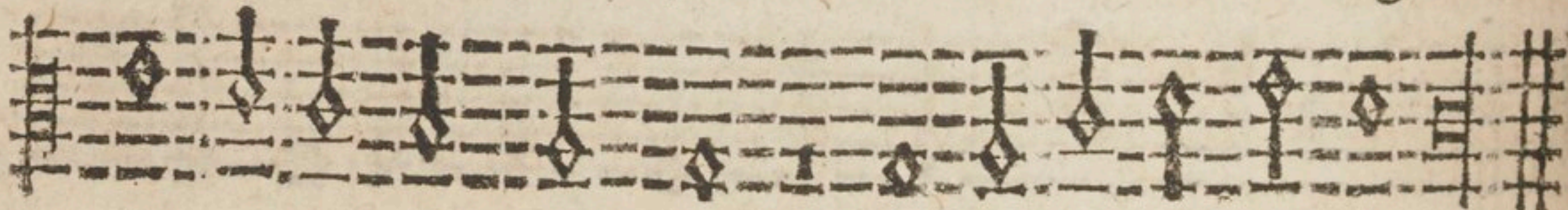
en daer toe afgeloopen Jerufalem, ja gemaect tot steen-

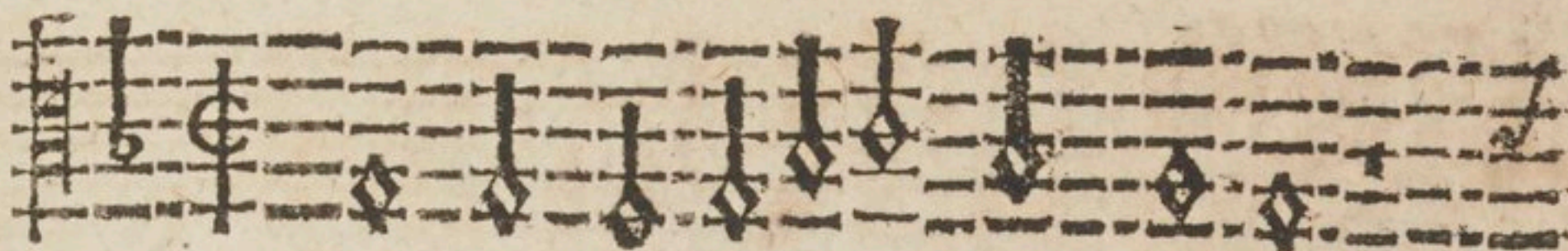
hoopen. De lichamen daer naer, Uwer knechten eerbaer,

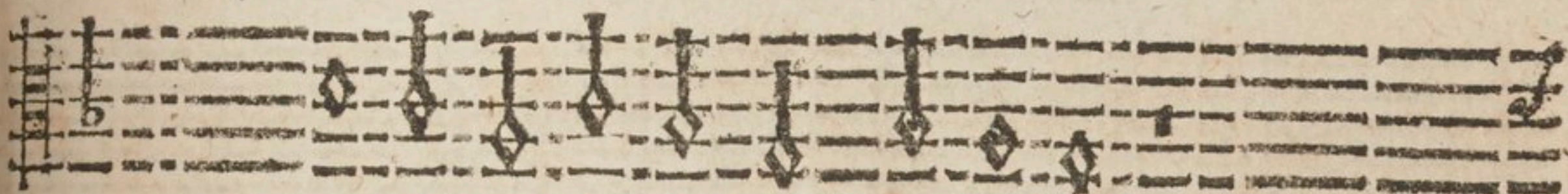
Den raven sy voorstelden; 't Vleesch uwer knechten goet,

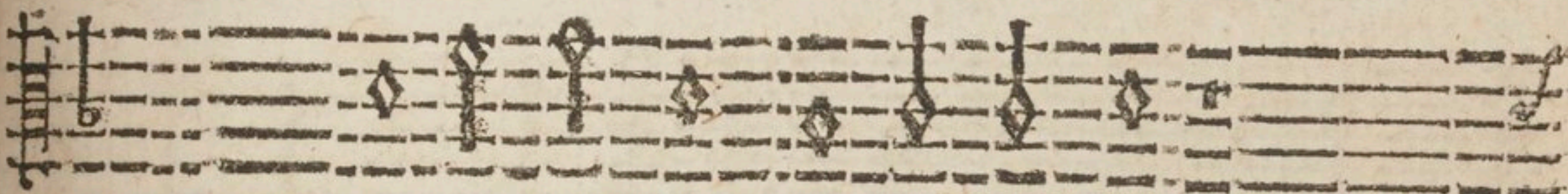
wierpense met hooghmoet Den dieren op den velden,

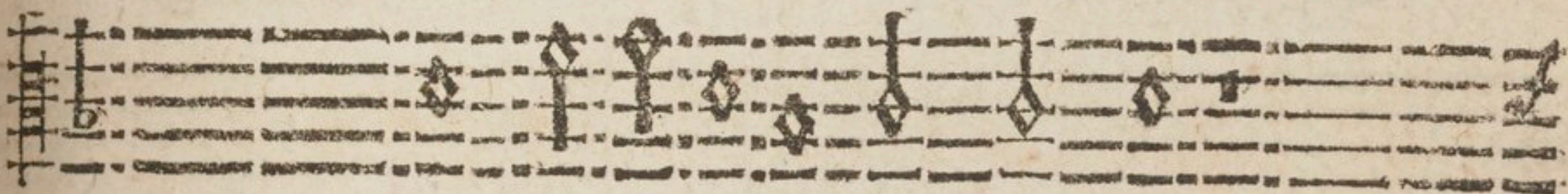
Hy Herder Israëls wilt hooren,

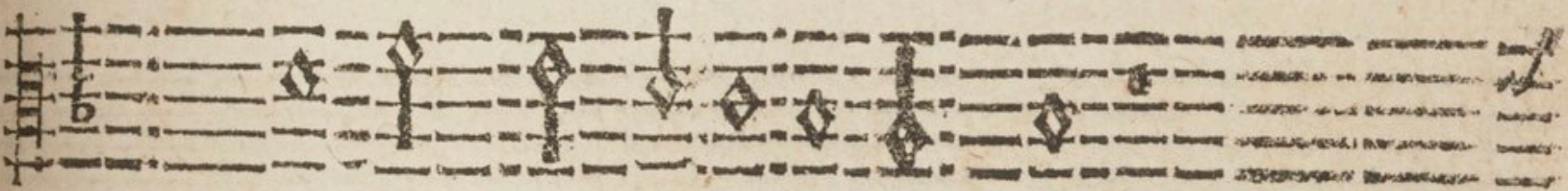
Die de kudde Josephs verkoren,

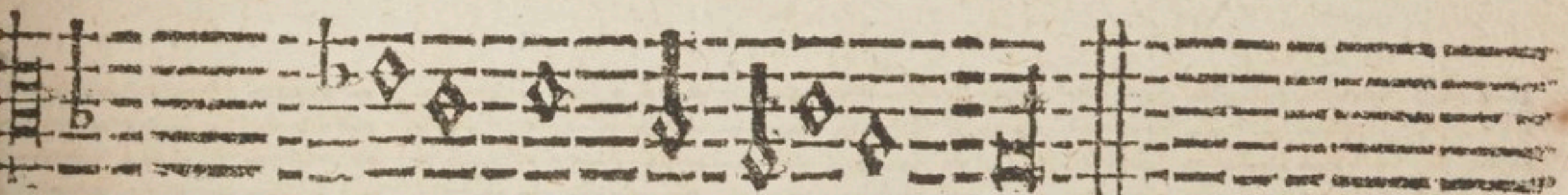
Uytgevoert hebt als schapen goet,

Toont ons u lieflick aenschijn soet,

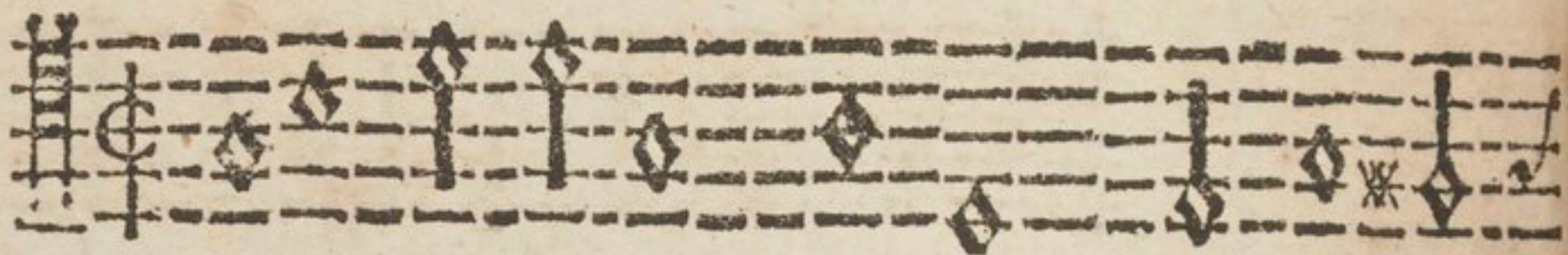
Ghy die hoogh sit in uwen Throon

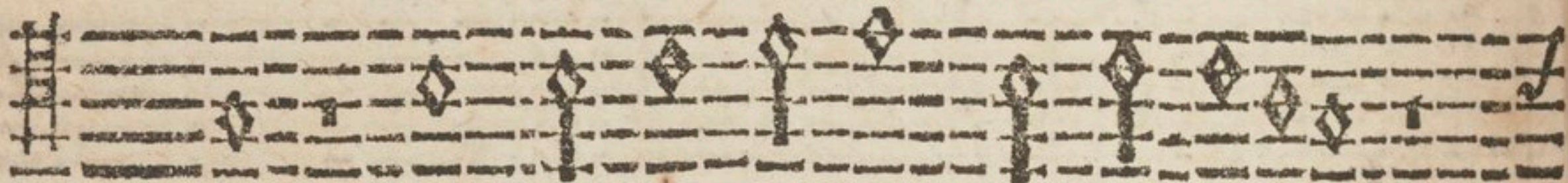
Boven den Cherubinen schoon.

Tenor.

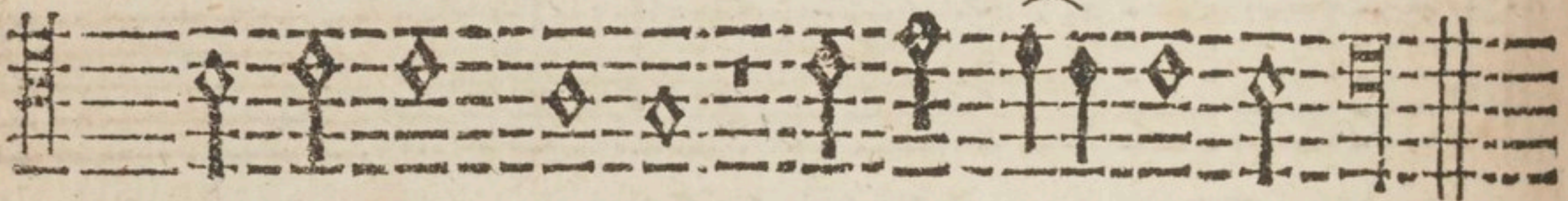
PSALM LXXXI.

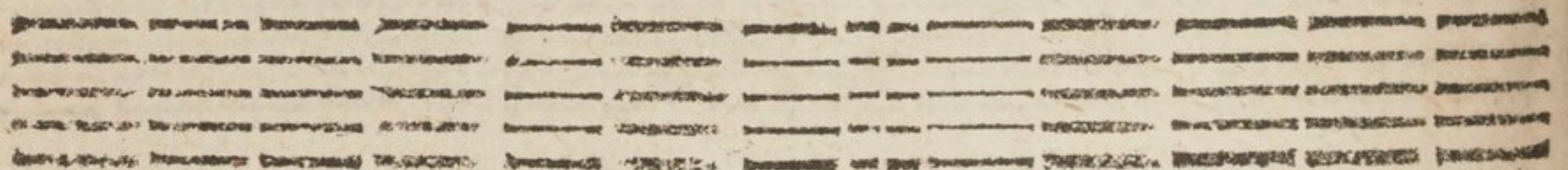
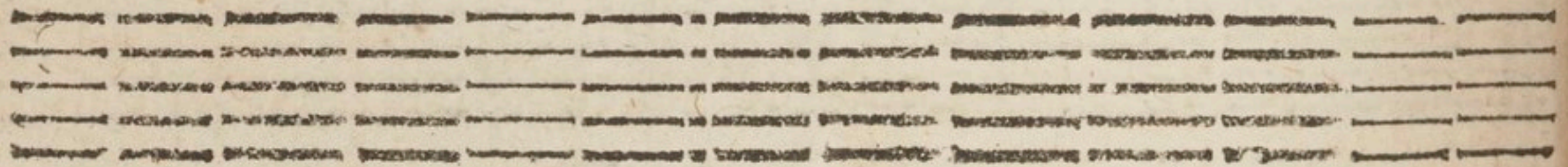
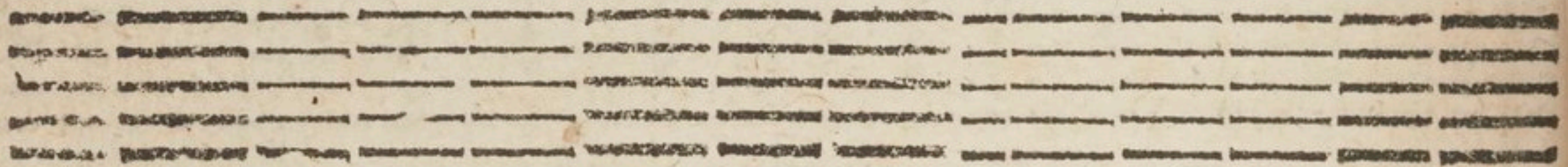
Ingt den Heere bly, Die onf' sterckt is krach-

tigh : Verheugt u oock vry In Godt Israël,

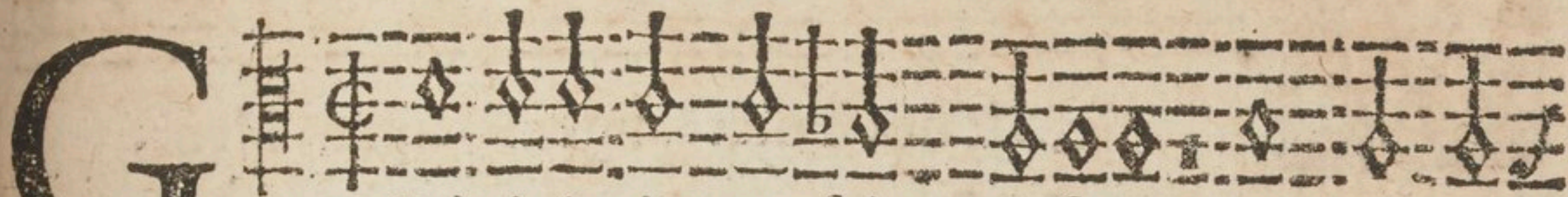

Bewijst hem met spel Prijs en eer aendachtigh.

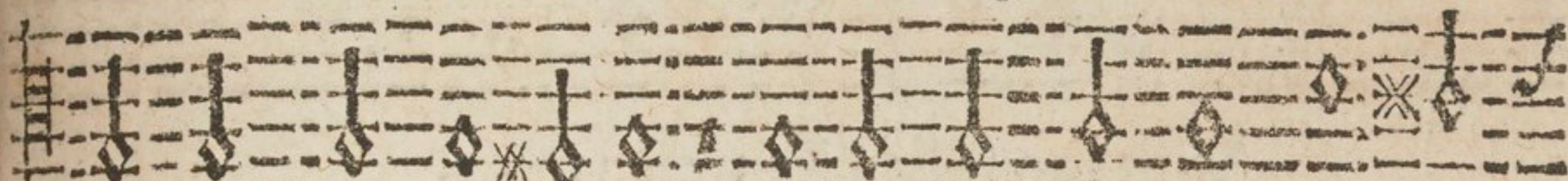

a 5.

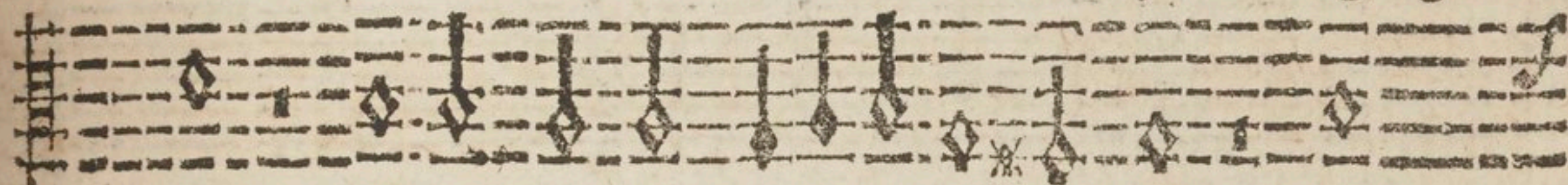
Wijse 46. cen octave hoger.

G

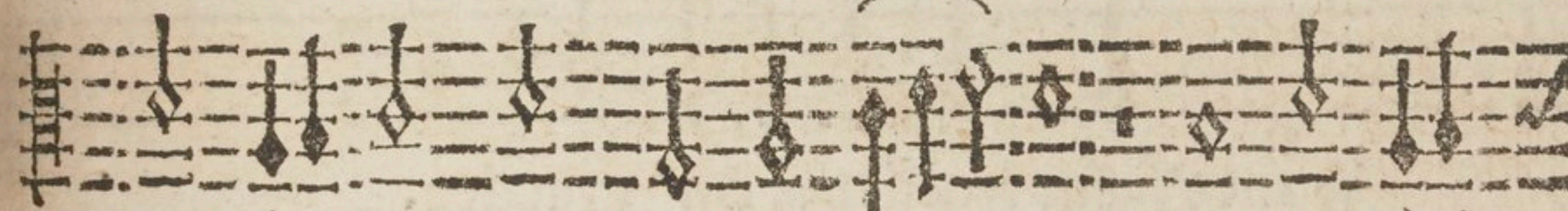
Odt is in de vyerschaer geseten Der Richt-

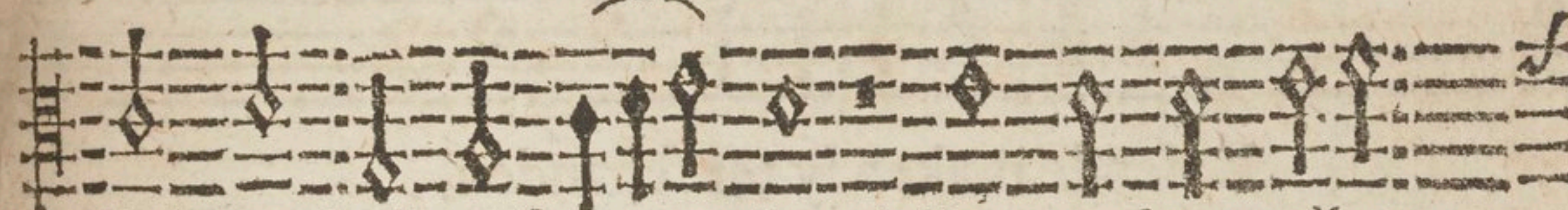
ren seer stout vermeten : Onder den Prinçen hoogh ge-

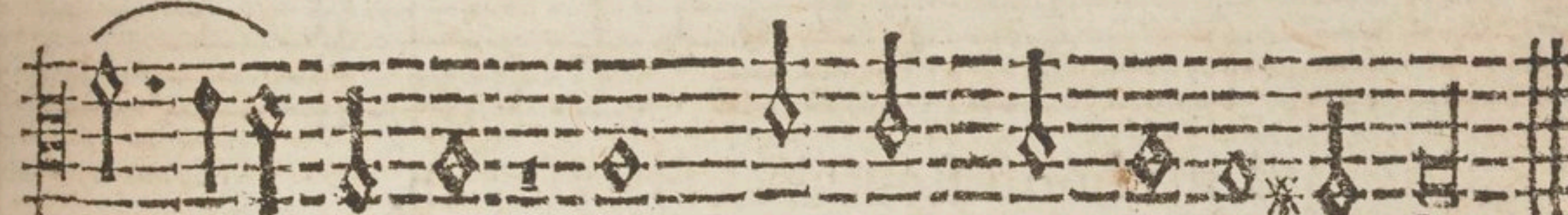
acht Is hy Richter met volle macht. Hoe

langh sult ghy [Richters vol tre- ken] Onrechtveer-

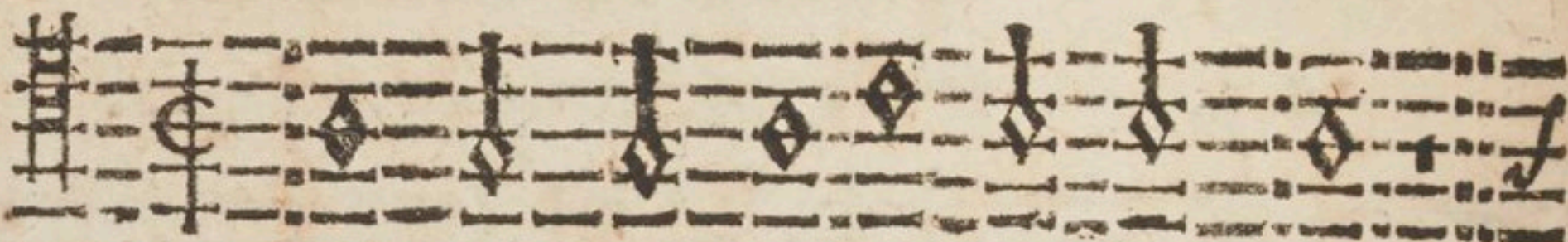
digh oordeel uyt spre- ken? En met den godloo-

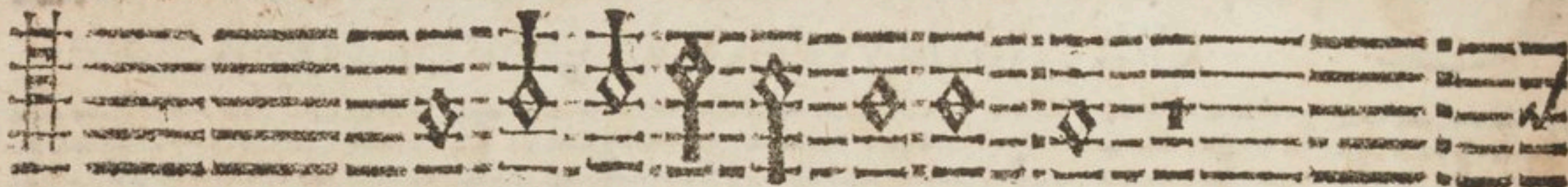
sen mit dien Soo schand'lick door de vingers sien?

Tenor.

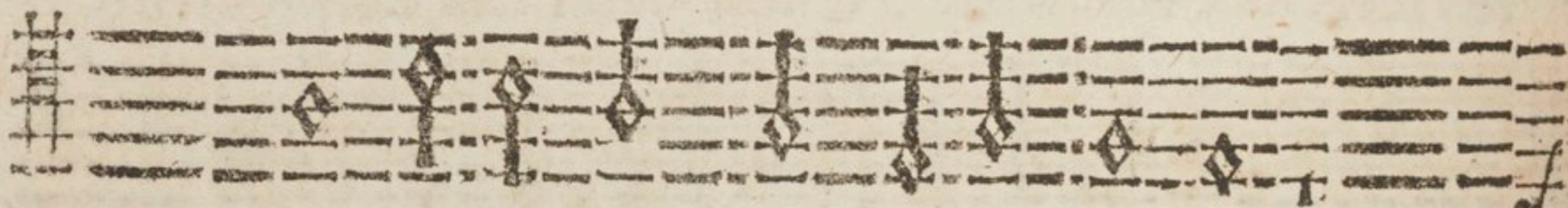
PSALM LXXXIII.

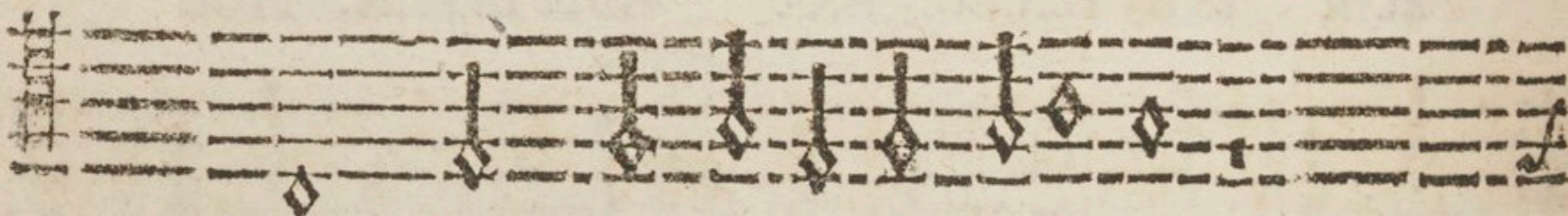
Ilt doch niet langer swijgen, Heer,

Wilt soo stille niet wesen meer,

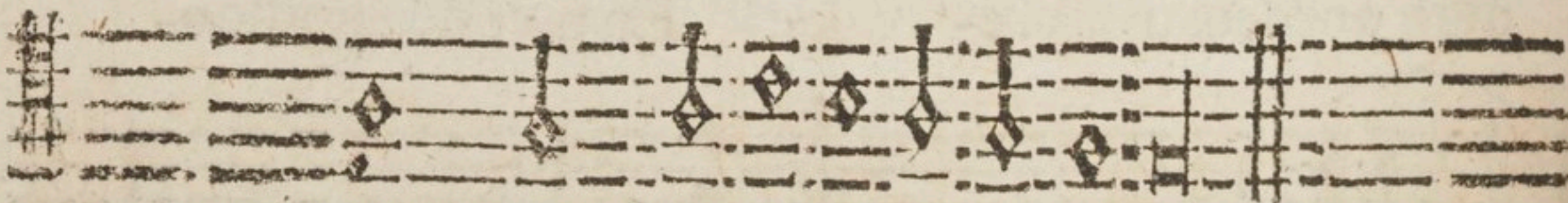
Houd u niet soo gansch sonder spreken :

Want t'faem woeden al uw' vyanden,

Rafende maken sy ter schanden,

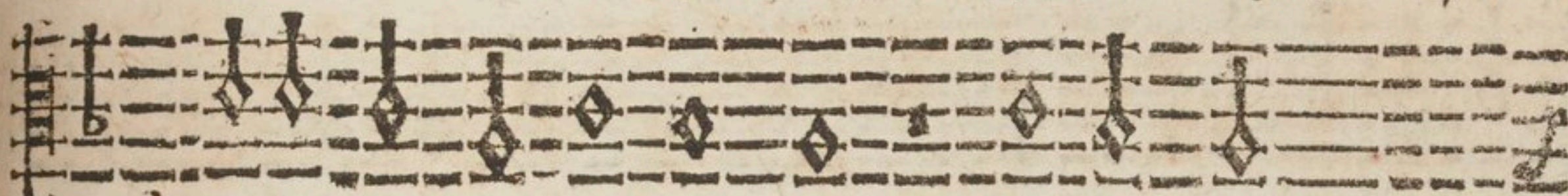

En't hoeft stoutelick sy opsteken.

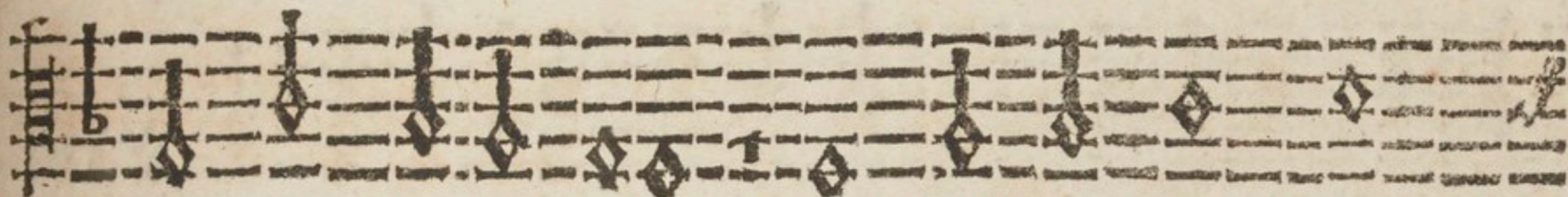
H

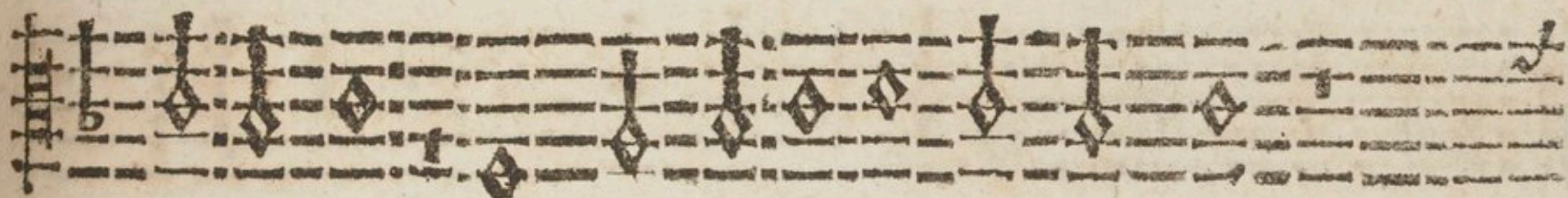
Oe lieflick, ô Heer, [en hoe reyn] Zijn

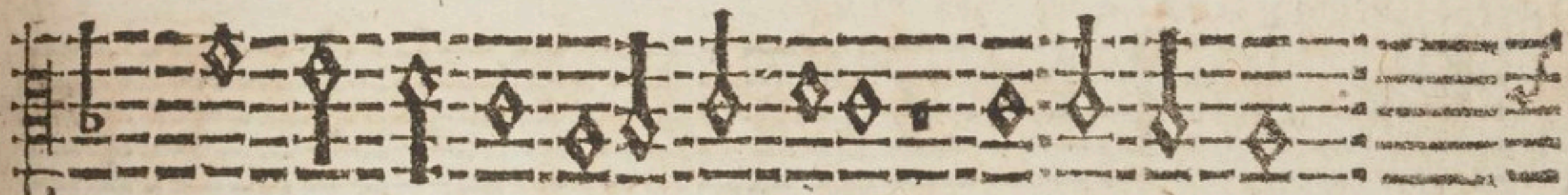
uwe wooningen niet kleyn ! Lustigh zijns

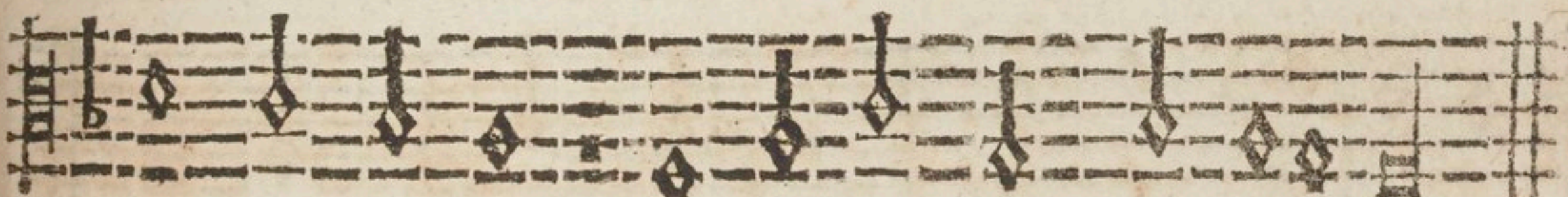
en schoon boven mate. Mijn hert verlaught met

allen seer, En sucht na uwen tempel, Heer,

Mijn ziel en lijf in desen state Zijn in den wa-

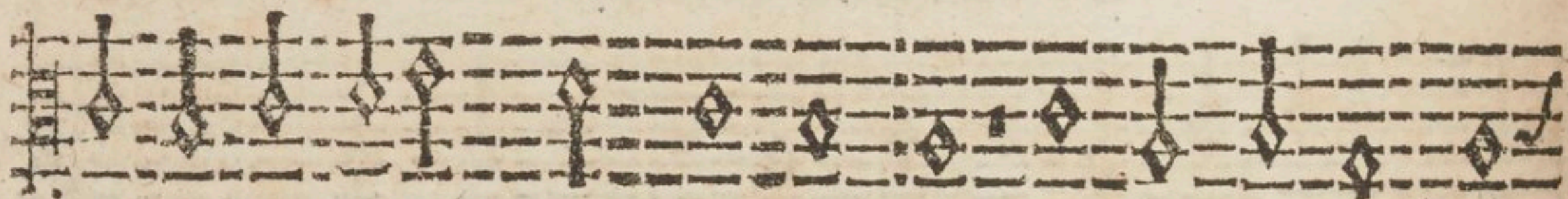
ren Godt verblijdt, En seer verheught tot deser tijdt.

Tenor.

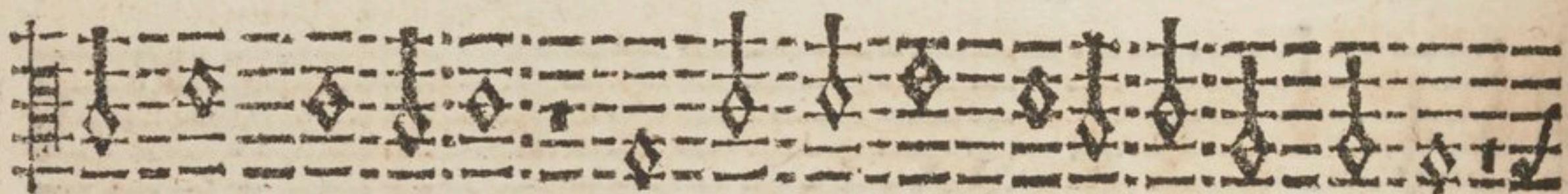
PSALM LXXXV.

G

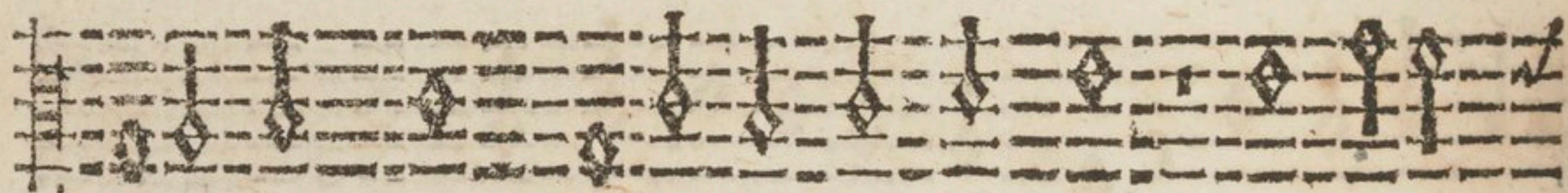
Y zigt, Heer, met u volck nu te vreden, Ja-

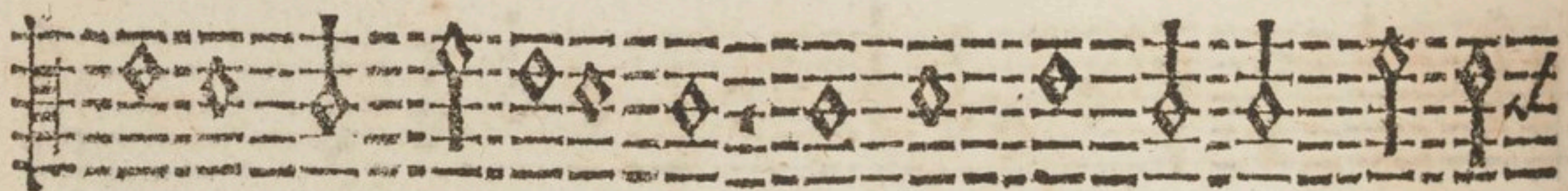
cobs gevangenen maect gy oock vry, En vergeeft des volcx

boofheyt voorleden; Sijn sonden uyt genaden bedeckt ghy

Uwe gramschap doet gy van hen seer wijd, En matigt

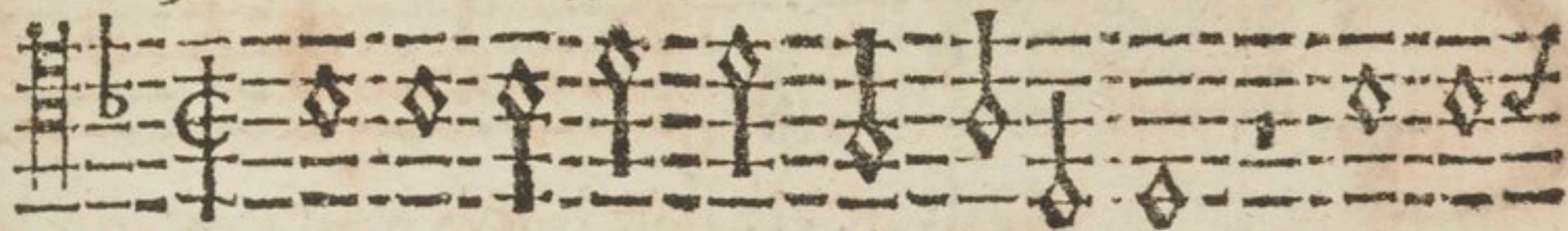
uwen toorn tot deser tijd. O Heer, ghy die onf' Heylant

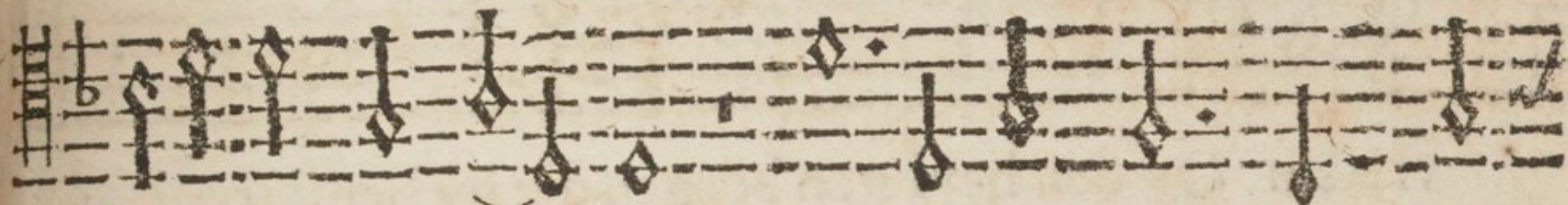
zijt alleyn, Helpt ons op, stilt uwe gramschap niet kleyn.

a 5.

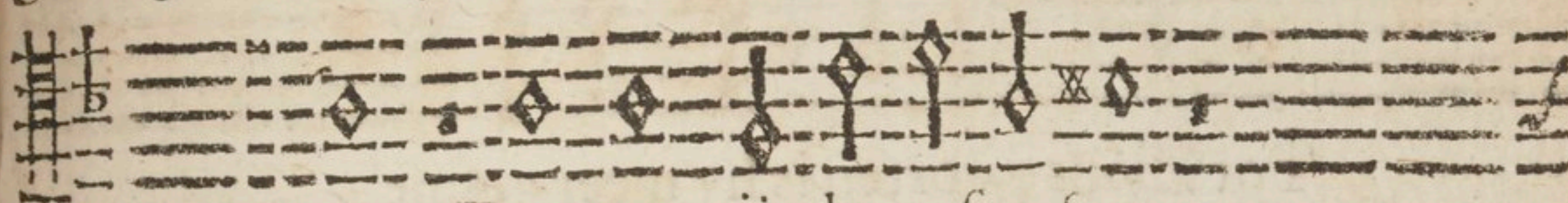
Wijse 77.

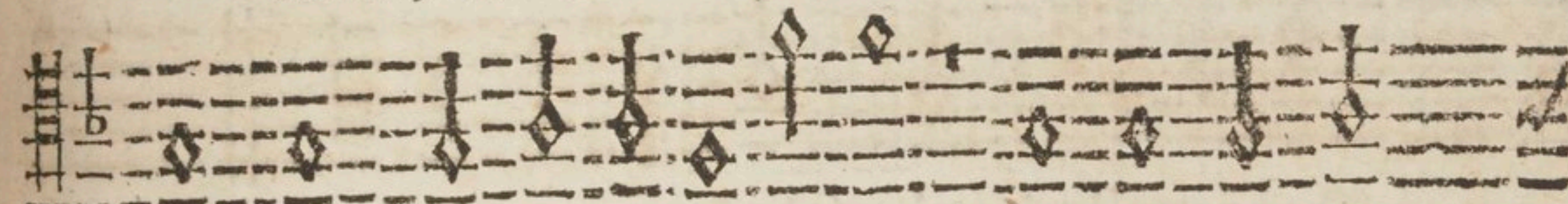
Heer, opent my uw' ooren, Wilt my

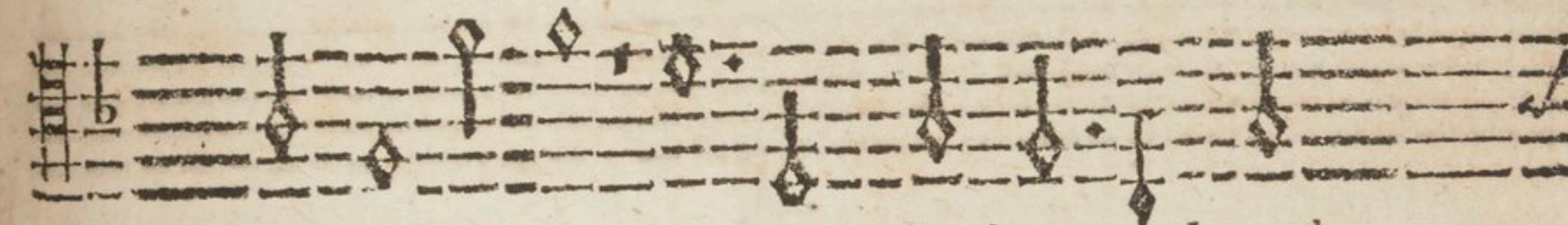
goedighlick verhooren, Want ick vermach gantsch niet

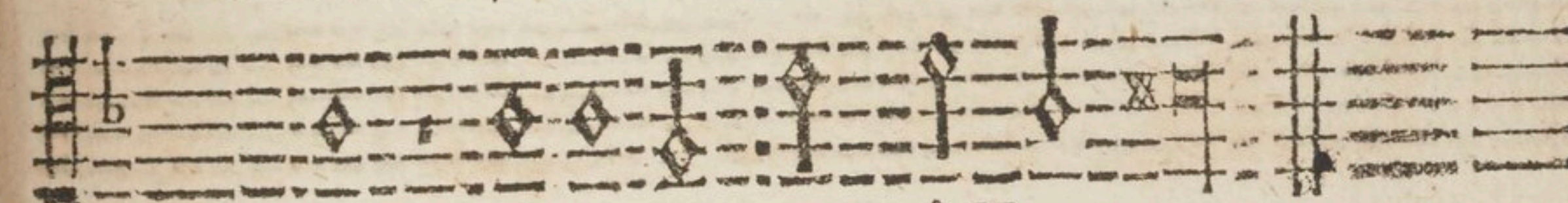
meer, Benauwt zijnde nu soo seer,

Wilt doch mijn leven bevrijden, Ick wil wel doen

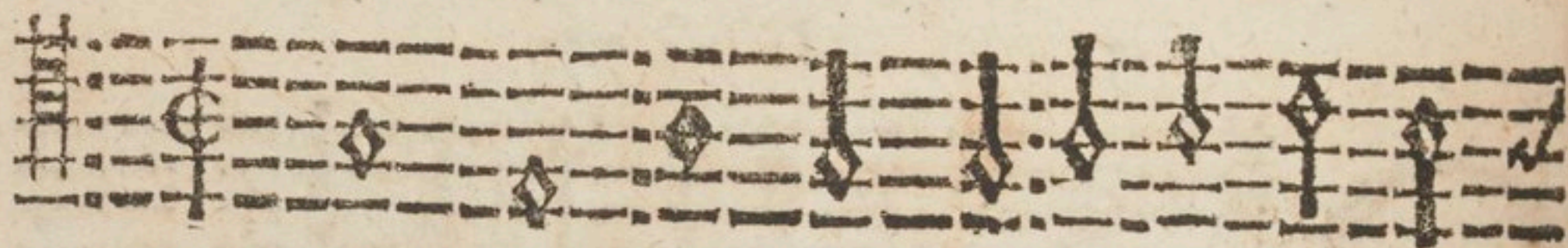
met verblijden, Bewaert doch uwen knecht

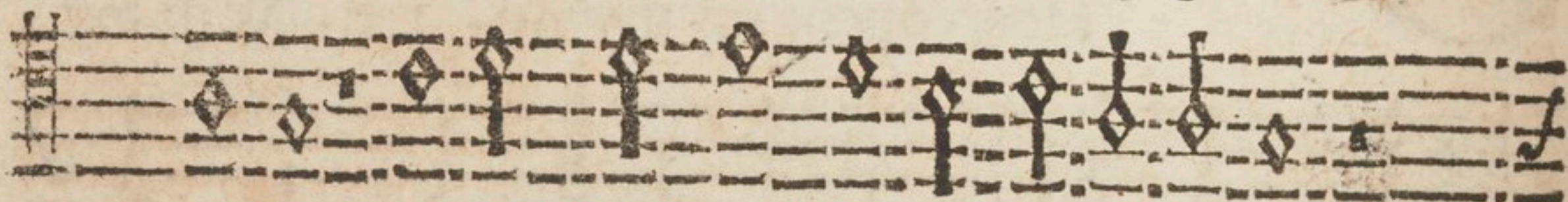
vroet, Die u vertrouwt, ô Heer goet.

Tenor.

PSALM LXXXVII.

G

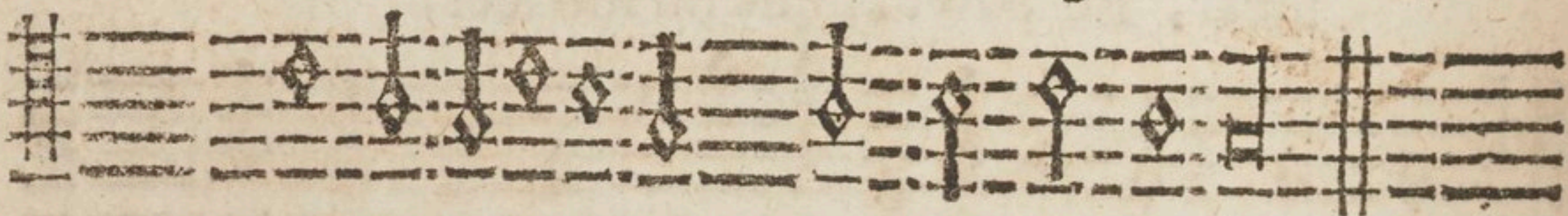
Odt heeft sijn Huys vast gegrondet met

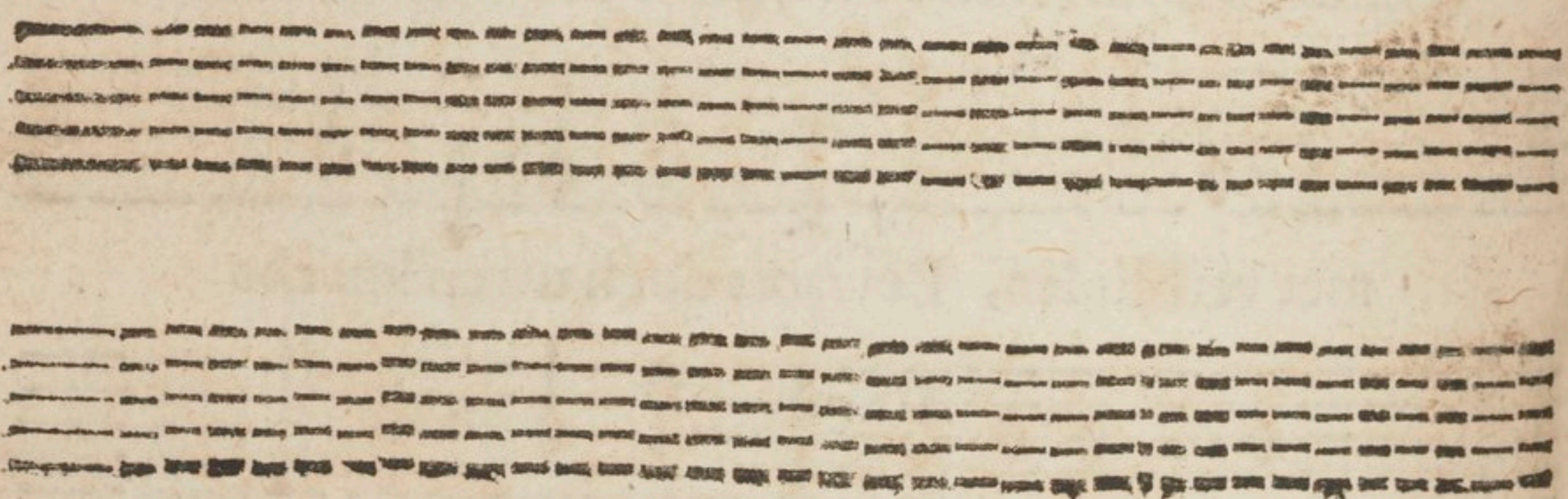
vreden Op den heyl'gen bergen die hy bemint,

Tot Zions poorten is hy meer gesint

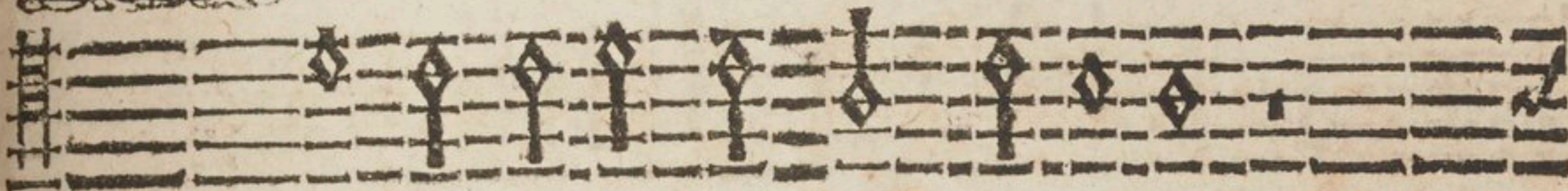

Dan tot alle Jacobs schoone woonsteden.

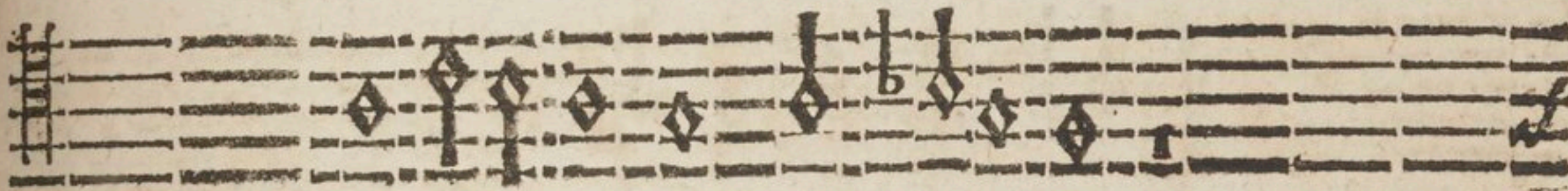

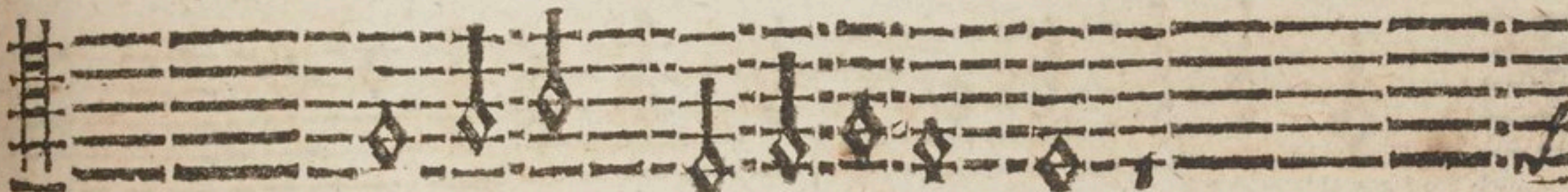
Eer, die my dus langh hebt behoedt,

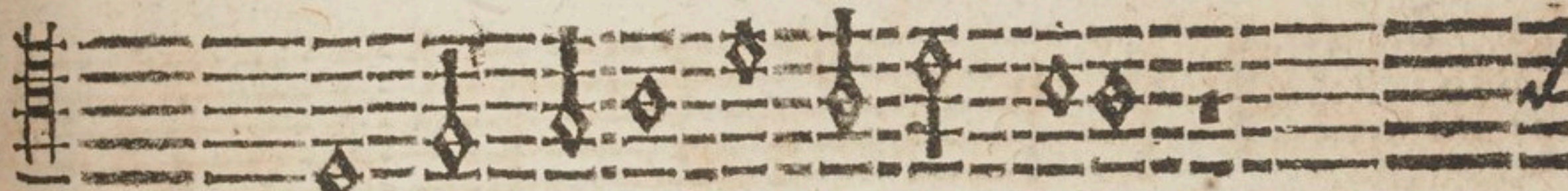
Ick roep altijdt met groot verlangen,

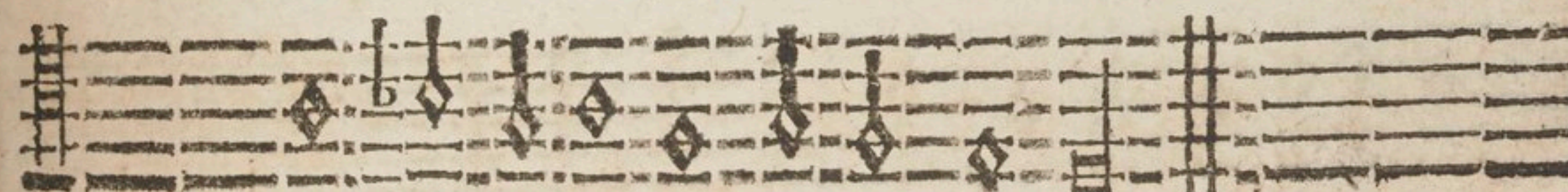
Laet tot u komen, wilt ontfangen

Mijn gebedt, uyt genaden goet ;

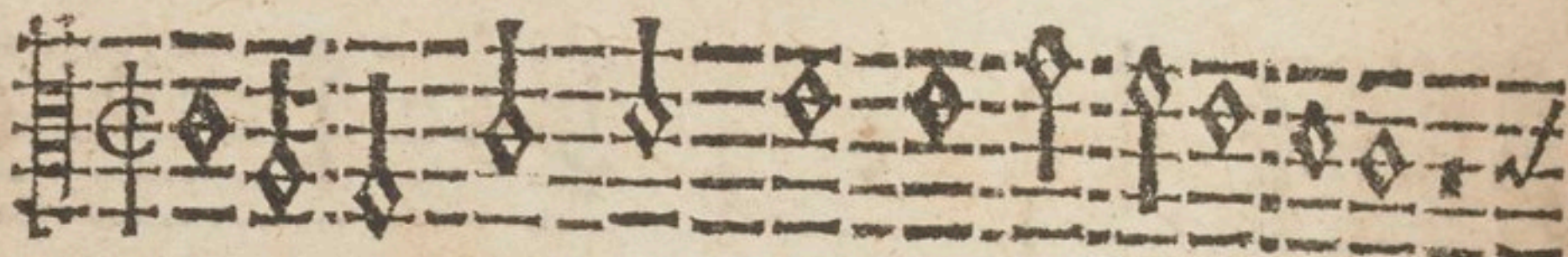
Wilt vriendelick neygen uw' ooren,

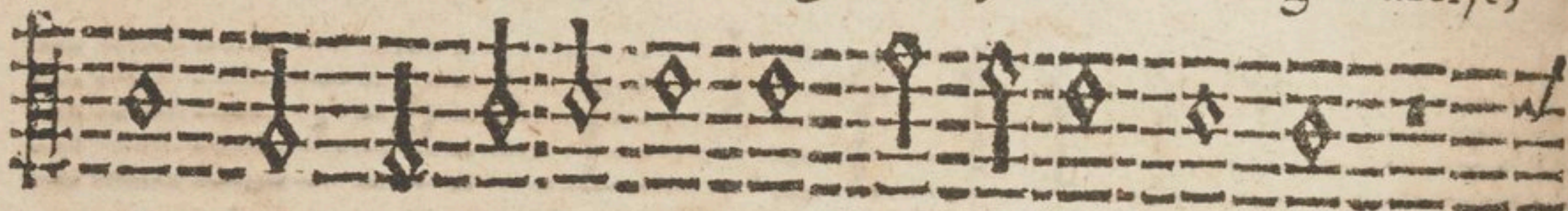
En mijn gestadigh klagen hooren.

Tenor.

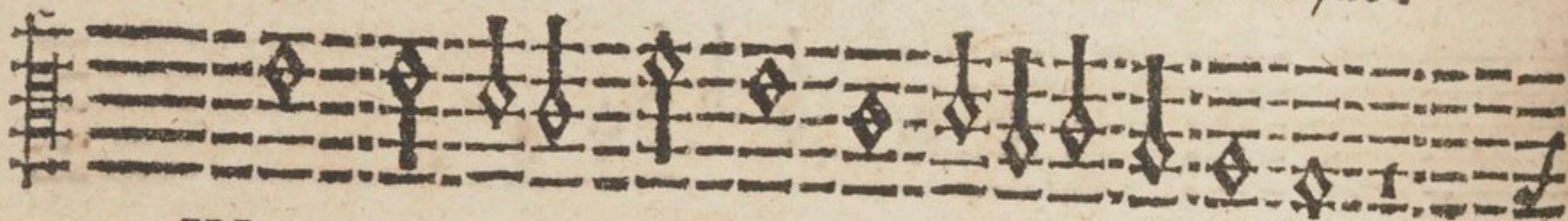
PSALM LXXXIX.

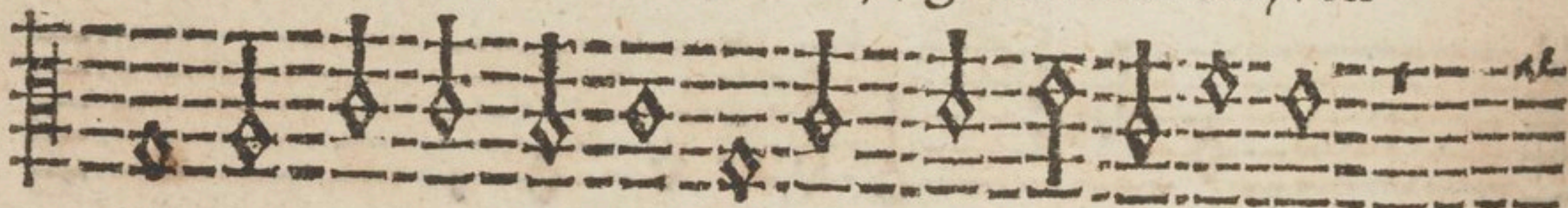
An des Heeren goetheyt sal ick singen altijt,

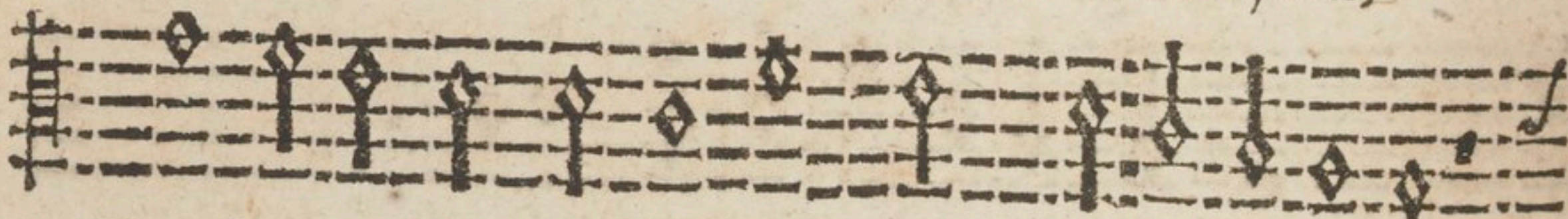
Sijn waerheyt sal ick roemen met herten verblijdt :

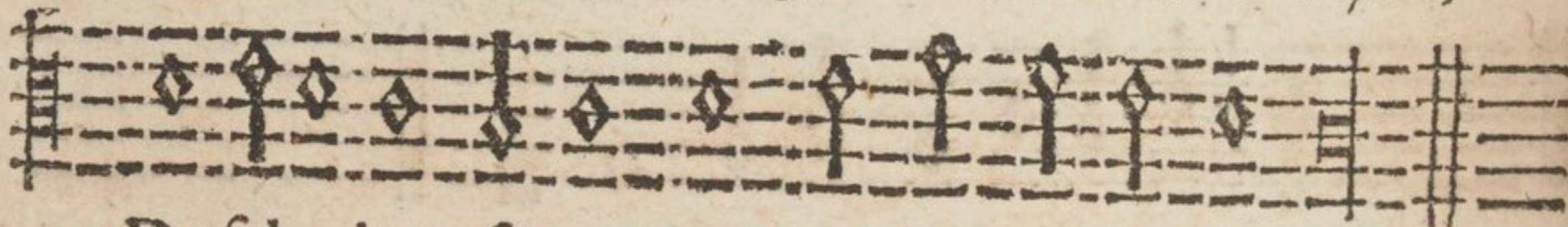
Want 't is openbaer, dat sijn genade sal blijven

Tot in der eeuwigheyt, alsoo men siet beklijven,

Den hemel, dien hy heeft gemaect, om te bewijfen,

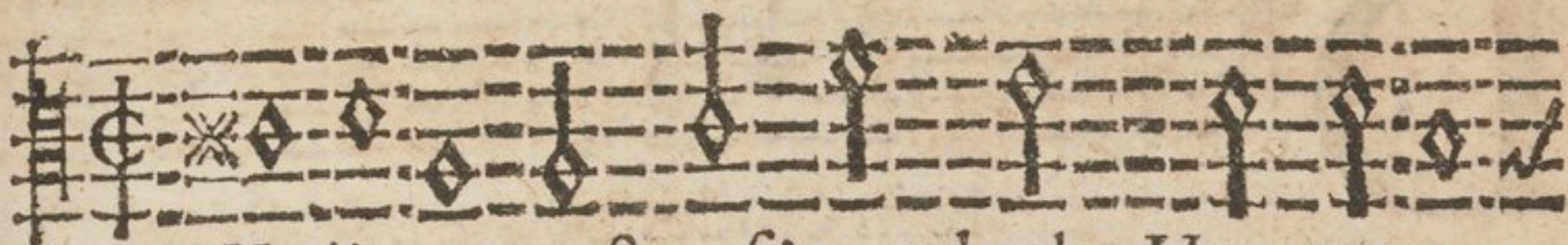

De sekerheyt sijner waerheyt niet om volprijsen.

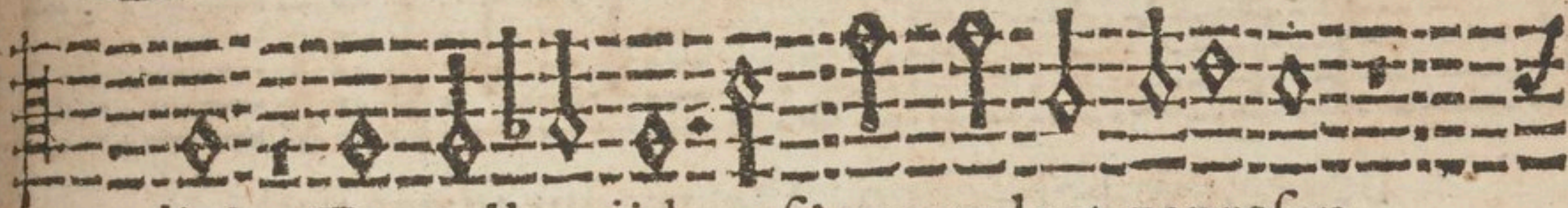
a 5.

Wijse 78.

G

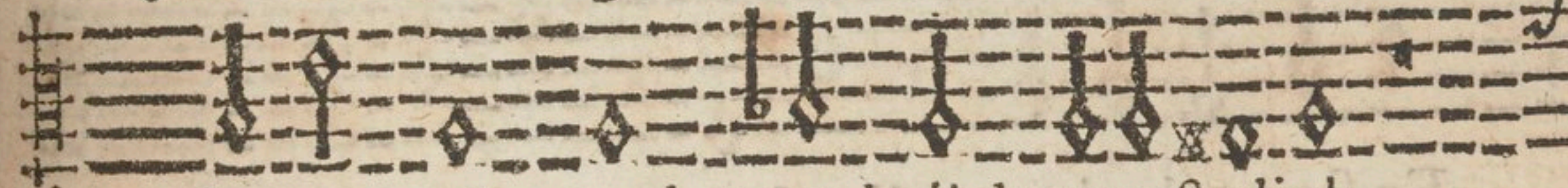
Y zigt geweest onf' toevlucht, Heer gena-

digh, En t' aller tijdt onf' toeverlaet gepresen,

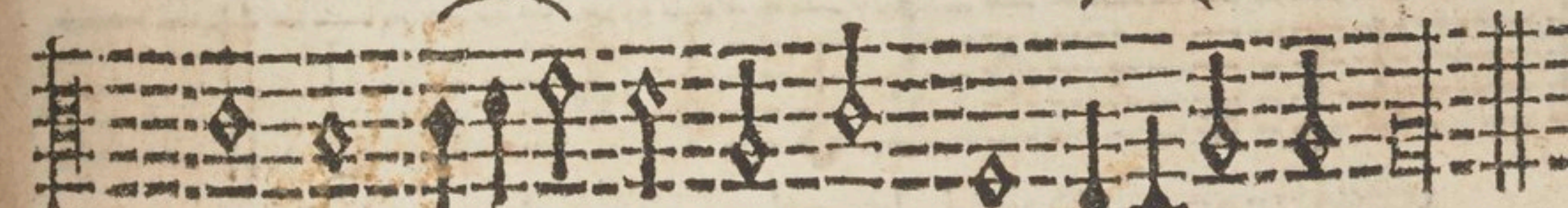
Ja selfs eer de bergen wa- ren in 't we- sen, Eer

dat gemaect werdt 't aerdtrijck ongestadigh,

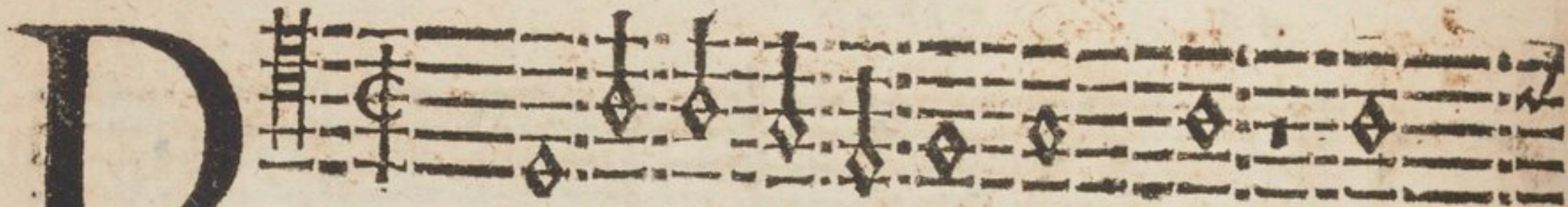
Soo waert ghy Godt, alsoo ghy nu oock zigt,

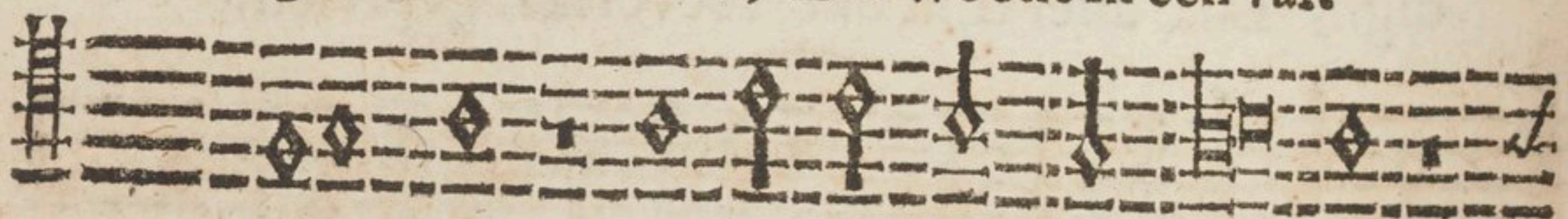
En voortaan blijven sult t' eeuwi- ger tijt.

Tenor.

PSALM XCI.

D
Ie in Godes bewaring' sterck Hem

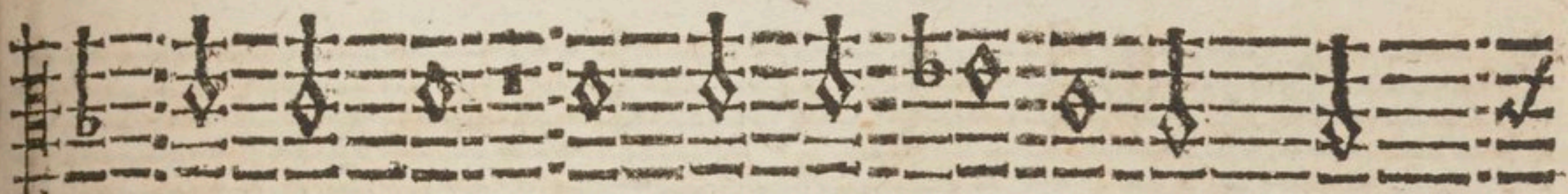
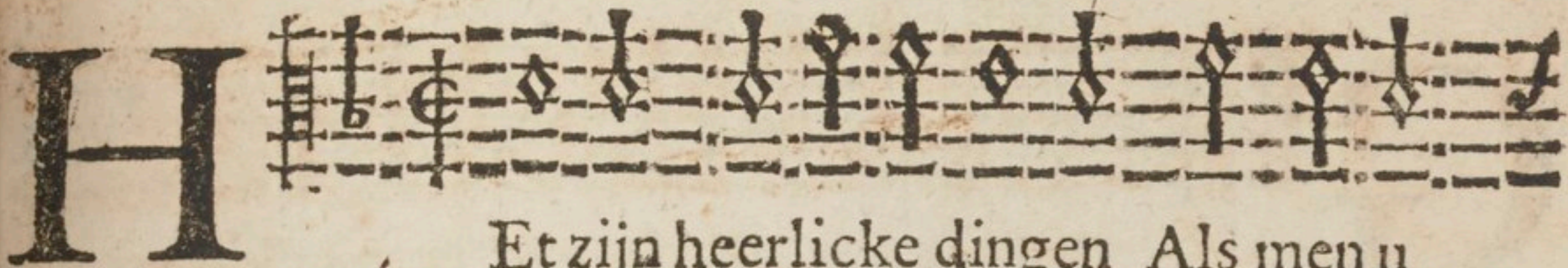

begeeft onbeswiken, Die woont in een vast

bollewerck, Dies hy seer wel mach spreken,

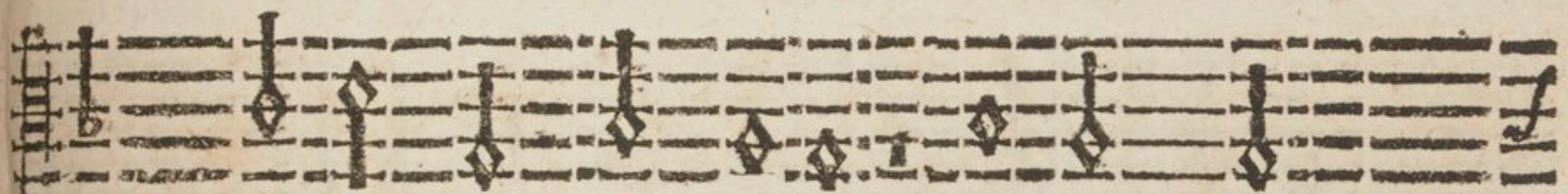

En seggen by hem t'aller stont, Godt is mijn

hulpe krachtigh, Mijn borcht en oock mijn

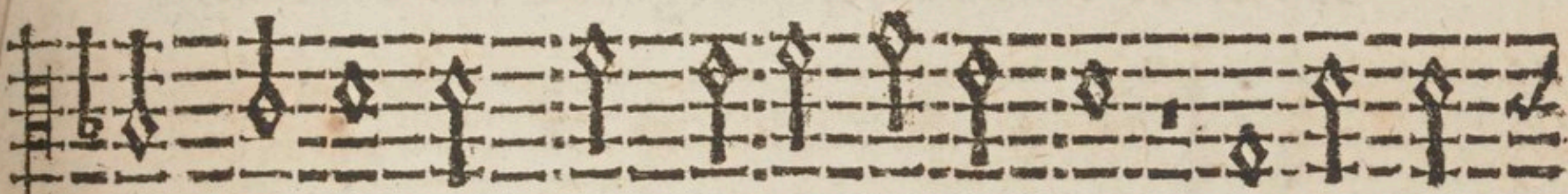

vaste gront, Daer ick op hoop eendrachtigh.

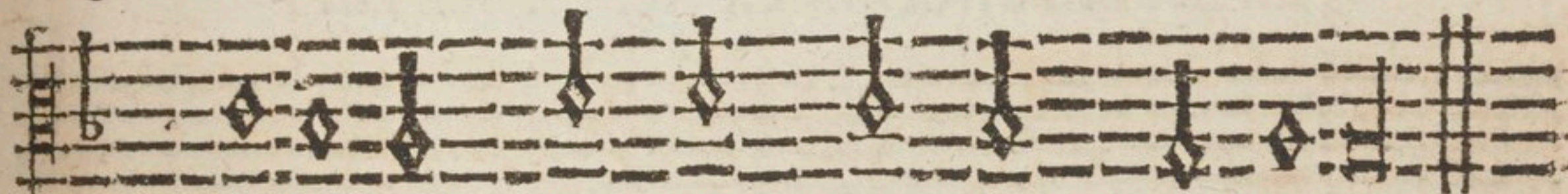
looft, ô Heer, Als men des hoogstens eer Met

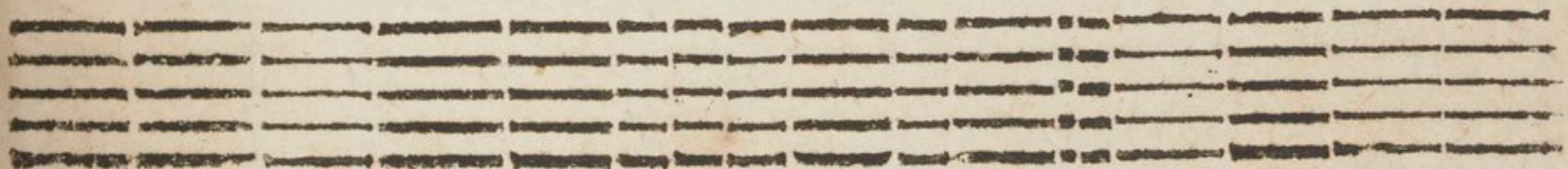
herten goet mach singen ; Als men 's mor-

gens verkondet Des Heeren goedigheyt, En sijn ge-

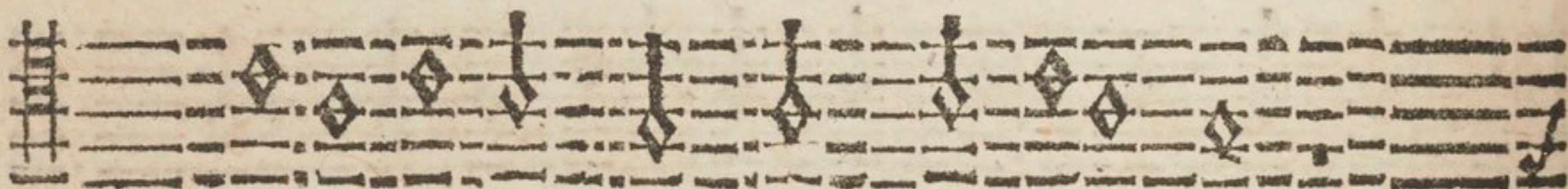
trouwigheyt Des nachts oock steeds verinondet.

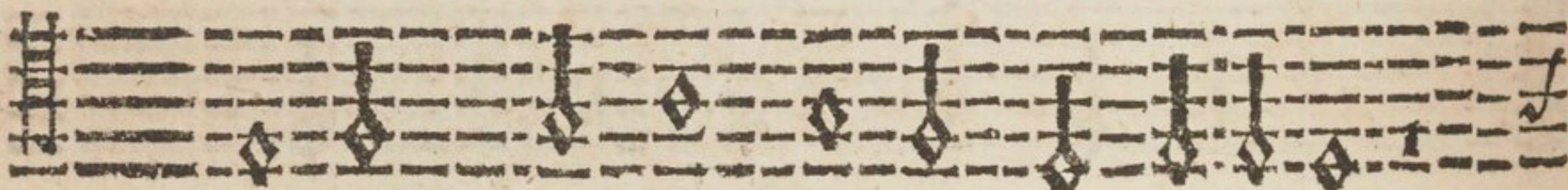
Tenor.

PSALM XCIII.

G Odt regeert, zijnde met eeren bekleet,

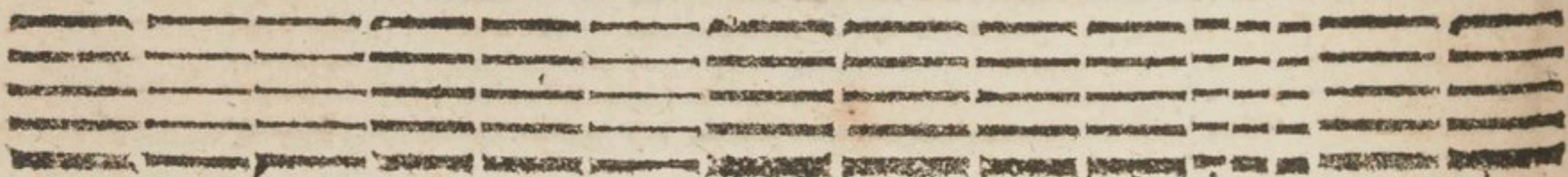
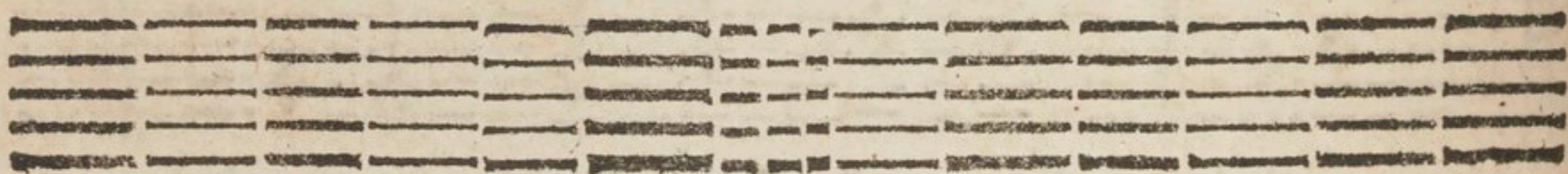
Hy is verçiert met kracht wijt ende breet,

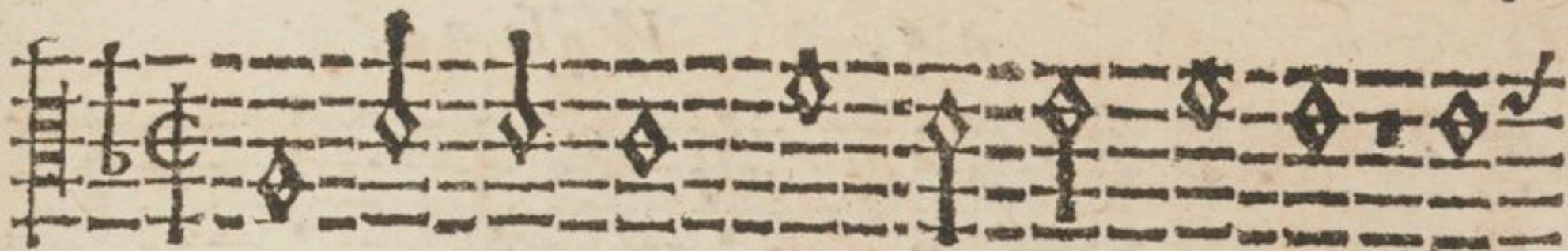
En heeft 't aerdtrijck vast gemaect over al,

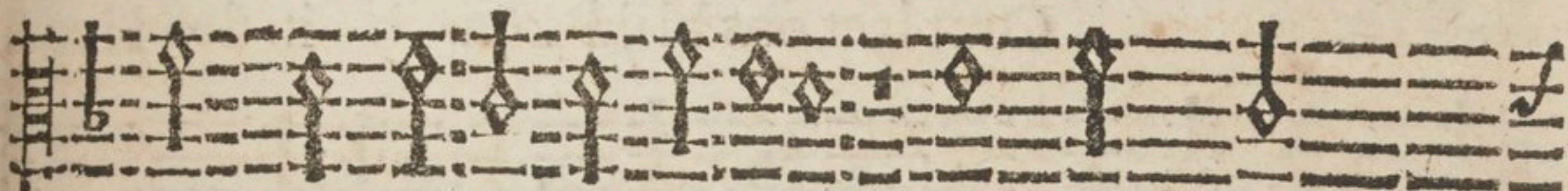
Dat het onbeweeghlick wel blijven sal.

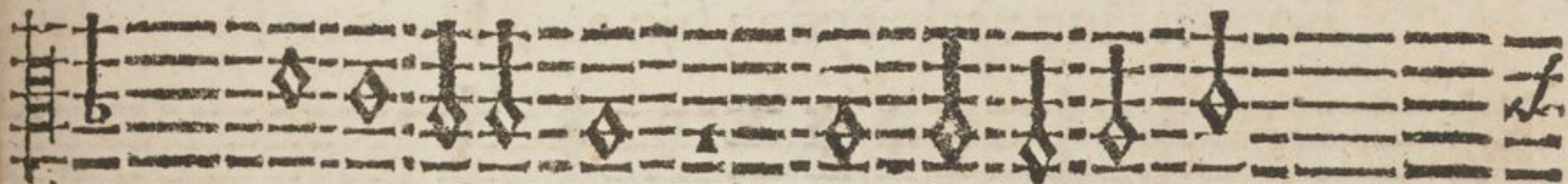
O

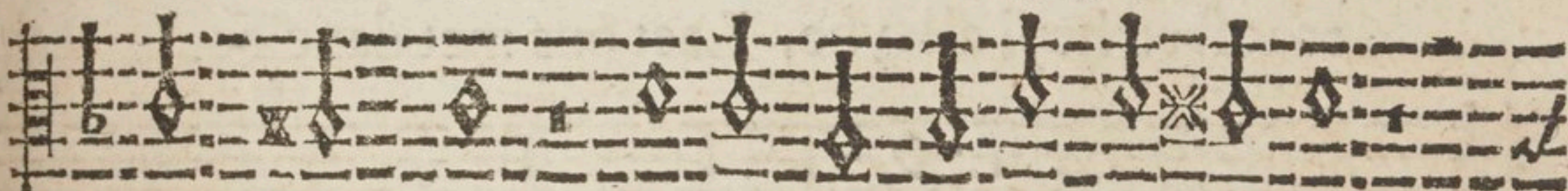
Godt, ghy die Godt zijt der wraken, En

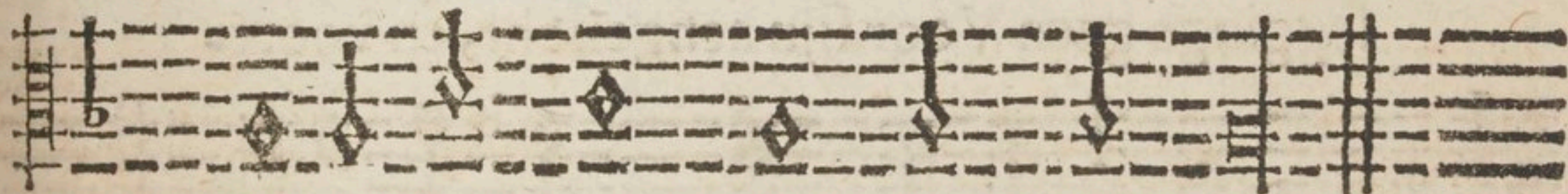
hard' straft all' onrechte faken, Verschijnt, toont

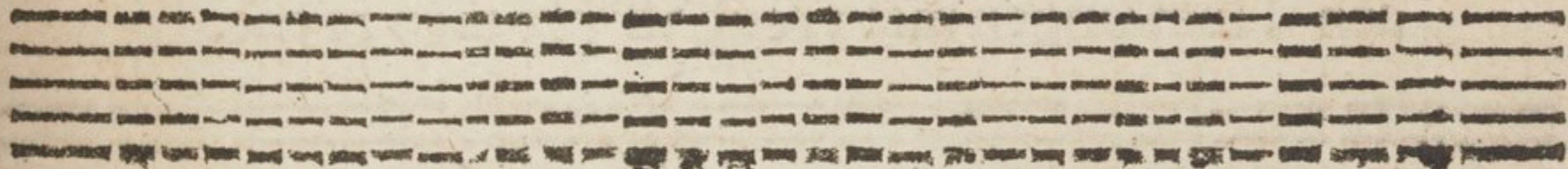
u in 't openbaer, Maeckt u op ghy die

richt 't aerdtrijck, Betaelt den stouten al gelijk,

Na verdienst haers hooghmoets seer swaer.

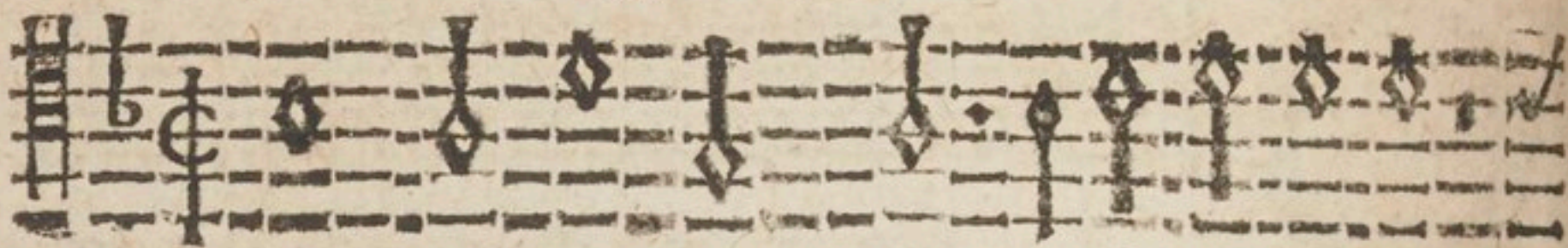

Tenor.

PSALM XCV.

a 5.

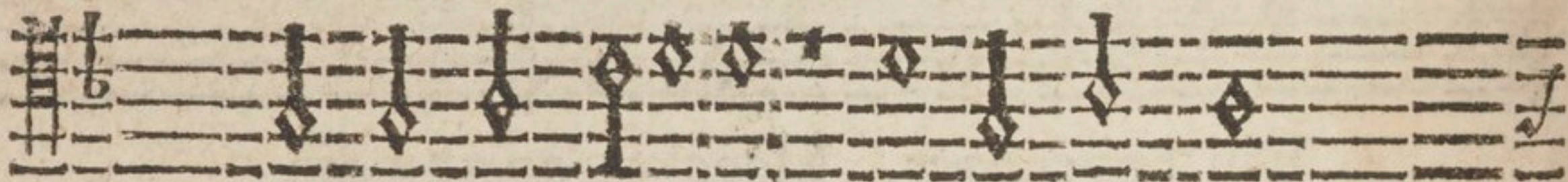
Wijse 24.

Omt laet ons blijd' zijn in den Heer,

En met sang verbreyden sijn eer, Hy is onf'

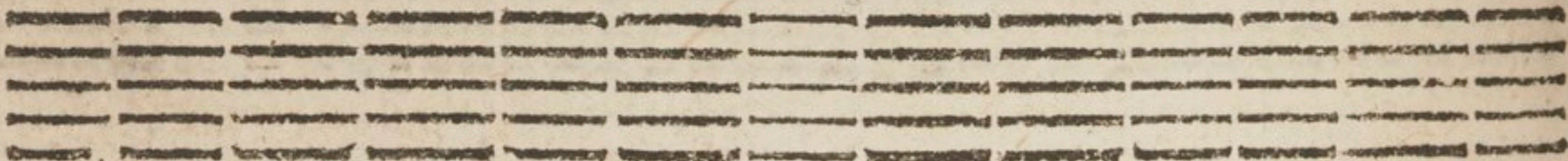
troost en heyl alleyne, Laet ons met danck-

fegginge gaen Voor sijn aengesicht, en voort-

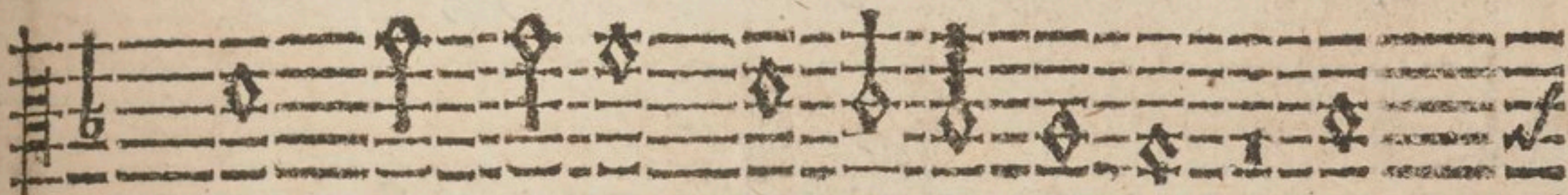

aen Hem singen met vreughd' psalmen reyne.

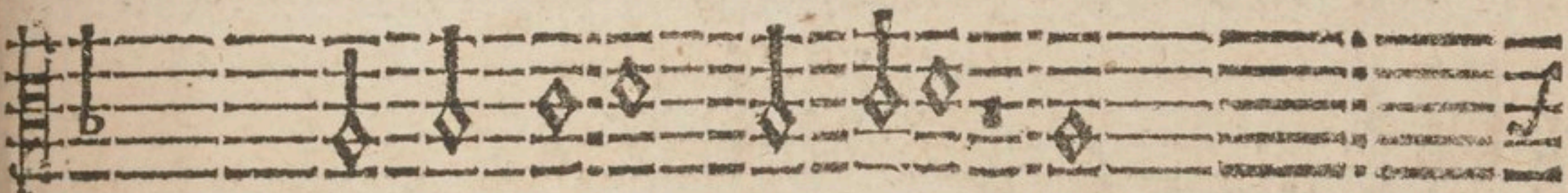

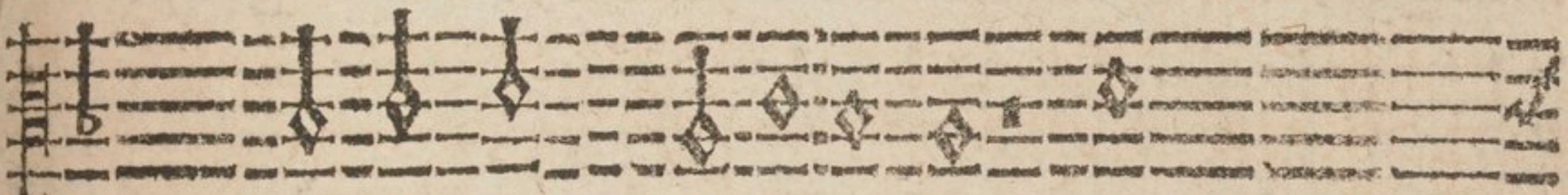
Inght een nieuw liedt den Heer geprefen,

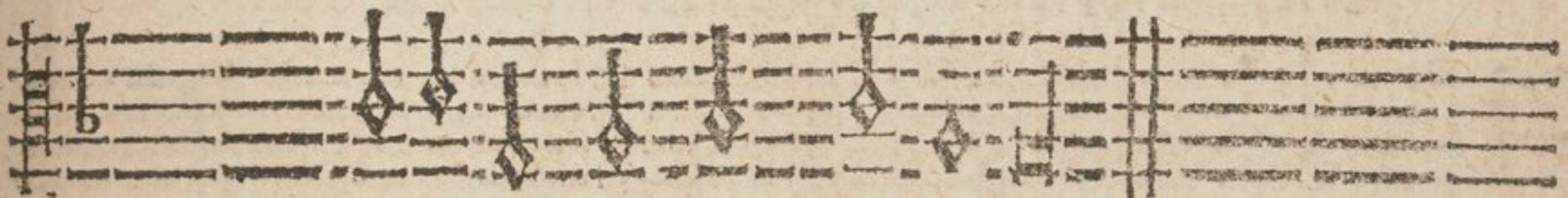
Singht ghy volcken, wilt vrolick wesen, Looft

en prijft fijnen Naemaltijt, En

verkondight breet ende wijt, Godts

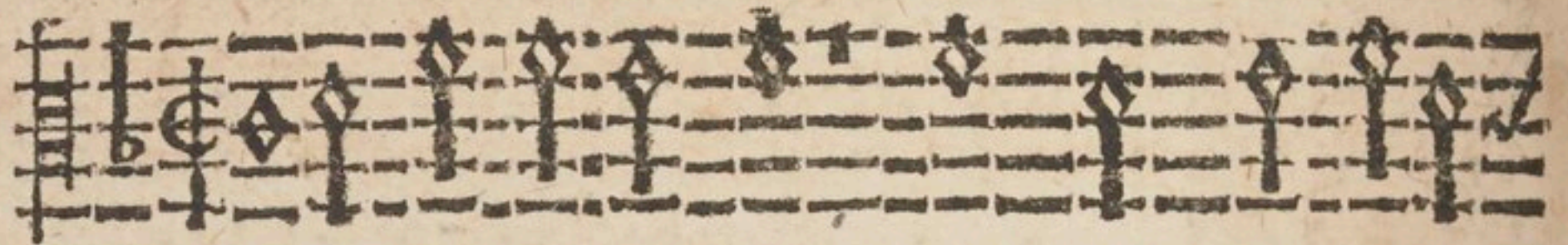

verloffingen groot mitdfesen.

Small text at the bottom of the page, possibly bleed-through or a printer's mark.

Tenor.

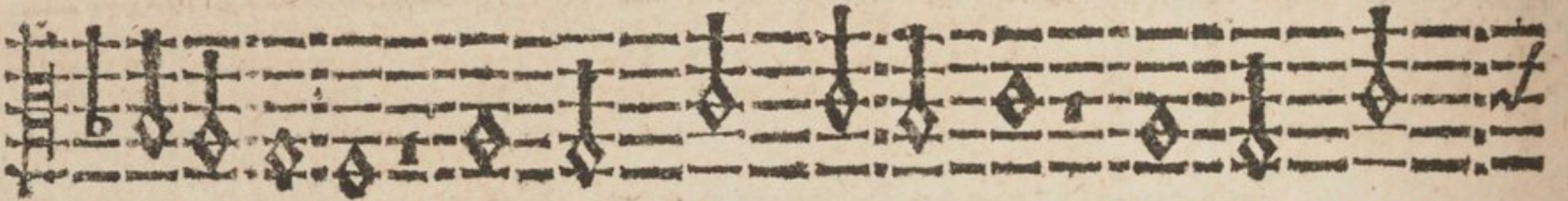
PSALM XCVII.

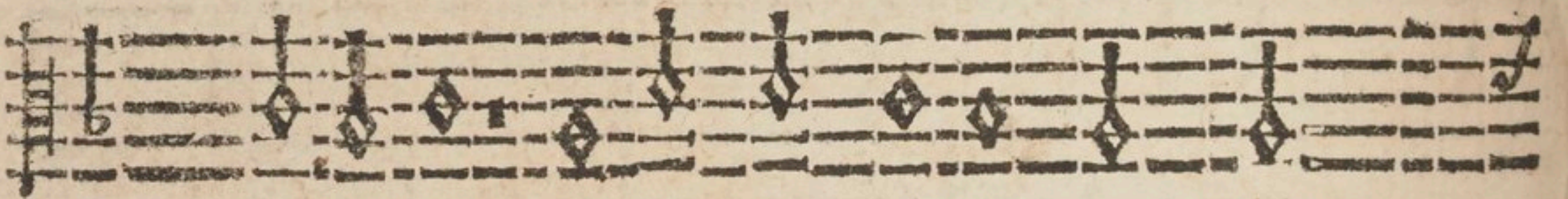
En Koning is de Heer, Dies moet verblijden

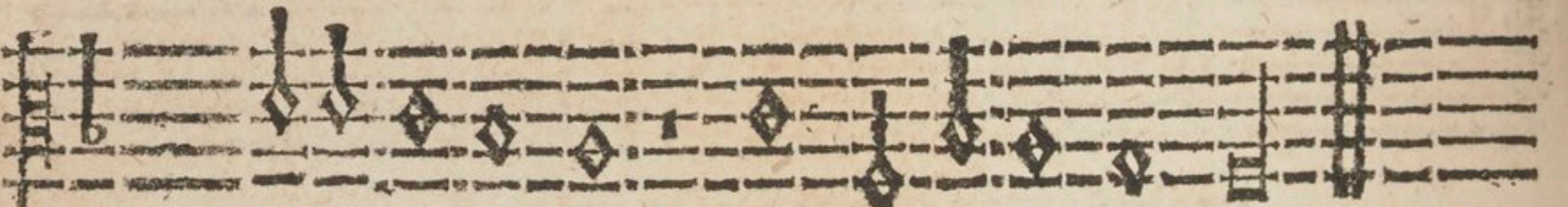
seer In hem dat gantsch aertrijcke, d'Eylanden

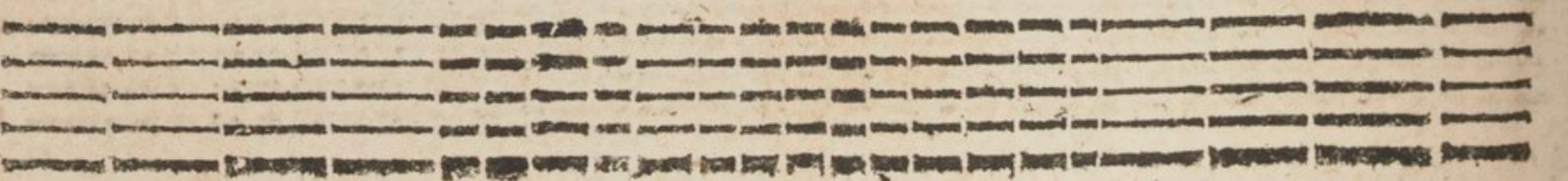
desgelijcke. Der wolcken duyfterheyt Verbergt sijn

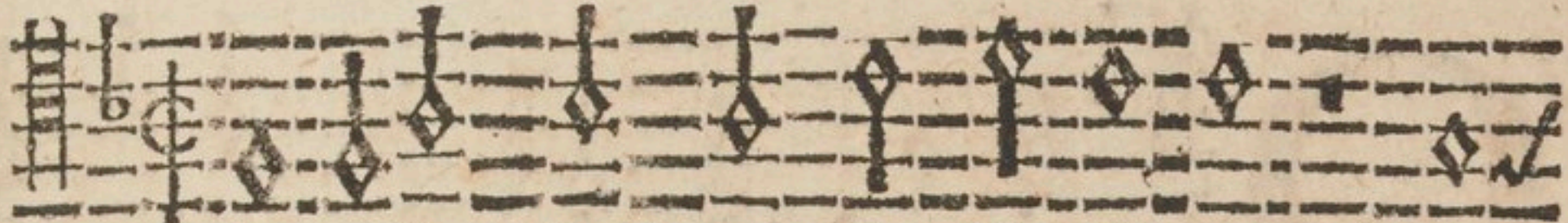
Majesteit, En sijn stoel met der daedt Seer

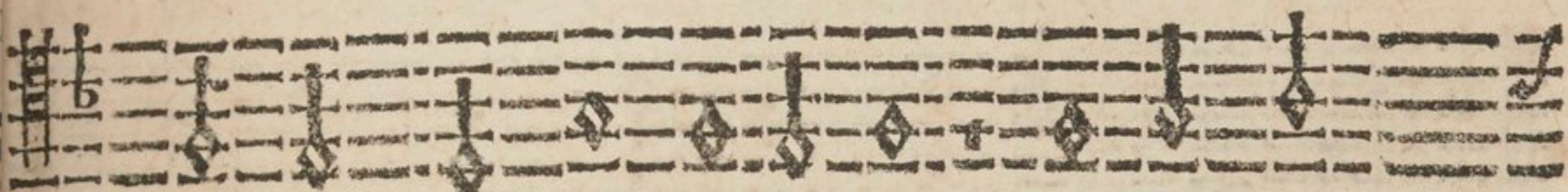
vastelick bestaet, Door sijn gerechticheyt.

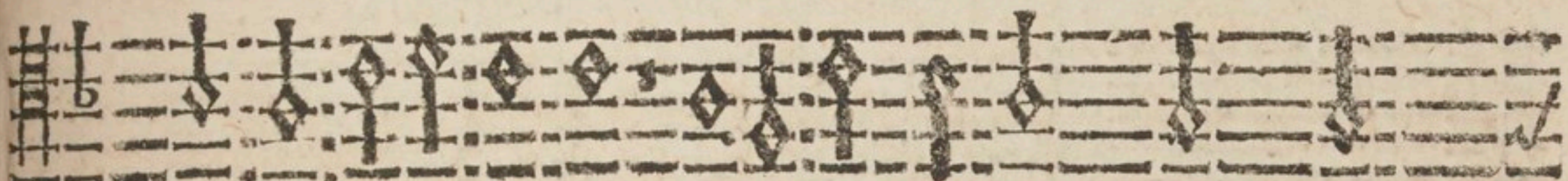
W

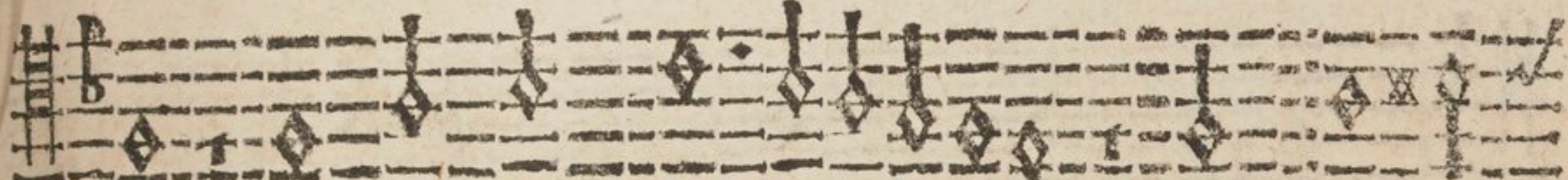
ilt onsen Godt een nieu liet singen, Want

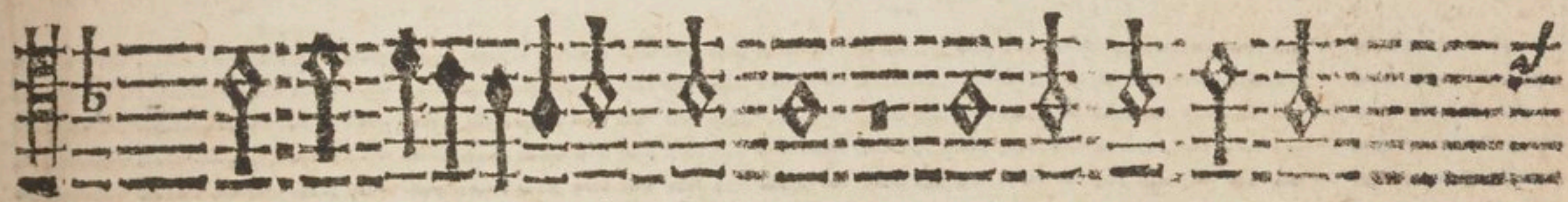
hy heeft groot wonder gedaen, Door sijn hant

kan hy alle dingen Overwinnen, en gantsch ver-

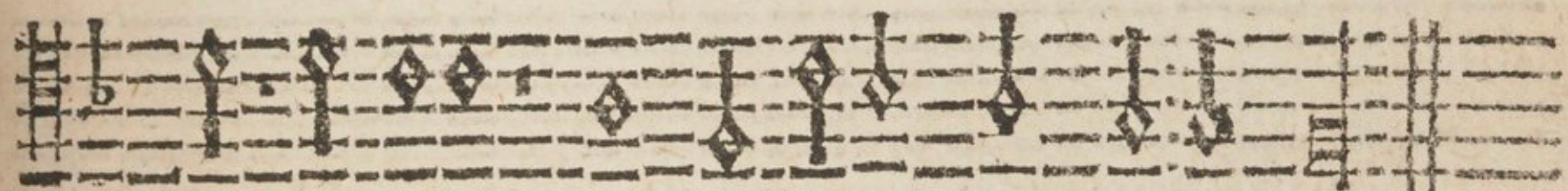

slaen. Hy heeft ons 't heyl geopenbaret, Daer door dat

wy al zijn

bevrijdt, En sijn gerechtig-

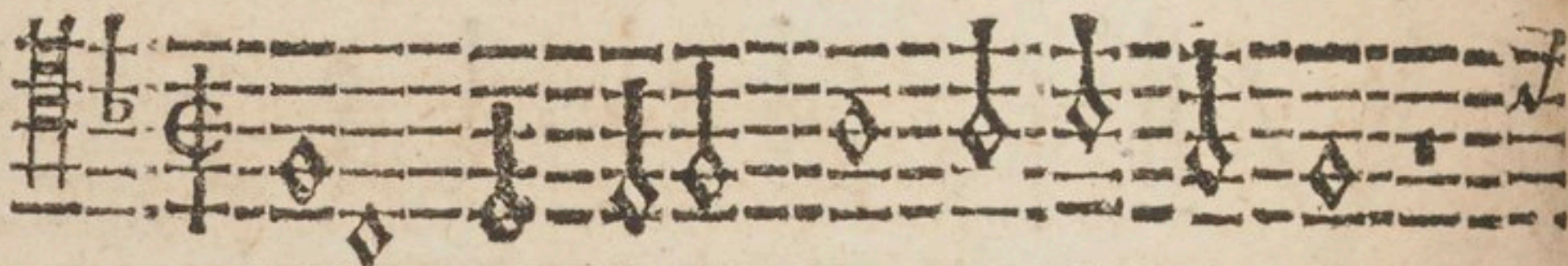

heyt verklaret Den volcke, en breedt ende wijdt,

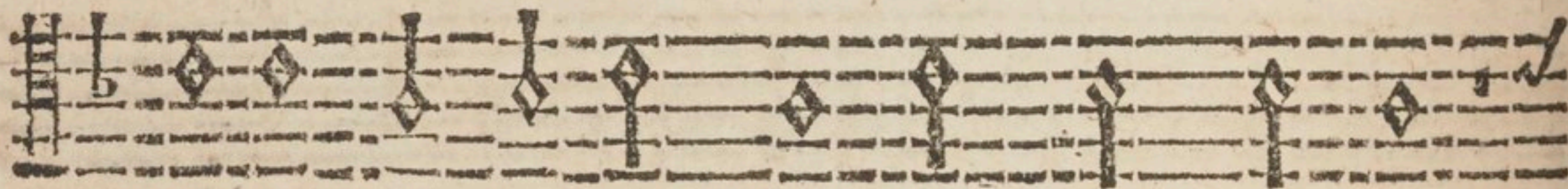
Tenor.

PSALM XCIX.

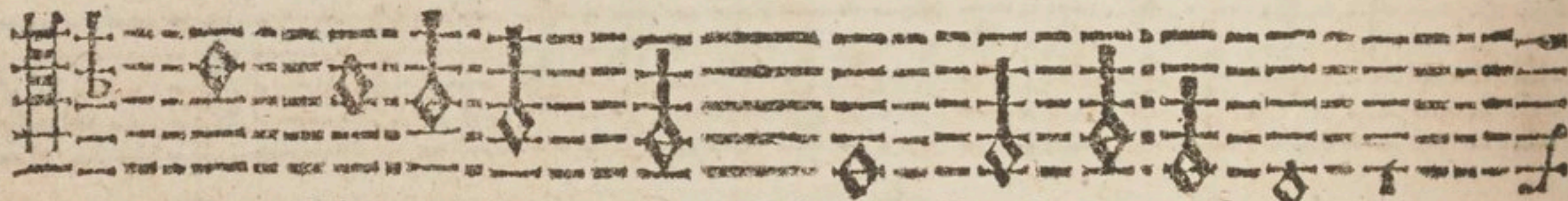
O

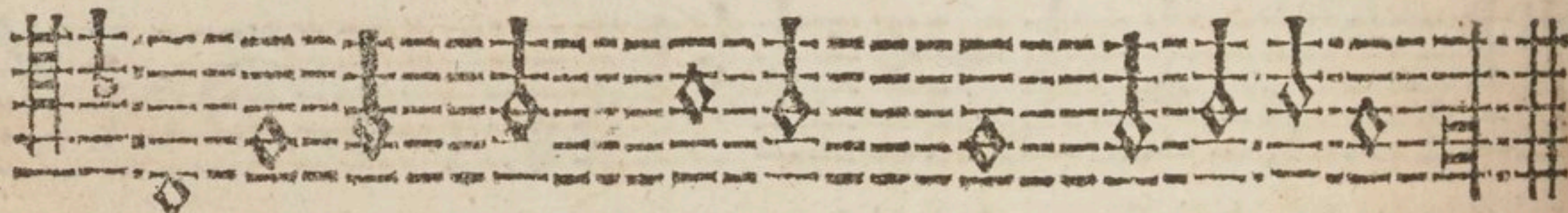
Nse Godt die is Een Koning gewis,

Daerom oock nu raest Dat volck gantsch verdwaest :

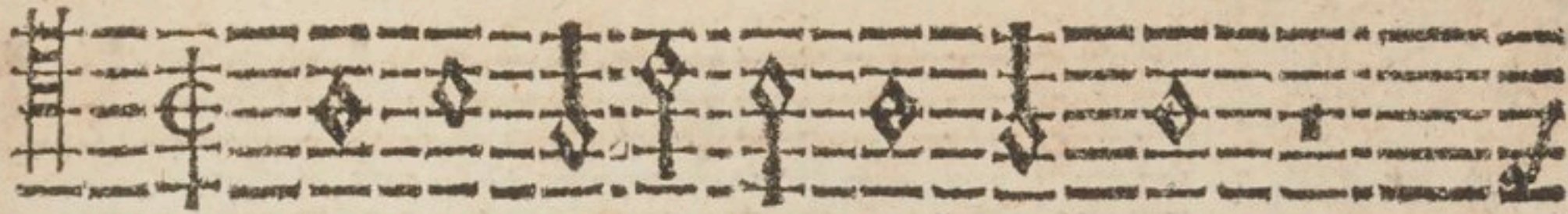

Op Cherubim voort Vaert Godt ongestoort,

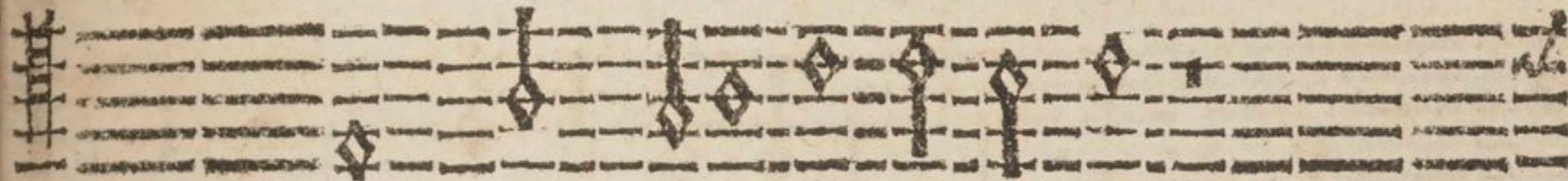

Dies moet dat gantsch aertrijck Hem vreesen al gelijk.

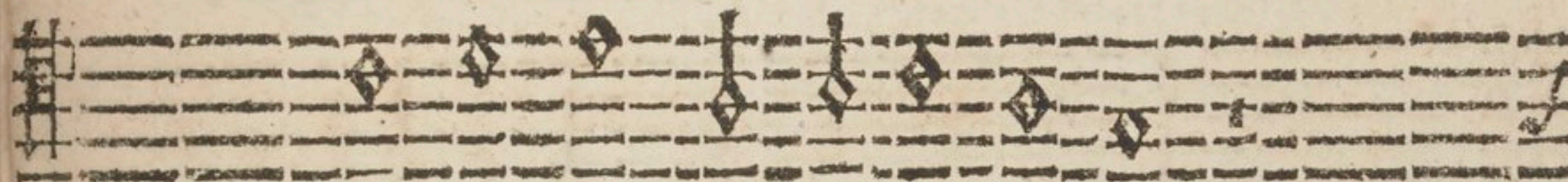
[Faint, illegible text at the bottom of the page, likely bleed-through from the reverse side.]

G

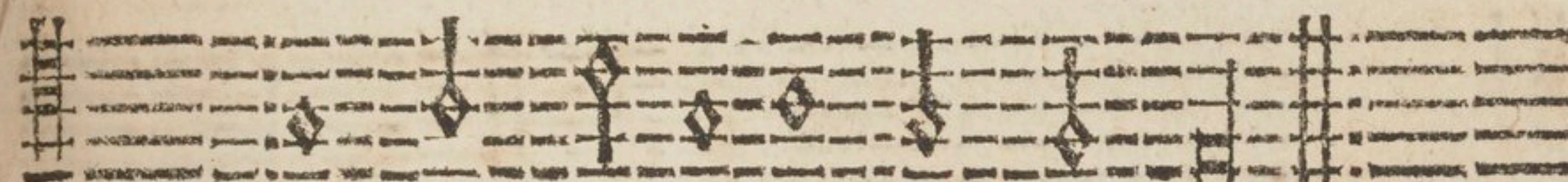
Y volckeren des aertrijcks al,

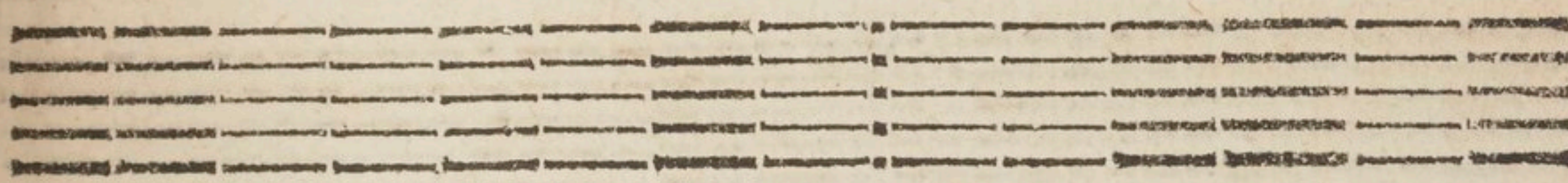
Singht den Heere met bly geschal,

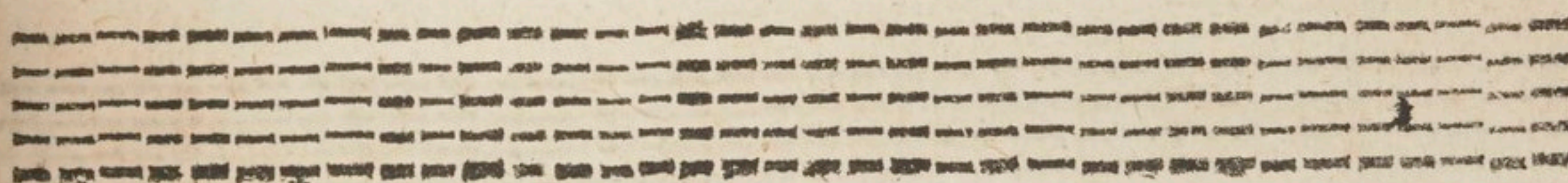

En dient hem met herten verheugt,

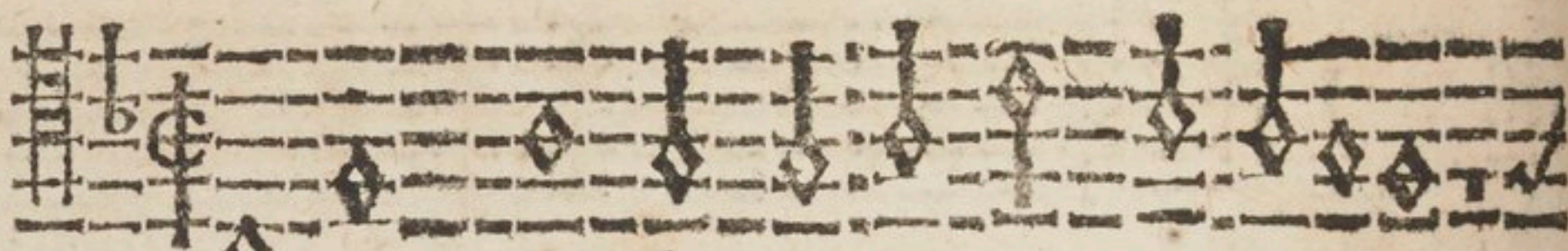
Verschiijnt voor sijn aenschijn met vreugd.

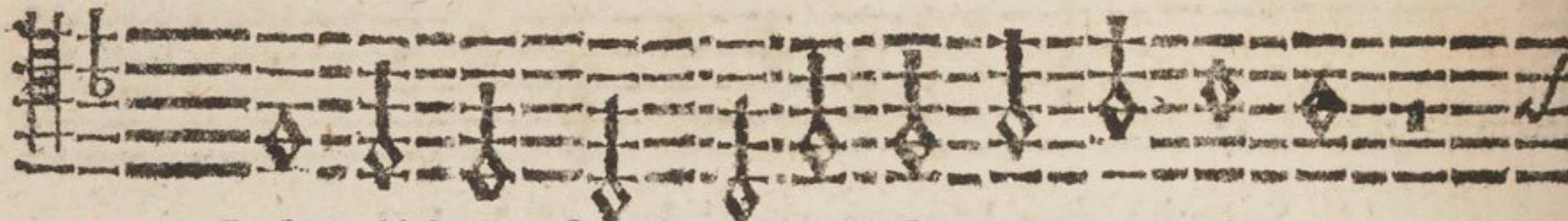

Tenor.

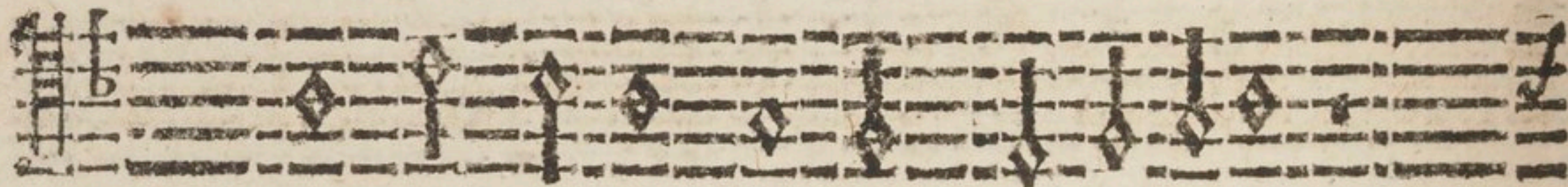
PSALM CI.

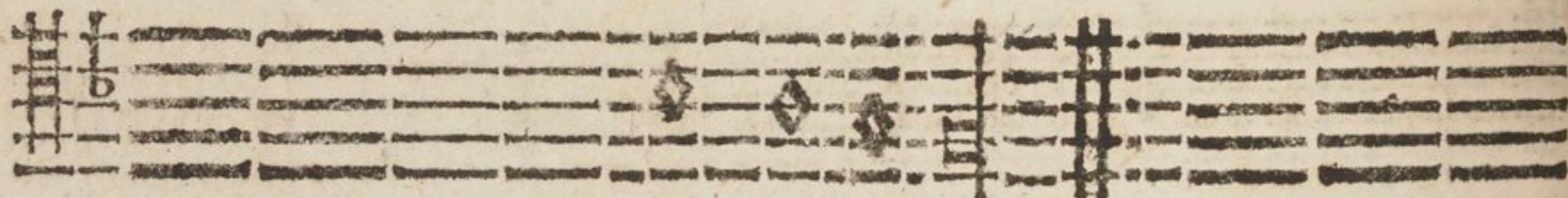
An Gods goetheyt en oordeel wil ik singen,

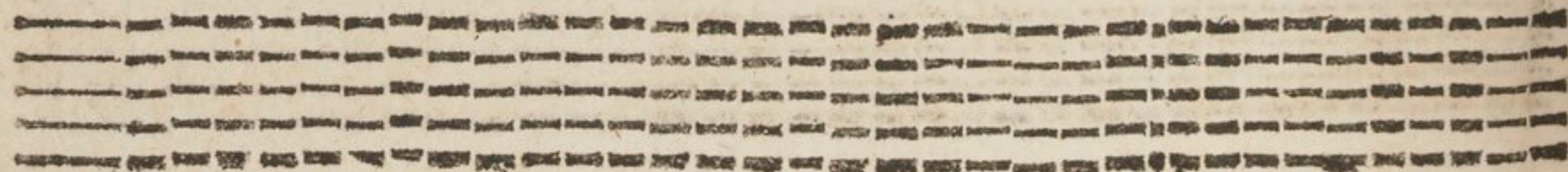
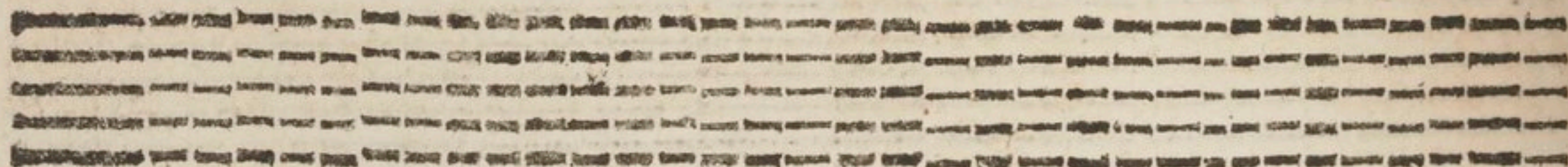
Ick wil hem schoone lofpfalmen toebringen,

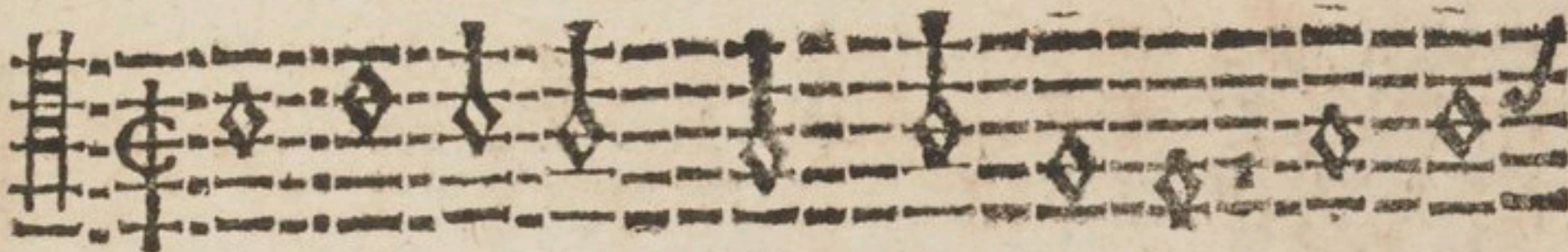

Daer med dat ick God den Heer boven al

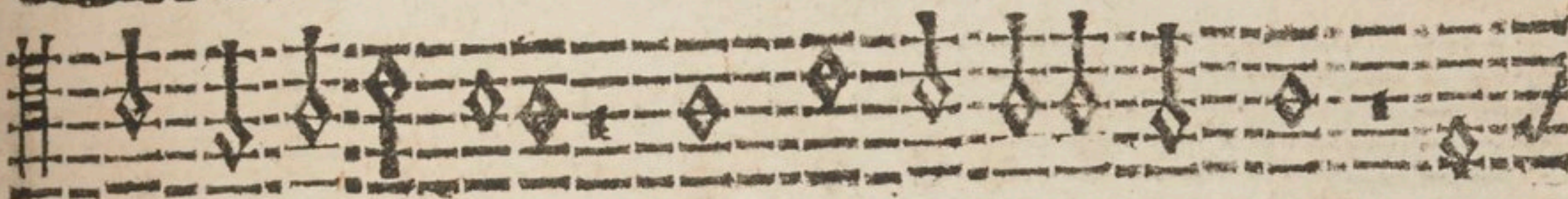

Groot maken sal.

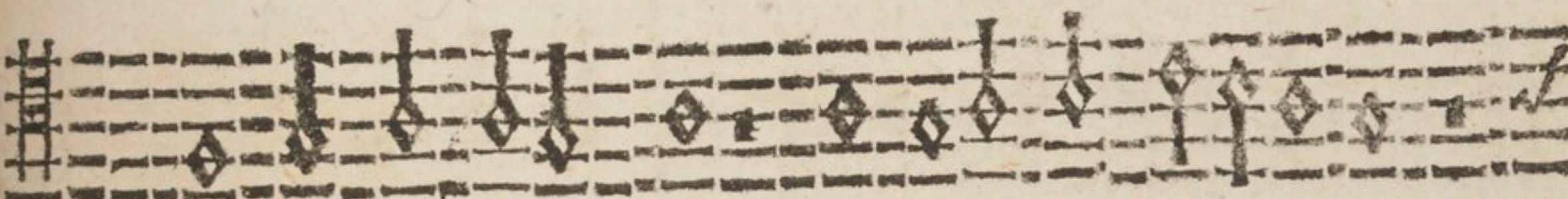

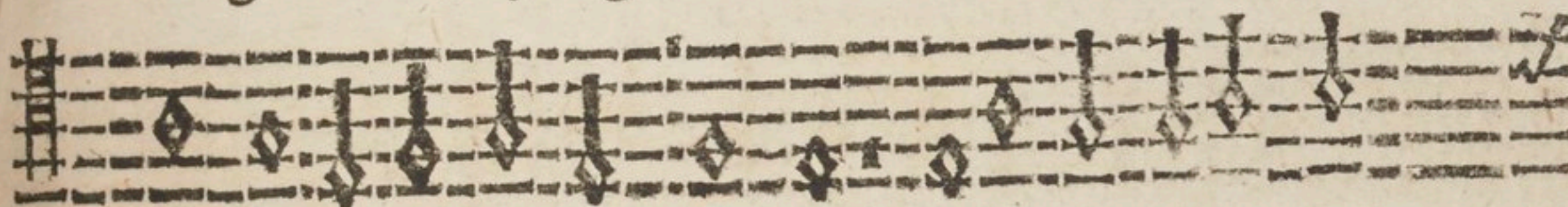
ilt mijn gebed, Heer, verhooren Laet ko-

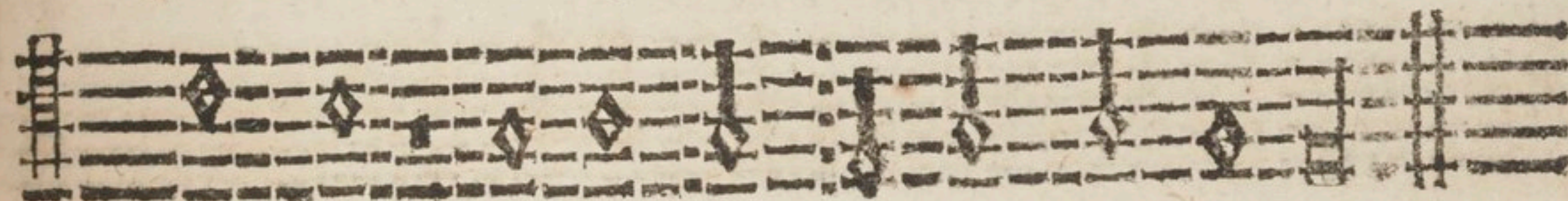
men tot uwen ooren Mijn suchten, en in den noot Ver-

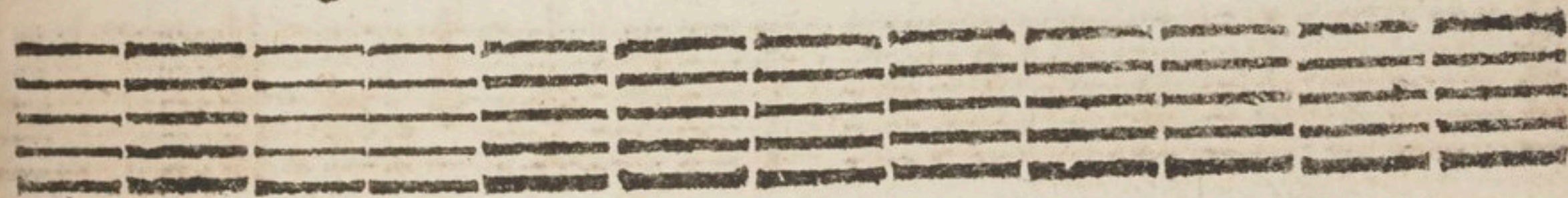
bergt u niet, hy is groot, In desen tijt der elenden

Wilt u ooren tot my wenden, En als ick u bid oot-

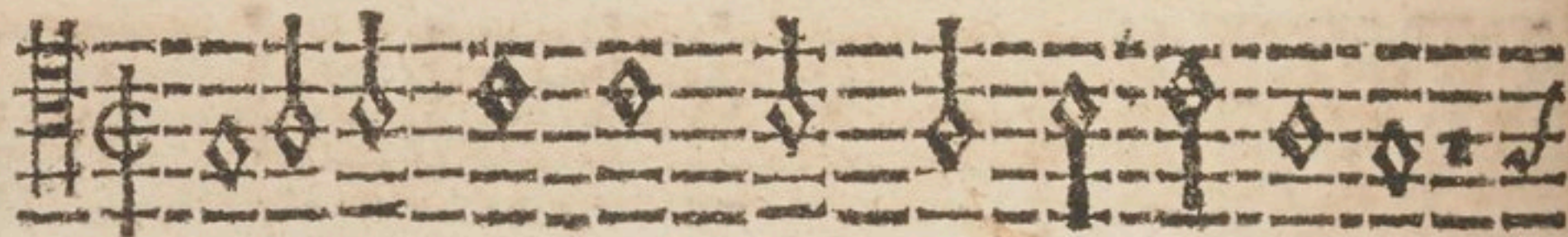
moedigh, Verhoort my haest, ô Heer goedigh.

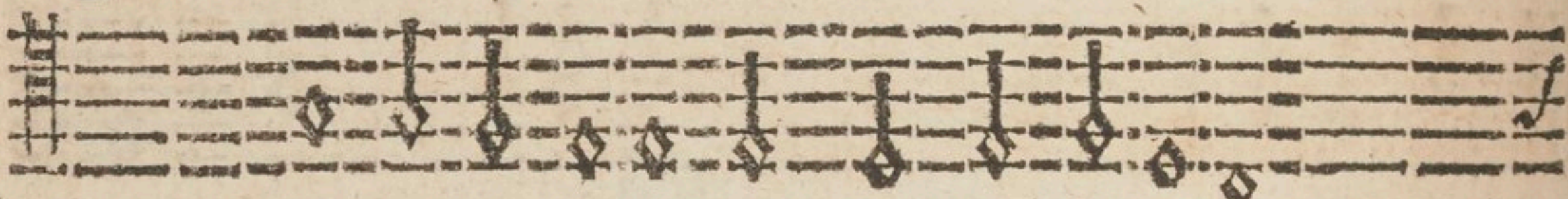
Tenor.

PSALM CIII.

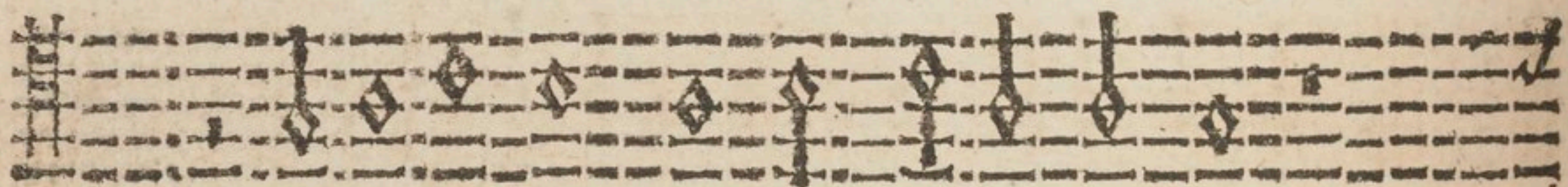
M

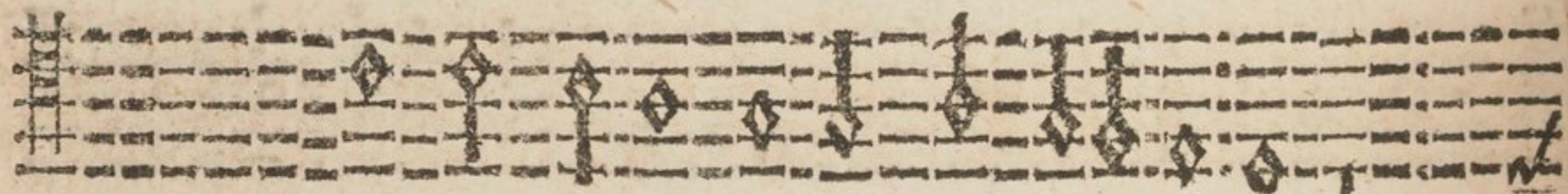
Yn ziele wilt den Heer met lofsang prijzen,

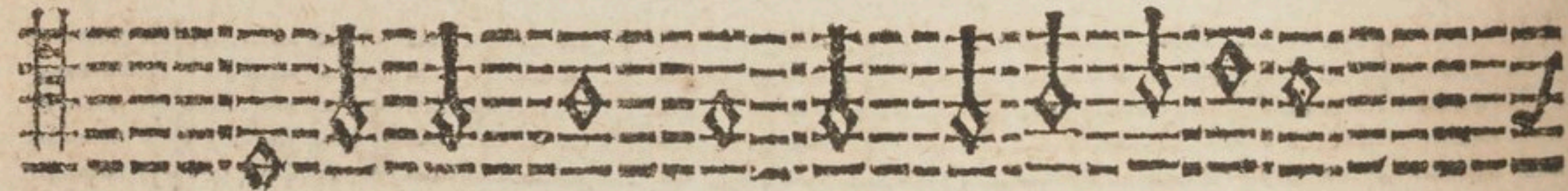
Al wat in my is moet hem eer' bewijzen,

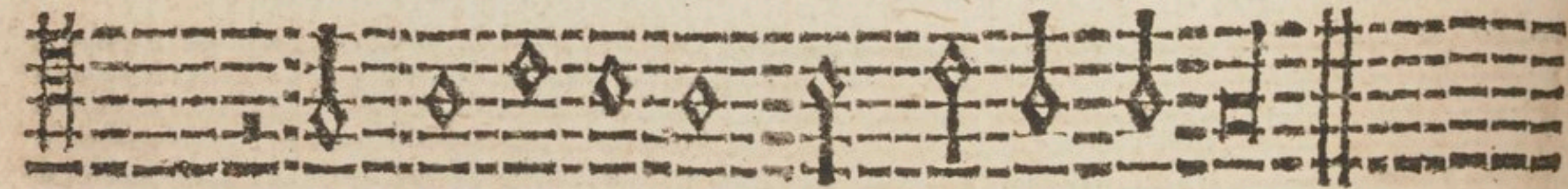
En fijnen heyl'gen naem loven met vliet :

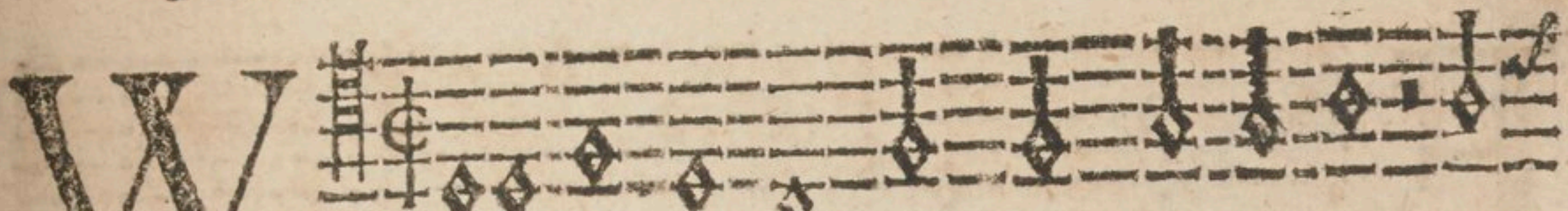
Wilt hem prijzen en roemen onbeladen,

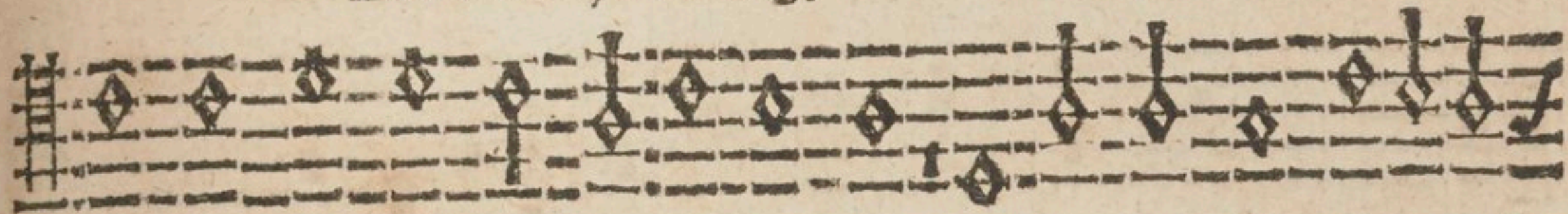

O ghy mijn ziel, looft des Heeren weldaden,

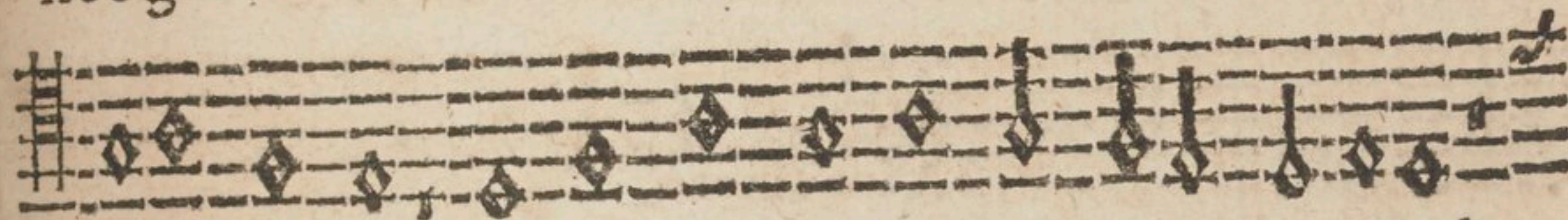

Die ghy ontfangen hebt, vergeet die niet.

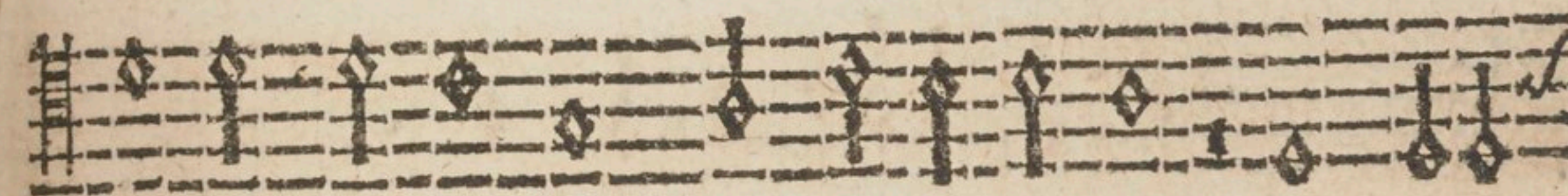
W El aen mijn ziel, gy moet God prijfen seer. Och

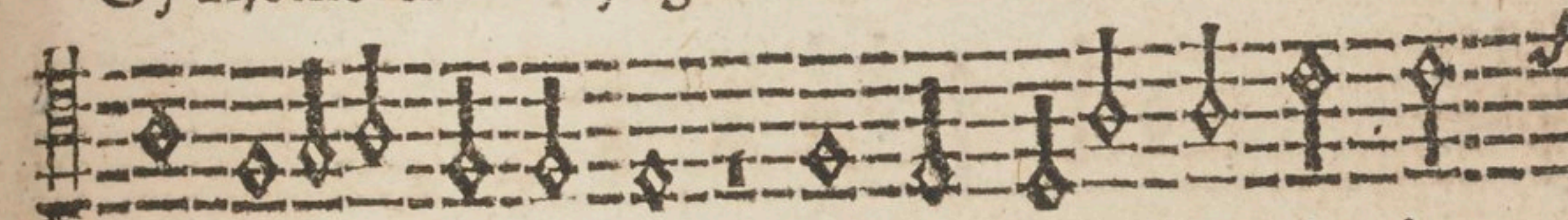
hoe groot en hoe heerlik is nu Heer, Uwe goetheyt over al

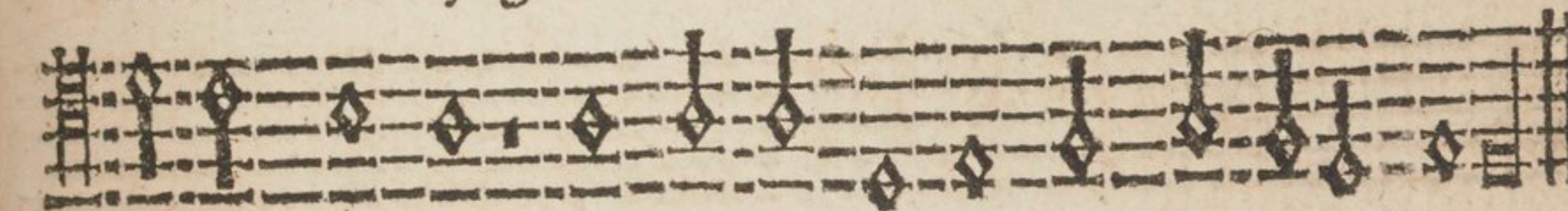
uytgebreydet ! Gy zijt met heerlikheyt en eer' bekleydet.

Gy zijt met klaerheyt gantschelick bedeckt, Als waer een

kleet over u uytgestreckt, Tot een tente hebt ghy des

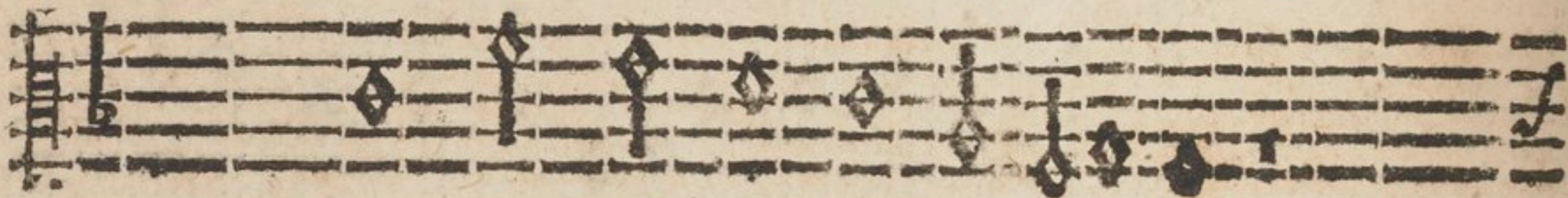
hemels throone, Die gy uytspant als een gordijne schoone.

Tenor.

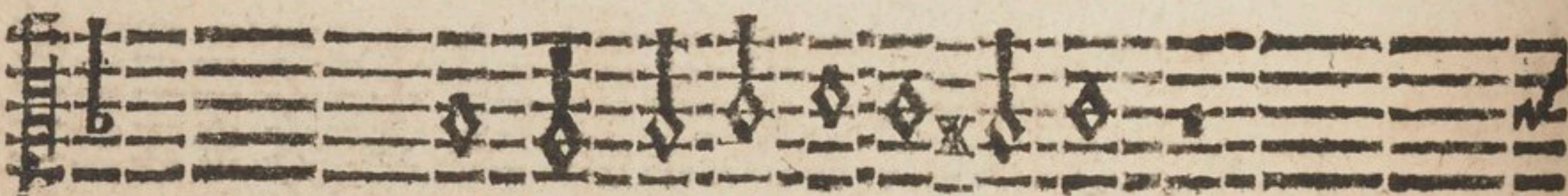
PSALM CV.

E

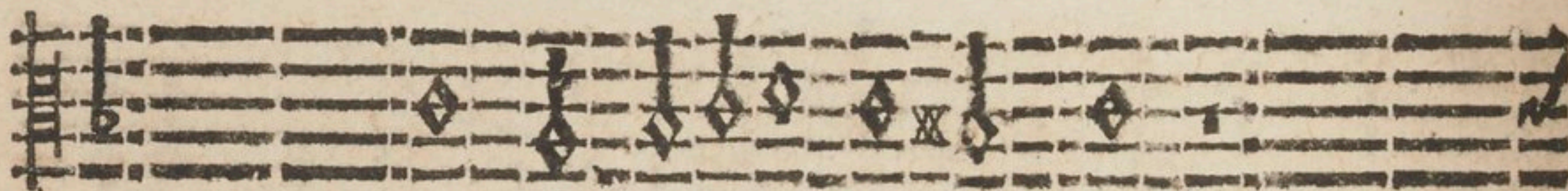
En yeder moet tot desen tijden

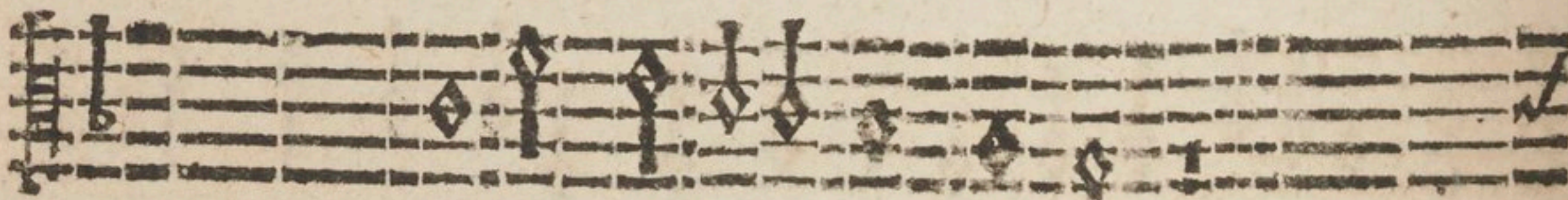
De hoogheyt des Heeren belijden,

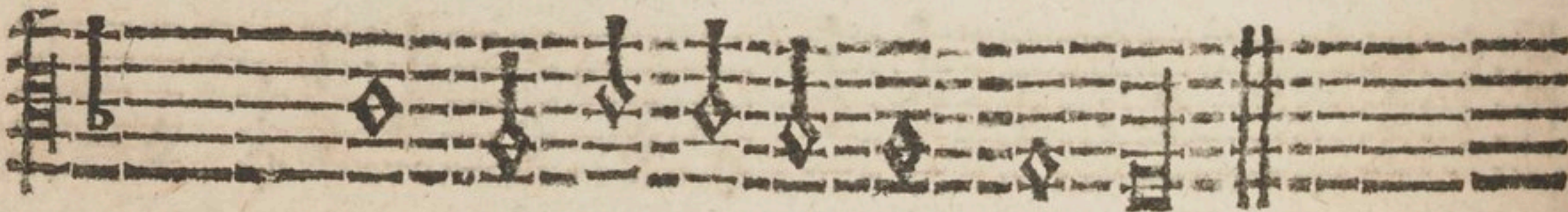
En prijfen sijnen name goet,

Elck verkondige met der spoet,

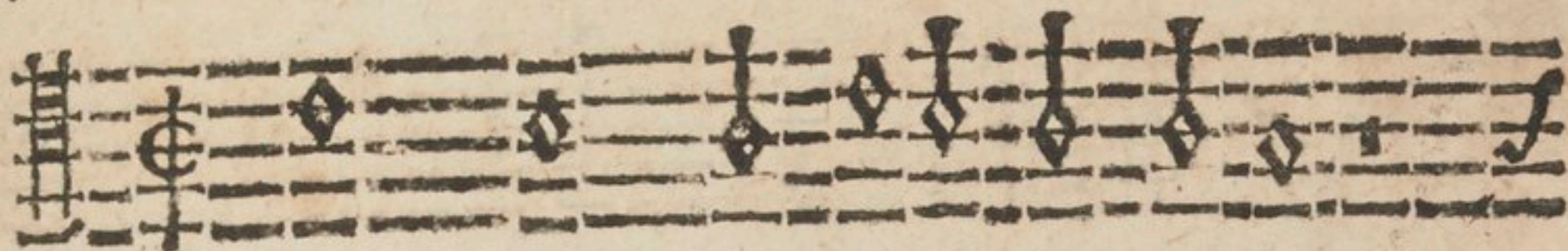

Allen volckeren nu voortaeen,

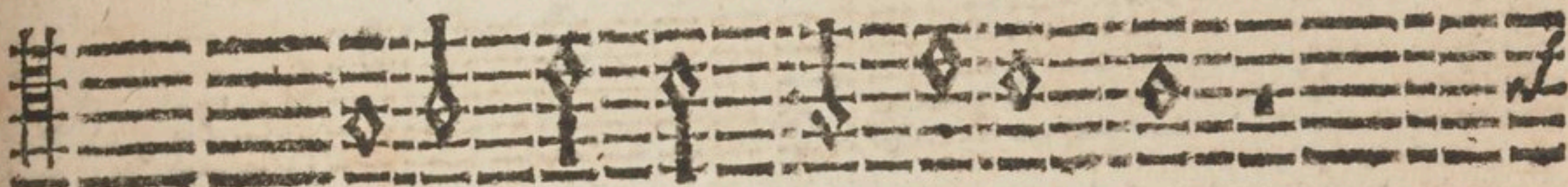

De wercken die hy heeft gedaen.

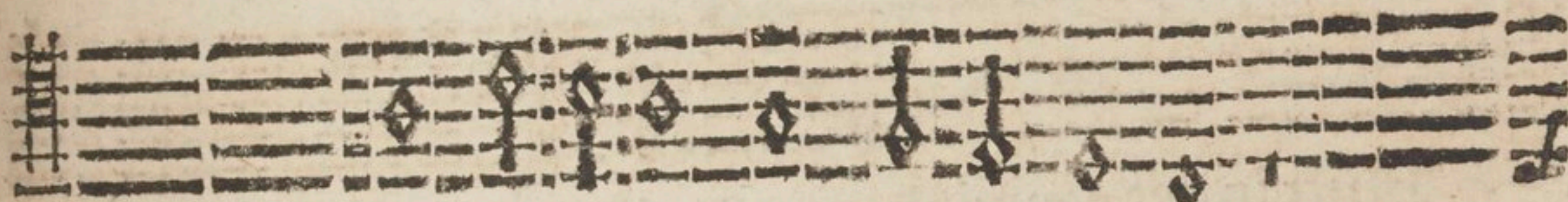
D

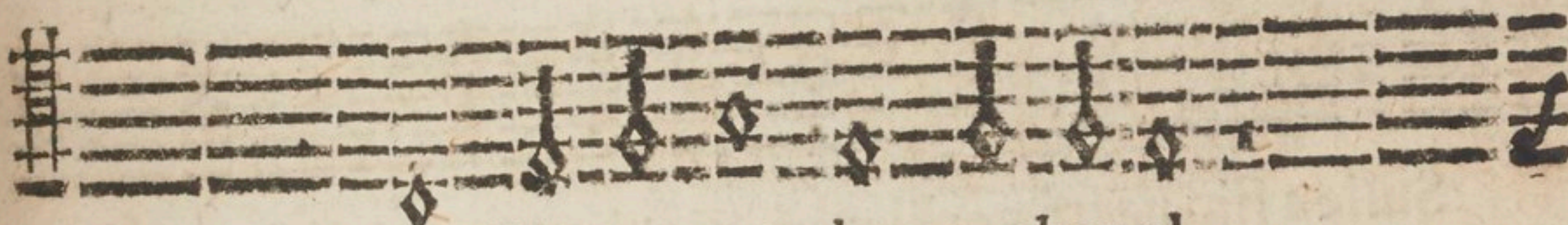
Anckt Godt, want hy is vriendelick,

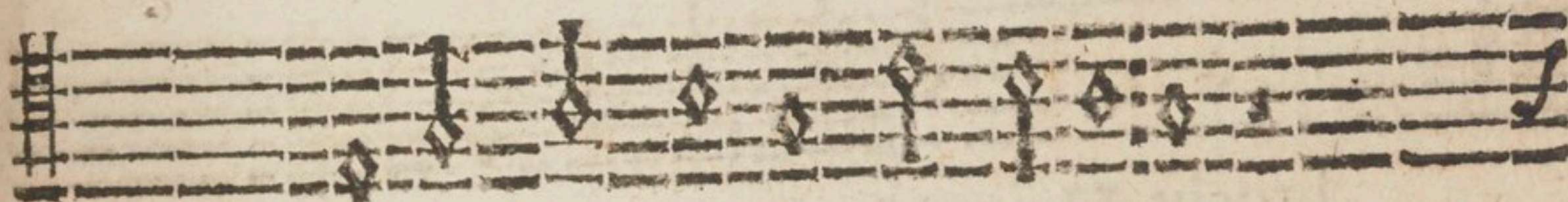
En sijn goetheyt duert eeuwichlick.

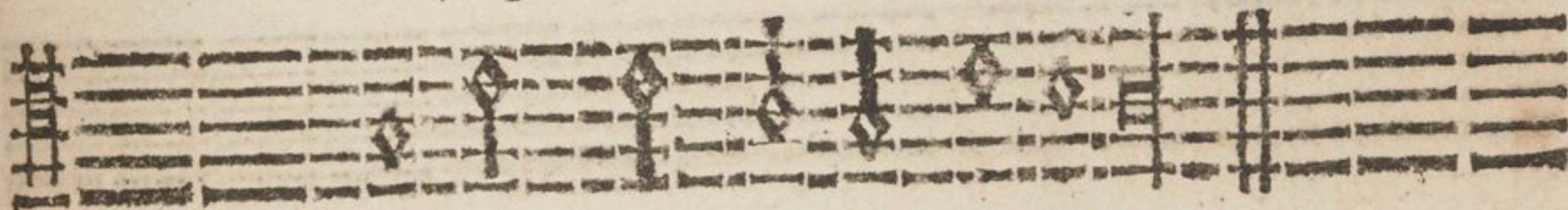
Waer is hy die doch kan uyt spreken

Des Heeren wonderwercken al,

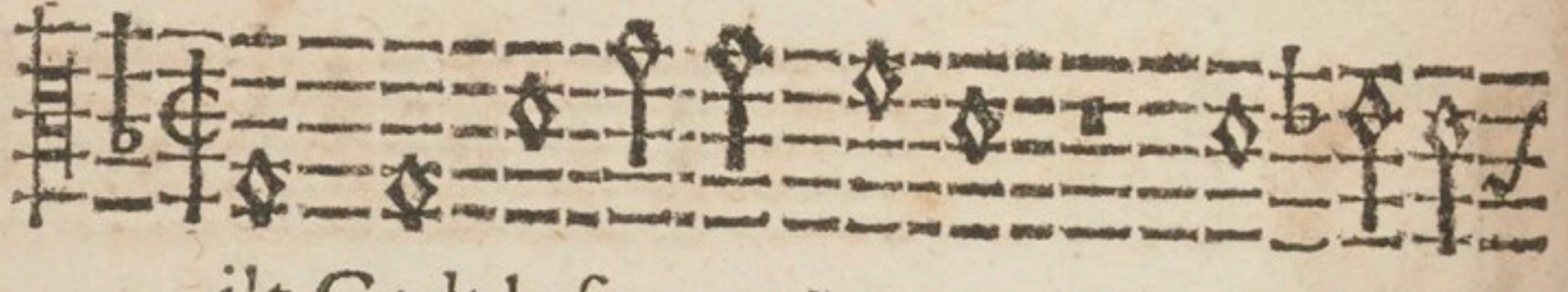
En sijn groot-daden klaer gebleken,

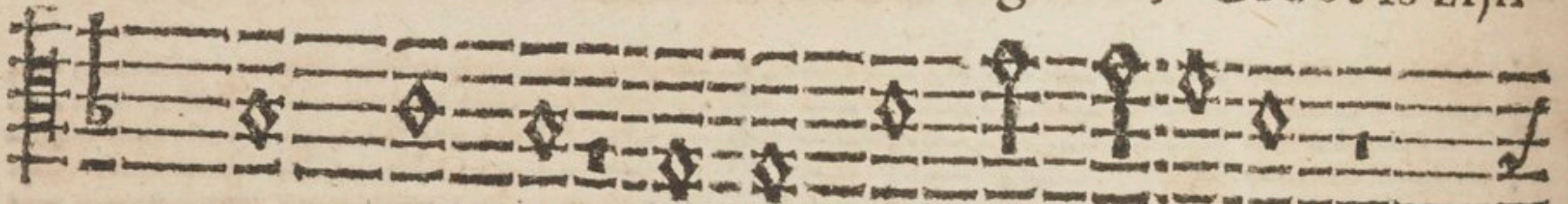
Genoeghsaem kunnen prijfen sal s

Tenor.

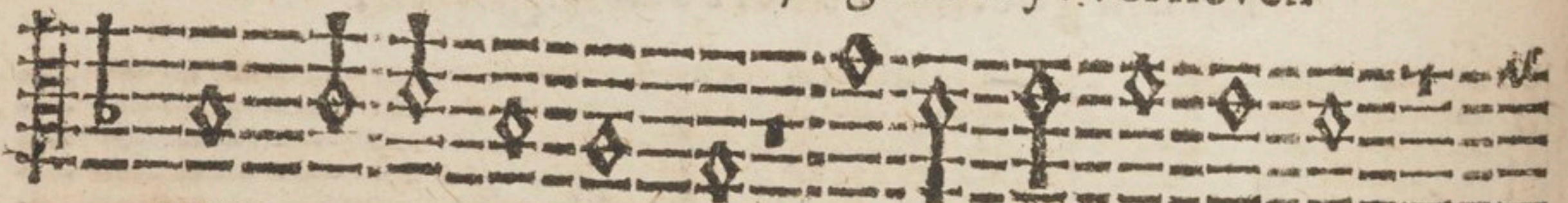
PSALM CVII.

W

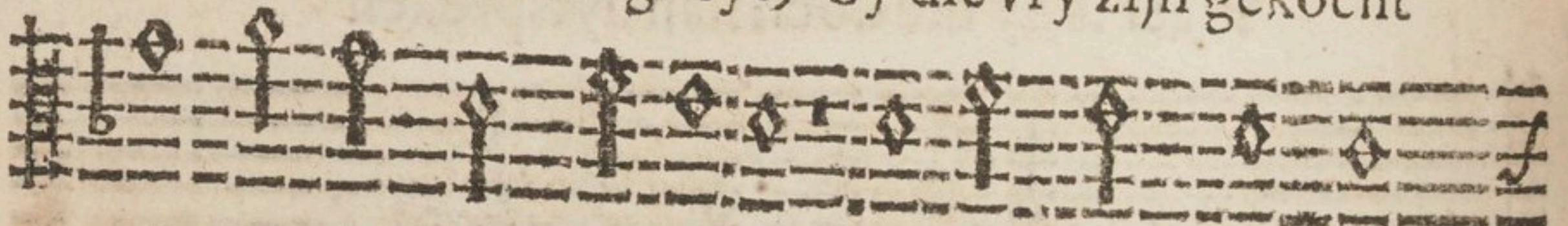
ilt Godt lofen eer' geven, Groot is zijn

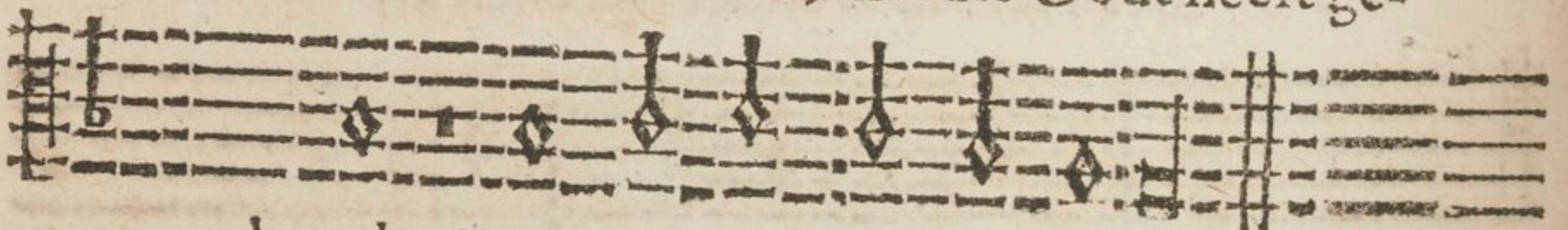
vriend'lickheyt, En sijn goetheyt verheven

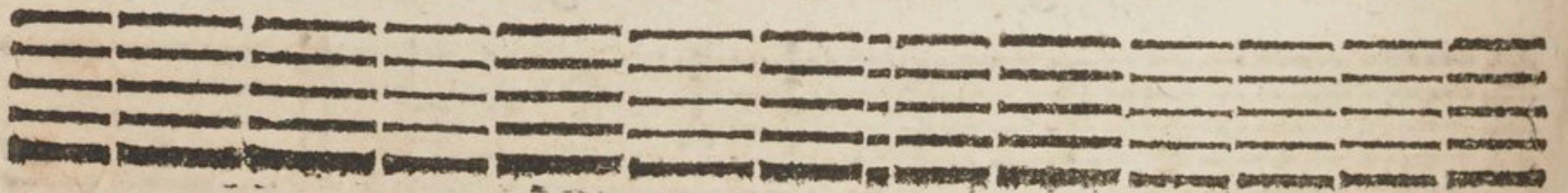
Blijft in der eeuwigheyt, Sy die vry zijn gekocht

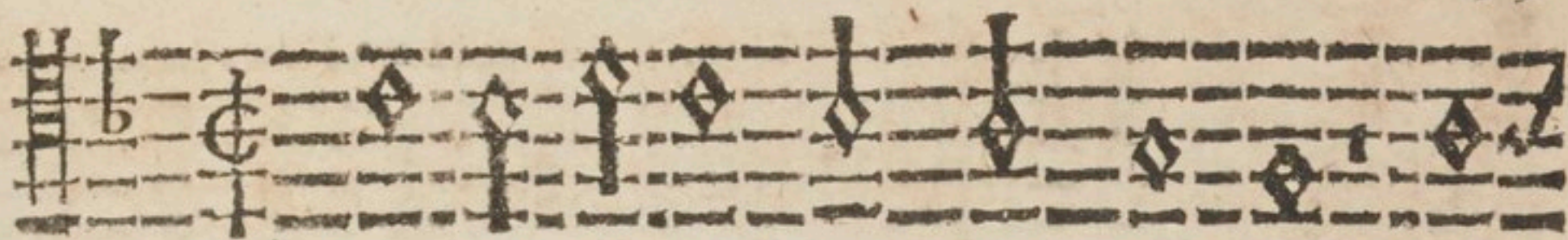
Sullen sijn naem verklaren, En die Godt heeft ge-

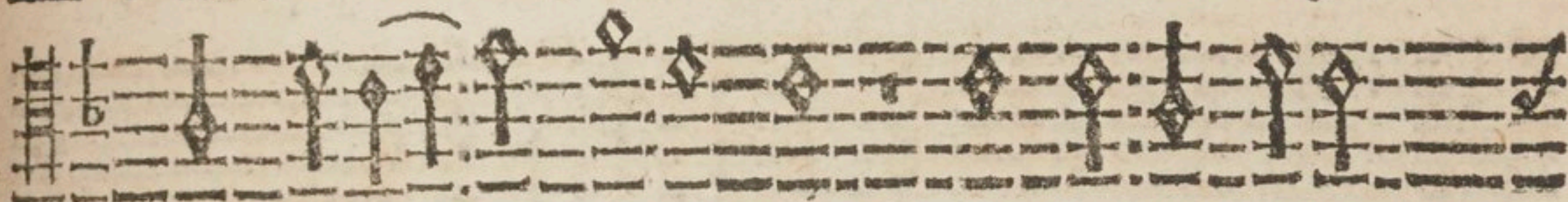
brocht Uyt angst en groot beswaren.

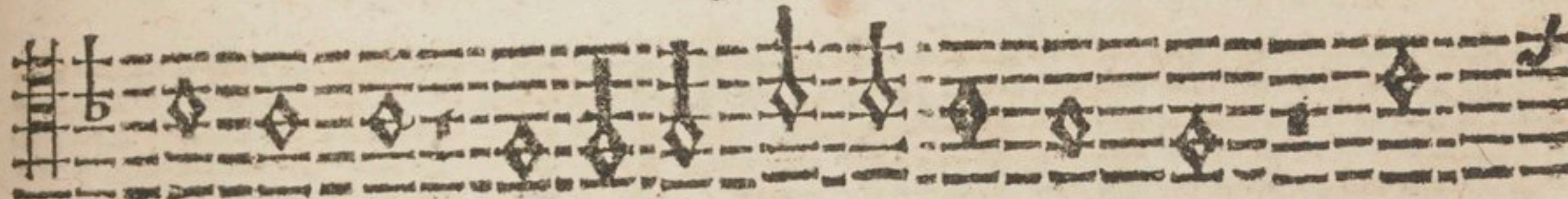
M

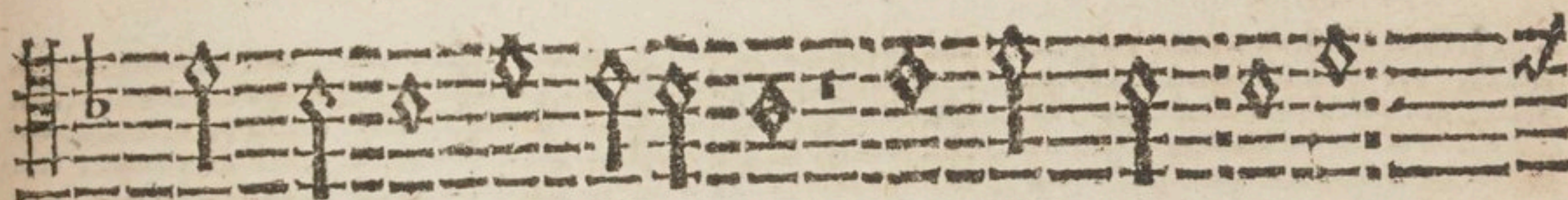
Yn hert is, o Heer, recht bereyt, Met

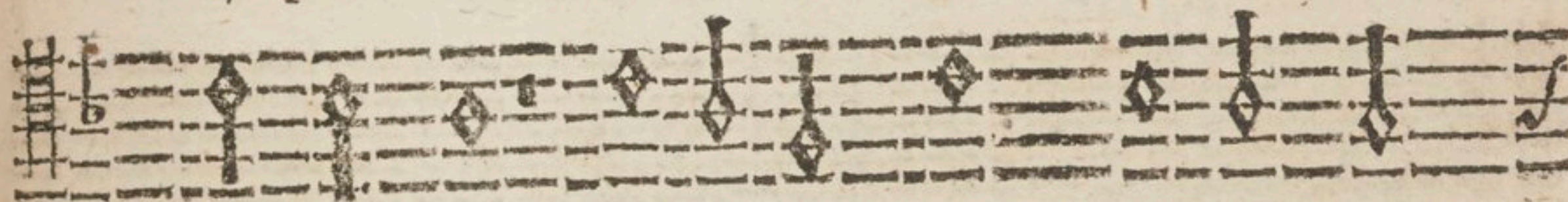
ernst ende met vyerigheyt, Om dichten, en u

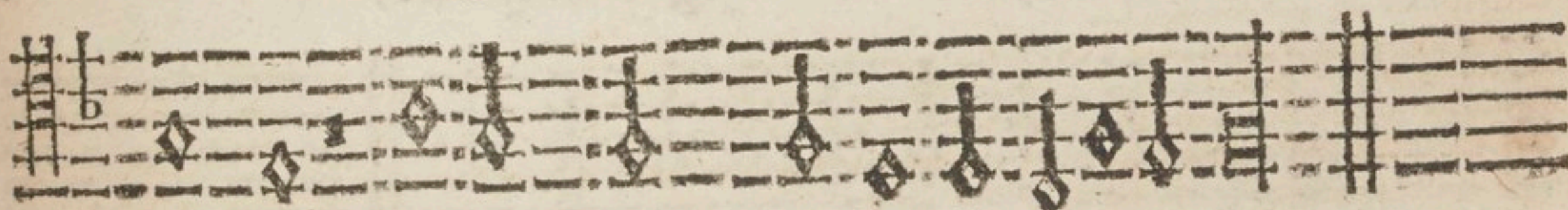
met gefanck Te loven met harpen geklanck. Ghy

mijn pfalter ontwaket vry, En ghy mijn harpe

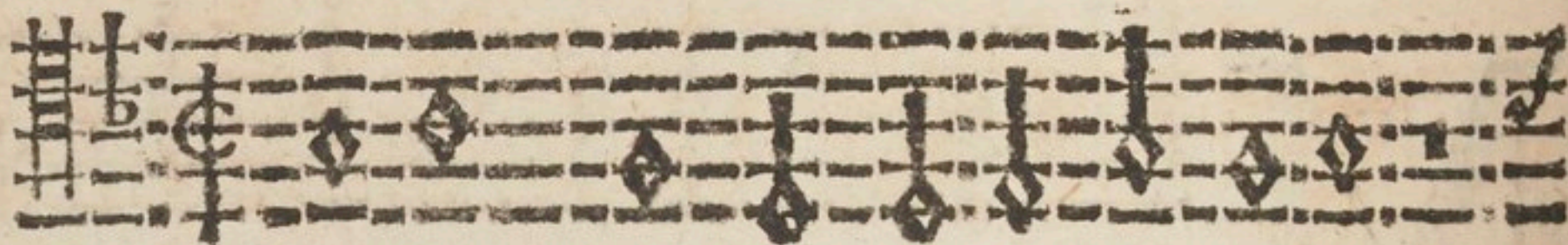
wilt oock bly Godt loven; want 's morgens be-

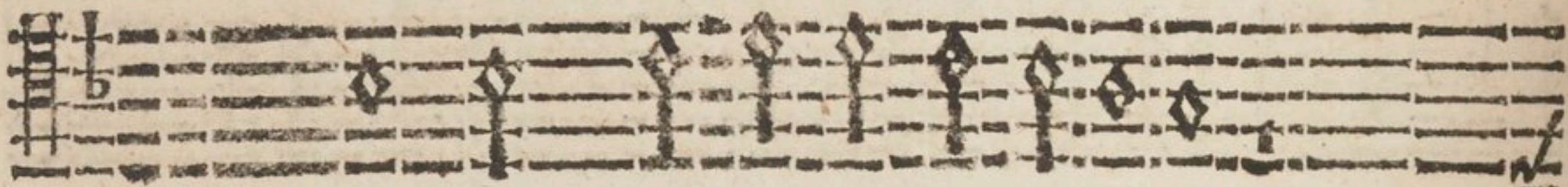
quame Wil ick vroegh prijsen sijnen na- me.

Tenor.

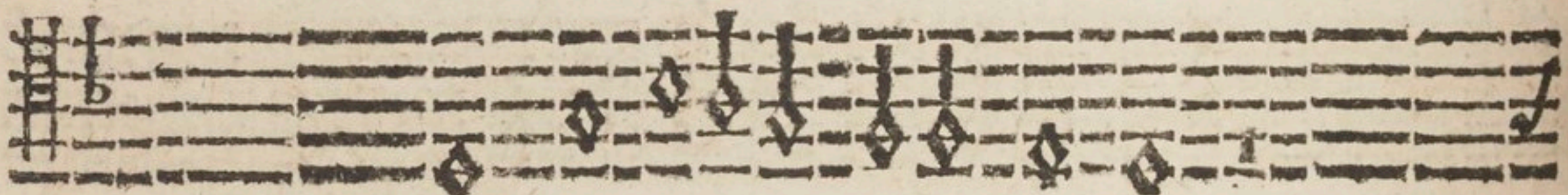
PSALM CIX.

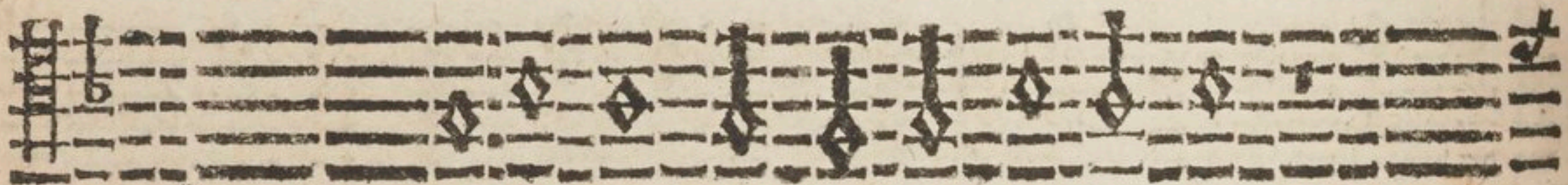
Heer, mijn roem en eer geprefen,

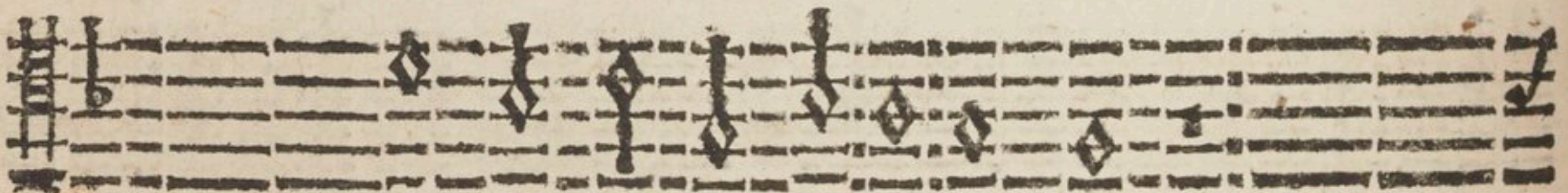
Wilt doch voortaan niet stille wesen.

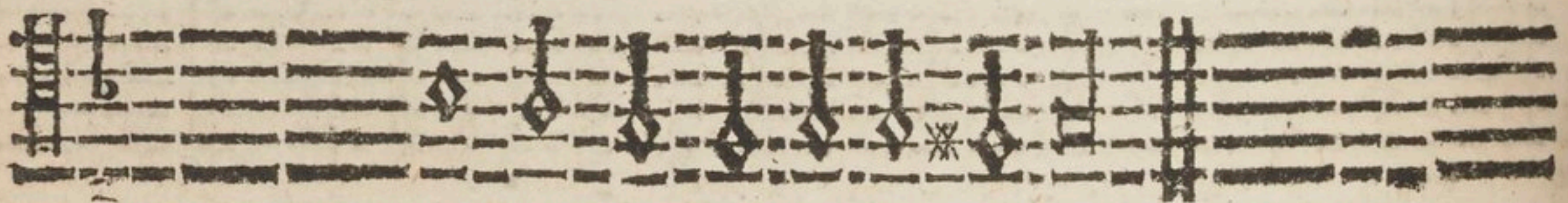
De boof' openen hare monden

Tegen my, en t'samen verkonden

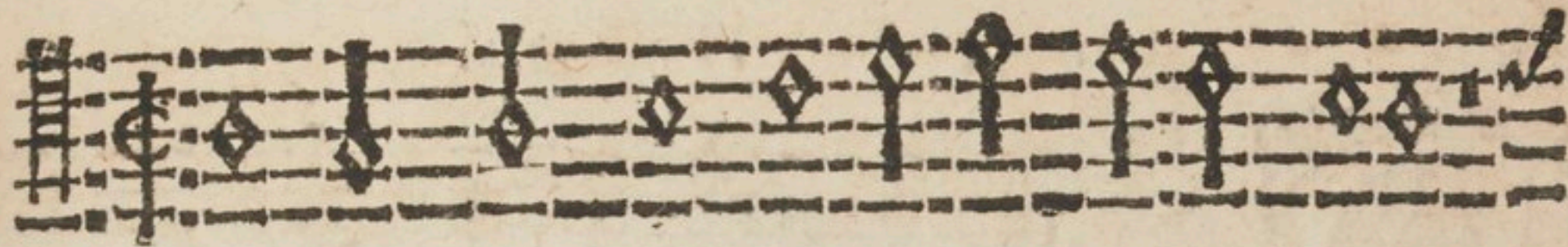

Valfheyt en veel leugenen quaet,

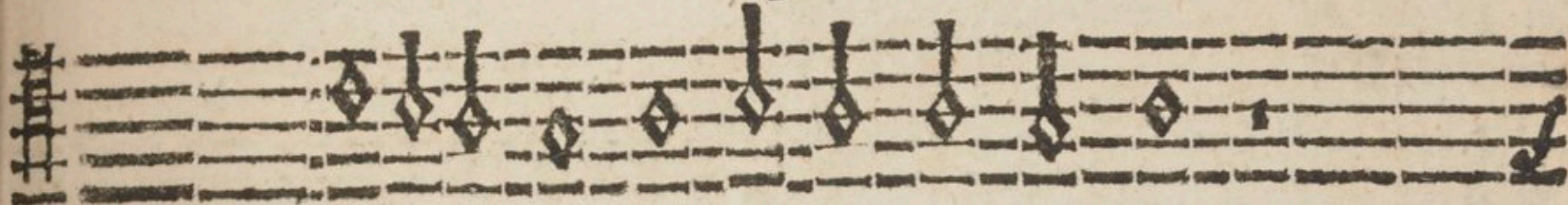

Met tongen erg en obstinaet.

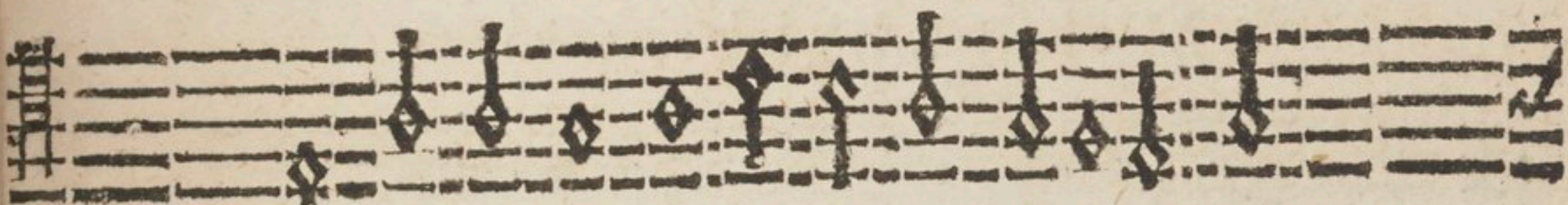
D

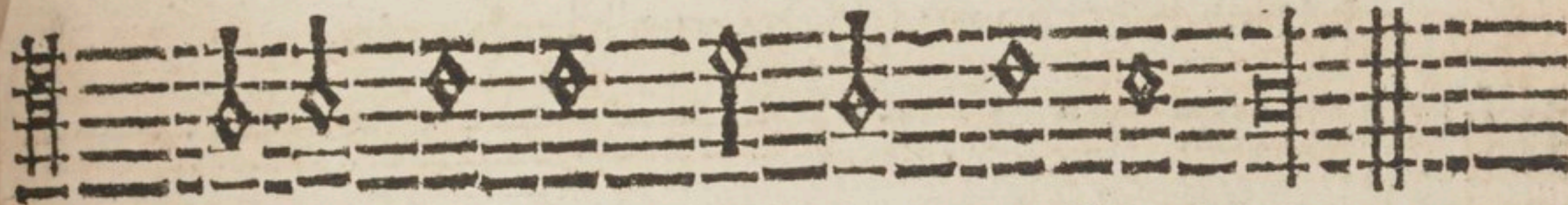
E Heer heeft gesproken tot mijnen Heere,

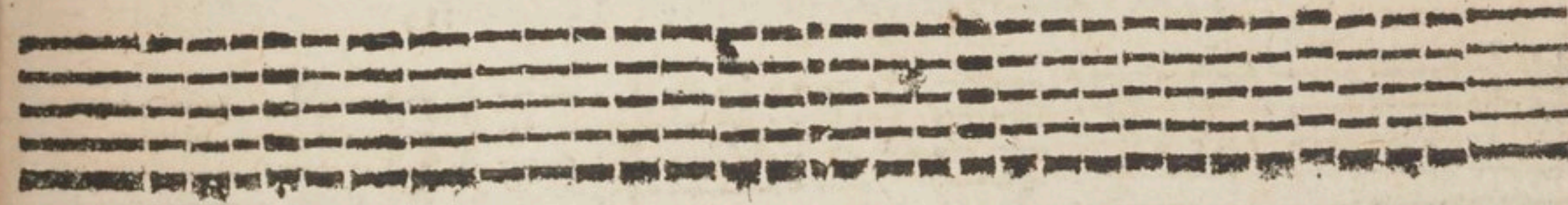
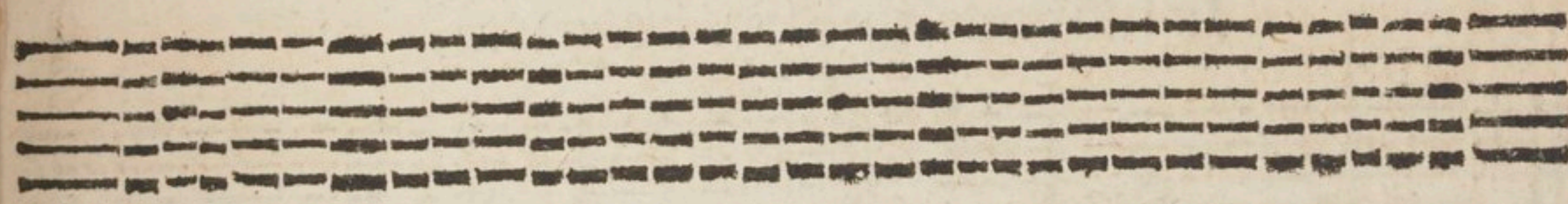
Set u nu fijn tot mijner rechter hant,

Tot dat ick uw' vyanden met oneere, Tot

eenen voetbanck maeck in 't gantsche landt.

Tenor.

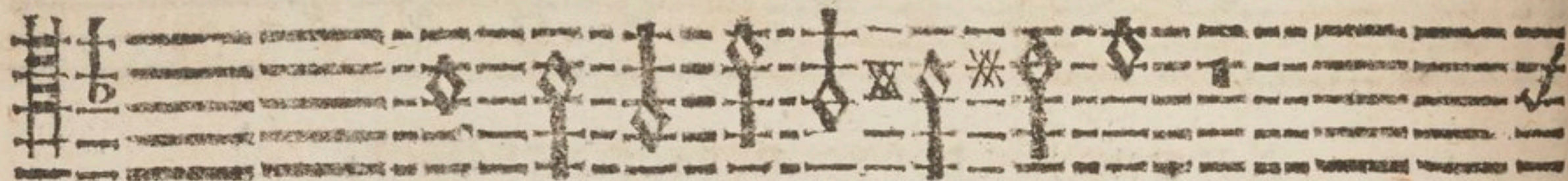
PSALM CXI.

a 5.

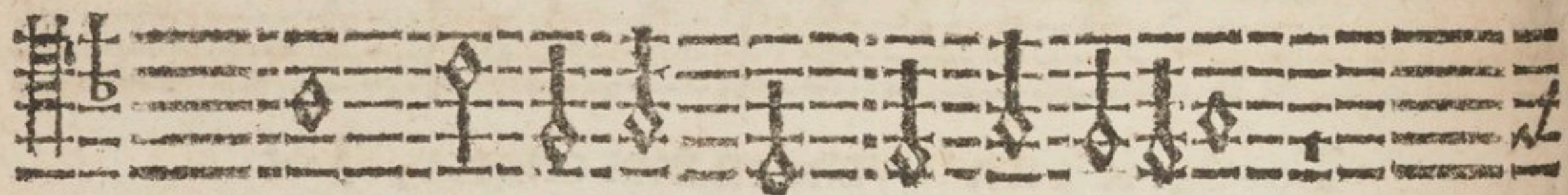
Wijse 24.

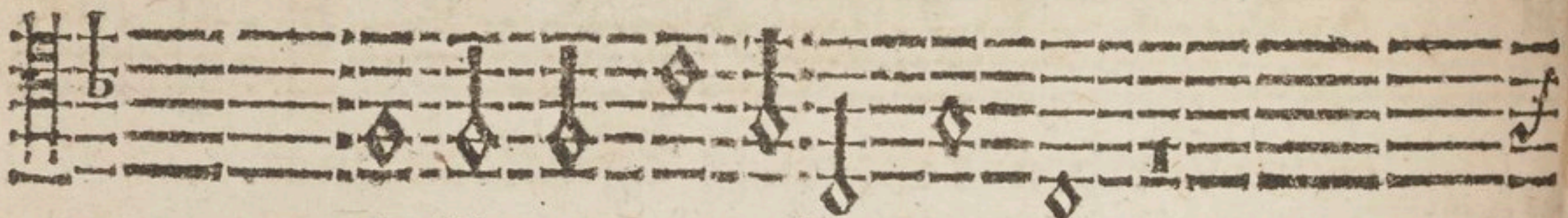
En lofen prijs gantsch over al

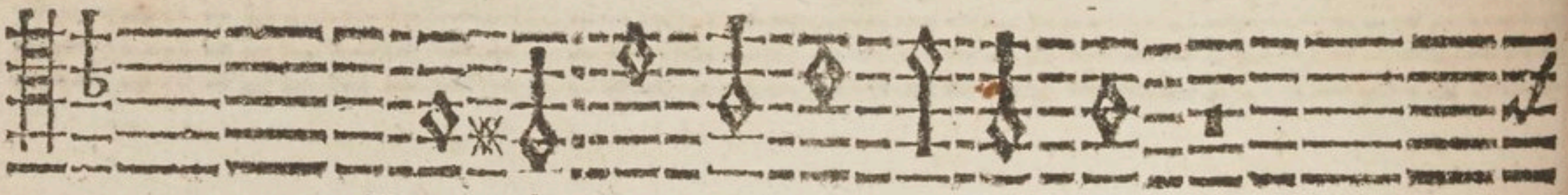
Met herten vry ick roemen sal,

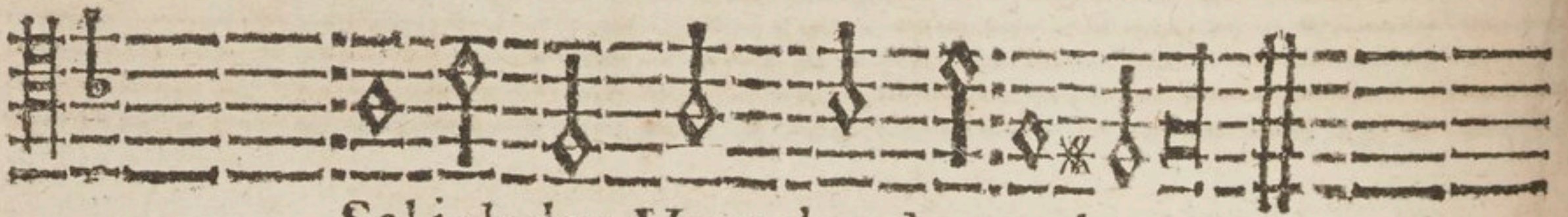
Mijns Heeren en Godts van hier boven,

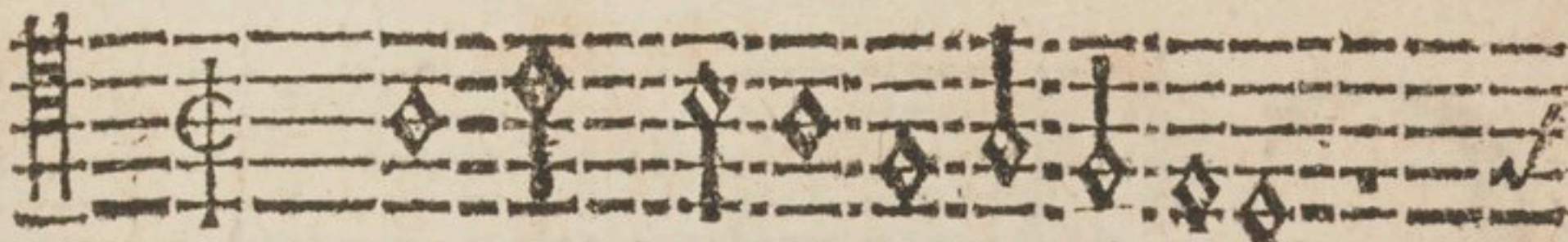
In sijn gemeente seer bequaem,

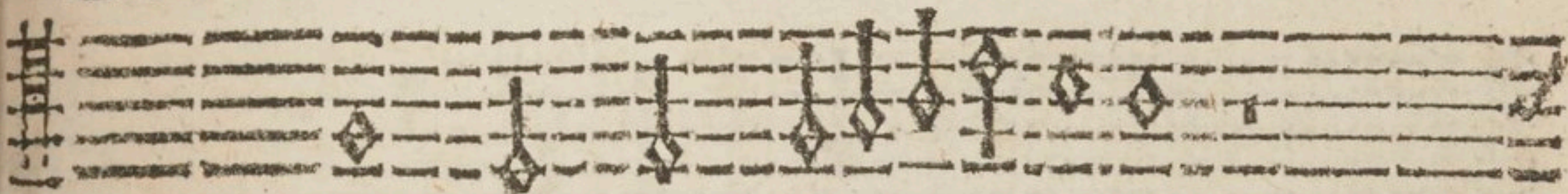
Daer de vromen komen te saem,

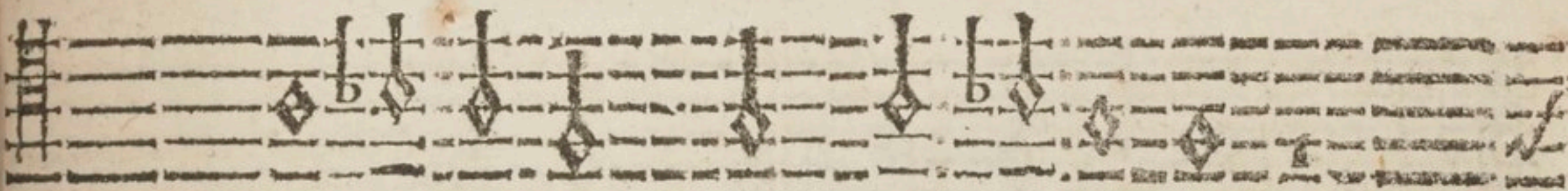
Sal ick den Heer dancken en loven.

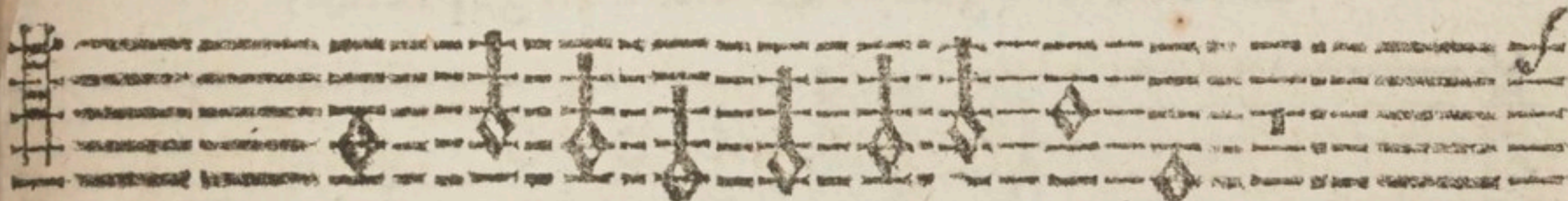
El hem, die altijd is begeven

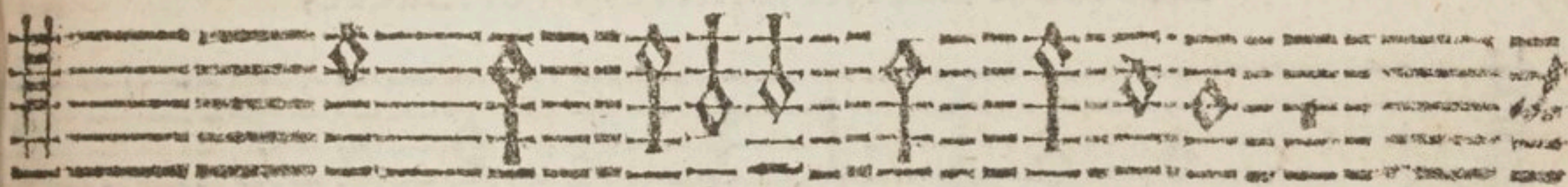
Tot Godts vrees' in alle sijn leven,

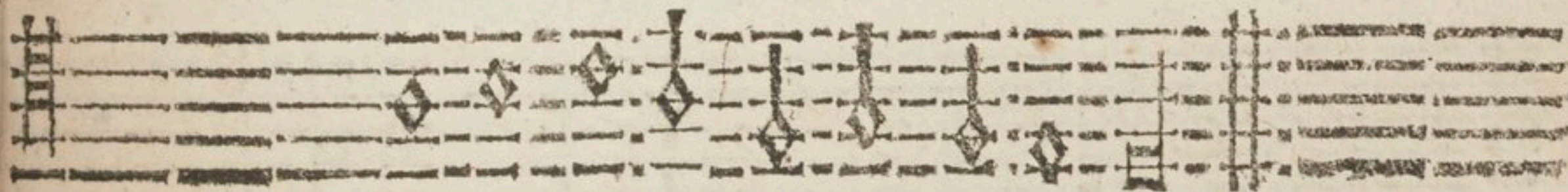
Die lust tot sijn woort heeft verkregen,

Sijn zaet sal seer geweldigh wesen:

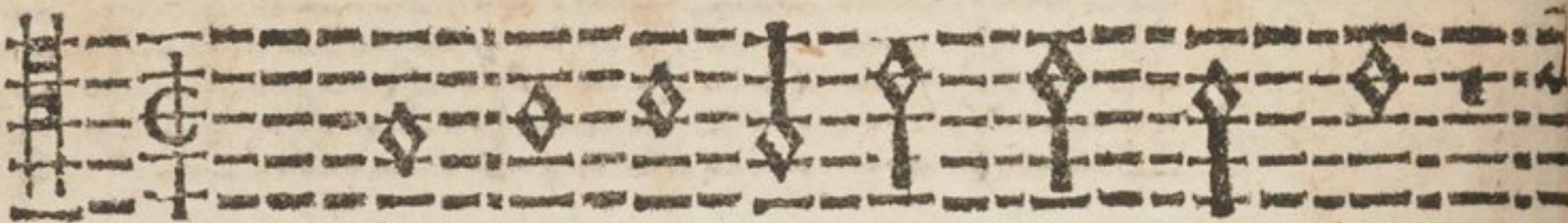
Door Godts genade, hoogh gepresen,

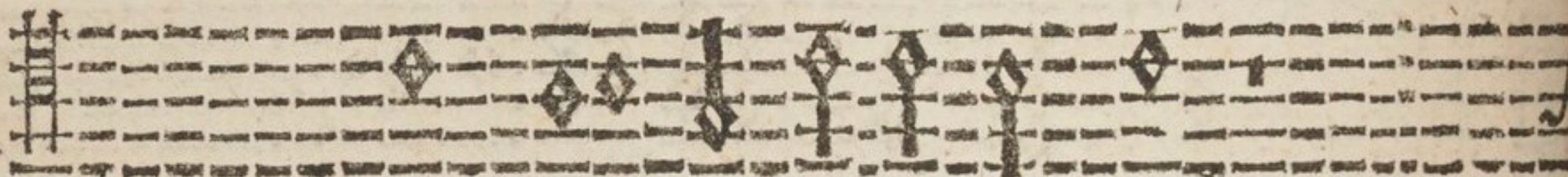

Verkrijgen de Vrome den zegen.

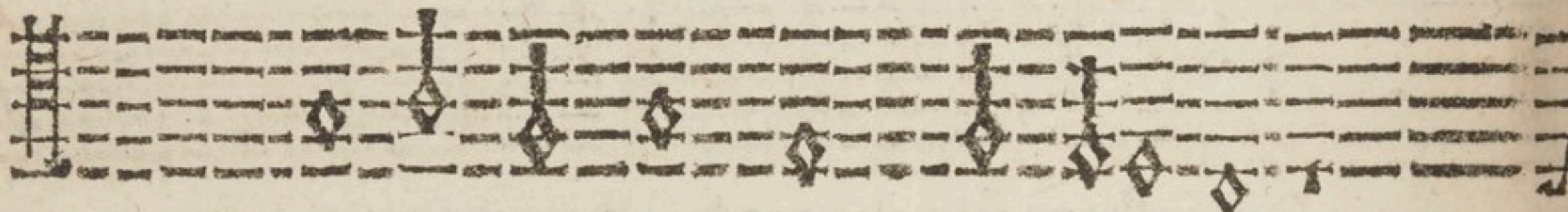
Tenor.

PSALM CXIII.

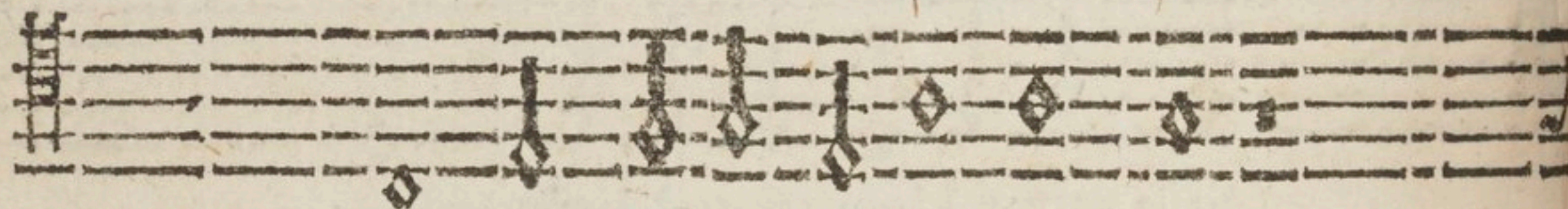
G Y kind'ren die den Heer dient vry,

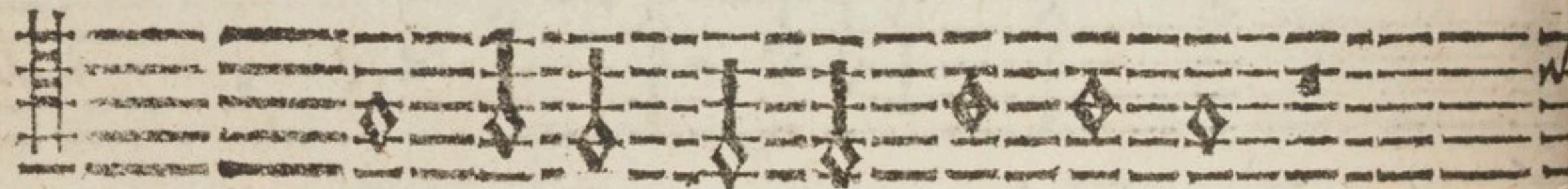
Looft ende prijft ſijnen naem bly.

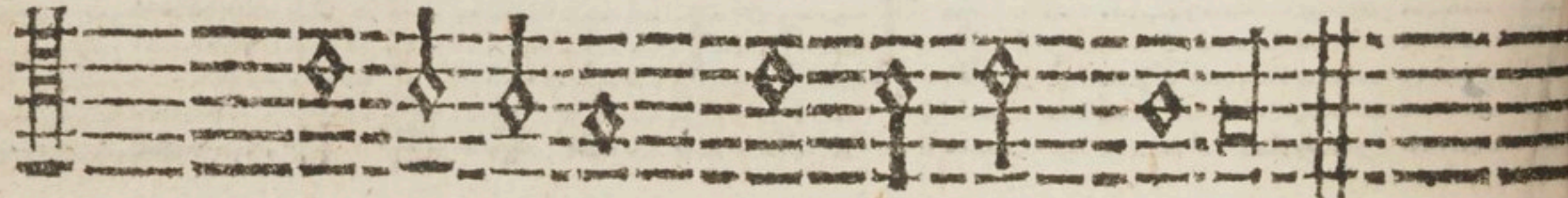
Laet de hoogheyt Godts zijn geprefen,

Laet ſeer heerlick nu zijn verklaert,

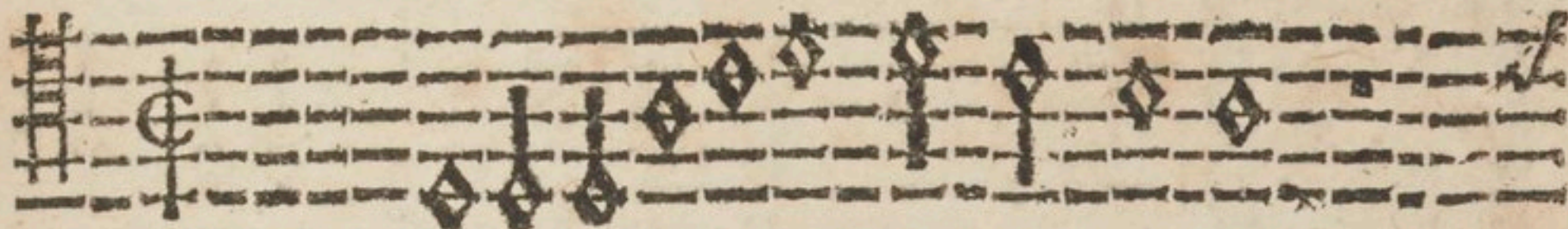

Des Heeren naem ſeer wijdt vermaert,

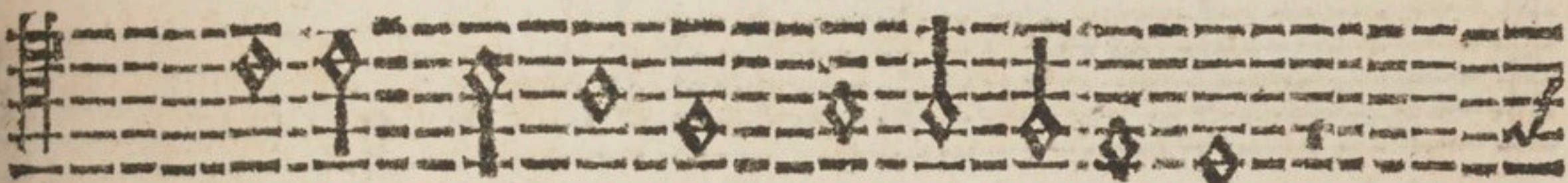

En eeuwiglick voort verhoogt wesen.

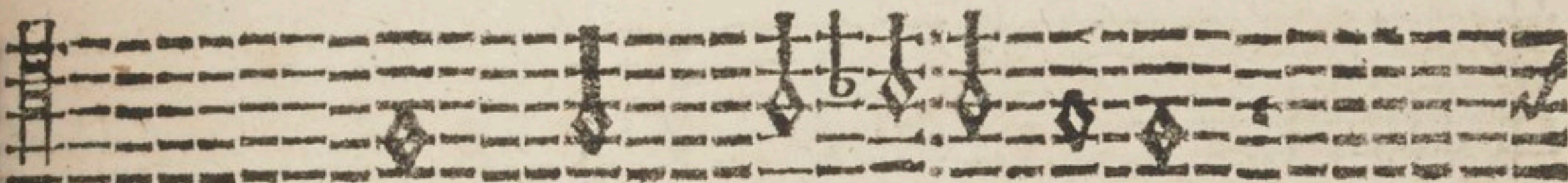
D

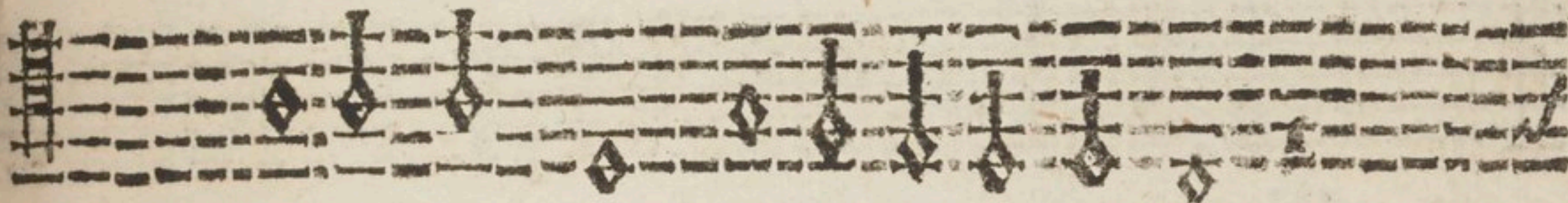
Oe Israël Egyptenlant verliet,

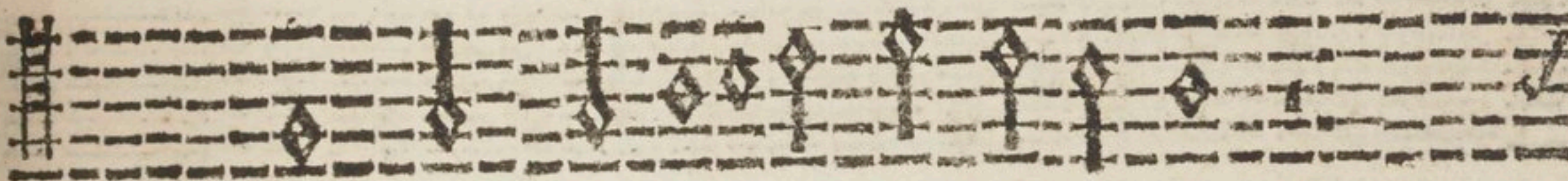
En als 't huys Jacobs gantschelick affschiet,

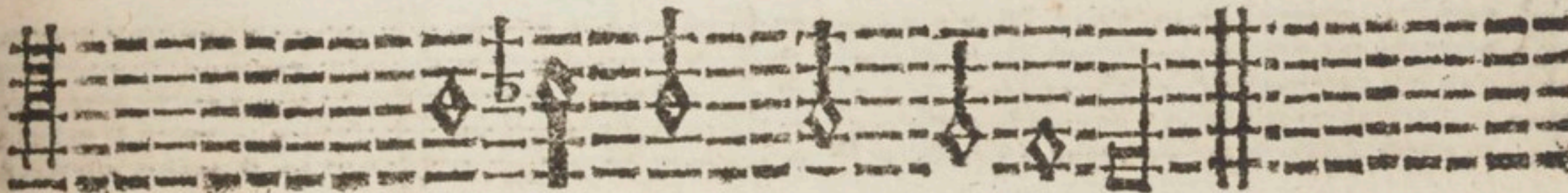
Van 't vreemt volck, en sijn wesen :

Juda wert Godts heylig' eere seer klaer,

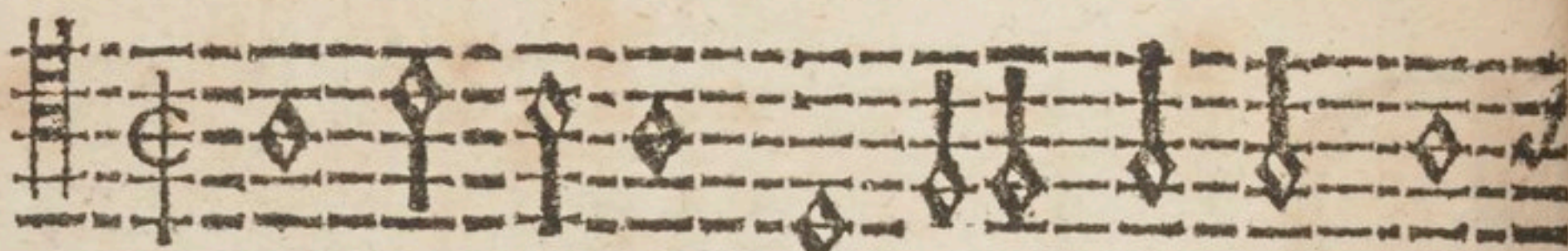
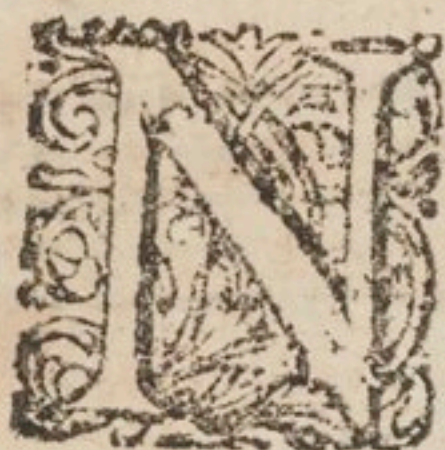
En Godt wert Israëls Heer openbaer,

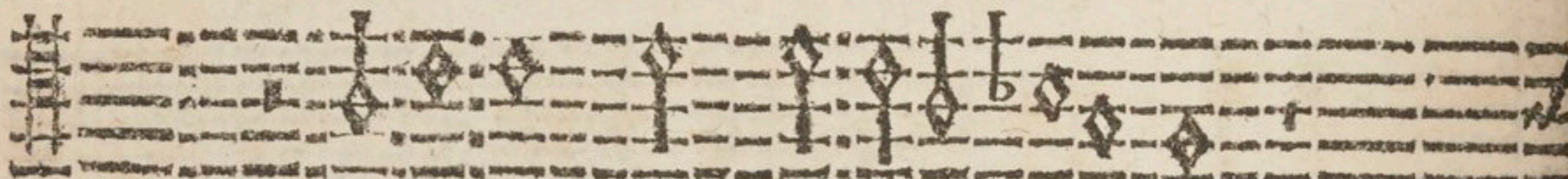
Ja een Heer hoogh gepresen.

Tenor.

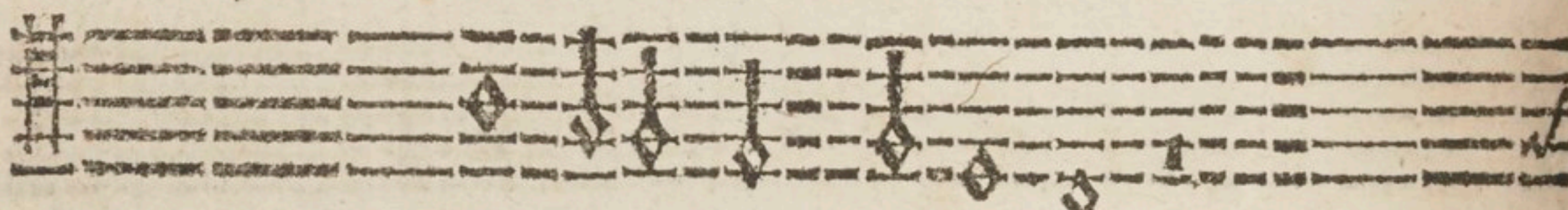
PSALM CXV.

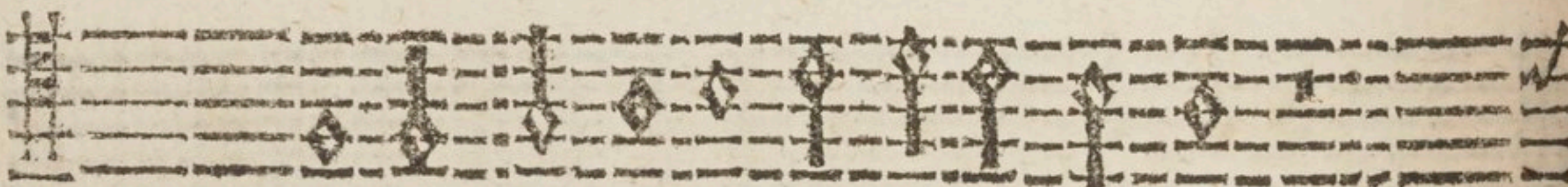
Iet ons, niet ons maer u behoort, ô Heer,

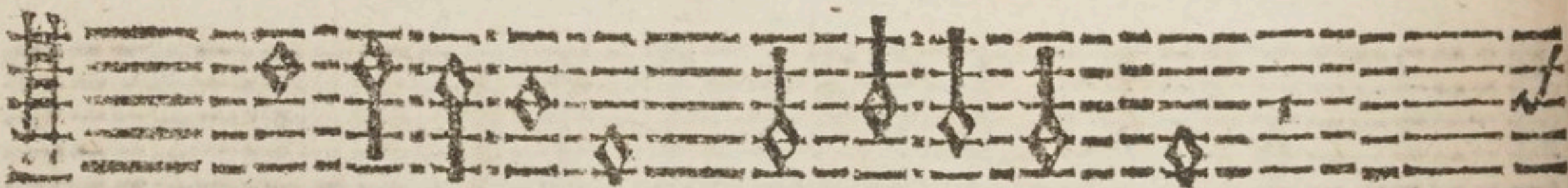
Om uwes woorts wille alleen de eer,

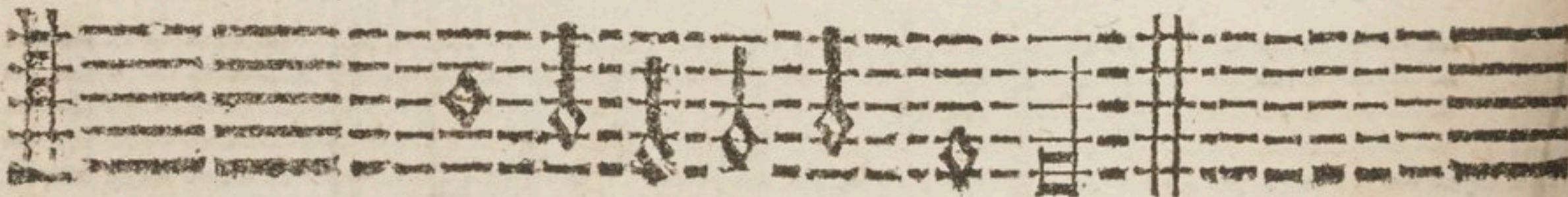
Welck is en blijft waerachtigh.

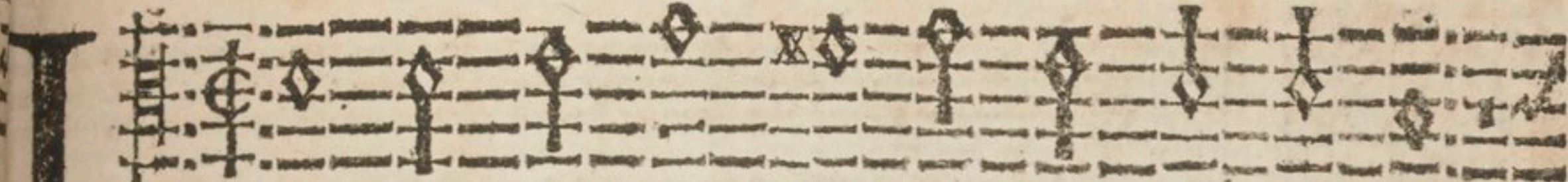
Waerom fouden de Heydenen met spot,

Lachende seggen, Waer is nu haer Godt,

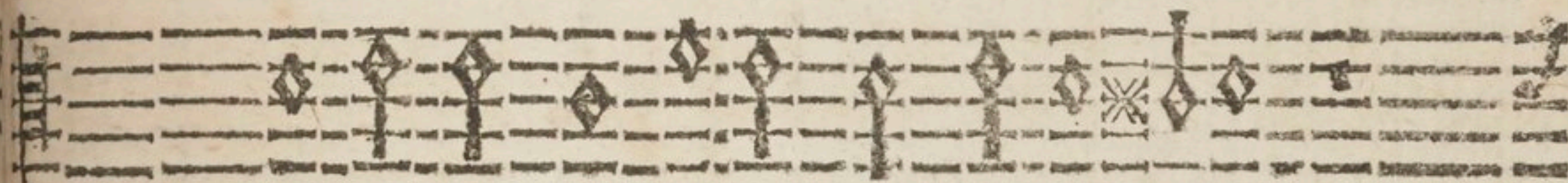
Dien sy aenroepen klachtigh.

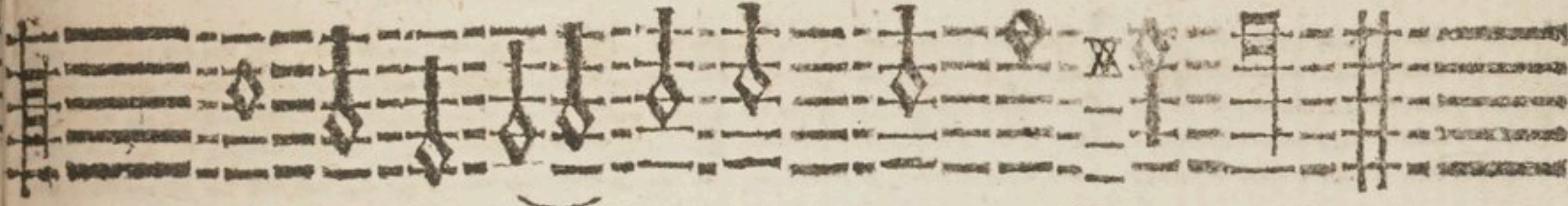
Ick hebb' den Heer lief, want hy heeft verhoort

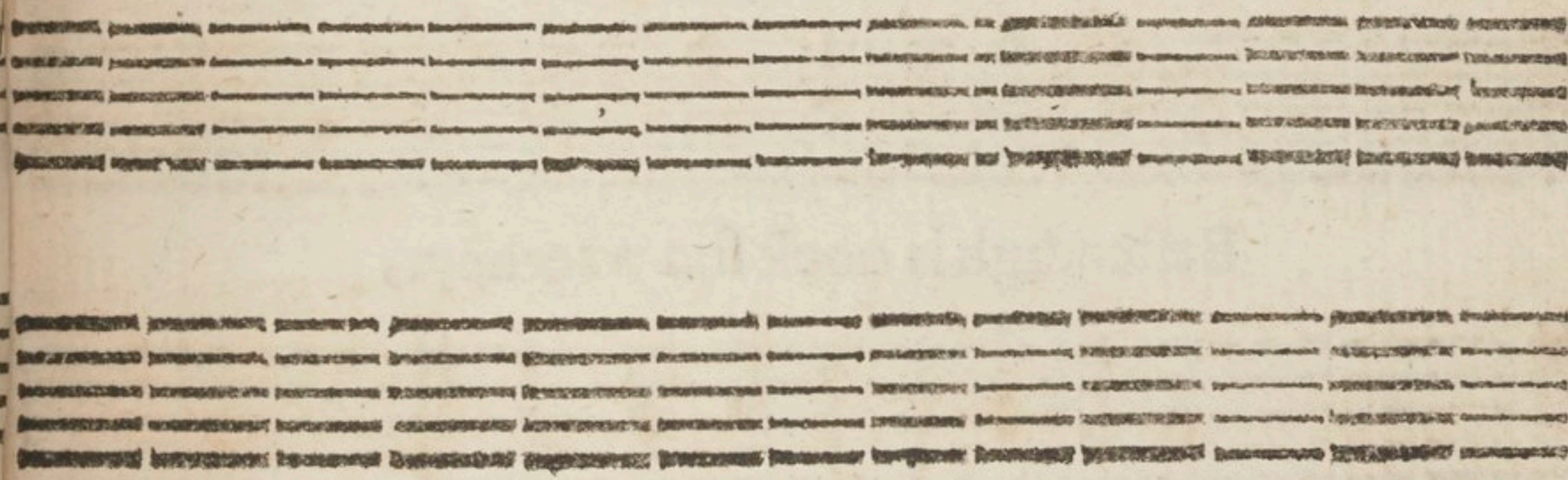
Mijn stem en- de bidden in mijn swaer klagen.

Ick sal hem bidden in mijn quade dagen,

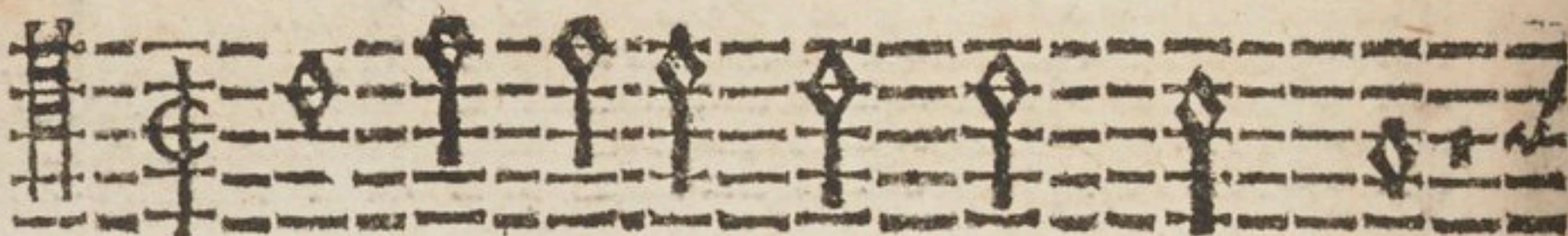

Om dat hy hem tot my neyght na sijn wo ort.

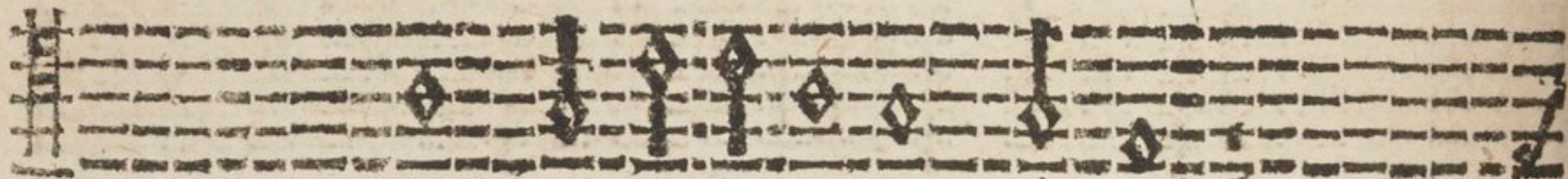

Tenor.

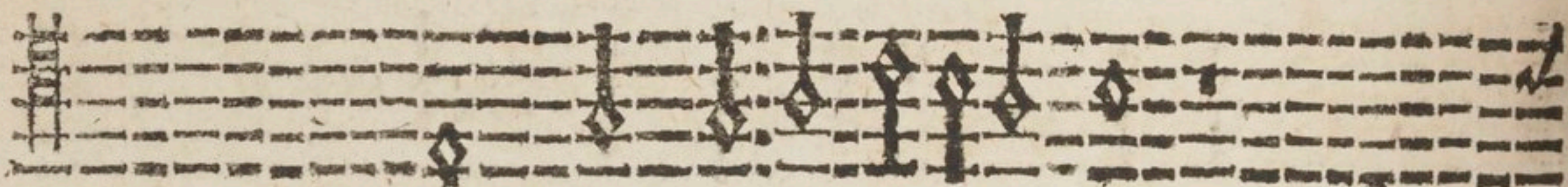
PSALM CXVII.

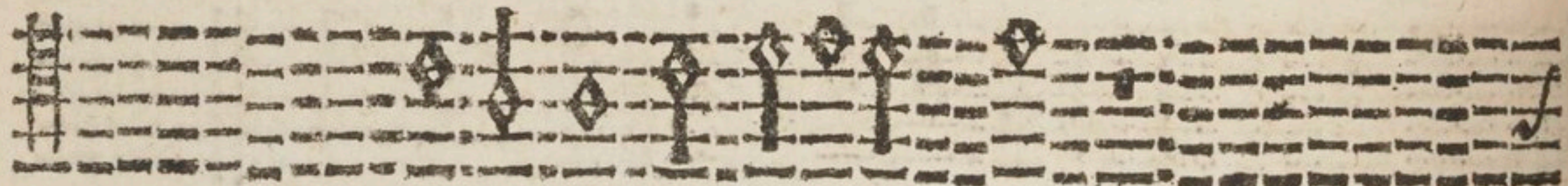
Hy Heydenen looft t'faem den Heer,

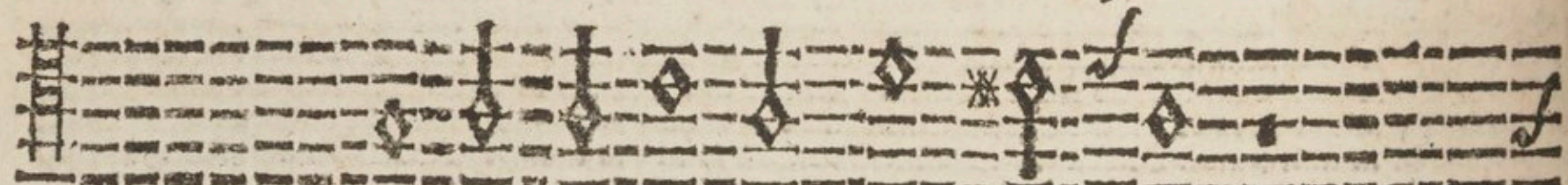
Ghy volckeren bewijft hem eer :

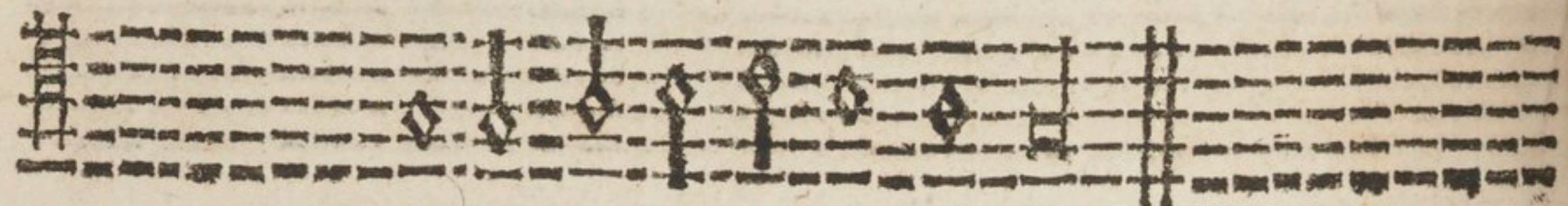
Want groot is fijn genade goedt,

Over ons all' in overvloedt ;

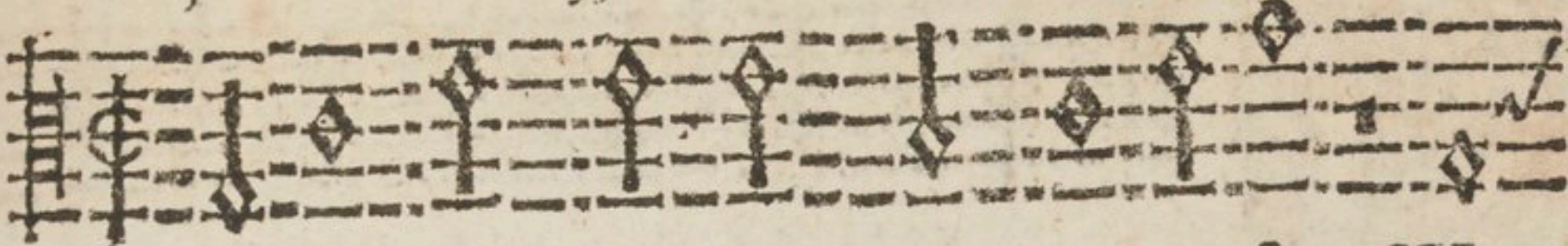
Bestendigh is oock fijn waerheyt,

Over ons in der eeuwigheyt.

a 5. Wijse 66.

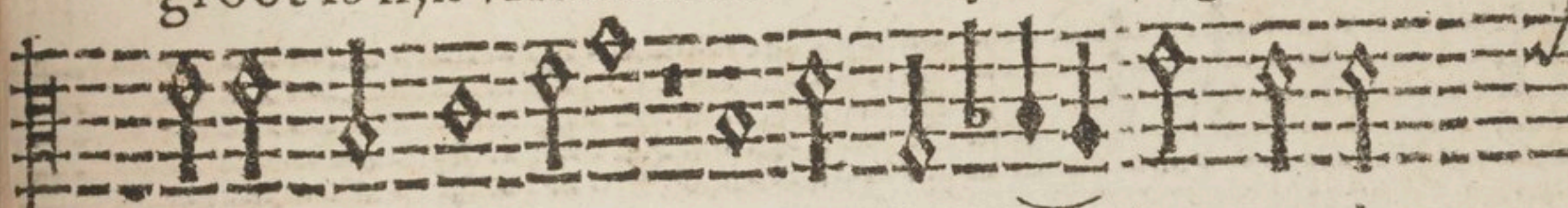
D

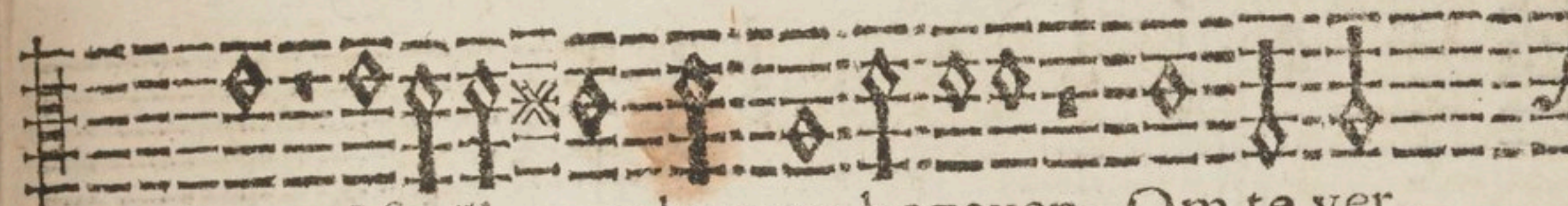
Ancket den Heer seer hoogh gepresen, Want

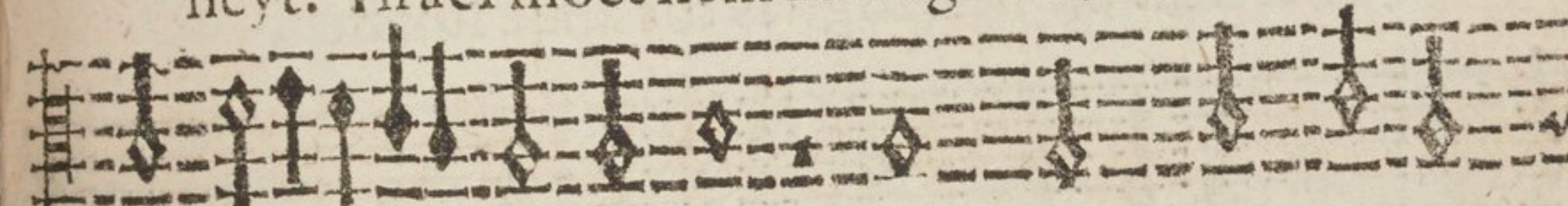
groot is sijn vriendelick- heyt: Sijn goeder-

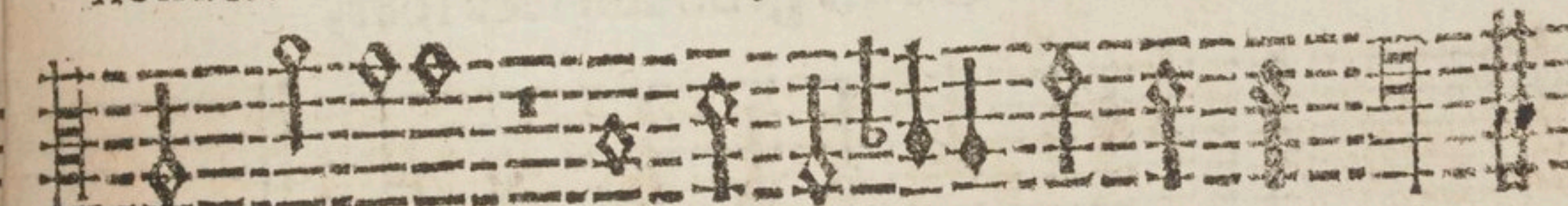
tierenheyt sal wesen Bestendigh in der eeuwigh-

heyt. Israël moet hem nu begeven, Om te ver-

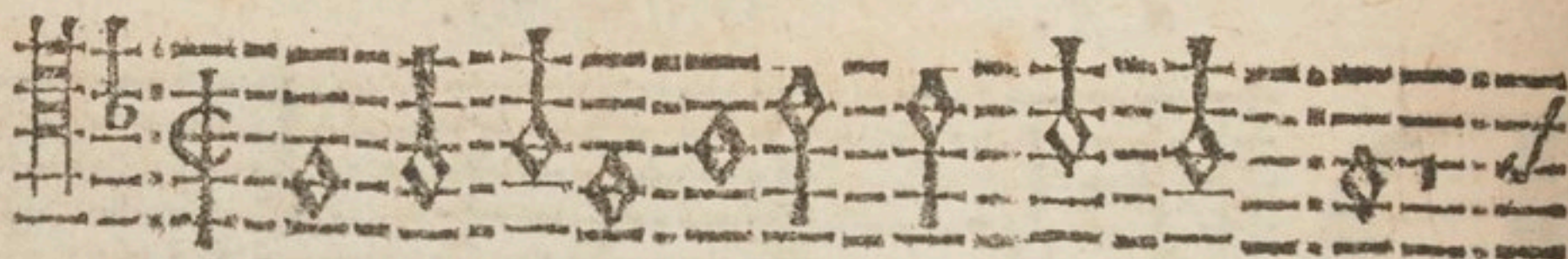
konden met bescheyt, Dat Godts barmhertig-

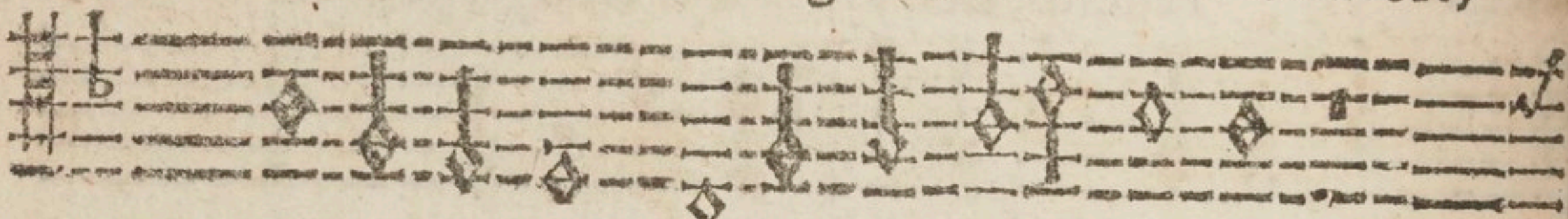
heyt [verheven] Geduert tot in der eeuwighheyt.

Tenor.

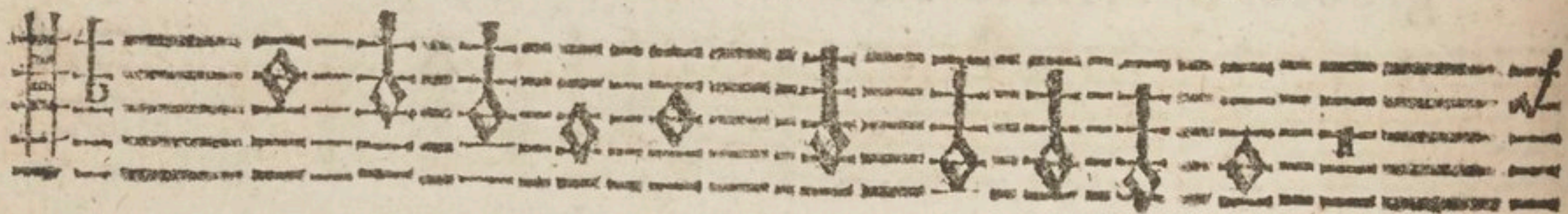
PSALM CXIX.

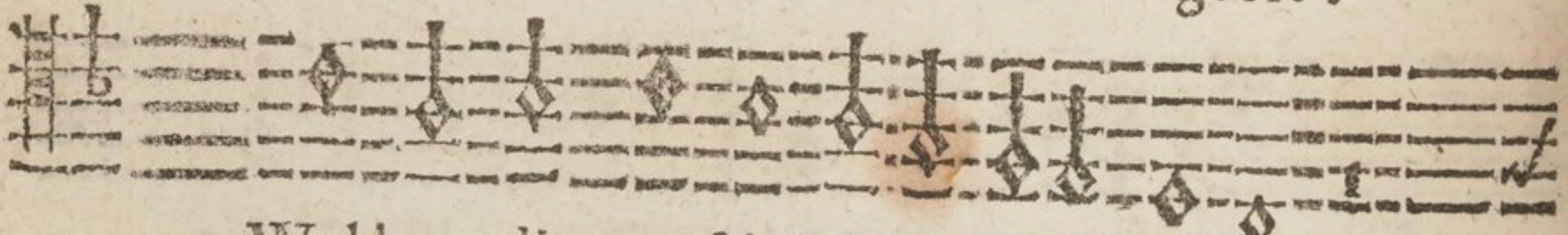
Eluckfaligh is de mensche die leeft,

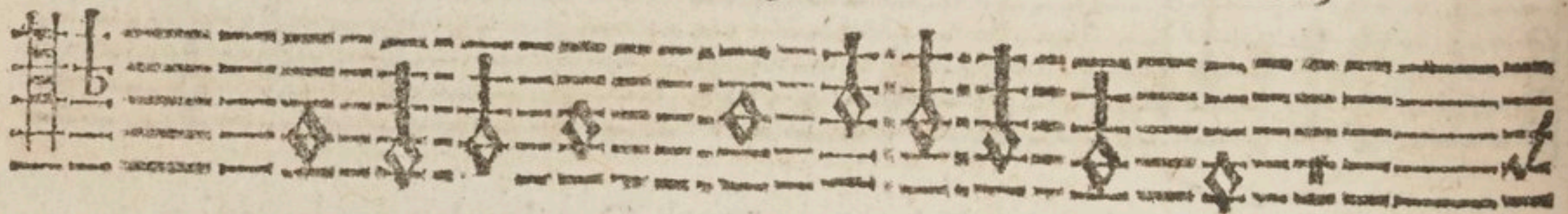
In een gemoedt dat oprecht is bevonden,

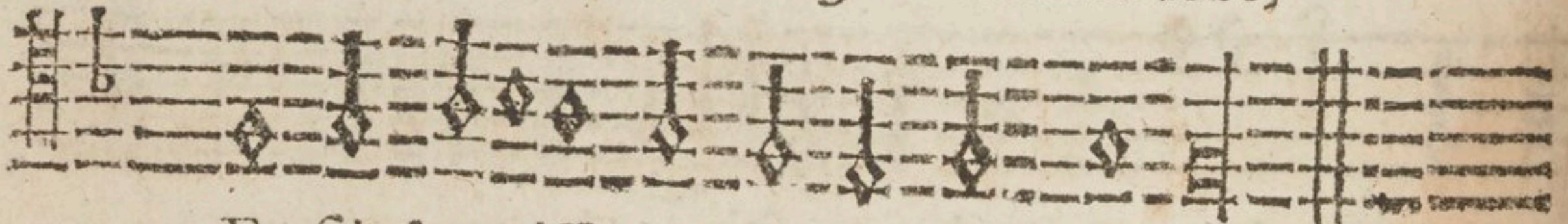
Die hem geheel tot Godts wetten begeeft :

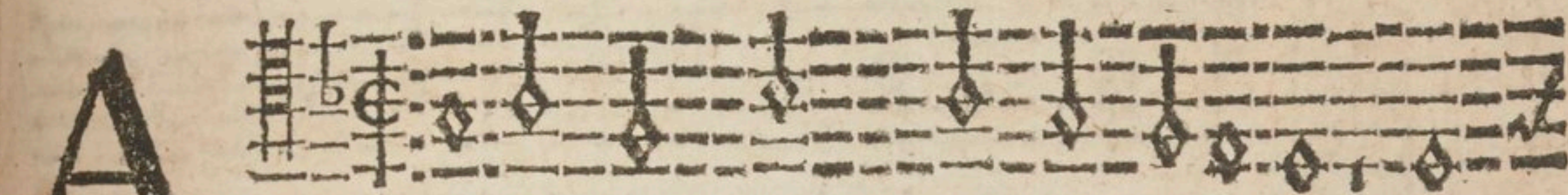
Wel hem die neerstigh is tot allen sonden,

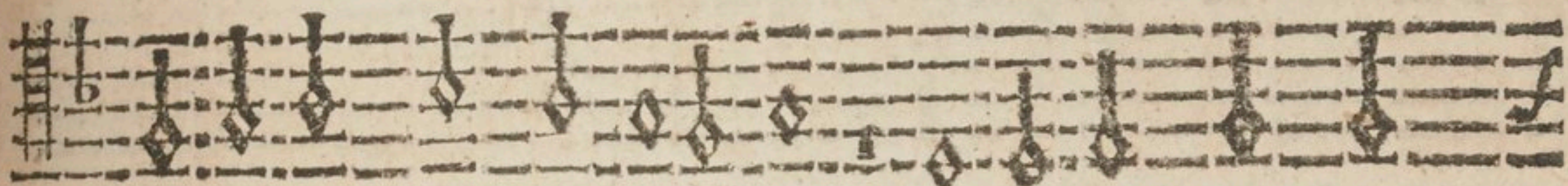

Om te houden Godts geboden seer soet,

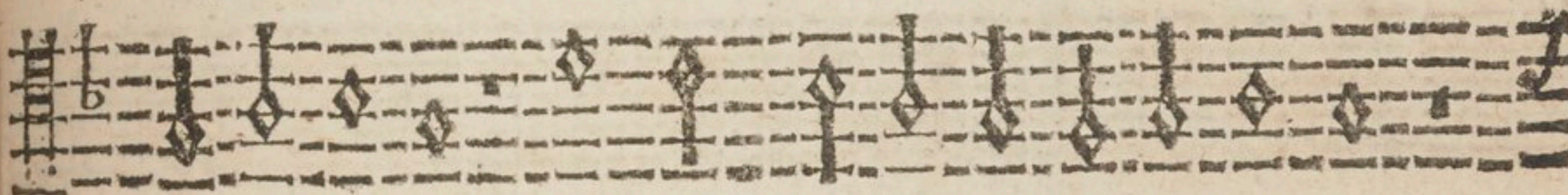

En sijn kennisse met vlijt te door gronden.

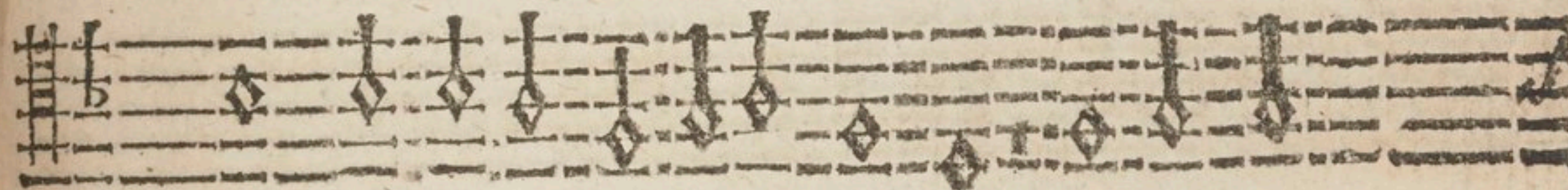
A
 Ls ick met swaer kruys ben beladen, Ick

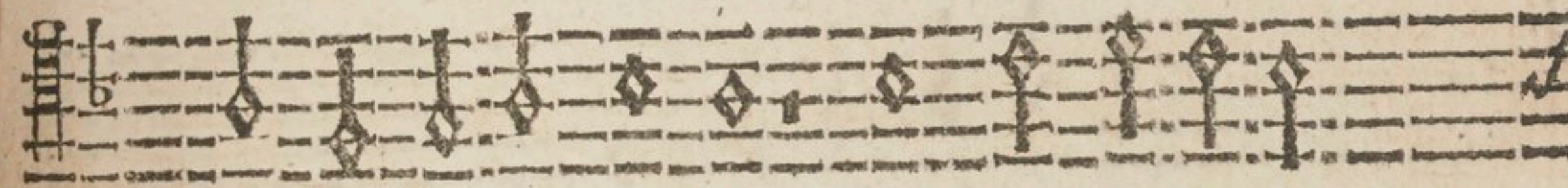
roepe tot Godt vol genaden, Mijn gebed komt tot

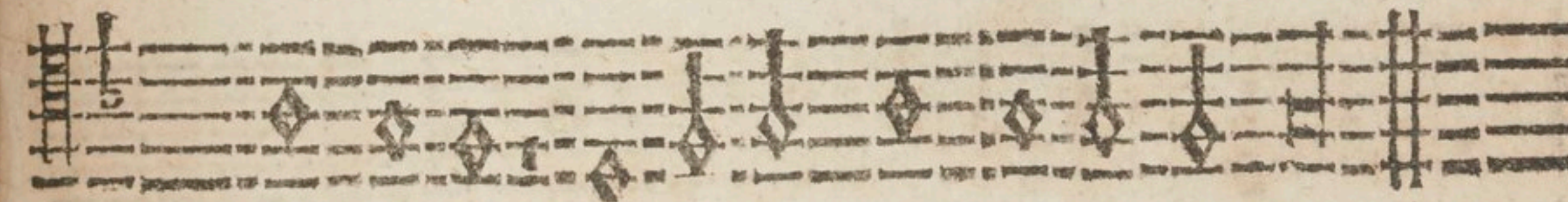
sijnen ooren, Hy plagh my altijd te verhooren.

Voor de leugenachtige monden, En valsche

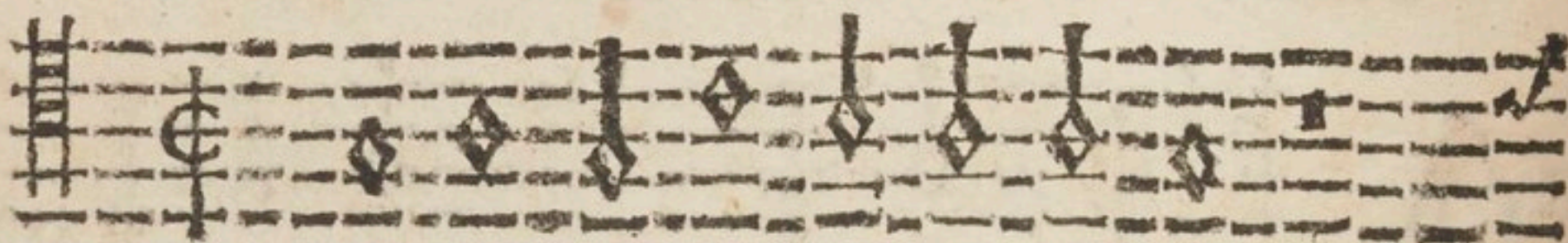
tongen t'allen stonden, Wilt mijn ziel na uw'

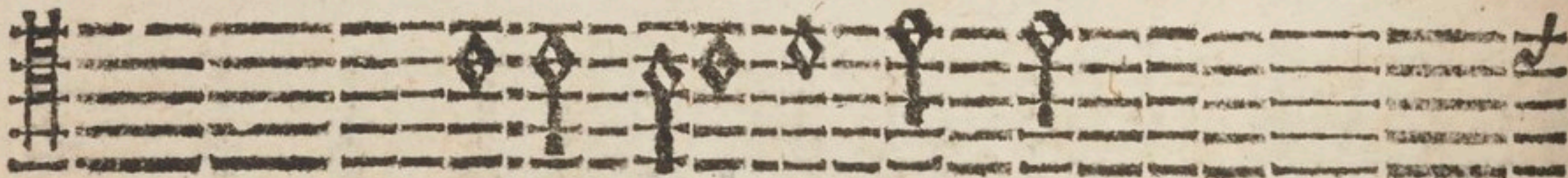
goedigheyt Verlossen, Heer, in eeuwigheyt.

Tenor.

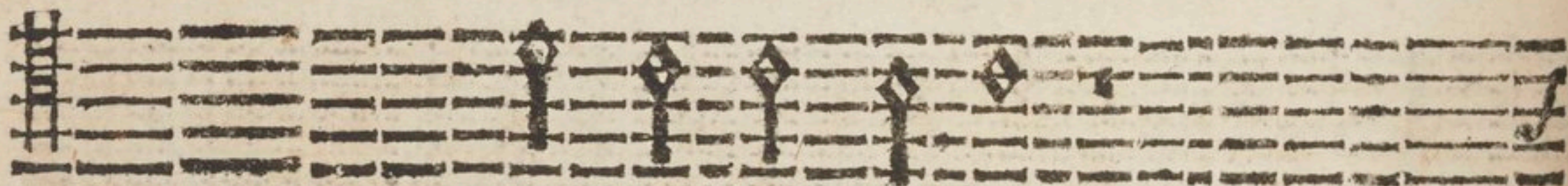
PSALM CXXI.

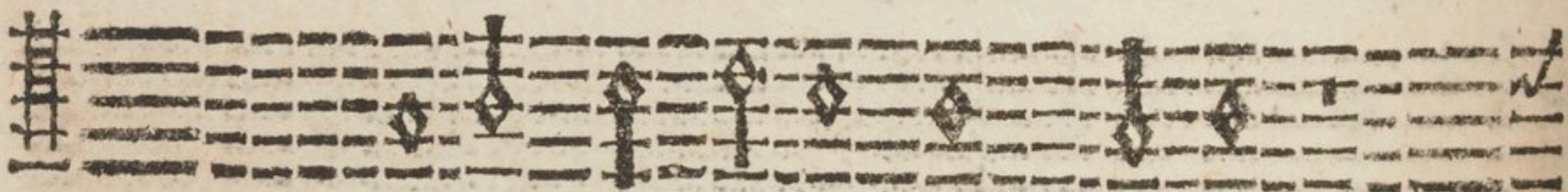
Ot den bergen hef ick op mijn

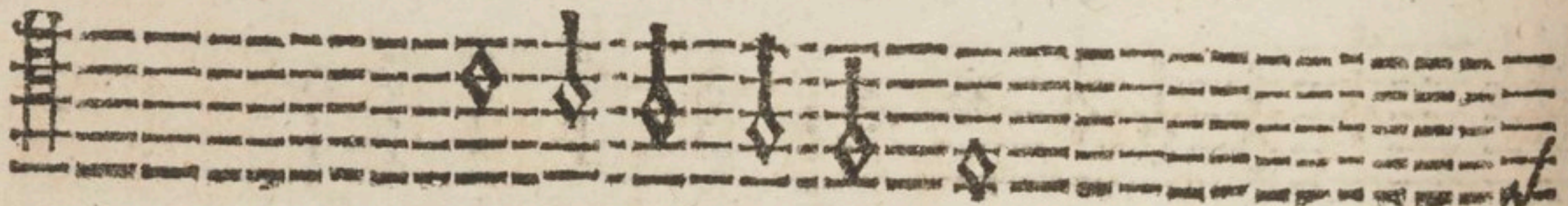
Oogen, ende van daer Ver-

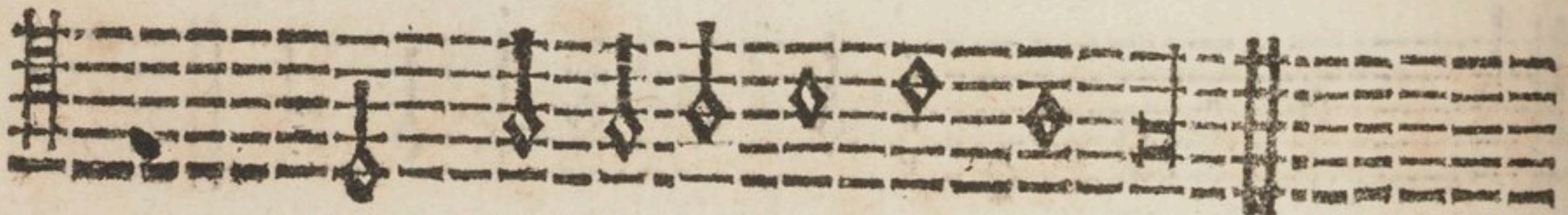
wacht ick hulp eenpaer.

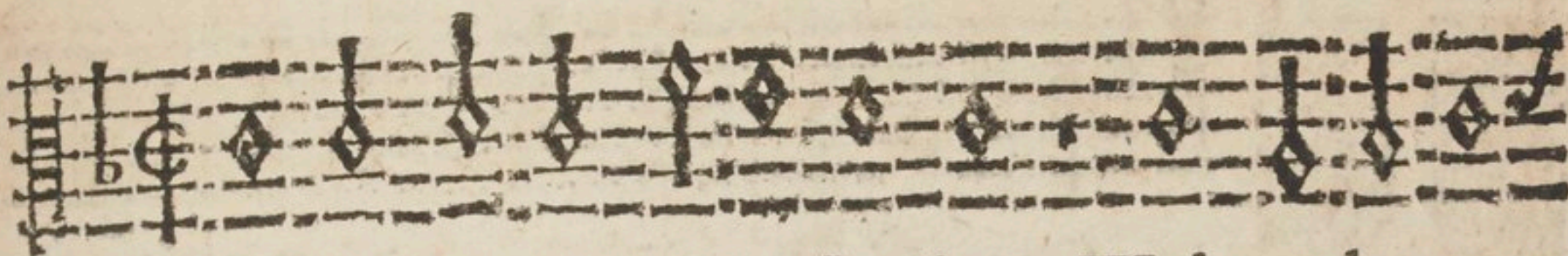
Maer op Godt die gemaect heeft fijn

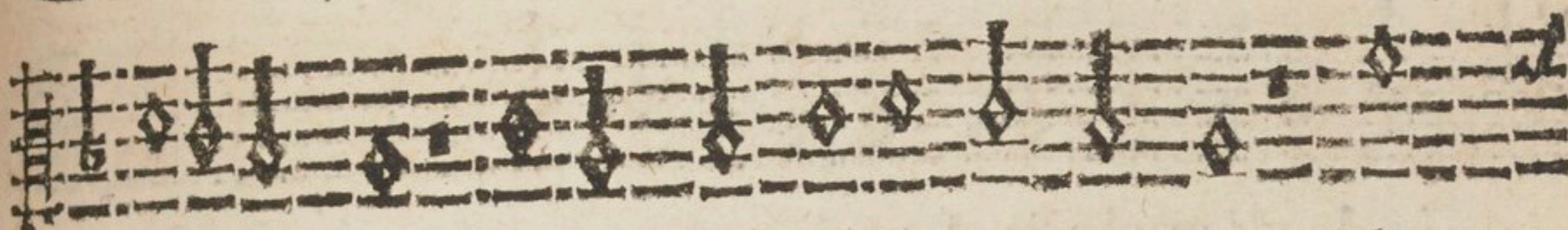

Hemel en aerd' in 't ron-

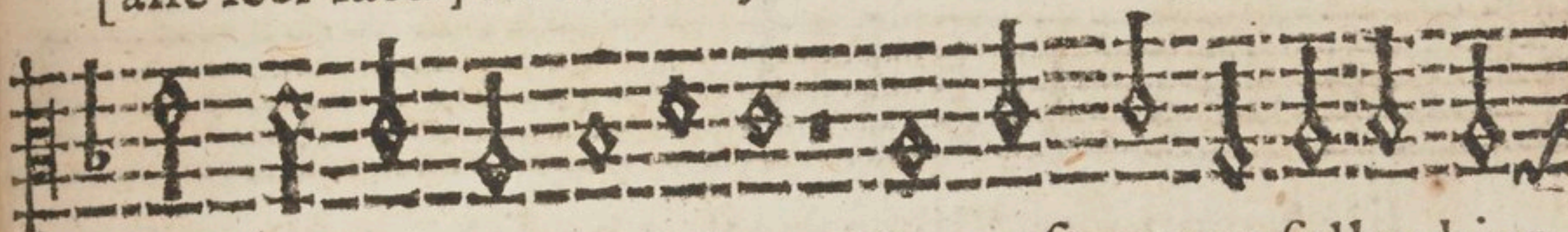

den, Wil ick my vast'lick gronden,

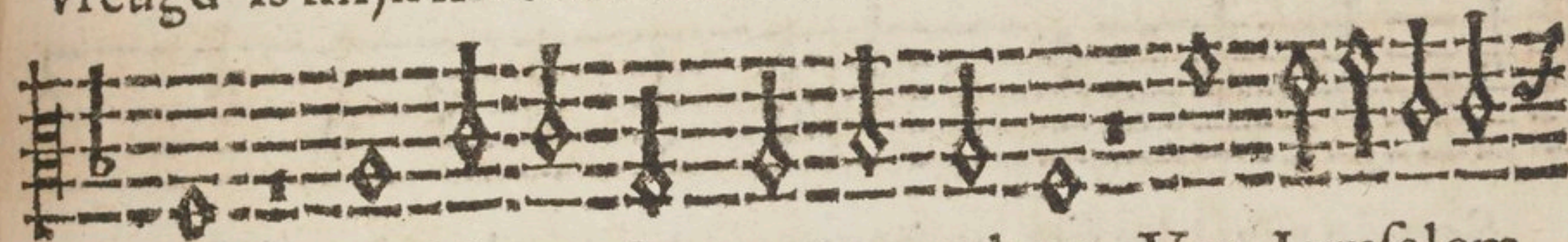
S Oo haest als ick hoore spreken, Wel aen, laet ons

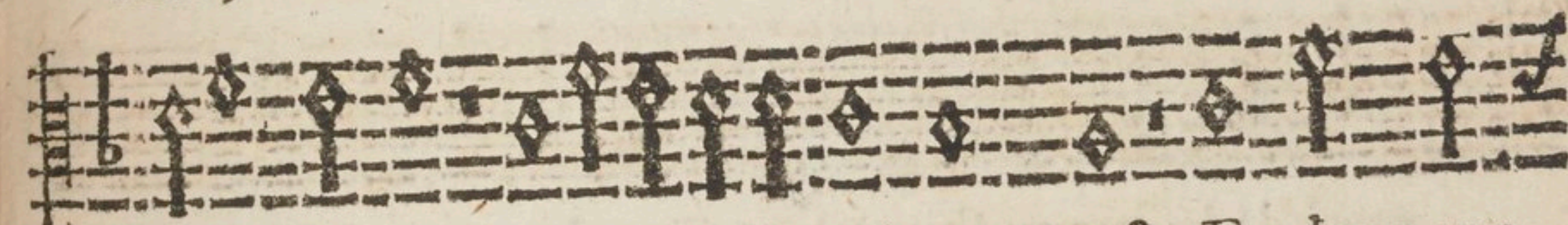
[alle seer saen] In dat Huys onses Heeren gaen. Met

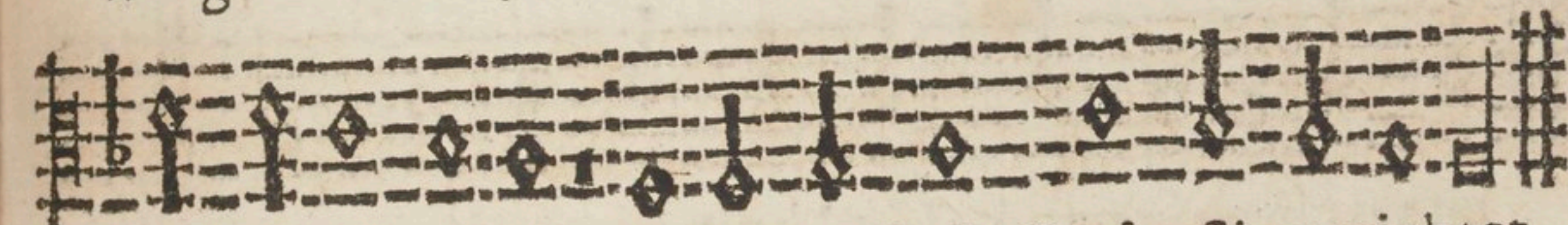
vreugd' is mijn hert ontsteken, Dat onse voeten sullen hier

naer, Staen binnen de poorten eerbaer Van Jerusaleem

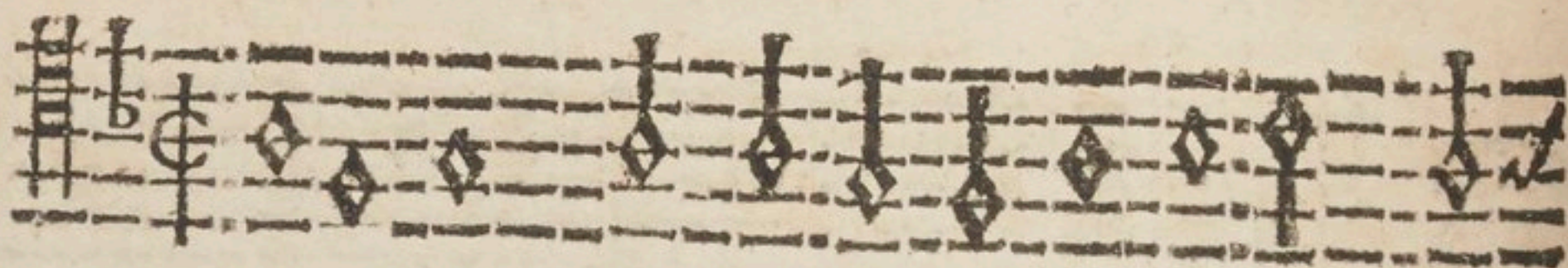
wel gestichtet. Jerusaleem is gebouwt vast, En door vre-

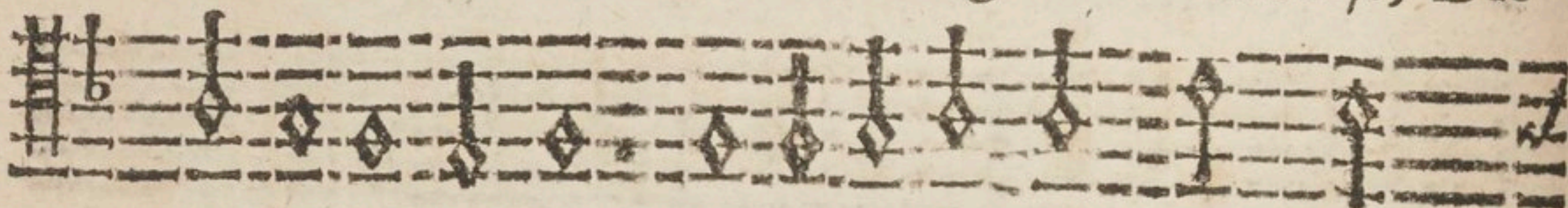
de t'samen gepast, En tot een stad Gods sijn gerichtet.

Tenor.

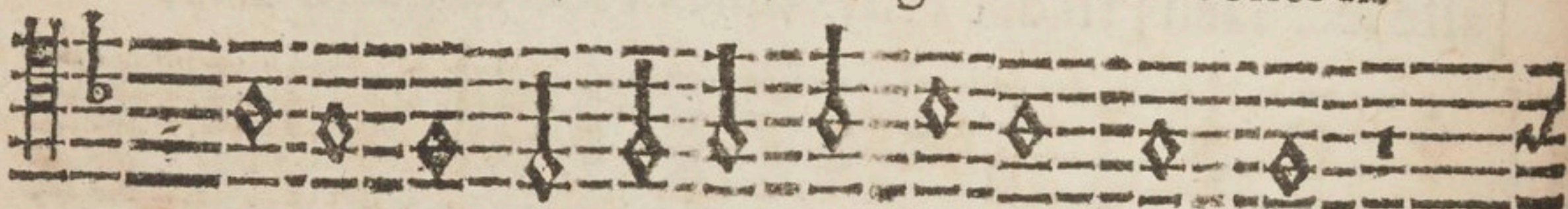
PSALM CXXIII.

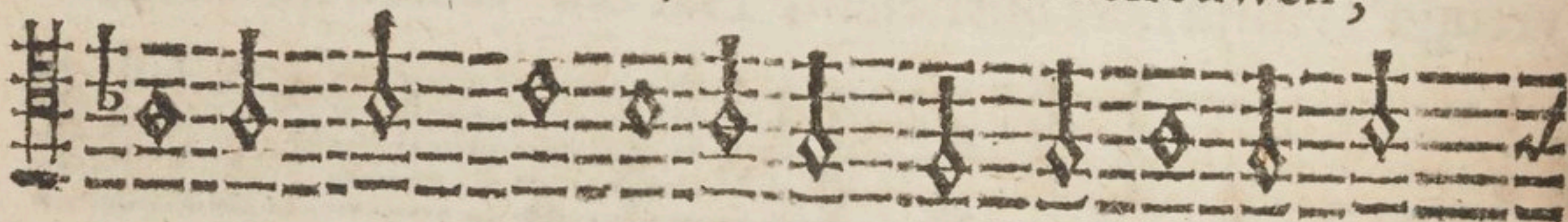
Ot u, Heer, mijn oogen hefick altijt, Die

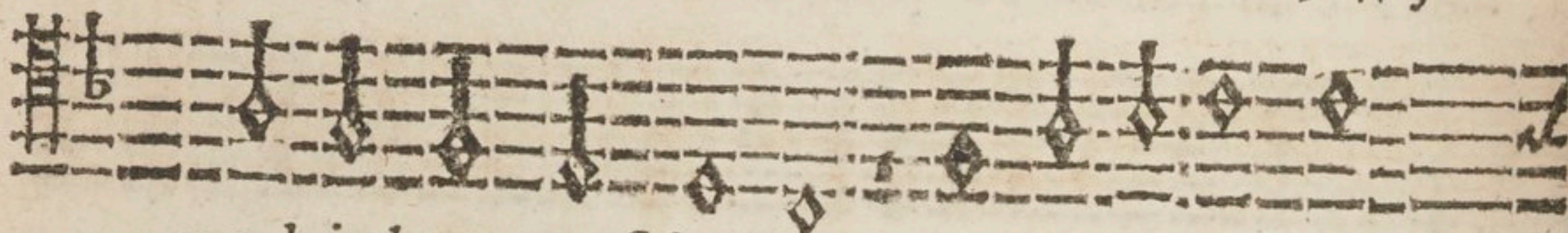
in den hemel zijt. Soo de oogen eens knechts in

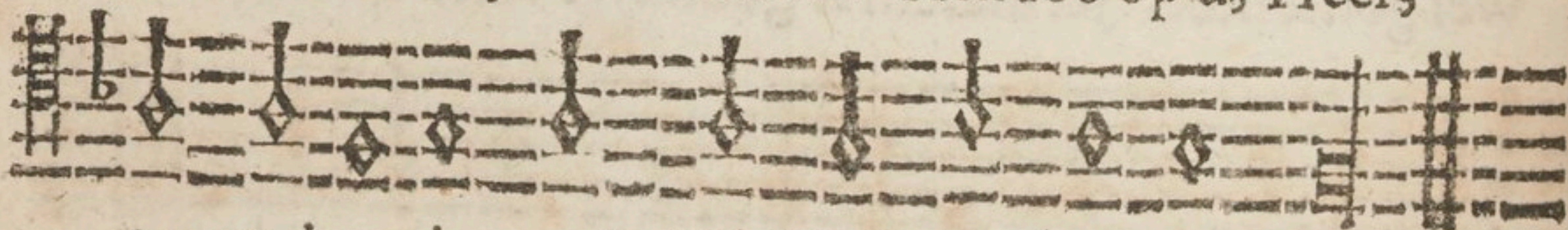
sijn benouwen Sijnen meester aenschouwen ;

Soo de maeght siet op haerer vrouwen handen, Wy

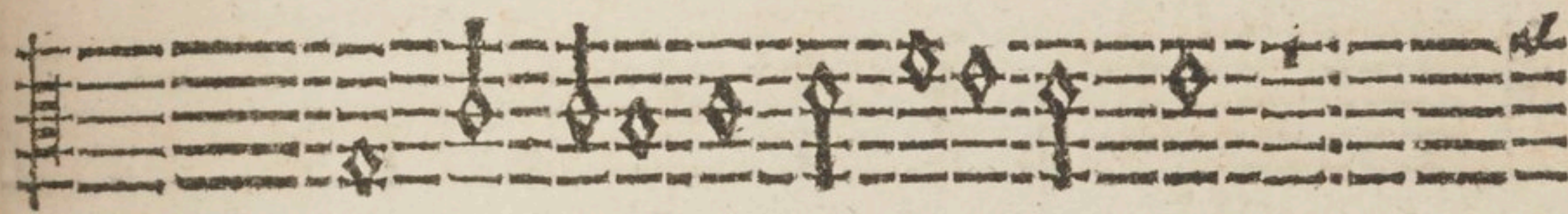
oock in kruys en schanden Sien soo op u, Heer,

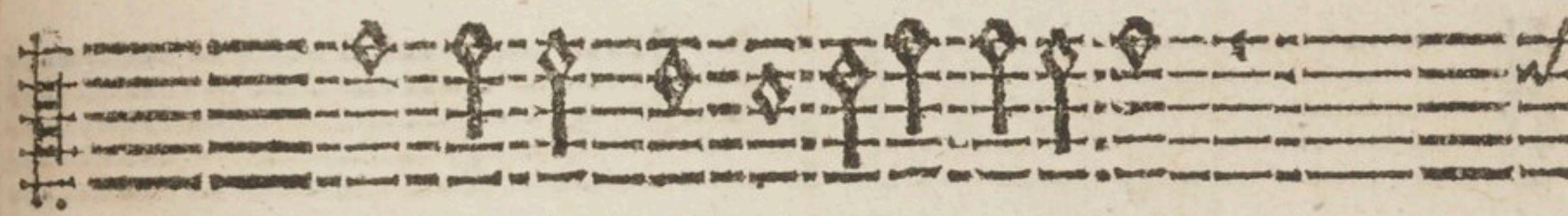

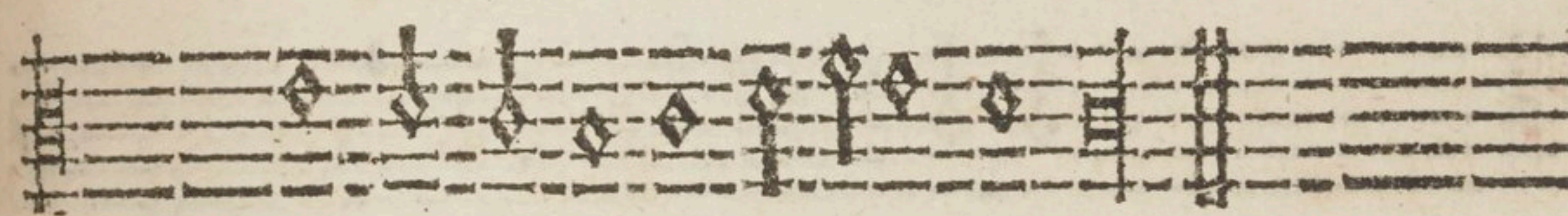
en wachten in noodt Uw' hulp en goetheyt groot.

M En mach nu wel seggen in Israël,

 Had ons de Heer selve niet bygestaen,

 Hadd' hy ons saken niet genomen aen,

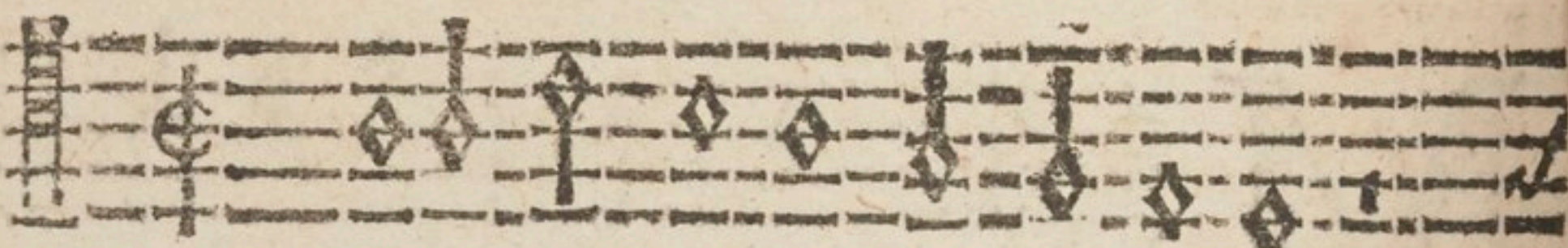
 Als ons de volcken overvielen fel,

 Om ons uyt te roeijen en te verflaen.

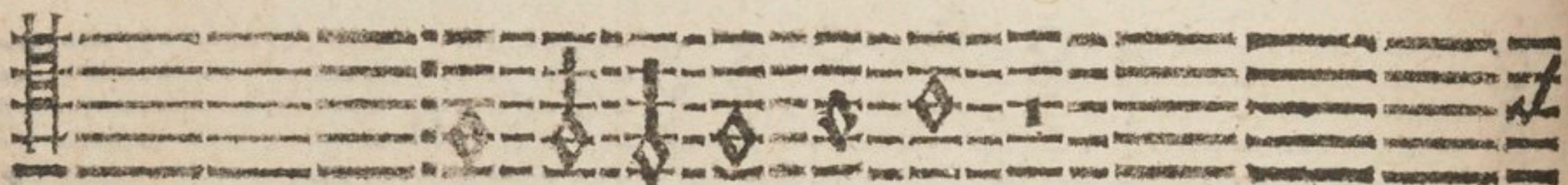
[Faint, illegible text at the bottom of the page, likely bleed-through from the reverse side.]

Tenor.

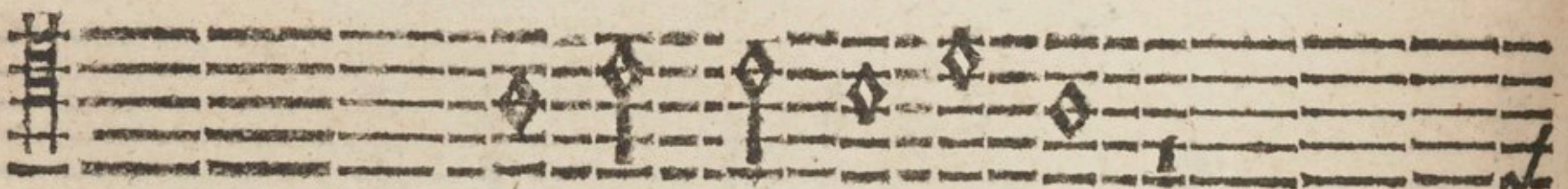
PSALM CXXV.

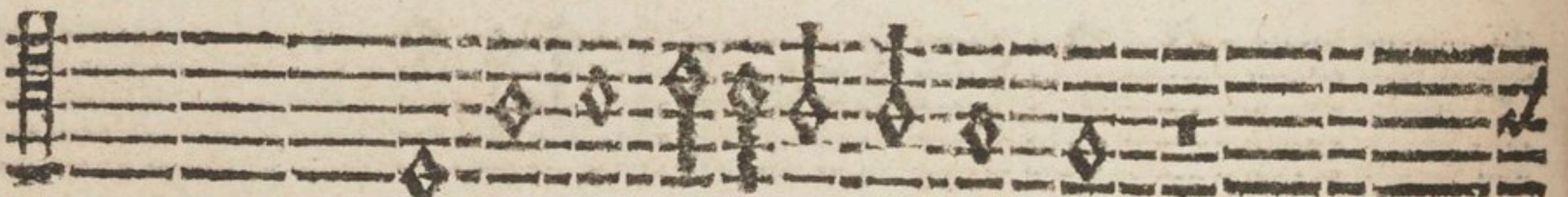
Ie op den Heere vast betrouwen,

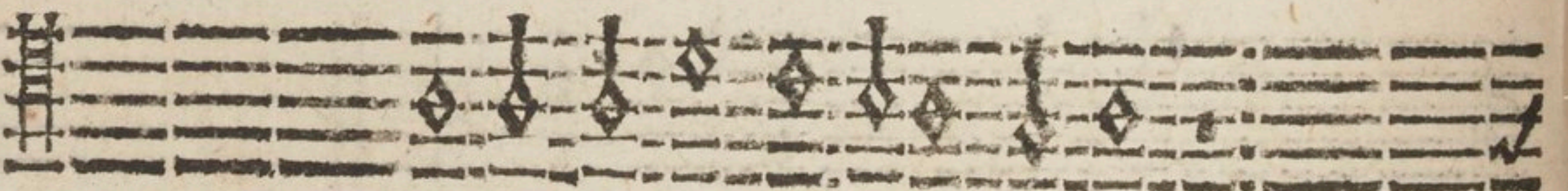
Die sullen niet vergaen,

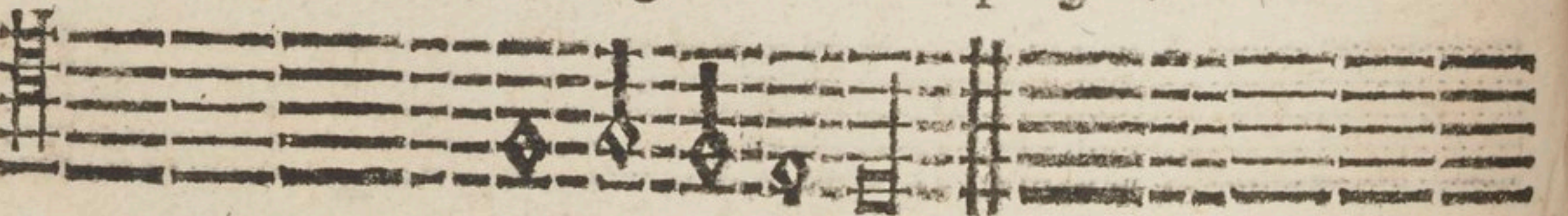
Maer eeuwigh blijven staen,

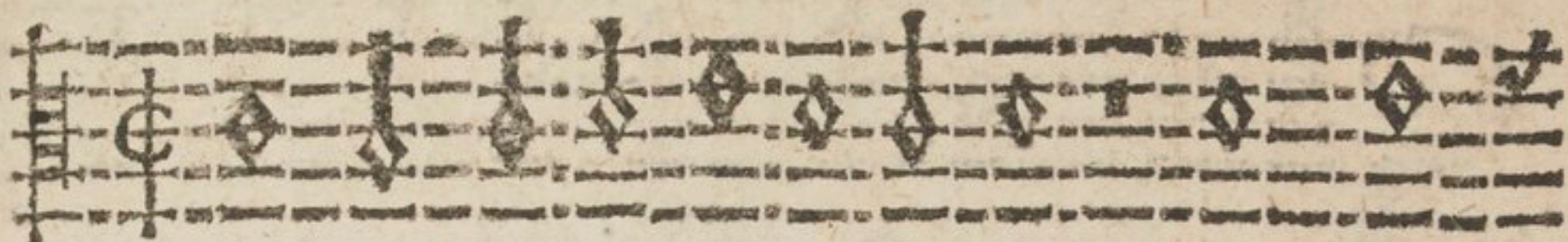
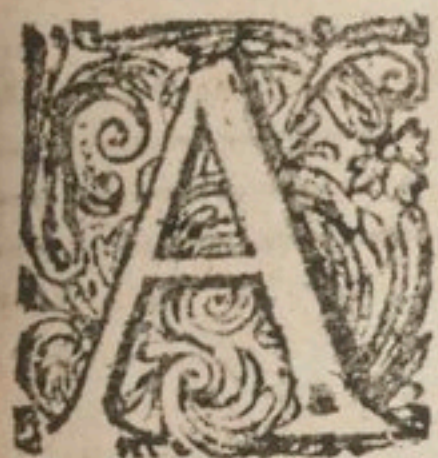
Ja soo vast in allen benouwen,

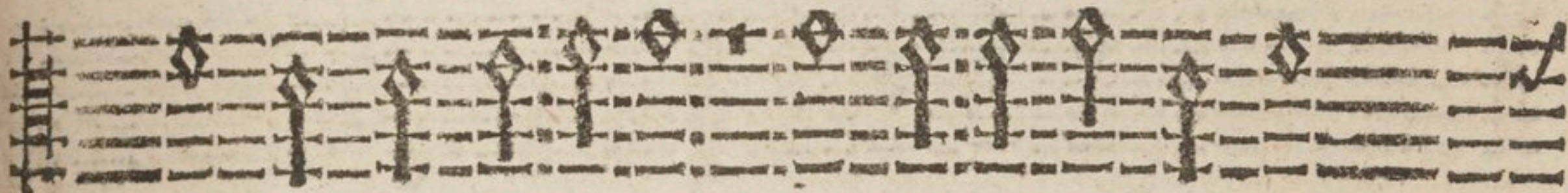
Als de bergen van Zion plegen,

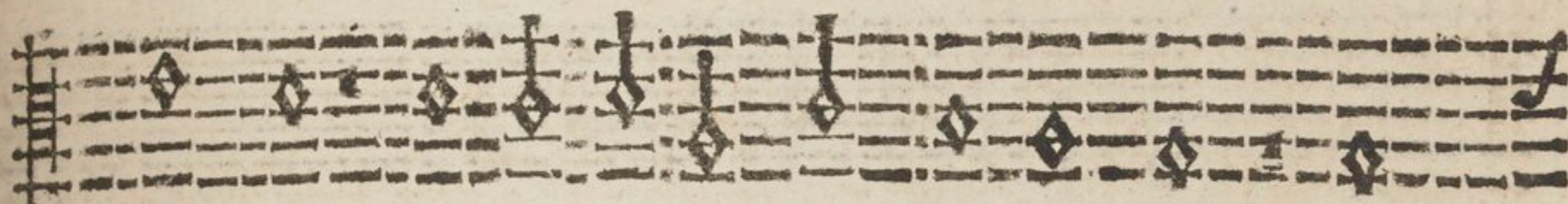
Sonder bewegen.

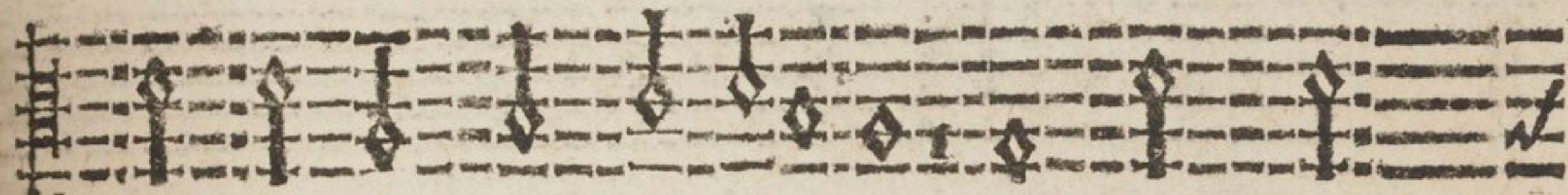
Als Godt Zions gevangen al T'saem ver-

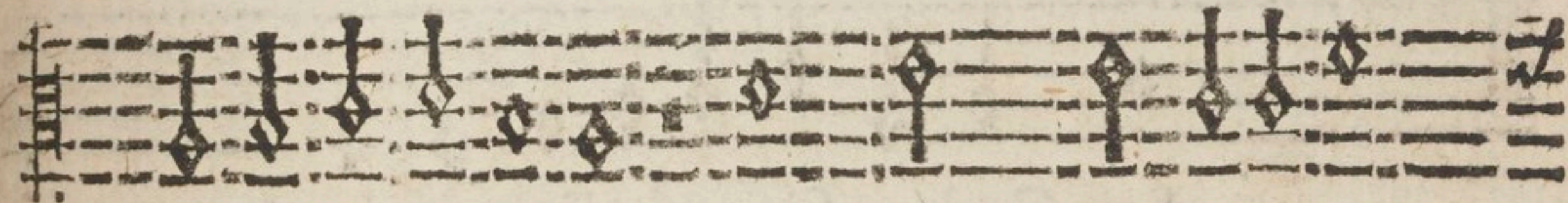
loft heeft na sijn geval, Soo waren wy verheugt

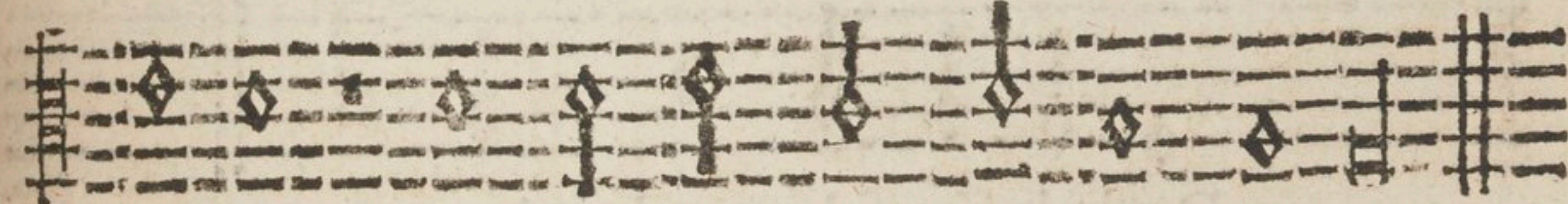
al t'saem, Gelijk sy die droomen bequaem. On-

se mond is gantsch vol gewesen Van vreugd', en

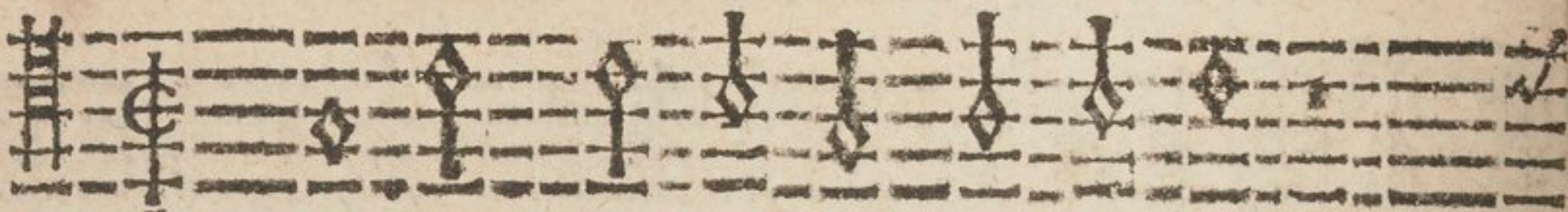
lofsangen gepresen : Dan sprack 't volck allesins,

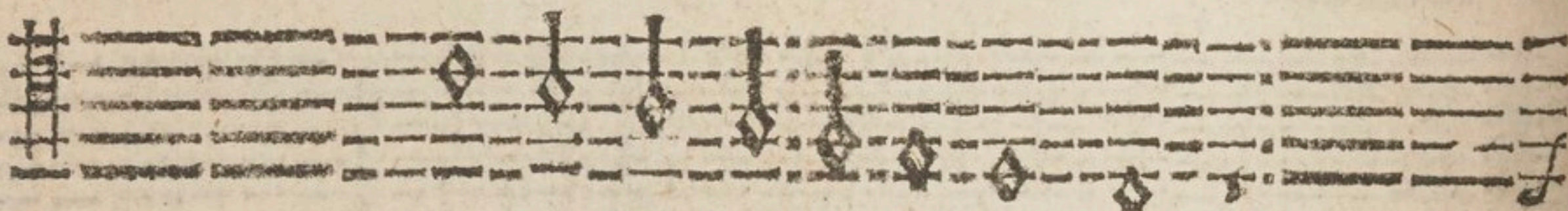
Wel aen, Godt heeft sijn volck wat groots gedaen.

Tenor.

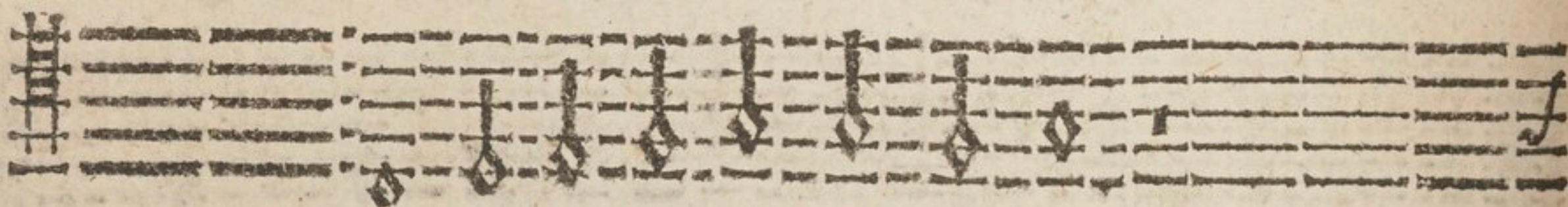
PSALM CXXVII.

S

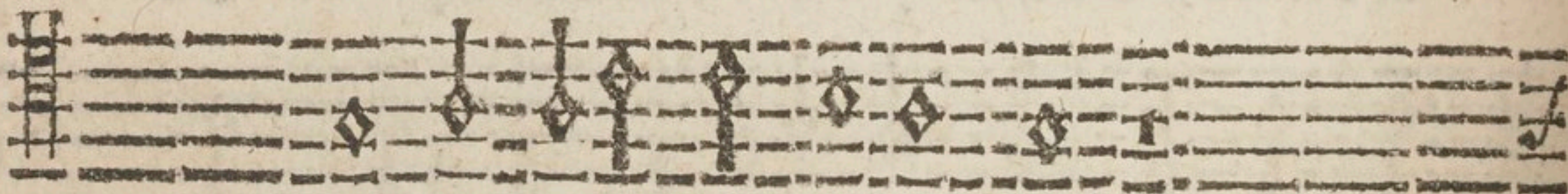
Oo Godt niet selfs dat huys oprecht,

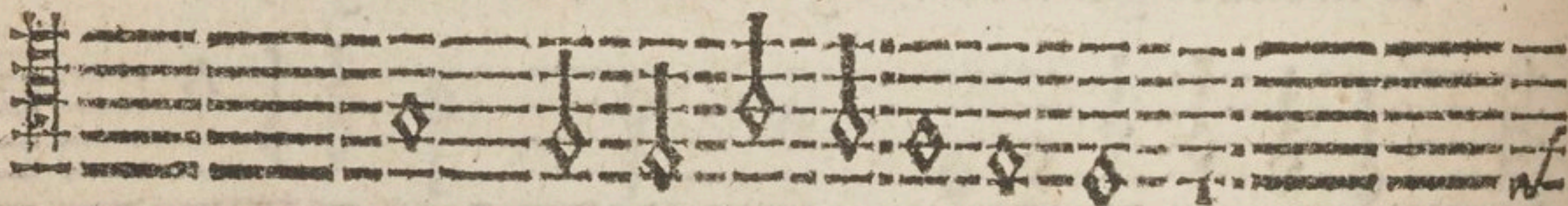
Te vergeefs is den arbeydt al

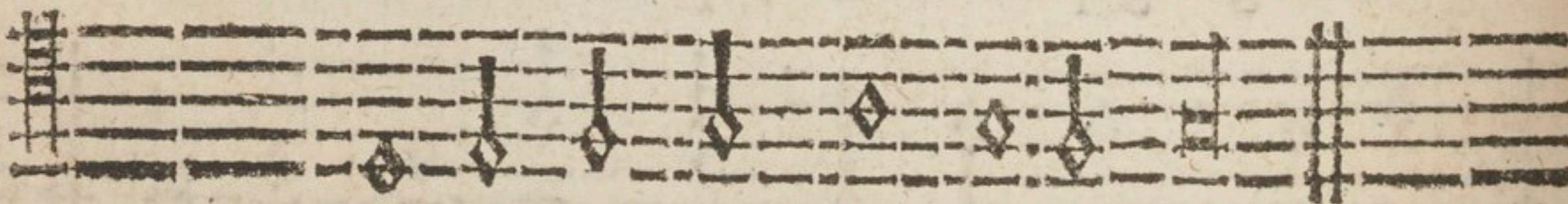
Des genes die dat bouwen sal,

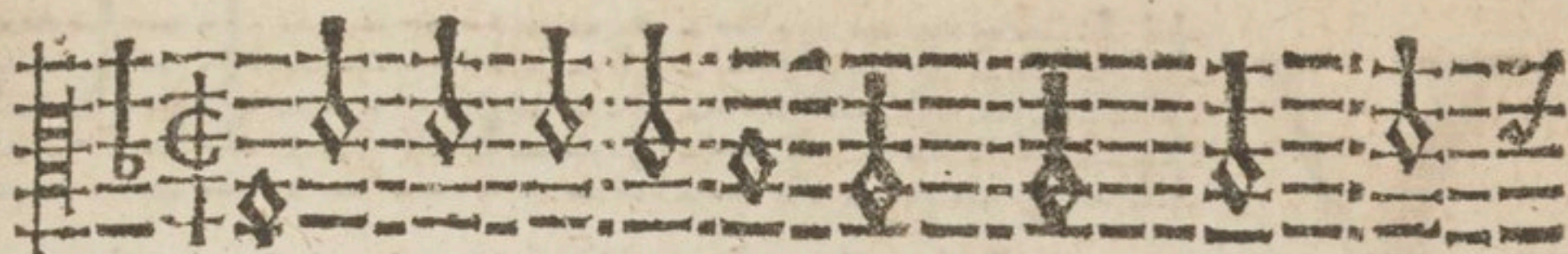
Dat waken is gaer niet en slecht,

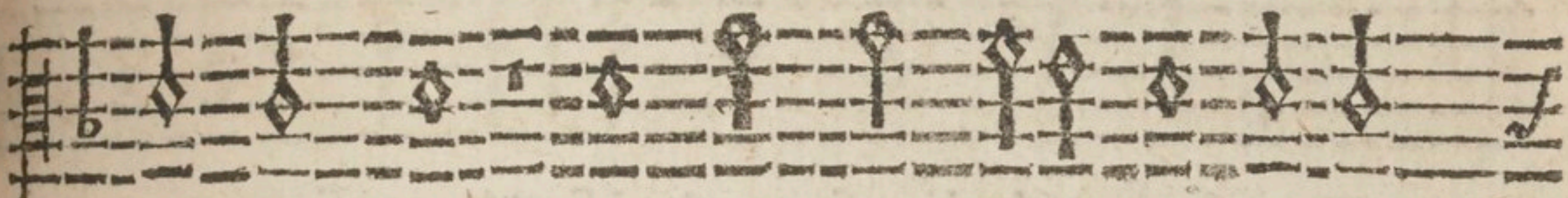
Soo Godt na sijn vaderlick aert

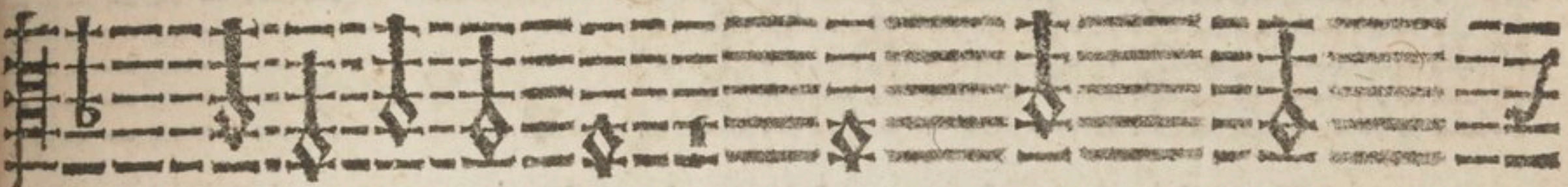
De stadt niet selfs hoedt en bewaert.

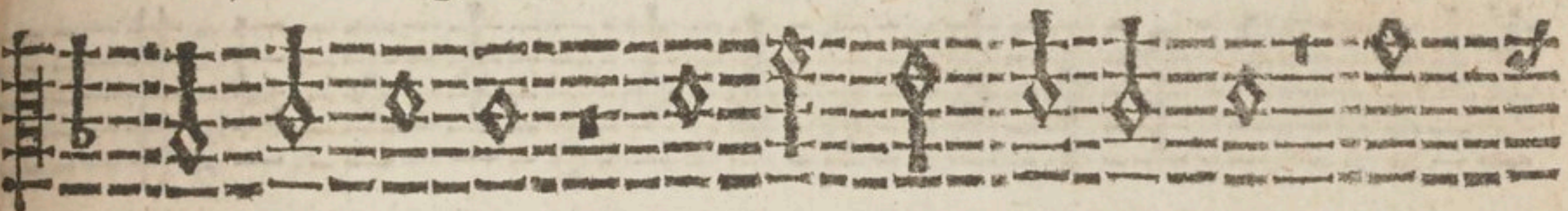
Aligh is hy bevonden, Die Godt vreeft,

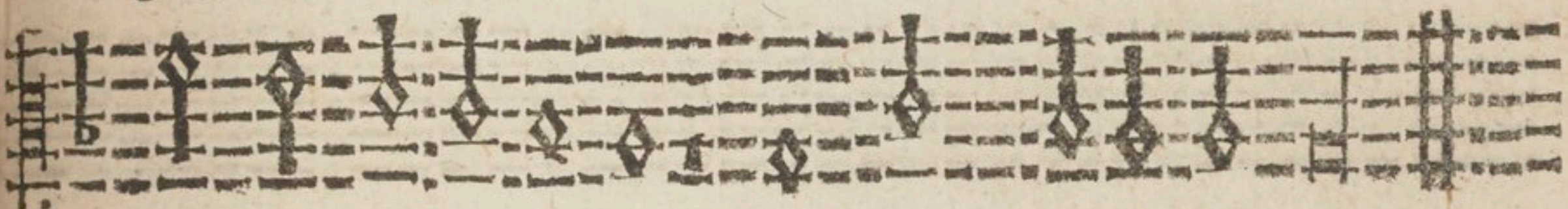
en dient recht, Die oock gaet t'allen stonden In

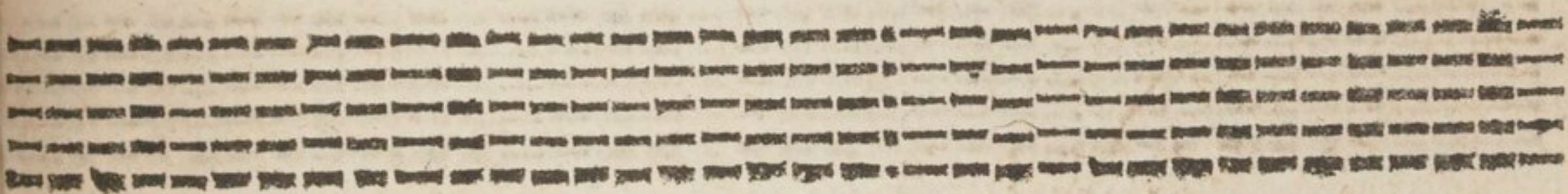
sijnen wegen slecht: Door 't werck 't welck

ghy sult drijven, Wert ghy hier wel gevoedt, U

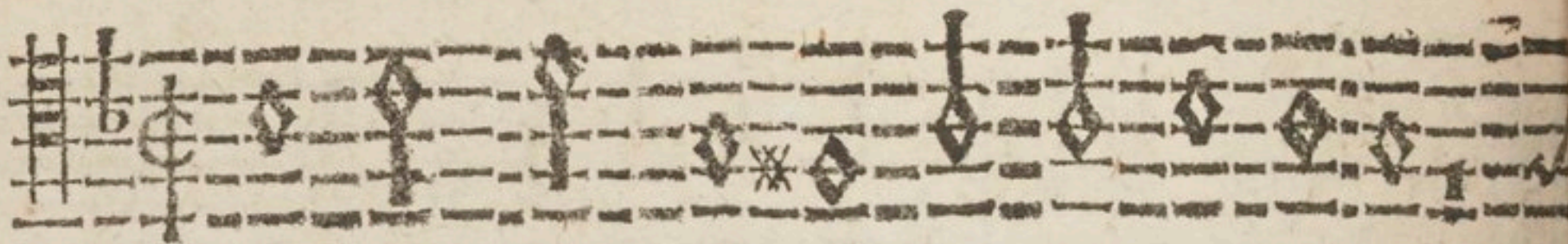
doen sal wel beklijven, Spoedigh met overvloedt.

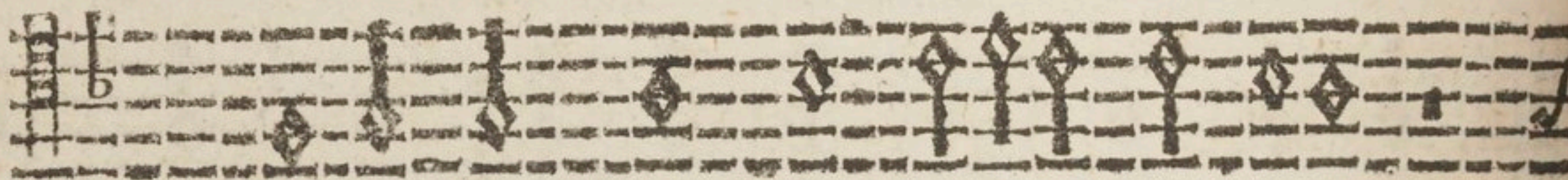
Tenor.

PSALM CXXIX.

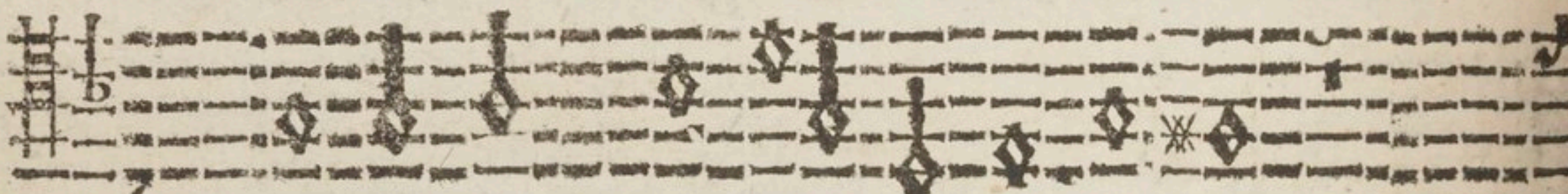
V

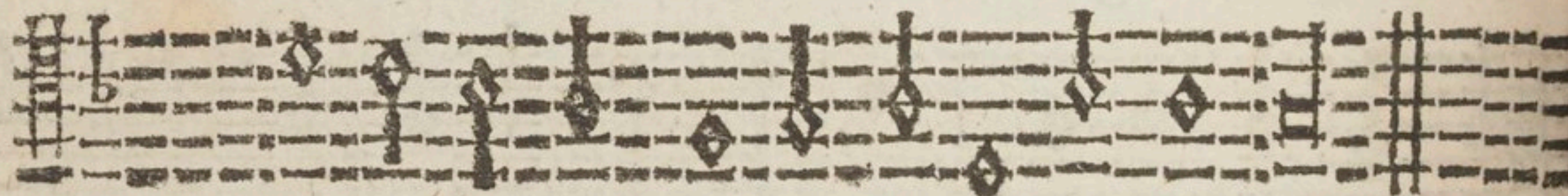
An der jeught aen hebben sy my gequelt,

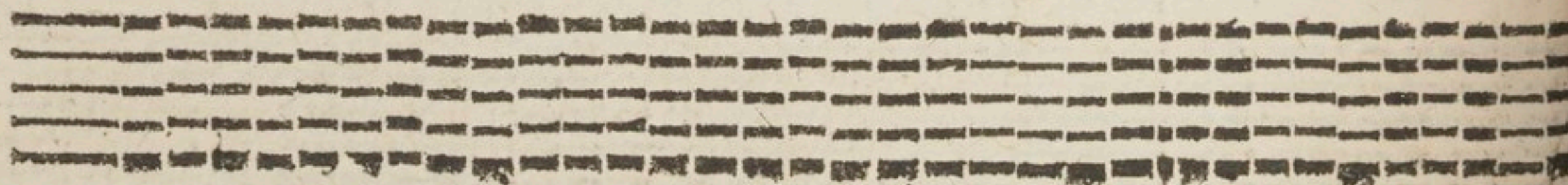
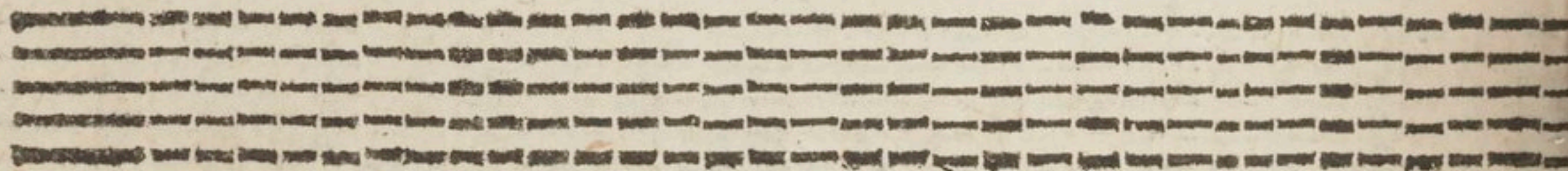
Duyfentmael, dies spreeckt Israël met sinnen :

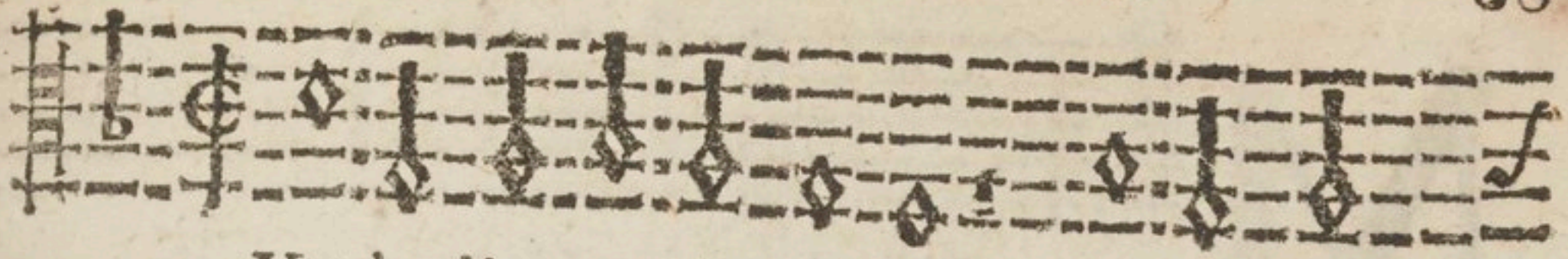

Van der jeught aen leverden sy my 't velt,

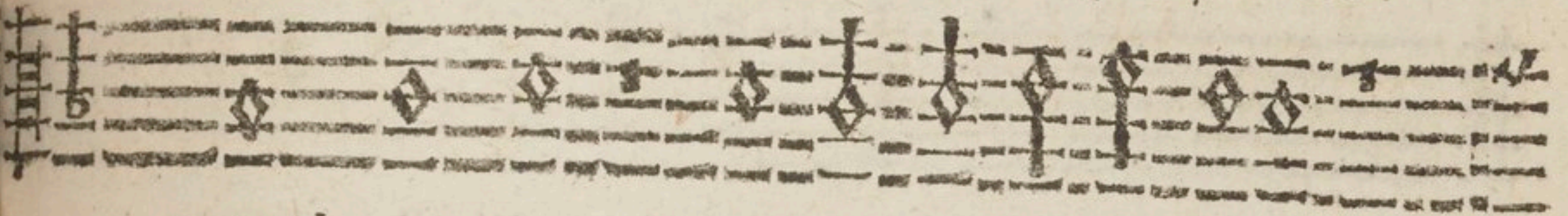

Maer sy hebben my niet konnen verwinnen.

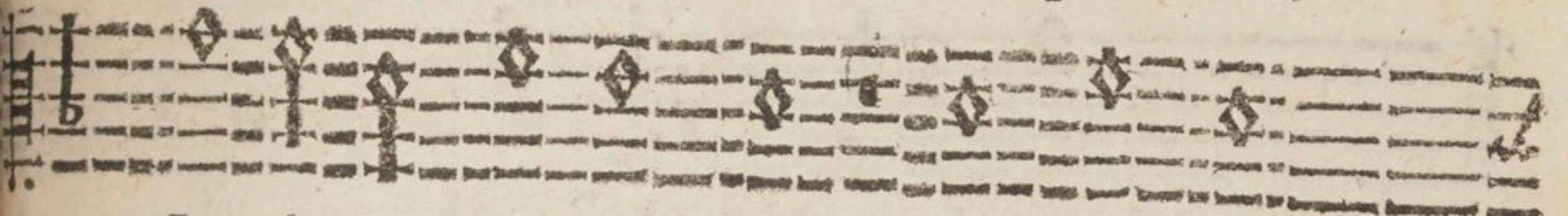

U

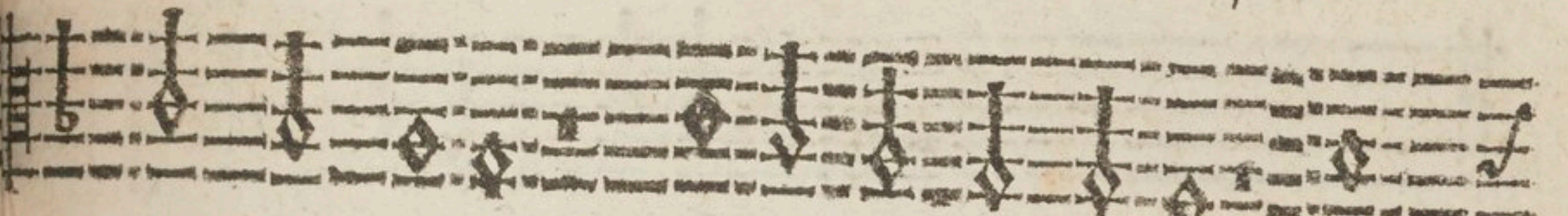
Yt de diepten ô Heere, [Mijner be-

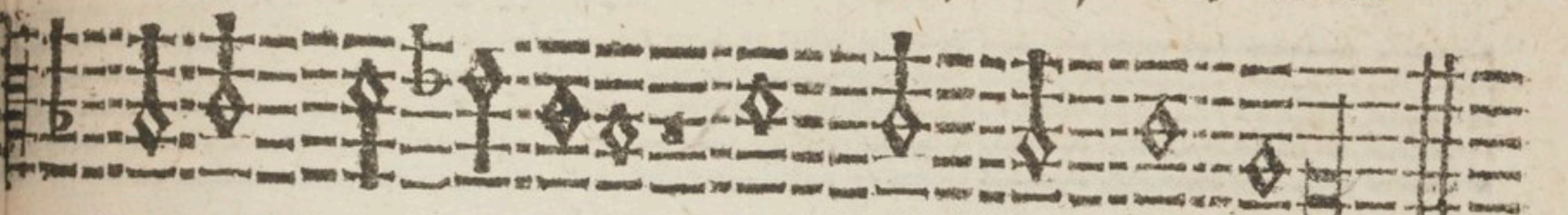
nauwtheyt groot] Roep ick tot u gaer seere,

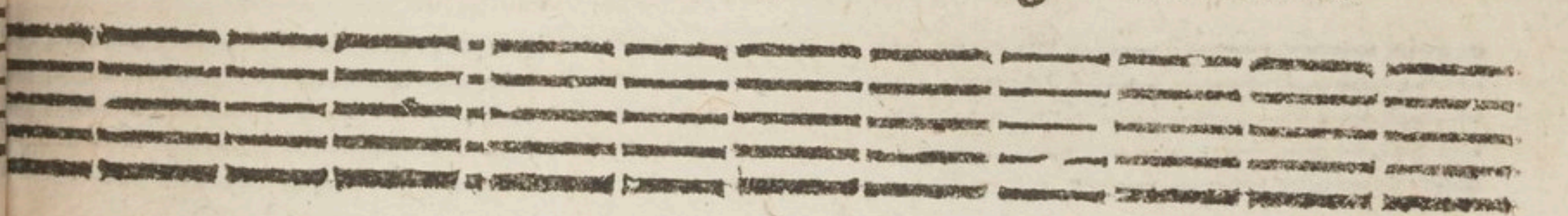
In mijnen anghst en noodt. Heer, wilt mijn

stem verhooren, Want het nu tijdt zijn sal, Laet

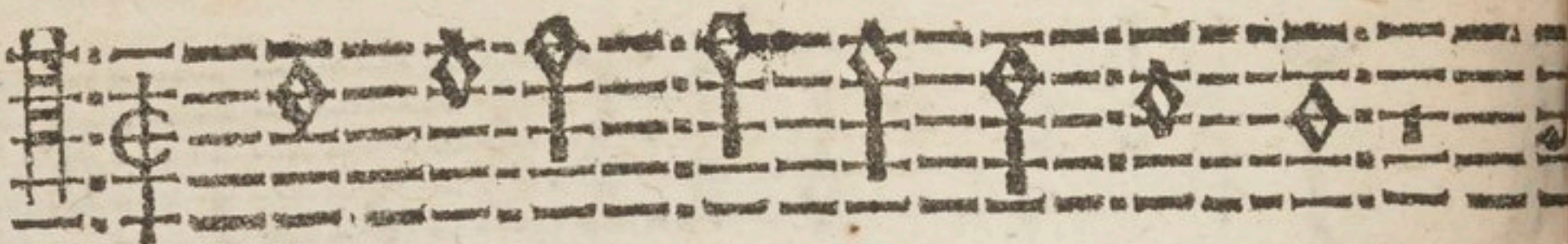
komen tot uw' ooren Mijn klachtigh bidden al.

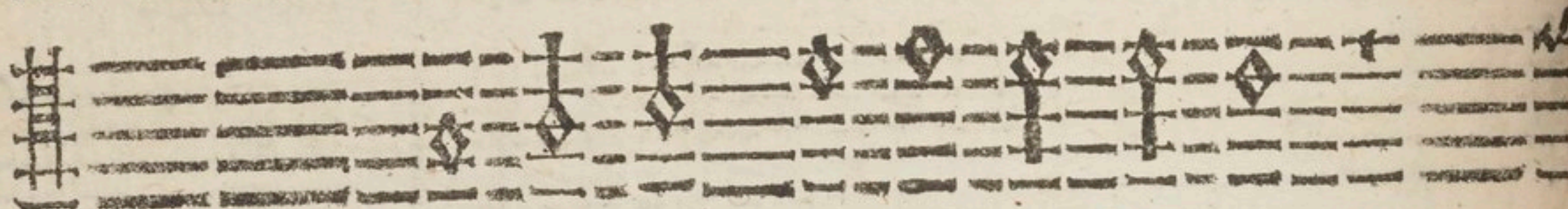
Tenor.

PSALM CXXXI.

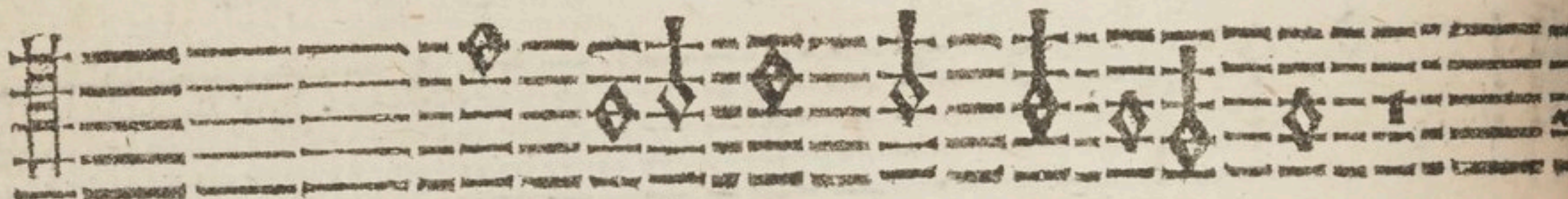
M

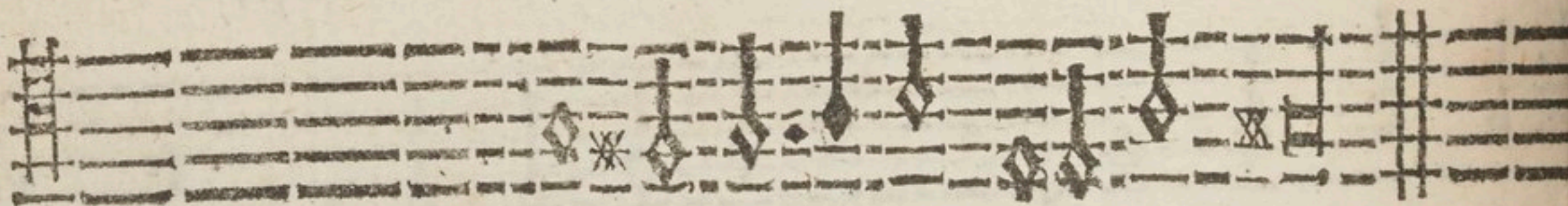
Yn hert is, Heer, in groot eenvoudt,

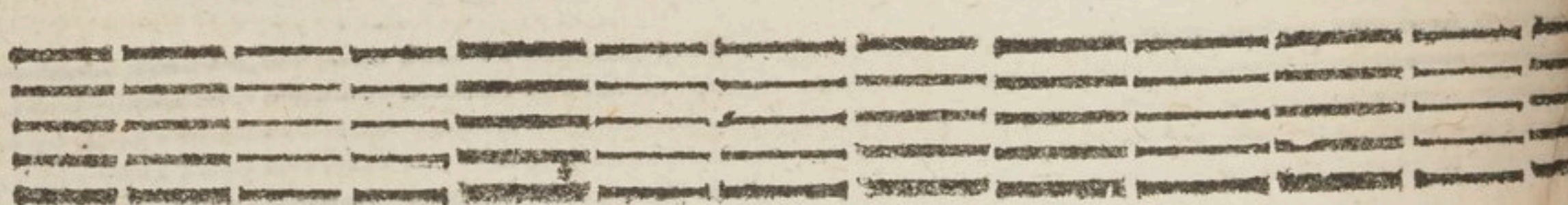
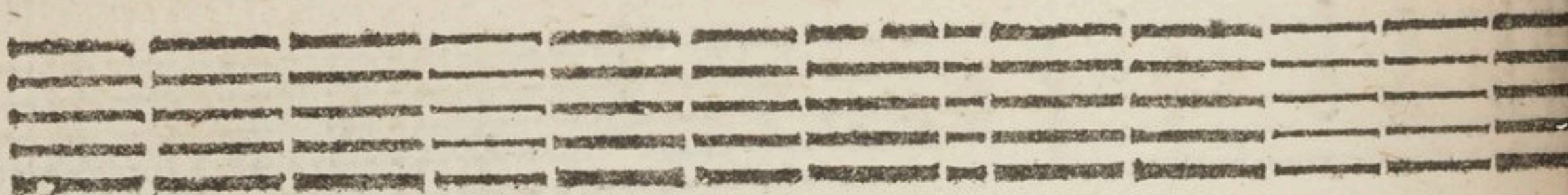
Ootmoedigh, oock en zijn niet stout

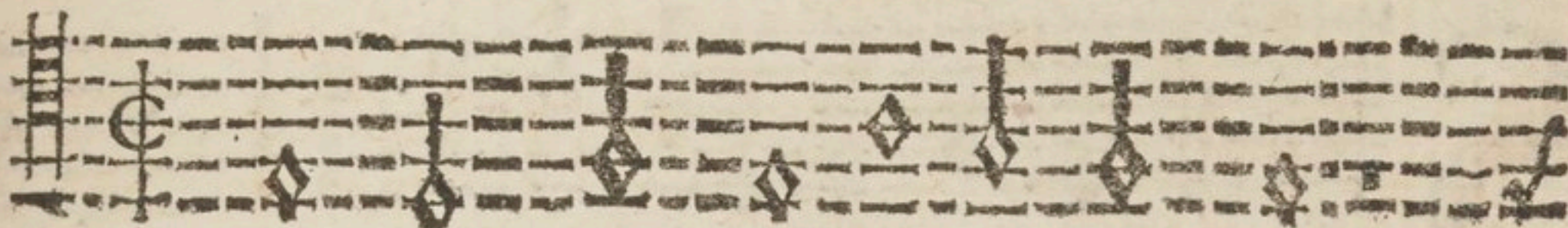
Mijn oogen, ick derf niet be- staen

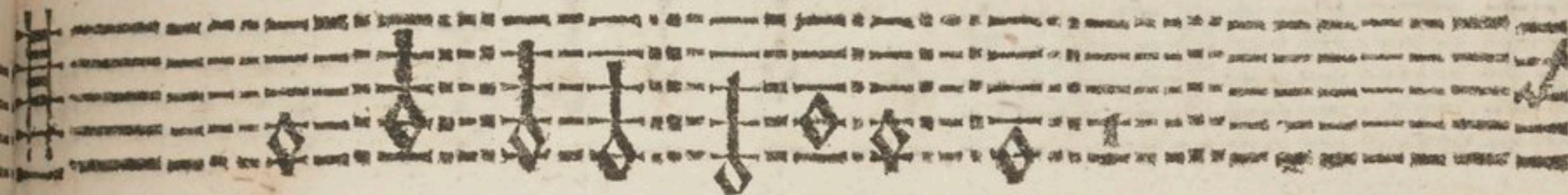
Dingen die my te boven gaen.

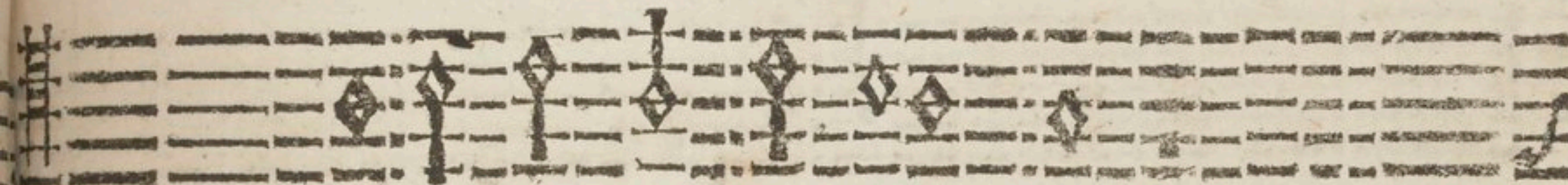
G

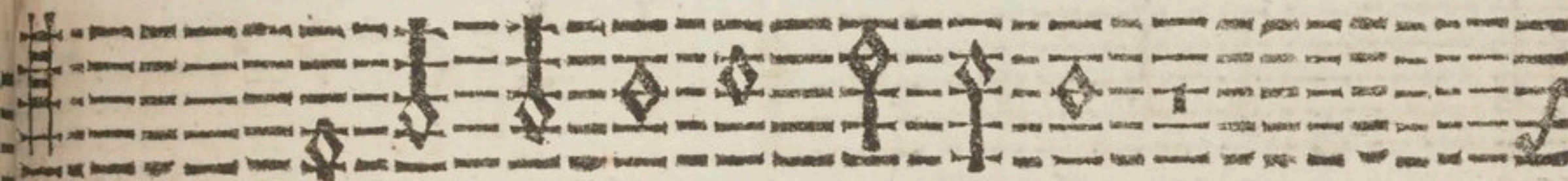
Edenckt doch des Davids, ô Heer,

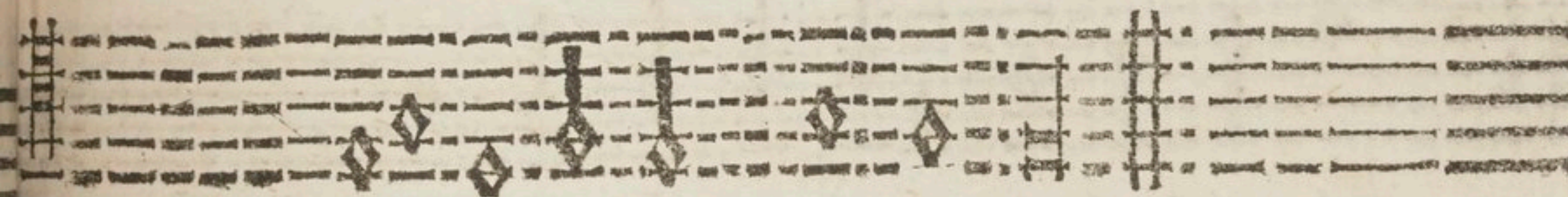
En oock aen all' sijn lijden s'waer,

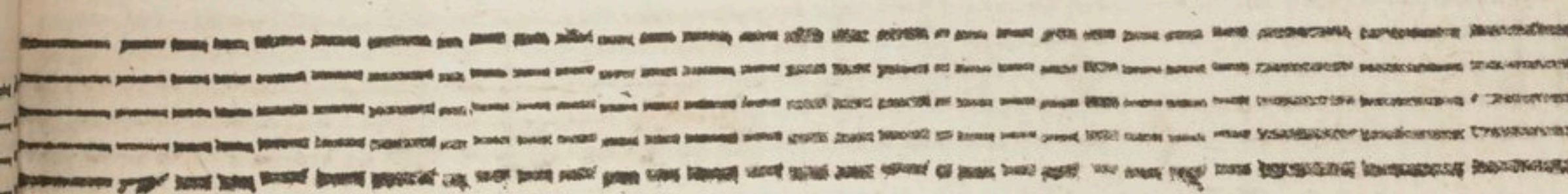
Die u eedt deed' in 't openbaer,

En u, Godt Jacobs vol van eer',

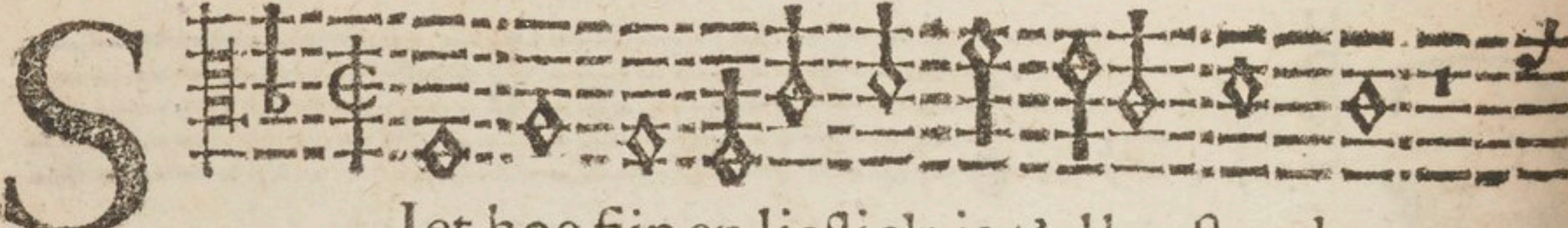

Beloften altijd deed' eerbaer.

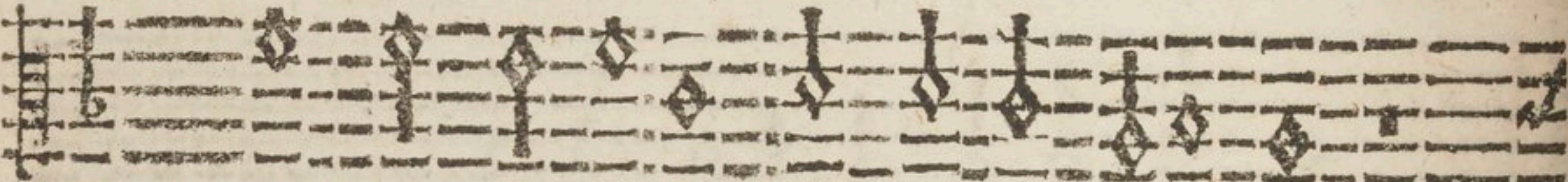

Tenor.

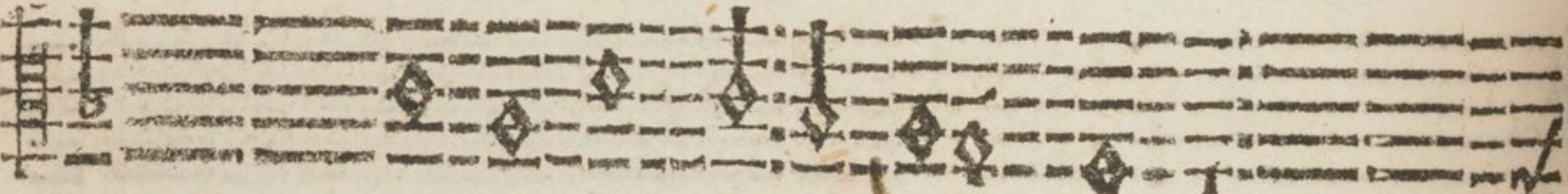
PSALM CXXXIII.

S

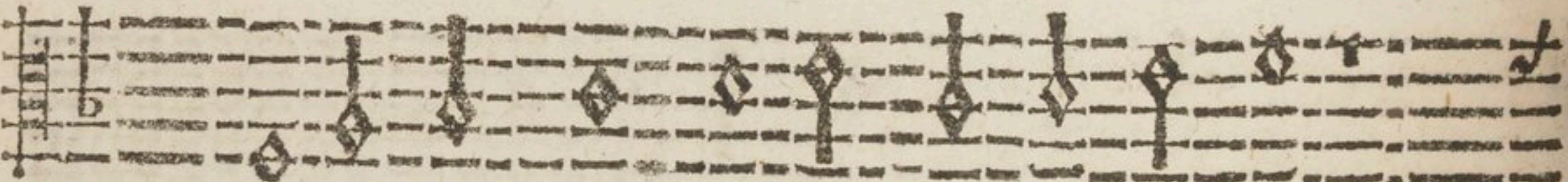
Iet hoe fijn en lieflick is t'allen stonden,

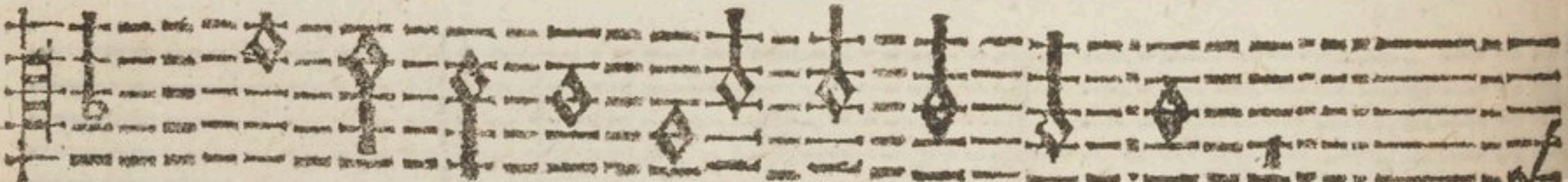
Dat broeders in eendrachtigheyt bevonden,

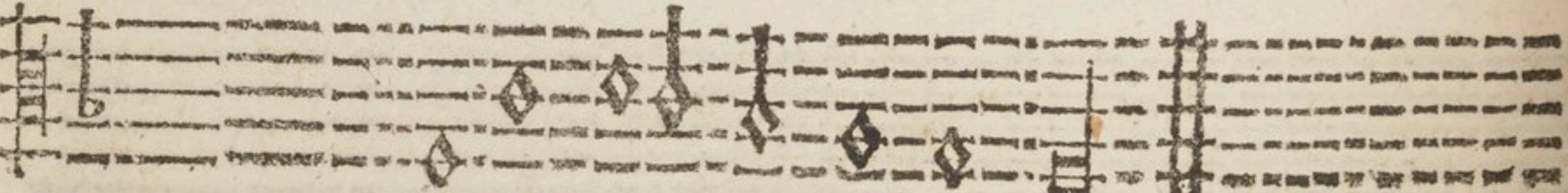
T'samen woonen in vrede goet,

Sulcx is gantschlick gelijk een balssem soet,

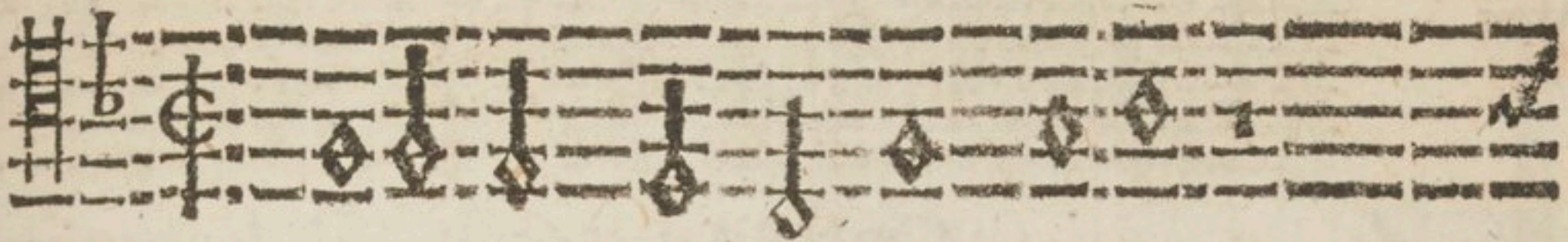

Die op dat hoeft Aärons was seer klaer

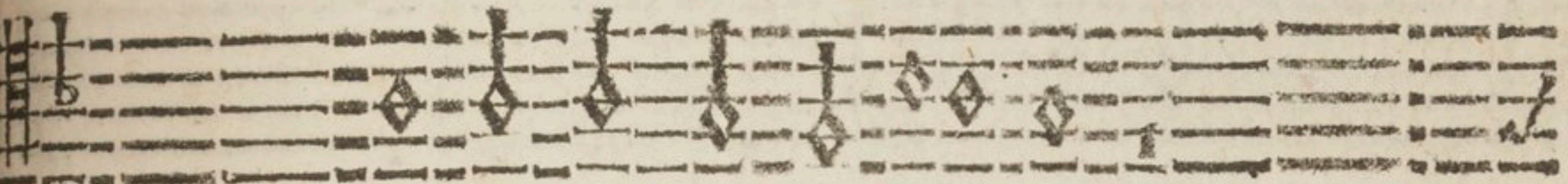

Uytgestortet in 't openbaer.

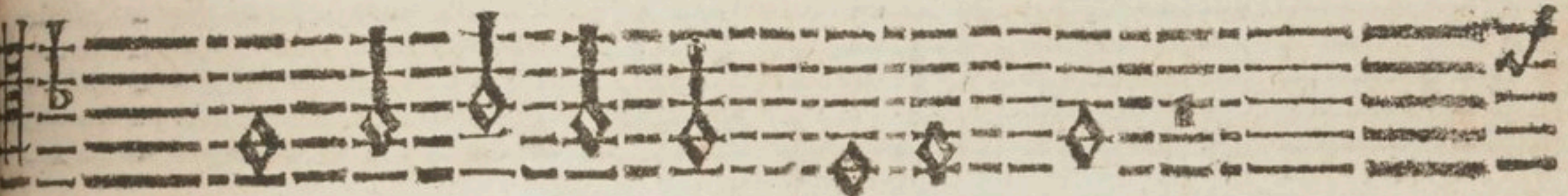
A

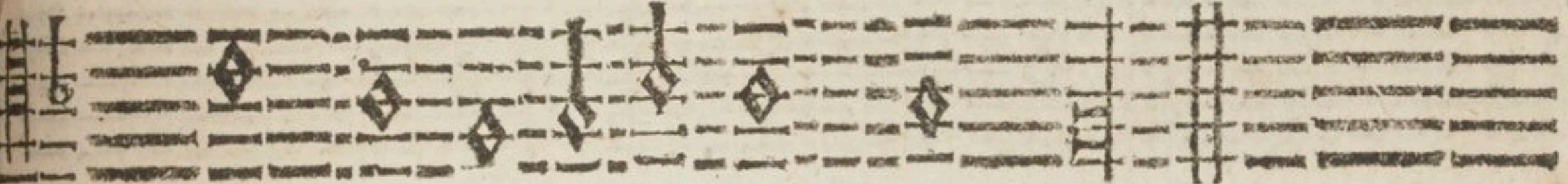
Lle gy knechten des Heeren,

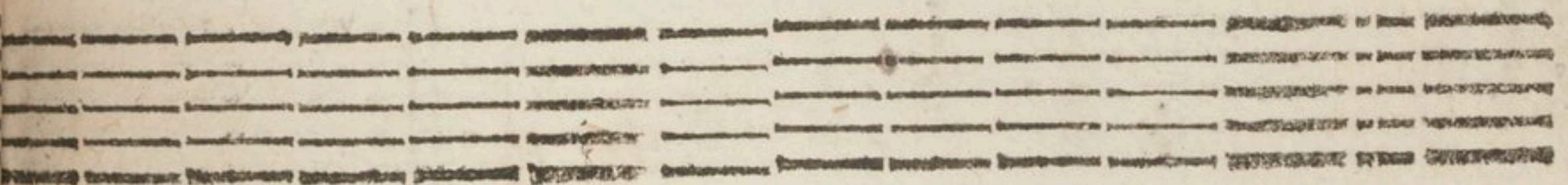
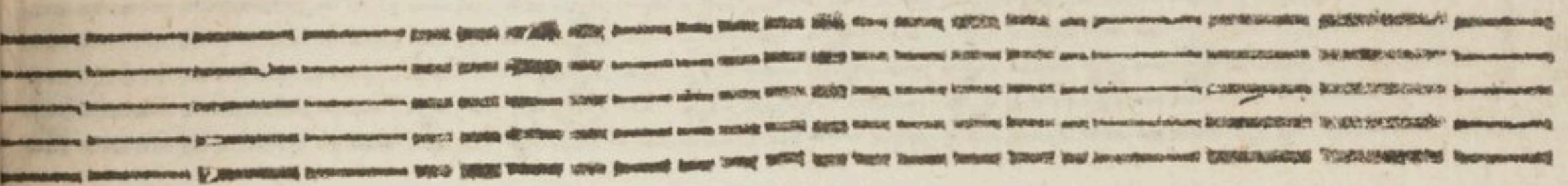
Wilt hem nu t'famen vereeren :

Ghy die in fijn huys staet en waect,

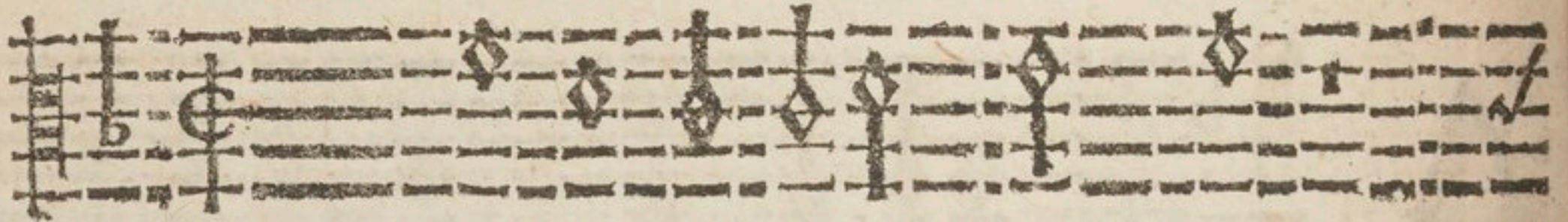
Dient hem, en sijnen naem groot maect.

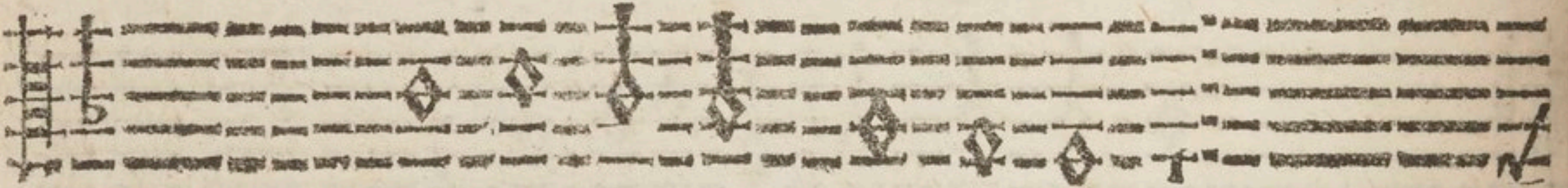
Tenor.

PSALM CXXXV.

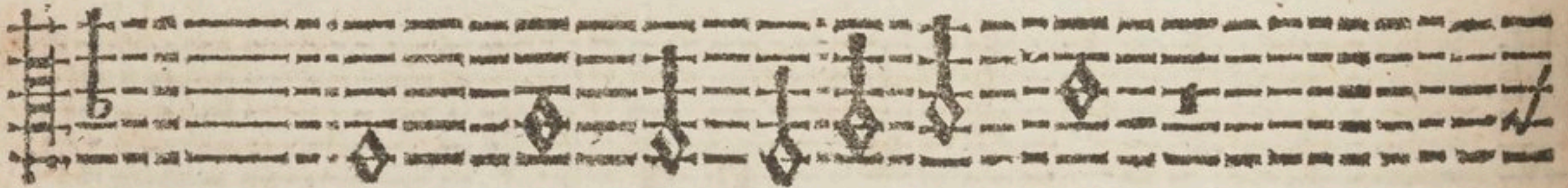
L

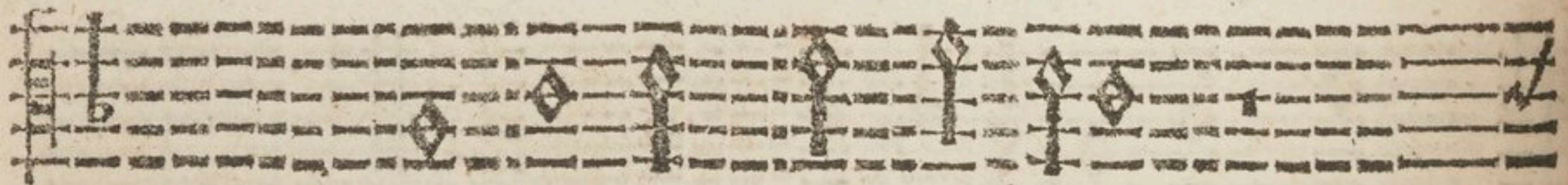
Ooft nu vry onses Godts naem

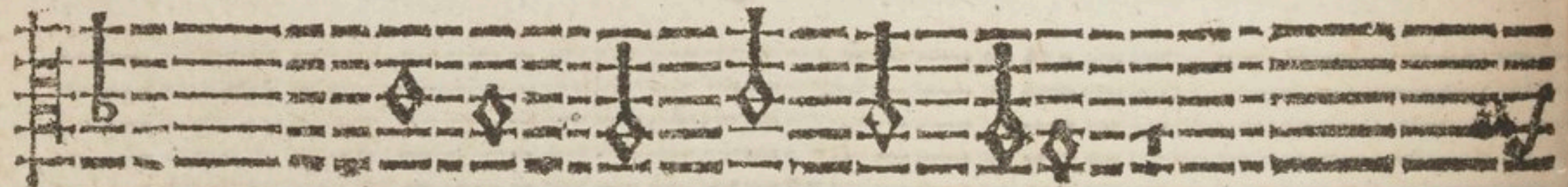
Al ghy dienaers des Heeren.

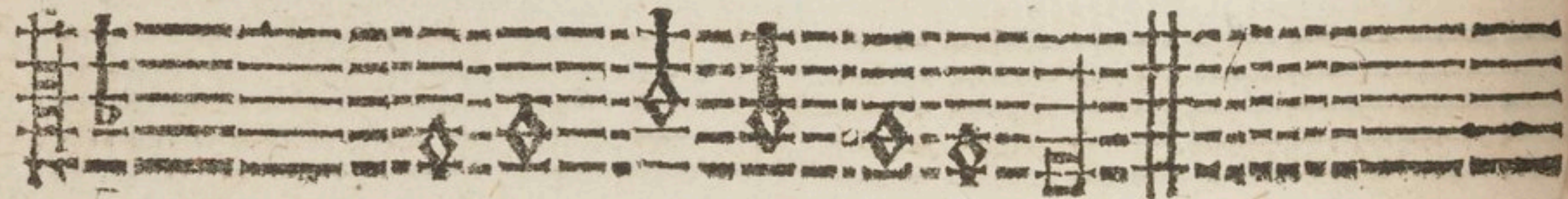
Komt, wilt hem prijfen al t'saem,

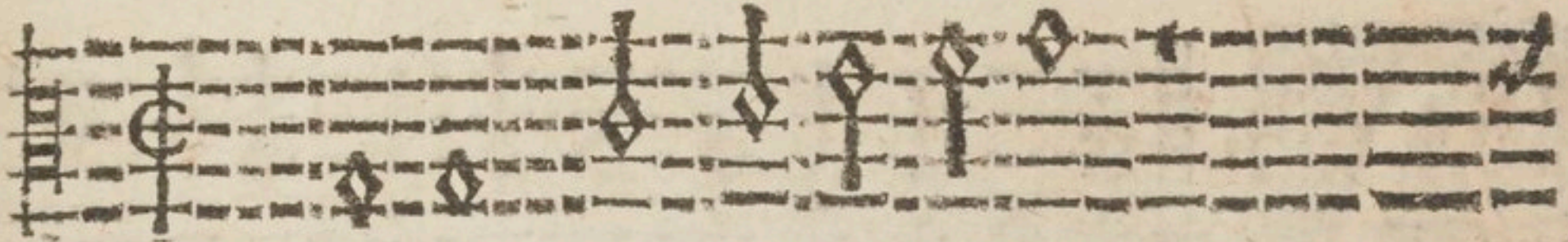
Ghy die daer woont met eeren

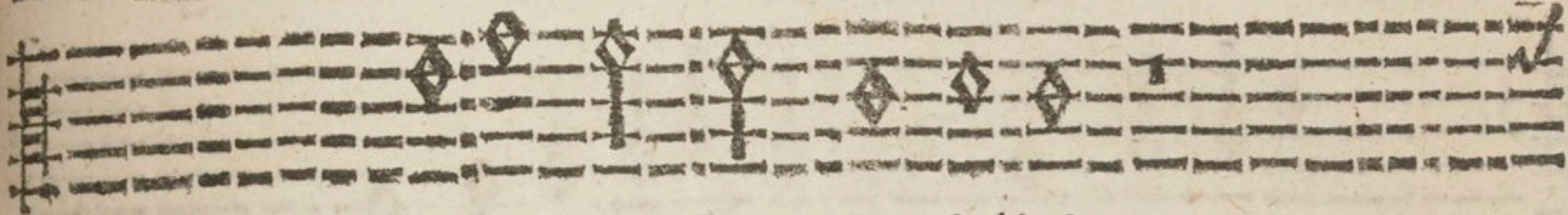
In sijn Huys, wilt hem loven

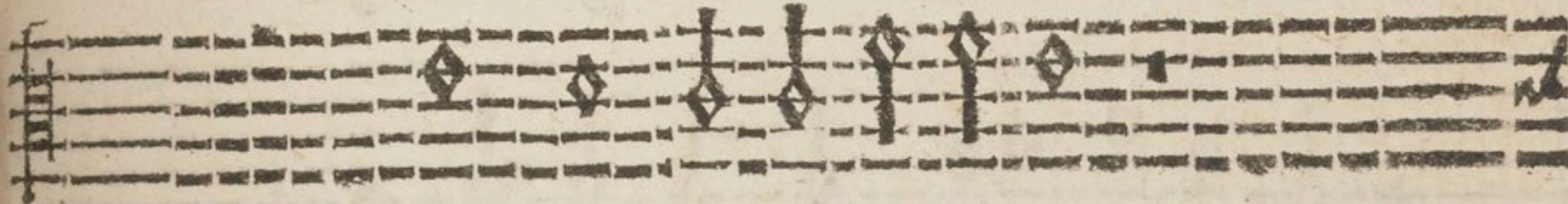
In sijn schoone voorhoven.

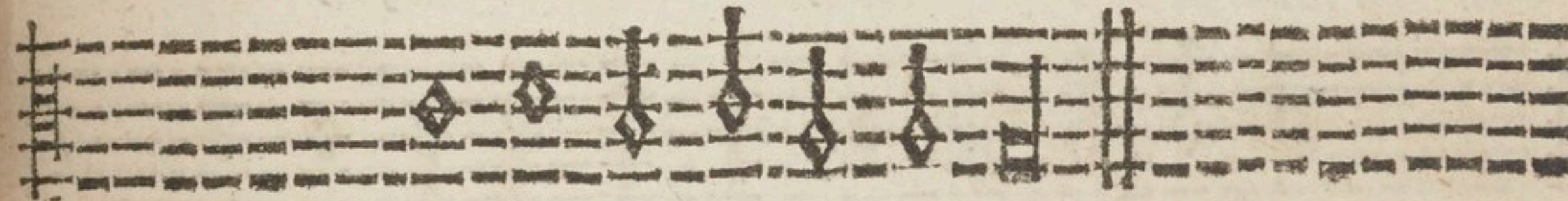
Ancket Godt nu opentlick,

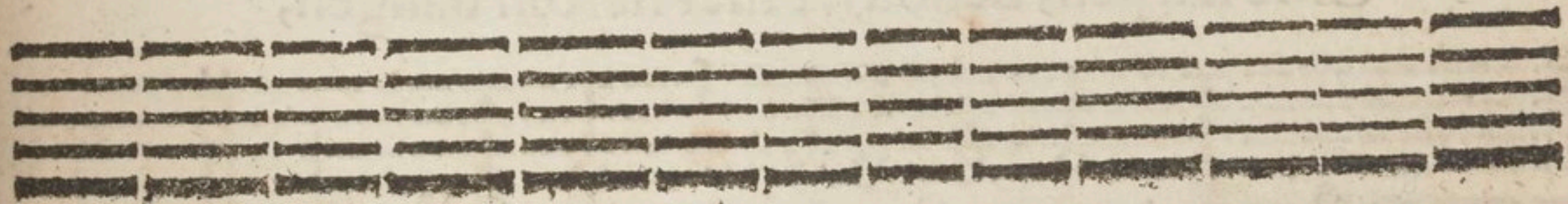
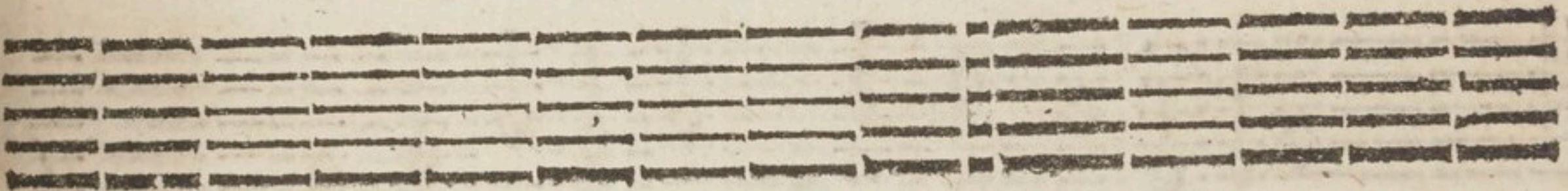
Hy is doch seer vriendelick :

Want sijn groote goedigheyt

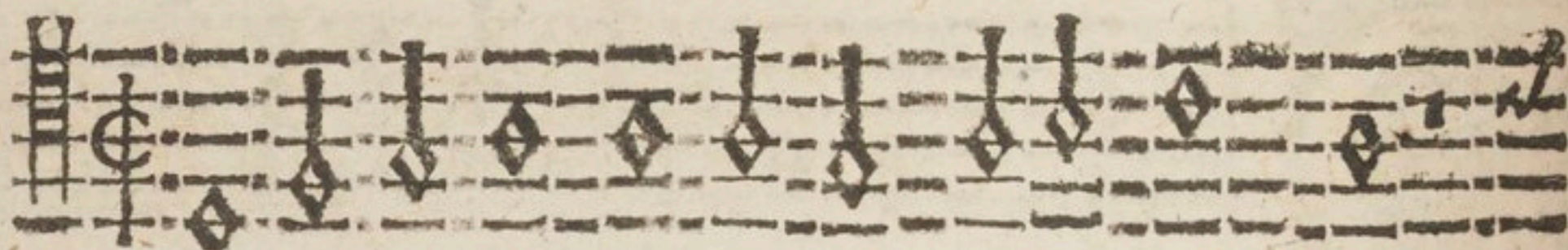

Geduert in der eeuwigheyt.

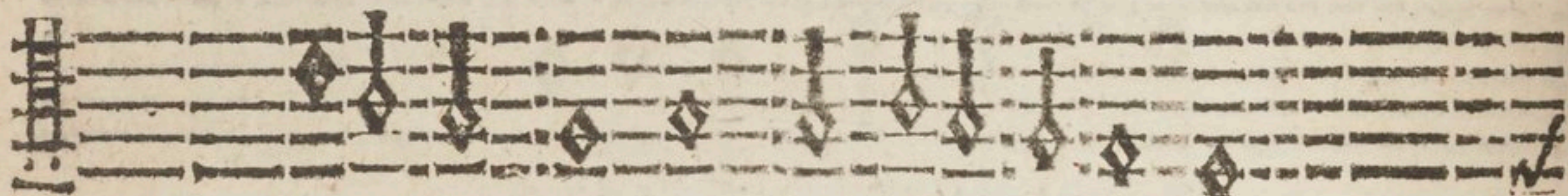

Tenor.

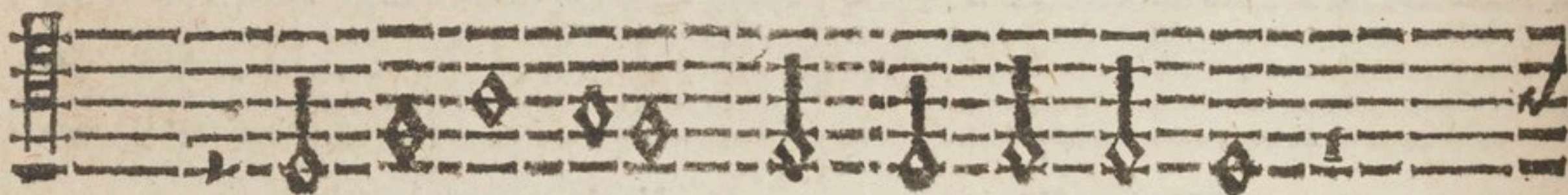
PSALM CXXXVII.

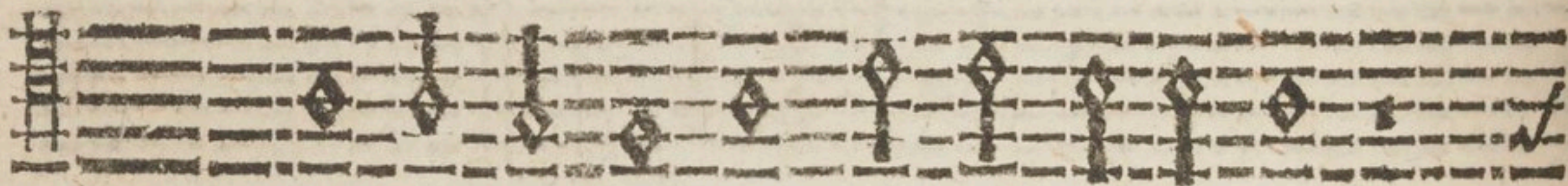
Als wy aen dat water tot Babel klachtigh

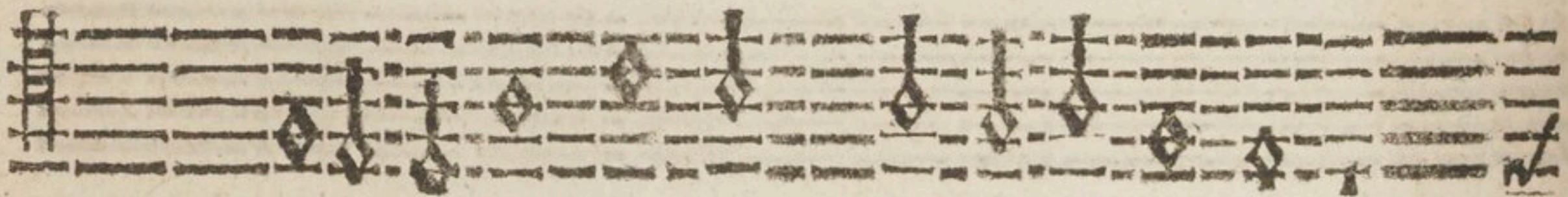
Saten en weenden, wefende gedachtigh

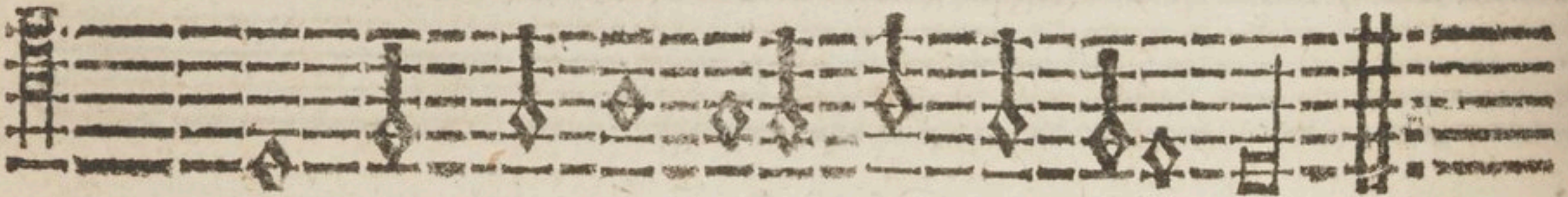
Uwes, ô Zion! Huys des Heerenreyn,

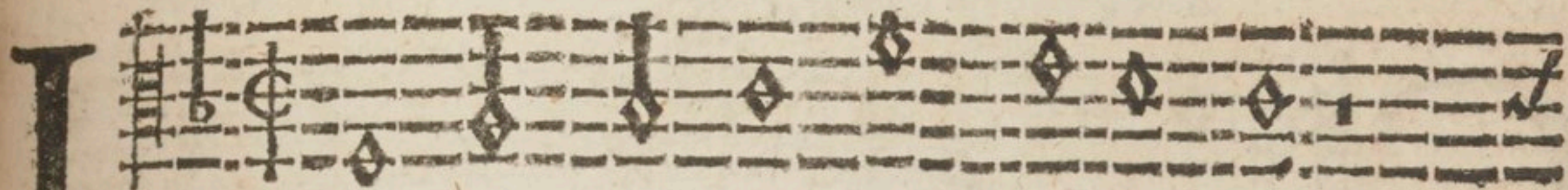
Daer hebben wy met veel klagens gemeyn

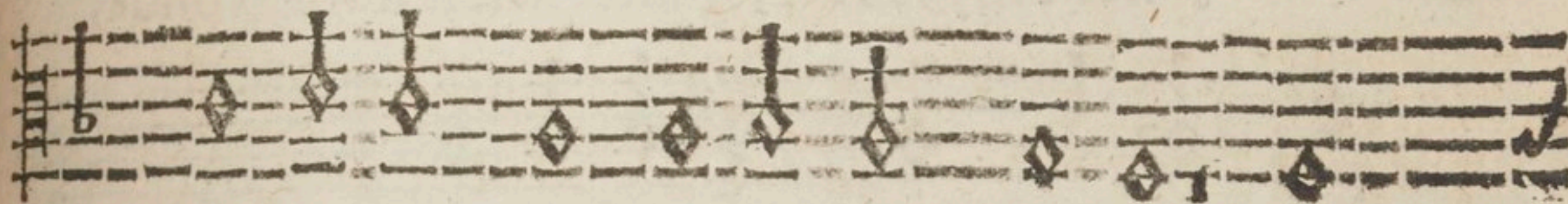
Onse harpen, benouwt met herten bangen,

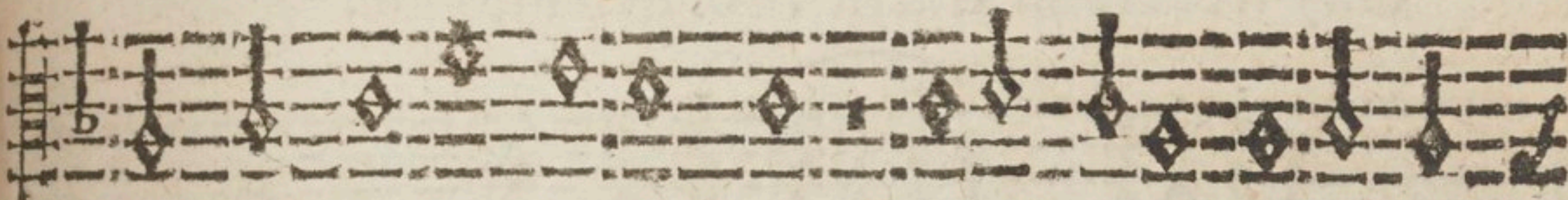
Aen den groenen wilgenboomen gehangen.

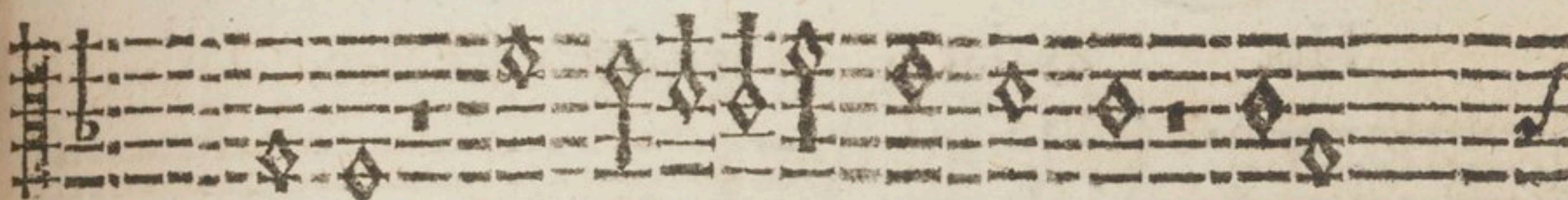
Ick danck u, Heer, uyt 's herten grondt,

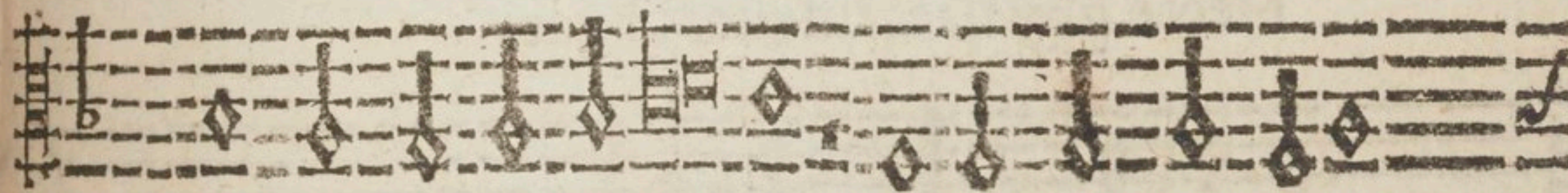
Lippen en mondt, U eer voortbringen: Voor

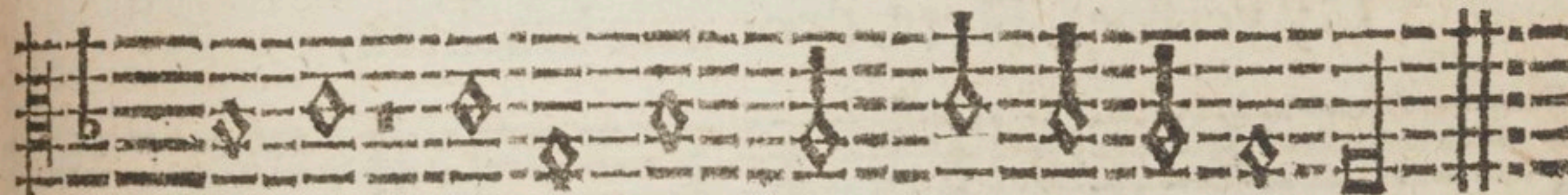
den Vorsten wil ick, ô Heer! U lof en eer Gestadig

singen. Ick wil in uwen tempel saen U bid-

den aen, En eer bewijfen, En u dancken om u

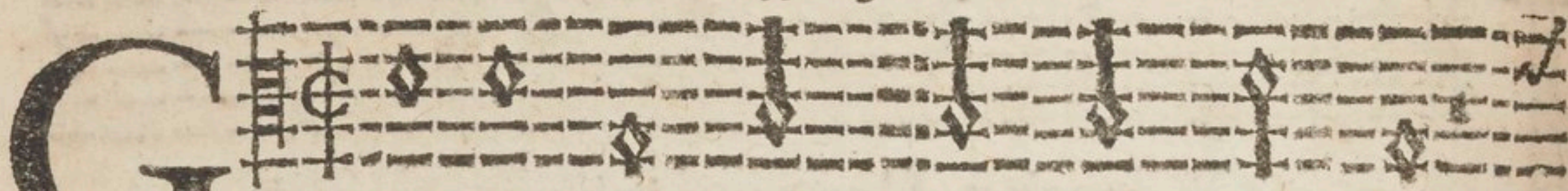
goetheyt, En getrouwheyt Niet om volprijsen.

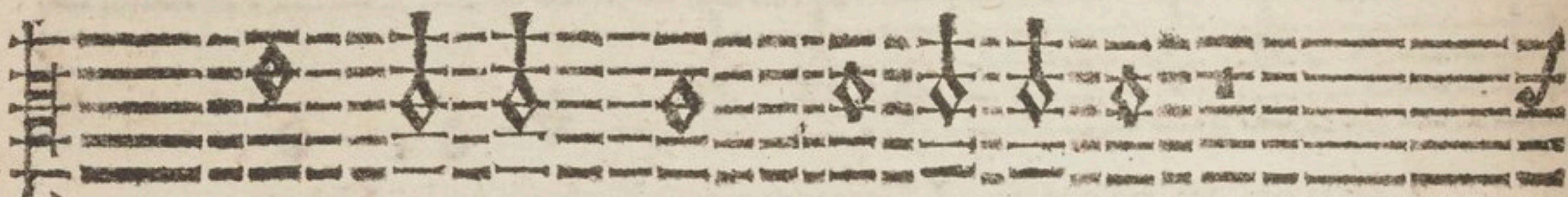
Tenor.

PSALM CXXXIX.

a 5.

Wijse 30.

G
Y hebt my, Heer, gantschlick doorgrondt,

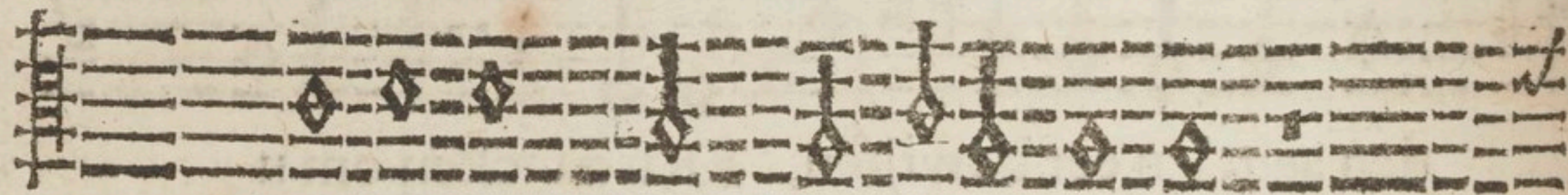
Ghy weet mijn kracht voor deser stondt,

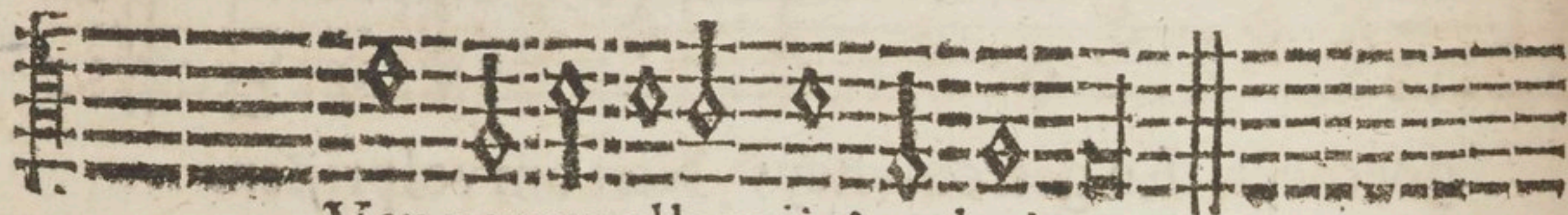
Het zy dat ick sitt' ofte stae,

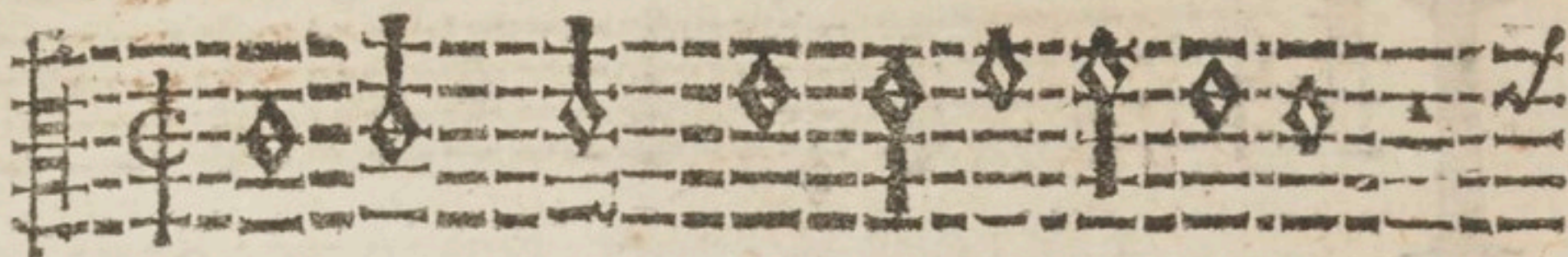
Heere ghy slaet sulckes al gae,

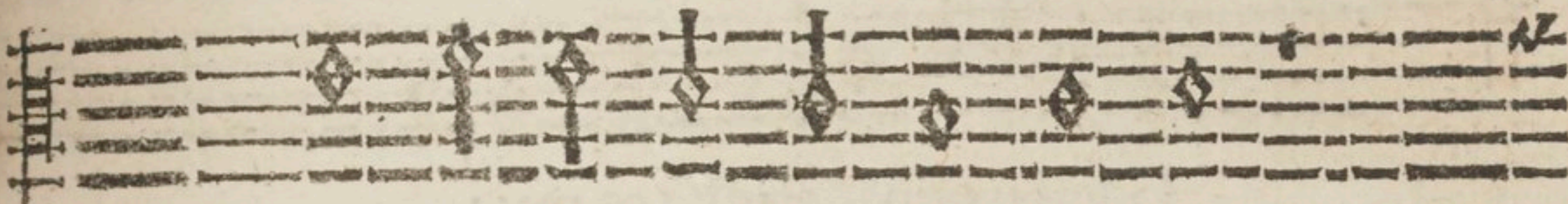
Gy verstaet, Heer, door uwe krachten,

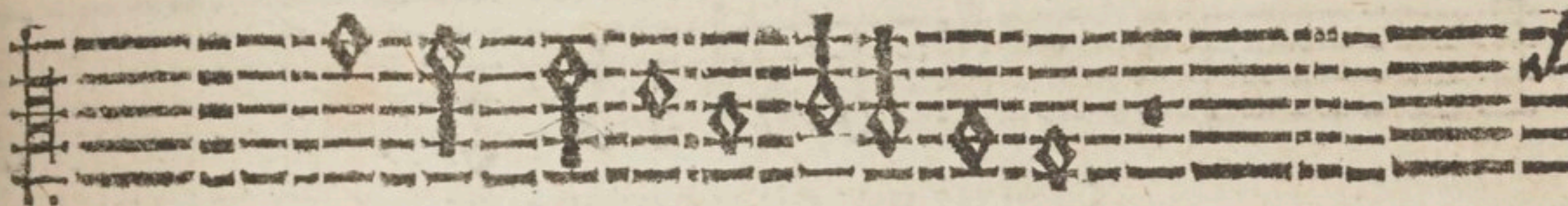
Van verren alle mijn' gedachten.

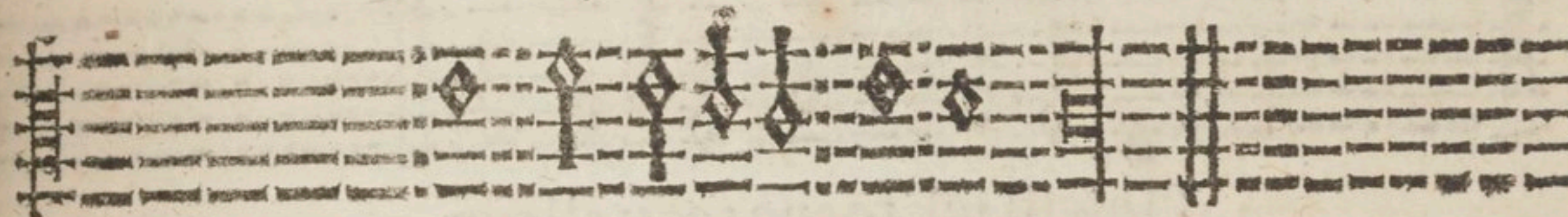
Mijn Godt wilt my nu bevrijden

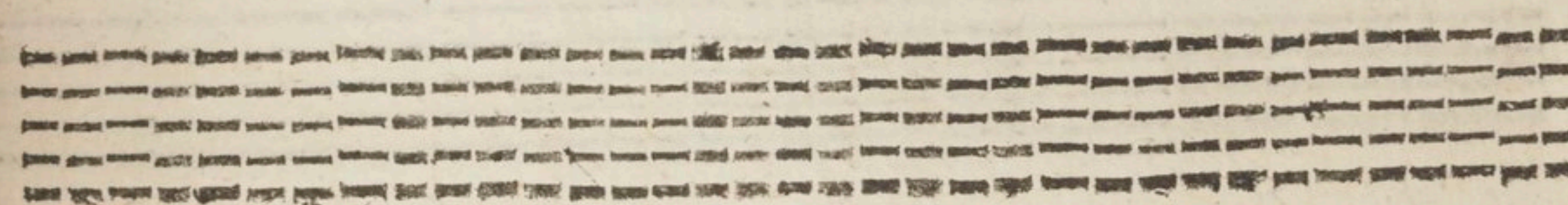
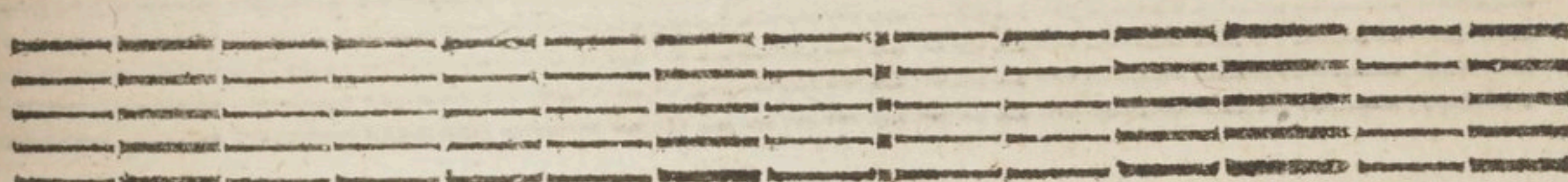
Voor de menschen seer boos, en quaet :

Behoed my nu en t'allen tijden

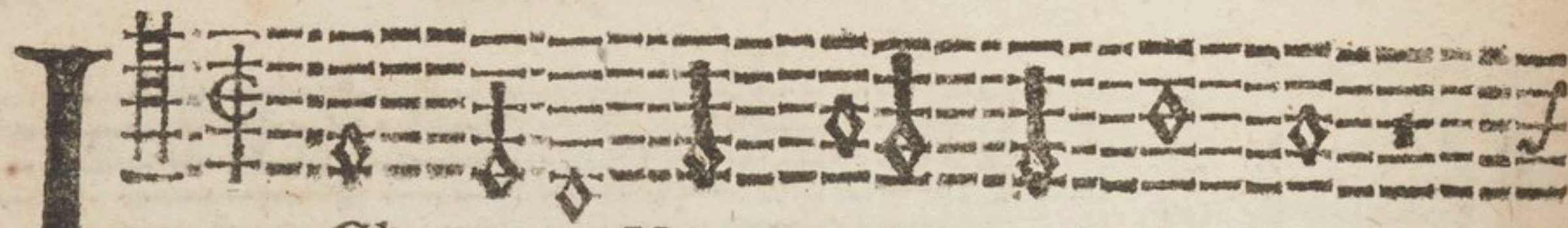

Voor der listigen raet en daet.

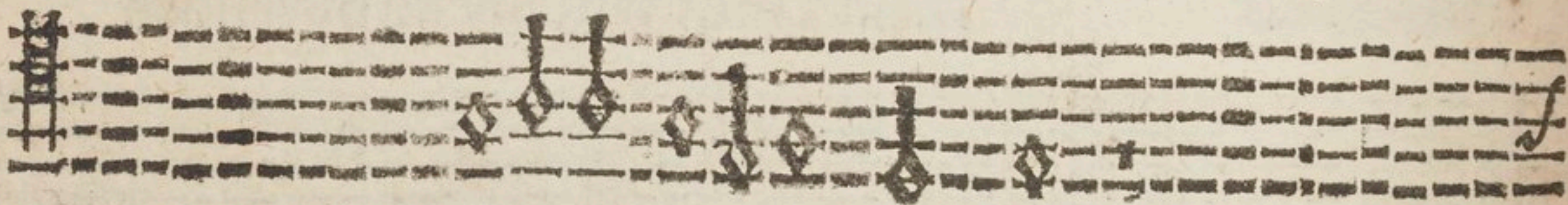

Tenor.

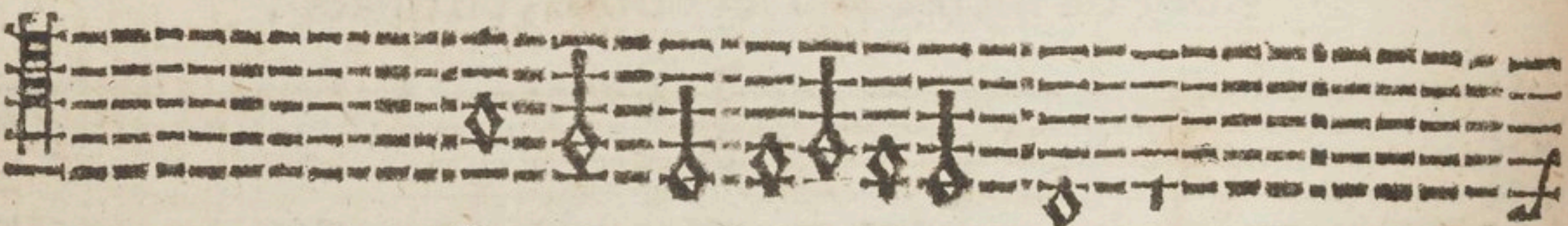
PSALM CXLI.

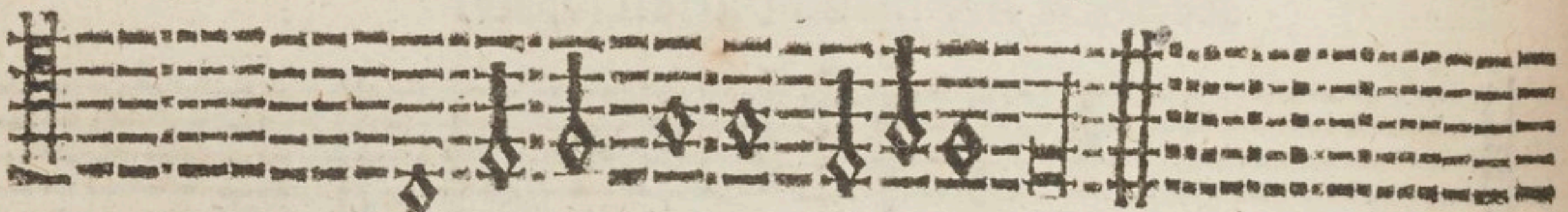
Ick roep u, Heer, aen in noodt niet kleyn,

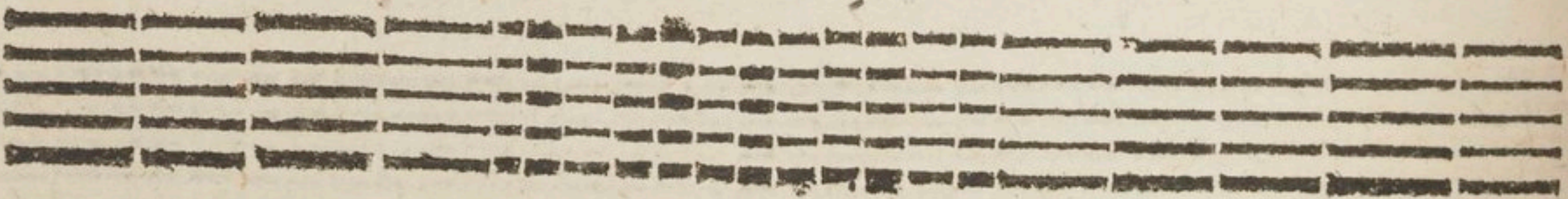
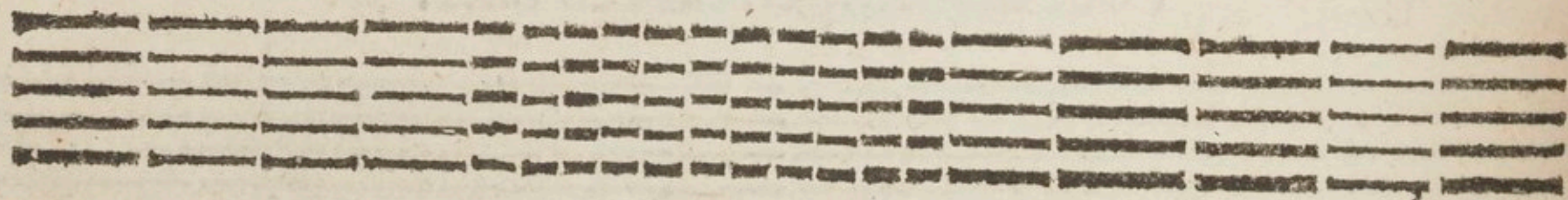
Haest u genadelick tot my :

Opent my nu u ooren vry,

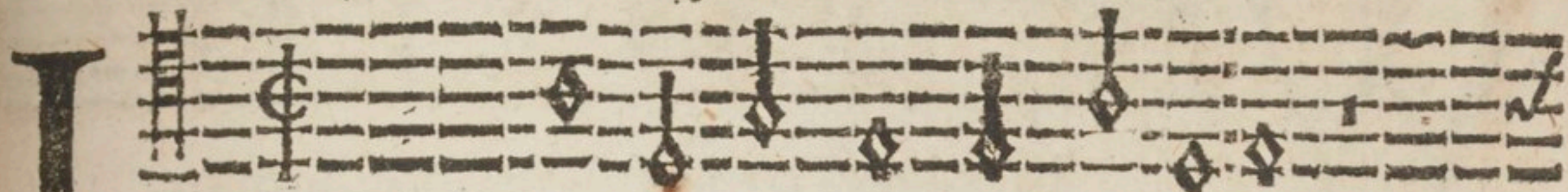

Dewijl ick roepe tot u alleyn.

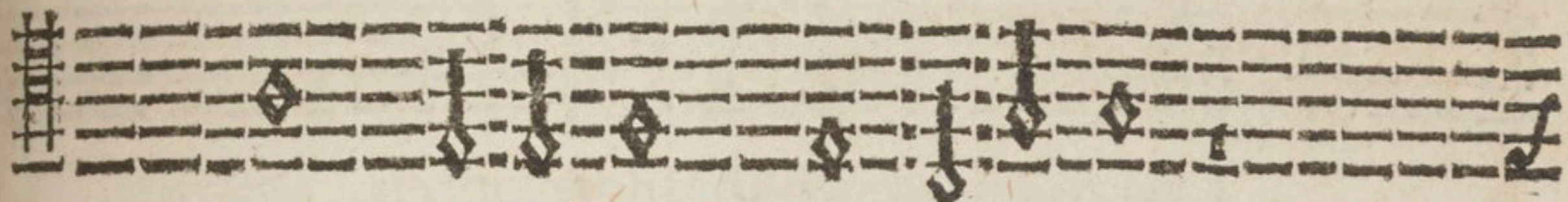

a 5.

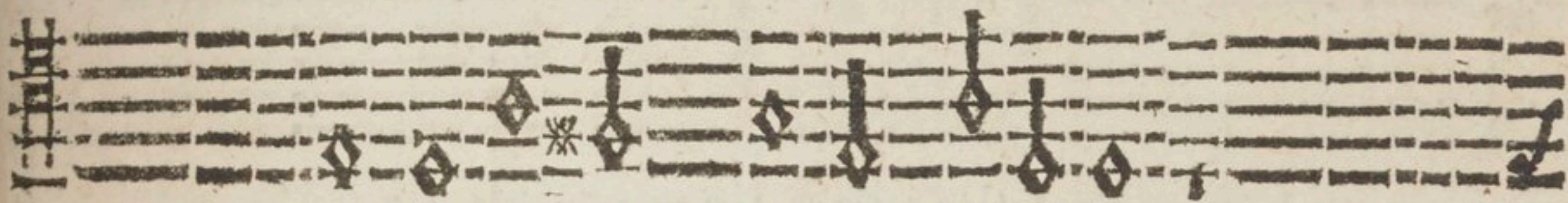
Wijsse 100.

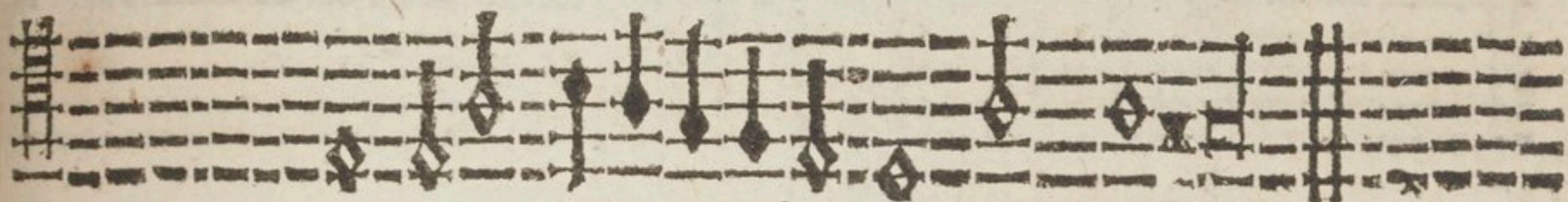
Ick roepe Godt met herten aen,

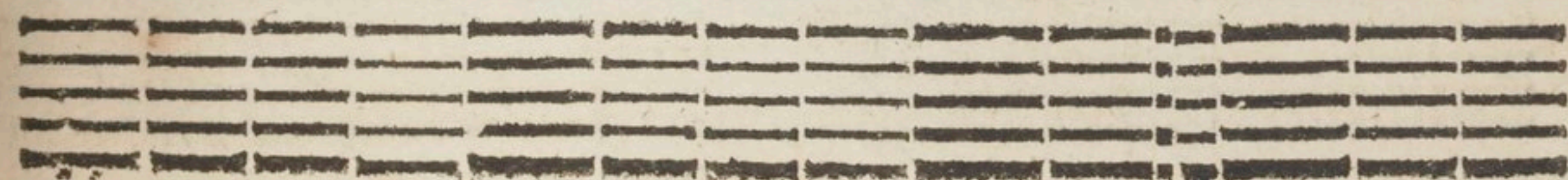
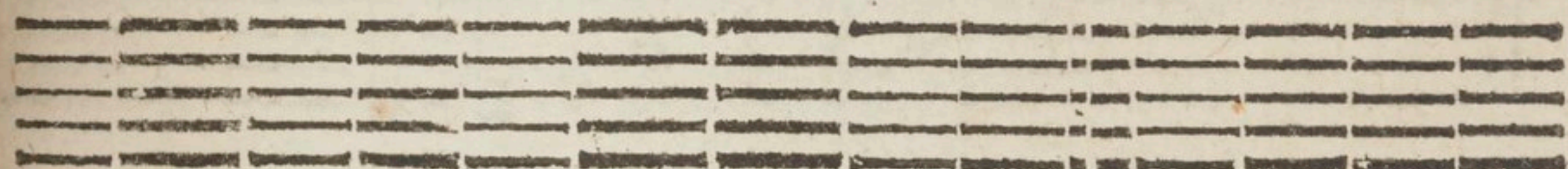
Ick smecke hem gantsch onderdaen.

Ick storte voor hem uyt mijn hert,

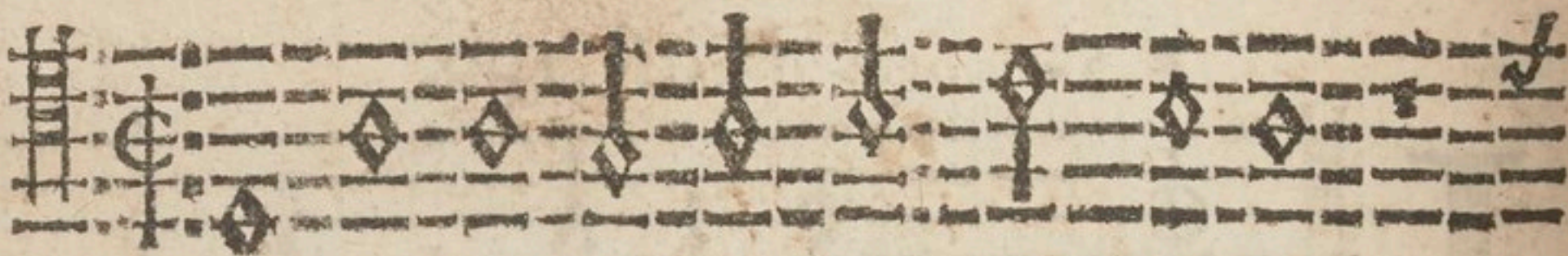
En vertelle hem al mijn smert.

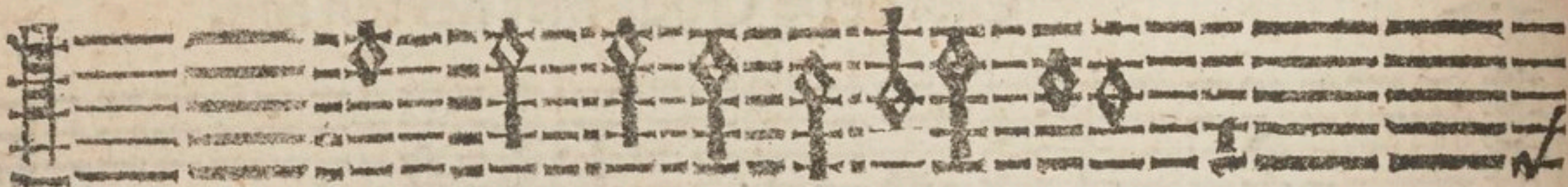
Tenor.

PSALM CXLIII.

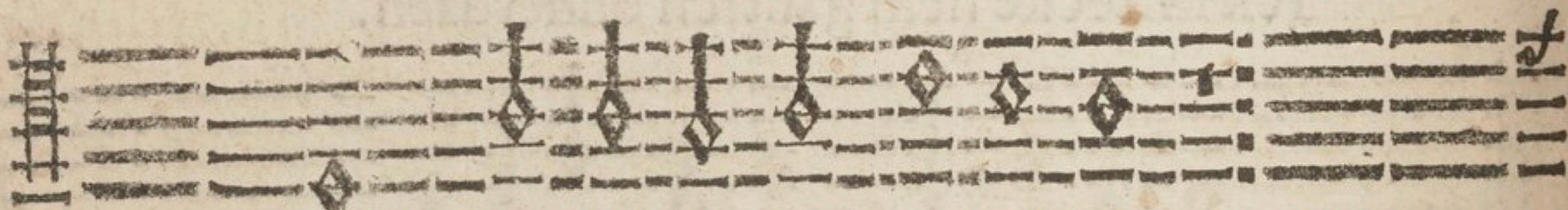
W

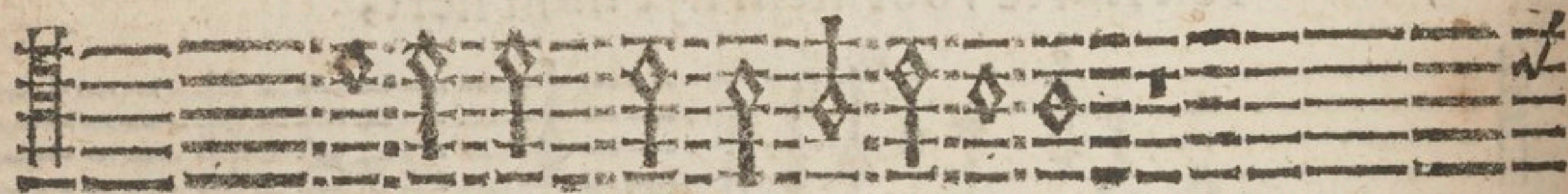
ilt mijn gebedt, ô Heer, verhooren,

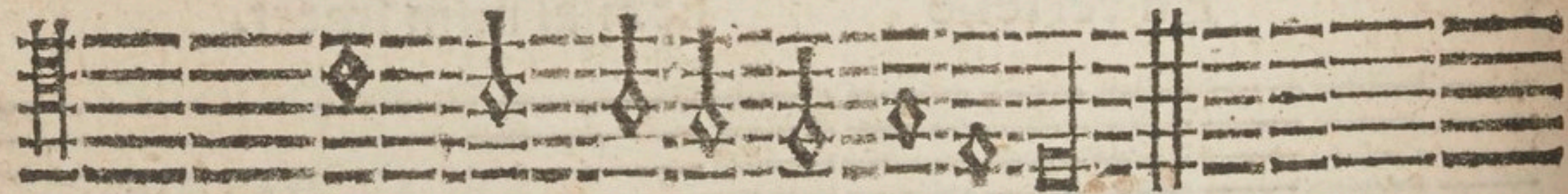
Laet doch komen tot uwen ooren

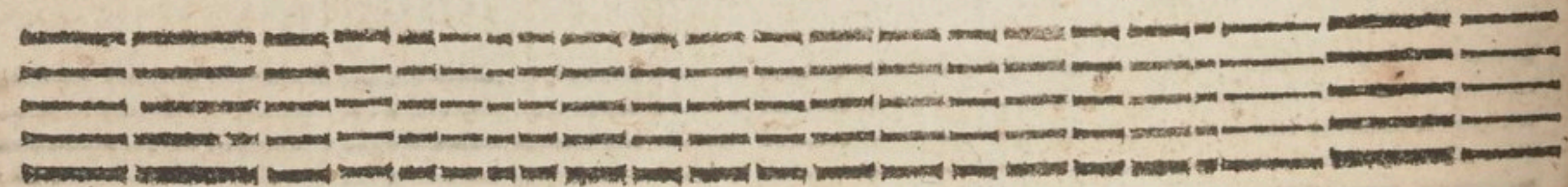
Mijn smeecken en mijn treurigheyt,

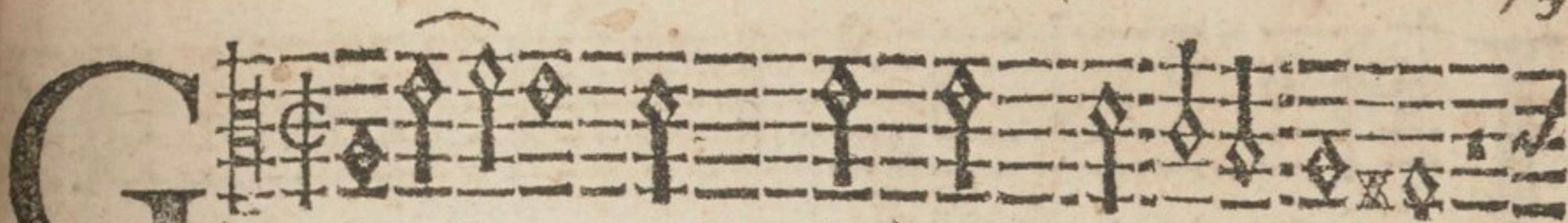

En na uw' goedigheyt al voren,

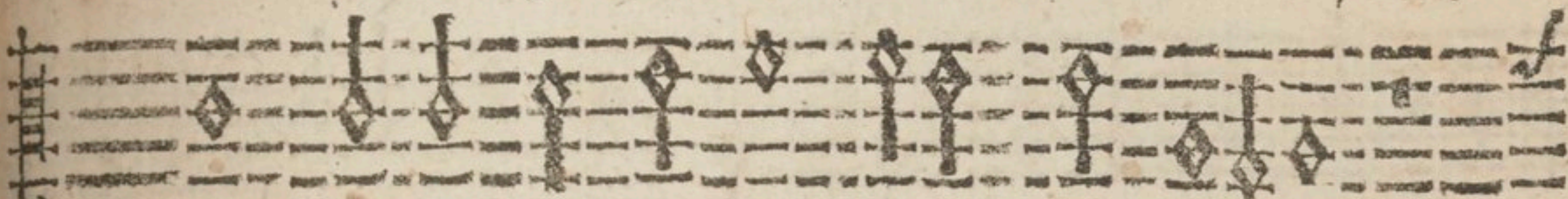

Antwoort my in mijn tegenheyt.

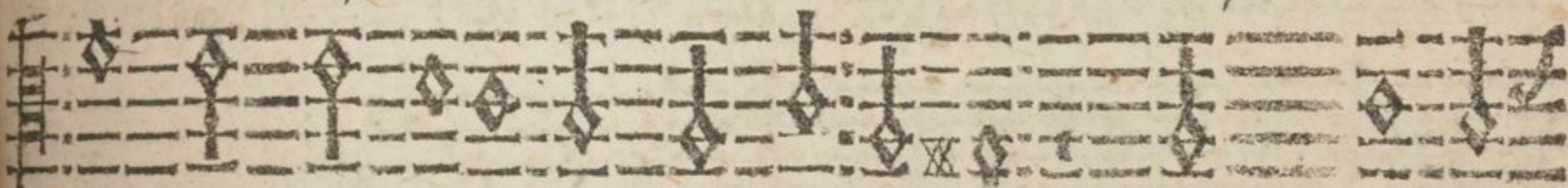

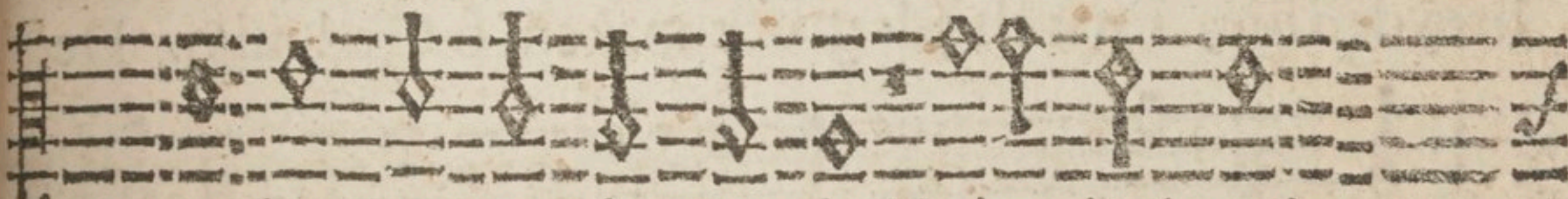
Elooft zy Godt, mijn trooft tot allen tijden,

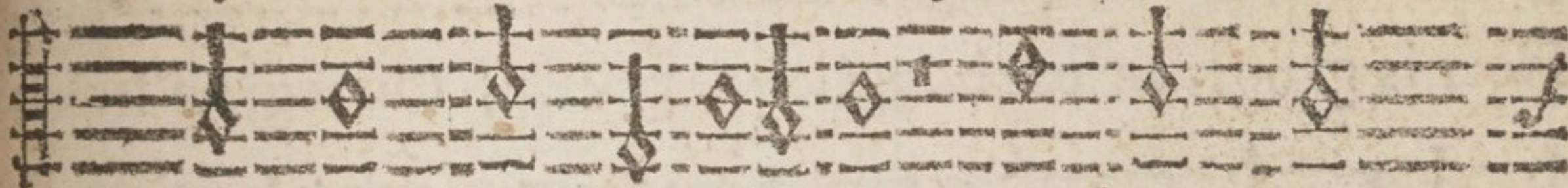
Die mijn handen seer sterckelick leert strijden :

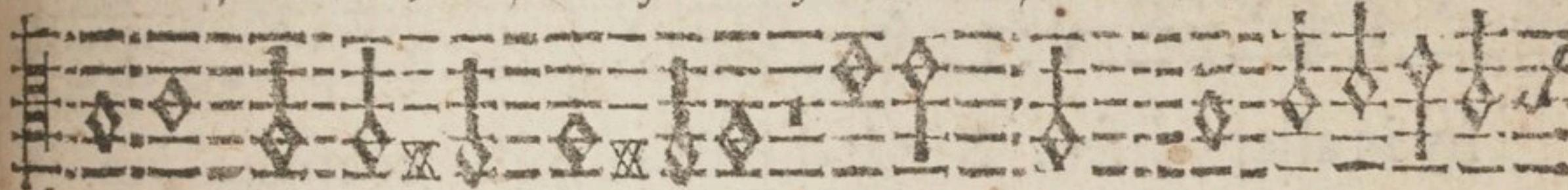
Die mijn vingeren leert krijgen soo wel, Wiens goetheyt

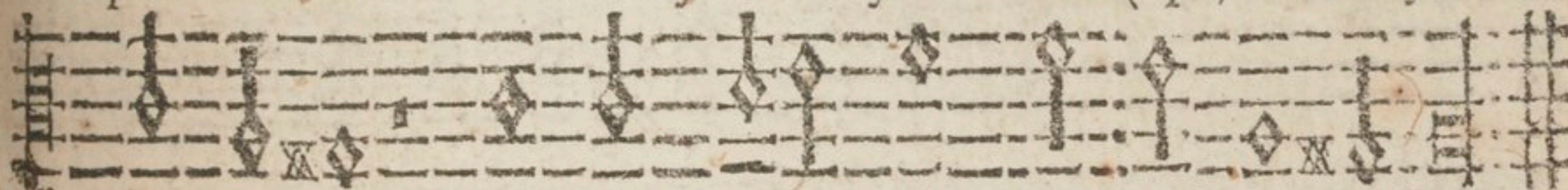
my bewaert, en niemant el: Hy is mijn burcht,

mijn steen, mijn heyl alleyne, Mijn schilt, daer

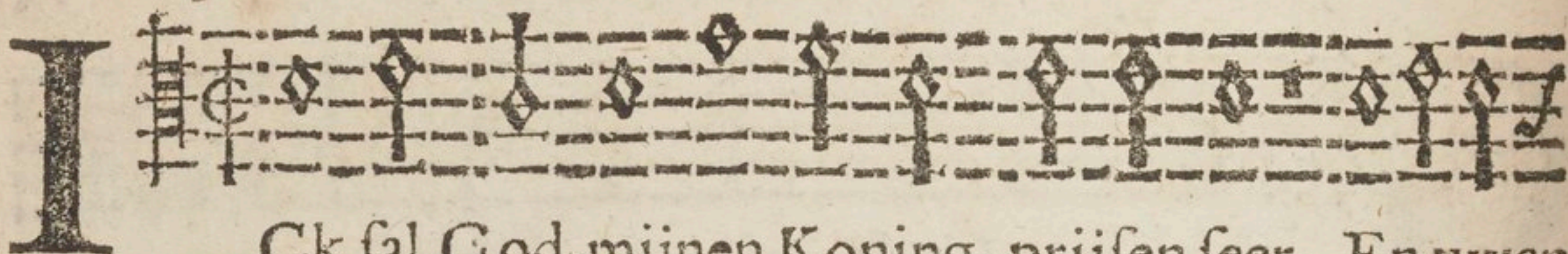
op ick betrouwe seer reyne : Hy is 't die (spijt der vyan-

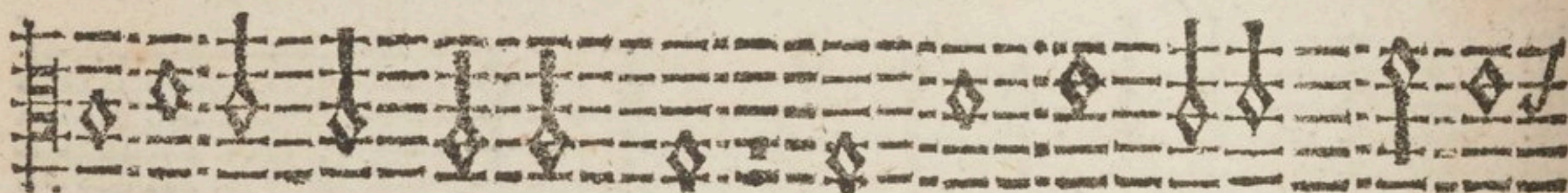
den geweld) Dit volck onder mijn Koninckrijcke siet,

Tenor.

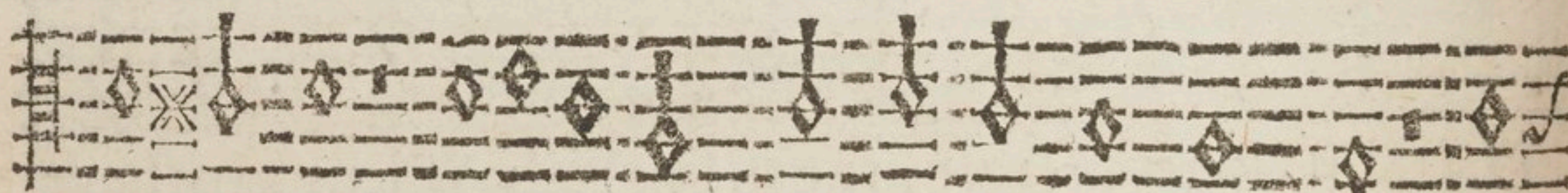
PSALM CXLV.

Ick sal God, mijnen Koning, prijfen seer, En uwen

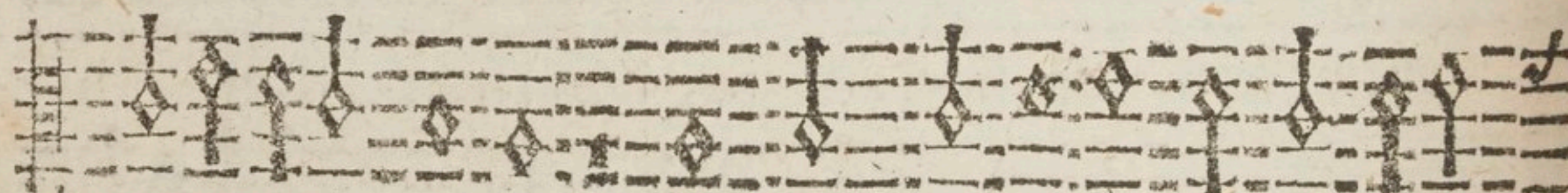
heyiligen naem loven, Heer : Ick wil, Heer, uwen naem ver-

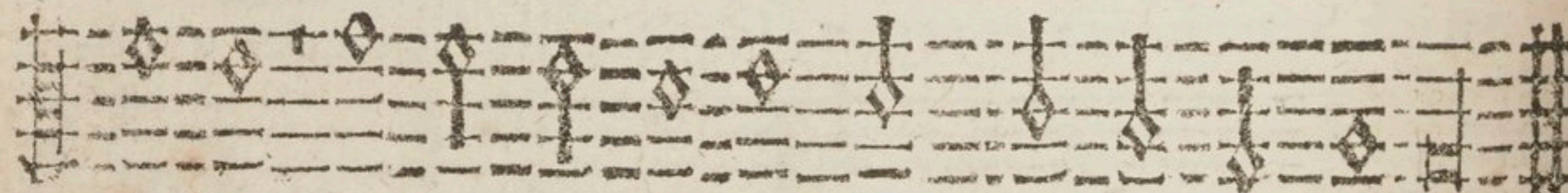
breyden sijn, En u altijd groot maken, ô God mijn. De

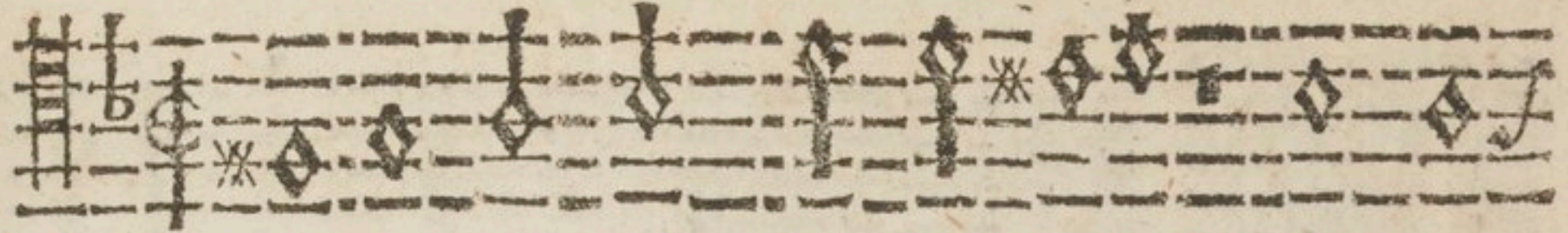
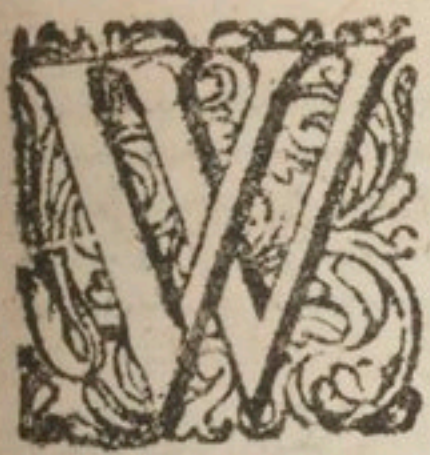
Heer is groot, en seer hooglick te prijfen, Onbegrijp'lick is

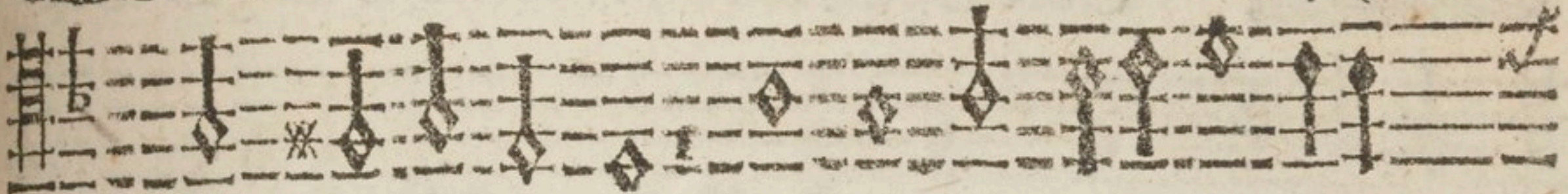
hy in aller wijfen. Kinds-kind'ren sullen roemen sijne

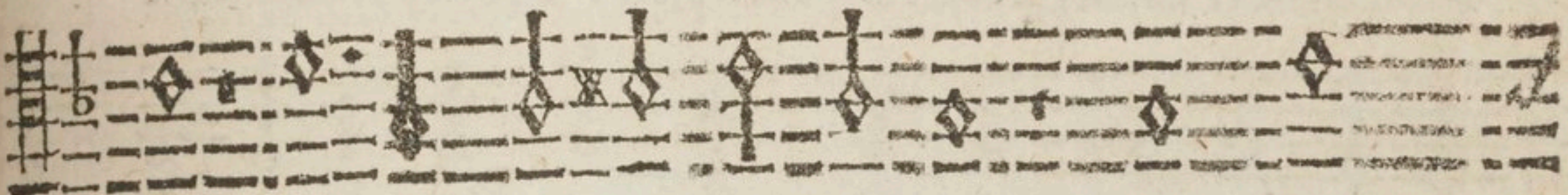
wercken, En vermönden sijn kracht niet om verstercken.

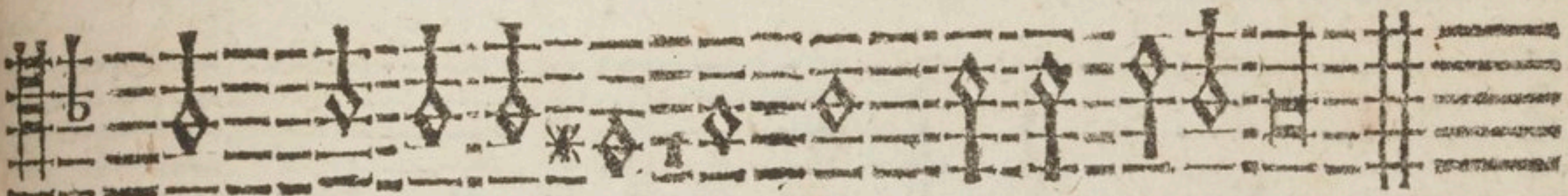
El op mijn ziel, wilt nu prijsen Den Heer:

Want mijn leven langh Sal ick hem eere bewij-

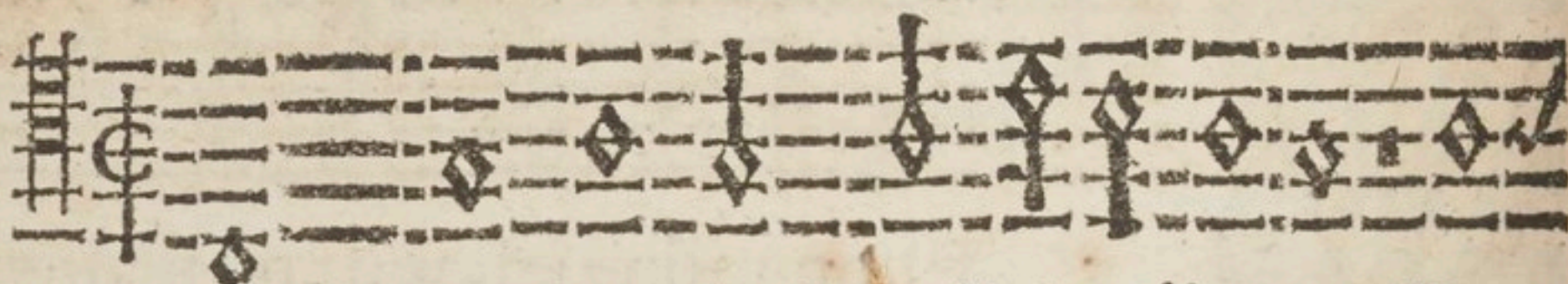
sen : Ick wil met psalmen-gefangh Steedts lo-

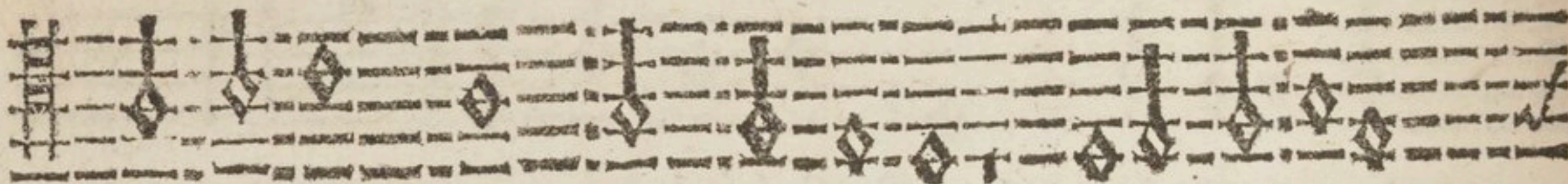
ven Godt verheven, Soo lang' als ick sal leven.

Tenor.

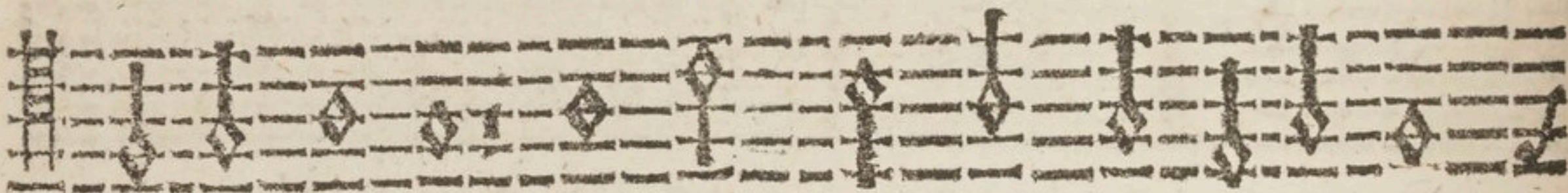
PSALM CXLVII.

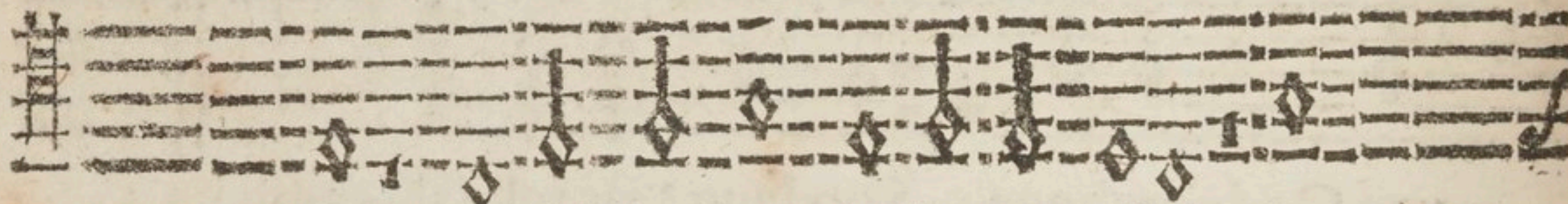
Ooft Godt, het zijn heerlicke dingen Dat

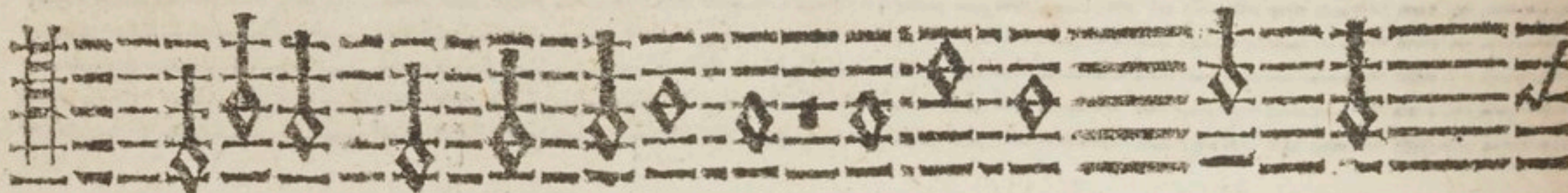
men onsen Godt prijft met fingen : Het is kostelick

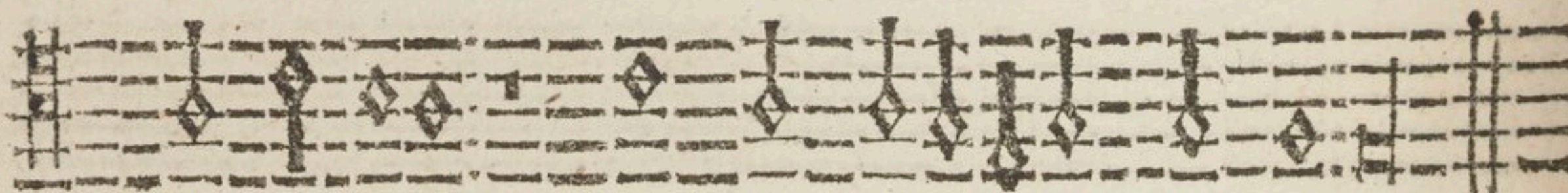
en feer fchoone, Dat men Godt prijft met foeten too-

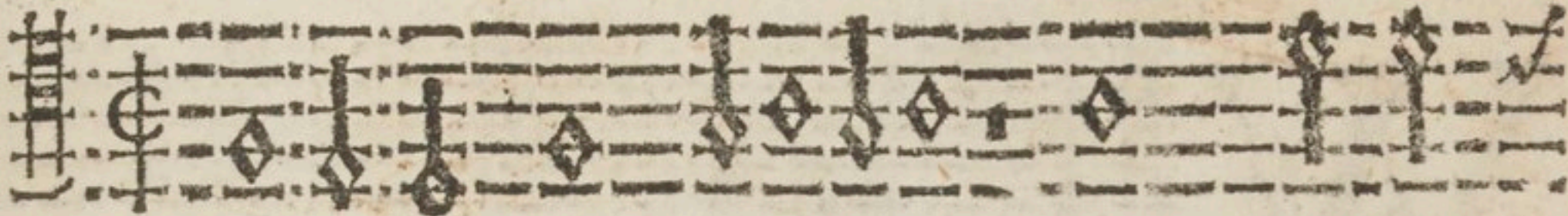
ne. Dewijl dat hy 't is die genadigh Je-

rufalem bouwet alleyne : Hy fal oock t'faem bren-

gen gefladigh 't Verfroyd' Israël in 't gemeyne.

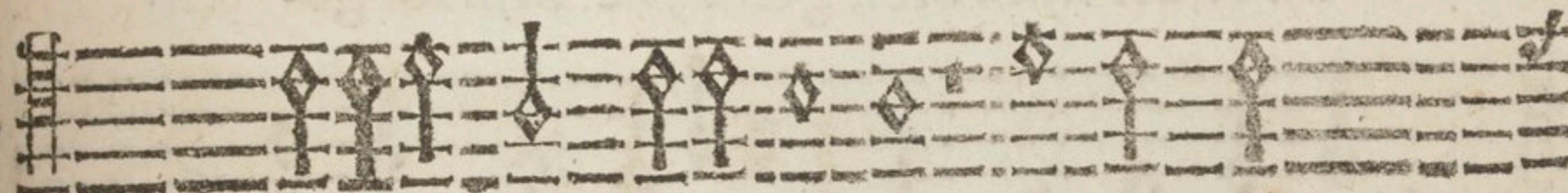
G Y hemelsche creaturen, Looft Godt sijn

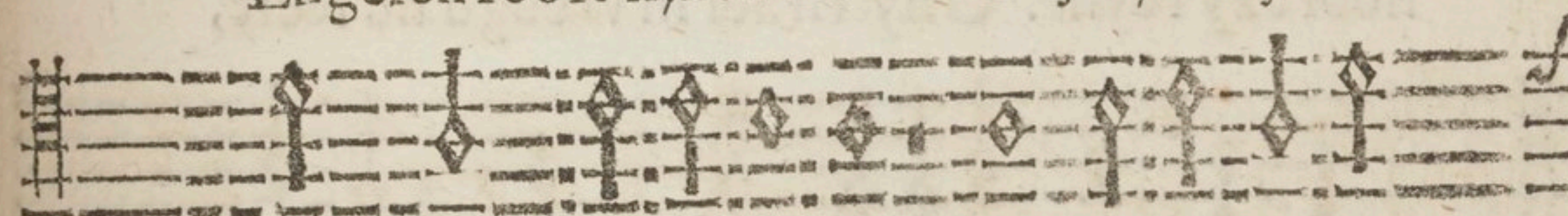
tot deser uren : Ghy inwoonders des hemels

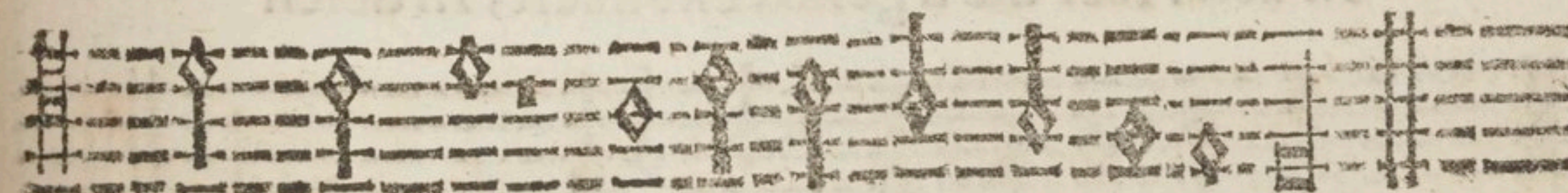
reyn, Singt sijn eer lieflick in 't gemeyn. Ghy

Engelen looft sijnen name : Ghy sijn heyr-

kracht looft hem te same. Ghy Son en Mane

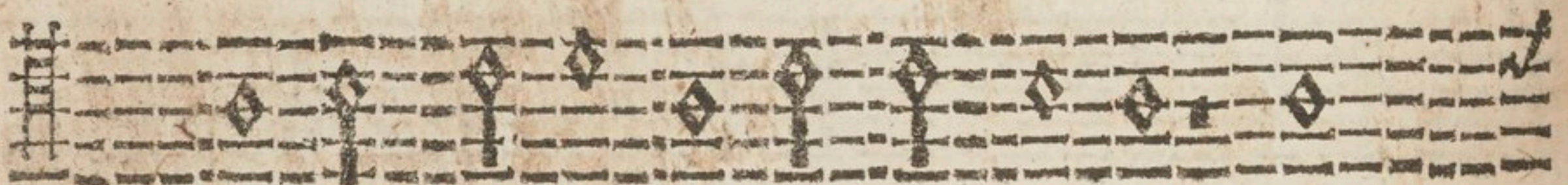
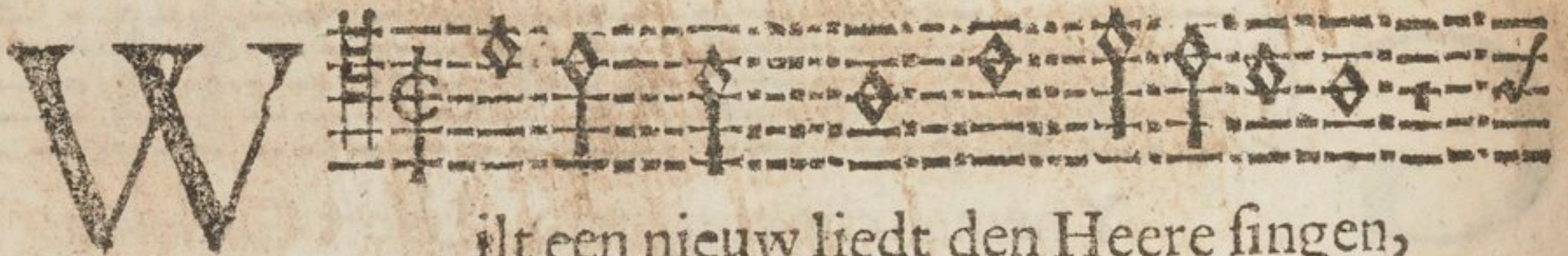

looft hem sijn : Gy sterren prijst den name sijn.

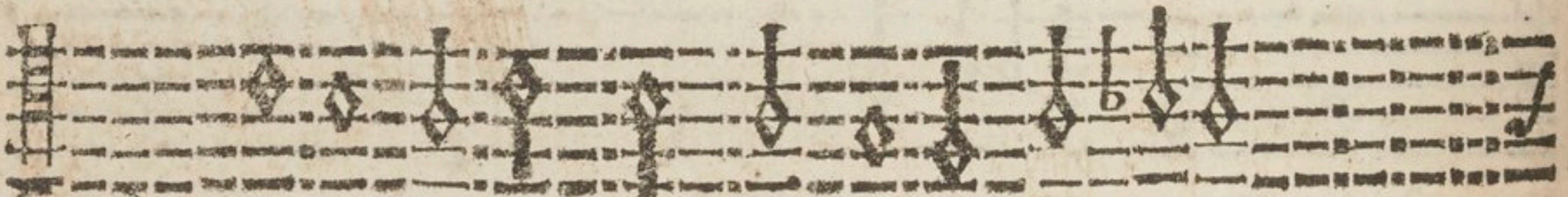
Tenor.

PSALM CXLIX.

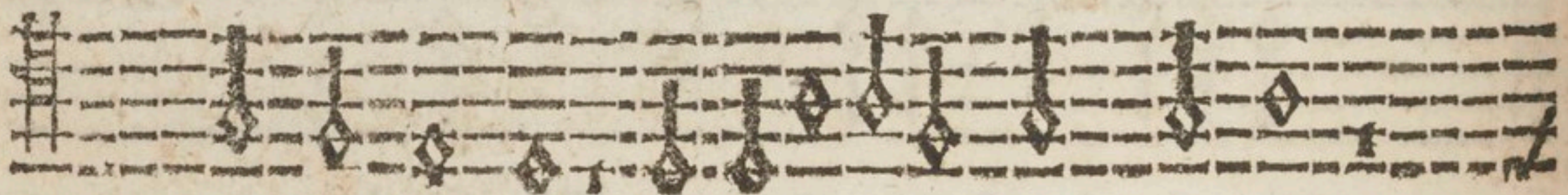
Wilt een nieuw liedt den Heere singen,

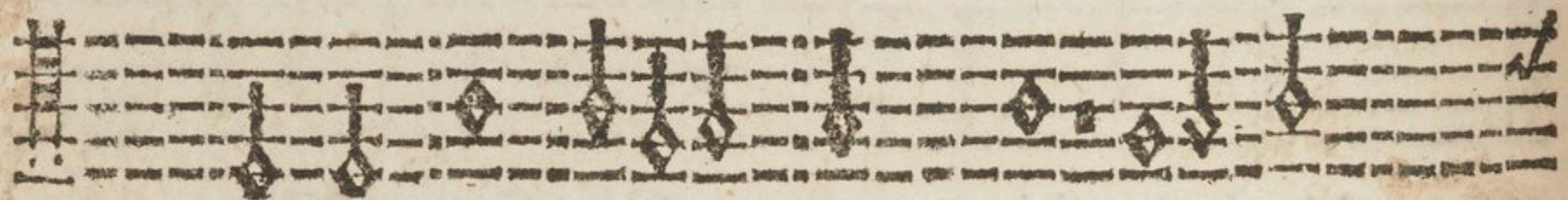
Wilt hem sijn eer' heerlick toebringen; Dat

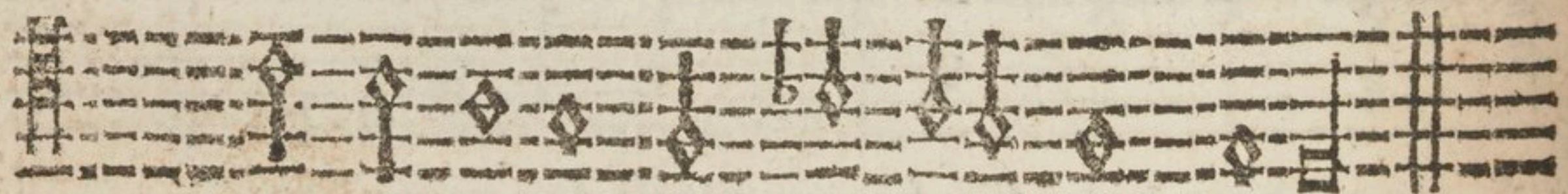
nu onder sijn volck gemeyne Sijn lof ge-

hoort zy reyne. Ghy Israël in vreugd nu leeft,

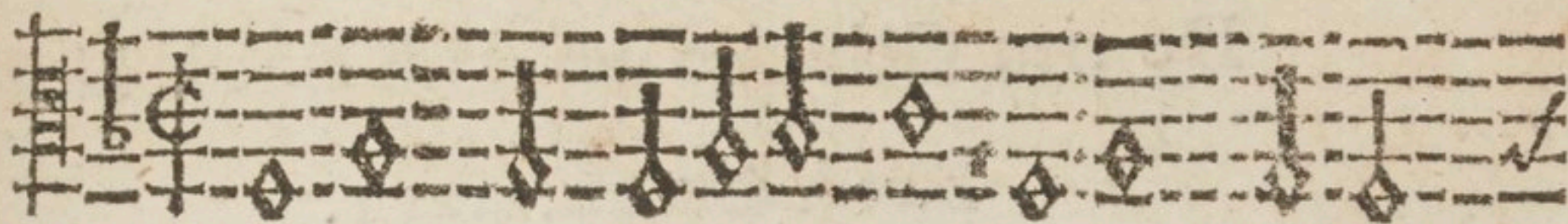
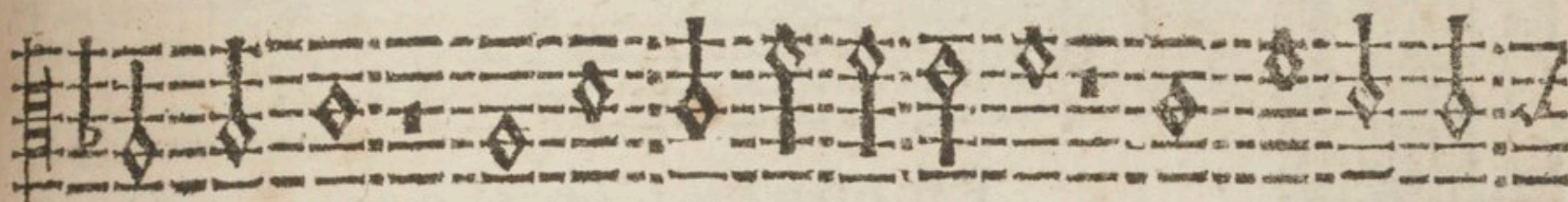

In den Heer die u gemaect heeft, In desen

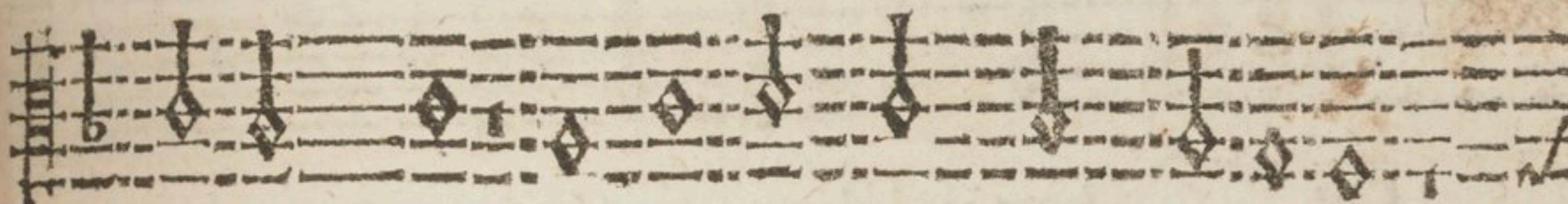

Koningh u verblijdt Die Zions kind'ren zijt.

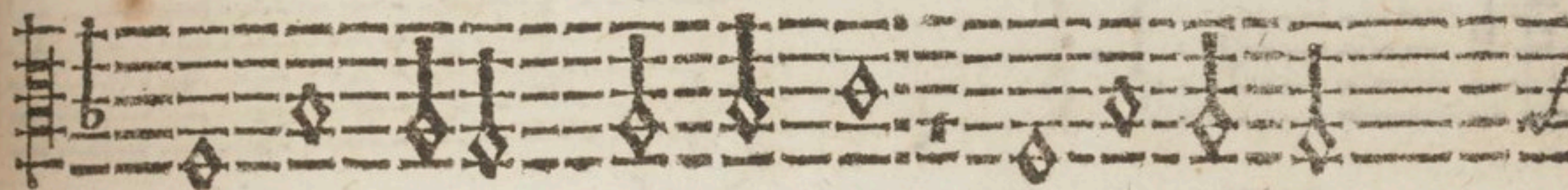
L Aet nu Godt gepresen zijn In sijn Heylig-

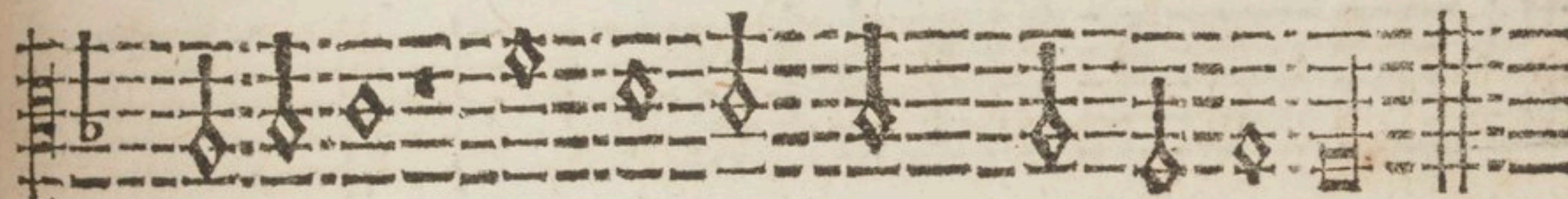
dom seer sijn: Gelooft zy hy en geacht Uyt den hemel

vol van kracht, In heerlickheyt hoogh verheven.

Looft hem in sijn wercken reyn, Die hy gewrocht

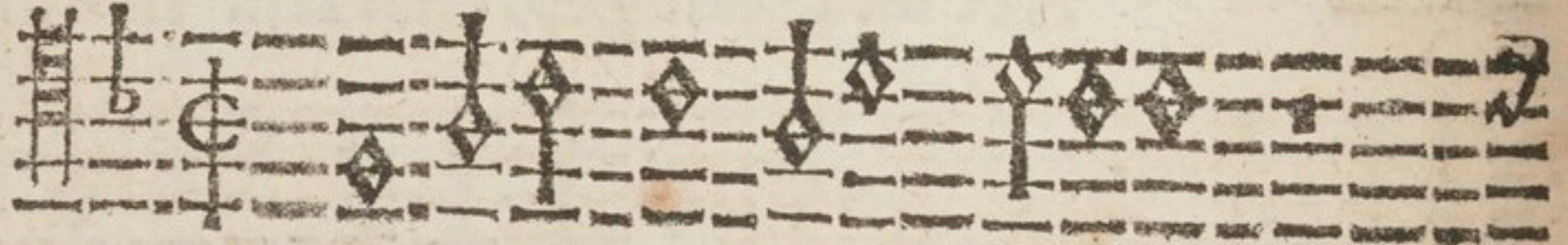
heeft alleyn, Die van sijn macht tuyg'nis geven.

Eynde der Psalmen Davids.

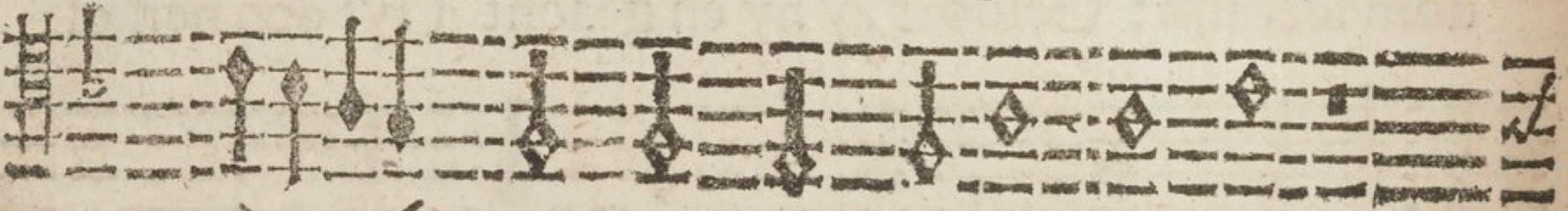
Tenor.

De tien Geboden des HEEREN,

Exod. Cap. 20. vers 1.

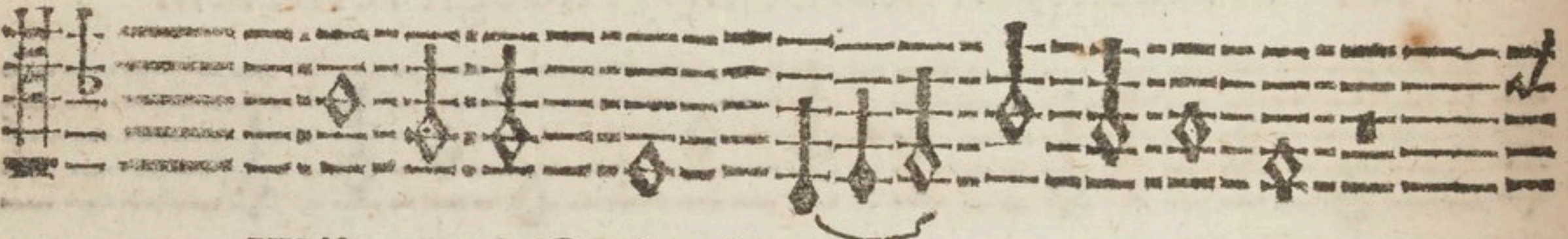

Eft op u hert, opent u ooren,

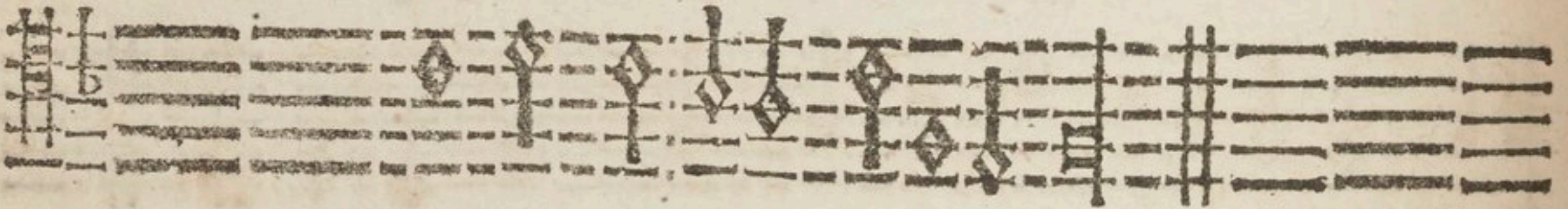

Gy

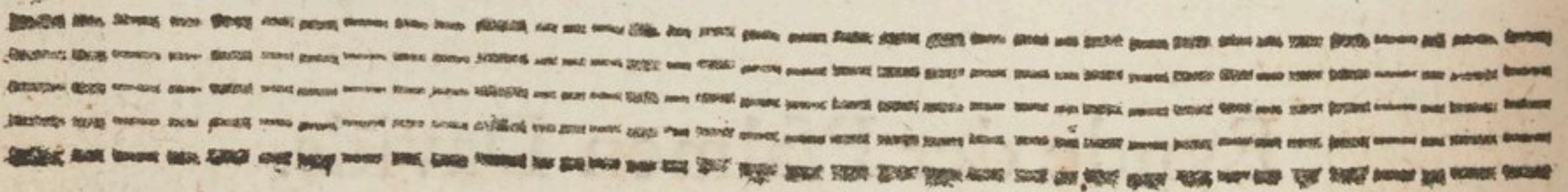
hart volck en traeg in 't verstaen :

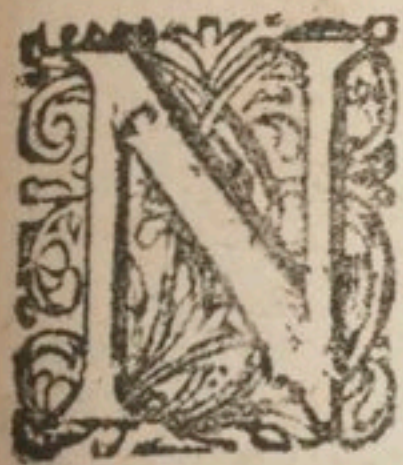
Wilt uwes Godts stem- me nu hooren,

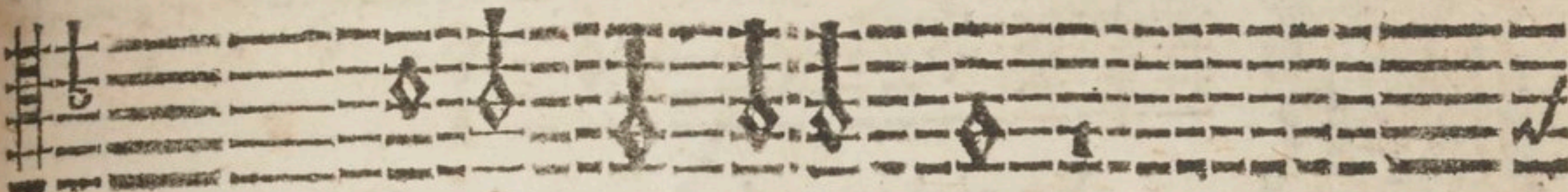
En sijn geboden gade staen.

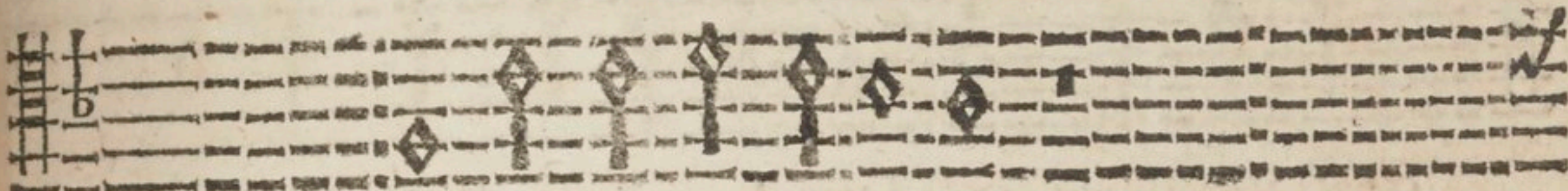
Luce 2: 29.

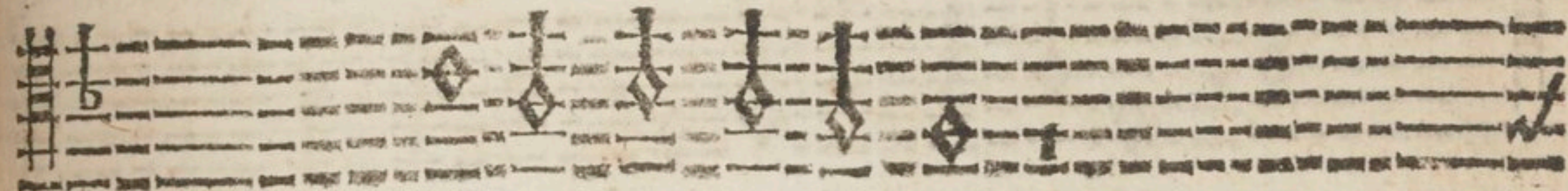
U laet ghy, Heer oprecht,

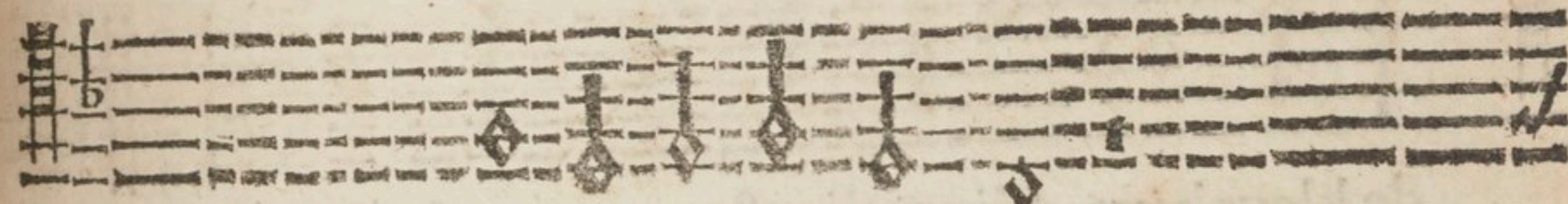
Gaen in vreed' uwen knecht,

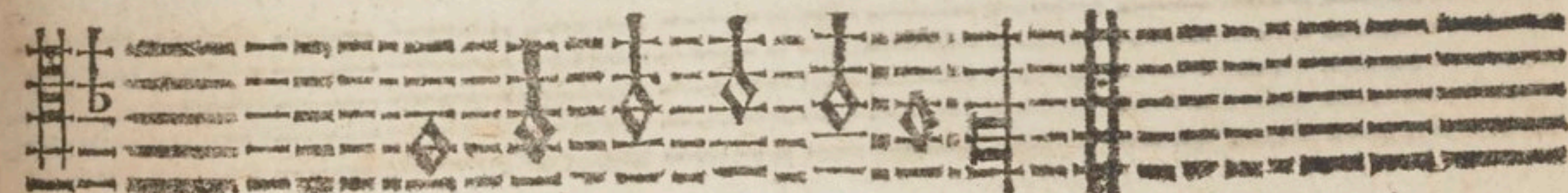
Na uw' beloft' gestadigh,

Na dat mijn oogen klaer

Hebben gesien voorwaer

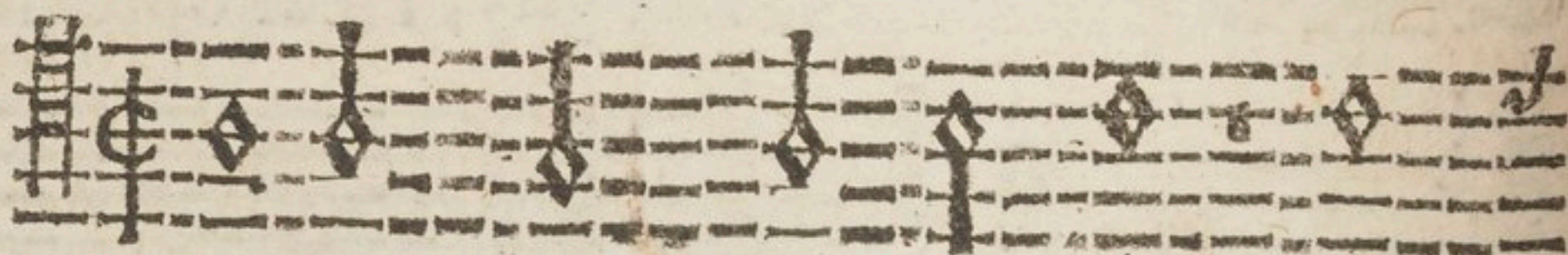
Uwen Heylant genadigh.

Tenor.

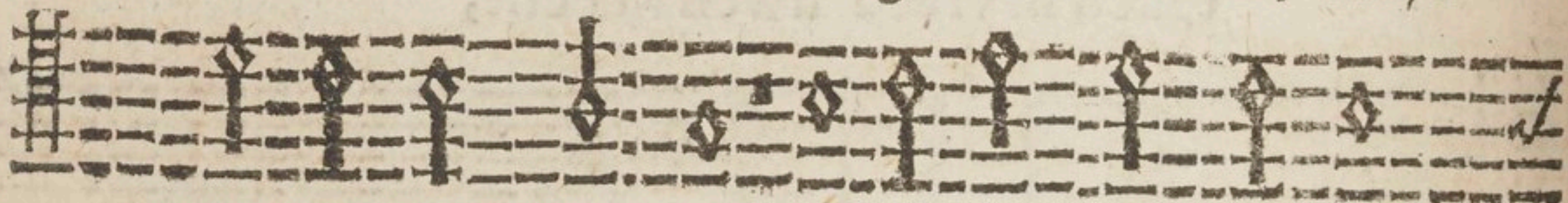
Den Loffangh der Ionckvrouwe MARIÆ,

Luce I. vers 46.

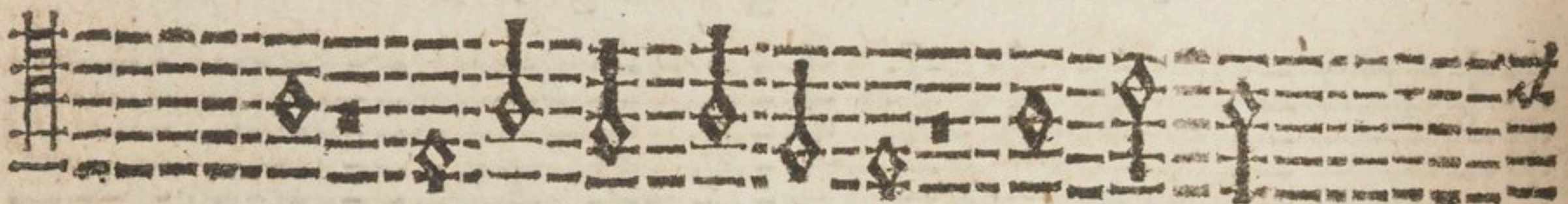
Door D^m. I. van Couwenhove.

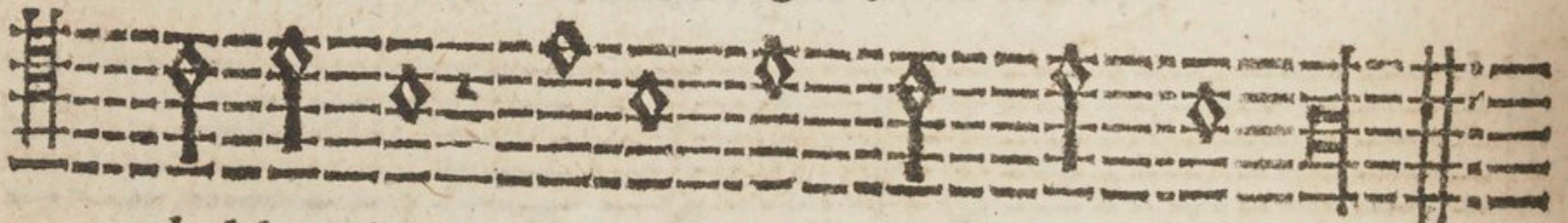
Yn ziel maect groot den Heer, Mijn

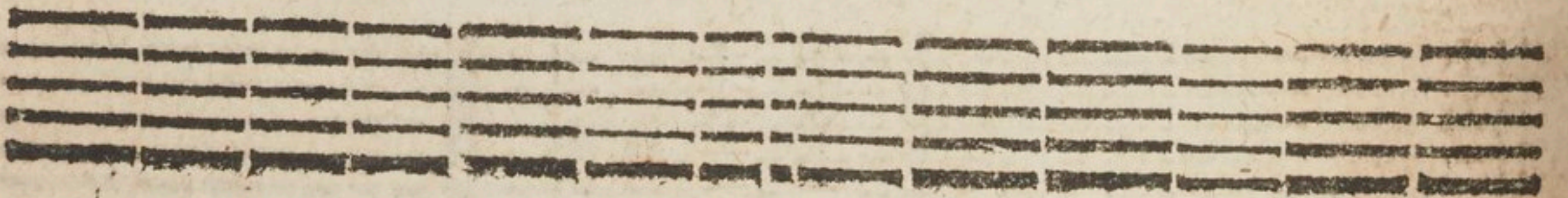
geest verheugt hem seer In mijnen Godt vol trou-

wen, Hy is mijn saligheyt, En wil oock

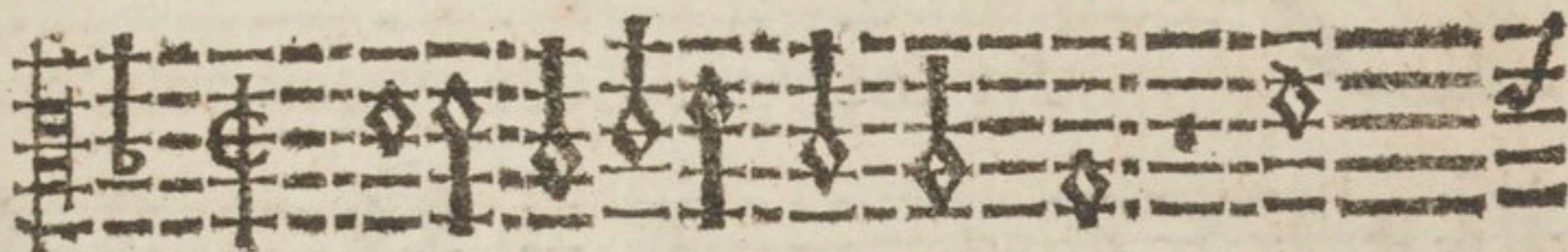
de kleynheyt Sijner dienstmaegt aenschouwen.

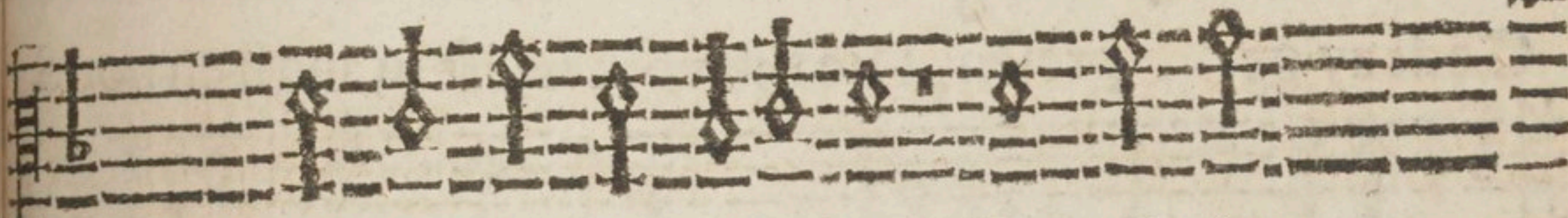
't Gebedt onses Heeren JESU CHRISTI,

Matth. 6. vers 9.

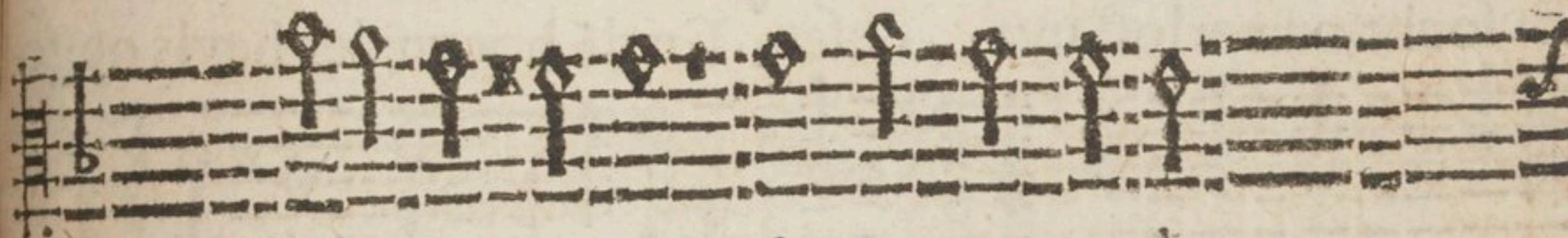
Idem.

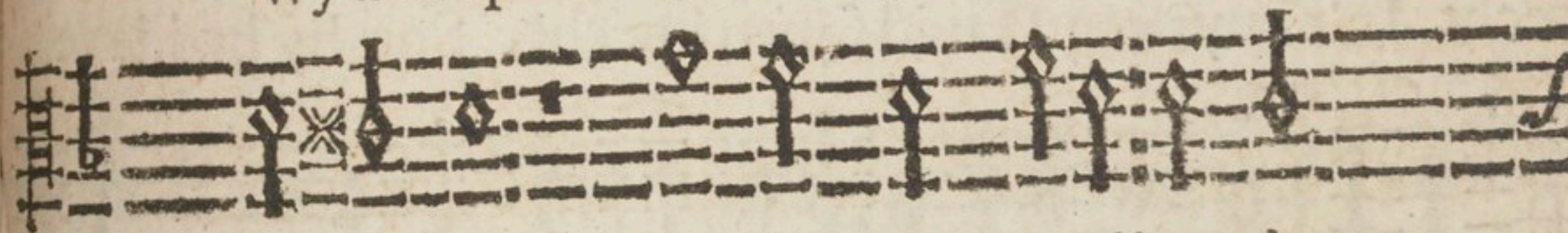
Nse Vader in Hemelrijck, Die

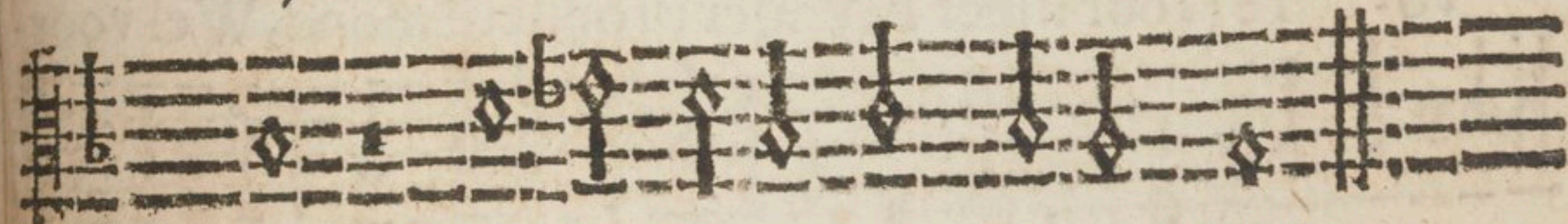
ons heet kinders algelijck, En wilt dat

wy u roepen aen, Als wy met noode

zijn bevaen, Geeft dat niet bidt alleen den

mond, Maer dat het ga van 's herten gront.

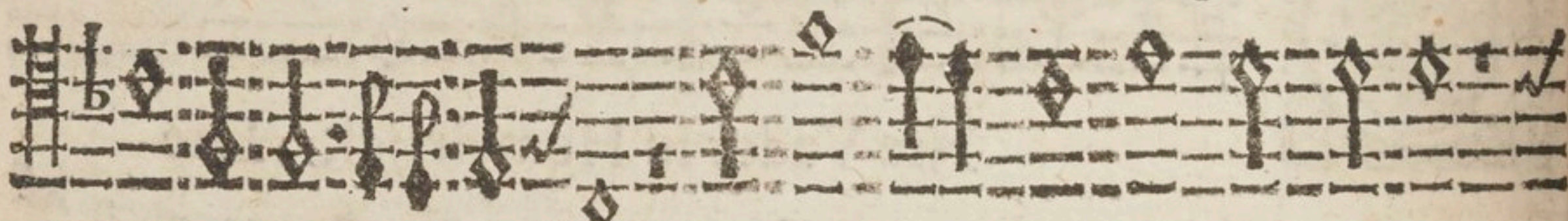
Tenor.

Den Loffangh ZACHARIÆ,

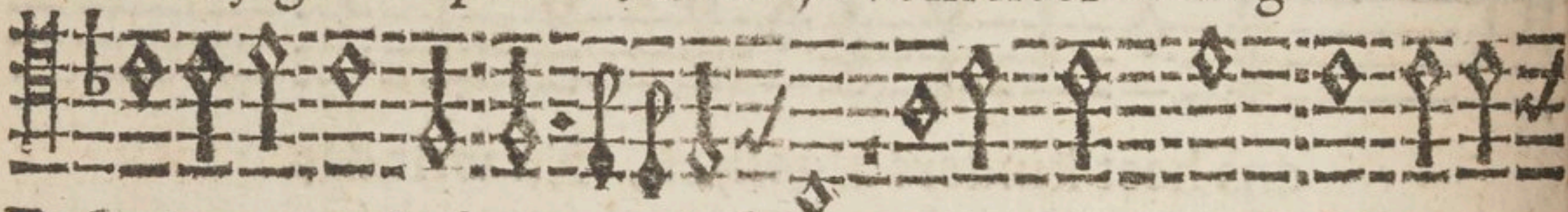
Luce I. vers 68.

Door C. de Leeuw, Edammer.

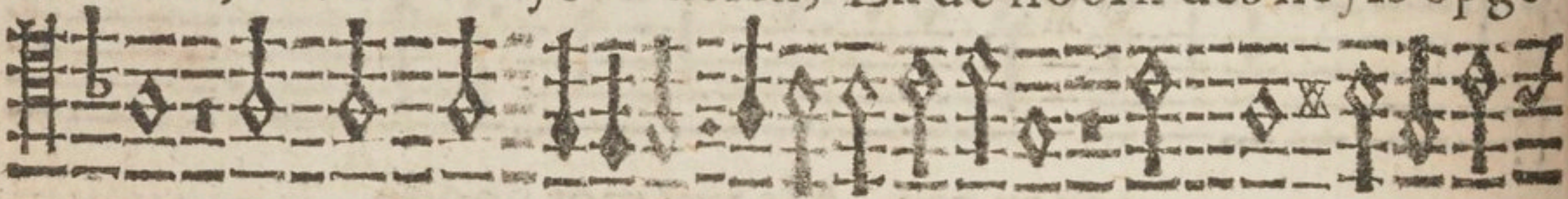
D At doch de Heer zy gemaekt groot, Israëls

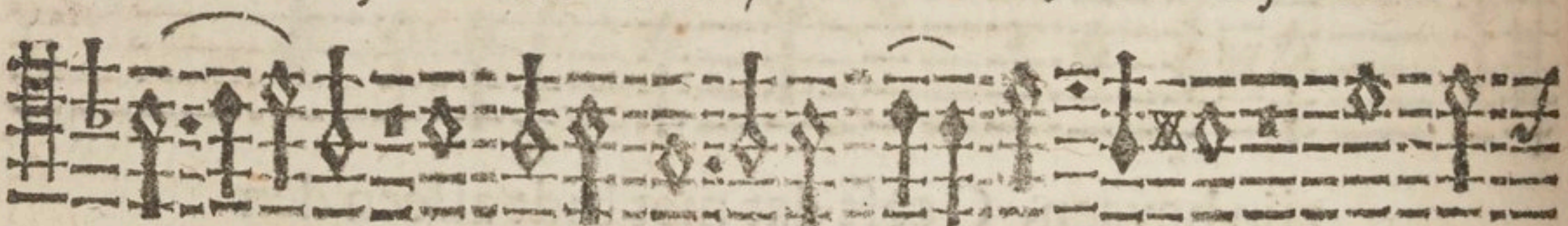
Godt zy geprefen, Die fijn volk heeft in angst en nood

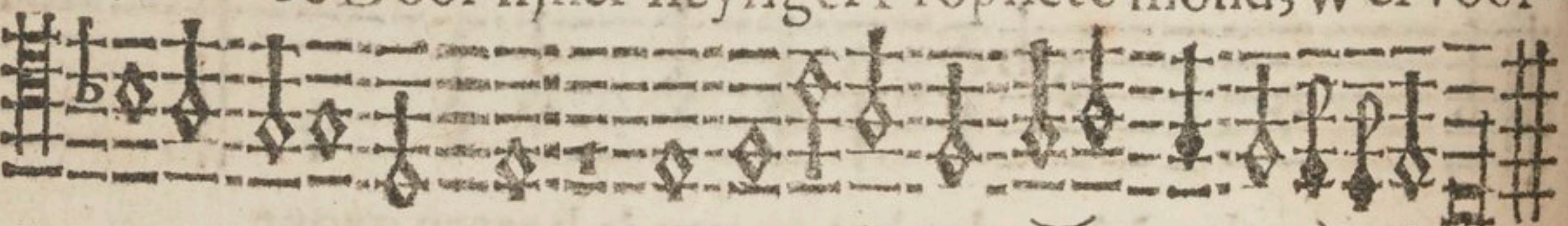
Befocht, en verlost uyt defen, En dē hoorn des heyls opge-

recht In't huys van David fijnen knecht, Soo hy hadde te

vo-rē Door fijner heyliger Prophetē mond, Wel voor-

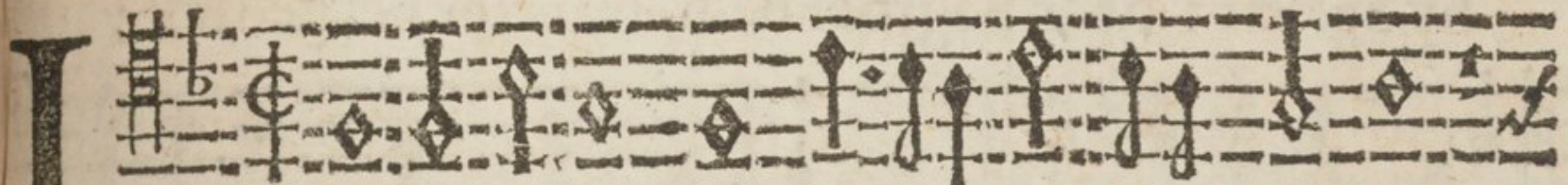

seyd tot meniger flond, Dē vaderē van hem uytverkoren.

Dat is,

Een korte Bekentenisse des waren Christelicken Geloofs.

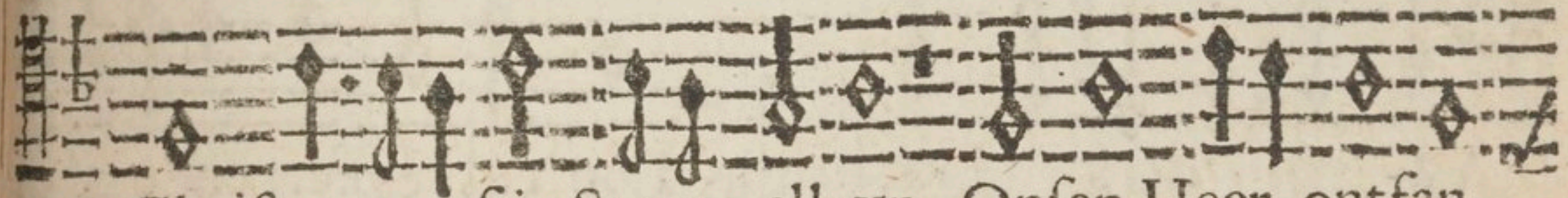
Idem.

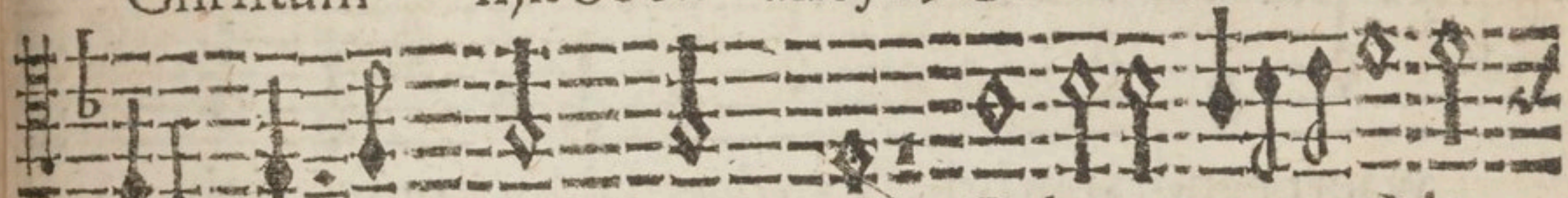
Ick geloof in God, Va- der al- machtigh,

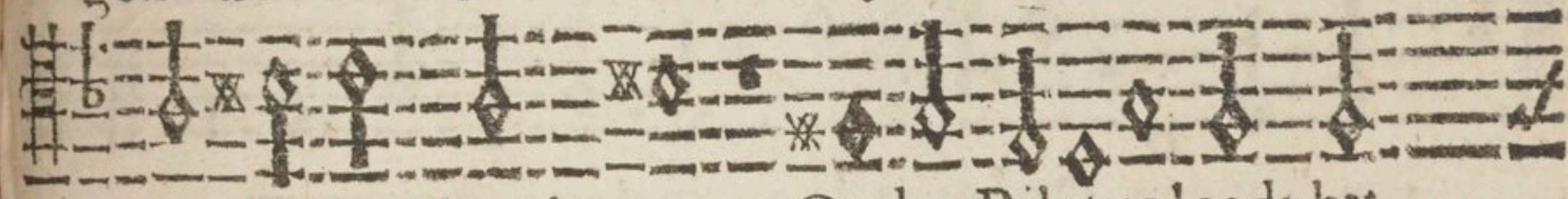
Die Hemel end'Aerde schiep waerachtig: En in Jesum

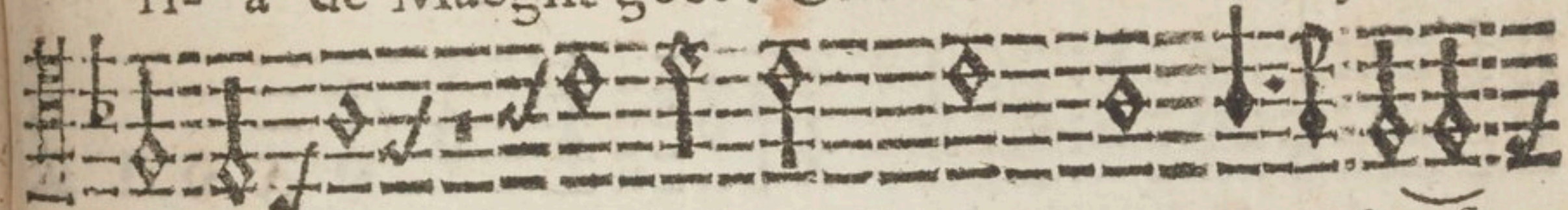
Christum sijn Soon alleyn, Onsen Heer, ontfan-

gen door 's Geests kracht reyn, Geboren van Ma-

ri- a de Maeght goet: Onder Pilatus leedt hy

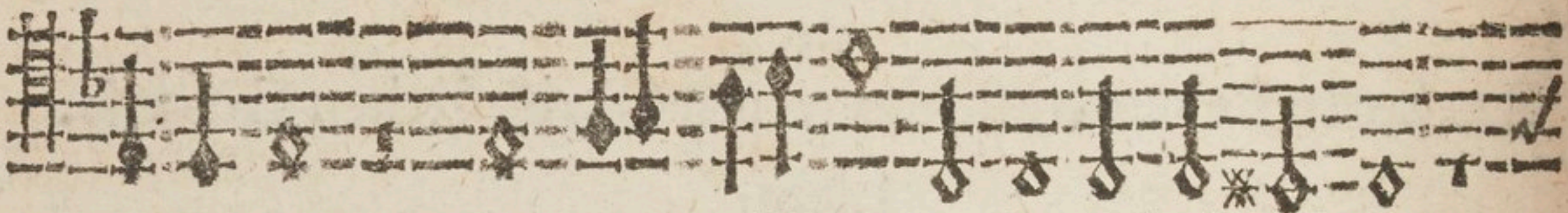

in ootmoet. Hy sterf aen 't kruys, voor ons heeft

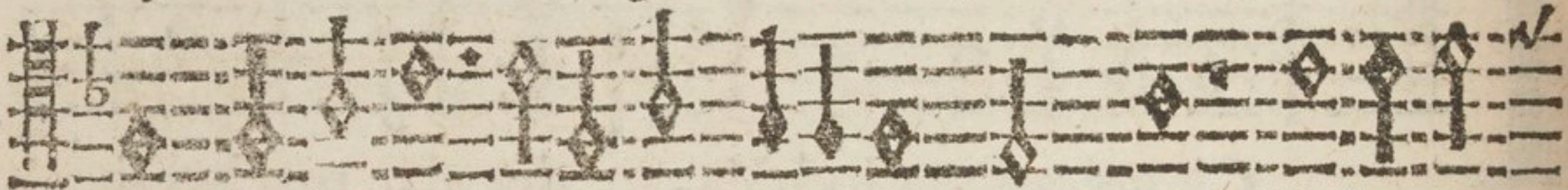
hy

Tenor.

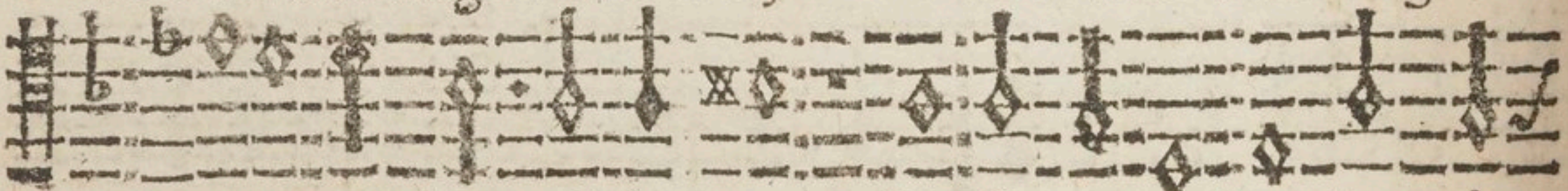
Symbolum Apostolorum.

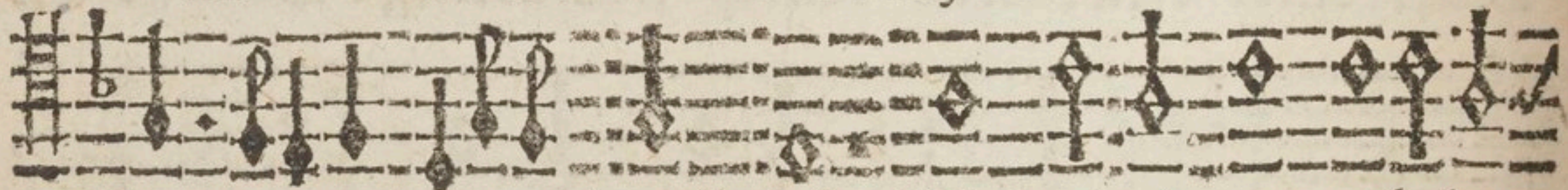
hy betaelt : Men begroef hem, hy is ter hel gedaelt :

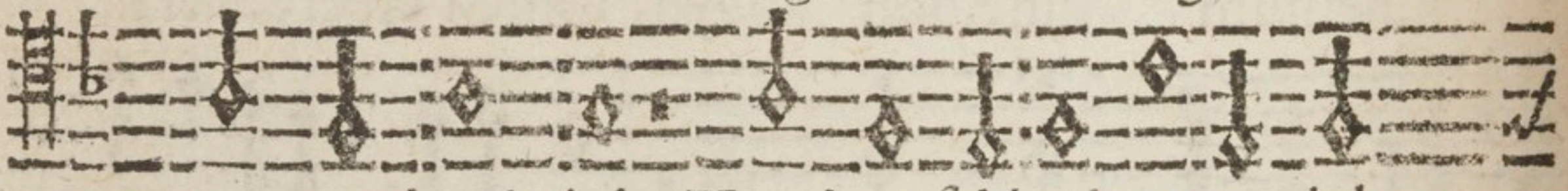
Ten derden dage verrees hy voorwaer, En is ge-

varen ten Hemel daer naer : Hy sit ter rechterhant des

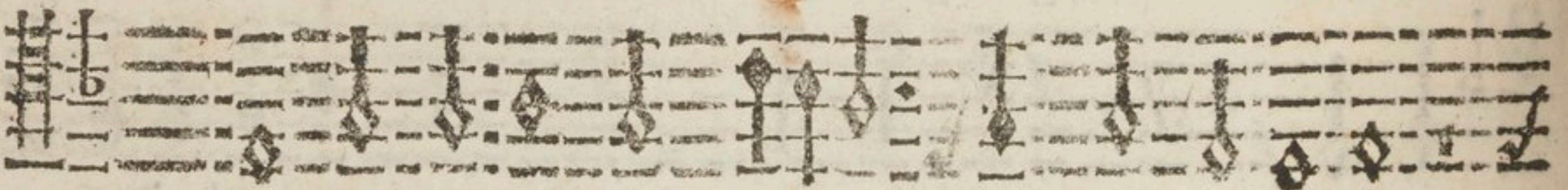
Va- ders krachtigh, Die 't al regeert ende be-

waert eendrachtigh, Van daer sal hy komen rich-

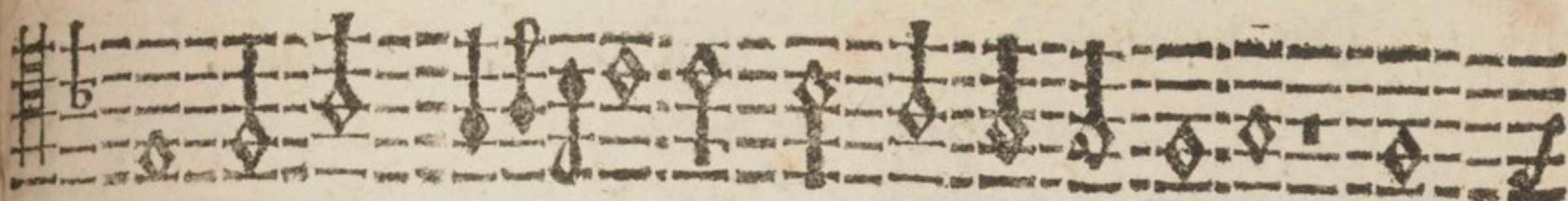

ten met een De levende en de dooden gemeen.

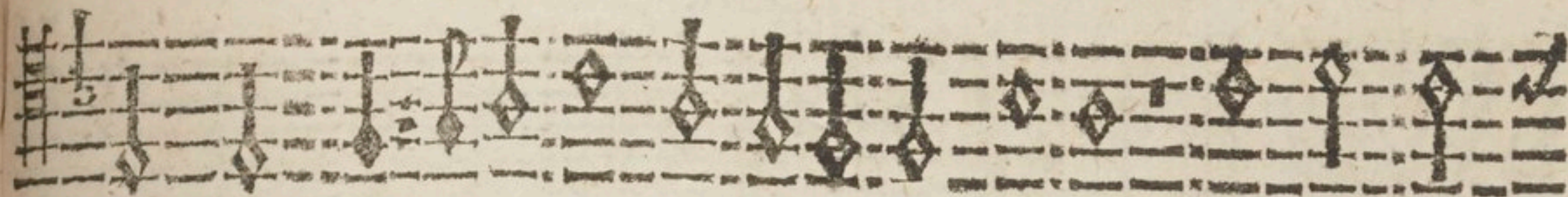

2 Ick Geloof in den Heyl' - gen Geest geprefen

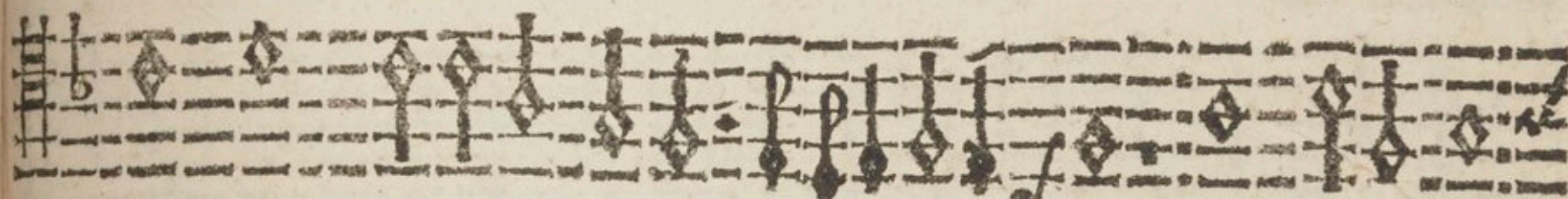
Dat-

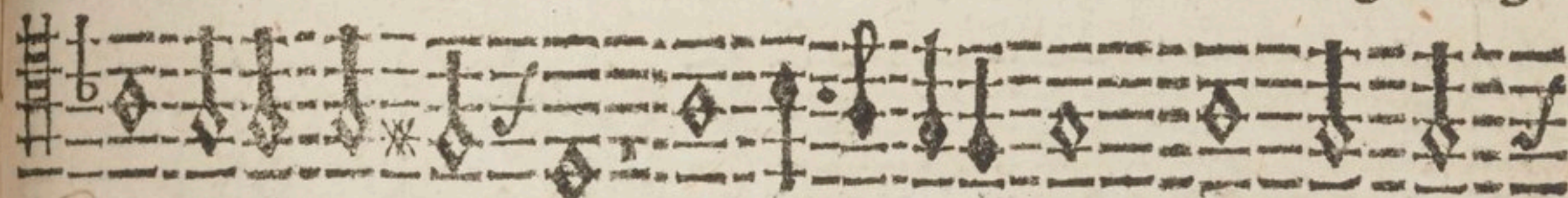
Datter een Christ- en-kerck is, en sal wesen. Een

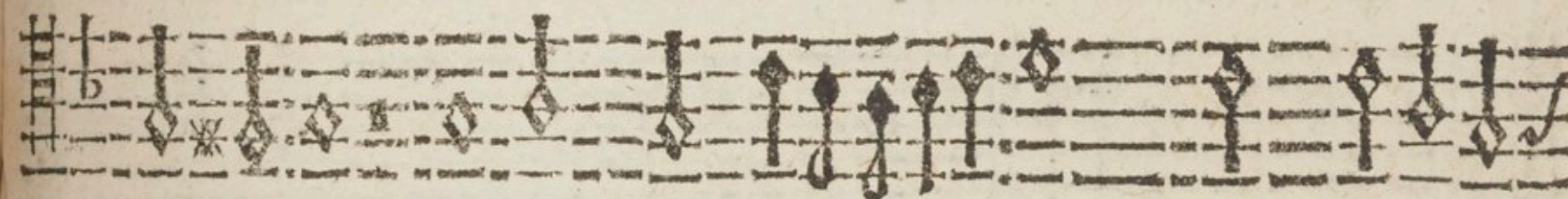
versaem'ling der Geloovigen t'same, Een gemeyu-

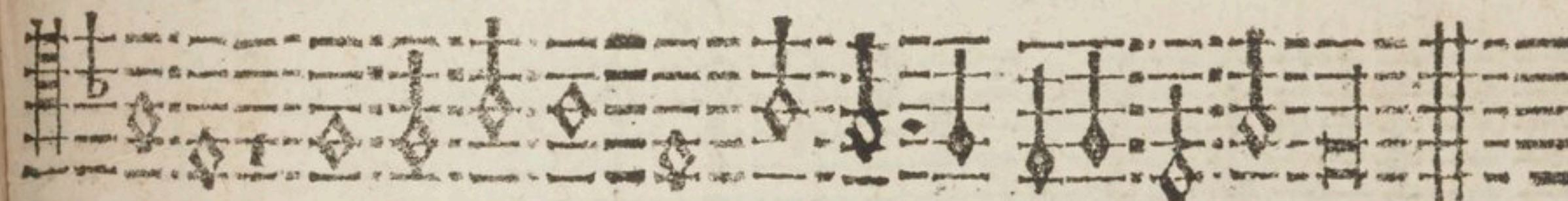
schap der Heyligen bequa- me. Een vergevingh

van onse sonden al. En dat dit vleesch heerlick ver-

rijfen sal: Een eeuwigh le- ven, 't welck wy fullen

erven. Op dit geloof wil ick le- ven en sterven.

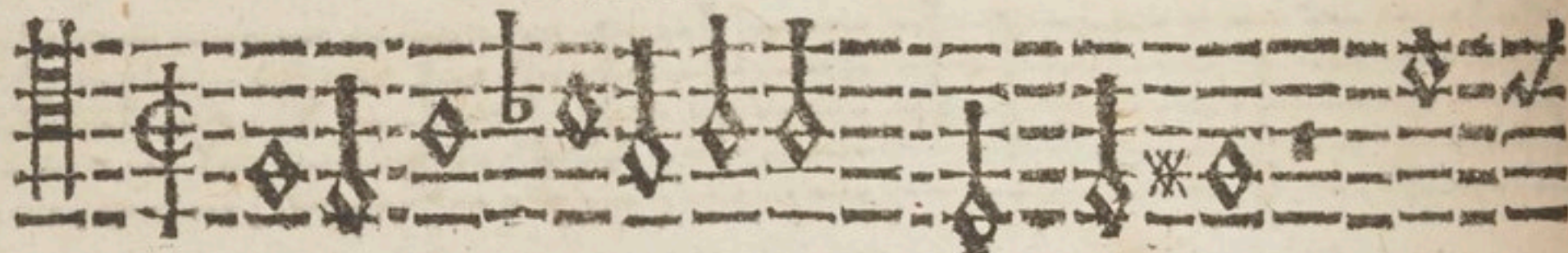
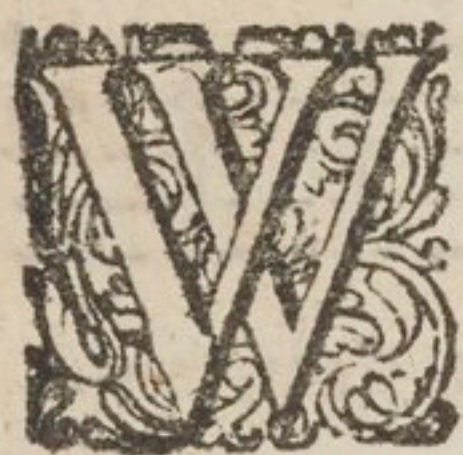
Tenor.

De Artijckelen des Christelijke Geloofs :

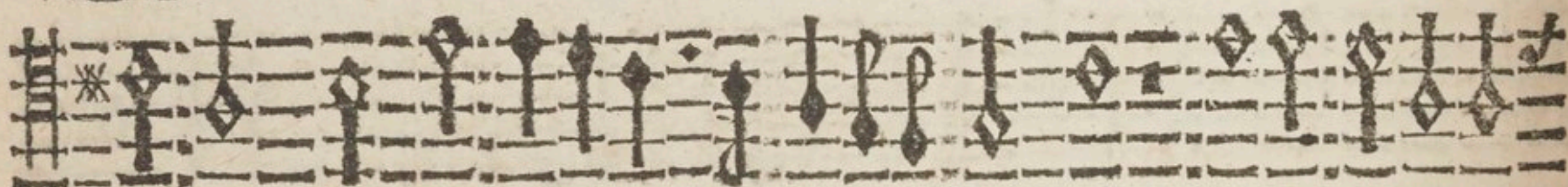
Overgefet uyt den Hooghduytsche

door JAN UYTENHOVE.

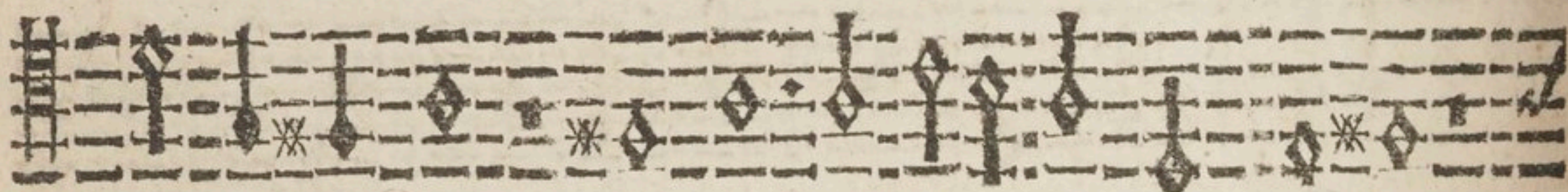
Idem.

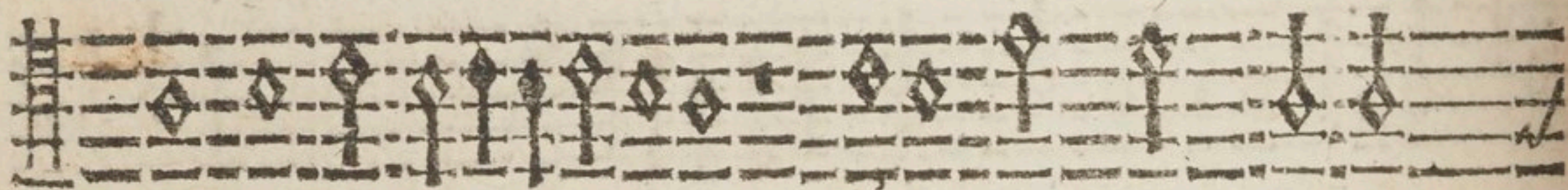
Y gelooven in eenen God alleyn, Schep-

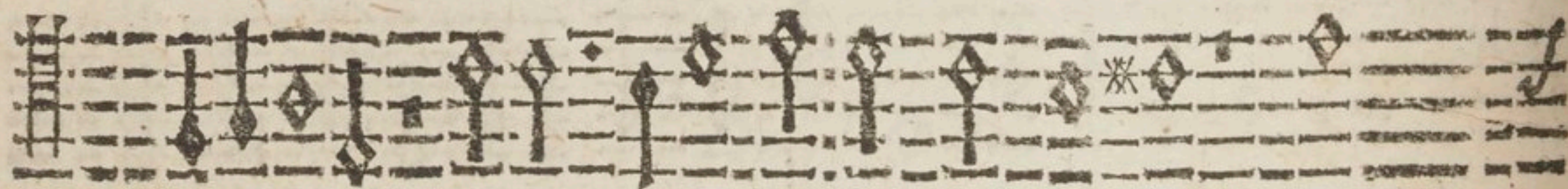
per des Hemels en der Aerden, Onser aller Va-

der ge- meyn, Die ons laet sijne kinders werden.

Hy wil ons altijd generen, Lijfen ziel oock wel be-

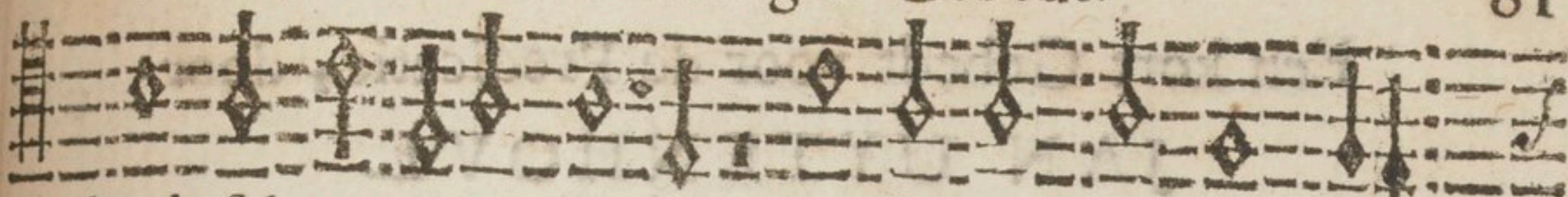
waren ; All' ongeval wil hy ons weeren, Geen

leedt

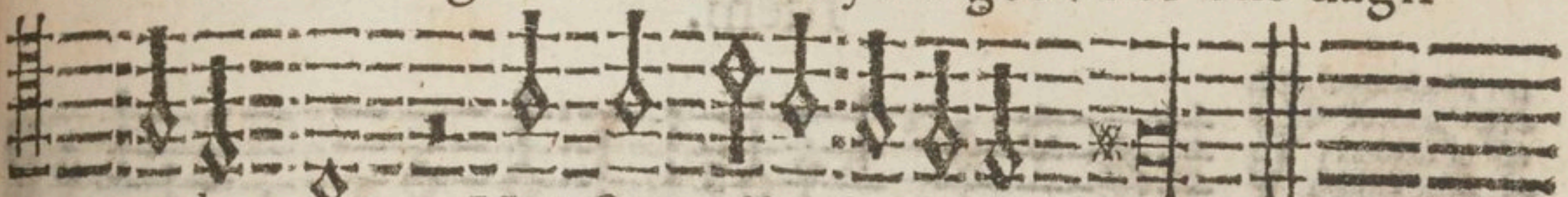
Tenor.

Het Morgen Gebedt.

81

leedt sal ons tegen-varen : Hy forget voor ons dagh

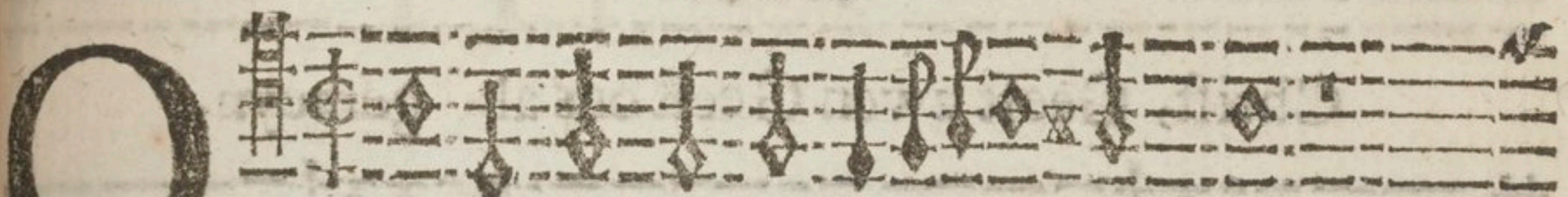

ende nacht, Het staet alles in sijner macht.

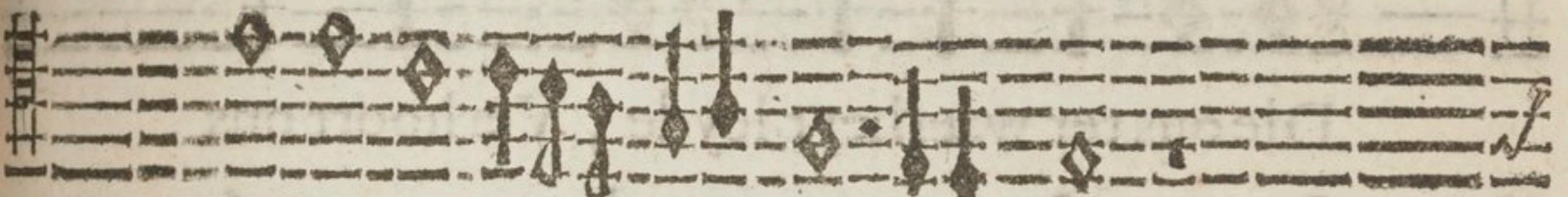
Het Morgen Gebedt.

Stem: Psalm 9.

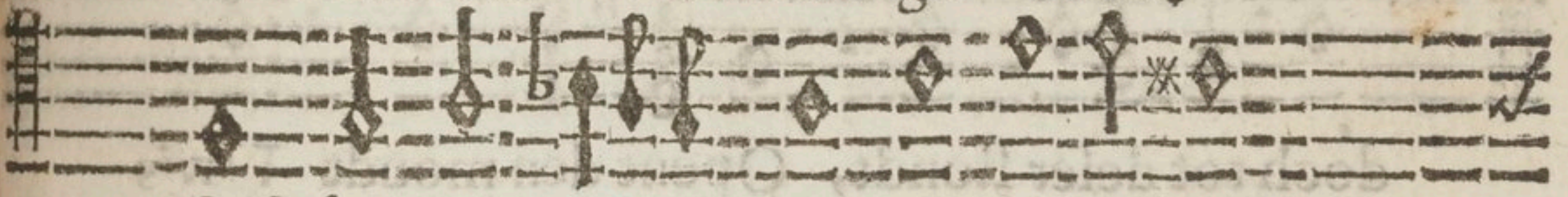
Idem.

Heerlick en besten- digh Licht!

O Sonne van ons swack ge- ficht!

O Schepper van dees groote Ronde!

Wy dancken u uyt's her- ten gron- de.

L

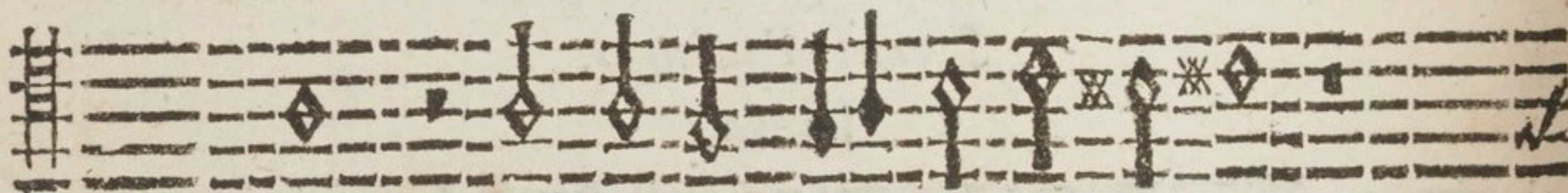
Tenor.

Een kort Gebedt voor de Predicatie, door
JAN UYTENHOVE.

Idem.

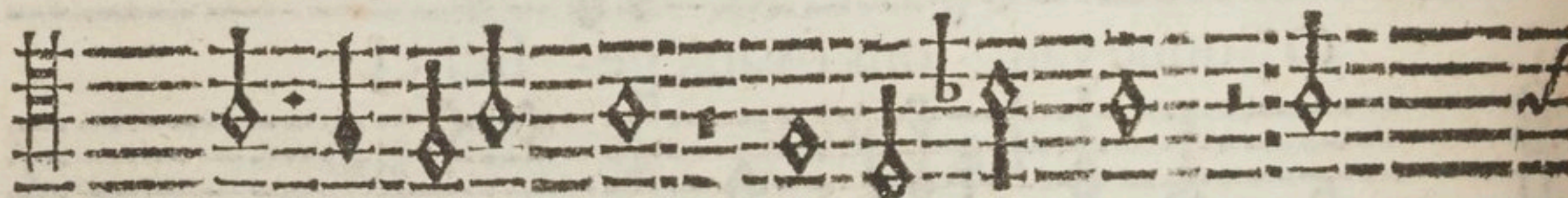
Godt die onse Vader bift, Door Jefum

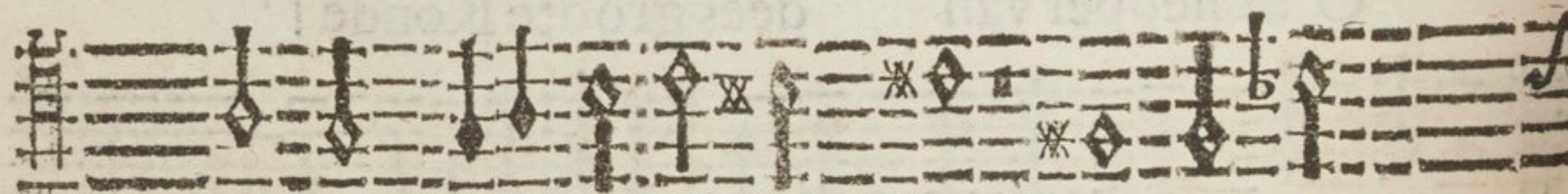
Christ, Geeft uwen Geest ons al- gemeyn,

Die ons ter waerheyt leyde; Verhoort ons

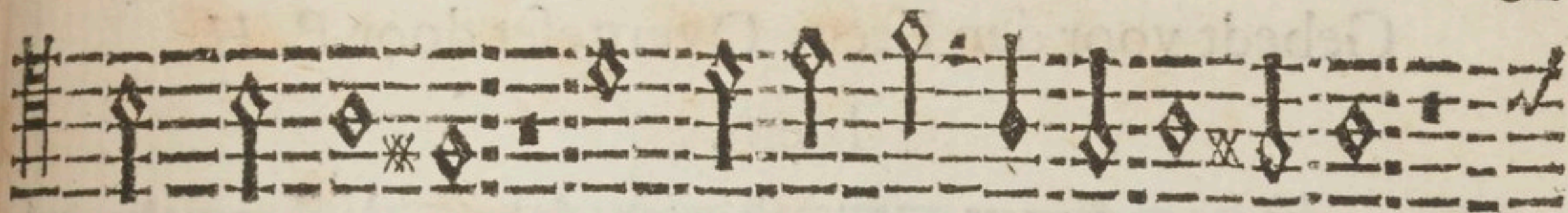

doch tot defer ftiondt, Opent den mondt Uw's

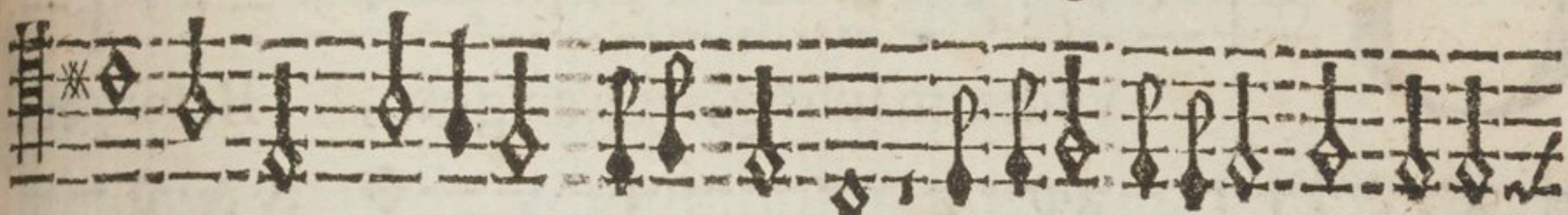

dienaers, dat hy u woordt reyn, En vrymoe-

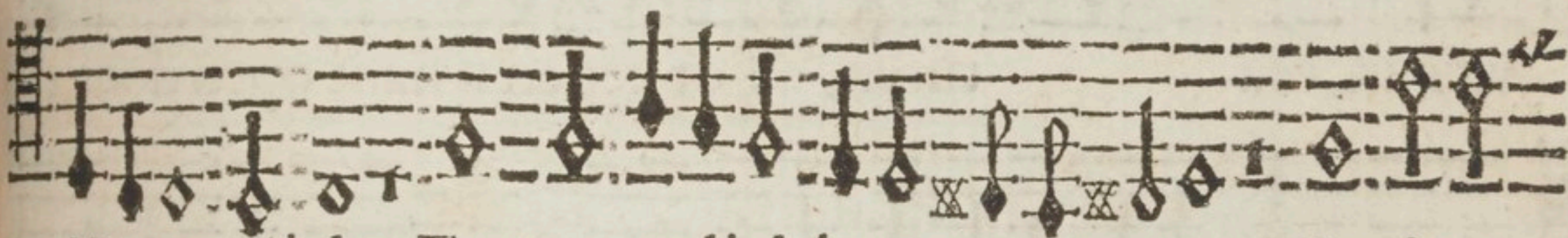
digh

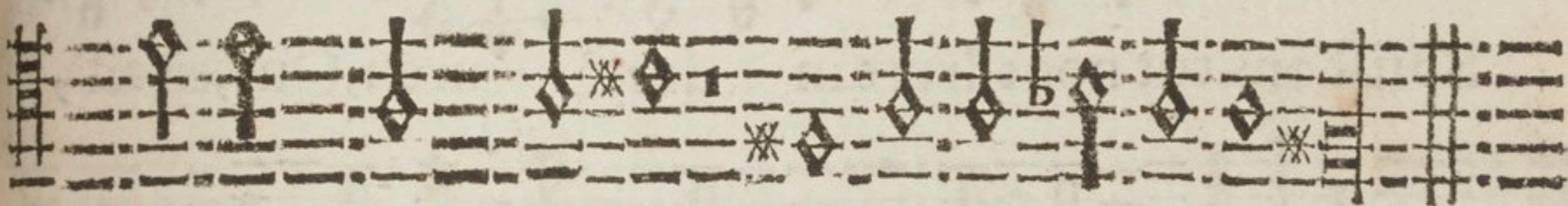
digh verbreyde: Daer toe, ô Heer gena- delick,

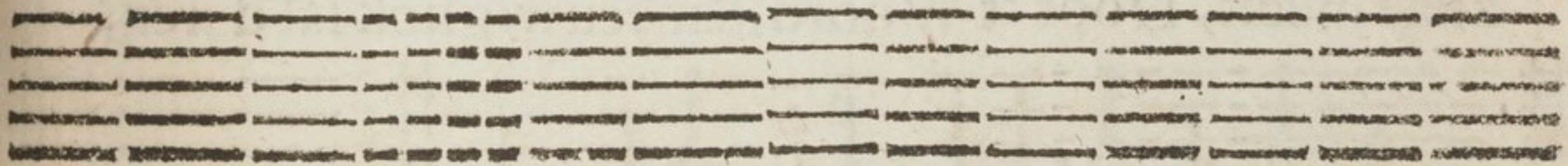
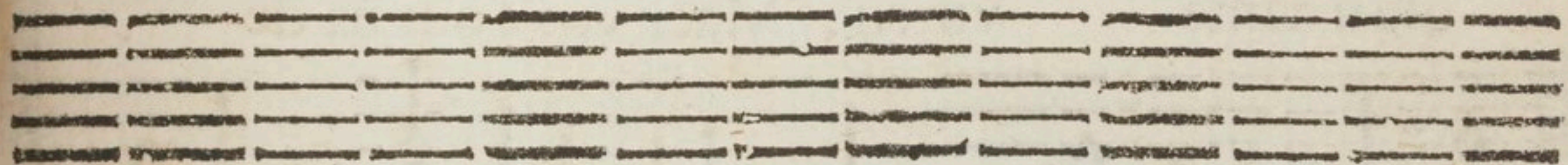
Opent onf' hert en ooren, Dat wy dat hooren

vlij- telick, En trouwelick be- waren ; Op dat wy

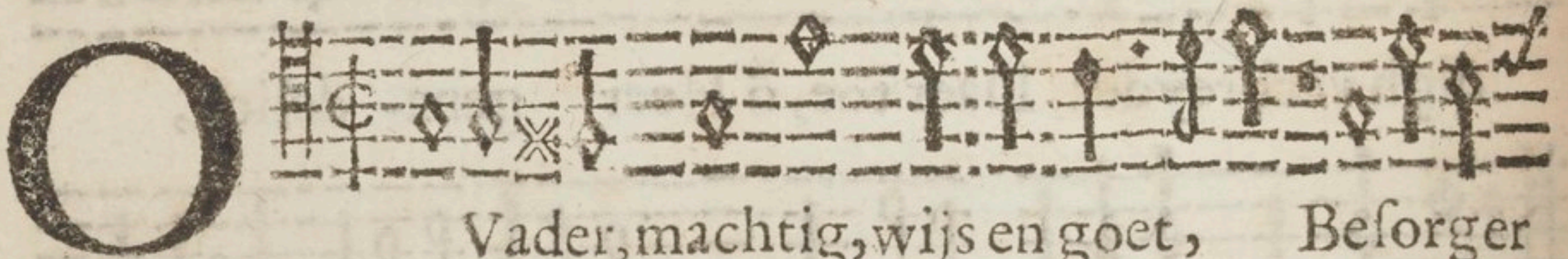
mogen vruchtbaerlick Uw' lof altijd verklaren.

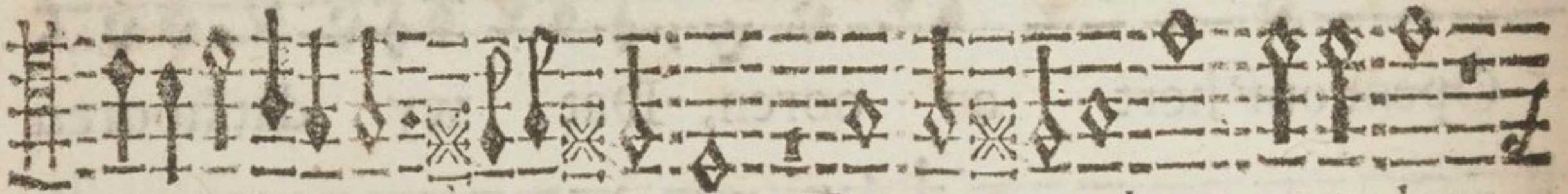
Tenor.

Gebedt voor den Eten, Overgeset door P. H.

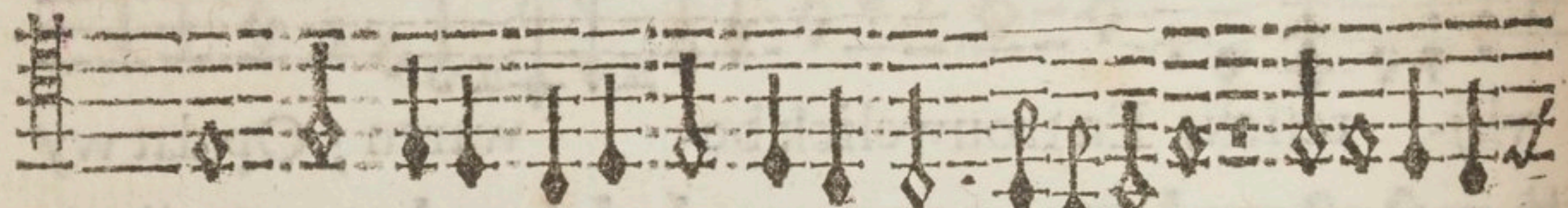
Idem.

O

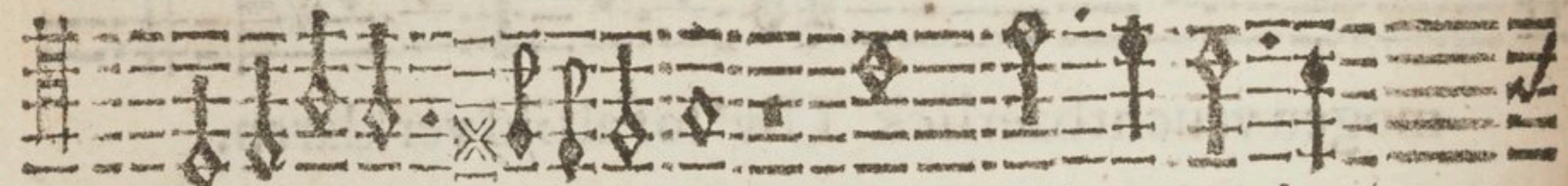
Vader, machtig, wijs en goet, Besorger

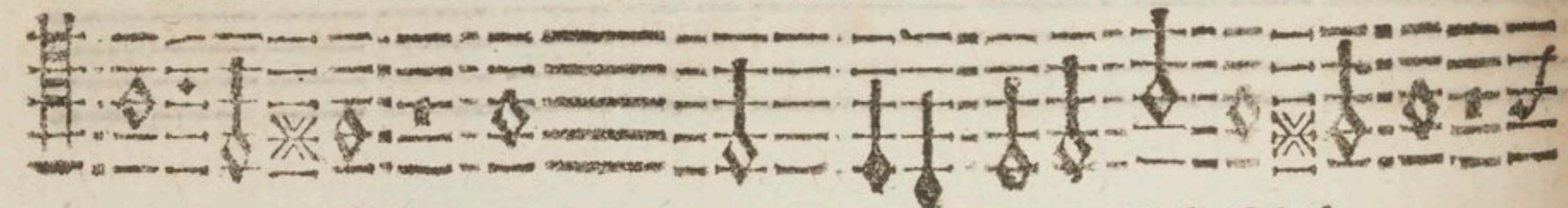
van u Crea- turen, Tot zegen u hant open doet ;

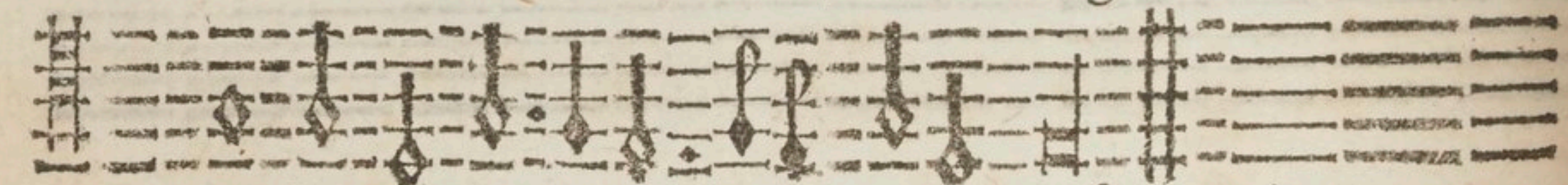
Spijst ons tot nootdrift in deef' uren, Ons, en all',

die u name vuren : Maer voed ons na de

ziele meest, Door 't Woord, dat eeuwiglick sal duren,

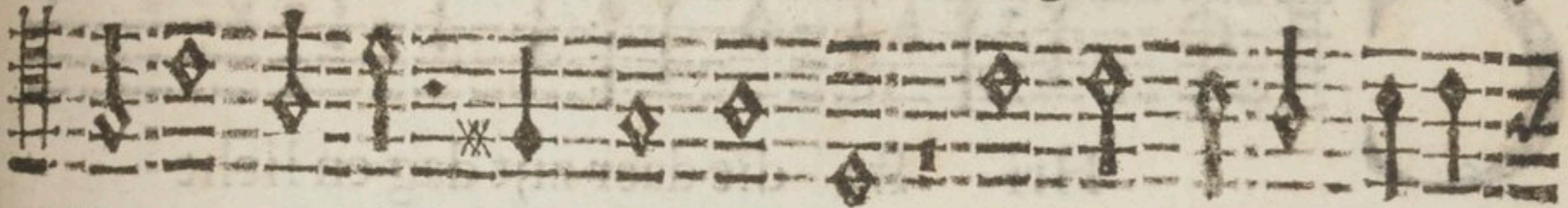

Op dat u recht dien' onsen geeft. Amen.

Idem.

W

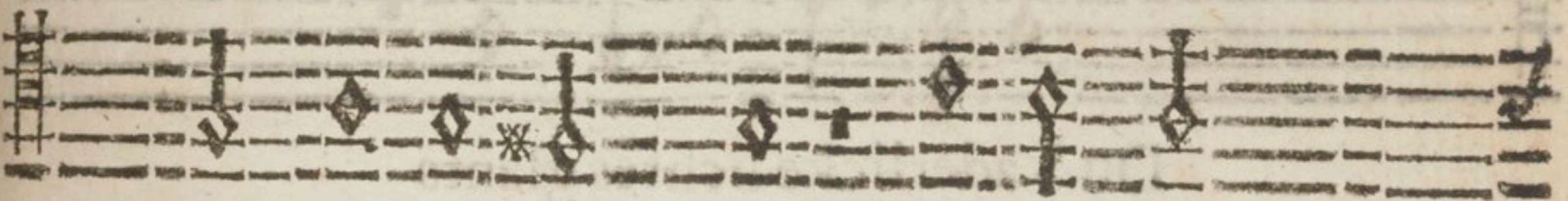
Y dancken u eeu- wige Va- der,

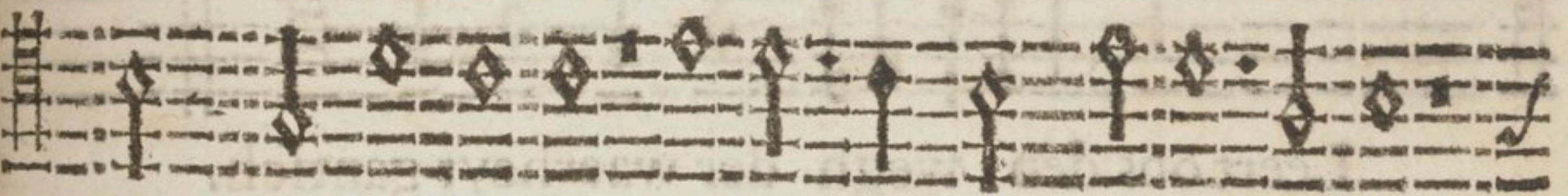
Van uw' weldaden vroeg en laet, Ons buygende voor

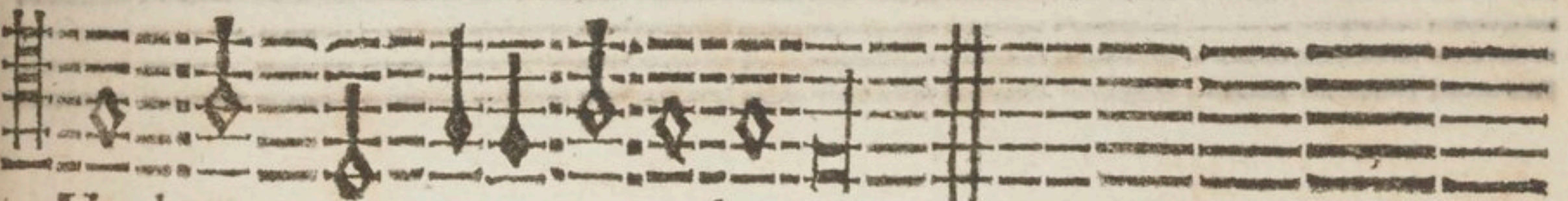
u te gader : Misdeden wy door overdaedt, Het is ons

leedt, vergeeft ons 't quaedt, In uw's Soons

naem, (wy bidden u Met sijn Gebedt,) na uwen raedt,

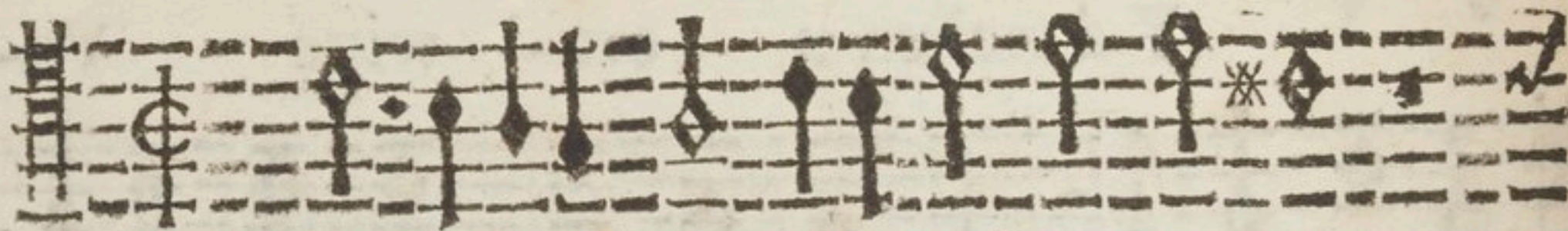
Verhoort ons uyt genaden nu. Onse Vader, &c.

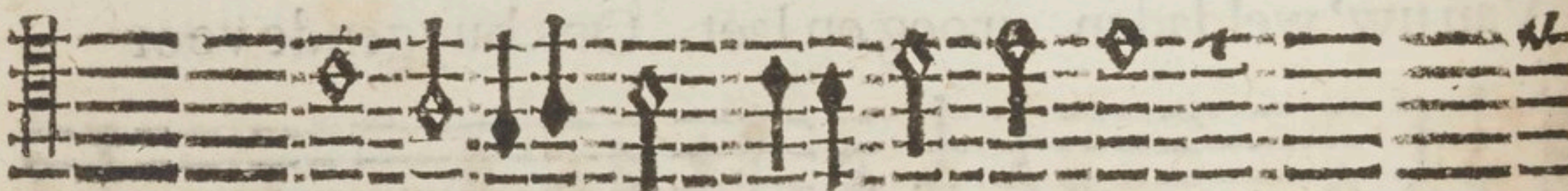
Tenor.

Het Avondt Gebedt.

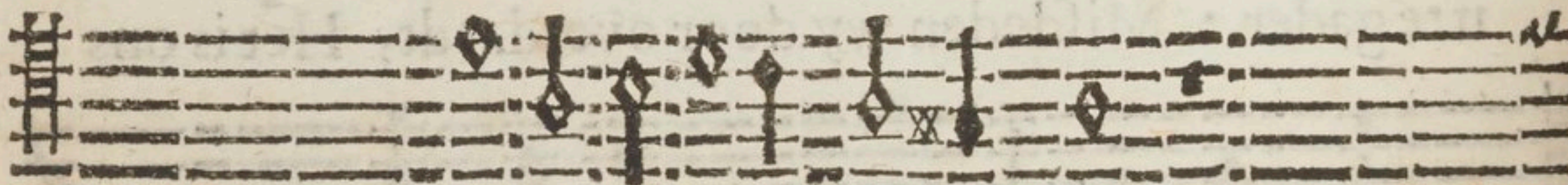
Mede op Psalm C.

Idem.

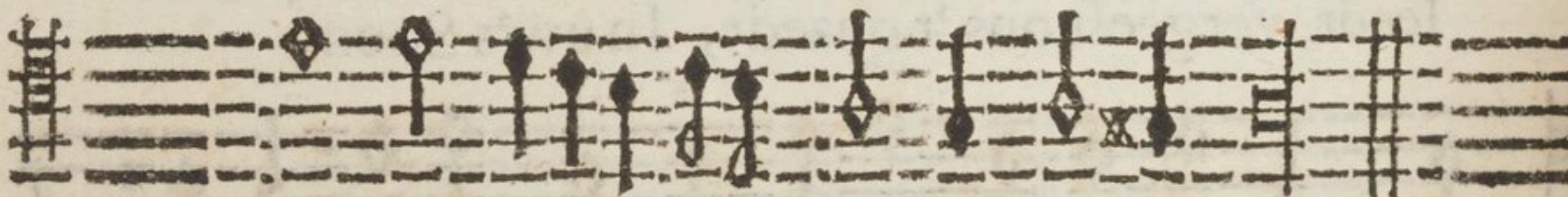
C Hri- ste die daer zyt dag en licht

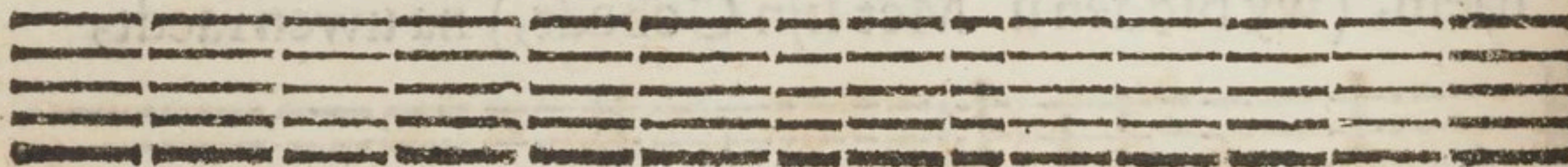
Voor dy is, Heer, ver- borgen nicht:

Du Vaderlicke lichtes glants

Leert ons den wegh der waerheyt gantsch.

Een Eygen Geschrift

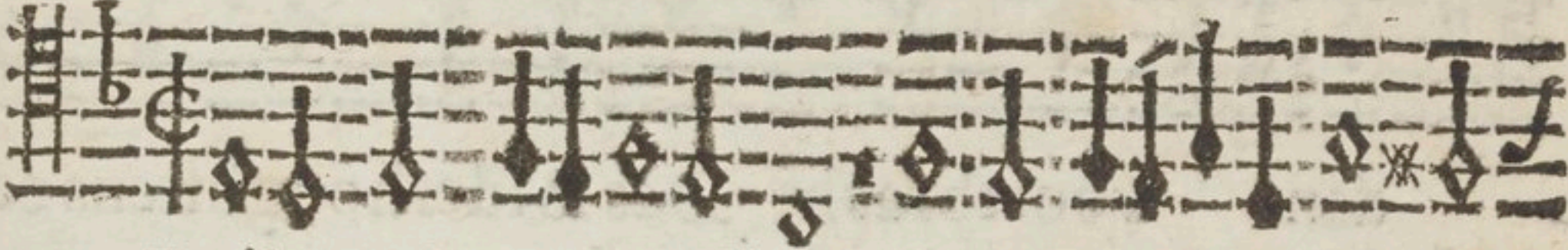
D A V I D S,

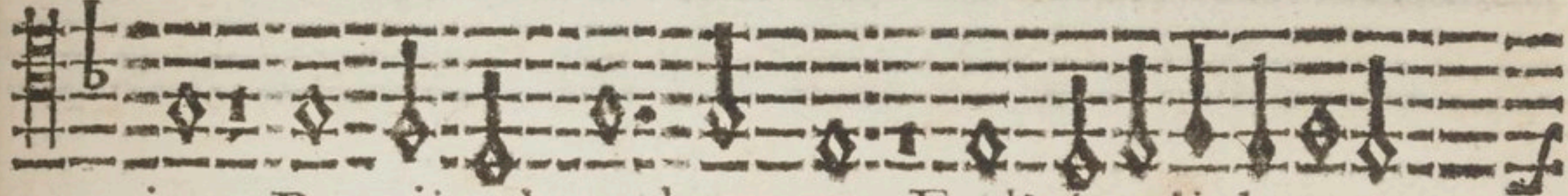
Boven 't getal der 150. Psalmen, uyt de Griekse Bybels in
Nederduytschen Dichte gestelt, door

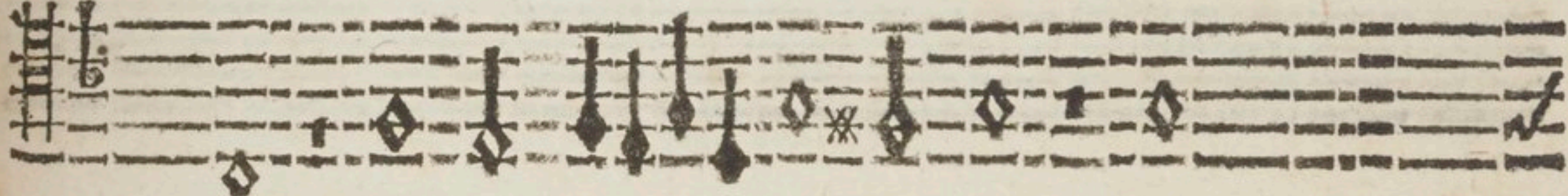
D. ABRAHAM vander MEER.

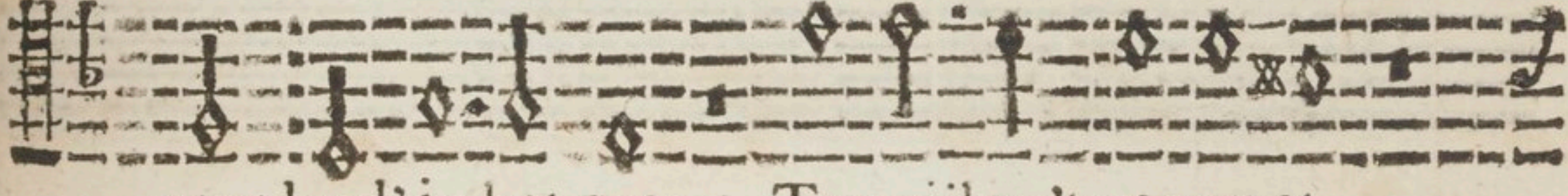
Stem : Psalm 19.

Idem.

A
Ls ik noch Jon- geling, Geachtet seer ge-

ring, By mijne broeders was, End' dagelicks nam

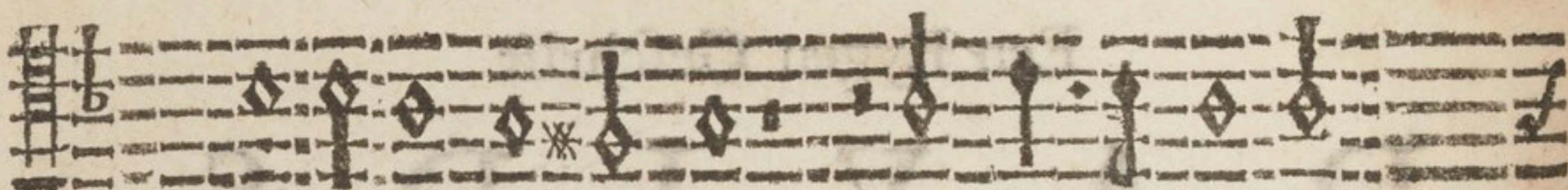

waer, De schapen hier en daer Gaen

weydend' in het gras : Terwijlen 't yee nu at,

Ick

48 Tenor.

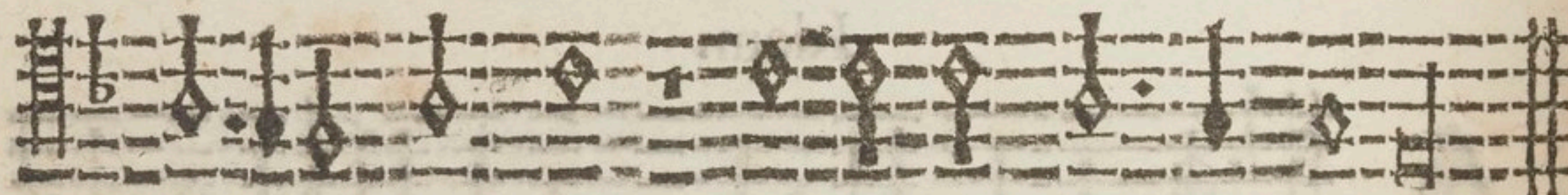
Eygen Geschrift Davids.

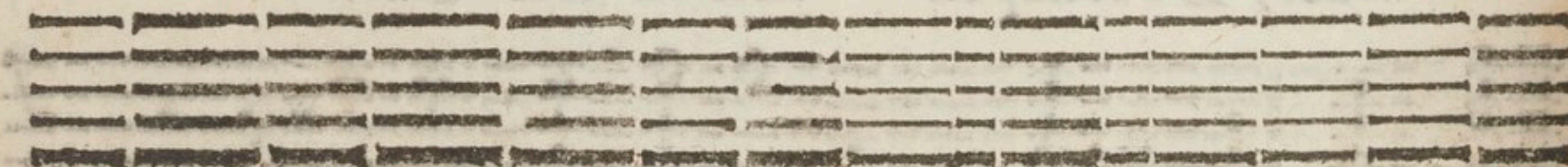
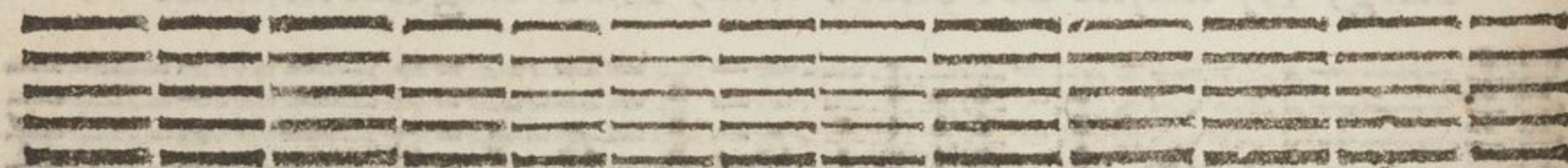
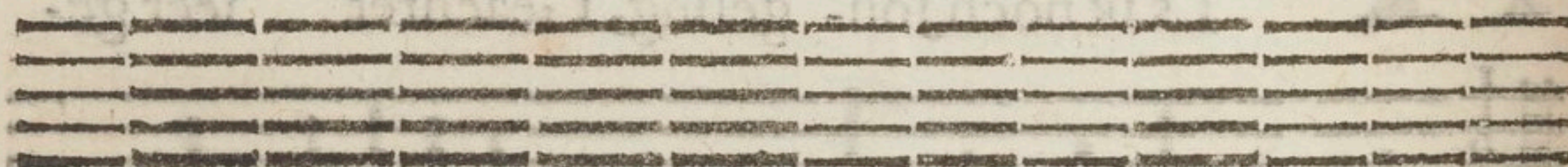
Ick in de schaduw' sat, En loofde God den

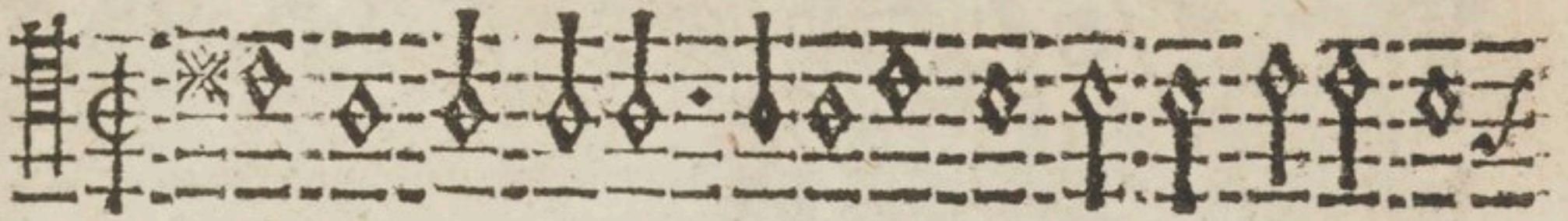
Heere ; Een Instrument ick wracht, Daer op ick

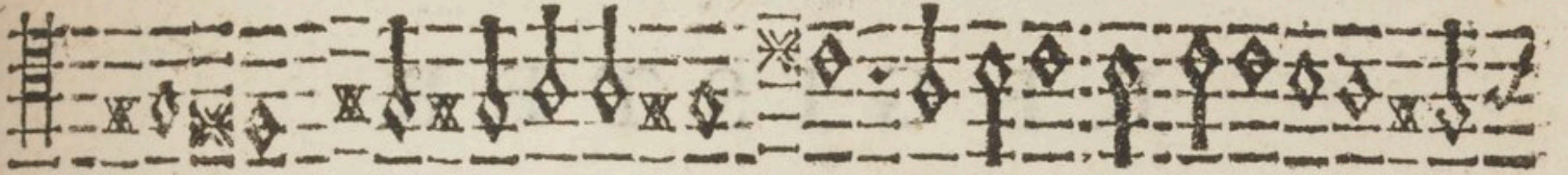
dan voortbracht Des Alderhooghstens eere.

O

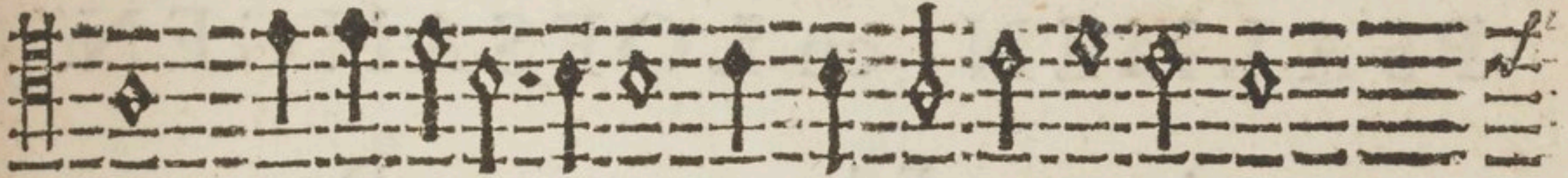

Triste spectaculum, ://:

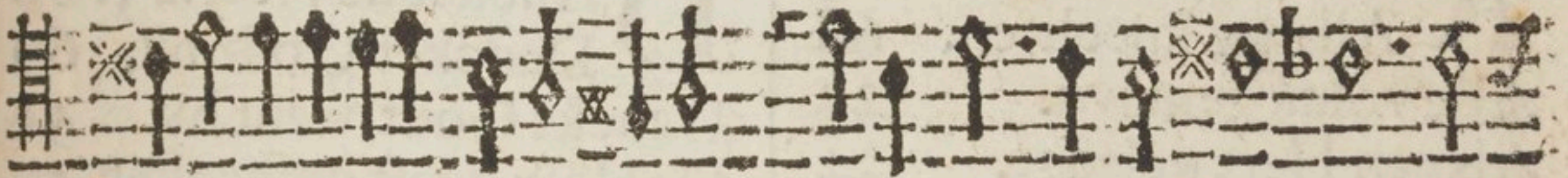

://:

O crudele supplici-

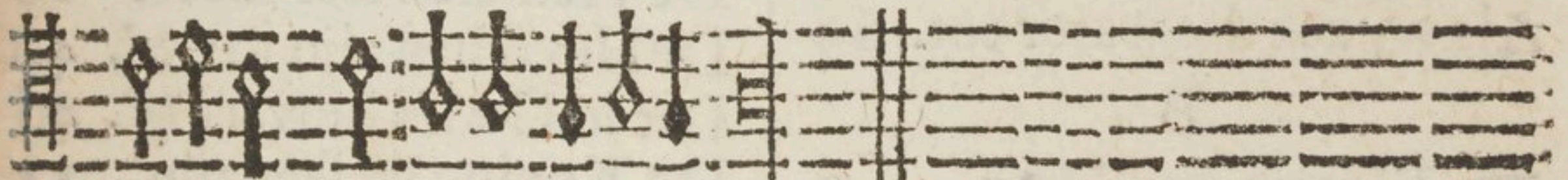
um, Morte turpissima condemnatur Jef-

us, ulula- te, ulu- late ://: gentes, plangi-

te, plangite, & cla- ma- te, quia oc-

cifus est Salvator nost- er.

M

REGISTER

aller

PSALMEN, en LOFSANGEN.

A	Fol:	D
A Enfiet, Heer, 't recht. 9		D Ancket de Heer. a 5. 60
A Alle gy knechten. 68		D Dancket Godt nu. 69
Alle volck gemeyn. 24		Danckt Godt, want hy. 54
Als een Hert gejaegt. 22		De Heer heeft gesproken. 56
Als God Zions gevang'n. 64		Den lof en prijs. a 5. 56
Als ick niet swaer kruys. 61		Des boosdoenders wille. 19
Als ick roep, Heer, hoort. 33		De dwaes die spreekt in. 8
Als ik roep, verstaet mijn. 31		De dwaes die spreekt in. 27
Als ick U bid, opent Uw. 3		De aerd' is onses Godts. 13
Als ons de nood overvalt. 24		De Hemelen seer klaer. 10
Als wy aen dat water tot. 69		De Heyd'nen zijn in uw'. 40
		Die in Godes bewaring'. 46
B		De Koning sal seer zijn. 11
B Ewaert my, Heer. 9		Die niet en gaet. 1
B Bewaert ô Heer, m. 14		Die

R E G I S T E R.

Die op den Heere vast. 63
 Doe Israël Egyptenlant. 58
 Doet ons bystandt, 't is. 7

E

EnKoning is deHeer. 49
 Een yeder moet tot. 53

G

Gedenckt doch des. 67
 Gelooft zy God m. 73
 Geluckfalg is de mensch. 60
 Gy hebt my, Heer. a 5. 70
 Gy Herder Israëls wilt. 41
 Gy hemelsche creaturen. 75
 Gy Heydenen looft t'fae. 59
 Gy kind'ren die den Heer. 57
 Gy menschen al, hoort en. 25
 Gy Prinçen en gy Heer. 15
 Gy Raeds-Heeren, laet. 30
 Gy zijt geweest. a 5. 46
 Gy zijt, Heer, met uw'. 43
 Gy volckeren des. 51
 Godt die der goden Heer. 26
 Godt heeft sijn Huys vast. 44
 Godt is inde vyers. a 5. 42
 Godt is in Iudea seer wel. 39
 God is mijn licht, 'twelk. 14

God is nochtans trooft'l. 37
 Godt regeert, zijnde met. 47
 Godt verhoor uw' gebed. 11

H

Heer, die my dus lang. 45
 Heer, die ons hebt. 31
 Heer, ick wil u uyt 's hert. 5
 Heer, uw' wonder. 23
 Het zijn heerlicke dingen. 47
 Hoe komt dat gy, Heer. 6
 Hoe komt dat gy ons. 38
 Hoe lang' hebt gy beslotē. 7
 Hoe lieflick, ô Heer, en. 43
 Hoe seer dat mijn ziel is. 32
 Hoe veel is des volcks. 2

I

Ick betrouw op Godt. 6
 Ick bidd' U, help. a 5. 35
 Ick danck u, Heer, uyt. 70
 Ick hebb' den Heer lief. 59
 Ick hebb' mijn stem. 39
 Ick roepe Godt. a 5. 72
 Ick roep u, Heer, aen in. 71
 Ick sal Godt, mijnen. 73
 Ick sal U lieven en dienen. 10
 Ick sprack; Ick woude. 20

R E G I S T E R.

Ick stel op u vast mijn. 16
 Ick wil (zijnde verblijd.) 18
 In de heylige stad voorw. 25

K

Komt laet ons bl. a 5. 48

L

Laet nu God gepresen. 76
Looft Godt, het zijn. 74
Looft nu vry onses Gods. 68

M

Men looft u, Heer. 33
Men mach nu wel. 63
 Mijn Godt voed my, als. 12
 Mijn hert heff ick tot u. 13
 Mijn hert is Heer, in gr. 66
 Mijn hert is, ô Heer r. 55
 Mijn hert wilt nu een seer. 23
 Mijn hoop stel ick op U. 36
 Mijn ziele wilt den Heer. 52

N

NA dat gy, Heer, my. 16
NA dat ick langent. 21
 Neemt mijn saeck aen. 22
Niet ons, niet ons, maer u. 58

O

Och Heer almachtig. 28
O Godt, geen Godt. 32
O Godt, gy die God zijt. 48
O Godt, op wien. a 5. 36
O Heer, gy zijt mijn sterk. 15
O Heer, ick ben van mijn. 30
O Heer, mijn roem en eer. 55
O Heer, opent my. a 5. 44
O Heer, wilt mijn gebedt. 28
O mijn Godt, wilt my. 71
O mijn volck, wilt mijn. 40
Onse Godt die is. 50
Onse Godt zy ons. a 5. 34
Ontfermt u Heer, ontf. 29
Ontfermt U mijns, die n. 29
Ontfermt U over my. 26
Onse God en Heer seer. 5
Op U hoop' ick, Heer. 4

Q

Quelt u daer med'. 19

S

Saligh is hy bevonden. 65
Segt gy Tyran, waer. 27
Siet hoe fijn en lieflick is. 67
Singt den Heere bly. 41

Singt

R E G I S T E R.

Singht den Heer in den. 34
 Singt een nieu liedt den. 49
 Soo Godt niet selfs dat h. 64
 Soo haest als ick hoore sp. 62
 Staet op Heer, toont u. 35

T

T Ot den bergen hef ik. 61
 Tot u, Heer, mijn o. 62
 Twist, Heer met mijn tw. 18

V

V An der jeught aen h. 65
 Van des Heeren goed. 45
 Van Godts goetheyt en. 51
 Verhoort ô God, mijn w. 3
 Uyt de diepten, ô Heere. 66

W

W Aerom raest dat v. 2
 Waerom verlaet gy. 12
 Weest nu verheugt all' g. 17.
 Wel aen mijn ziel gy m. 53
 Wel hem, die altijdt is b. 57
 Wel hem, die recht oord. 21
 Wel hem, dien sijn misd. 17
 Wel op mijn ziel, wilt nu. 74
 Wie is 't die sal woonen. 8

Wilt doch niet langer sw. 42
 Wilt doch u gericht. 25. 37
 Wilt een nieu liedt den. 75
 Wilt Godt lofen eer gev. 54
 Wilt in uwen toorn gest. 20
 Wilt my niet straffen. 4
 Wilt mijn gebedt Heer v. 52
 Wilt mijn gebedt ô Heer. 72
 Wilt onsen Godt een n. 50
 Wy dancken u God en H. 38

Loffangen.

H Eft op u hert. Fol: 76
 Nu laet gy, Heer. 77
 Mijn ziel maect groot. 77
 Onse Vader in Hemelr. 78
 Dat doch de Heer zy g. 78
 Ick geloof in God, Vader. 79
 Wy geloovē in eenē God. 80
 O heerlick en bestendig. 81
 O Godt die onse Vader. 81
 O Vader, machtig, wijs. 82
 Wy dancken u, eeuwige. 83
 Christe die daer zijt dag. 83
 Als ick noch jongeling. 84

Canon 25. Fol: 1. O triste spectaculum. Fol: 85.

E Y N D E.